

«بژاردەیه ک له فەرهنه‌نگی فهرمووده نه به وییه کان»

إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

کوردی سۆرانی | کردی (سورانی)

٣) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي
المنتقى من موسوعة الأحاديث النبوية - كردي سوراني. /
جمعية خدمة المحتوى الإسلامي - ط ١. - الرياض ، ١٤٤٦ هـ
٤٦٢ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٠٠٣٢
ردمك: ٨-٥١-٨٤٧٤-٦٠٣-٩٧٨

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغير في النص.

Tel: +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245- 2836

www.islamhouse.com

الْمُسْتَقْبَلُ

مِنْ

مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِزَارْدِهِ لَهُ

فَرَفَرِهِ نَكِي

فَرَمُودِهِ نَهَبِهِ وَبِهِ كَانَ

زمانی: کوردی – سۆرانی

ئاماده کردن: لیژنه‌ی زانستی

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیښه کی

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، أما بعد:

له مه زنترين شته کان که واجبه مسولمان گرنګی پېښدات ؛ له روانګه ی خویندنه وه ویرکړدنه وه وټپرامان وټیګه یشتن، وزانست پې بونی وکړدنه وه پیکردنی - پاش قورثانی پیروژ - بریتیه له سوننه تی پیڼه مبهری خودا ﷺ، پیڼه مبهر ﷺ ده فهرمویت:

«**ئهی خه لکینه شتانیکم له نیوانتانا جیهیشتووه؛ نه گهر دهستی پیڼه بگرن، نهوا هه رګیز گومړا نابن: کتیبی خودا-قورثان-، وسوننه تی پیڼه مبهره کهی**» [رواه الإمام مالك].

وخوای بالادهست ده فهرمویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ واته: ﴿جا ئه وهی پیڼه مبهر (صلی الله علیه وسلم) پیې به خشیوون وهی بگرن، هه ر فه رمانیکې پیدان به گوږې بکه ن، قه دهغه ی هه ر شتیکی لی کردن لی دوور که ونه وه﴾ [الحشر: ۷]، بویه له ژیر روښنایي ئه م ثایه ت وفهرموودانه دا (کۆرګه ی خزمه تکردنی بلاوکراوه ئیسلامیه کان - جمعیه خدمه المحتوی الإسلامی) و(کۆرګه ی بانګه وازی ورینموینی کۆمه لگا له ره بوه - جمعیه الدعوة وتوعیه الجالیات بالربوة) سوربون له سهر ئاماده کردنی فه رهه نګیک -مه وسوعه یه ک- بۆ فهرمووده کانی پیڼه مبهر ﷺ و وه رګیزانیان بۆ چه نده ها زمان.

خوای گه وره -جل و علا- ئاسانی کرد کۆمه لیک له فهرمووده کانی ئه م فه رهه نګه هه لژیرین که مسولمان پتویستی پیڼانه له بابه ته کانی ئاین ودونیا پیدا له گه ل شیکړدنه وه یه کی پوخت بویان، وروونکړدنه وهی مانا ونامازه کانیان وهه ندیک له سووده کانیان، وړیکه خستنیان له کتیبیکدا به ناوی:

«**المنتقى من موسوعة الأحاديث النبوية**» واته: «**بزارديه ك له فرهه نګی فهرمووده نه بویه کان**».

وکارکردن له سهر وهرگیرانیان بۆ هه موو زمانه زیندوووه کانی جیهان بهرده وامه
بۆئه وهی هه موو که سێک سوودمه ند بێت له ناوه پوکیان و سوننه تی
پێغه مبه ری خودایان پێبگه یه نین ﷺ به زمانی خۆیان.

داواکارین خوای گه و ره ئه م کرده و ه مان لی قبول بکات، و پیرۆز و پڕ به ره که تی
بکات، و به دئسوژی بۆ پرووی پیرۆزی ئه و بێت، و پاداشتی خیری هه موو ئه وانه
بداته وه که یارمه تیده ر بوون بۆ ئاماده کردنی و وهرگیران و بلاوکردنه وهی.

وسه لات و سه لام له سهر پێغه مبه رمان موحه مه د ﷺ

(۱) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِأَمْرِي مَا نَوَيْ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوُّجُهَا، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ». وفي لفظ للبخاري: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَيْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱) - له عومهرى كورى خه تابه وه - رهزای خواى لیبیت- که پیغهمبهرى خودا ﷺ دهفه رمویت: «هموو کار وکرده وه بهک به پیی نیهت ومه بهسته، وه هموو که سیکیش به پیی نیهته کهى پاداشت دهریته وه، بویه نه وه که سهى کؤچکردنی بؤ لای خودا وپیغهمبهره کهى بیت؛ نه وه کؤچکردنی بؤ لای خودا وپیغهمبهره کهیه تی، ونه وهى کؤچکردنی بؤ شتومه کی دونیا بیت به دهستی بهینیت یان ئافره تیک بیت که مارهی بکات؛ نه وه کؤچکردنی بؤ لای نه وه شتانه یه».

وله گیرانه وهى [البخاری] دا: «کرده وه کان به پیی نیهته کان ومه بهسته کانه، وه ره که سیک به پیی نیهته کهى پاداشت دهریته وه». [صحه حیه] -

[بوخاری و موسلیم هاوران له سهرى]

شیکردنه وه:

پیغهمبهر ﷺ پرونی ده کاته وه که هموو کرده وه کان به پیی نیهت به هه ند وهرده گیریت، ونه هم حوکه گشتیه له هموو کرده وه کان (پهرسته کان ومامه نه کان)، ههرکه سیک به کرده وه کهى ته نها مه بهستی سوود وه رگرتن بیت؛ ته نها نه وه سووده ی دهسته کویت وپاداشت ندریته وه، ونه وهى مه بهستی به کرده وهى نزیکبونه وه بیت له خواى گه وره؛ نه وه پهر وهردگار پاداشتی ددهاته وه نه گهرچیش کاریکی ئاسایی بیت وه کو خواردن وخواردنه وه.

پاشان ﷺ نمونه یه کی هینایه وه بؤنه وهى کاریگهرى نیهت پروون بکاته وه له سه ر کرده وه کان نه گهرچیش له رووکه شدا کرده وه کان یه کسان دیارن، پروونیکرده وه ههرکه سیک به کؤچکردنی ودوورکه وتنه وه له نیشتمانی

مهبهستی په زامه نندی په وروږدگاری بیت؛ ئەوا کوچکردنه که ی شه‌ریه و قبو لکراوه و پاداشت د درټه وه له سهر راستگویی نیه تی.

و نه وه ی به کوچکردنه که ی مهبهستی سودنکی دونیای بیت له پاره یان ناوبانگ یان بازرگانی یان ژن یان هتد؛ ئەوا له کوچکردنه که ی ته‌نھا ئەو سووده وهرده‌گریت که له نیه‌تیدا بووه، و هیچ پاداشتیکی ده‌ستناکه‌و یت.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. هاندان و ئاموژگاری بو د لټ‌سوزبوون - ئیخلاص -، چونکه خوای گه‌وره هیچ کرده‌ویه‌ک قبول ناکات مه‌گهر ئەوه‌ی له‌بهر په‌زامه‌ندی ئەو ئەنجام‌دراوه.
۲. ئەو کرده‌وانه‌ی مهبه‌ست لټیان نزیک‌بوونه‌ویه له الله - عز و جل - ئە‌گه‌ر که‌س ټیک ئەنجامی بدات وه‌کو خوویه‌ک (عاده‌ټیک) ئەوا ئەو که‌سه پاداشت نادریته‌وه ئە‌گه‌ر چیش شیوازی ئەنجام‌دانه‌که‌ی دروست بیت، ده‌بیت مهبه‌ست و نیه‌تی : نزیک‌بوونه‌وه بیت له خوای گه‌وره به‌م په‌رسته‌وه و داوا‌کردنی پاداشت مهبه‌ستی بیت.

(٤٥٦٠)

(٢) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» متفق عليه.

و لمسلم: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢) - له عائشه‌وه - په‌زای خوای لټ‌بیت - که پټ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: «ئەوه‌ی کرده‌ویه‌ک (په‌رستنیکی) دا‌به‌یت‌نیت لهم ټاینه‌ی ټیمه‌ که (له‌ بنه‌رتدا) ټییدا نه‌بیت؛ ئەوا ئەو کرده‌وه (دا‌هین‌راوه) په‌ت ده‌کریته‌وه» [متفق علیه].

وله [مسلم] دا ده‌فهرمویت: «هه‌ر که‌س ټیک کرده‌ویه‌ک بکات که له دینی ټیمه‌ نه‌بیت؛ ئەوا ئەو کرده‌ویه‌ وه‌رنا‌گیری‌ت و په‌ت ده‌کریته‌وه».

[صه‌حیحه] - [بوخاری و موس‌لیم ها‌وران له‌سه‌ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه‌ر ﷺ روونیده کاته وه هه‌رکه سێک شتێک یان کرده وه یه‌ک دابه‌ینیت له‌ ئایندا که هیچ به‌ لگه‌یه‌کی قوئان و سونه‌تی له‌ سه‌ر نه‌ بێت ؛ ئەوا ئەو شته‌ یان کرده وه یه‌ رته‌ ده‌ گرێته وه و خوای گه‌وره‌ قبوڵی ناکات له‌ بکه‌ره‌ که‌ی.

له‌ سووده‌ کانی فه‌رمووده‌ که‌:

۱. په‌رسته‌ نه‌کان بنیات نه‌ران له‌ سه‌ر ئەو ده‌قانه‌ی له‌ قورئان و سونه‌تدا هاتوون، بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌ په‌رستین به‌ پێی ئەو ده‌قانه‌ی له‌ شه‌ریعه‌تدا هاتوون ؛ نه‌ک به‌ پێی بیدعه‌ و داهێناوه‌کان.

۲. ئاین به‌ راو بو‌چوون و به‌ باشدانان نییه‌، به‌ لکو بریتیه‌ له‌ شوێنکه‌وتنی پێغه‌ مبه‌ر ﷺ.

۳. ئەم فه‌رمووده‌ به‌ لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر کامڵی وته‌واوی ئایینی ئیسلام.

۴. بیدعه‌ بریتیه‌ له‌ هه‌ر شتێک داهێنا بێت له‌ ئایندا، که‌ له‌ سه‌رده‌می پێغه‌ مبه‌ر ﷺ و هاوه‌ل‌اندا بوونی نه‌ بووه‌ ؛ ئینجا بیروباوه‌ر یان قسه‌ یان کرده وه بێت.

۵. ئەم فه‌رمووده‌یه‌ بنچینه‌یه‌ که‌ له‌ بنچینه‌ کانی ئایینی ئیسلام، وه‌کو ته‌رازوو وایه‌ بو‌ کرده وه‌کان، هه‌روه‌کو چو‌ن هه‌ر کرده وه‌یه‌ک له‌ پێناو په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره‌ نه‌ کرابێت ؛ ئەوا بکه‌ره‌ که‌ی هیچ پاداشتیکی ده‌ست ناکه‌وێت، به‌ هه‌مان شێوه‌ هه‌ر کرده وه‌یه‌ک به‌ پێی سونه‌تی پێغه‌ مبه‌ر ﷺ نه‌ بێت ؛ رته‌ ده‌ گرێته وه.

۶. مه‌به‌ست له‌ داهێناوه‌ نه‌ه‌ی لێکراوه‌کان ئەوانه‌ ده‌ گرێته وه‌ که‌ له‌ ئایندا ده‌ گرێن ؛ نه‌ک داهێنان له‌ شتی دونیایی.

(٤٧٩٢)

(٣) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا، قَالَ: «أَنَّ تِلْكَ الْأُمَّةَ رَبَّتْهَا، وَأَنْ تَرَى الْخَفَاءَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ» قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣) - له عومهرى كورى خهتابه وه -رهزای خواى لیبیت- دهلیت: «کاتیک دانیشتبوین لای پیغمهبری خودا ﷺ پیاویک دهکرهوت وهاته لمان، جله کهى زور سپى وقرى زور رهش بوو به شیوازیک وهک کهسى رپیوارده رنه ده کهوت وکه سیش له ئیمه نهى دهناسى هات دانیشت له بهردهم پیغمهبر ﷺ وئه ژنوی جووتکرد بهرامبر به ئه ژنوی رهسول الله، وه ودهسته کانی له سهر قاچه کانی دانا، و ووتی: ئهى موحه مه د ئیسلام جیهی؟ پیغمهبر ﷺ فهرموی: «ئیسلام بریتیه له وهى شاهیدی بدهیت به (لا إله إلا الله ومحمداً رسول الله)، ونویژ نه نجام

بدهیت وزه کات بدهیت وړوژووی رهمه زان بگریت وچه ج بکهیت بو
 مالی خودا نه گهر توانیت»، ووتی: راست ده کهیت، (عومه ر) ده لیت:
 سهیر بوو به لامانه وه، پرسیاری لیده کرد ودهیووت راست ده کهیت.
 پاشان پیاوه که ووتی: هه وائلم پېیده سه باره ت به ئیمان؟ ﷺ فهرمووی:
 «ئیمان نه وه یه باوه ر به ینیت به خودا وفریشته کانی وکتیبه کانی
 وپیغه مبه رانی وړوژنی دواپی، وباوه رت هه بیت به قه دهر به خیر
 وشه ری»، ووتی: راست ده کهیت، هه وائلم پېیده سه باره ت به ئیحسان
 (پله ی چاکه کاری له په رستندا)؟ ﷺ فهرمووی: «خودا به رستیت وه کو
 نه وه واییت که بیینیت، هه رچه نده تو نه وایینیت به لام نه و تو
 ده بینیت»، ووتی: هه وائلم پېیده سه باره ت به کاتی روودانی قیامه ت؟ ﷺ
 فهرمووی: «نه وه ی پرسیاری لیکراوه زانتر نیه له و که سه ی پرسیار
 ده کات»، ووتی: هه وائلم پېیده سه باره ت به نیشانه کانی هاتی قیامه ت؟
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «منداله کان دهن به گه وره وسه ردار به سه ر
 به خپوکاره کانیانه وه ، وبینیت که که سانی پی په تی ورووت وهه ژار
 وشوان بینای به رز دروست ده که ن»، پاشان پیاوه که چوو، وعومه ر
 ده لیت: بو ماوه یه ک ماینه وه پاشان پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «نه ی
 عومه ر ده زانیت نه وه کی بوو پرسیاری ده کرد؟»، ووتم: خودا
 وپیغه مبه ر که ی ده زان، ﷺ فهرمووی: «نه وه جبریل بوو هات بو
 نه وه ی ئاینه که تان فیر بکات». [صه حیه] - [موسلیم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

عومه ری کوری خه تاب - په زای خوی لیبت - باسی نه وه مان بو ده کات که جبریل
 - علیه السلام - هات بو لای هاوه لان - په زای خویان لیبت - له سه ر وینه ی یاونکی
 نه ناسراو له کاتیکدا که نه وان دانیشتبوون لای پیغه مبه ر ﷺ، له سیفه ته کانی:
 شیوه ی جبریل زور سپی بوو وقرتکی ره شی هه بوو، وشوینه واری سه فهرکردنی پیوه
 دیار نه بوو له خو ل وتوز، وتیکچوونی قز وریش، وپیسوونی جل، وهیج یه کیک
 له وانیه ی دانیشتبوون نه یانناسی، دانیشت له به رامبه ر پیغه مبه ر ﷺ وه کو
 دانیشتنی که سیک بیه ویت فیر بیت وداوای رنیمای بکات، پرسیاری ئیسلامی

ليکړد، وهلامی دایه‌وه بهم پایانه که داننان به دوو شاهیدیه‌که‌ی له خوگرتووه، وپاړیزگاری له نوښه‌کان، ودانی زه‌کات بو ته‌وانه‌ی شایسته‌ن، ورژو‌ووگرتنی مانگی ږه‌مه‌زان به نیه‌تیکي راستگووه، وبه‌جپه‌تینانی فره‌یزه‌ی حه‌ج بو ته‌و که‌سانه‌ی که ده‌توانن.

پرسپارکار - جبریل - ووتی: راست ده‌که‌یت، وهاوه‌لان پیان سهر بوو که پرسپار ده‌کات و وادیاره سه‌باره‌ت به باسه‌کان نازانیت به‌لام ده‌لټت: راست ده‌که‌یت، پاشان پرسپاری ئیمانی لی‌کړد، وهلامی دایه‌وه بهم شش پایه: باوه‌ر به‌بوونی خوی گه‌وره وسیفه‌ته‌کانی، و به‌تاکدانانی له کرده‌وه‌کانی وه‌کو خولقاندن، و به‌تاکدانانی له په‌رستیدا، و به‌تاکدانانی له ناو وسیفه‌ته‌کانیدا، و باوه‌ر به ته‌و فره‌یشتانه‌ی خوی گه‌وره دروستی کردوون به‌نده‌ی چاک وبه‌رین وه‌رگیز سهرپیچی فره‌مانه‌کانی خودا ناکه‌ن، و باوه‌ره‌یتان به کتبه‌ دابه‌زیتراوه‌کان بو پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن خوداوه؛ وه‌کو قورئان وئینجیل وته‌ورات وزبور وه‌تد، و باوه‌ره‌یتان به هم‌مو پیغه‌مبه‌ران که دینی خودایان گه‌یاندووه؛ وه‌کو نوح وئیراهیم وموسا وعیسا وکوتایان موحه‌ممه‌ده -عليهم الصلاة والسلام- وپیغه‌مبه‌رانی تر، و باوه‌ره‌یتان به روژی دواپی - قیامه‌ت-، که باوه‌ر به پاش مردن؛ گو‌ر وژیانی به‌رزه‌خیش ده‌گرته‌وه، ومرو‌ف پاش مردنی زیندو ده‌کرته‌وه ولپرسینه‌وه‌ی له گه‌لدا ده‌کریت، وچاره‌نووسی به‌ره‌و دوزه‌خ یان به‌هه‌شت ده‌بیت، و باوه‌ر به‌وه‌ی خوی گه‌وره به‌پی زانستی پی‌شووی وحیکمه‌تی قه‌ده‌ری هم‌مو شتیکی نووسیوه، و ویستی له رودانیان هه‌یه و خولقاندونی، وروودانیان به‌و شیوه‌به‌که له قه‌ده‌ردا هاتووه.

پاشان پرسپاری ده‌رباره‌ی ئی‌حسان کرد، وسه‌روه‌مان جواپی دایه‌وه وفه‌رمووی: ئی‌حسان واته الله به‌رستیت وه‌ک ته‌وه‌ی که ده‌ی بینیت خو ته‌گه‌ر به‌نده الله نه‌بینیت ته‌وا الله بی‌گومان به‌نده‌کان ده‌بینیت.

پاشان پرسپاری لی‌کړد: که‌ی قیامه‌ته؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونی کرده‌وه که زانیاری سه‌باره‌ت به قیامه‌ت لای هیچ یه‌کک له دروستکراوه‌کان نیه؛ نه پرسپارلی‌کړاو و نه پرسپارکار، وته‌نها الله زانستی سه‌باره‌تی هه‌یه.

پاشان پرسپاری لی‌کړد سه‌باره‌ت به نیشانه‌کانی نزیک‌بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت؟ روونیکرده‌وه ﷺ که له نیشانه‌کانی قیامه‌ت ته‌وه‌یه ته‌و ئافره‌تانه‌ی له

جەنگدا دەگیرین و دەکرین بە سەراری و مندالەکانیان زۆر دەبن و ئەم مندالانە دەبنە پادشا و فەرمانڕەوا، یان بە واتای ئەوە دیت کە خراپەکاری مندال بەرامبەر دایک و باوک زۆر دەبێت کە وەک کەنیزە کە مامەلەیان لە گەڵ دەکەن، و ئەوانەش شواریتی دەکەن و هەژارن لە کۆتایی دنیادا مأل و پارەیان زۆر دەبێت و دویا دەڕژێتە سەریان بۆیە شانازی دەکەن بە پارازندنەوێ و بێناکان و بەرزکردنەوێیان.

پاشان پیغمبەری خودا ﷺ باسی ئەوەیکرد کە پرسیارکار جبریل بوو-علیه السلام- هات بۆ ئەوەی ئەم ئاینە پاک و بێگەرە فیری هاوێلان بکات -پەزای خویان لێبێت-.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. پووێندەوێ و پەوێشت جوانی پیغمبەر ﷺ کە لە گەڵ هاوێلانی دادەنێشت و ئەوانیش لە گەڵی دادەنێشتن.
٢. نەرم و نیانی بەرامبەر ئەو کەسە کە پرسیار دەکات، بۆ ئەوەی بتوانێت پرسیارە کە بکات بە بێ هیچ نارهەتی و ترسێک.
٣. ئەدەب و ڕەوێشت جوانی بەرامبەر مامۆستا (کەسی فێرکار) وەک جبریل-علیه السلام- کە دانێشت بەرامبەر پیغمبەر ﷺ؛ دانێشتنیک کە ئەدەب و ڕەوێشت جوانی پێوە دیارە بەرامبەر کەسی فێرکار بۆ ئەوەی سوودی لێوەربگرێت.
٤. پایە کانی ئیسلام پێنجن، و پایە کانی ئیمان شەش.
٥. لە کاتی باسکردنی ئیسلام و ئیمان پێکەوێ ئەو ئیسلام مەبەست لێ و تە و کردەوێ ئاشکراکە، و ئیمان مەبەست لێ و تە و کردەوێ شارواوە کە (و تە و کردەوێ کانی دڵ).
٦. پووێندەوێ جیاوازی پلە کانی ئاین، پلە یە کەم: ئیسلام، پلە یە دوو: ئیمان، پلە یە سێ: ئیحسان -ئەمیش بەرزترینانە-.

۷. بنه‌رەت لە کەسی پرسیارکار ئەوێهێه کە نازانیت، ونەزانین (جەهل) هۆکاری پرسیارکردنە کەبەتی، بۆیە هاوێلان بەلایانەوێه سەیر بوو؛ پرسیاری دەکرد و وەلامە کەبەتی بەراست دادەنا.

۸. دەستپێکردن بە گرنگترین بابەت پاشان گرنگترین، چونکە بە شایەتمان دەستی پێکرد لە رافەه‌ی ئیسلامدا، و بە باوەڕه‌پێنان (ئیمان) بە خوای گەورە دەستی پێکرد لە رافەکردنی ئیماندا.

۹. پرسیارکردن لە زانا سەبارەت بە شتێک کە کەسی پرسیارکار دەیزانیت دروستە، بۆ ئەوێه ئامادەبووان سوود وەرگیرن وزانست فێربن.

۱۰. کاتی هاتی قیامەت لەو شتانه‌یە کە تەنها خوای گەورە دەیزانیت.

(۴۵۶۳)

(۴) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُنْبِئُ الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ

الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجُّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۴) - لە ئەبەدەلله‌ی کوری عەمرو-رەزای خویان لیبێت- کە پێغەمبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: «ئیسلام لەسەر پێنج پایه‌ بنیات نراوە: شاهییدی دان بە (لا إله إلا الله و محمد عبده ورسوله) واتە: (هیچ پەرستراویک شایستە‌ی پەرستن نییە بەهەق وراستی جگە لە الله و موحمەد بەندە و پێغەمبەری خودایە)، و ئەنجامدانی نوێزەکان، و زەکاتدان، و حەجکردن بۆ مالی خودا، و رۆژووگرتنی مانگی رەمەزان». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری و موسلیم هاواران لەسەری]

شی‌کردنەوێه:

پێغەمبەر ﷺ ئیسلامی چوواند بە بینایەکی پتەو کە لەسەر پێنج پایه‌ دامەزراوە و ئەم بینایە لەسەر ئەم پایانە وەستاوە، و تاییبەتمەندیەکانی تر لە ئیسلامدا بۆ کاملتەر و چاکترکردنی بیناکە‌یە.

پایه یی به کهم: شایه تمان؛ شاهیدی دان به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) واته: (هیچ په رستراوئیک شایسته یی په رستن نبیه به هه ق وراستی جگه له الله و موحه مه د پیغه مبه ری خودایه)، ئەم دوو شاهیدی دانه یه ک پایه ن، و له یه ک جیا نابنه وه، بهنده ده یئیت ودان ده نیت به وه حدانیه تی - تاکیتی- الله و به وه ی ته نها ئەو شایسته یی په رستنه یی هیچ هاو به شیک، و کرده وه به ئاماره کانیا ن ده کات، و باوهری به په یامی موحه مه د هیه ﷺ و شوئی ده که ویت.

پایه یی دووهم: نوژ ئە نجامدان: ئەمیش بریتیه له پینج نوژ فهرزه که له شه و ورژد؛ به یانی و نیوهر و وعه سر و مه غریب و عیشاء، له گه ل جیبه جیکردنی مه رج و پایه و واجبه کانیا ن.

پایه یی سییه م: زه کاتدان: ئەمیش په رستنیکه به پاره و سامان ئە نجامده دریت، و واجبه له سه ره موو پاره و سامانی که گه شتییته بریک دیاریکراو له شه ریه تدا، و دده دریت به ئەوانه ی شایسته ن زه کاتیان پیبد ریت.

پایه یی چوارهم: حه ج کردن: بریتیه له رۆیشن بۆ مه که که بۆ جیبه جیکردنی هه ندیک دروشم و مه راسیمی دیاریکراو؛ که بۆ په رستن و به ندایه تی کردن بۆ خوای گه وره ئە نجامده دریت - عز و جل-.

پایه یی پینجه م: رۆژووگرتنی مانگی په مه زان: بریتیه له خوگرتنه وه له خواردن و خواردنه وه و ئەو شتانه ی رۆژوو ده شکین به نیه تی به ندایه تی کردن بۆ الله، له کاتی دهرچوونی به ره به یان هه تاوه کو ئا و ابوونی خۆر.

له سووده گانی فه رمووده که:

۱. هه ردوو شاهیدی دانه که پیکه وه ن ولیک جیا نابنه وه، شاهیدی دان به یه کیکیان به ته نها به س نبیه؛ ده بیت ئەو ی تریشی له گه لدا بیت، هه ر بۆیه هه ردووکیانی به یه ک پایه حسیب کردوه.

۲. هه ردوو شاهیدی دانه که؛ بنچینه وکروکی ئاین، و پیوه رن بۆ قبول بوونی هه ر قسه و کرده وه یه ک.

(۵) - عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ رَدَفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُمَيْرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَكَبَّرُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۵) - له موعازه وه - رهزای خوی لیبت - ده لیت: له پشی پیغه مبهروه و هووم ﷺ له سهر گوئدر ئییک یی دهووتریت عوفهیر، فهرموی: «ئهه موعاز، ئایا دهزانی مافی خوی گهوره له سهر بهنده کانی چیه؟»، و وتم: خودا و پیغه مبهره که ی باشر دهزانی، فهرموی: «مافی خوی گهوره له سهر بهنده کانی ئه وهیه بیپه رستن و به هیچ شیوهیه ک هاوبه شی بو بریار نه دهن، و مافی بهنده کان له سهر خوی گهوره ئه وهیه که سزای ئه وه کهسه نه دات که به هیچ شیوهیه ک هاوبه شی بو بریار نادات»، و وتم: ئه ی پیغه مبهری خودا ئایا موژده بدهم به خه لکی؟ فهرموی: «نه خیر موژدهیان پیمه ده، چونکه که مته رخه می ده کهن». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سهری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ مافی خوی گهوره روونده کاته وه له سهر بهنده کانی، و مافی بهنده کان له لای خوی گهوره، مافی خوی گهوره له سهر بهنده کان ئه وهیه که بیپه رستن وهیچ هاوبه شی بو بریار نه دهن، و مافی بهنده کان له لای خوی گهوره ئه وهیه که سزای موه حیده کان - یه ک خوا په رسته کان - نه دات ئه وانیه که به هیچ شیوهیه ک هاوبه شی بو خوی گهوره بریار نادهن. پاشان موعاز و وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا، ئایا موژده به خه لکی نه دهم بو ئه وه ی ئاسووده بن بهم فهزله؟ پیغه مبهر ﷺ نه ی لیکرد له ترسی ئه وه ی نه ک ته نها پشت بهم موژدهیه به ستن وهیچ کرده وه نه کهن.

له سووده کانی فہرمووده که:

۱. پروونکردنه وهی مافی خوی گه وره که واجبی کردووه له سهر بهنده کانی، وئه میش ئه وهیه که بیپهرستن، وبه هیچ شیوهیه ک هاوبه شی بو بریار نه دن.
۲. پروونکردنه وهی مافی بهنده کان له لای خوی گه وره که واجبی کردووه له لای خوی وه کوفه زل ونبعمه تیک، ئه میش ئه وهیه ههرکه سیک هاوبه شی بو بریار نه دات بیکاته بهه شته وه وسزای نه دات.
۳. موزه دهیه کی گه ورهیه بو ئه و موه حیدانه ی که به هیچ شیوهیه ک هاوبه شی بو خوی گه وره بریار ناده ن وچاره نووسیان چوونه بهه شته.
۴. موعاز ئه م فہرمووده یه ی گیرایه وه له پیش مردنی؛ له ترسی ئه وه ی نه وه کو گونا بهار بیٹ به ووی شارندنه وه ی زانست.
۵. ئامازه یه بو بلا و نه کردنه وه ی هه ندیک فہرمووده له لای هه ندیک خه لک له ترسی ئه وه ی نه وه ککه سانیک هه بن لی تینه گن؛ بهمه رجیک ئه و فہرموودانه باسی کرده وه و حه ددی شه ری نه بیٹ.
۶. موه حیده تاوانباره کان له ژیر ویستی الله ن ئه گه ر بیه ویت سزایان ده دات وئه گه ر بیه ویت لیان خوش ده بیٹ، پاشان چاره نووسیان به ره و بهه شته.

(۶۵۰۰۷)

(۶) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذُ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: «يَا مُعَاذُ»، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا، قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: «إِذَا يَتَكَلَّمُوا». وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(۶) - له ئه نه سی کوری مالیکه وه - ره زای خوی لی بیٹ - ده ئیت: پیغه مبه ر ﷺ و موعاز پیکه وه له سهر پشی ئاژه ئیک بوون، پیغه مبه ر ﷺ فہرمووی:

«ئەى موعاز»، ئەوئش ووتى: «من لئرم له خزمەتتدام ئەى پئغەمبەرى خودا»، ديسانەوه فەرمووى: «ئەى موعاز»، ئەوئش ھەر ووتى: «لئرم له خزمەتتدام ئەى پئغەمبەرى خودا»، ديسان ھەر فەرمووى: «ئەى موعاز»، ئەوئش ھەر فەرمووى: «لئرم له خزمەتتدام ئەى پئغەمبەرى خودا»، سئ جار ھەردوو لا ئەم قسانەيان دووبارە کردەوه وپاشان پئغەمبەر ﷺ فەرمووى: «ھەر بەندەىەک شاھئدى بدات بە (لا إله إلا الله) و بە (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) بە راستگۆئىیەوه لە دئىەوه؛ ئەوا خواى گەورە دۆزەخ لەسەر ئەو کەسە حەرام دەکات»، ئەوئش (موعاز) ووتى: «ئەى پئغەمبەرى خودا، ئایا بە خەلکى نەلئیم بۆ ئەوهى بئیتە ھۆى خوئى وموژدە بۆیان؟»، ئەوئش ﷺ فەرمووى: «ئەگەر وا بکەئت ئەوا تەنھا پشەت بەمە دەبەستن (واتا ئئیر ئەوئندە کردەوهى چاک ناکەن)»، بۆئە موعاز پئش ئەوهى بمرئت ئەمەى گئراپەوه چونکە ترسا گوناھبار بئت (بەھۆى شاردنەوهى زانست). [صەحئە]

– [بوخارى و موسلىم ھاوران لەسەرى]

شیکردنەوه:

موعاز لە پشەتى پئغەمبەرەوه سوار بوو ﷺ لەسەر پشەتى ئازەلەکەى، فەرمووى: ئەى موعاز؟ وسئ جار بەم شئوہە بانگى کرد بۆ جەختکردنەوه لەسەر گرنگى ئەوهى دەئلئت.

وھەموو جارئک موعاز بەم شئوہە وەلامى دەدايەوه: من لئرم له خزمەتتدام ئەى پئغەمبەرى خودا، واتا ھەموو جارئک وەلامت دەدەمەوه کە بانگم بکەئت، ولە خزمەت وئارمەتى وجئبەجئکردنى پئوئستئەکانتم. پئغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھەر بەندەىەک شاھئدى بدات بە (لا إله إلا الله)، واتا: ھئچ کەسئک شائستەى پەرستن نئە بەھەق وراستى جگە لە الله، وشاھئدى بدات بە (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتا: موخەمەد بەندە وپئغەمبەرى خودایە، بە راستگۆئىیەوه لە دئىەوه؛ واتا درؤ نەکات لەم شاھئدى دانە، ئەگەر بمرئت لەسەر ئەمە خواى گەورە چوونە دۆزەخى لەسەر حەرام دەکات.

موعاز - په زای خوی لیبیت - داوای کرد له پیغمبر ﷺ روخسه تی پیدبات
 ئهم موژده خیره به خه لکی بلیت بوئه وهی دلخوش بن ؟
 پیغمبر ﷺ ترسا له وهی خه لکی ته نها پشت به ئهمه به ستن، وکرده وهیان
 که م بیت.

بویه موعاز به که سی نه ووت ؛ هه تا پیش مردنی، ترسا له وهی تووشی تاوان
 بیت به هوئی شاردنه وهی زانست.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئاماژیه بو ساده پی پیغمبر ﷺ ؛ موعازی له پشتیه وه سوار کرد له سه ر
 ئاژه له که ی .

۲. ئاماژیه بو شیوازیک له شیوازه کانی فیرکردنی پی پیغمبر ﷺ، چه ندجاریک
 به شیوهی بانگکردن ناوی موعازی هیئا ؛ بوئه وهی سه رنجی ئه وه بدات که
 ده بلیت.

۳. له مهرجه کانی شاهیدیدان به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) ئه وهیه که
 ئه و که سه ی شاهیدیه که ده دات ؛ راستگو بیت و دروژن نه بیت و گومانی نه بیت.
 ۴. ئه هلی ته وحید (ئه هلی یه ک خوا په رستی) بو هه تاهه تای له دوزه خ
 نامیننه وه، ئه گهر بچنه دوزه خه وه به هوئی تاوانه کانیا ؛ ئه وا درده چن
 پاش ئه وهی پاک ده بنه وه له تاوانه کان.

۵. فهزل و پله و پایهی هه ردوو شاهیدیدانه که بو که سیک به راستگو بیه وه بلیت.

۶. له هه ندیک حاله تدا وازهینان له ووتنی قسه یه ک ئه گهر ببیته هوئی
 خراپه یه ک ؛ ریگه پیدراوه.

(۱۰۰۹۸)

(۷) - عن طارق بن أشيم الأشجعي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۷) - له تارقى كورى ئەشیەمى ئەشجەعیەو - پەزای خۆای لیبیت - دەئیت: گویم له پیغه مبهرى خودا بوو ﷺ که دهغه رموو: «ئەوێ بەئیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وکوفر بکات بهوێ دهپەرسترت جگه له خۆای گهوره، ئەوا مال و خوینی حهرامه، ولپرسینهوێ ئەو کهسه لای خۆای گهروهیه». [صه حیه] - [موسلم گیراویه تیهو]

شیکردنهوه:

پیغه مبهەر ﷺ باسی ئەوهمان بوو دهکات ههرکه سیک بهزمانی شاهیدی بدات وبلت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واتا: هیچ که سیک شایستهی پهرستن نیه بهههق وراستی جگه له الله، وکوفر بکات بهپهرستنی جگه له خۆای گهوره، وبهرائهتی خۆی رابگهیهئیت له ههموو ئاینیک جگه له ئیسلام، ئەوا مال و خوینی ئەو کهسه حهرامه لهسهر مسولمانان، وتهنها کردوێ ئاشکرای گرنگه بهلای ئیمهوه، بۆیه نابیت سامانه کهی دهستی بهسهردا بگپریت وناپیت خوینی برژیندریت، مهگهر که سیک تاوانیک بکات که سزادانی واجب دهپیت بهپیی حوکه کانی ئاینی ئیسلام. وخوای گهوره لپی دهپرستتهوه لهروژی قیامهتدا، ئەگهر راستگو بیت ؛ پاداشت دهدرتتهوه، وئهگهر مونافیق بیت ؛ سزا دهدریت.

له سوودهکانی فهرموودهکه:

۱. وتی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وکوفر کردن - بپاوهربوون - بهو شتانهی دهپهرسترتن جگه له خۆای گهوره، مهرجه بوئهوێ بپته نپو ئاینی ئیسلامهوه.
۲. واتای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئەوێه: بپاوهر بیت وکوفر بکهیت به پهرستنی جگه خۆای گهوره وهکو بتهکان وقهبرهکان وجگه له ئەوانه، به تاک وتهنها خۆای گهوره بهپهرسترت بهی بریاردانی شهریک وهاوبهش له پهرستندا - سبحانه وتعالی -.

۳. ئەوێ پابەند بوو بە تەوھید (یەك خوا پەرستی) وەو بە ئاشکرا پابەندی شەریعت بوو ئەو پێویستە دەستی لی هەلبگیریت هەتا کاتیک پروو دەبێتەو هەلگەراوەتەو.

۴. حەرام بوونی مأل و خوینی مسولمان مەگەر بە هەق.

۵. لە دونیادا حوکم و پیراردان لە سەر دیوی دەروە و ئاشکرایە، بەلام لە قیامەتدا حوکمدان لە سەر نیەت و مەبەستەکانە.

(٦٧٦٥)

(٨) - عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْمُوجِبَتَانِ؟ فَقَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(٨) - لە جابرەو - ڕەزای خوای لێبێت - دەلێت: پیاویک هات بۆ لای پێغمەبەر ﷺ ووتی: ئەو پێغمەبەری خودا، ئەو دوو شتە مسوگەرە کامانەن؟ ئەویش فەرمووی: «هەرکەسێک بمڕیت و هیچ هاوبەشی بۆ خوای گەورە بریار نەداییت؛ دەچیتە بەهەشتەو، و هەرکەسێک بمڕیت و هاوبەشی بۆ خوای گەورە بریار داییت؛ دەچیتە دۆزەخەو». [صەحیحە] - [موسلیم گێراویەتیەو]

شیکردنەو:

پیاویک پرسیاری لە پێغمەبەر ﷺ کرد سەبارەت بە ئەو دوو شتە: کە یەکیان چوونە بەهەشت واجب دەکات، و ئەوێ تریان چوونە دۆزەخ واجب دەکات؟ ئەویش ﷺ وەلامی دایەو: ئەو شتە دەبێتە هوێ چوونە بەهەشت ئەوێە مڕۆف بمڕیت لە کاتیکدا بەتەنها خوای گەورە پەرستبێت و هیچ هاوبەشی بۆ بریار نەداییت، و ئەو شتە چوونە دۆزەخ واجب دەکات ئەوێە مڕۆف بمڕیت لە کاتیکدا هاوبەشی بۆ خوا بریار داییت، کەسێک یان شتێکی کردووە بە هاوبەش و هاوتا بۆ خوای گەورە لە خودایەتی - پەرستراویتی - یان پەروردگارێتی یان ناو و سیفەتەکانی.

له سووده کانی فەرموده که:

۱. فەزڵ و پەلە و پایە ی تەو حید و هەر که سێک بە ئیماندار ی بمریت و هیچ هاو بەشی بۆ الله بریار نە دا بێت ئەوا دە چێتە بە هە شتە وه.
۲. مە ترسی شیرک و هاو بە شدانان بۆ الله، و هەر که سێک بمریت لە کاتی کدا هاو بەشی بۆ خوا بریار دا بێت ئەوا دە چێتە دۆزە خە وه.
۳. تاوان بارە موە حیدە کان - یە ک خوا پە رستە کان- لە ژێر ویستی خوی گە و رەن ئە گەر بیە و یت سزایان دە دات و ئە گەر بیە و یت لێیان خۆ شە د بێت، پاشان چارە نووسیان بە رهو بە هە شتە.

(٦٥٠٠٨)

(٩) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَةً وَقُلْتُ أُخْرَى، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدًّا دَخَلَ النَّارَ» وَقُلْتُ أَنَا: مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(٩) - له عبدالله کوری مە سعو د هه - رە زای خوی لێ بێت- دە لێت: پێغه مبه ر ﷺ شتیکی فەر مو و من شتیکی تر، پێغه مبه ر ﷺ فەر مو و ی: «هەر که سێک بمریت له سەر پارانه وه له جگه له الله ئەوا دە چێتە دۆزە خە وه»، و من و وتم: هەر که سێک بمریت له سەر نە پارانه وه له جگه له الله ؛ ئەوا دە چێتە بە هە شتە وه.

[صه حیه] - [بوخاری و موسلیم ها و ران له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ باسی ئە وه مان بۆ دە کات هەر که سێک شتیکی بکات بۆ جگه له خوی گه و ره ؛ له و شتانه ی که واجبه ته نها بۆ الله ئە نجام بدرێن، وه کو پارانه وه و دا واکردن له جگه له الله - سب حانه و تعالی-، یان دا وای به هانا وه هاتن له جگه له الله، و له سه ر ئە م حاله بمریت ؛ ئەوا له ئە هلی دۆزە خە. و ئێین مە سعو دیش - رە زای خوی لێ بێت- و وتی: هەر که سێک بمریت و

به هیچ شیوهیه که هاوبه شی بۆ خوای گه وره بریار نه دابیت ؛ نه و اچاره نووسی به ره و به هه شته.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. پارانه وه به رسته نه، بۆیه نابیت بۆ که سیک وشتیکی تر نه نجام بدریت جگه له خوای گه وره -سبحانه و تعالی-.
۲. فه زل و پله و پایه ی ته و حید -یه که خوا به رستی-، و هه رکه سیک له سه ر ته و حید به مریت ؛ ده چیت به هه شته وه، نه گه رچیش سزا بدریت له سه ر هه ندیک له تاوانه کانی.
۳. مه ترسی شیرک و هاوبه ش بریاردان بۆ الله، و هه رکه سیک له سه ر نه مه به مریت ؛ ده چیت دۆزه خه وه.

(۳۴۱۹)

(۱۰) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعُذَارِ بْنِ جَبَلٍ، حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَأَدْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَآتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۰) - له ئیبن عه باسه وه -ره زای خوای لیبیت- ده ئیت: کاتیک پێغه مبه ر ﷺ موغازی نارد بۆ یه مهن، پێی فه رموو: «تۆ ده چیت بۆ لای که سانی که له نه هلی کتیب (گوره کان) با یه که م شت که بانگه وازی بۆ ده که یت بریتی بیت له شاهیدی دان به (لا اله الا الله و محمد رسول الله) واته: (شاهیدی دان به وهی هیچ په رستراوی که هه ق و راست نییه جگه له خودا -الله- و موحه مه د پێغه مبه ری خودایه)، نه گه ر له وه دا گوێرایه ل بوون

پښان رابگه يه نه که خودا پښنج فهرزی له سهریان داناوه له هه موو رږوژ وشه ویکدا، نه گهر له وهدا گوږپایه ل بوون پښان رابگه يه نه که خوی گه وره (زه کات) ی له سهریان فهرز کردووه له دهو له مهنده کانیان وهرده گیریت وده دریت به هه ژاره کان، نه گهر له وهدا گوږپایه ل بوون ټاگدار به له باشتړین وچاکتړین مال له کانیان نه بهیت، وټاگداری نزی سته ملیکراو به چونکه له نیوان نه و خواوا هیچ پهرده یه ک نییه.»

[صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

کاتیک پیغه مبه ر ﷺ موعازی کوری جه به لی نارد بو یه مهن - پرهزای خوی لیبیت- وه کو بانگخواز وماموستا، بوی پروونکرده وه که نه و ده روات بو لای خه لکانیک گاوړن؛ بوئه وهی ټاماده بیت بو گفتوگو کردن له گه لیان، پاشان بوئه وهی به گرنگترین باب ته کان ده سټیبات له بانگه وازیدا، سهره تا بانگیان ده کات بو راستکردنه وهی یروبو اوهریان؛ نه میس به وهی شایه تمان بهین (لا إله إلا الله و محمد رسول الله)؛ چونکه نه گهر شایه تمان بهین دینه نیو ټانی ئیسلا موه، نه گهر له مه دا گوږپایه ل بوون نه و فهرمانی نوږکردنیان پیده کړیت؛ چونکه گه وره ترین واجبه له پاش ته وحید - یه ک خوا پهرستی-، نه گهر نوږتیان کرد نه و فهرمان به دهو له مهنده کانیان ده کړیت زه کاتی مال و سامانیان بدن به هه ژاره کان، پاشان ټاگداری کرده وه وهرگرتی باشتړین سامانی دهو له مهنده کان چونکه نه وهی واجبه بریتیه له وهرگرتی مامناوهندی سهره وت و سامان له کاتی زه کات دندا پاشان ټاموژگاری کرد به دوورکه وتنه له سته مکردن؛ بوئه وهی سته ملیکراو نزی له سهر نه کات، چونکه به دلنیا ییه وه نزاکه ی وه لام دده رتیه وه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. واتای شاهیدی دان به (لا اله إلا الله) (هیچ کهس شایسته ی پهرستن نییه جگه له خودا (الله) - تنه ا الله پهرستراوی هه قه-)، پهرستنی خودایه یی هیچ هاوبه ش وشه ریکیک، ووازهینانه له پهرستنی هه موو شتیکی تر جگه له نه وزاته.

۲. واتای شاهیدی دان به (محمد رسول الله) (موحه مه د پیغه مبهری خودایه)، باوه پهیان پتی وبه ئه وهی هیناویه تی و به راستدانانی وئو کو تا پیغه مبهری خودایه بۆ مروفایه تی.

۳. گفتوگو کردن له گهل زانا نابیت وه کو گفتوگو کردن بیت له گهل کهسانی نه زان ؛ بویه موعازی ئاگدار کرده وه : (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ) (تو ده چیت بۆ لای کهسانی که کتیب).

۴. پیویسته که سی بانگخواز چاو پۆشن بیت سه بارهت به ئاینه که ی، بۆ ئه وهی وه لای گومانه کان بداته وه، وئهمه ییش به فیربوونی زانستی شهرعی ده بیت

۵. پوچه لی ئاینی جوله که وگوره کان پاش هاتی پیغه مبهری ﷺ، وئه وان له رزگاربووان نین له رۆزی قیامه تدا هه تا وه کو مسولمان ده بن و دینه نیو ئاینی ئیسلامه وه، و باوه ر ده هینن به پیغه مبهری ﷺ.

(۳۳۹۰)

(۱۱) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ، لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۱) - له ئه بی هورهیره وه - رهزای خوای لیبیت - ده لیت: ووتر: ئه ی پیغه مبهری خودای دلوخوشتین که سه به شه فاعه تی تو؟ پیغه مبهری خودای ﷺ فه رمووی: «پیم وابوو ئه ی ئه بو هورهیره که س پیش تو پرسیری ئه م فه رمووده یه م لینه کات چونکه ده بینم زور به په رویشیت له سه ر به ده ست هی نانی فه رمووده، به خته وه رترین که س به شه فاعه تی من له رۆزی قیامه تدا ئه وه یه که بلیت (لا إله إلا الله) به ئه وه پیری دلسۆزی و ئیخلاصی له دل و نه فسیه وه». ۸ (واته: هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراست جگه له الله) [صه حیه] - [بوخاری گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغمه مبهـر ﷺ باسی ئه وه ده کات که به خته وه رترین که س به شه فاعه تی ئه و له رۆزی قیامه تدا ئه و که سه یه که ده ئیـت: (لا إله إلا الله) واتـه: (هیچ په رستراوێک شایسته ی په رستن نیه به هه ق وراستی جگه له الله) ؛ به دلسۆزی له دلیه وه بـ ئه وه ی ریا و شیرکی له گه لدا بـیـت.

له سووده کانی فه رمووده که:

1. د لـنـیـابوون له بوونی شه فاعه تی پیغمه مبهـر ﷺ له قیامه تدا، وته نها بـو موه حیده کانه -یه ک خوا په رسته کانه-. و به س
2. شه فاعه تی پیغمه مبهـر ﷺ بریتیـه له داواکردنی له پهروه ردگاری ده رهه ق به ئه وانه ی شایسته ی چوونه دۆزه خـن له موه حیده کان بـو ئه وه ی نه چنه نیویه وه، و ئه وانه ی چوونه ته نیویه وه ده ره یـنـدرێـن.
3. فه زل و پله و پایه ی وشه ی ته وحید -لا إله إلا الله- که به دلسۆزی بـو خـوا ی گه وره بـیـت و گه وره ی کاریگه ری ئه وو شه یه.
4. به دیه یتانی مه به ست له وشه ی ته وحید ؛ به زانست به ماناکه ی، وکرده وه کردن به داواکراو و ئاماژه کانی ده بـیـت.
5. و فه زل و پله و پایه ی ئه بو هوره یـره -ره زای خـوا ی لـیـبـیـت-، و به په رۆشی له سه ر فـیـر بوونی زانست.

(٣٤١٤)

(١٢) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةٌ، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٢) - له ئه بی هوره یـره وه -ره زای خـوا ی لـیـبـیـت- که پیغمه مبهـری خـودا ﷺ ده فه رموـیـت: «ئیمان (باوهر) حه فتا وچه ند به شیکه -لقیکه- یان شه ست وچه ند به شیکه -لقیکه- : باشتـرینیان ووتـی: (لا إله

إِلا الله) یه، وکه مترینان: لابر دنی ئازاره له سهر رینگوبان، وشهرمکردن بهشیکه له ئیمان». [صه حیهه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیگردنه وه:

پیغمه مبهەر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات که ئیمان چه ند به ش ولقیکه، بیروباوهر و قسه و کرده وه کان ده گرته وه.

به رزترین به شی ئیمان و باشرینیان ووتی: (لا إله إلا الله) یه، به مه رجیک زانا بیت به ماناکه ی و کرده وه به ئاماژه کانی بکات، که بریتیه له وهی الله تاکه و بی هاوتا و بی شهریکه و ته نها ئه و زاته شایسته ی په رستنه.

وکه مترین کرده وهی ئیمان بریتیه له لادانی زیان و ئازار له سهر رینگای هاوچوکردنی خه لکی.

پیغمه مبهەر ﷺ ئاماژه ی بۆ ئه وه کرد که شهرمکردن بهشیکه له ئیمان، و ئه میش په وشتیکه ده بیته هو ی ئه نجامدانی کرده وه چاکه کان و پا به ند بوون به په وشته جوانه کان، و دوور که و تنه وه له کرده وه خراپه کان و په وشته نارهوا و ناشیرینه کان

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئیمان چه ندین پله یه هه ندیک له سه ره وهی هه ندیک تره له پرووی گرنگیه وه.

۲. ئیمان لای ئه هلی سونه و ته یه (و کرده وه یه (عمل) و بیروباوهره (اعتقاد).

۳. شهرمکردن له خوای گه وره واده خواریت: له شوینیک نه تبینیت که نه ی لیت کردووه تیدا بیت، و ئاماده بیت له و شوینه ی فه رمانی کردووه تیدا بیت.

۴. باسکردنی ژماره مانای ئه وه نییه ته نها پاداشته که ی ئه وه نده یه، به لکو ئاماژه یه بۆ زوری کرده وه کانی ئیمان، چونکه عه ره ب باسی ژماره ی شتیک ده کات و مه به ستی نکۆلی کردن له زیاتر نییه.

(٦٤٦٨)

(۱۳) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ» قُلْتُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ؛ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ» قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۳) - له عبدالله کوری مهسعودوه -رهزای خوی لیبت- دهئیت: پرسایرم کرد له پیغهمبهر ﷺ : ئایا چی تاوانیک گه وره ترینه له لای خوی گه وره؟ فه رمووی: «هاوبهش وهاوتا بو خوی گه وره بریار بدهیت له کاتیکدا ئه و توی دروستکردوه»، ووتم: پاش ئه وه چی (واته: چی تاوانیک گه وره تره)؟ فه رمووی: «منداله کهت بکوژیت له ترسی ئه وهی له خواردنه کهت دهخوات»، ووتم: پاش ئه وه چی؟ فه رمووی: «زینا بکهیت له گهل هاوسه ری دراوسیکهت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغهمبهر ﷺ پرسایری لیکرا سه بارهت به گه وره ترین تاوانه کان، فه رمووی: گه وره ترین تاوان ؛ شیرک وهاوبهش بریاردانه بو الله، ئه میش بریتیه له وهی که سیک یان شتیک بکه یته هاوتا ویه کسان به الله؛ له ئولوهیه تی -په رستراویتی- یان پهروه ردگاریتی یان ناو وسیفه ته کانی، خوی گه وره له م تاوانه خووش نابیت مه گهر به تهوبه کردن، وئه گهر بکه ری ئه م تاوانه له سه ری بمریت ئه واهه تاهه تایی له دۆزه خدا ده مینیتته وه. پاشان تاوانی کوشتنی مندال له ترسی ئه وهی له خواردنه کهی دهخوات، وبه شی خوی نامینیت، وکوشتنی ههر نه فسیک به ناهه ق حه رامه؛ به لام تاوانه که گه وره تره ئه گهر بکوژ وکوژراو که سوکاری یه کتر بن. وهروه ها تاوانه که گه وره تره ئه گهر مه به سستی بکوژ ئه وه بیت؛ کوژراو به شدار ده بیت له و رزقه ی خوی گه وره پیی به خشیووه. پاشان زینا کردنی پیوا له گهل هاوسه ری دراوسیکه ی؛ ئه میش له ریگی هه ولدان بو هه لئه تاندنی ئافره تی دراوسیکه ی هه تاوه کو زینای له گهلدا ده کات ودیته ژیر رکیفیه وه.

زینا کردن حرامه، به لّام تاوانه که ی گه وره تره ئه گهر زینا کردنه که له گه لّ هاوسه ری دراوسی بّیت ؛ چونکه شه ریععت فه رمانیکردوو به چاکه کاریوون وباش هاوولی دهره هق به دراوسی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. جیاوازی پله ی تاوانه کان له گه وره بییدا، ههروه کو چۆن کرده وه چاکه کان پله یان جیاوازه له فه زل وپاداشتا.
۲. گه وره ترین تاوان بریتیه له: شیرک وهاوبه شدانان بۆ خوی گه وره، پاشان کوشتنی مندال له ترسی ئه وه ی له خواردنه که ت ده خوات، دواتر زینا کردن له گه لّ هاوسه ری دراوسی که ت.
۳. رزق ورۆزی به دهستی خوی گه وره یه، وپهروه ردگار رزق هه موو خو لقی نراوه کانی زامن کردوو.
۴. گه وره یی مافی دراوسی، وتاوانی ئازاردانی گه وره تره له تاوانی ئازاردانی خه لکانی تر.
۵. ته نها خو لقی نه ر شایسته ی په رسته نه ؛ که تاکه وبی هاوتا وبی هاوبه شه.

(۵۳۵۹)

(۱۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۴) - له ئه ی هه ره وه - په زای خوی لی بی ت - پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمو ویت: «اللّٰه فه رمو ویه تی: «له هه موو هاوبه ش وشه ریکه کان؛ من له هه موویان ده و له مه ندرتم که ده سته نه گرم له و هاوبه ش وشه ریک بوونه، ئه گه ره ره که سیک کرده وه یه ک ئه نجام بدات وکه سیک بکاته هاوبه شی من ئه وا من واز له و که سه و کرده وه که ی دینم به هو ی ئه و هاوبه شدانانه وه که بۆ من بپاری داوه». [مه حیحه] - [موسلیم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پښه مبهري ﷺ فهرمووده په ک ده گيرته وه له په روه دگاري بهرز وشکو داره وه - که به فهرمووده ی قودسی ناسراوه- که خوی گه وره واز دینیت و بهرینه له و کرده وه په ی که که سیک کراوه به هاو بهشی نه و تیايدا به هو ی ریا یان شتیک تره وه، چونکه خوی گه وره پاک و پپروزه و دهوله مه ند وې پتویسته له هه موو شتیک، و نه گهر مروف کرده وه په ک بکات له بهرسته کان وېو جگه له خوی گه وره بیت؛ نه و خوی گه وره وازی لیدینیت و کرده وه که ی قبول ناکات وره نی ده کاته وه، بویه واجبه کرده وه کان به دلسوزی و ئیخلاصه وه بو خوی گه وره بن - سېحانه و تعالى- چونکه خوی گه وره هیچ کرده وه په ک قبول ناکات مه گهر نه وانه ی به ته وای دلسوزیه وه بو نه و نه جامدراون.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ناگدار کردنه وه له شیرک به هه موو شیوه کانی، چونکه ده بیته رېگر له ورگرتن و قبول کردنی کرده وه کان.
۲. هه سترکدن به دهوله مه ندی وې پتویستی خوی گه وره له هه موو شتیک؛ و نه مه ده بیته هو ی دلسوزی بو خوی گه وره له کرده ودا.

(۳۳۴۲)

(۱۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۵) - له نه ی هور په روه - په زای خوی لیدیت- که پښه مبهري خودا ﷺ ده فهرمویت: «هه موو ئومه ته که م ده چنه به هه شته وه جگه له و که سه ی سه رپیچی بکات ونه په ویت». ووتیان: کی هه په سه رپیچی بکات ونه په ویت؟ ﷺ فهرموی: «نه وه ی گوړایه لی من بکات ده چیته به هه شته وه، نه وه ی پیچه وانه ی فهرمانه کانی من کرده وه بکات؛ نه و سه رپیچی کرده وه ونا په ویت بجیته به هه شته وه». [صحيحه] - [بخاری گپراو په تیه وه]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که هه موو ئومه ته که ی ده چینه به هه شته وه مه گهر ئه وانه ی نه یانه ویت!
هاوه لان - رهزای خویان لیبیت- ووتیان. ئایا کی نایه ویت ئه ی پښه مېهری خودا؟!
وه لای دانه وه ﷺ: هه رکه سیک شویتکه ووتوو وگوپرایه لی پښه مېهر ﷺ بیت؛ ده چینه به هه شته وه، وئوه ی سه ریچی بکات ومله که چی شه ریعت نه بیت ئه و نایه ویت بچینه به هه شته وه به هوی کرده وه خراپه کانی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. گوپرایه لیکردنی پښه مېهر ﷺ وه کو گوپرایه لیکردنی خوی گه وره وایه، و سه ریچی کړدنیشی به هه مان شیوه.
۲. گوپرایه لیکردنی پښه مېهر ﷺ چوونه به هه شت واجب ده کات، و سه ریچی کړدنیه فرمانه کانی چوونه دوزه واجب ده کات.
۳. موژده به بو ئه وانه ی گوپرایه لی فرمانه کانی پښه مېهر ﷺ ده که ن له م ئومه ته؛ هه موویان ده چنه به هه شته وه، جگه له ئه وانه یان که سه ریچی فرمانی خودا وپښه مېهره که ی ده که ن.
۴. ره حمت و به زه ی پښه مېهر ﷺ له سه ر ئومه ته که ی، و به په رو شبوونی له سه ر ئه وه ی هیدایه ت و ه ر بگرن.

(۴۹۴۷)

(۱۶) - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ؛ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۶) - له عومه ری کوری خه تابه وه - رهزای خوی لیبیت- ده لیت: گویم له پښه مېهر ﷺ بووه که ده یفه رموو: «زیاده ره ووی مه که ن له وه سفکردنی من هه روه کو چون گا وره کان زیاده ره وویان کرد له وه سفکردنی کوری مه ریهم

(عیسا)، من تنها بهندهی خودام، بویه بلّین: بهندهی خودا (عبد الله)
وپیغهمبه‌ری خودا». [صه‌حیح‌ه] - [بوخاری گنراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پیغهمبه‌ری خودا ﷺ نه‌هی کردووه له زیاده‌ره‌وی و تپیپه‌پاندنی سنووری شهرعی له ستایش و وه‌سفکردنی به‌و سیف‌هت و کرده‌وانه‌ی که تایبه‌تن به‌ خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی-، وه‌روه‌ها نه‌هی کراوه له‌وه‌ی بلّین غه‌یب ده‌زانی‌ت و نابیت له‌گه‌ل خوای گه‌وره له‌ ئه‌و یان له‌ هه‌ریه‌ کیتی تر بپارپینه‌وه وه‌کو کرده‌وه‌ی گوره‌کان ده‌ره‌ه‌ق به‌ عیسا کوری مه‌ریه‌م -علیهما السلام-، پاشان روونی کرده‌وه که ئه‌و به‌نده‌یه‌ که له‌ به‌نده‌کانی خوای گه‌وره، وفه‌رمانی کردووه سه‌باره‌تی بلّین: به‌نده و پیغهمبه‌ری الله.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ئاگادارکردنه‌وه له‌ زیاده‌ره‌وی وله‌ سنوور ده‌رچوون له‌ کاتی ستایشکردندا، چونکه له‌وه‌یه ئه‌مه بپیته‌ه‌وی شیرک بریاردان.

۲. ئه‌وه‌ی پیغهمبه‌ری خودا ﷺ ه‌وشداری سه‌باره‌ت دا له‌م ئومه‌ته‌دا روویدا، کومه‌لانی‌ک زیاده‌ره‌ویان کرد ده‌ره‌ه‌ق به‌ پیغهمبه‌ری خودا ﷺ، وده‌ره‌ه‌ق به‌ ئه‌ه‌لی به‌یت، وده‌ره‌ه‌ق به‌ پیاوچاکان، بویه تووشی شیرک بوون.

۳. کاتی‌ک پیغهمبه‌ری خودا ﷺ نه‌فسی خ‌وی به‌و شی‌وه‌یه وه‌سف ده‌کات که به‌نده‌ی خودایه؛ ب‌ئ‌وه‌ی روونی بکاته‌وه که ئه‌و به‌نده‌یه‌کی ملکه‌چی الله یه و نابیت به‌ه‌یج شی‌وه‌یه‌ک ئه‌و وه‌سف بک‌ریت به‌ تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌ک له‌ تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌کانی په‌روه‌ردگار -سبحانه و تعالی-.

۴. کاتی‌ک پیغهمبه‌ر ﷺ نه‌فسی خ‌وی به‌و شی‌وه‌یه وه‌سف ده‌کات که پیغهمبه‌ری خودایه؛ ب‌ئ‌وه‌ی روونی بکاته‌وه که ئه‌و پیغهمبه‌ره و ئی‌ردراوه له‌ لایه‌ن الله وه‌ ب‌ویه واجبه به‌ راست‌گ‌ۆ داب‌ریت و شوینی بکه‌وین.

(۱۷) - عن أنس رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۷) - له ئەنەسەو ە پەغەمبەر ﷺ دەفەر مۆیت: «هیچ کەس ئیک لە ئیو ە ئیمانی تەواو و کامڵ نابێت؛ ەتا ئەو کاتە ی من خۆشەویستەر دەم لە لای لە باوکی و مندالە کە ی و ەموو خە ئکی». [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم ەواران لەسەری]

شیکردنەو ە:

پەغەمبەر ﷺ باسی ئەو ەمان بۆ دە کات کە موسولمان ئیمانی کامڵ نابێت ەتاو ە کو خۆشویستی پەغەمبەر ﷺ بخاتە پێش خۆشویستی دایکی و باوکی و مندالە کانی و ەموو خە ئکی، و دەبێت و داواکراو ە ئەم خۆشەویستی ە گوێرای ە ئیکردنی و سەرخستی و واز ەننان لەسەر پێچکردنی لە گە ئدا بێت.

لە سوودە کانی فەر مودە کە:

۱. واجب بوونی خۆشەویستی پەغەمبەر ﷺ و دەبێت خۆشەویستی ئەو لە پێش خۆشەویستی ەموو بوونەو ە ئیکەو ە بێت.
۲. لە نیشانە کانی کاملی خۆشویستی: سەرخستی سونە تە کە ی ﷺ، و بە خشی نی فەس و سامان لە مە دا.
۳. خۆشەویستی پەغەمبەر ﷺ دەبێت بپێت ەو ی ئەو ە ی گوێرای ە لی بکری ت لەو ە ی فەرمانی پێکردو ە، و بەراستگۆ دا بیری ت لەو ە ی باسیکردو ە، و دو ە ر بکەو تێتو ە لەو ە ی نە هی ئیکردو ە، و شوینی بکەو یت و دو ە ر بکەو یت لە بیدە و دا ە ننان لە ئایندا.
۴. مافی پەغەمبەر ﷺ مەزنتەر و زیاتر جەختی لەسەر کراو ە تەو ە بەبەر او د بە مافی خە ئکی؛ چونکە ەو کار ە بۆ ەیدا یە تدان لە گو مرای ەو ە و رزگار بو ە ن لە دۆزە خ و بڕدەنەو ە ی بە ە ە شت.

(۱۸) - عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: «دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا أَهْلَكَ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةُ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا تَهَيَّئْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ» [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۸) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خ‌وای ل‌ی‌ب‌ی‌ت- که پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌ی‌ت: «وا‌ز له پرس‌یار‌کردن به‌ی‌ن س‌ه‌بار‌ه‌ت به‌ ئه‌و ش‌ت‌ان‌ه‌ی که فه‌ر‌مان‌م پ‌ی‌ن‌ه‌ کرد‌و‌ون ی‌ان نه‌ه‌ی‌م ل‌ی نه‌کرد‌و‌ون، ئه‌وه‌ی بو‌وه ه‌و‌ی ت‌یا‌چ‌و‌ونی ئه‌وان‌ه‌ی پ‌ی‌ش ئ‌ی‌وه ز‌و‌ر پرس‌یار کردن و‌نا‌ک‌و‌کی‌ان بو‌و به‌رام‌ب‌ه‌ر پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌انی‌ان، ئه‌گ‌ه‌ر نه‌ه‌ی‌م ل‌ی‌کردن له‌سه‌ر ش‌ت‌ی‌ک ئه‌وا خ‌و‌ت‌انی ل‌ی به‌ دو‌ور ب‌گ‌رن، و‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر فه‌ر‌مان‌م پ‌ی‌کردن به‌ کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌وا ئه‌ن‌ج‌ام‌ی ب‌ده‌ن به‌ گو‌ی‌ره‌ی تو‌ان‌ات‌ان». [ص‌ه‌ح‌ی‌ه] - [بو‌خ‌اری و‌ موس‌ل‌ی‌م ه‌او‌ر‌ان له‌سه‌ری]

شی‌کرد‌نه‌وه:

ها‌وه‌ل‌ان -ره‌زای خ‌وایان ل‌ی‌ب‌ی‌ت- پرس‌یار‌یان س‌ه‌بار‌ه‌ت به‌ ه‌ه‌ند‌ی‌ک ش‌ت ده‌کرد که ح‌ه‌رام نه‌بو‌و له‌وه‌یه به‌ پرس‌یار‌کرد‌نی‌ان ح‌ه‌رام ب‌ک‌رایه، ی‌ان له‌وه‌یه و‌اج‌ب نه‌بو‌و به‌ پرس‌یار‌کرد‌نی‌ان و‌اج‌ب ب‌بو‌ایه، ب‌و‌یه پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ فه‌ر‌مان‌ی پ‌نی‌ان کرد که پرس‌یار نه‌که‌ن س‌ه‌بار‌ه‌ت به‌و ش‌ت‌ان‌ه‌ی که فه‌ر‌مان و‌نه‌هی‌ان پ‌ی‌ن‌ه‌ک‌راوه له‌سه‌ری، وه‌و‌کاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که ئه‌وان‌ه‌ی پ‌ی‌ش ئ‌ی‌مه ز‌و‌ر پرس‌یار‌یان ده‌کرد له‌ پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌انی‌ان، ب‌و‌یه له‌سه‌ریان ق‌ورس و‌ت‌وند ک‌را چ‌ون‌که خ‌و‌یان بو‌ونه ه‌و‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریان ق‌ورس ب‌ک‌ر‌ی‌ت پ‌اش‌ان پ‌ی‌چه‌وان‌ه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان کرده‌وه‌یان کرد.

پ‌اش‌ان فه‌ر‌مان‌ی پ‌ی‌کرد‌ین که و‌از له‌ ه‌ه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک به‌ی‌ن‌ین که نه‌ه‌ی‌مان ل‌ی‌ک‌راوه، ئه‌و فه‌ر‌مان‌ان‌ه‌ی پ‌ی‌مان‌ک‌راوه ج‌ی‌به‌ج‌ی ب‌که‌ین به‌ گو‌ی‌ره‌ی تو‌ان‌ام‌ان، و‌ئ‌ه‌وه‌ی نا‌ت‌وان‌ین و‌اج‌ب بو‌ون و‌ح‌ه‌رام بو‌ونی له‌سه‌ر‌مان ل‌اده‌چ‌ی‌ت.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. پټویسته مروّف سه رقالی گرنګترین شت بټ که پټویستی پټیه تی، و واز لهو شتانه بهټنټ که هیشتا پټویستی پټی نییه، و سه رقال نه بټ به پرسیارکردن سه بارهت بهو شتانه ی که هیشتا روویان نه داوه.
۲. هه رامټی پرسیارکردنیک که له وهیه بټته هو ی ئالوزکردنی مه سه له کان، وکردنه وهی ده رګای گومانه کان - شوبهه کان- چونکه ئه مه سه رده کټشټ بو ژوربوونی ناکوکی.
۳. فەرمان به وازهټان له هه موو نه هی لټکراوه کان ؛ چونکه هیچ نارحه ته که نیه له وازهټان لټان، بو یه نه هی کردنه که به شپوهیه کی گشتی بوو.
۴. جټبه جټکردنی ئه وهی فەرمانی پټکراوه به پټی توانایه ؛ چونکه له وهیه جټبه جټکردنی بټته هو ی نارحه تی یان نه توانټ ئه نجامی بدات، بو یه جټبه جټکردنی ئه وهی فەرمانی پټکراوه به پټی توانایه.
۵. نه هی کراوه له ژور پرسیارکردن، زانایان پرسیارکردن دابه شکردووه بو سه ر دوو جوړ: ئه گه ر له روانګه ی فټربونه وه بټ ؛ لهو شتانه ی پټویستن له بابه ته کانی ئان، ئه مه یان فەرمانی پټکراوه و پرسیارکردنی هاوه لان له م جوړه بووه، دووه م: ئه گه ر له روانګه ی زنده رپو ی وهټنانی بارګرانی بټ ؛ ئه م جوړه یانه که نه هی لټکراوه.
۶. هو شداریدان به ئومه ت سه بارهت به پټچه وانه کردنی پټغه مبه ره که یان ؛ چونکه له نټو ئومه تانی پټشوودا روویداوه.
۷. ژور پرسیارکردن سه بارهت بهو شتانه ی که پټویست نټن وناکوکی له گه ل پټغه مبه ران ؛ هو کاره بو تیاچوون، به تایبه ت لهو بابه تانه ی که تټگه یشټنټان مه حاله، وه کو: بابه ته غه ییبه کان که ته نها الله ده یزانټ، ورووداوه کانی قیامه ت.
۸. نه هی کراوه له پرسیارکردن سه بارهت به بابه ته قورس ومه زنه کان، ئه وزاعی ده لټت: خوای گه وره ئه گه ر بیه وټ به نده بټبه ش بکات له پټروزی و به ره که تی زانست ؛ وایلټده کات زمانی له بابه ته بټ سود وټی که لکه کان ژور به کار بهټنټ، بو یه بټنټم ئه وانه که مترین زانستیان هه بوو، وټټټن وه هب

دهلئيت: گويم له مالیک بوو دهيووت: مشتومړ له زانستدا نور ورؤشنايې
زانست ناهيلئيت له دلي پياودا.

(٤٢٩٥)

(١٩) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَنِّي مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَرَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(١٩) - له عبدالله کوري عه مرو - په زای خوايان ليدئيت - که پيغه مېهر ﷺ ده فهرموئيت: «له منه وه بيگه نن نه گهر ئايه تيکيش بيټ، وله به ني ئيسرائيله وه بيگړنه وه وهيچي تيدا نيه، وئوه وي درؤ بکات به ناوي منه وه ئهوا با جيگايه ک بو خوي دابنئيت له ناو دؤزه خدا». [صحيحه] - [بوخاري]
گړاويه تيه وه

شیکردنه وه:

پيغه مېهر ﷺ فهرمانده کات به گهياندي زانستي شهرعي له قورئان وسونه ت، نه گهرچيش شتيکي که م بيټ وه کو ئايه تيک يان فهرمووده يه ک، به مهرجيک زانستي هه بيټ سه باره ت به وه وي ده يگه يه نيټ وبانگه وازي بو ده کات.

پاشان پيغه مېهر ﷺ پرووني کرده وه که گړانه وه له به ني ئيسرائيله وه ئاساييه له وه وي به سه رياندا پروويدا وه به مهرجيک پيچه وانه ي شهريعه تي ئيمه نه بيټ.

پاشان هو شداري دا له درؤکردن به ناويه وه، وه ره که سيک به نه نقه ست درؤ بکات به ناويه وه ﷺ ئهوا با شونئيتک بو خوي ديار ي بکات له دؤزه خدا.

له سووده کاني فهرمووده که:

١. هاندان بو گهياندي شهريعه تي الله، و له سهر مروقه بيگه يه نيټ نه وه وي له به ري کردو وه ولي تيگه يشتو وه نه گهرچيش که م بيټ.

۲. واجبیتی فیربوونی زانستی شهرعی بو ئهوهی بتوانیت خوی گهوره بپه‌رستیت و شهریه‌ته که‌ی بگه‌یه‌نیت به‌شیویه‌کی دروست.
۳. واجبیتی د‌ل‌ن‌یا‌بوون له‌سه‌ر دروستیتی فه‌رمووده پ‌یش گه‌یاندنی یان بلا‌و‌کردنه‌وهی بو‌ئه‌وهی دوور بیت له‌م هه‌ره‌شه‌تونده.
۴. ئام‌و‌ژگاری کردن به‌راستگویی له‌قسه‌کردندا و ئاگاداری له‌کاتی گفتدا، بو‌ئه‌وهی تووشی در‌و نه‌بیت و به‌تاییه‌تیش تووشی در‌و‌کردن نه‌بیت به‌ناوی شهریه‌تی خوی گه‌وره - عز و جل -.

(۳۶۸۶)

(۲۰) - عن المقدم بن معدی کرب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَبِّرٌ عَلَى أَرْيَكَيْهِ فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنْ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(۲۰) - له‌م‌ی‌قدم کوری مه‌عیدی‌ه‌کریه‌وه -ره‌زای خوی لی‌بیت- که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «سه‌یره، نزیکه له‌وهی پیاویک فه‌رمووده‌یه‌کی منی پی‌بگات له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ر راخه‌ره‌که‌ی پالی داوه‌ته‌وه وده‌ل‌یت: له‌ نیوان ئیمه وئیوه کتیی خودایه (قورئانه)، هه‌رشتیک هه‌ل‌اکرابوو؛ ئیمه‌ش به‌هه‌ل‌انی داده‌نین، و هه‌رشتیک هه‌رام‌کرابوو؛ ئیمه‌ش به‌هه‌رامی داده‌نین»، پاشان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌ی: «هه‌رشتیک پی‌غه‌مبه‌ری خودا هه‌رامی کردبیت هه‌روه‌کو ئه‌وه وایه خوی گه‌وره هه‌رامی کردبیت». [صه‌حیحه] - [ئه‌بو داود و تیرمزی و ئیبن ماجه - گ‌یراویانه‌ته‌وه]

شیکردنه وه:

پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- باسی ئه‌وه ده‌کات که سه‌رده‌مانیک نزیک بوو ته‌وه که جوړیک له خه‌لکی له‌سه‌ر راخه‌ره‌کانیان پائیان داوه‌ته‌وه، کاتیک فهرمووده‌یه‌کی پێغه‌مبهری بۆ باسده‌کړیت ﷺ؛ ده‌لێت: ئه‌وه‌ی بریار له‌سه‌ر بابه‌ته‌کانی نیوان تۆ و ئیمه‌ ده‌دات قورئانی پیرۆزه و بۆ ئیمه‌ به‌سه، ئه‌وه‌ی تێیدا هه‌ل‌اکراوه به‌هه‌ل‌ال ده‌یبینین، وکروه‌ی پیده‌که‌ین، ئه‌وه‌ی تێیدا هه‌رام‌اکراوه به‌هه‌رام ده‌یبینین ولێ دوور ده‌که‌وینه‌وه. پاشان پێغه‌مبەر ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کرد که هه‌ر شتیک له‌ سونه‌ته‌که‌یدا؛ هه‌رامی کردوو هه‌ر یان نه‌هی لیکردوو هه‌ر ئه‌وا له‌ حوکمدا وه‌کو ئه‌وه‌یه که له‌ قورئاندا هه‌رام‌اکراوه، چونکه ئه‌و حوکمه‌کانی له‌ به‌روهردگاریه‌وه‌ که‌یاندوو.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. به‌مه‌زندانی سونه‌ت هه‌روه‌کو قورئان وه‌روه‌ها پابه‌ند بوون پێوه‌ی.
۲. گوێرایه‌لیک‌کردنی پێغه‌مبەر ﷺ؛ گوێرایه‌ل‌کردنی فهرمه‌کانی خوای گه‌وره‌یه، وه‌سه‌رپێچیک‌کردنی؛ سه‌رپێچیک‌کردنی فهرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌یه.
۳. ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی سونه‌ت به‌لگه‌یه وه‌دیکه بۆ ئه‌وانه‌ی سونه‌ت ره‌تی ده‌که‌نه‌وه یان نکۆڵی لێده‌که‌ن.
۴. هه‌رکه‌سیک پش‌ت له‌ سونه‌ت بکات و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات ته‌نها قورئان به‌سه؛ ئه‌وا له‌پاستیدا پش‌تی له‌ هه‌ردوو یان کردوو و ئه‌و که‌سه درۆ ده‌کات له‌ بانگه‌شه‌کردنی بۆ شوێنکه‌وتنی قورئانی پیرۆز.
۵. له‌ به‌لگه‌کانی پێغه‌مبهرایه‌تی ﷺ ئه‌وه‌یه هه‌والده‌دات سه‌باره‌ت به‌ شتیک بۆیه‌ رووده‌دات له‌ داها‌توودابه‌و شیوه‌یه‌ی باسی‌کردوو، و له‌پاستیشدا روویدا به‌و شیوه‌ی فهرمووی.

(٦٥٠٠٥)

(٢١) - عن عائشة أم المؤمنين وعبد الله بن عباس رضي الله عنهما قالا: لَمَّا نَزَلَ رِسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَفِیْحٌ خَمِيصَةٌ لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اَعْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ: «لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا. [صحيح] - [متفق عليه]

(٢١) - له عائشه (دايكي ئيمانداران) وعبد الله كوري عهباسه وه -پهزای خويان ليبيټ- ده لټين: کاتیک له پيغه مبهري خدا ﷺ تووشي نه خوشيه سهخته که بوو؛ پارچه قوماشيکي دا به سهر روويدا، نه گهر تووشي هه ناسه تهنگي بووايه؛ له سهر رووي لايده دا، له سهر هم حالته ته؛ فهرمووي: «نه فرهت وله عنه تي خوي گه وره له سهر جوله که وگا وره کان، گوري پيغه مبهريه کانين کرد به مرگه وت»؛ هوشاري ددها له هم کاره يان. [صه حيجه] - [بوخاري و موسليم هاوران له سهر ي]

شیکردنه وه:

عائشه وعبدالله ي كوري عهباس -پهزايان خوي ليبيټ- باسي نه وه مان بو ده كه نه كه پيغه مبهري ﷺ کاتیک له کوټا ساته کاني زيانيدا بوو؛ پارچه قوماشيکي له سهر رووي داده نا، نه گهر هه ناسه ي توند بووايه به هو ي سهر مه رگ؛ له سهر رووي لايده دا. کاتیک له مان حاله سهخته دا بوو فهرمووي: نه فرهت وله عنه تي خوي گه وره له سهر جوله که وگا وره کان و له رهمه تي خوي دووريان بخته وه، نه مبيش به هو ي نه وه ي مرگه وتيان له سهر گوري پيغه مبهريه کانين دروست ده کرد. نه گهر بابه ته که زور ترسناک نه بووايه؛ له مان حالته سهخته دا باسي نه ده کرد، وه هروها نه ي کردووه له ئومه ته که ي نه و کرده وديه بکه نه؛ چونکه خوشوبه اندنه به جوله که وگا وره کان، وه هروها هوکاره بو شيرک وه او بهش برياردان بو خوي گه وره -عز وجل-

له سووده کانی فہر مووده کہ:

۱. رینگرتن له وهی گوړی پیغهمبه ران وپا وچا کان بکړیته مزگهوت که خه لکی نوږی تیدا بکهن بۆ خوی گه وره، چونکه ئهمه کرده وهیه کی حهرامه و هوکاره بۆ شیرک وهاوبهش بریاردان بۆ په روه ردگار.
۲. زور گرنکیدانی پیغهمبه ﷺ به ته وحید (یه ک خوا په رستی) وترسانی له وهی که گوړه که ی به گه وره دابنریت، چونکه ئهمه ده بیته هو ی شیرک وهاوبهش بریاردان بۆ الله.
۳. نه فرته کردن له جوله که وگوره کان ؛ رینگه پیدراوه، وهه روه ها نه فرته کردن له ئه وهی وه کو ئه وان بکات له دروستکردنی بینا له سهر گوړ وکردنی به مزگهوت.
۴. دروستکردنی بینا له سهر گوړه کان ؛ رینگای جوله که وگوره کانه، وله فهرمووده که دا ئامازه کراوه بۆ نه هی کردن له خوچواندن پیمان.
۵. که سیک له لای یان له بهرامبه ر گوړ نوږ بکات ؛ ئه وا ئه و گوړه ی کردووه به مزگهوت، ئه گه رچیش مزگهوتی له سهر دروست نه کرد بیت.

(۳۳۳۰)

(۲۲) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». [صحيح] - [رواه أحمد]

(۲۲) - له ئه ی هورهیره وه - په زای خوی لبیت - پیغهمبه ﷺ ده فهرمویت: «خودایه گوړه که نه کړیت به بتیک - که به رسترت -، خوی گه وره نه فره تی کردووه له که سانیک گوړی پیغهمبه ر کانیان کرد به مزگهوت». [صه حیه] - [ئه حمه د گپراویه تیه وه]

شیرک د نه وه:

پیغهمبه ﷺ پارایه وه له په روه ردگاری به وهی گوړه که ی وه کو بتی لی نه یه ت که خه لکی بیپه رستیت و به مزن دابنریت، ورووی لبیکریت به سوجه بدن، پاشان پیغهمبه ﷺ باسی ئه وهی کرد که خوی گه وره توره بووه له

كهسانىك وله ره‌حه‌تى خوى دوورى خسته‌وه چونكه گورى پيغه‌مبه‌ره‌كانيان كرد به مزگه‌وت -شوينى په‌رستن- وديواريان له‌سه‌ر دروستكرد، چونكه كردنى گورى پيغه‌مبه‌ره‌ان وپياوچاكان به مزگه‌وت هوكاره بو په‌رستنيان وباوه‌پوون پييان.

له سووده‌كاني فهرمووده‌كه:

۱. تپه‌راندنى سنوورى شهرى سه‌باره‌ت به گورى پياوچاكان ده‌بيته هوى ئه‌وه‌ى كه به‌رسترن له‌گه‌ل خواى گه‌وره، بويه پيوسته مسولمان ئاگدار بيت له‌و هوكاره‌ى ده‌بيته هوى تووشبوون به شيرك وهاوبه‌شدانان بو الله -سبحانه وتعالى-.
۲. مه‌به‌ست ونيازبوون بو سهردانى كردنى گوره‌كان به مه‌به‌ستى به گه‌وره‌دانانيان وئه‌نجامدانى په‌رستن له‌لاى قه‌بره‌كه ؛ ئه‌م كار هه‌رامه وريگه‌پيدراو نيه، ئه‌گه‌رچيش مردوو به كه نزيك بيت له‌ خواى گه‌وره.
۳. هه‌رام بوونى دروستكردنى مزگه‌وت له‌ سهر گوره‌كان.
۴. هه‌رام بوونى نوښكردن له‌ لاى گوره‌كان ئه‌گه‌ر مزگه‌وتيشى له‌ سهر دروست نه‌كراييت جگه له‌ نوښى جه‌نازه بو ئه‌و كه‌سه‌ى نوښى له‌سهر مردوو به كه نه‌كردوو.

(۳۳۳۶)

(۲۳) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِ عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(۲۳) - له‌ ئه‌بى هوره‌يره‌وه -ره‌زاي خواى لى‌بيت- كه پيغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ده‌فه‌رمويت: «ما‌ئه‌كانتان مه‌كه‌ن به گورستان، وگوره‌كه‌م مه‌كه‌ن به شوينى سهردانى كردن (شوينى كو‌بوونه‌وه وئا‌هه‌نگ گيران)، و سه‌لات بدن له‌سه‌رم سه‌لاته‌كانتان پيم ده‌گات ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر شوينىك بوون». [حه‌سه‌نه] - [ئه‌بو داود گيرانه‌ويه‌تبه‌وه]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ نه هی کردوه له: نه نجام نه دانی نوږته سونه ته کان له ماله وه ونا نه کردن وقورئان نه خوئیدن تئیدا، چونکه نه گهر هیچ له مانه له مالدئا نه نجام نه درتت نهوا وه کو گورستانی لیدتت، ونه هی کردوه له زور سهردانی کردنی گوره کان وکوبوونه وه له سهریان به شیوهیه کی زور ودووباره که بیته خو، چونکه نه مه هوکاره بو نه نجامدانی شیرک، فهرمانی کردوه به زور سهر لاتدان له سهری وسه لامکردن لپی له ههر شوئیک بوویت له سهر زهوی، چونکه پپی ده گات نه گهر نزیک بیت یان دوور بویه پپویست ناکات به زوری سهردانی قهبره که ی بکرتت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. نه هی کردن له نه نجام نه دانی په رستنه کان له ماله وه.
۲. قه ده غه کردن ورنگرتن له سهر فهر کردن که مه به ست ته نها سهردانی کردنی گوری پښه مېهر بیت ﷺ ؛ چونکه نهوا فهرمانی کردوه به سهر لاتدان له سهری وهه والیداوه که پپی ده گات، به لکو سهر فهری تایبهت ده کرتت بو مزگه وته که به مه به سستی نه نجامدانی نوږت تئیدا.
۳. حهرام بوونی سهردانی کردنی گوری پښه مېهر ﷺ به شیوهیه که به ردهوام سهردانی بکرتت ودووباره بیته وه وه کو جه ژنی لیبتت، که به شیوهیه کی تایبهت بیت له کاتیکي تایبهت، وبه هه مان شیوه سهردانی کردنی هه موو گوریکیش نابیت بهم شیوهیه بیت.
۴. ریز وپله وپایه ی پښه مېهر ﷺ له لای په روه ردگاری، نامازه بوی لیره دا؛ رینگه پیدراوه سهر لاتدان له سهری وسه لامکردن لپی له هه موو شوین وکاتیک.
۵. نه هی کردن له نوږت کردن له گورستان و له لای گوره کان زانراوه وجیگیره له لای هاوه لان؛ بویه پښه مېهر ﷺ نه هی کردوه له وهی ماله وه وه کو گورستانی لیبکرتت به شیوهیه ک نوږت تئیدا نه نجام نه درتت.

(۳۵۰)

(٢٤) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَنِيسَةً رَأَتْهَا بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، يُقَالُ لَهَا مَارِيَّةٌ، فَذَكَرَتْ لَهُ مَا رَأَتْ فِيهَا مِنَ الصُّورِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٤) - له عائشه (دايكي ئيماندارانهوه) - رهزای خواى لیبیت- دهلّیت: ئوم سهلهمه باسی کلیسایه کی به ناوی ماریا کرد بو پیغهمبر ﷺ له حبهشه، وباسی ئه ویتانهی کرد که تیایدا بوو، پیغهمبر ﷺ فهرمووی: «ئهوان قهومانیکن ئه گهر بهنده وپیای چاک له ناویاندا بمردایه؛ له سهه قهبره که ی شوینی په رستنیاں دروست ده کرد، وئه و ویتانه یان له و شویتانه دا داده نا، ئه وانه خراپترین بوونه وهرن له لای خواى گه وره». [صه حیهه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

دايكي ئيمانداران ئوم سهلهمه - رهزای خواى لیبیت- باسی ئه وهی کرد بو پیغهمبر ﷺ کاتیک له حبهشه بوو کلیسایه کی بینی - که پینی دهووتر ماریه-، وینه ونه خش وپهیکه ری تیدا بوو؛ وئهمه ی پی سه ری بوو! پیغهمبر ﷺ هوکاری دانانی ئه و ویتانه ی روونکرده وه، فهرمووی: ئه وانه ی باسیان ده که بیت ئه گهر پیاوچاکنیک له نیویان بمردایه ؛ له سهه گوړه که ی شوینی په رستنیاں دروست ده کرد، وئه و ویتانه یان تیدا داده نا، وروونی کرده وه بکه ری ئه م کارانه ؛ خراپترین خو لقی تراوه له لای الله - سبحانه وتعالی-، چونکه کرده وه که ی هوکاره بو شیرک وهاوبهش بریاداران بو الله - سبحانه وتعالی-.

له سووده کانی فہرمودہ کہ:

۱. حہرامیتی دروستکردنی مزگہوت له سہر گۆرہ کان، یان نوژکردن له لای گۆرہ کان، یان ناشتی مردووہ کان له ناو مزگہوتہ کان، ئەم حہرامکردنہ ؛ بۆ ڕیگرتنہ له ھۆکارہ کانی شہریک وھاوہل برباردان بۆ خوای گہورہ.
۲. دروستکردنی مزگہوت له سہر گۆرہ کان، وھہ لواسینی وینہی رۆح له بہر تیاندا له کردہوہی جولہ کہ وگاوپہ کانہ، وئہوہی ئەم کردہوہیہ بکات ئەوا خۆی چواندووہ بہ ئەوان.
۳. حہرامیتی ھہ لواسینی وینہی رۆح له بہر.
۴. ئەوہی مزگہوت دروست بکات له سہر گۆرپک و وینہی تیدا ھہ لواسیت ؛ ئەوا له خراپترین بوونہوہرہ کانہ لای خوای گہورہ -سبحانہ وتعالی-.
۵. ئاماژہیہ بۆ ئەوہی شہریعت بیروباوہری تہوکید (یہ ک خوا پەرستی) پاراستووہ بہ ھہموو بہشہ کانیہوہ، بہشیوہیہ ک شہریعت ھہموو ڕیگیہ کی داخستووہ کہ ببیتہ ھۆی شیرک وھاوہش برباردان بۆ اللہ.
۶. نہی کردن له زیدہ پۆی بہرانبہر پیاوچاکان ؛ چونکہ ھۆکارہ بۆ شیرک وھاوہش برباردان بۆ اللہ.

(۱۰۸۸۷)

(۲۵) - عن جندب رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ يَخْمَسُ وَهُوَ يَقُولُ «إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَا اتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا أَلَا وَإِنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ إِنِّي أَنَهَاكُم عَنْ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۵) - له جوندوبہوہ -رہزای خوای لیبیت- دەلێت: گویم له پښغہمبہر ﷺ بوو پینج (شہو) پښش ئەوہی بمریت فہرمووی: «من بہرئہتی خوُم دەکہم لای خوای بالادہست کہ کہسێک بکہم بہ خہلیل خوُم ۸، خوای گہورہ منی کردووہ بہ خہلیل خۆی ھہروہ کو چۆن ئیبراھیمی کرد بہ

خه لیلی خوی، نه گهر که سیکم بکردایه به خه لیلی خوم له ئومه ته که مدا
 ئهوا ئه بو به کرم ده کرد به خه لیلی خوم، نه وانه ی پیش ئیوه گوری
 پیغه مبه ره کانیا ن ده کرد به مزگه وت، ئیوه گوره کان نه که ن به مزگه وت،
 من نه هیتان لی ده که م له ئه و کاره». ۸ (خه لیل: واته ئه و په ری پله ی
 خوشه ویستی) [صه حیه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ره ﷺ پیش مردنی باسی پله ی خوی ده کات لای الله، که
 گه یشتو وه ته به رزترین پله کانی خوشه ویستی، ههروه کو چون ئیبراهیم - علیه
 السلام - گه یشت به ئه و پله یه، وره تی کرده وه له وه ی که هیچ خه لیلکی
 هه بیت جگه له الله، چونکه دلی پر بووه له خوشه ویستی الله وبه
 گه وره دانانی وناسینی، بویه دلی شونی که سیک تری تیا نایته وه جگه له الله.
 نه گهر پیغه مبه ره ﷺ که سیک بکردایه به خه لیلی خوی له خه لکیدا ئهوا
 ئه بویه کری سدیقه ده کرد به خه لیلی خوی - رهزای خوی لیبت -.
 پاشان هوشداری داوه سه باره ت به تیپه راندنی سنووری ریگه پیدراو له
 خوشیستن؛ چونکه جوله که ونه سرانیه کان تووشی ئه م زیاده رهویه بوون
 سه باره ت به گوری پیغه مبه ران وپا وچا کانیا ن هه تا وایان لیته ات کردیا ن به
 په رستراو وهاوبه ش بو الله، و له سه ر گوره کانیا ن دیوار ومزگه وت وشوینی
 په رستنیان دروستده کرد، وپیغه مبه ره ﷺ نه هی کرده وه له ئومه ته که ی که
 نه و کاره بکه ن.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. فه زلی ئه بویه کری سدیقه - رهزای خوی لیبت -، و نه و باشتیری نیو
 هاوه لانه وشایسته ترینه بو خیلافه ت وجینیشینی پیغه مبه ری خدا ﷺ
 له پاش وه فات کردنی.
۲. دروستکردنی دیوار وشوینی په رستن له سه ر گوره کان؛ له کرده وه خراب
 وچه وته کانی ئومه تانی پیشووه.

۳. نهی کردن له‌وهی که گۆره‌کان و گۆرستانه‌کان بکرتنه شوینی خوا په‌رستی به‌وهی که نوژیان لا بکرت یان نوژ به‌رامبه‌ریان بکرت یان مزگه‌وت و گومه‌زیان له سهر دروستبکرت، چونکه نه‌نجامدانی ههر کاریک له‌مانه هۆکاره بۆ تووشبوون به شیرک و هاوبه‌شدانان بۆ خوی گه‌وره.
۴. ئاگادارکردنه‌وه و هۆشدار له زیاده‌ره‌وی کردن به‌رانبه‌ر پیاوچاکان چونکه ئەمه ده‌بیته هۆی تووشبون به شیرک.
۵. مه‌ترسی ئەوهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌باره‌تی هۆشدار داوه چونکه زیاتر جه‌ختی له‌سه‌ری کرده‌وه به پینج شه‌و پیش وه‌فات کردنی.

(۳۳۴۷)

(۲۶) - عن أبي الهياج الأسدي قال: قال لي علي بن أبي طالب: «ألا أبعثك على ما بعني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ أن لا تدع تمثالا إلا طمسته، ولا قبرا مشرفا إلا سويته». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۶) - له ئەبی هه‌یاجی ئەسه‌ديه‌وه ده‌لێت: عه‌لی - ره‌زای خوی لێبێت - پێمی ووت: «ئایا ره‌وانه‌ت بکه‌م له سهر ئەو رێنمایانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ منی له‌سه‌ر ره‌وانه‌ کرد؟ ههر په‌یکه‌ریک یان وینه‌یه‌کت بینی بیشکینه‌ و تیکێ بده، وه‌هر گۆریکی به‌رزکراوه‌ و رازیندراوه‌ت بینی ته‌ختی بکه‌ له‌گه‌ل زه‌ویدا». [صه‌حیحه‌] - [موسلیم گێراویه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی ده‌نارد بۆئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یکه‌ر وبت و وینه‌ی رۆح له‌به‌ریک ئەگه‌ر به‌رجه‌ستکراو بیت یان نا ؛ نه‌هێلنه‌وه، هه‌مووی لایبه‌ن و بیشوین و تیکیشکین.

وه‌روه‌ها واز نه‌هین له هه‌یج گۆریکی به‌رزکراوه ؛ ته‌ختی بکه‌ن له‌گه‌ل زه‌وی، وئه‌وه‌ی له‌سه‌ری دروستکراوه له‌ بینا و دیوار بیرمێن، یان ته‌نها ده‌بێت به‌ئه‌ندازه‌ی بستیک به‌رز بکرتیه‌وه له‌سه‌ر زه‌وی.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پے یکہر دروستکردن و وئنه کیشانی رُوح له بهرہ کان دروست نیہ و حہ رامہ ؛ چونکہ هوکارہ بؤ شیرک وھاوبہ شدانان بؤ خوای گہورہ.
۲. لابرانی خراپہ بہ دہست بؤ کہ سیک دہسہ لات و توانای ہہ بیت.
۳. بہ پەرؤشی پیغہ مہر ﷺ له سہر لابرانی ہہ رشتیک ئاماژہ بیت بؤ جاہیلیت، له وئہ وبت و بیناکردن له سہر گورہ کان.

(۵۹۳۴)

(۲۷) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الطَّيْرَةُ شِرْكُ، الطَّيْرَةُ شِرْكُ، الطَّيْرَةُ شِرْكُ، -ثَلَاثًا-»، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَذْهَبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۲۷) - له عبداللہی کوری مہسعودہوہ -رہزای خوای لیبت- کہ پیغہ مہری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہفرمویت: «شومیہ تی شیرکہ (ھاوہ لدانانہ بؤ خوای گہورہ)، شومیہ تی شیرکہ، شومیہ تی شیرکہ، -سی جار فہرمووی-»، -پاشان ئیبن مہسعود دلئت-: ہیچ یہ کیک له ئیمہ نییہ کہ شتیک له باوہرپوون بہ (شومیہ تی) نہ یہ تہ نیو دلیہوہ، بہ لام خوای گہورہ -عز وجل- نایہ ئلئت بہ تہوہ کول وپشت بہستن بہ ئەو. [صہ حیحہ] - [ئہبو داود و تیرمزى وئیین ماجہ وئہ حمہد - گنراویانہ تہوہ]

شیکردنہوہ:

پیغہ مہر ﷺ هوشاری داوہ له شومیہ تی، ئەمیش بریتیہ له رہشبینی له ہہرشتیکی بیستراو یان بینراو، له بانندہ وئازل و نہ خووش وژمارہ وپوژہ کان وھتد، لیژہدا باسی بانندہی کرد چونکہ له جاہیلیہ تدا شومیہ تی بہ بانندہ بہر بلاو بوو، بانندہ کہ یان ہہ لندہدا له کاتی ویستی سہفرکردن یان ہہر کاریکی تر، ئەگہر بانندہ کہ بؤ لای راست بچووا یہ ؛ گہشین دہبوون

وکاره که یان ده کرد، به لّام ئە گەر بآئنده که به رهو لای چه پ بچووايه ؛ رهشین ده بوون وکاره که یان نه ده کرد.

پێغه مبه‌ر ﷺ هه‌وا ئیداوه به‌وه‌ی ئەم کاره شیرکه، باوه‌پوون به شومیه‌تی شیرکه ؛ چونکه هه‌موو خێرێک ته‌نها به‌ده‌ستی الله یه وهه‌موو شه‌ر و زانیاتیک ته‌نها الله ی تاک و بی هاوتا ده‌توانی‌ت دووری بخاته‌وه و به‌نده‌ی لی ببارزی‌ت.

ئین مه‌سعود -ره‌زای خوای لی‌بیت- باسی ئەوه‌مان بۆ ده‌کات که له‌وه‌یه دلی مسو‌لمان تووشی شتیک له شومیه‌تی ببیت، به‌لّام ده‌بی‌ت دووری بخاته‌وه به ته‌وه‌کول و پشت به‌ستن به الله، و جێبه‌جێکردنی هو‌کاره‌کان له‌هه‌مان کاتدا.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. باوه‌ر به شوومیتی (الطيرة) شیرکه؛ چونکه په‌یوه‌ست بوونی دلی تیدایه به جگه له خوای گه‌وره.

۲. گرنگی دووباره‌کردنه‌وه‌ی بابته‌هه‌ بایه‌خداره‌کان، بۆ‌ئه‌وه‌ی له‌به‌ر بکړین وله دله‌کاندا جێگیر بن.

۳. ته‌وه‌کول و داواکردنی یارمه‌تی له په‌روه‌ردگار -سبحانه و تعالی- ؛ شوومیتی نا‌هێل‌یت له دلی به‌نده‌دا.

۴. فه‌رمانکردن به ته‌وه‌کول و پشت به‌ستن ته‌نها به الله، و په‌یوه‌ست کردنی دل ته‌نها به ئەو زاته مه‌زنه -سبحانه و تعالی-.

(۳۳۸۳)

(۲۸) - عن عمران بن حصین رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سَحِرَ لَهُ، وَمَنْ عَقَدَ عُقْدَةً، وَمَنْ أَتَى غَاثًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». [حسن] - [رواه البزار]

(۲۸) - له عیمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه -ره‌زای خوای لی‌بیت- که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «له ئی‌مه نییه: ئەو که‌سه‌ی باوه‌ری هه‌بی‌ت به شومیه‌تی له شتیکدا یان داوا بکات به پشکنینی شومیه‌تی له شتیکدا،

وئەو کەسەى فآل بگريتهوه يان داوا بکات فالى بۆ بگريتهوه، وئەو کەسەى سىحر بکات يان داوا بکات سىحرى بۆ بکريت، وئەوەى گريته ک بهستيت، وهه رکەسيک بچيته لای کاهينیک وبرواى پيبکات له وهى که ده يليت ئەوا کوفرى کردوو به وهى که دابه زيوه بۆ سەر موحه مه د ﷺ».

[حه سه نه] - [به زار گيرايه تيه وه]

شىکردنه وه:

پيغه مبه ر ﷺ کاتيک ده فەرموت: (له ئيمه نيه)؛ ئەمه هه ره شه يه له که سانيک له ئومه ته کهى که هه نديک کردوه ده کهن، له و کرده وانه يش:

يه که م: (ئەو کەسەى باوه رى هه بپت به شوميه تى له شتيکدا يان داوا بکات به پشکيني شوميه تى له شتيکدا)، وبنچينه ي وشه که (الطيرة: شوميه تى) : له هه لدانى بالنده وه هاتوو پيش کردنى کارىک له سه فەرکردن يان بازرگاني يان هتد، ئەگەر بالنده که به لای راستدا پروات بهه يوا ده بپت وکاره کهى ده کات، ئەگەر به ره و لای چه پ بچيت ئەوا ره شپين ده بپت وکاره که ناکات، ئەمه دروست نيه به هيچ شيويه ک ئينجا مروف خو ي بپکات يان داوا بکات يه کيکى تر ئەمه ي بۆ بکات، ونه هى کردن له م بابه ته هه موو شتيکى بيستراو وبيتراو ده گريته وه له بالنده کان وناژله کان ونه خو شه کان وژماره ورژه کان وهتد.

دووهم: (وئەو کەسەى فآل بگريتهوه يان داوا بکات فالى بۆ بگريتهوه)؛ هه رکەسيک بانگه شه ي زانيى غه يب بکات به به کاره ينانى ئەستېره کان وشى تر، يان بچيت بۆ لای کاهين وفالنگره وه کان -ئەوانه ي بانگه شه ي زانيى غه يب ده کهن-، ئەگەر باوه ريان پيبکات له وهى ده يلين له زانيى غه يب، ئەوا کوفرى کردوو به ئەوهى دابه زيوو بۆ سەر موحه مه د ﷺ.

سييه م: (وئەو کەسەى سىحر بکات يان داوا بکات سىحرى بۆ بکريت)؛ ئەو کەسانه ده گريته وه که خو يان سىحر ده کهن، يان داوا له که سيکى تر ده کهن سىحريان بۆ بکات ؛ بۆ سوود يان زيانگه ياندن به که سيک، يان گري بهه ستيت و سىحرى له سەر بکات به فوو کردن وخو يندنى ته له سيم وشته حه رامکراوه کان.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. واجب بوونی تہوہ کول به خوای گہورہ وباوہرپوون به قہزا وقہدہری، وحہرامبوونی شومیہتی ورہشبینی وسیحر وفالگرتهوہ، یان پرسیارکردن له کہسیک سہبارہتیان.
۲. بانگہشہی زانینی غہیب؛ شیرکہ وپیچہوانہی تہوحیدہ.
۳. حہرامبوونی باوہرکردن به فالگرہوہکان وچوون بو لایان، وخویندنهوہی ناولہپ وکوپ وئہستیرہکان وتیروانیان ئہگہرچیش تہنہا بو خویندنهوہ بیت؛ ھہموو ئہمانہ حہرامہ.

(۵۹۸۱)

(۲۹) - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا عَذْوَى، وَلَا طَيْرَةٌ، وَنُعْجِبُنِي الْقَالَ» قَالَ قِيلَ: وَمَا الْقَالَ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۹) - له ئہنہسی کوری مالیکھوہ -رہزای خوای لنبیت- کہ پیغہمبہر -صلی اللہ علیہ وسلم- دہفرمویت: «نہخوشی به ویستی خوئی ناگواریتتہوہ، وشومیہتی نییہ، وفہئلم پی خوشہ؟»، ووتیان: فہئل چییہ؟ فہرمووی: «وشہی جوان وشیرین». [صہحیہ] - [بوخاری وموسلم ھاوران لہسہری]

شیکردنہوہ:

پیغہمبہر ﷺ باسی ئہوہمان بو دہکات کہ بیروباوہری خہئکی جاھیلیہت بہوہی نہخوشی خوئی دہگواریتتہوہ بو کہسیکی تر؛ بہئ قہدہری خوای گہورہ، ئہمہ بیروباوہرئکی پوچہلہ. وباوہرپوون به شومیہتی پوچہلہ، ئینجا باوہر به شومیٹی بیت له ھہرشتئکی بیستراو یان بینراو، له بانندہ وئازہل ونہخوش وژمارہکان ورؤژہکان وھتد.

لیرہدا باسی بانندہی کرد کہ بہدہستہواژہی -الطیرة- له فہرموودہکہدا ھاتوہ؛ وھکو ئاماژہیہک بو ئہوہی لہلای خہئکی جاھیلیہت بلاو بوو، پیش دہستپیکردنی کاریک یان سہفہرئک یان بازرگانیک بانندہکہیان ھہلدہدا، ئہگہر بہلای راست برؤیشتیایہ؛ بہھیوا بوون وکارہکہیان دہکرد، وئہگہر

بالنده که بهر و لای چه پ برپوشتایه ؛ ره شبین ده بوون و کاره که یان نه ده کرد. پاشان پیغمبر ﷺ روونیکرده وه که -فهئل : قسه ی جوان وشیرین- ی پی خوشه، ئەمیش ئەو قسانه یه مروؤف ده بیستیت له وشه ی جوان وباش وده بنه هو ی ئاسووده بوونی، و وایلئیده کهن گومانی باش ببات به پهروه ردگاری.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ته وه کول وپشت به ستن ته نها به الله، وهه موو خیرئک ته نها به ده سستی الله یه، وشهر و زیانیش ته نها الله دووری ده خاته وه -سبحانه وتعالی-.
۲. نه هی کردن له شومی تی، ئەمیش بریتیه له باوه ربوون به شومی تی له هه نديک شتدا، و به هو یه وه هه نديک کرده وه نه کریت.
۳. وشه ی جوان وشیرین -فهئل- له شومی تی نییه ؛ که نه هی لیکراوه، به لکو وشه ی جوان له گومان باشییه به الله -سبحانه وتعالی-.
۴. هه موو شتیک رووده دات به ئەندازه گیری وقه ده ری الله ی تاک و بی هاوتا و بی هاوبه ش -سبحانه وتعالی-.

(۳۴۲۲)

(۳۰) - عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِيَّةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «هَلْ تَذُرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطَرَّنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكِبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بَنُو كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكِبِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(۳۰) - له زهید کوری خالد ئەلجووه نیه وه -ره زای خوای لیئیت- ده لئیت: پیغمبر خدا ﷺ پیشنوئیزی بو کردن له نوئیزی به یانی له حوده ییبه پاش ئەوه ی شه وه که ی باران باری، کاتیکی نوئژه که ته واو بوو رووی له خه لکی کرد،

فهرمووی: «ئایا دهزانن پهروهردگارتان چی فهرمووه؟»، ووتیان: خودا وپیغهمبه ره که ی باشر دهزانن، -بیانی فهرموو که پهروهردگار- فهرموویه تی: «به یانی هات به سهر بهنده کانمدا؛ هه ندیکیان ئیمانیان به من هیئا، وهه ندیکیان کافر بوون -بیباوه ربوون به من-، ئه وهی ووتی: بارانمان بۆ باری به وهی فهزل وره حمه تی الله؛ ئه وهی ئیمانی به من هیئاوه وکافر بووه به ئه سستیره کان، به لّام ئه وهی که ووتی: بارانمان بۆ باری به وهی ئه سستیره ی فلان وفلانوه؛ ئه وا کافر -بیباوه- بووه به من وئیمانی هیئاوه به ئه سستیره کان». [صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغهمبه ر ﷺ نوژی به یانی له حوده بیبه کرد -ئهمیش لادیبه که نزیک مه ککه- پاش ئه وهی باران باری له وشه ودا، کاتیک سه لامی دایه وه ونوژه که ی ته واو کرد رووی له خه لکی کرد، پرسیری لّیان کرد: ئایا دهزانن پهروهردگارتان -عز وجل- ئه مشه و چی فهرموو؟ ووتیان: خودا وپیغهمبه ره که ی دهزانن، فهرمووی: خوی گه وه -سبحانه وتعالی- روونی کرده وه که خه لکی له پاش باران بارین دابهش بوون به سهر دوو کۆمه ل: کۆمه لّیک باوهریان به الله هیه -سبحانه وتعالی-، وکۆمه لّیکی تر کوفریان کرد به الله -سبحانه وتعالی- ؛ ئه وهی ووتی: به فهزل وره حمه تی خوی گه وه بارانمان بۆ باری، هۆکاری باران بارینه که ی گه رانه وه بۆ ده سه لاتی خوی گه وه؛ ئه مه باوه ری هیه به الله که پهروهردگاری گه ردوونه و به رتیه به ریته تی، وبیباوه ره به ئه سستیره کان.

به لّام ئه وهی ووتی: به وهی فلان وفلان ئه سستیره بارانمان بۆ باری ئه وا کوفری کردوه به الله، وباوه ری هیه به ئه سستیره کان، وئمه کوفری بچوکه چونکه هۆکاری باران بارینه که ی گه رانه وه بۆ ئه سستیره کان؛ واتا باوه ری وایه خوی گه وه بریاری له سهر هۆکاری شه ری وقه ده ری نه داوه بۆ باران بارین.

به لّام هه رکه سه یکی پی وابت دابه زینی باران وهتد له رووداوه کانی سه ره وهی هۆکاره که ی جولانه وهی ئه سستیره کانه له ده رچوون ونه مانیان و ئه وان بکه ری راسته قینه ن وده سه لاتیان هیه به سه ریاندا، ئه وا ئه مه کوفری گه وه رییه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. سونه ته پاش دابه زینی باران بلیت: (مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ) واته: (بارانمان بۆ باری به فەزل وره حمه تی خوی گه وره).

۲. هه رکه سیک پی وایت نیعمه تی باران بارین وهتد ته ستیره کانی دروستی ده کهن وده یانه پینه بوونه وه تهوا ته مه کوفری گه وره یه، وهه رکه سیک پی وایت ته ستیره کانی هۆکارن بۆ باران بارین وهتد تهوا ته مه کوفری بچووکه چونکه ته مه هۆکاریکی شهرعی وههستی نیه.

۳. نیعمه ت له وهیه ببیته هۆکار بۆ کوفر ته گهر له به رامبه ر ته وهی پی به خشراوه سیله بیت وکوفر بکات به په روهر دگاری، وله وهیه هۆکار بیت بۆ ئیمان ته گهر له به رامبه ر ته وهی پی به خشراوه سوپاسگوزار بیت.

۴. نه هی کراوه له وهی بووتریت: (بارانمان بۆ باری به هوی فلان وفلان ته ستیره وه)، ته گه رجیش مه بهستی کات بیت؛ ته میش بۆ داخستنی هۆکاره کانی شیرک بریاردان.

۵. واجبیتی به ستنه وهی دل به خوی گه وره -سبحانه وتعالی- له هینانی نیعمه ت و دوورخستنه وهی نارهحه تیه کانی.

(٦٥٠١٠)

(٣١) - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطٌ، فَبَايَعَ تِسْعَةً وَأَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَايَعْتَ تِسْعَةً وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ: «إِنَّ عَلَيْهِ تَيْمِمَةً»، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فَقَطَعَهَا، فَبَايَعَهُ، وَقَالَ: «مَنْ عَلَّقَ تَيْمِمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ». [حسن] - [رواه أحمد]

(٣١) - له عوقبهی کوری عامری جو هه نیه وه -ره زای خوی لنبیت- ده لیت: کۆمه ئێک هاتن بۆ لای پیغه مبهری خودا ﷺ، نو که سیان به یه تیان دا و به یه تی نو ده یه م وهر نه گرت، ووتیان: ته ی پیغه مبهری خودا، به یه تی نو یانت وهر گرت و

وازت له ئەو هیتا؟ فەرمووی: «تەمیمە ی پێوەیە -بەخۆیەو هەڵیواسیوە-»،
 پیاوێکەیش دەستی دایە وێچرانی، بۆیە پێغەمبەر ﷺ بەیەتی لێوەرگرت،
 و فەرمووی: «ئەوێ تەمیمە یە ک^۸ هەڵیواسیت؛ ئەوا شیرک و هاوبەشی بۆ
 خۆی گەورە بربارداو». ^۸(تەمیمە؛ واتە: کاغەزێکە نووسراوە و دەپێچرێتە ناو
 شتێک یان شتێکە -چاوەزاریکە- لە دەست دەکرێت یان دەکرێتە ملەو یان
 هەڵدەواسرێت کە پێیان وایە لە چاوی پیس وشتی خراب دەیانپارێزێت)
 [حەسەنە] - [ئەحمەد گێراویەتیەو]

شیرکردنەو:

کۆمەڵێک هاتن بۆ لای پێغەمبەری خودا ﷺ، دەکەس بوون، نۆیان بەیەتیان
 دا لەسەر ئیسلام و شوێنیکەوتنی، بەلام بەیەتی دەیهمی وەرناگرت، پرسیری
 لێکراسەبارەت بەهۆکارەکی؛ ﷺ فەرمووی: تەمیمە ی بەخۆیەو هەڵیواسیوە،
 تەمیمە: پێچراوێکە یان هەڵیواسراوێکە لە موروو وشتی تر دروستدەکرێت کە
 پێیان وایە لە چاوپێسی وزیان دەیانپارێزێت. پیاوێکە دەستی برد بۆ شوێنی
 تەمیمە کە وێچرانی و فرپی دا، پاشان پێغەمبەر ﷺ بەیەتی لێوەرگرت،
 و حوکمەکی روونکردەو و هۆشداریدا؛ فەرمووی: «ئەوێ تەمیمە یە ک
 هەڵیواسیت؛ ئەوا شیرک و هاوبەشی بۆ خۆی گەورە بربارداو».

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. هەرکەسێک تەوێ کۆلی بە جگە لە الله هەبێت، و داوای یارمەتی و بە هانا هاتن لە
 جگە لە الله بکات؛ ئەوا الله بە پێچەوانەی مەبەستەکی مامەڵەی لەگەڵدا دەکات.
۲. هەرکەسێک باوهری و ابیت کە هەڵیواسینی تەمیمە هۆکارە بۆ دوورخستنەوێ
 ئازار و چاوپێسی؛ ئەمە شیرکی بچووکی، بەلام ئەگەر باوهری و ابیت خودی
 تەمیمە کە سوودی هەیه یان زیان دوور دەخاتەو؛ ئەمە شیرکی گەورەیه.

(٦٧٦٢)

(۳۲) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شِرْكٌ». [صحيح] - [رواه أبو

داود وابن ماجه وأحمد]

(۳۲) - له عبداللهی کوری مه سعوده وه - په زای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «(روقیه کان - الرقی) و(ته میمه کان - التمايم) و(تیوه له کان - التوله) شیرکن». (روقیه کان - الرقی): هه ندیک وته مانا کانی نازانریت که ناوی شه یثانه کان وهاوشیوهی ته وانه یه که ساحیره کان ته نجامی دده دن. (ته میمه کان - التمايم): کاغه زیکه نوو سراوه وده پیچریت ته ناو شتیک یان شتیکه (چاوه زاریکه) له ده ست ده کریت یان ده کریت ته مله وه یان هه لده واسریت که پدیان وایه له چاوی پیس وشتی خراب ده یان پاریزیت. (تیوه له کان - التوله): زورجار ساحیره کان ته نجامی دده دن بو ته وهی دوو کهس یه کیان خو ش بویت یان بو ئافره تان ته نجامی دده دن بو ته وهی میړده کانیان خو شیان بوین. [صه حیحه] - [ته بو داود وئیین ماجه وئه حمده - گنراویانه ته وه]

شیرک د نه وه:

پیغه مبهر ﷺ بو مانی روونده کاته وه که هه ندیک شت کردنیان شیرکه، له وانه ش:

یه که م: (روقیه کان - الرقی): هه ندیک وته مانا کانی نازانریت که شیرک یان ناوی شه یثانه کان وهاوشیوهی ته مانه ی تیدایه و ساحیره کان به کاریده هینن ؛ وله جاهیلیه تدا بو شیفاوه رگرتن به کارده هینرا.

دووهم: (ته میمه کان - التمايم): له موروو وشتی تر دروستده کریت ده کریت ته ملی مرؤف و ئازله وه یان هه لده واسریت، یان کاغه زیکه نوو سراوه وده پیچریت ته ناو شتیک که پدیان وایه له چاوی پیس وشتی خراب ده یان پاریزیت.

سییه م: (تیوه له کان - التوله): زورجار ساحیره کان ده یکه ن بو ته وهی دوو کهس یه کیان خو ش بویت.

ئەم شتانه شیرکن؛ چونکه کراون بە ھۆکار، لە کاتییدا ھۆکاریکی شەری نین بە بەلگەوہ سەلمێرا بێت، و ھۆکاریکی ھەستییکراوہ بە تاقیکردنەوہ سەلمێرا بێت. بەلام ھۆکارە شەریکەکان وەکو خۆیندنی قورئان، یان ھۆکارە ھەستییکراوہکان وەکو دەرمانەکان کە بە تاقیکردنەوہ سەلمێراون، ئەمانە رینگە پێدراون؛ لەگەڵ باوەریبون بەوہی تەنھا ھۆکارن، و سوود و زیان ھەمووی بە دەستی اللہ یە.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. پاراستنی تەوھید و یارو باوەر لەو شتانی تووشی کەموکورتی دەکەن.
۲. ھەرامبوونی بەکارھێنانی روکیە شیریکی و تەمیمە و تیوہلە.
۳. مەرؤف ئەگەر باوەری وابێت ئەم سببە تەنھا ھۆکارن: ئەوا ئەمە شیرکی بچووکە؛ چونکہ شتیکی کردووە بە ھۆکار کە لە راستیدا ھۆکار نییە، بەلام ئەگەر باوەری وابێت خودی خۆیان سوود و زیان دەگەینن؛ ئەمە شیرکی گەورە یە.
۴. ھۆشداری لە کردنی ھۆکارە شیرکیە ھەرامکراوہکان.
۵. ھەرامبوونی روکیەکان و شیرکن مەگەر ئەوانەیان نەبێت کە رینگە پێدراوہ لە شەریعەتدا.
۶. دەبێت بەندە دلی تەنھا پەیوہست بێت بە اللہ، سوود و زیان لەلایەن خودای تاکێ بێ ھاو بەش و بێ ھاو تاوہ دیت بە پێی ھیکمەتی خۆی -سبحانہ و تعالی-، تەنھا خۆی گەورە خێر دەھێنێت و تەنھا ئەویش شەر و زیان لە بەندە دوور دەخاتەوہ.
۷. ئەو روکیە ی رینگە پێدراوہ دەبێت سی مەرجی تێدا بێت:
 - ۱- دەبێت باوەر وابێت تەنھا ھۆکارە و سوودی نابێت مەگەر پاش ئیزنی اللہ -سبحانہ و تعالی-.
 - ۲- دەبێت بەقورئان و ناوہکانی اللہ و سیفەتەکانی و نزارینگە پێدراوہکان بێت.
 - ۳- دەبێت بە زمانیک بێت مەرؤف لی تیبگات و ھیچ تەلسم و جادووی تێدا نەبێت.

(۵۲۷۳)

(۳۳) - عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَى عَرَفَا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۳) - له به کیک له هاوسه ره کانی پیغه مبه ره وه که پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «هه ره که سیک بروات بو لای فالگره وهیه ک وبرسیاری شتیکی لیبکات نهوا چل روژ نوژی قبول ناکریت». [صه حیه] - [موسلیم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ هوشداری ده دات سه بارهت به چوون بو لای فالگره وه کان - نه میش هه موو کاهین وئه سستیره ناس وهتد ده گرته وه؛ لهئه وانه ی بانگه شه ی زاینی غه یب ده که ن به هو ی وئو شتانه ی به کاریده هین-، وته نها داواکردنی شتیک لییان سه بارهت به غه یب؛ خوی گه وره له پاداشتی نوژی کردنی چل روژ بیبه شی ده کات، وئه مه سزای نه م تاوانه گه وریه.

له سووده کانی فره مووده که:

۱. حه رامبوونی فالگرته وه، وچوون بو لایان وبرسیارکردن لییان سه بارهت به غه یب؛ هه مووی حه رامه.
۲. له وهیه مروف بیبه ش بکریت له پاداشتی په رسته نه کان وه کو سزایه ک بو ی له سه رکردنی تاوان.
۳. فره مووده که؛ تیروانینی نه سستیره کان وکوپیش ده گرته وه - نه گه رجیش ته نها بو خویندنه وه بی-، چونکه هه موو نه مانه فالگرته وه وکیهانه تن وبانگه شه کردنی زاینی غه یبه.
۴. نه گه ر نه مه سزای نه و که سه بی- که ده چیت بو لای فالگره وه کان، نه ی ده بی- سزای فالگره وه که چوون بی-؟
۵. نه گه ر نه و چل روژ نوژ نه نجامدات؛ فره رتی نه م نوژانه ی له سه ر لاده چیت و واجب نیه له سه ری قه زایان بکاته وه، به لام هیچ پاداشتیکی ده ستناکه ویت له سه ر نه نجامدانیان.

(۳۴) - عن ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَا وَالْكَعْبَةِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يُحْلَفُ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(۳۴) - له ثین عومره وه - رهزای خویان لیبیت- که گوئی له پیاوئیک بوو دهیووت: نه خیر سوئید به که عبه، ثین عومهر ووتی: نابیت سوئید بخوریت به جگه له الله، چونکه من گویم له پیغه مبهری خودا ﷺ بوو که دهیغه رموو: «ئه وهی سوئید به جگه له خوی گه وه بخوات ئه وا کوفر یان شیرکی کردوو». [صه حیجه] - [ئه بو داود و تیرمزی وئه حمهد - گئراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی ئه وه ده کات هه رکه سیک سوئید بخوات به جگه له خوی گه وه و ناو وسیفه ته کانی ئه وا کوفری کردوو به خوا و هاوه لی بۆ بریار داوه؛ چونکه سوئید خواردن به مه زندانانی سوئید پئخوراوه، و به مه زندانان ته نها مافی خوی گه وه یه؛ بۆیه ده بیت مروّف به ته نها سوئید به خوی گه وه و ناو وسیفه ته کانی بخوات، و ئه م سوئید خواردنه به جگه له الله شیرکی بچووکه؛ به لام ئه گهر سوئید خور ئه وه نده سوئید پئخوراوه به مه زن دابنیت وه کو به مه زندانانی الله یان زیاتر؛ ئه وا له م حاله ته دا ده بیته شیرکی گه وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. به مه زندانان و به گه وه کردنی که سیک یان شتیک به سوئید خواردن ته نها بۆ خوی گه وه ده بیت؛ بۆیه نابیت سوئید به که سیک یان شتیک تر بخوریت جگه له خوی گه وه و ناو وسیفه ته کانی.
۲. به په روشی هاوه لان له سه ر فه رمان به چاکه ونه هی له خراپه، به تایبه ت ئه گهر ئه و خراپه یه په یوه ندی به شیرک یان کوفر وه هه بیت.

(۳۵) - عن بريدة رضي الله عنه : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:

«مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِثْلًا». [صحيح] - [رواه أبو داود وأحمد]

(۳۵) - له بورهیده وه - رهزای خوی لیبت - که پیغمبهری خودا ﷺ

دهفه رمویت: «ئه وهی سویتد به سپارده (ئه مانهت) بخوات؛ ئه واه له ئیمه

نییه». [صه حیه] - [ئه بو داود وئه حمده - گپراویانه توه]

شیکردنه وه:

واتای فره مووده که: ئاگداری کردنه وه وه ره شه سه بارهت به سویتد خواردن به سپارده (ئه مانهت)؛ چونکه سویتد خواردن به سپارده سویتد خواردنه به جگه له خوی گه وره، و سویتد خواردن به جگه له خوی گه وره شیرک وهاو به شدانانه بو خوی گه وره ههروه کو له فره مووده ها تاتوه: (من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك) (رواه الترمذي) واتا: (ئه وهی سویتد به جگه له خوی گه وره بخوات؛ ئه واه کوفر یان شیرکی کردوه)، و مه به ست له شیرک لیره دا شیرکی بچووکه، ئه گهر ئه وه که سهی سویتد به جگه له خوی گه وره ده خوات باوهری وابیت که ئه م که سه یان شتهی سویتدی له سه ره ده خوات له ئاست وپله وپایه ی خودایه له به مه زندانان وپه رستندا وهاوشیوهی ئه مانه؛ ئه واه ئه م که سه شیرکی گه وره کردوه که هوکاری هه لگه رانه وهیه له ئیسلام، په نا به خودا.

و مسوئمان ده بیت سویتد ته نها به الله (خودا) بخوات یان سیفه تیک له سیفه ته کانی، و لیره دا سپارده (ئه مانهت) مه به ست پیتی فره مان و فره رزه کانی خودایه له سه ره مروقه کان وه کو نوێ وروژوو وحه ج کردن وئه وانی تر، وئه مانه ییش له سیفه تی خودا نین بوئه نابیت سویتدیان پیخوریت.

له سووده کانی فره مووده که:

۱. حه رامبوونی سویتد خواردن به جگه له خوی گه وره؛ وله وانه ش به ئه مانهت - سپارده -، وئه مه شیرکی بچووکه.

۲. ئه مانهت - سپارده -؛ ئه م شتانه ده گرته وه: گوپرایه ئیه کان وپه رستنه کان وشتی ئه سپارده وپاره - سامان - وئاسایش.

۳. سویندخواردن دانامه زړیت و جیبه چی نابیت مه گهر سویندخواردنیک بیت به خوی گه وره یان به ناوئک له ناوه کانی یان سیفه تیک له سیفه ته کانی. ۴. خه تابی ده لیت: وا درده که ویت که مه کروهیه تی له وه دایه که نه و فرمانی کردووه به سویند خواردن به الله و سیفه ته کانی، به لام ئه مانه ت -سپارده- له سیفه ته کانی خودا نییه، به لکو فه رمانیکه له فه رمانه کانی، و فه رزیکه له فه رزه کانی، بویه نه هی کراوه له سویند خواردن پیی چونکه یه کسان کردنیه تی به ناو و سیفه ته کانی خوی گه وره -عز وجل-.

(۸۹۶۴)

(۳۶) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم -: «إِنِّي وَاللَّهِ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، فَأُرَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَتَحَلَّلْتُهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۶) - له ئه بی موسای ئه شعریه وه -ره زای خوی لبیت- که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فره مویت: «من والله به ویستی خوی گه وره، سویند بخوم له سهر شتیک، که بینم جگه له وه باشتره؛ ئه وا ئه وه یان که باشتره جیبه جیی ده که م، وکه فره تی سوینده که م ده دم». [صه حیه] - [بوخاری]

و موسلیم هاوړان له سهری

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی خوی ده کات که ئه گهر سویندیک بخوات پاش ئه وه ببینیت که خیر له وه یه که به رده وام نه بیت له سهر ئه م سوینده؛ ئه وا واز له سوینده که ی ده هینیت وکه فره تی سوینده که ی ده دات، وپا به ند ده بیت به وه ی که خیرتره له کرده وه کردن بیت یان له وازه ینان له کرده وه یه ک.

له سووده کانی فره مووده که:

۱. ړتگه پیدراوه سویند خواردن به بی ئه وه ی داوای لیبرکیت که سویند بخوات، ئه میش بو جه ختکردنه وه له سهر هه واله که ئه گهرچیش له داهاتوودا پروودات.

۲. دوستی جیاکاری (الاستثناء) ئەمیش بە ووتی: (إن شاء الله) له پاش سویندخواردن، و ئە گەر نیه تی له م جیاکاریه هه بوو له گه ل سوینده که دا ئەوا ئە گەر سوینده که ی جیه جی نه کرد؛ واجب نییه له سه ری که فاره تی سوینده که ی بدات. ۳. هاندان بۆ شکاندنی سویند ئە گەر پیی وابوو شتیکی تر خیری زیاتره له وه ی سویندی له سه ر خواردوو، و ده بێت که فاره تی سوینده که ی بدات.

(۲۹۶۱)

(۳۷) - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ».

[صحيح بمجموع طرقه] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وأحمد]

(۳۷) - له حوزه یه وه - ره زای خوی لیبیت- که پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده فرموت: «مه ئین: خوی گه وه بیه ویت و فلان که س بیه ویت، به لکو بلین: خوی گه وه بیه ویت پاشان فلان که س بیه ویت». [صه حیه؛ به کۆی ریکا کانی] - [ئه بو داود و نه سانی (له - الکبری) و نه حمه د - گێروا نه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ نه هی کردوو له وه ی مسولمان بلیت: (خوی گه وه بیه ویت و فلان که س بیه ویت)، یان بلیت: (خوی گه وه و فلان که س بیان ویت) ؛ ئەمیش به هو ی ئە وه ی ویست و ئیراده ی -خواستی- خوی گه وه ره هایه و هیچ یه کیک هاو به شی نییه له مه دا، به کارهینانی ئامرازی په یوه ندی (و) ئاماژه یه بۆ هه سترکردن به وه ی یه کیک هاو به شی خوی گه وه یه ویه کسانن. به لکو ده بێت بلیت: (خوی گه وه بیه ویت، پاشان فلان که س بیه ویت)، دان ده ئیت به وه ی ویستی به ندە ملکه چی ویستی الله یه و له ژیر ویستی ئەودایه -سبحانه و تعالی- ؛ به ووتی: (پاشان) له جیاتی (و)، چونکه (پاشان) بۆ به دوای یه کدا هاتن و به یه ک نه به ستنه وه به کار دیت.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. حەرامبوونی ووتی: (ما شاء الله وشئت) واتە: (خوای گەوره وتۆ ویستتان لەسەر بێت)، وئەو پستانەیشی هاوشیۆهی ئەمەن چونکە پیتی (و) ئاماژەیە بۆ بەراوردکردن وهاوتا بوون؛ ئەمیش لە شیرک وهاوبەشدانانە بۆ خوای گەوره لە دەربڕین وقسەدا.

۲. دروستی ووتی: (ما شاء الله ثم شئت) واتە: (خوای گەوره ویستی لەسەر بێت پاشان تۆ ویستت لەسەر بێت)، وئەو پستانەیی هاوشیۆهی ئەمەن کە دەستەواژەی (ثم: پاشان) ی لە گەڵدا بە کارهاتوو؛ چونکە نەهی لێنەکراوە وئاماژە نییە بۆ بەراوردکردن وهاوتا بوون بۆیە ئاساییە.

۳. جەختکردنەوه لەسەر سیفەتی (مشیئة: ویست) بۆ خوای گەوره، وجەختکردنەوه لەسەر بوونی (مشیئة: ویست) بۆ بەنده، و ویستی بەنده لە ژێر ویستی خوای گەوره دەرناچیت بە لکو ویستی بەنده لە ژێر دەسلالت وتوانای خوای گەورەیه -سبحانه وتعالی-.

۴. نەهی کردن لە شیرک وهاوبەش بپارێدان بۆ الله تەنانەت ئەگەر لە دەربڕین وقسەیشدا بێت.

۵. ئەو کەسە ی ئەم دەستەواژە نەهی لیکراوە دەلێت: ئەگەر باوەری وابێت کە ویستی بەنده وه کو ویستی الله یه -عز وجل- ویه کسانن لە گشتگیری وپههانی، یان باوەری وابێت ویستی بەنده سەربەخۆیه؛ ئەمە شیرکی گەورەیه، بەلام ئەگەر باوەری وابێت ویستی بەنده لە خوار ویستی خوای گەورەیه؛ ئەمە شیرکی بچووکه.

(۳۳۰۲)

(۳۸) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشَّرْكَ الْأَصْغَرَ» قَالُوا: وَمَا الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا، فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً؟» [حسن] - [رواه أحمد]

(۳۸) - له مه حمودی کوری له بیدهوه - رهزای خوای لبیدت - که پیغهمبهری خودا ﷺ دهفهرمویت: «ئهو شتهی (تاوانه‌ی) که زور له سه‌رتان ده‌ترسم بیکهن: شیرکی بچوکه»، ووتیان: شیرکی بچوکه چیه، ئه‌ی پیغهمبهری خودا؟ فهرمووی: «ریا (روپامای)، له‌روژی قیامه‌تدا کاتیک خه‌لکی له‌سه‌ر کردهوه‌کانیان پاداشت ده‌درینه‌وه ؛ خوای گه‌وره - عز وجل - پینان ده‌فهرمویت: برۆن بۆ لای ئه‌وانه‌ی ریا‌بازیتان بۆیان ده‌کرد له‌ دونیادا، بروانن ئایا پاداشتتان ده‌سته‌ده‌که‌ویت له‌لای ئه‌وان؟». [حه‌سه‌نه] -

[ئه‌حمه‌د گێراویه‌تیوه‌]

شیکردنه‌وه:

پیغهمبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کات ئه‌وه‌شته‌ی زور ده‌ترسیت ئومه‌ته‌که‌ی تووشی بین: شیرکی بچوکه ئه‌میش بریتیه له‌ ریا - روپامای-؛ پیناسه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌که‌سیک کرده‌وه‌ی چاک ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بیبین. پاشان باسی سزای ریا‌بازه‌کانی کرد له‌ روژی قیامه‌تدا، پینان ده‌ووتیت: برۆن بۆ لای ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌تان بۆیان ده‌کرد، بروانن ئایا پاداشتتان ده‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کرده‌وانه‌؟!

له‌ سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. واجبیتی دلسۆزبون له‌ کرده‌وه‌ بۆ الله - عز وجل -، وئاگاداربون له‌ ریا.
۲. به‌زه‌ی وسۆز وگرنگیدانی پیغهمبه‌ر ﷺ به‌ ئومه‌ته‌که‌ی، و به‌په‌روشی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پینموینی وئامۆزگاریان بکات.

۳. ئە گەر ئەمە ترسی پێغه مبه ر بێت ﷺ بێت له سه ر هاوه لان ؛ له کاتی کدا ئەوان گه وره ی پیاوچا کانه ، ترس له سه ر ئەوانه ی له پاش هاوه لان دین ؛ زیاتره .

(۳۳۸۱)

(۳۹) - عن أبي ذر رضي الله عنه أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «لا يَزِيْرُ رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفِسْقِ أَوْ الْكُفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبَهُ كَذَلِكَ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(۳۹) - له ئەبێ زه ره وه - ره زای خوای لیبیت- ده ئیت: گویم له پێغه مبه ر بووه ﷺ که ده یفه رموو: «ئە گەر هه رکه سیکی تۆمه تی تاوان (فاسقیتی) یان کوفر بۆ هه رکه سیکی تر هه لئواسیت، ئەوا تۆمه ته که بۆ درژی خوێ ده گه رپێته وه؛ ئە گەر هاوه له که ی به و شیوه یه نه بێت». [صه حیه]

[بوخاری گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ حه رامی کردوو ه که مسو لمانیک به برای مسو لمانی بلێت: ئە ی فاسق یان ئە ی کافر، چونکه ئە گەر هاوه له که ی به و شیوه یه نه بێت، ئەوا ئەم وشه وتۆمه ته بۆ ئەو که سه ده گه رپێته وه که وتوو یه تی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. حه رامبوونی ته کفیر یان ته فسیق کردنی خه لکی، به بێ ئەوه ی به لگه ی شه رعی له سه ری هه بێت.

۲. واجبیتی دنیابوون له کاتی حوکمدان به سه ر خه لکید.

۳. ئیبن ده قیق ئە لعید ده ئیت: ئەم هه ره شه یه کی گه وره یه له سه ر ئەو که سه ی یه کێک له مسو لمانان ته کفیر ده کات؛ له کاتی کدا به و شیوه یه نییه، و به راستی گرفتێکی مه زنه.

۴. ئیبن حه جه ری عه سقه لانی ده ئیت: له راستیدا مه رج نییه به و قسانه که یی ده ئیت: کافریت یان فاسقیت یان گونا بهاریت؛ ده سته جی خویشی بگرتیه وه،

لهم شیوازه ووتنه ورده کاری ههیه: ئەگەر مەبەستی ئامۆزگاری کردنی یان ئامۆزگاری کردنی کەسیکی تر بێت بە ڕوونکردنەوەی حالی؛ ئەوا لێرەدا دروستە وای پێ بۆیت، بەلام ئەگەر مەبەستی عەبیدار کردن و ناوزارندن و ئازاردانی بێت؛ ئەوا دروست نییە، چونکە فەرمانکراوە بە پۆشینی و فێرکردنی و ئامۆزگاری کردنی بە چاکە، ئەوەی دەکرێت بە نەرمونیایی نابێت بە توندی جێبەجێ بکەیت؛ چونکە دەبێتە هۆی سەرکێشی و بەردەوامبوونی لەسەر ئەو کارە، هەر وەکو لە سروشتی زۆریک لە خەڵکیادیە کە خۆیان بەرز ڕادەگرن لە ئاست جێبەجێکردنی فەرمانەکان، بەتایبەت ئەگەر فەرمانکار پلە ی لە خوارەوی فەرمانپیکراو بێت.

(٨٨٨٣)

(٤٠) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال، قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: «اثنان

في الناس هما بهم كفر: الطعن في النسب، والنياحة على الميت». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٤٠) - له ئەبێ هورەیرەووە -رەزای خوای لێبێت- کە پێغەمبەری خوڤا ﷺ دەفەرموێت: «دوو شت هەیه نیشانهی کوفرن له هەرکەسیکدا ئەگەر ئەنجامیان بدات: تانەدان له رەچە ئەک، هاوار و شیوەن کردن لهسەر مردوو». [صەحیحە] - [موسلیم گێڕاویەتیەوه]

شیکردنەوہ:

پێغەمبەر ﷺ هەوآلی ئەووە دەدات کە دوو سیفەتی کوفر له ناو خەڵکیدا بەردەوام دەبن، مەگەر کەسیک خوای گەورە بیپارێزێت:

١/ تانەدان و رەخنەگرتن له رەچە ئەک و بە کەمدانانی.

٢/ هاوار و شیوەن کردن و دەنگ بەرزکردنەوہ له کاتی ڕووداوی ناخۆشدا کە ئەمە نیشانهی تورەیی و ناپارەیی دەربڕینە بەرامبەر قەدەر.

و ئەمانە کوفری بچووکن، ئەوەی کوفری بچووک بکات له ئیسلام دەرنەچێت مەگەر باوەری و ابێت کە ئەم کردەوانە خەڵاتن و شەریعەت ڕینگە ی پێداوہ ئەگەر باوەری بەم شیوەیە بوو ئەوا پێویستە بۆی ڕوون بکەیتەوہ، کردنی کوفری گەورە هۆکاری دەرجوون و هەلگەڕانەوہیە له ئیسلام.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. هاندان بۆ سادہی و خوْبه گه وره نه زانین به سهر خه لکیدا.
۲. واجیبتی ئارامگرتن له سهر به لا وناپه حه تیه کان وناپه زایی دهرنه برین.
۳. ئەم کرده وانه کوفری بچووکن، وئهو هی لقنیک له لقه کانی کوفر بکات ئەوا کافر نییه ؛ چونکه کوفرنیک نییه که له ئیسلام ده ری بکات، هه تاوه کو تووشی کوفری گه وره ده بیت.
۴. ئایینی ئیسلام نه هی کردوو ه له هه رشتنیک که ببیته هو ی نا کوکی وپه رته وازه پی له نیو مسو لماناندا ؛ وه کو تانه دان له په چه لئه ک وهتد.

(٦٣٦١)

(٤١) - عن أبي مرثدٍ العَنَوِيّ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٤١) - له ئەبی مه رسه دی غه نه ویه وه - په زای خوای لیبیت - که پیغه مبه ری خو دا ﷺ ده فه رمویت: «له سهر گۆره کان دامه نیشن، و به رامبه ریان نوێژ مه که ن». [صه حیه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ نه هی کردوو ه له دانیشن له سهر گۆره کان. وه ره وه ها نه هی کردوو ه له نوێژکردن به رامبه ر گۆره کان، ئەمیش به وه ی گۆره که له ئاراسته ی قیبه له ی نوێژخوین بیت؛ چونکه ئەمه هو کاره بۆ هاوبه ش و شیرک بریادار دان بۆ الله - سبانه وتعالی -.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. نه هی کردن له نوێژکردن له نیو گۆرستانه کان، یان له نیو گۆره کان، یان له به رامبه ریان، جگه له نوێژی جه نازه نه بیت ؛ هه ره وه کو له سونه تدا هاتوو ه.
۲. نه هی کردن له نوێژکردن به رامبه ر گۆره کان ئەمیش بۆ داخستنی ئەو ده رگایه ی رینگایه بۆ شیرک و هاوبه شدانان بۆ الله.

۳. ثانی نیکوکار نهی کرد و او له زیاده‌روی کردن له گورپه‌کان ونه‌هی کرد و او له یېژی کردن بهرامبه‌ریان، بویه نابیت زیاده‌روی و کورتره‌وی کردن هه‌بیت. ۴. پز و پله‌وپایه‌ی مسوولان دهمینیت ته‌نانه‌ت له پاش مردنیشی، و سه‌بارته به ئهمه‌یش پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: (کسر عظم المیت گگسره حیًا)، واته: (شکاندن نیکوکار مرد و او کو شکاندن وایه له کاتی زیندوویه‌تیدا).

(۱۰۶۴۷)

(۴۲) - عن أبي طلحة رضي الله عنه : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لا تدخل الملائكة بيتًا فيه كلب ولا صورة».

عن ابن عمر رضي الله عنهما ، قال: وعد رسول الله صلى الله عليه وسلم جبريل أن يأتيه، فرآه عليه حتى اشتدَّ على رسول الله صلى الله عليه وسلم فخرج فلقيَّه جبريل فشكا إليه، فقال: إنا لا ندخل بيتًا فيه كلب ولا صورة. عن عائشة رضي الله عنها ، قالت: واعد رسول الله صلى الله عليه وسلم جبريل عليه السلام، في ساعة أن يأتيه، فجاءت تلك الساعة ولم يأتيه! قالت: وكان بيده عصا، فطرحها من يده وهو يقول: «ما يُخْلِفُ الله وَعْدَهُ وَلَا رُسُلُهُ» ثم التفت، فإذا جرُّو كلب تحت سريره. فقال: «متى دخل هذا الكلب؟» فقلت: والله ما دَرَيْتُ به، فأمر به فأخرج، فجاءه جبريل -عليه السلام- فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «وَعَدْتَنِي، فَجَلَسْتُ لَكَ وَلَمْ تَأْتِنِي» فقال: مَعْنِي الكلب الذي كان في بيتك، إنا لا ندخل بيتًا فيه كلب ولا صورة. [صحيح] - [حديث أبي طلحة متفق عليه. حديث ابن عمر رواه البخاري. حديث عائشة رواه مسلم]

(۴۲) - له ئه‌بی ته‌لحه‌وه -ره‌زای خوای لی‌بیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ ده‌فهرمویت: «فریشته‌کان ناچنه مانیکه‌وه مانیکه‌وه ئه‌گهر سه‌گ یان وینه‌ی تیدا بیت».

وله ثین عومره وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: جبریل -علیه السلام پهیماندا به پیغهمبر ﷺ که سهردانی بکات، به لام له سهردانیه که ی دواکهوت وئهمیش بووه هوی ناره حه تی به لای پیغهمبر وه ﷺ، کاتیک هاته دهره وه ی ماله که ی گه یشته به جبریل، وپیغهمبر ﷺ پرسیری لیکرد سهراته به هوکاری دواکهوتی، وئهویش (جبریل) وه لامی دایه وه وفهرمووی: «ئیمه ناچینه مائیکه وه نه گهر نه گهر سه گ یان وینه ی تیدا بیت».

وله عائیشه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: جبریل -علیه السلام- پهیماندا به پیغهمبر ﷺ که سهردانی بکات له کاتیکی دیاریکراودا، کاته که هات وجبریل سهردانی نه کرد! و(عائیشه) ده لیت: گوچانیک به دهستی وه بوو، فری دا و ﷺ فهرمووی: «خودا په یمان خوی ناشکینیت و نیردراوانیشی به ههمان شیوه»، پاشان پیغهمبر ﷺ ئاوری دایه وه بینی توله سه گیک له ژیر قهرویله که یه تی. فهرمووی: «که ی ئهم سه گه هاته ژووره وه؟»، (عائیشه ده لیت: ووتم: واللّه، نازانم، پاشان فهرمانیکرد ودهرکرا، دهستی به جی پاش ئه وه ی سه گه که دهرکرا؛ جبریل -علیه السلام- هاته ژووره وه، پیغهمبر ﷺ فهرمووی: «په یمانت پیدام، دانیشتم به لام تو نه هاتیت»، (جبریل) ووتی: «ئه وه سه گه ریگر بوو له وه ی بیمه ژووره وه، ئیمه ناچینه مائیکه وه که سه گ یان وینه ی تیدا بیت». [صه حیه] -

[فهرمووده که ی ئه بی ته لحه (بوخاری و موسلیم) هاوران له سه ری - فهرمووده که ی ثین عومه (بوخاری) گیراویه تیه وه - فهرمووده که ی عائیشه (موسلیم) گیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

واتای فهرمووده که: فریشته کان بوونه وه ری پاک وچاکه کارن، وبنده ی پیزدار وهه لیزدراون، ناچنه مائیکه وه نه گهر ماله که سه گ یان وینه ی مرؤف وئاره لی تیدا بیت (وینه ی رۆح له بهر)، به لام ئه وه سه گانه ی که بو واکردن یان کشتوکال یان پاسهوانی مهرومالات به کاردین راگرتیان حهرام

(٤٣) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةَ رُقْفَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٤٣) - له ئه بي هوره پروه - په زای خوی لبيت - که پيغه مبهري خدا ﷺ ده فېرموئې: «فريشته کان هاوې کومه ليک نابن نه گهر سه گ يان زهنگيان تيدا بيت». [صحيحه] - [موسليم گنراويه تيه وه]

شېکر د نه وه:

پيغه مبهري ﷺ باسي نه وه مان بو ده کات که فريشته کان هاوې کومه ليک نابن له سه فېر دا نه گهر سه گ يان زهنگيان له گه لدا بيت، هم زهنگانه هه نديک جار به نازه لانه وه هه لده واسرين وکاتیک نازه له کان ده جوولن ؛ دهنگان هه يه.

له سوو ده کاني فېرمو وده که:

١. نه هي کردن له راگرتني سه گ وکردني به هاوړي، جگه له سه گي راو يان پاسه واني نه بيت ؛ که راگرتنيان ريگه پندراوه.
٢. نه و فريشته نه هي له و کومه له دوور ده که ونه وه؛ فريشته ي په حمه تن، به لام نه و فريشته نه هي به نده کان ده پاريزن و نه وانه ي کرده وه کان دهنو سن له هه موو کاتيکدا له گه ل مروفدان ؛ له کاتي نيشته جيبوون وسه فېريان وله هه موو حاله تيکدا.
٣. نه هي کردن له به کارهيناني زهنگ ؛ چونکه موسيقي - ميزماري - شه يتانه، وخوچواندنه به گاوپه کان له به کارهينانيدا.
٤. ده بيت مسولمان به رده وام هه ولبدات دوور بکه وپته وه له و شتانه ي که دهنه هو ي دوور که وتنه وه ي فريشته کان لي.

(٨٩٥١)

(٤٤) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٤٤) - له ئه‌بی هوره‌ره‌وه-ره‌زای خوای لیبیت- که پیغمبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «شه‌یتان دیت بو لای یه‌کیکتان ده‌لئیت: کی ئه‌و شته‌ی دروستکردوو، کی ئه‌و شته‌ی دروستکردوو، هه‌تاوه‌کو ده‌لئیت: کی په‌روه‌ردگارتی دروستکردوو؟ ئه‌گه‌ر گه‌یشت به‌مه‌با په‌نا به‌خوای گه‌وره‌بکریت و واز به‌ینیت». [صه‌حیحه]-[بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغمبه‌ری خودا ﷺ باسی چاره‌سه‌ری به‌سوود وکارگه‌ر ده‌کات بو ئه‌و وه‌سوه‌سانه‌ی شه‌یتان تووشی ئیمانداریه‌کات، شه‌یتان ده‌لئیت: کی ئه‌وه‌ی دروستکردوو؟ کی ئه‌وه‌ی دروستکردوو؟ کی ئاسمانی دروستکردوو؟ وکی زه‌وی دروستکردوو؟ ئیماندار وه‌لامی ده‌داته‌وه‌له‌روانگی ئاین وفیره‌ت وه‌قله‌وه‌، به‌وه‌ی ده‌لئیت خوای گه‌وره‌هه‌موو شتیکی دروستکردوو، به‌لام شه‌یتان له‌م سنووره‌ناوه‌ستیت له‌وه‌سوه‌سه‌کردن، به‌لکو به‌رده‌وام ده‌بیت هه‌تاوه‌کو ده‌لئیت: کی په‌روه‌ردگارتی دروستکردوو؟ له‌م حاله‌ته‌دا ئیماندار ده‌بیت ئه‌م وه‌سوه‌سانه‌ دوور بخاته‌وه‌به‌سی پێکار:

- ئیمان هێنان به‌الله.

- و په‌ناگرتن به‌خوای گه‌وره‌له‌شه‌یتان.

- و وه‌ستان و به‌رده‌وام نه‌بوون له‌بیرکردنه‌وه‌له‌وه‌سوه‌سه‌کانی شه‌یتان.

له‌سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. پشتکردن له‌وه‌سوه‌سه‌کانی شه‌یتان وه‌وه‌ی ده‌به‌ینیت به‌سه‌ر نه‌فسی مرؤفدا ویر نه‌کردنه‌وه‌لێ، و په‌ناگرتن وه‌هانا بردن بو خوای گه‌وره‌بوئه‌وه‌ی وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانی لێ دوور بخاته‌وه‌.

۲. ئەوێ تووشی دلی مرووف دەبێت لە وەسوەسە کە پێچەوانەى شەریعەتە لە شەیتانەوێه.

۳. نەهێ کردن لە بیرکردنەوه لە زاتی پیرۆزی الله -سبحانه وتعالی-، و ئامۆزگاری بۆ بیرکردنەوه لە خولقی نراو و ئایەتە کانی.

(۶۰، ۱۳)

(۴۵) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّىٰ أَحْبَبُهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعُهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرُهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدُهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلُهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ، يَكْفُرُهُ الْمَوْتُ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۴۵) - لە ئەبى ھورەیرەو ھە -رەزای خوای لیبیت- کە: پێغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموێت: خوای گەورە فەرموویەتی: «ئەوێ دژایەتی دۆستیکى (وەلیەکی) من بکات؛ ئەوا من جەنگی لە دژ ڕادەگەیەنم، و بەندە کەم بە هیچ شتێک لە من نزیک نایێتەو ھە کە خۆشەویست بێت لە لام؛ ھێندەى نزیکبوونەو ھى لێم بە ئەنجامدانى ئەو شتانەى لەسەرى فەرزم کردوو، و بەندە کەم بەردەوام لێم نزیک دەبێتەو ھە بە ئەنجامدانى نافیلەکان^۸ ھەتاو ھە کو خۆشم دەوێت، ئەگەر خۆشم ویست؛ ئەوا پارێزەرى ئەو بیستەنەى دەبم کە پێى دەبیستیت، و ئەو بینینەى کە پێى دەبینیت، و ئەو دەستەى کە شتی پێى وەردەگریت، و ئەو پێیەى کە پێى ڕێدەکات، ئەگەر داوام لێبکات ئەوا پێى دەبەخشم، و ئەگەر پەنام پێبگریت ئەوا پەناى دەدەم، لەسەر ئەنجامدانى هیچ کردەو ھە کە بە گومان نەبووم و ھە کو گومانم لە کێشانی ڕۆحى ئیماندار، ھەز لە مردن ناکات، و منیش ھەز ناکەم ئازارى بدەم». ^۸(نافیلە؛ واتە: ئەو و تە و کردەوانەى کە فەرزان بەلام بەندە ئەنجامیان دەدات بۆ بەرزبوونەو ھى

پله ونزیکبونهوهی له خوای گهوره، پېښی دهووتریت: سونهت یان موسته حه ب یان خوږه خش) [مه حیحه] - [بوخاری گیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پېغه مبه ر ﷺ بۆمان ده گیریتته وه له فهرموودهیه کی قودسیدا که خوای گهوره - عز وجل - فهرموویتی: ئه وهی ئازاری دۆستیکي - وهلیه کی - من بدات وتوره ی بکات وړی لیبیت ئه و من دژایه تیکردنی راده گه یه نم.

دۆستی - وهلی - خوای گهوره: بریتیه له ئیمانداري ته قوادار، هه تا بهنده ئیمان وته قوای زیاتر بیت ئه و دۆستایه تی خوای گهوره بۆی زیاتر ده بیت. وهنده به هیچ شتیک له پهروه ردگاری نزیك نابیتته وه که خوښه ویست بیت له لای پهروه ردگاری؛ هینده ی نزیکبونه وه لپی به ئه نجامدانی ئه و شتانه ی له سه ری فهرز و واجی کردوو، ئه میښ ئه نجامدانی په رسته نه کان و دوور که و تنه وه له حه رامکراوه کان ده گیریتته وه، و مسوئلمان به رده و ام نزیك ده بیتته وه له پهروه ردگاری به ئه نجامدانی کرده وه سونه ته کان له گه ل فهرزه کان؛ هه تا وه کو خوای گهوره خوښی ده ویت. ئه گه ر الله خوښی بویت؛ ئه و رپنموینی ده کات له چوار ئه ندامیدا:

رپنموینی ده کات له بیستیدا، بۆیه ته نها شتانه ده بیستیت که خوای گهوره لپی رازیه. و رپنموینی ده کات له بینینیدا، بۆیه ته نها سه یری ئه و شتانه ده کات که خوای گهوره پپی خوښه سه یری بکات وپی رازیه.

و رپنموینی ده کات له ده ستیدا، بۆیه ته نها ئه و کرده وانه ده کات به ده ستی که خوای گهوره پپی رازیه.

و رپنموینی ده کات له پیدیدا، بۆیه ته نها بۆ ئه و شوئینانه ده روات که خوای گهوره لپی رازیه، وته نها بۆ خیر وچاکه هه و لده دات.

له گه ل ئه مانه یشدا ئه گه ر داوای هه رشتیک له خوای گهوره بکات؛ پپی ده به خشیت، ونزاکانی وه لام ده دریتته وه، و ئه گه ر به نا به الله بگریت و داوای پاراستنی لیبکات؛ ئه و الله - سبجانه و تعالی - ده پپاریزیت و په نای ده دات له و شته ی لپی ده ترسیت.

پاشان خوای گهوره - سبجانه و تعالی - فهرمووی: له سه ر ئه نجامدانی هیچ کرده وه یه ک به گومان نه بووم وه کو گومانم له کیشانی رۆچی ئیماندار؛

وهو كه رهمه تيك بهرامبهري، چونكه هز له مردن ناكات بهووى ئيش وئازاره كهى، و خودايش هزى بهو شته نييه كه ئيماندار ئازار ده دات.

له سووده كانى فهرمووده كه:

١. ئهم فهرمووده له وانه يه كه پيغه مبه ر ﷺ ده يگيرته وه له په روه ردگار ييه وه، به (فهرمووده ي قودسى) يان (فهرمووده ي خودايى) ناوده بري ت، ووتن ومانا كهى له الله وه يه، به لام تا يبه تمه نديه كانى قورئانى پيرو زى نييه كه جيا ي ده كاته وه له قسه ي تر؛ له وانه يش: خو ئيند نه وه ي په رسته وه ده ستنو ئي گرتن بو خو ئيند نه وه ي و ته حه دا وموع جيزه، وه ت.
٢. نه ه ي كردن له ئازاردانى دوستانى الله وه اندان بو خو شو يستنيان، ودان پيدانان به فه زل وچا كه يان.
٣. فه رمان كردن به دژايه تي كردنى دوژمنانى الله، وحه رام ي تى دوستانه ي تى كردنيان.
٤. هه ركه سيك بانگه شه ي دوستانه ي تى الله بكات به ي شو ئيكه و تى شه ري عه ته كه ي؛ درو ده كات له بانگه شه كه يدا.
٥. مرو ف ده بيته دو ستى الله؛ به جي به جي كردنى فه رزه كان و دووركه و تته وه له هه رامكرا وه كان.
٦. له و شتانه ي ده بنه هو ي ئه وه ي الله به نده ي خو ش بو ي ت و وه لامى نزا كانى بداته وه؛ ئه نجامدانى كرده وه سونه ته كانه له پاش جي به جي كردنى واجبه كان و دووركه و تته وه له هه رامكرا وه كان.
٧. ئاماژه كردن بو ريزدارى وشه ره فمه ندى دوستانى الله و به رزى پله و پايه يان.

(٦٣٣٧)

(٤٦) - عن العرْباض بن سارية رضي الله عنه قال: قام فينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم، فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بليغةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَكَرَفَتْ مِنْهَا الْعَيُونُ، فَقِيلَ: يا رسول الله، وَعظتْنَا مَوْعِظَةً مُودِّعٍ فاعهد إلينا بعهد. فقال: «عليكم بتقوى الله، والسمع والطاعة، وإن عبدًا حبشيًّا، وسترون من بعدي اختلافًا شديدًا، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وإياكم والأمر بالمحدثات، فإن كل بدعة ضلالة». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(٤٦) - له عيرباز كوری ساریه وه - په زای خوی لیټټ - ده ټیټ: پیغه مبهري خدا ﷺ ئاموژگاريه کي کردين که دله کاني ترساند وچاوه کان فرميسکيان کرد، ووتمان: نهی پیغه مبهري خدا وه کو نه وه وابت ئاموژگاري که سيکه مائلاواي بکات بويه وه سيه تمان بو بکه، نه ويش فهرمووی: «ته قواي خوي گه وره بکه، وگوپرايه ل بن وفهرمانه کان جيټه جي بکه، وه گه رچيش بهنده يه کي حبه به شي بيټ، و له پاش من ناکو کي زور ده بينن، بويه ده ستبرگن به سونه تي من وسونه تي خه ليفه رينموننيکراوه کان، خوټاني پيوه بگرن به ددانه خريکان، و ورياي شته داهيتراوه کان - بیدعه کان - بن، چونکه هه موو بیدعه يه ک گومرايه». [صهحيحه] - [نه بو داود وتيرمزي وټيبن ماجه وټه حمده - گنپراويانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهري ﷺ ئاموژگاريه کي هاوه لاني کرد که دله کاني ترساند وچاوه کان فرميسکيان پيدا هاته خواره وه؛ ووتيان: نهی پیغه مبهري خدا وه کو نه وه وابت ئاموژگاري که سيکه مائلاواي بکات؛ چونکه زور جه ختي ده کرده وه له سهر شته کان له م ئاموژگاريه دا، وداوي وه سيه تيان ليکرد بوټه وه ي له پاش نه وه ده ستي پيوه بگرن، فهرمووی: وه سيه تتان ده که م به ته قواي خوي گه وره - عز وجل-، وه ميش دټه دي به جيټه جيکردني واجبه کان ودوور که ووتنه وه له حهرامکراوه کان، وگوپرايه ل بوون وجيټه جيکردني

فەرمانه کان ؛ واتا دهرهق به کاربه دهسته کان، ئە گەرچیش به ندهیه ک ببیتە کاربه دهست یان خووی بکات به فەرمانپهوا، واتا ته نانهت ئە گەر مَرْوْفِيْكَ که که مترین پلهی ههیه له لای خه لکی بوو به فەرمانپهواتان ؛ ئەوا نابیت خو تان به گه وره بزانی له ئاستی وده بیت گوێرایه لی بن، له ترسی نانهوهی فیتنه، وئهوهی له ژياندا بمینیت؛ ناکۆکی زۆر ده بینیت، پاشان ریبازی رزگاربونی پروونکردهوه له م فیتنه وناکوکیانه، ئەویش به دهستگرتنه به سونهت و سونهتی خه لیفه رینموئینیکراوه کان له پاش ئەو، ئەبویه کری سدیق، و عومه ری کوری خه تاب، و عوسمانی کوری عه فان، و عه لی کوری ئەبی تالیب -رهزای خویان لیبت-، و خوگرتن به سونهتهوه به دانه خرێکان ؛ ئەمیش بو جه ختکردنهوهیه له سه ر دهستگرتن به سونهت به ئەوپه ری توانا وجدی وپتهوی وچه سپاویهوه، وئاگاداری کردنهوه له شته داهینراوه کان له ئایندا، چونکه هه موو داهینراوێک له ئایندا گومراییه.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. گرنگی دهستگرتن به سونهت و شوئینکه وتی.
۲. گرنگیدان به ئاموژگاری و نه رمکردنی دله کان.
۳. فەرمان به شوئینکه وتی خه لیفه رینموئینیکراوه کان له پاش پیغه مبه ر ﷺ ؛ ئەوانیش چوار خه لیفه ن: ئەبویه کر و عومه ر و عوسمان و عه لی -رهزای خویان لیبت-.
۴. نه هی کردن له بیدعه و داهیتان له ئایندا، و هه موو بیدعه یه ک له ئایندا گومراییه.
۵. گوێرایه لی وجیبه جی کردنی فەرمانه کانی ئەو که سه ی ده بیتە فەرمانپه وای ئیمانداران ؛ به مه رجیک فەرمان به تاوان و سه ریچی نه کات.
۶. گرنگیتی ته قواداری و ترسان له خوی گه وره له هه موو کات و حائیکدا.
۷. ناکۆکی پروو ده دات له نیو ئەم ئومه ته و به رده وامه، و له کاتی روودانی واجبه مسو لمان پابه ند بیت به سونهتی پیغه مبه ری خدا ﷻ و خه لیفه رینموئینیکراوه کان.

(٤٧) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: «مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجُمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عِمِّيَّةٍ، يَغْضَبُ لِعَصْبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصْبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصْبَةً، فَقُتِلَ، فَقَتَلُهُ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى مِنْ مُؤْمِنِهَا، وَلَا يَفِي لِذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٤٧) - له ئه‌ی هورمیرهوه -ره‌زای خ‌وای ل‌نب‌یت- که پی‌غهم‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌یت: «هه‌رکه‌س‌یک له‌ گو‌ن‌پ‌رایه‌لی ده‌ری‌چ‌یت، و‌خ‌و‌ی ج‌یا‌ب‌ک‌اته‌وه له‌ ک‌و‌مه‌لی مس‌و‌ل‌مانان (به‌رته‌وا‌زه‌ی در‌وست ب‌ک‌ات) و‌ب‌م‌ر‌یت، ئه‌وا مر‌د‌نه‌که‌ی مر‌د‌ن‌یک‌ی ج‌اه‌لی‌یه‌ته، وه‌رکه‌س‌یک جه‌نگ ب‌گ‌ات له‌ ژ‌یر ئ‌ال‌ای کو‌ن‌پ‌رایه‌تی که بو‌ ده‌ما‌ر‌گیر‌ی تور‌ه ده‌ب‌یت، یان بان‌گه‌شه بو‌ ده‌ما‌ر‌گیر‌ی ده‌ک‌ات، یان ده‌ما‌ر‌گیر‌ی سه‌رده‌خ‌ات، ئه‌گه‌ر ب‌کو‌ژ‌ر‌یت ئه‌وا کو‌شت‌نه‌که‌ی کو‌شت‌نی ج‌اه‌لی‌یه‌ته، وه‌رکه‌س‌یک له‌ د‌ژی ئ‌ومه‌ته‌که‌م ده‌ری‌چ‌یت، و له‌ چ‌اک و‌خ‌را‌پ‌یان ب‌د‌ات، و‌خ‌و‌ی نه‌پ‌ار‌یز‌یت له‌ ئ‌ی‌مان‌دار‌انیان (له‌ م‌اف و‌خ‌و‌ین و‌مال‌یان)، و‌به‌ی‌مان‌ی نه‌باته سه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی به‌ی‌مان‌یان پ‌ن‌د‌را‌وه، ئه‌وا ئه‌و که‌سه له‌ من ن‌ی‌یه و‌من‌یش له‌ ئه‌و ن‌ی‌یم». [ص‌حه‌ح‌یه] - [م‌وس‌ل‌یم گ‌ن‌را‌ویه‌تی‌ه‌وه]

ش‌یک‌رد‌نه‌وه:

پی‌غهم‌به‌ر ﷺ ر‌و‌ون‌یده‌ک‌اته‌وه هه‌رکه‌س‌یک ده‌ری‌چ‌یت له‌ گو‌ن‌پ‌رایه‌لی فه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وا‌ی مس‌و‌ل‌مان، و‌خ‌و‌ی ج‌یا ب‌ک‌اته‌وه له‌ ک‌و‌مه‌لی مس‌و‌ل‌مانان که یه‌ک‌ده‌نگ‌ن له‌سه‌ر به‌ی‌عه‌ت‌دان به‌و فه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وا‌یه، و له‌سه‌ر ئه‌م حاله ب‌م‌ر‌یت ؛ له‌ خ‌و ج‌یا‌ک‌رد‌نه‌وه و‌گو‌ن‌پ‌رایه‌ل نه‌بو‌ون، ئه‌وا وه‌کو‌خه‌ل‌کی سه‌رده‌می ج‌اه‌لی‌یه‌ت مر‌د‌و‌وه ؛ که گو‌ن‌پ‌رایه‌ل نه‌ده‌بو‌ون بو‌ ه‌ی‌چ فه‌ر‌مان‌پ‌ه‌وا‌یه‌ک و نه‌ده‌بو‌ون به‌ یه‌ک ک‌و‌مه‌ل و‌ده‌ست، به‌ل‌کو چ‌ه‌نده‌ها ک‌و‌مه‌ل وه‌وز بو‌ون و‌د‌ژی یه‌ک‌تر جه‌نگ‌یان ده‌کرد.

پی‌غهم‌به‌ر ﷺ ئ‌ام‌اره بو‌ ئه‌وه ده‌ک‌ات هه‌رکه‌س‌یک له‌ ژ‌یر ئ‌ال‌ایه‌ک ب‌جه‌نگ‌یت ؛ و‌گو‌ی به‌را‌ست و‌پ‌و‌چه‌ل نه‌د‌ات، به‌ب‌ی ز‌ان‌ست و‌چ‌او‌ر‌و‌ش‌نی ؛ تور‌ه ده‌ب‌یت و‌ده‌جه‌نگ‌یت

له سەر دەمارگیری بۆ گەل یان ھۆزە کە یان ھتد، نەك بۆ سەر خستنی ھەق وراستی تورە بێت و بچە نڭیت، ئە گەر لە سەر ئەم حالەتە بکوژیت ؛ ئەوا وەكو مردنی سەردەمی جاھیلیەتە.

ھەركەسیك دەربچیت دژی ئومەتە کە ی ﷺ ؛ ئازاری چاك و خراب بدات، وگوى نەدات بەوہی دەیکات لە تاوان ولە سزای کوشتنی ئیماندار نەترسیت، وپەیمانەکانی ھەلبوہ شیئیتەوہ ؛ لە گەل خاوەن پەیمانەکان لە کافرەکان یان لە گەل فەرمانرەواکان بە بەیعتدان، ئەمە لە تاوانە گەورەکانە، وئەوہی بیکات ؛ شایستە ی ئەم ھەرەشە توندەبە.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. گوێرایە ئی کاربە دەست و اجبە لە کاریک کە سەرپێچیکردنی فەرمانی خوا ی گەورە نەبێت.

۲. ھۆشداربە کێ توندی تێدایە دژی ئەوانە ی دەردەچن لە گوێرایە ئی فەرمانرەوا و خۆیان جیا دەکەنەوہ لە کۆمە ئی مسوڵمانان، ئەو کەسە ی دەرجووە ئە گەر لە سەر ئەم حالە بمریت ئەوا لە سەر رێبازی ئەھلی نەفامی و جاھیلیەت مردووہ (کە مەبەست یی مردنیک ی باش نییە -عاقیبەت خیری نییە-).

۳. نەھ ی کردن لە جەنگ و شەر لە پینا و دەمارگیری.

۴. واجبیت ی بە جی گە یاندنی پەیمانەکان.

۵. لە گوێرایە ئی پێشەوا و پابە ندبوون بە کۆمە ئی مسوڵمانان ؛ خیری گەورە ی تێدایە، لەوانە ییش: ئاسایش و ھێمنی و چاکبوونی حال و گوزەرەن.

۶. نەھ ی کردن لە خۆچواندان بە رێبازی خەلکی جاھیلیەت.

۷. فەرمانکردن بە پابە ندبوون بە کۆمە ئی مسوڵمانان.

(٥٨٢١٨)

(٤٨) - عن مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ الْمَرْزِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٤٨) - له مه عقيلي كوري به ساری موزنه وه - ره زای خوی لبیت - ده نیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفرموو: «هه ره بنده یه ک که خوی گه وه بیکاته ده سه لاتدار به سه ر کومه نیکه وه، وبمریت له روژیکدا که فیلی کرد بیت له ژیر ده سه کانی؛ نهوا خوی گه وه به هه شت له سه ر نهو که سه حه رام ده کات». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی نه وه مان بو ده کات هه ره یه کیک خوی گه وه کرد بیت به فره مان رهوا یان بهر پر سیار له سه ر خه لکی، نه گه ر بهر پر سیار یتیه که گشتی بیت وه کو نه میر، یان تایبه ت بیت وه کو پیاو یان ئافره ت له مالی خویدا، وله م بهر پر سیار یتیه که مته ر خه می بکات، وفیلان لیکات وئاموژگاریان نه کات، ومافه ئاینی ودونیا ییه کانیا ن پشتگو ی بخت وبه فیرو ی بدات، نهوا شایسته ی نه م سزا تونده یه له روژی قیامه تدا.

له سووده کانی فره موده که:

١. نه م فره موده یه ته نها تایبه ت نیه به پشه وای گه وه وجیگره کانی، به نکو گشتیه هه موو که سیک ده گرته وه که سه ره رشتیار وبه پر سیاره له سه ر کومه نیک کهس که له ژیر ده سه تی نه ودان وه کو: باوک وماموستا وجگه له وانه.
٢. واجبه له سه ر هه رکه سیک کرا به بهر پر سیار له سه ر کاروباری مسولمانان ؛ ئاموژگاریان بکات، وکوشش بکات له جیبه جیکردنی بهر پر سیاریه تیه که به چاکترین شیوه، وده بیت ئاگادار بیت له خیانه ت کردن.
٣. گه وه یی بهر پر سیاریه تی له سه ر نه ستوی نهو که سه ی ده کرت به بهر پر سیار وفه رماندار جا گشتی یان تایبه ت، گه وه یان بچووک بیت.

(٤٩) - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أُمَرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ عَرَفَ بَرِيءٌ، وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ» قَالُوا: أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا صَلَّوْا».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(٤٩) - له نوم سهله موهه (دايكي ئيمانداران) - رهزاي خواي لبيبت - كه پيغهمبهرى خودا ﷺ دهفه رمويت: «كاربه دهستانيك (دين) ؛ رازى دهن له ههنديك له كرده وه كانيان وههنديك له كرده وه كانيان رهت ده كه نه وه، ههركه سيك (كاره خرابه كانيان) بناسيته وه ئه وا به خشراوه (بهريئه له ههنگرتى تاوانه كان)، وهه وهى نكوئى بكات (له كاره خرابه كانيان) ئه وا سهلامه ته وپاريزراوه، جگه له ئه وانه نه بيت كه رازى بوون بهو كرده وانه وجيبه جتيان كرد»، ووتيان: ئه ي پيغهمبهرى خودا ئايا دژيان نه جهنگين؟ فهرمووى: «نه خير، ههتا ئه و كاتهى نويز ئه نجام دهدهن». [صحيحه] - [موسليم گنراويه تيه وه]

شيكردنه وه:

پيغهمبهر ﷺ باسى ئه وه مان بو دهكات كه ههنديك كاربه دهست دهكرين به بهرپرس له سهрман، ههنديك له كرده وه كانيان پهسهندن بهلامانه وه چونكه بهيى شهيعة ته، ونكوئى دهكهين له ههنديك له كرده وه كانيان ؛ چونكه پيچه وانه ي شهيعة تن.

ههركه سيك له دليه وه رقي بيت له كرده وه خرابه كانيان ونه توانيت نكوئيان لبيكات ؛ ئه وا رزگارى بووه له تاوان ودوو رووي، وههركه سيك بتوانيت بهدهست يان به زمان نكوئى له و خراپانه بكات ئه وا سهلامهت بووه وپاريزراوه له تاوان وبه شدارى كردن تيدا، بهلام ئه وهى رازى بيت بهو كرده وه خراپانه وشوئى ئه وان بكه ويت ؛ وه كو ئه وان تيا دهچيت.

پاشان هاوه لان پرسياريان له پيغهمبهر كرد ﷺ : ئايا بجهنگين دژى ئه و كاربه دهستانه كه ئه مه سيفه تيانه ؟ ﷺ نهى كرد له جهنگان دژيان،

وفهرمووی: نه خیر، هه تا ئه و کاته ی نوێژ ئه نجام دهدهن (دهرچوون له دژيان رینگه پیدراو نییه).

له سووده کانی فهرموده که:

۱. له به لگه کانی پیغه مبه رایه تی ﷺ: هه والدانیه تی سه باره ت به وهی روو ده دات، وروویدا به و شیوه یه ی ئه و باسی کرد.
۲. رازیوون به خراپه و به شداری کردن تیدا؛ رینگه پیدراو نییه، و واجبه نکۆلی لیکریت.
۳. ئه گهر فهرمانه وایان کاریکی ناشه رعیان کرد، ئه و ئه و کار به ده ستانه ی له ژێر ده ستیاندان وههروه ا زانایان و مسولمانان؛ نابیت له و کاره ناشه رعیهانه دا گوێرایه لیان بن.
۴. دهرچوون دژی فهرمانه وای مسولمان؛ رینگه پیدراو نییه، چونکه ئه مه ده بیته هۆی خراپه و خوێن رشتن ونه مانی ئاسایش، بۆیه خۆراگرتن له سه ر خراپه ی فهرمانه و تاوانباره کان، و ئارامگرتن له سه ر ئازاردانیان؛ خراپه یه کی که مته به به راورد له گه ل سه ره نجامه کانی دهرچوون له دژیان.
۵. نوێژکردن بابه تیکی زۆر مه زنه، وجیاوازیکاره له نیوان کوفر و ئیسلام.

(۳۴۸۱)

(۵۰) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أَفْرَةً وَأُمُورٌ تُنْكَرُونَهَا» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «تُؤَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ، وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۵۰) - له ئه یین مه سه وده وه - به زای خوای لیبیت - که پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «له دوا ی وه فاتم کو مه ئیک روودا و دیته پیش و ونا ره حه تی وستهم بلا و ده بیته وه وشتانیک رووده دات که لاتان خراپه و په سه ند کرا و نیه»، ووترا: ئه ی پیغه مبه ری خودا، فهرمانی چیمان پیده کهیت (واته: ئه گهر گه یشتینه ئه و سه رده مه چی بکهین له و حاله ته دا؟)، فهرمووی: «ئه و مافه ی که له سه ر ئیوه یه جیه جی ده که ن،

وئەو مافەيشی که دەبێت بۆ ئێوە جێبەجێ بکەیت لە خۆی گەوره داوا
بکەن». [مەحیحە] - [بوخاری و موسلیم هاوران لەسەری]

شیکردنەوێ:

پێغەمبەر ﷺ باسی ئەووەمان بۆ دەکات که هەندێک کاربەدەست دەکړین بە
فەرمانرەوای موسلمانان ؛ پاره وسامانی موسلمانان وشته دونیاییه کان بۆ
خۆیان دەبەن و بەشی موسلمانان نادەن، و بەو شیوێهێی بیانەوێت خەرجی
دەکەن و مافی موسلمانان نادەن.

وئەم کاربەدەستانە هەندێک شت دەکەن لە دیندا؛ که نکۆلی لی کراوه وړینگە پێ
نەدراوه هاوێلان -رەزای خویان لێبێت- پرسساریان کرد: لەم حالەتەدا چی بکەن؟
پێغەمبەر ﷺ بێیانی فەرموو که بێبەشکردنتان لە سامان و مافە کانتان نایێت بێتە
رێگر لە جێبەجێکردنی ئەوێ لەسەر تانە لە گوێزایەلی و پابەندبوون، بە لکو ئارام
بگرن و گوێزایەل بن و ململان مەکەن دژ بە کاربەدەستان، و داوای مافی خۆتان لە
خۆی گەوره بکەن، و نزا بکەن بۆ ئەوێ چاک بن و شەر و ستەمیان لە ئێوە دوور
بێت.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. فەرموودە که نیشانیە که لە نیشانیەکانی پێغەمبەراییەتی موحەمەد ﷺ
چونکه هەوایی دا سەبارەت بەو شتانی روودەدەن لە ئومەتە کەیدا، و بەو
شیوێهێ روویدا که ئەو باسیکرد.
۲. هەوالدان بە کەسێک که پێشبینی دەکړیت لەوێهێ تووشی تاقیکردنەوێ
ببێت ؛ رێگەپێدراوه، بۆ ئەوێ خۆی ئامادە بکات، وئەگەر ئەو تاقیکردنەوێ
روویدا ئارامگر بێت و داوای پاداشت لە خۆی گەوره بکات.
۳. دەستگرتن بە قورئان و سوننەت هۆکارە بۆ دەرچوون لە فیتنە و ناکوکییەکان.
۴. ئامۆژگاری کردن بە گوێزایەلی و جێبەجێکردنی فەرمانەکانی کاربەدەست لە
چاکەدا، و دەرئەوێ چوون لە دژیان ئەگەر چیش ستەمیان کرد.
۵. بە کارهێنایی دانایی و شوێنکەوتنی سوننەت لە کاتی فیتنەدا.

٦. ده بئیت مروؤف ئهو مافه ی له سه ریة تی جیبه جیی بکات؛ ئه گه رچیش سته می لی بکریت.

٧. به لگه یه بق بنچینه ی: هه لئزاردنی که مترین خراپه وشهر.

(٣١٥٦)

(٥١) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ فَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٥١) - له ئین عومه رهوه - رهزای خویان لیبت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «هه مووتان سه ره پرشتیار و بهر پرسیارن، وهه ریة کیکتان بهر پرسیاره به رامبه ر ژێرده سته که ی: ده سه لاتدار بهر پرسیاره به سه ر خه لکیه وه و بهر پر سه له سه ریان، و پیاو بهر پرسیاره له سه ر خیزانه که ی و بهر پر سه له سه ریان، و ئافره ت بهر پرسیاره له سه ر مائی میرده که ی و منداله کانی و بهر پر سه له سه ریان، و به نده - کو یله - بهر پرسیاره له سه ر مائی گه و ره که ی و بهر پر سه له سه ریان، وهه مووتان بهر پرسیارن و بهر پرسن له سه ر ژێرده سته کانتان».

[صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که هه موو مسو لمانیک بهر پرسیاره و ئه رکی له سه ر شانه ده بئیت ره چاویان بکات و له ئه ستویان بگریت: پېشه وا و کار به ده ست بهر پرسیار و سه ره پرشتیار له سه ر ئه وانه ی خوای گه و ره کردوو یه تی به بهر پرسیار له سه ریان، ده بئیت شه ریعه ته که یان بپارێژیت و جیبه جیی بکات، و بیان پارێژیت له وانه ی سته میان لیده که ن، و ده بئیت جیهاد بکات درژی دوژمنه کانیان، و نابئیت مافه کانیان

پشتنگوی بخت. پیاو بهرپرسیاره له‌سه‌ر خیزان و منداله‌کانی له جیبه‌جیکردنی مافه‌کانیان، و جوانی مامه‌له‌کردن له‌گه‌لّیان، و فیکردن‌یان و په‌رورده‌کردن‌یان. ئافره‌ت بهرپرسیاره له‌سه‌ر مالی می‌رده‌که‌ی و منداله‌کانی ئه‌میش به جوان به‌رتوه‌بردنی ماله‌که، و په‌رورده‌کردنی منداله‌کانی، ئه‌م بهرپرسیاریتیه له ئه‌ستوی ئه‌ودایه. به‌نده -کۆیله- بهرپرسیاره له‌سه‌ر مالی گه‌وره‌که‌ی له پاراستنی ئه‌وه‌ی له‌نیو ده‌ستیدایه، و خزمه‌تکردنی، ئه‌م بهرپرسیاریتیه له ئه‌ستوی ئه‌ودایه. هه‌موو یه‌کیک بهرپرسیاره ده‌ره‌ق به‌ئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستیدایه، و لێ‌پرسینه‌وه‌ی لێ‌ده‌کری‌ت له‌سه‌ریان.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. بهرپرسیاریتی له کۆمه‌لگای مسو‌لماناندا گشتیه، و هه‌رکه‌سیک به یی‌ی پله و زانست و توانای ؛ بهرپرسیاریتی له‌سه‌ره.
۲. بهرپرسیاریتی ئافره‌ت گه‌وره‌یه؛ ئه‌میش به جیبه‌جیکردنی مافه‌کانی می‌رده‌که‌ی و مافه واجبه‌کانی ئه‌ستوی به‌رامبه‌ر منداله‌کانی.

(٥٨١٩)

(٥٢) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعتُ من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في بيته هذا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٥٢) - له عایشه‌وه -په‌زای خوای لیب‌یت- ده‌لّیت: گویم پی‌غه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ له‌م ماله‌ی مندا ده‌یفه‌رموو: «ئهی خودایه، هه‌ر که‌سیک کرایه کاربه‌ده‌ست له سه‌ر کاروباره‌کانی ئومه‌ته‌که‌م، و کاری له‌سه‌ریان قورس کرد؛ ئه‌وا تۆیش کاری له‌سه‌ر قورس بکه، هه‌ر که‌سیک کرایه کاربه‌ده‌ست له سه‌ر کاروباره‌کانی ئومه‌ته‌که‌م، و کاری له‌سه‌ریان ئاسان کرد؛ ئه‌وا تۆیش کاری له‌سه‌ر ئاسان بکه». [صه‌حیحه] - [موسلم گێ‌راویه‌تیه‌وه]

شیکردنه وه:

هه رکه سیک کرا به کاربه دهست له سهر کاروباری مسوئلمانان، ئینجا فه رمانزه وایه تیه که گه وره یان بچووک بیټ، گشتی یان بچووک -تایبهت- بیټ، ئه گهر کاری له سهر یان قورس کرد ونه رمونیان نه بوو به رامبه ریان؛ پیغه مبه ر ﷺ نزای کردوو له سهری به وهی خوی گه وره یش کاری له سهر قورس بکات به هاوشیوهی کرده وه که ی، و هه رکه سیک کرایه کاربه دهست له سهر کاروباری مسوئلمانان، و کاری له سهر یان ئاسان کرد ونه رمونیان بوو به رامبه ریان؛ ﷺ نزای بو کردوو به وهی خوی گه وره یش کاری له سهر ئاسان بکات وره حمی پیبکات.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. واجبه له سهر ئه وه که سه ی که کاری مسوئلمانی گرت دهست؛ نه رم و نیان بیټ به رامبه ریان به گوێره ی توانای.
۲. یاداشت هاوشیوهی کرده وه یه.
۳. ئه وه پیوه ره ی به هه ند وه رده گیریت له بابه تی نه رمونیانی یان توند بووندا ئه وه یه که پیچه وانیه ی قورئان و سونه ت نه بیټ.

(۵۳۳۰)

(۵۳) - عن تمیم الداری رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الَّذِينَ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۵۳) - له ته میمی داریه وه -ره زای خوی لیبیټ- که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموټ: «ثانین ئاموژگاریه»، (ته میم) ده لټیت: ووتمان: بو کی؟ (واتا ثانین ئاموژگاریه بو کی؟)، ئه ویش ﷺ فه رمووی: «بو خودا، و بو کتیه که ی، و بو پیغه مبه ره که ی، و بو پیشه وای مسوئلمانان و تیکرای مسوئلمانان».

[صه حیه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات که ئاین له سهر دلسۆزی وراستگۆی دامه زراوه، بۆئه وهی بهنده ئه وهی واجبه له سهری جیبه جی بکات به ته واوی، به بې فیل وکه موکورتی.

به پښه مېهر ﷺ ووتر: ئامۆزگاری ده بێت بۆ کێ بێت؟ فهرمووی: به که م: ئامۆزگاری بۆ خوی گه وره -سبحانه وتعالی- : به دلسۆزیون له کرده وه دا بۆ ئه و زاته مه زنه، وهاوبه ش بریار نه دان له هیچ کرده وه وپه رستنی کدا، وباوه رمان به تاکبوونی خودا هه بێت له پهروه دگاریتی و خودایه تی -په رستراویتی- وناو وسیفه ته کانی، و به مه زندانانی فه رمانه کانی، وبانگه وازی کردن بۆ باوه ره ینان پی.

دووهم: ئامۆزگاری بۆ کتیبه که ی واتا قورئانی پیرۆز: به وهی باوه رمان و ابیت قسه ی خودایه، وکوئا کتیبی ئاسمانیه، وهه لوه شینه ره وهی هه موو شه ریه ته کانی پښووه، و به مه زنی دابنن، و بیخوئینه وه به و شیوه ی هاتووه، وکرده وه بکه ین به وهی روونه تییدا، ومله که چ بین له وه یاندا که روون نیه، و به رگری لیبکه ین کاتیک گومراکان به ئاره زووی خو یان شیده که نه وه، وپه ند له ئامۆزگاری به کانی وه رگری، وزانسته کانی بلاو بکه ینه وه، وبانگه وازی بۆ لا بکه ین. سییه م: ئامۆزگاری بۆ پښه مېهره که ی (موحه مه د ﷺ): به وهی باوه رمان و ابیت که کوئا پښه مېهره، وباوه رمان هه بێت به وهی پی هاتووه، وفه رمانه کانی جیبه جی بکه ین، وخۆمان به دوور بگری له وهی نه هی لیکردووه، و به و شیوه یه خودا په رستین که ئه و پی هاتووه، وmafه کانی به گه وره دابنن، وپزی لیبگری، و شه ریه ت وبانگه وازی به کانی بلاو بکه ینه وه، و به رگری لیبکه ین له و تۆمه تانه ی بۆی هه لواسراوه.

چواره م: ئامۆزگاری بۆ فه رمان په وای مسوئلمانان: به یارمه تیدان یان له سهر هه ق وراستی، ومله لانی نه کردنیان له سهر ده سه لات، وگوپیایه لیکردنیان له شتیک که سه ریچی فه رمانی الله نه بێت.

پينجه‌م: ئامۆزگارى بۇ مسولمانان: به‌چاكه‌كار بوون به‌رامبه‌ريان، ودوورخستنه‌وه‌ى زيان لبيان، وخوشويستنى خيّر بۇيان، وبانگه‌واز كردنيان بۇ پابه‌ندبوون به‌ ريبازى راست ويارمه‌تيدانيان له‌سهر چاكه‌كارى وته‌قوادارى.

له‌ سووده‌كانى فه‌رموده‌كه‌:

۱. فه‌رمان به‌ ئامۆزگارى كردنى هه‌مووان.
۲. مه‌زنى پله‌ى ئامۆزگارى كردن له‌ ديندا، بۇيه‌ ئامۆزگارى كردن به‌ دين (ثاين) ناوبراوه‌.
۳. ئاين ييروباوه‌په‌كان و وته‌كان و كرده‌وه‌كان ده‌گرته‌وه‌.
۴. به‌شيك له‌ ئامۆزگارى بريتيه‌ له‌ پاكردنه‌وه‌ى نه‌فس له‌ فيلكردن به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌كه‌سه‌ى ئامۆزگارى ده‌كرت وده‌بيت خواستى خيّر وچاكه‌ى بۇ هه‌بيت.
۵. جوانى فيركارى پيغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ شتيك به‌ گشتى باس ده‌كات پاشان شيده‌كاتوه‌ و ورده‌كارييه‌كانى روونده‌كاتوه‌.
۶. ده‌ستپيكردن به‌ گرنگترين پاشان گرنگترين به‌ پله‌يه‌كى كه‌متر، چونكه‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ئامۆزگارى كردن بۇ خودا ده‌ستپيكرد، پاشان بۇ -له‌به‌ر- كتيبه‌كه‌ى، پاشان بۇ -له‌به‌ر- پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ، پاشان بۇ پيشه‌واى مسولمانان، پاشان بۇ هه‌موو خه‌لكى.

(۴۳۰۹)

(٥٤) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: ٧]. قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَيَّأَ اللَّهُ، فَأَحْذَرُوهُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٥٤) - له عائشه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: «پیغمبر می خردا ﷺ ئەم ئایەتە ی خویندەوه: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: ٧] واتە: {ئەو خوایە ناردووێتی خواری وه بۆت قورئان هەندێکی له ئایەتەکانی (مەبەستەکانیان) ڕۆشن ئەو ئایەتە بێرەتی قورئانن وه ئەوانی تر (کۆمەڵە ئایەتێکن که مەبەستەکانیان) ڕۆشن نین ئەمجا ئەو که سانهی که له دڵیاندا لادان و چەوتی هەیه دواي ئەو ئایەتە بێرەتی ده کهون که له قورئاندا مۆتەشابیهن (هاوشیوهن، واتا کانی ڕۆشن نین) بۆ تیکدانی بیروباوهری موسولمانان وه بۆ ڕافە کردنی به ئارهزووی ناپاکي خوian له حاله تیکدا کهس رافه کردنی نازانیت ته نیا خوا نه بێت وه زانیان و ئەوانه ی دامه زراون له زانیی عیلمی شه رعیدا ئەلین ئیمه بروامان هیناوه به (مۆتەشابییه کان) هه مووی له بهر وه ردگارمانه وهن بیر له قورئان ناکه نه وه ته نه ا خاوه نانی ژیری و بیر وهوش نه بێت، ده لیت: پیغمبر می خردا ﷺ فەرمووی: «ئەگەر ئەوانەت بینی که شوینی -ئەو ئایەتە بێرەتی که روون نین -له قورئاندا-، ئەوانەن که خوی گه وره ناویانی

هيناه (كه لاينداوه له ههق وراستی)؛ بویه ئاگدار بن لیان». [مه حیحه]

- [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهری خودا ﷺ ئەم ئایه تهی خوینده وه: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: ٧] واته: ئەو خوايه ناردووێتی خواروه بوت قورئان هه ندیک له ئایه ته کانی (مه بهسته کانیان) رۆشن ئەو ئایه تانه بنه رتی قورئانن وه ئەوانی تر (کۆمه له ئایه تیکن که مه بهسته کانیان) رۆشن نین ئەمجا ئەو که سانهی که له دلیاندا لادان و چه وتی هه یه دوا ی ئەو ئایه تانه ده که ون که له قورئاندا موته شابیهن (هاوشیوهن، واتا کانی رۆشن نین) بۆ تیکدانی بیروباوه ری موسولمانان وه بۆ رافه کردنی به ئاره زووی ناپاکی خۆیان له حاله تیکدا که س رافه کردنی نازانیت ته نیا خوا نه بیت وه زانایان و ئەوانه ی دامه زراون له زانیی عیلمی شه رعیدا ئەلین ئیمه برومان هیناه به (موته شابیهه کان) هه مووی له پهروه ردگارمانه وهن بیر له قورئان ناکه نه وه ته نها خاوه نانی ژیری و بیر وهوش نه بیت}.

لهم ئایه ته دا خوا ی گه وه باسی ئەوه ده کات که قورئانی دابه زاندوو وه بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی، چهنده ها ئایه تی ئاماژه ی روونی تیدایه وحوکه کانی زانراوه وهیچ گومانیک تیدا نیه، ئەمه بنچینه و سه رچاوه یه، وده بیت بۆی بگه رپینه وه له کاتی ناوکی، وههروه ها چه ند ئایه تیکی تیدایه که مانا که ی روون نیه لای هه ندیک خه لک، یان پێیان وایه له نیوان ئەو ئایه تانه وئایه تی تر دژیه کی هه یه، پاشان خوا ی گه وه مامه له ی خه لکی له گه ل ئەم ئایه تانه دا روون کردوو ته وه، ئەوانه ی دلیان لادانی تیدایه له هه ق؛ واز له وه دین که روونه وهیچ گومانی تیدا نیه، وده ست به ئەو ئایه تانه وه ده گرن که ئەگه ری زیاتر له مانایه کی تیدایه، مه به ستیان لهم کاره دروست کردنی گومان وگومار کردنی خه لکیه، یان بهو شیوه یه لیکێ ده ده نه وه که له گه ل هه وا وئاره زوویان ده گونجیت.

به لّام ئهوانه‌ی خاوه‌ن زانستن و دامه‌زراون تّیدا ده‌زانن سه‌باره‌ت به ئه‌م ئایه‌ته‌ ناروونه، و ده‌یگپړینه‌وه بۆ سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ی روون و ئاشکرایه، و باوه‌ریان پیتی هه‌یه‌ که له لایه‌ن الله وه دابه‌زیندراوه -سبحانه و تعالی-، و ناکریت گومان و درّیه‌کی تّیدا بیّت، به لّام ته‌نها ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن ئه‌قلی سه‌لامه‌تن په‌ند و ئامۆژگاری له‌م بابه‌ته‌ وهرده‌گرن، پاشان پڼغه‌مبه‌ر ﷺ به دایکی ئیمانداران عایشه -ره‌زای خوی لیبیت-ی فه‌رموو: ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی بی‌نی که شوینی ئه‌و ئایه‌تانه‌ ده‌که‌ن که ناروونه ؛ ئه‌وانه‌ن که خوی گه‌وره ناویانی هیناوه‌ کاتیک ده‌فه‌رمویت: { فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ } واته: { ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ دلّی‌اندا لادان و چه‌وتی هه‌یه } ؛ ئاگادار بن لیان و گوئیان لیمه‌گرن.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. (موحکه‌م) له ئایه‌ته‌کانی قورئان: ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که ئاماژه‌ و مه‌به‌ستیان روونه و مانایان دیاره، و (موته‌شابهی): ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که زیاتر له‌ یه‌ک مانا له‌ خۆ ده‌گرن و پڼویستی به‌ تّروانین و تیگه‌پشتن هه‌یه.
۲. هۆشدار ی له‌ تیکه‌ل بوون له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی لاری بوون یان بیده‌چه‌یه‌کان، یان ئه‌وانه‌ی هه‌ندی‌ک گومان و پرسیار فریده‌ده‌ن بۆ گومراکردنی خه‌لکی و گومان دروستکردن له‌لایان.
۳. له‌ کو‌تایی ئایه‌ته‌که‌دا ئه‌م رسته‌یه‌ هاتوو: { وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ } واته: { بیر له‌ قورئان ناکه‌نه‌وه ته‌نها خاوه‌نانی ژیری و بیر وهۆش نه‌بیّت، سه‌ره‌زنشت کردنی گومراکان و وه‌سفکردنی خاوه‌ن بیر وهۆشه‌کانی تّیدا یه‌ ئه‌وانه‌ی زانان سه‌باره‌ت به‌ زانستی شه‌ری، واتای ئایه‌ته‌که‌یش ئه‌مه‌ ده‌گه‌یه‌نیت: گومراکان و ئه‌وانه‌ی بی‌ئاگان بیر ناکه‌نه‌وه و په‌ند وهرناگرن و شوینی هه‌وا و ئاره‌زوو ده‌که‌ون بۆیه‌ خاوه‌نی ییرو هۆش و ژیرمه‌ندی نیین.
۴. شوینکه‌وتنی ناروون هۆکاره‌ بۆ لادانی دلّ.
۵. ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناروونه -موته‌شابهی- و له‌وه‌یه‌ لیّ تّینه‌گات ؛ واجبه‌ بۆ لیکدانه‌وه‌ی بگه‌رپّته‌وه‌ بۆ ئه‌و ئایه‌ته‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی روونه -موحکه‌مه‌-.

٦. خَوای گه وره -سبحانه وتعالی- وایکردوهه قورئان ئایه تی مه به ست پروونی تیدا بیت وههروهه ها هه ندیک ئایه تی تیدایه که روون نیه؛ بۆ تاقیکردنه وهی خه لکی وههروهه ها بۆئه وهی ئیمانداران له گومراکان جیا بنه وه.

٧. بوونی ئایه تی ناروون له قورئاندا : فه زل وپله وپایه ی زانایان دهرده خات له سه ره خه لکی تر، وئامازه به بۆ لاوازی درککردنی ئه قله کان؛ بۆئه وهی ملکه چی په روه ردگاریان بن ودان بنین به بی توانایان.

٨. فه زلی دامه زراوی وقوولی له زانستدا وگرنگی جیگیر بوون له سه ره ئه م پریازه.

٩. ئه هلی ته فسیر له راوهستان له سه ره وشه ی {الله} له ئایه ته پیرۆزه که دا {وما يعلم تأويله إلا الله والراسخون في العلم} دوو بۆ چونیان هه یه:

أ. ئه وهی له سه ره وشه ی {الله} وه ستا واتای (تأویل) له ئایه ته که دا زانستی حه قیقی وراستی ته واوی شته که یه و ئه وهی که مروّف په ی بی نابات وه ک حه قیقه تی رۆح وکاتی هاتی قیامه ت وئه وشتانه ی که زانستی ته نها لای الله یه، لیره دا ئه هلی زانست و علم ئیمان ده هین زانستی حه قیقیه تی ده گیرنه وه بۆ لای الله و ملکه چ ده بن.

ب. ئه وهی له سه ره وشه ی {الله} نه وه ستا له کاتی خویندنه وهی ئه وا واتای (تأویل) له ئایه ته که دا بریتیه له ته فسیر ورو نکردنه وهی واتای ئایه ته که، که واته له سه ره ئه م جوړه خویندنه وهیه زانستی شته که لای الله یه وزانایانیش علمیان بی هه یه وئیمانیان پیی هیناوه و اتاکه ی ده گیرنه وه بۆ ئایه ته مو حکه مه که

(٦٥٠٦٢)

(٥٥) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٥٥) - له ئه بی سه عیدی خودریه وه -ره زای خَوای لینیّت- ده ئیت: گویم له پیغه مبه ری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «هه رکه سیک له ئیوه هه ر خراپه یه کی بیی؛ ئه وا با به ده ستی بیگوریت، ئه گه ر نه ی توانی (به ده ستی بیگوریت)؛ ئه وا

با به زمانی بیگوریت، وئه گهر نهیتوانی (به زمانی بیگوریت)؛ ئەوا با به دئی
(ئینکاری لهو خراپهیه بکات)، وئهمیش (ئینکار کردنی خراپه له دندا) لاوازترینی
ئیماننه». [صه حیحه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمانده‌کات به‌ گۆرینی خراپه‌ به‌یئێ توانا -مه‌به‌ست له‌ خراپه‌
هه‌موو شتیکه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ وپێغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌هیان لیکردوه‌-، ئە گهر
خراپه‌یه‌کی بینی واجبه‌ له‌سه‌ری بیگوریت به‌ ده‌ستی ئە گهر توانای هه‌بوو،
ئە گهر نا با به‌زمانی بیگوریت به‌وه‌ی نه‌هی بکات له‌و خراپه‌یه‌ وزبانه‌که‌ی روون
بکاته‌وه‌ وپێنمونی بکات بۆ خێر له‌جیاتی ئەم شه‌ر و خراپه‌یه‌، ئە گهر له‌م پله‌دا
توانای نه‌بوو ئەوا با به‌ دئی بیگوریت ئەمیش به‌وه‌ ده‌بێت چه‌ز به‌م خراپه‌یه‌
نه‌کات وپیداگیر بێت له‌سه‌رئه‌وه‌ی ئە گهر توانای هه‌بوايه‌ ده‌یگۆری، وگۆرین به‌
دڵ لاوازترین پله‌ی ئیماننه‌ له‌ گۆرینی خراپه‌.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. فه‌رمووده‌که‌ بنچینه‌ وئه‌سه‌له‌ له‌ پله‌کانی گۆرینی خراپه‌دا.
۲. فه‌رمانکردن به‌ پله‌به‌ندی له‌ نه‌هی کردن له‌ خراپه‌، هه‌رکه‌سه‌و به‌ یئێ توانای.
۳. نه‌هی کردن له‌ خراپه‌ بابه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ له‌ ئایندا وله‌ سه‌ر هه‌یج که‌سیک
لاناچیت، وئه‌رکه‌ له‌سه‌ره‌ هه‌موو مسو‌لمانیک ؛ هه‌رکه‌سه‌و به‌یئێ توانای.
۴. فه‌رمان به‌ چاکه‌ ونه‌هی له‌ خراپه‌ له‌ تاییبه‌تمه‌ندیه‌کانی ئیماننه‌، وئیمان زیاد
وکه‌م ده‌کات.
۵. مه‌رجه‌ له‌ گۆرینی خراپه‌: ئەو که‌سه‌ی نه‌هی له‌ خراپه‌که‌ ده‌کات؛ زانستی
هه‌بێت به‌وه‌ی که‌ ئەو کاره‌ خراپه‌یه‌.
۶. مه‌رجه‌ له‌ گۆرینی خراپه‌: که‌ ئەو نه‌هی کردنه‌ نه‌بێته‌ هو‌ی کردنی
خراپه‌یه‌کی گه‌وره‌تر.
۷. نه‌هی کردن له‌ خراپه‌ چه‌ند رێنمایی و مه‌رجیکی هه‌یه‌ که‌ پێویسته‌
مسو‌لمان بیزانیت.
۸. نکو‌لی کردن له‌ خراپه‌ پێویستی به‌ سیاسه‌تی شه‌رعی وزانست وچاو‌روشنی هه‌یه‌.

۹. نکوئی نه کردن له خراپه به دل به لنگه یه له سهر لاوازی ئیمان.

(۶۵۰۰)

(۵۶) - عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَفْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا، وَنَجَّوْا جَمِيعًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۵۶) - له نوعمانی کوری به شیروهه - رهزای خویان لیبت - که پیغه مبهه ر - صلی الله علیه وسلم - دهفه رمویت: «نمونه ی ئه و کهسه ی که سنووره کانی خوای گه وره تیپه ر ناکات (خوی له تاوانه کان به دوور ده گریت)، وئهو کهسه ی که تاوانه کان ده کات، وه کو کهسانیک وان که تیروپشک ده کهن له سهر کهشتیه ک، هه ندیکیان ده چنه سهره وه ی کهشتیه که وهه ندیکیان ده چنه خواره وه ی کهشتیه که، ئه وانه ی له خواره وه ی کهشتیه کهن ئه گهر ئاویان بهینایه به لای ئه وانه ی سهره وه ی خوین تیده په ر ده بون، وده یانووت: ئه گهر به گویره ی به شی خویمان کهشتیه که کون بکهین له خواره وه ئه و نازاری ئه وانه ی سهره وه نادهین، ئه گهر ئه وانه ی سهره وه وازیان لیبهین ئه و کاره بکهن ئه و هه موویان تیا ده چن، وئه گهر دهستیان بگرن (که کهشتیه که کون نه کهن) ئه و هه موویان یرگاریان ده بیت». [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهه ر ﷺ نمونه ی هینایه وه له سهر ئه و کهسانه ی که پابه ندی سنووره کانی خوای گه وره ن، ودامه زراون له سهر فه رمانی الله، وفه رمان به چاکه ده کهن ونه هی له خراپه ده کهن، وهه روه ها نمونه ی هینایه وه له سهر ئه و کهسانه ی که وازیان له چاکه هیناوه و خراپه ده کهن، کاریگه ری ئه م دوو کومه له له سهر یرگاریوونی کومه لگا؛ وه کو نمونه ی

خەلگانىك وان كە سواری كەشتى بوون، وتىروپشكىيان كىردووه بۆ ئەوھى بىر پار بەدن كى لە سەرھوھى كەشتى كە بىت وى لە خوارھوھى بىت، ھەندىكىيان چوونە سەرھوھى، ھەندىكى تر چوونە خوارھوھى، ئەوانەى لە خوارھوھى بوون كاتىك بىانوىستايە ئاوبەينىن ؛ تىپەر دەبوون بەلای ئەوانەى سەرھوھى و دەیانووت: ئەگەر شوئىك كون بکەين لە خوارھوھى و ئاوبەين بۆ خۆمان بەينىن، چىتر ئازارى ئەوانەى سەرھوھى نەدەين، ئەگەر ئەوانەى سەرھوھى وازيان لىبەينىن؛ و ئەم كارە بکەن، ئەوا ھەموو كەشتى كە نقوم دەبىت بە ھەموویانەوھى، بەلام ئەگەر نەھى و ڤىگريان لىبەن لەم كارە؛ ھەموویان ڤىگريان دەبىت.

لە سوودەكانى فەرھوودەكە:

۱. گىرنگى فەرمان بە چاكە ونەھى لە خراپە ؛ بۆ پاراستنى كۆمەلگا و ڤىگريوونى.
۲. لەشۆواژەكانى ڤىگىردن؛ ھىنانەوھى نمونەكان، ئەمىش بۆ نىزىك كىردنەوھى تىگەيشتن ماناكان لە ئەقڵ بە وئەھى ھەستىپىكراو.
۳. كىردنى خراپە بە ئاشكرا لەگەڵ نەھى لىنەكىردن؛ زيان وشەرىكە كە سەرھىجام زيانى بۆ ھەمووان ھەيە.
۴. تىاچوونى كۆمەلگا سەرھىجامى وازھىنانە لە خراپەكاران چونكە بە ئارەزووى خۆيان خراپە و فەساد لەسەر زوى بۆلادەكەنەوھى.
۵. ھەلەسوكەوتى ھەلە و نىھەتى باش؛ بەس نىن بۆ قبولىكىردن و ھەكو كىردەوھى كى چاك.
۶. بەرپرسيارىپى لە كۆمەلگای مسولماندا ھاوبەشە و تايبەت نىيە بە تاكىكى ديارىكراو.
۷. سزادانى گشتى بەتاوانى تاكەكان؛ ئەگەر نكۆلىيان لىنەكەن.
۸. خراپەكاران شەر و خراپەكەيان لەروالەتى چاكەدا پىشان دەدەن بە كۆمەلگا ھەروھەكو دوو ڤووهكان.

(۳۳۴۱)

(۵۷) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۵۷) - له ئه‌بی هوریه‌روه - ره‌زای خوای لیبیت - که پیغه‌مبه‌ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده‌فه‌رمویت: «ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ بکات بو هیدایه‌ت وچاکه‌کاریه‌ک، ئه‌وا پاداشتی وه‌کو پاداشتی ئه‌وانه‌ وایه‌ که شوینی ده‌که‌ون - کرده‌وه‌ی بی ده‌که‌ن-، وئه‌مه‌یش هیچ له‌ پاداشتی ئه‌وان که‌م ناکاته‌وه‌، وئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ بکات بو گومراییه‌ک، ئه‌وا تاوانی له‌ سه‌ره‌ به‌ هینده‌ی تاوانی ئه‌وانه‌ی که‌ شوینی ده‌که‌ون، وئه‌مه‌یش هیچ له‌ تاوانی ئه‌وان که‌م ناکاته‌وه‌». [ص‌حیحه‌] - [موسلم گپ‌راویه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونیده‌کاته‌وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ قسه‌ وکرده‌وه‌ رینموئینیکار ورینیشاندەر وه‌اندهری خه‌لکی بیت بو سه‌ر رینگایه‌ک که‌ هه‌ق وخیری تیدایه‌، ئه‌وا پاداشتی وه‌کو پاداشتی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ شوینی ده‌که‌ون به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ له‌ پاداشتی شوئینکه‌وتوو‌ان که‌م بێته‌وه‌.

وئه‌وه‌ی به‌ قسه‌ وکرده‌وه‌ رینموئینیکار ورینیشاندەر بیت بو رینگایه‌ک که‌ بوچه‌ل وخرابه‌ی تیدایه‌ له‌ شه‌ر و تاوان وگونا‌ه‌ یان شتیک‌ حه‌ل‌ل نه‌بیت، ئه‌وا تاوانی له‌ سه‌ر ده‌نوو‌س‌ریت هینده‌ی تاوانی ئه‌وانه‌ی شوینی ده‌که‌ون به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ له‌ تاوانی شوئینکه‌وتوو‌انی که‌م بێته‌وه‌.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. فه‌زل وپله‌ وپایه‌ی بانگه‌وازی کردن بو هیدایه‌ت ورینگای راست، ئه‌گه‌ر زۆر یان که‌م بیت، وئه‌وه‌ی بانگه‌وازی ده‌کات پاداشتی وه‌کو ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ کرده‌وه‌که‌ ده‌کات، وئه‌مه‌یش فه‌زلێکی مه‌زن وئه‌وه‌په‌ری به‌خشنده‌یه‌ له‌لایه‌ن خوداوه‌.

۲. ترسناکی بانگه‌وازی کردن بؤ گومرایی، ئە گەر زۆر یان کەم بیټ، وئەوێ بانگه‌واز دەکات بؤ گومرایی ؛ وەکو تاوانی ئەو کەسە لەسەر دەنووسرێت کە کردەوێ کە دەکات.

۳. پاداشت هاوشتیوێ کردەوێ، ئەوێ بانگه‌وازی بکات بؤ خێر وچاکه ؛ پاداشتی وەکو ئەو کەسە کە کردەوێ کە دەکات، وئەوێ بانگه‌وازی بکات بؤ شەر وخرابه ؛ وەکو تاوانی ئەو کەسە لەسەر دەنووسرێت کە کردەوێ کە دەکات. ۴. دەبیټ مسولمان ئاگدار بیټ کەسانیک چاوی لی نه کەن کاتیک به ئاشکرا تاوان دەکات وخەلکی دەیبینن، چونکە تاوانی زیاتری لەسەر دەنووسرێت ئە گەر کەسیک چاوی لیبکات ؛ هەرچەندە ئەو هانی ئەدابێت بؤ کردنی تاوانه‌کەیش.

(۳۳۷۳)

(۵۸) - عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أَبْدِعُ فِي فَاخِلِي، فَقَالَ: «مَا عِنْدِي»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَذُلُّ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۵۸) - له ئەبی مەسعودی ئەنسارییەو ئەنسارییەو -رەزای خوای لیبیت- دەلیت: پیاویک هات بؤ لای پیغەمبەر ﷺ ووتی: من ئازەلە کەم -سواریە کەم- مرد ؛ -ئازەلەیکم- پیبە بؤئەوێ هەلمبگریټ -بؤ سەفەرکردن-، فەرمووی: «هیچم لەلانی»، پیاویک ووتی: ئەو پیغەمبەری خودا، من پێنیشاندهری دەبم بؤ لای کەسیک کە هەلی بگریټ، پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمووی: «پاداشتی کەسی پێنیشاندهر بؤ کاری خێر وەکو پاداشتی کەسی ئەنجامدهری کارە خێرە کە وایه». [صه‌حیحه‌]-

[موسلیم گێڕایه‌تیەو]

شیکردنه‌و:

پیاویک هات بؤ لای پیغەمبەر ﷺ ووتی: من ئازەلە کەم -سواریە کەم- مرد ؛ -ئازەلەیکم- پیبە بؤئەوێ هەلمبگریټ -بؤ سەفەرکردن-، پیغەمبەر ﷺ داوی

لېبورډنی کرد بهووی هیچ شتیکې له لانا بهوئووی وهکو سواری پښېدات، پیاوېک لهوانه ی ئامادهو، ووتی: ئه ی پیغه مبهری خودا، من رښېشاندهری ده بم بو لای که سیک که هه لی بگریټ.

پیغه مبهری خودا ﷺ رایگه یاند که ئه و که سه به شداره له پاداشتی ئه نجامدهری کاره خیره که چونکه رښېشاندهری کاری چاکه بو، به یی ئه ووی هیچ شتیک له پاداشتی دووهم که م بکاته وه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئاموژگاری کردن بو رښېشاندانی کاره خیر وچاکه کان.
۲. هاندان بو ئه نجامدانی کاری خیر وچاکه هوکاره بو کاملی وپته وبوونی کو مه ک وهاوکاری له نیتو کو مه لگای مسو لمان.
۳. فراوانی فه زل وپه حمه تی خوای گه وره - سبحانه و تعالی -.
۴. فهرمووده که بنچینه یه کی گشتیه بو یه هه موو کاره خیره کان ده گریته وه.
۵. مرو ف ئه گه ر نه یتوانی داوای پرسیارکار جیبه جی بکات، ئه و رښېشاندهری ده بیت بو که سیکې تر؛ که له ویه داواکه ی بو جیبه جی بکات.

(۵۳۵۴)

(٥٩) - عَنْ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِيَنَّ هَذِهِ الرَّايَةَ عَدَا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ»، قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَتِيَهُمْ يُعْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ عَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَيْيُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ؟» فَقِيلَ: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، قَالَ: «فَارْسلُوا إِلَيْهِ»، فَأُتِيَ بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَأَنَّ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّايَةَ، فَقَالَ عَيْيُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَحِبُّ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ مِثْرُ النَّعَمِ». [صحيح] - [منفق عليه]

(٥٩) - له سه هلی کوری سه عده وه -په زای خوای لیبیت- که پیغهمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمویت: «سبه یئی ئالاکه دهدهمه دهستی پیاوئیک که خوای گهوره له سهر دهستی تهو سه رکه وتن دهبه خشیت، خوای گهوره وپیغهمبه ری خوش دهویت، وخوای گهوره وپیغهمبه ریش تهویان خوش دهویت»، سه هل ده لیت: کاتیک به یانیان به سهر دا هات ؛ هه موویان رویشتن بو لای پیغهمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم-، هه ریه کیکیان هیوای وابوو ئالاکه به تهو بدریت، پیغهمبه ر -صلی الله علیه وسلم- فه رموی: «کوا علی کوری تهی تالیب؟»، ووترا: تهو چاوی ئیش وئازاری ههیه، بویه ناردیان به داویدا وهیانیان، وپیغهمبه ری خودا ﷺ تفیکی کرده نیو چاوه کانیه وه ونزای بو کرد؛ بویه باش بوو وه کو تهو وه ابیت که هه رگیز ئیش وئازاری نه بوو بیت، وئالاکه ی پید، وپی فه رموی: «له سه رخو برو هه تا ده چیه نزیک خای تهوان، پاشان بانگیان بکه بو ئیسلام، وهه وائیان پی بده سه بارت به مافه کانی خوای گهوره له ئیسلامدا، والله ته گهر خوای گهوره به هوئی تووه

هیدایه‌تی به‌ک که‌س بدات باشره بۆ تۆ له وشره سووره‌کان». [صه‌حیحه]

- [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیگردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والیدا سه‌باره‌ت به‌وه‌ی به‌یانی مسوولمانان سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر جوله‌که‌ی خه‌یه‌رده‌، ئه‌میش له‌سه‌ر ده‌ستی پیاوێک که‌ ئالا‌که‌ی پێده‌دات؛ مه‌به‌ست له‌ ئالا‌ئه‌و دروشم و نیشانه‌یه‌ که‌ سوپا وه‌کو دروشمی خۆی به‌رزی ده‌کاته‌وه‌.

ئهم پیاوه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی ئه‌وه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوشده‌وێت، و خوای گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یشی خوشیان ده‌وێت، هاوه‌لان له‌ شه‌ودا قسه‌ و گفتوگۆیان ده‌کرد سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئالا‌که‌ به‌ کێ ده‌دات؟ وه‌کو هیوایه‌ک بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی ئهم رێزلێنانه‌ مه‌زنه‌، کاتێک به‌یانی هات؛ رۆیشتن بۆ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌موویان هیوایان وابوو ئهم رێزلێنانه‌ به‌ده‌سته‌پێن، پێغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیری کرد: عه‌لی کورپی ئه‌بی تائب له‌ کوێیه‌ -ره‌زای خوای لێبێت-؟

ووتر: ئه‌و نه‌خۆشه‌ و چاوی ئازاری هه‌یه‌.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی به‌دوایدا، وه‌پێایان، به‌ ئاوی پیرۆزی نێو ده‌می تفی کرده‌ نێو چاوه‌کانی، و نزای بۆ کرد، خوای گه‌وره‌ شیفای پێبه‌خشی له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ وابێت نه‌خۆش نه‌بوو بێت، و ئالا‌که‌ی پێدا، و فه‌رمانیپێکرد به‌وه‌ی له‌سه‌رخۆ بروات هه‌تاوه‌کو نزیک ده‌بێته‌وه‌ له‌ قه‌لای دوژمن، پاشان هاتنه‌ نێو ئیسلام بخاته‌ پێشیان و بانگه‌وازیان بکات بۆ ئهم ئاینه‌، ئه‌گه‌ر وه‌لامیان دایه‌وه‌؛ ئه‌وه‌ی واجبه‌ له‌سه‌ریان بۆیان روون بکه‌ره‌وه‌.

پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌زلی بانگه‌وازی کردن بۆ لای الله‌ی روونکرده‌وه‌ بۆ عه‌لی، و بانگخواز ئه‌گه‌ر هوکار بێت بۆ هیدایه‌تدانی پیاوێک ئه‌وا ئه‌مه‌ خێتره‌ بۆی له‌وه‌ی وشری سووری هه‌بێت که‌ له‌ گرانه‌هاترین سامانه‌کانی عه‌ره‌به‌، وخواه‌نی بێت و بیکاته‌ خێر.

له سووده کانی فہر موودہ کہ:

۱. فہزل وپلہ وپایہی علی کوری ئہبی تائب -رہزای خوای لیبیت- دہردہ خات، وشاہیدی دانی پیغہ مہبر ﷺ بوی؛ ئہو خودا وپیغہ مہبری خوشدہ ویت، و خودا وپیغہ مہبرہ کہیشی ئہویان خوشدہ ویت.
۲. بہ پەرؤشی ہاوہ لآن -رہزای خویان لیبیت- لہ سہر خیر وچاکہ کردن، وکیرپکی کردنیان لہ سہر ئہ نجامدانی.
۳. دروستیتی رہ چا وکردنی ئہ دہ بہ جوانہ کان لہ کاتی جہ نگدا، و دوورکہ ووتنہ وہ لہ زیادہ رہوی و سہرہ رپوی و دہنگی بیزارکہر کہ ہیچ پیویست نین.
۴. لہ بہ لگہ کانی پیغہ مہبرایہ تی موحمہ دہ ﷺ؛ چونکہ ہہ ووالیدا سہ بارہت بہ سہرکہ ووتنیان بہ سہر جولہ کدہا، و پرویدا بہو شیوہیہی ئہو باسیکرد، و خوای گہورہ بہ ئیزی خوی شیفای بہ خشی بہ چاوہ کانی علی کوری ئہبی تالیب لہ سہر دہستی پیغہ مہبر ﷺ.
۵. مہ بہستی مہزن لہ جیہاد بریتہی لہوہی خہ لکی بیئہ نیو ئاینی ئیسلامہ وہ وپاہندی ئہم ئاینہ مہزنہ بن.
۶. بانگہ وازی کردن بہ پلہ و قوئاغ دہ بیت سہرہ تا داوا لہ کافر دہ کریت کہ مسولمان بیت و دوو شاہیدیہ کہ بلیت، و پاشان فہرمانی پیدہ کریت فہر زہ کانی ئیسلام جیبہ جی بکات.
۷. فہزل وپلہ وپایہی بانگہ وازی کردن بو ئاینی ئیسلام وئہو خیرہی تیدایہ بو ئہو کہ سہی بانگہ وازی بو دہ کریت و بو بانگخواز، ئہوہی بانگہ وازی بو دہ کریت و ئاموژگاری دہ کریت؛ لہوہیہ ہیدایہت و ہریگریٹ و بییتہ مسولمان، و بانگخواز پاداشتیکی زور گہورہ و ہردہ گریٹ بہوہی ئہم کردہوہ چاکہ.

(۳۴۰۹)

(۶۰) - عن ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما قال: قال رسولُ الله صَلَّى الله عليه

وسلم: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

(۶۰) - لہ عبد اللہ کی کوری عومہ رہوہ -رہزای خویان لیبیت- کہ پیغہ مہبری خودا ﷺ دہ فہرمویت: «ہہرکہ سپک خوی بہ خہ لکانیک بجوینیت؛ ئہوا

به يه کيک له ئەوان دادەنریت». [حەسەنە] - [ئەبو داود و ئەحمەد - گێراویانەتەو]

شیکردنەو:

پێغەمبەر ﷺ باسی ئەوەمان بۆ دەکات هەرکەسێک خۆی بە خەڵکانیک بچوونیت له کافرەکان یان فاسقەکان یان چاکەکاران -بەوێ شتیک له تایبەتمەندییەکانی ئەوان پەپرەو بکات له ییروباوەرەکان یان پەرستەکان یان نەریتەکان- ؛ ئەوا به یه کيک له ئەوان دادەنریت، چونکە خۆچواندن پێیان دەبێتە ھۆی خۆچواندن بە ئەوان لەناخدا، و بێگومان خۆچواندن بە کەسانیک ئاماژە یە بۆ سەر سامبوون پێیان، و لەوێ بێتە ھۆی خۆشویستنیان و بەگەرەدانانیان و مەیل بۆیان و دۆستایەتی کردنیان، و ئەمە سەرەنجام لەوێ بێتە ھۆی خۆچواندن بە ئەوان لە دڵ و پەرستندا -پەنا بە اللہ-.

له سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. ھۆشدار و ئاگادار کردنەو له خۆشوبھاندن به کافر و فاسقەکان.
۲. ئامۆزگاری کردن بۆ خۆچواندن به پیاوچاکان و ئەوان قودو و سەر مەشق بن.
۳. خۆچواندن له ڕووکەشدا دەبێتە ھۆی خۆشویستن له ناخدا.
۴. مەرۆف تووشی ھەرەشە و تاوان دەبێت بە پێی جووری خۆچواندە کە.
۵. نەھێ کردن له خۆچواندن به کافرەکان مەبەست لێی نەھێ کردنە له خۆچواندن پێیان له پەرستەکان و خو و نەریتە تایبەتەکانیان، بەلام ئەگەر شتیک له مانە نەبێت وەکو فیروونە پیشە سازییەکان و ھاوشیوێ کانی کە سوودی بۆ ئیسلام و موسوڵمانان ھەبە ئەوا ئەمە ناچیتە ژێر خانە ی نەھێ کردنەو.

(۵۳۵۳)

(۶۱) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي -صلى الله عليه وسلم- قال: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(۶۱) - له ئەبێ ھورەیرەو -رەزای خوای لیبێت- کە پێغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: «مەرۆف له سەر ئایینی ھاوڕیکە یەتی؛ بۆیە با ھەریەکیکتان

سهر بکات و بزائیت هاوړپیه تی کی ده کات». [حه سه نه] - [تیرمذی و نه بوداود
و نه حمده - گڼراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

نهم فهرمووده یه هه والی نه وه ده دات که مروف له سهر خو وړپگی
هاوړپکه یه تی؛ بویه بو پاراستنی ئاینی وړه وشتی ده بیټ بزائیت هاوړپیه تی کی
ده کات، بویه نه وه ی رازی له سهر ئاینی وړه وشتی نه و با هاوړپیه تی بکات،
و نه وه ش به و شیوه یه نه بیټ نه و با لپی به دوور بیټ، چونکه خو ده دزیت
وهاوړپیه تی کاریگه ری هه یه له چاک بوونی حال یان خراب بوونی.
بویه به پوختی فهرمووده که ئامازه به وه ده کات که مروف پیویسته
هاوړپیه تی که سانی چاک بکات؛ چونکه نه مه خیری زوری تیدایه.

له سووده گانی فهرمووده که:

۱. فهرمانکردن به هاوه لایه تی کردنی چاکه کاران و هه لېژاردنیان، و نه هی کردن
له هاوه لایه تی خراپه کاران.
۲. به تاییه تی باسی هاوړپی کرد نه ک خزم و که سی نزیك؛ چونکه هاوړپ تو
هه ئیده بژیریت، به لام هه ل سوکه وت کردن له گه ل برا و خزم خو لی لادانی نییه
وله مه دا هیچ بژارده یه ک له دهستی تو نییه.
۳. بریاردانی بوونی هاوړپ ده بیټ له دوا ی بیرکردنه وه و تی فکرین بیټ
۴. مروف دینداری به هیژ ده بیټ به هو ی هاوه لایه تی له گه ل ئیمانداران،
و مروف دینداری لاواز ده بیټ به هو ی هاوه لایه تی له گه ل خراپه کاران.

(۳۱۲۲)

(٦٢) - عن تميم الداري رضي الله عنه ، قال: سمعتُ رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَيُتْلَقَنَّ هذا الأمرُ ما بلغ الليل والنهارُ، ولا يترك الله بيتَ مَدْرٍ ولا وَتَرٍ إلا أدخله الله هذا الدين، بعزٍّ عزيزٍ أو بُدِّلَ ذليل، عزاً يُعزُّ الله به الإسلام، ودُّلاً يُذل الله به الكفر»، وكان تميم الداري، يقول: قد عرفتُ ذلك في أهل بيتي، لقد أصاب من أسلم منهم الخير والشرف والعز، ولقد أصاب من كان منهم كافراً الذل والصَّغارُ والجزية. [صحيح] - [رواه أحمد]

(٦٢) - له تهميمي داربيه وه -رهزای خوای لیبت- ده لیت: گویم له پیغهمبه ری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «ئهم ئاینه ده گاته هه رشوینیک که شه و ورۆزی پیبگات، و خوای گه وره ئهم ئاینه ده گه یه نیت به هه موو شوینیکی نیشته جیبوو وهه موو شوینیکی چۆل و بیابان، هوکاری شکۆدار بوونی شکۆدارانه یان هوکاری سه رشو ربوونی سه رشوړانه، شکۆداریه ک که خوای گه وره به هو ی ده سترگتن به ئیسلامه وه ده یبه خشیت، و سه رشو ربیه ک که الله به هو ی کوفر و ږه تدانه وه ی ئیسلامه وه ده یسه پینیت».

تهمیم ده لیت: ئهمهم بیی له نپو ئه ندامانی خیزانه کهم، ئه وانه ی مسولمان بوون تووشی خیر و ږزدار ی و شکۆدار ی بوون، و ئه وانه ی کافر بوون تووشی سه رشوړی و بجو وکی و باجدان بوون. [صه حیه] - [ئه حمه د گپړاویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغهمبه ر ﷺ هه والی ئه وه ده دات که ئهم ئاینه ده گاته هه موو شوینیکی سه ر زه و ی، هه رشوینیک شه و ورۆزی پیبگات بانگه وازی ئهم ئاینه پیی ده گات، و خوای گه وره ئهم ئاینه ده خاته نیو هه موو مالیک جار له هه رشار و گوند و ده شتایی و بیابانیکدا بیت، ئه وه ی ئهم ئاینه قبول بکات و باوه ری پیبه ینیت ئه و ا شکۆدار ده بیت به هو ی شکۆدار ی ئیسلامه وه که ئاینی به روه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه.

و ئه وه ی ئیسلام ږه ت بکاته وه و کوفر بکات ئه و ا زه لیل و سه رشوړ ده بیت چونکه ئاینی خودای ږه تکرده وه، وله م فه رموو ده یه دا هاوه لی به ږتیز ته میمی

دارى باسى ئەو دەكات كە ئەو ئاماژە كان وراستىيە كانى ئەم فەرمودەيەى بە چاوى خۆى بىنى لە نىو بنەمالە وخىزانە كەيدا، ھەركەسىكان مسوئمان بوو تووشى خىر ورتىز وشكۆدارى بوو، وئەوھى كافر بوو تووشى سەرشۆرى وزەلىلى و باجدان بوو بە دەولەت بەھۆى كوفر ويىباوھې بوونىوھ.

لە سوودەكانى فەرمودەكە:

۱. موژدەيە بۆ مسوئمانان كە ئاينە كەيان لە ھەموو شوئىيىكى سەرزەوى بلاو دەبىتتەوھ.
۲. عىزەت وشكۆدارى بۆ ئىسلام ومسوئمانانە، وسەرشۆرى وزەلىلى بۆ كوفر وكافرەكانە.
۳. يە كىك لە بەلگە ونىشانە كانى پىغەمبەرايەتى تىدايە ؛ چونكە بەو شىوئەيە روويدا كە پىغەمبەر ﷺ باسىكرد.

(۱۱۲۲۰)

(۶۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۶۳) - لە ئەبى ھورەيرەوھ كە پىغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرمويت: «سوئند بە ئەوھى كە نەفسى موخەممەدى بە دەستە، ھىچ كەسىك نىيە لەم ئومەتە لە جولەكەيەك يان نەسرايەك سەبارەت بە من ببىستىت، پاشان بمرىت لە سەر باوھر نەھىنان بەو پەيامەى كە من يىي نىردراوم؛ ئەوا لە ئەھلى دۆزەخە». [صحيحه] - [موسلم گىراوئەتيەوھ]

شىكردنەوھ:

پىغەمبەر ﷺ سوئند دەخوات كە ھەركەسىك لەم ئومەتە* سەبارەت بە ئەو ببىستىت، ئىنجا جولەكە يان گاور يان ھەريەكىكى تر كە پەيامى پىغەمبەرى پىدەگات ﷺ، پاشان بمرىت وباوھر نەھىنىت بە پەيامى ئىسلام؛ ئەوا لە ئەھلى دۆزەخە وبەھەتاهەتايى تىيدا دەمىننىتەوھ.* (ئومەت: لىرەدامەبەست لىي ئومەتى

بانگه وازه ههروه کو زانایان فهرموویانه، چونکه ئومهت دوو جوره: ئومهتی بانگه واز و ئومهتی وهلامدانهوه، ئومهتی بانگه واز هه موو خه لکی سهر زهوی ده گرتیه وه، و ئومهتی وهلامدانهوه ته نها مه به ست لی ئومهتی ئیسلامه که باوهریان به هه موو پیغه مبه ران هی ناوه).

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. گشتگیری په یامی پیغه مبه ر ﷺ بۆ هه موو جیهان، و واجبیتی شوینکه وتنی، وهه موو شه ریه ته کانی پېشوو ؛ به شه ریه ته که ی ئه و هه لوه شیرانه وه.

۲. هه رکه سیک بېباوه ر بېت به پیغه مبه ر ﷺ ؛ ئه و باوه ر هینانی به پیغه مبه رانی تر سوودی بۆی نابیت -علیهم الصلاة والسلام-.

۳. ئه وهی سه بارهت به پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ی نه بیستبیت، و بانگه وازی ئاینی ئیسلامی پێ نه گه یشتبیت ئه و ئه و که سه پۆزش (عوزری) هیه، و چاره نووسی له قیامه تدا له لای خوی گه وره یه.

۴. مرؤف ده توانیت مسولمان بېت ؛ هه رچه نده ماوه یه کی که میش بېت پېش مردن، ته نانهت ئه گه ر له نه خۆشیه کی سه ختیشدا بېت، هه تا ئه و کاته ی رۆح ده گاته گه روو (هه تا مردن ده بینیت).

۵. به باشدانان وهه و ئدان بۆ چاک پیشانسانی ئاینی کافره کان -له وانه ش جوله که وگوره کان- ؛ ئه مه کوفره.

۶. باسکردنی جوله که وگوره کان -له م فهرمووده یه دا- ؛ هۆشداریه بۆ شوینکه وتووانی ئاینه کانی تر، چونکه ئه گه ر جوله که وگوره کان -که کتییی ئاسمانیان بۆ دابه زیندراوه- ؛ ئه مه حائیان بېت، ئه وانی تر که کتیبیان نییه ؛ هه ره شه که زیاتر ده یانگرتیه وه، بۆیه واجبه هه موویان شوینی ئاینه که ی بکه ون وگو تپرایه لی بن ﷺ.

(٦٤) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةَ الْعَقَبَةِ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ: «الْقُفْظُ لِي حَصَى» فَلَقِظْتُ لَهُ سَبْعَ حَصِيَّاتٍ، هُنَّ حَصَى الْحَذَفِ، فَجَعَلَ يَنْفُضُهُنَّ فِي كَفِّهِ وَيَقُولُ: «أَمْتَالٌ هَؤُلَاءِ قَارُمُوا» ثُمَّ قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّا كُمْ وَالْعُلُوُّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْعُلُوُّ فِي الدِّينِ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه والنسائي وأحمد]

(٦٤) - له ئيين عه باسه وه - رهزای خویان لیبیت- ده لیت: پیغه مبهری خودا ﷺ سهر له به یانی عه قه به به سهر و شتره که یه وه ؛ پیمی فه رموو: «به رد م بو هه لبرگه (به یینه بوم)»، منیش حهوت به ردی بجوو کم بو هیئا، له به ردی په له پیتکه ن ، له نپو ده ستیدا هه لیده گیرانه وه وفه رموو: «با وه کو ئه مانه بیت (ئو به ردانه ی) ده یهاو یژن»، پاشان فه رموو: «ئهی خه لکینه، وریا وئاگاداری زیاده رهوی و سنووور تپیپه راندن بن له ئایندا، هوکاری تیاچوونی ئه وانه ی پیش ئیوه ؛ زیاده رهوی کردن بوو له ئایندا». [صه حیه] - [ئیین ماجه ونه سائی وئه حمده - گنپراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

ئیین عه باس - رهزای خویان لیبیت- باسی ئه وه مان بو ده کات که له روژی قوریانی ئه وه له گه ل پیغه مبهری خودا بوو ﷺ سهر له به یانی روژی هاویشتنی به رده کان له عه قه به له حه جی مالئاوا ییدا، پیغه مبهر ﷺ فه رمانیی کرد به وهی به ردی بو به یئیت بو هاویشتن، ئه ویش حهوت به ردی هیئا، هه ردانه یه کیان به قه د ده نکه نوکئیک یان بوندوقئیک ده بوو، ﷺ به رده کانی له نپو دهستی دانا پاشان جولاندنی، وفه رموو: له قه باره دا با وه کو ئه مانه بیت ئه وه به ردانه ی ده یهاو یژن.

پاشان پیغه مبهر ﷺ هو شداربانی کرده وه له زیاده رهوی و تونده رهوی و تپیپه راندنی سنووور کان له بابه ته کانی ئاین، ئه وه ی بووه هو ی تیاچوونی ئومه تانی پيشوو بریتی بوو له تپیپه راندنی سنووور کان و زیاده رهوی و تونده رهوی له ئایندا

له سووده گانی فەرموده که:

۱. نهی کردن له زیاده روی له ئایندا، وپوونکردنه وهی خراپی سه ره نجامی، وهۆکاری تیاچوونه.
۲. په ند وئامۆزگاری وهرگرتن له ئومه تانی پېش ئیمه، بۆئه وهی خویمان بپاریژین و دوور بین له وهه له وتاوانانهی تووشی بوون.
۳. ئامۆزگاری کردن به شوینکه وتنی سونهت.

(۳۲۹۵)

(۶۵) - عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قالها ثلاثا. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۶۵) - له ئیبن مه سعو ده وه - ره زای خوای لیبت - که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «توندره وه کان تیاچوون^۸». (ئهمه ی سی جار فهرموو)،^۸ (توندره وه کان - الْمُتَنَطِّعُونَ - : ئەوانەن که زیاده روی ده کهن له خوا به رستیدا و کرده وه که له سنوری شرع ده رده کهن وزۆر له خویمان ده کهن). [صه حیه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ روونی ده کاته وه که توندره وه کان بیهیوا و خه سارۆمه ندن - بی هیدایهت و زانست - ن له دنیا و دینیاندا، وه قسه و کرده و یاندا، سنووری ئه و شه رعیان تیپه راندو وه که پیغه مبه ر ﷺ بی هاتو وه.

له سووده گانی فەرموده که:

۱. حه رامبوونی توندره وهی وزۆر له خۆکردن - ئهرکی ناره حهت خسته سهر نه فس - له هه موو شتی کدا، وئامۆزگاری وهاندا ن بۆ دوور که و تنه وه له م سیفه ته له هه موو شتی کدا ؛ و به تایبه تی له په رسته کان وه به گه وه دانانی پیاو چاکان.
۲. گه ران به دوا ی کاملترین له په رسته کان وهتد؛ ئه مه شتیکی باشه، و به ده ست دیت به پا به ند بوون به شه ریه ته وه.

۳. سونه ته که بابه ټیځی گرنګ دووپاتی له سهر بکرټه وه، چونکه پیغه مېهر ﷺ هم پرسته یه ی سئ جار دووباره کرده وه.
۴. لیبوورده یی ټایبی ئیسلام، وټاسانی ټهو فه رمان وشه ریعته ویاسایانه ی که تییدا دانراوه.

(۳۴۲۰)

(۶۶) - عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْيَهُودُ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ، وَالنَّصَارَى ضَلَالٌ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(۶۶) - له عهدی کوری حاتم وه که پیغه مېهر ﷺ ده فهرمویت:

«جوله که کان؛ خوی گه وره توریه لیان، وگا وره کان گومران».

[صه حیه] - [تیرمذی گپړاویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مېهر ﷺ باسی ټه وه مان بو ده کات که جوله که کان فه ومیکن خوی گه وره توریه لیان ؛ چونکه هق وراستیان زانی وکرده ویهان پینه کرد. وگا وره کان قه ومیځی گومران؛ چونکه کرده ویهان کرد به ی زانست.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. زانست وکرده وه پیکه وه هوکاري رږگاربوون له رپیازی ټه وانه ی الله توریه لیان -جوله که کان- وټه وانه ی گومران -گا وره کان-.
۲. هو شداری له رپیازی جوله که وگا وره کان، وپابه ندبون به رپیازی راست که رپیازی ټایبی ئیسلامه.
۳. جوله که وگا وره کان خوی گه وره توریه لیان وگومران، به لام تایبه ترین سیفه تی جوله که کان ؛ خوی گه وره توریه لیان، و تایبه ترین سیفه تی گاوړه کان ؛ گومران.

(۶۵۰۶۱)

(٦٧) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِمِائَتِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٦٧) - له عبدالله كوری عه مرو کوری ته لعاس ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که دهیغه رموو: «خوای گه وره قه دهری (چاره نووسی) دروستکراوه کانی نووسیووه پیش نه وهی ئاسمانه کان وزه وی دروست بکات به په نجا هه زار سال، وعهرشه که ی له سهر ئاوه». [صه حیجه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی نه وه ده کات که الله قه دهری هه موو شتیکی نووسیوه که پووده دات له گه ردووندا به ورده کاریه وه له ژیان و مردن و رزق و هتد، هه مووی له - تابلو پاریزراوه که دایه - پیش نه وهی ئاسمانه کان وزه وی دروست بکات به په نجا هه زار سال، وهه مووی پووده دات به پیتی قه زا و قه دهری خوای گه وره - عز و جل-، هه موو شتیکی پووده دات به قه زا و قه دهری خوای گه وره یه، هه رشتیک تووشی به نده بیت نه وا نه ده بوايه تووشی نه بیت، وهه رشتیک تووشی نه بووه نه نه بوايه تووشی بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. واجبیتی باوه ربوون به قه زا و قه ده ر.
٢. قه ده ر: بریته له زانستی الله به شته کان و نووسینیان و ویستی له سه ریان و خو لقا ندنیان.
٣. ئیمان به وهی قه ده ره کان نووسراون پیش نه وهی ئاسمانه کان وزه وی دروست بکریت ؛ نه مه ده بیته هو ی په زامه ندی و ته سلیم بوون بو په روه ردگار.
٤. عهرشی الله له سهر ئا و بووه پیش نه وهی ئاسمانه کان وزه وی دروست بکات.

(٦٨) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «أَنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يُبْعَثُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ، فَيُؤَدِّنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْحِجَّةِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُ النَّارَ، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْحِجَّةِ فَيَدْخُلُهَا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(٦٨) - له عبدالله كورى مهسعوده وه - رهزای خوی لبیت - دهلیت: پیغمبرى خدا ﷺ بومانی گپراه وه له کاتیکدا نه و راستگو وه به راستگو دانراوه، فهرمووی: «ههر یه کیکتان له کاتی دروستکردنی کو ده کریته وه له سکی دایکیدا چل رۆز وشه وه، پاشان ده بیته خوینیکی چری کولۆ بۆ هه مان ماوه، پاشان ده بیته پارچه گوشتیک بۆ هه مان ماوه، پاشان فریشته یه کی بۆ ده نیردریت وفهرمانی پیده کریت به چوار شت: رزقی وته مه نی وکرده وه ی، وبه دبخت - چاره رهش - یان ئاسووده یه، وبه دنلیایه وه یه کیکتان کرده وه ده کات به کرده وه ی ئه هلی به هه شت هه تاوه کو له نیوان نه وه به هه شت - دووری - بالیک ده مینیتته وه؛ دوو جار کرده وه ده کات به کرده وه ی ئه هلی دۆزه خ بۆیه ده چیتته نیویه وه، ویه کیکتان کرده وه ده کات به کرده وه ی ئه هلی دۆزه خ هه تاوه کو له نیوان نه وه ودۆزه خ - دووری - بالیک - ده مینیتته وه؛ دوو جار کرده وه ده کات به کرده وه ی ئه هلی به هه شت بۆیه ده چیتته نیویه وه».

[صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

ئین مه سعود -رەزای خوی لیبیت- دەلێت: پێغه مبه‌ر ﷺ بۆمانی گێرایه وه له کاتی کدا ئەو راستگۆیه له فرموده کانی، و به راستگۆ دانراوه لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه -سبحانه وتعالی-.

فرمودی: یه‌کیکتان خولقاندنی کۆده‌کرێته‌وه، ئەمیش پاش ئەوه‌ی پیاو له‌گه‌ل خێزانه‌که‌ی جووت ده‌بێت ومه‌نی پیاو و ئافره‌ته‌که‌ کۆده‌بێته‌وه له‌ ره‌حمی ئافره‌ته‌که‌ پاش چل رۆژ ده‌بێته‌ دلۆبه‌یه‌ک -نوتفه‌یه‌ک- له‌ مه‌نی پیاو و ئافره‌ت. پاشان ده‌بێته‌ پارچه‌ خۆننیک ئەمیش پارچه‌ خۆننیک چری کولۆیه، ئەمه‌ له‌ چل رۆژی دووه‌م.

پاشان ده‌بێته‌ پارچه‌ گۆشتیک به‌قه‌باره‌ی ئەوه‌نده‌ی بتوانرێت قووت بدرێت، ئەمه‌ له‌ چل رۆژی سییه‌م.

پاشان خوی گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی بۆ ده‌نێرێت، بۆیه‌ رۆح ده‌کات به‌به‌ریدا پاش ته‌واوبوونی چل رۆی سییه‌م، وفه‌رمانی پێده‌کرێت به‌نوسینی چوار شت: رزقه‌که‌ی، ئەمیش ئەو نیعمه‌تانه‌یه‌که‌ ده‌ستی ده‌که‌وێت له‌ ته‌مه‌نیدا، و نه‌جه‌له‌که‌ی، ئەمیش ماوه‌ی مانه‌وه‌یه‌تی له‌دوینادا، وکرده‌وه‌ی، ئایا چۆن کرده‌وه‌ ده‌کات؟ ئایا خراپه‌کار -چاره‌په‌ش- یان چاکه‌کاره -به‌خته‌وره‌-.

پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوتاندنی خوارد: یه‌کیکتان کرده‌وه‌ ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی ئەه‌لی به‌هه‌شت، وکرده‌وه‌ کانی له‌ پێش چاوی خه‌لکی چاکه‌کاریه‌، و به‌رده‌وامه‌ له‌سه‌ری هه‌تاوه‌کو له‌نیوان ئەو و به‌هه‌شت -دووری- بالێک ده‌مینێته‌وه، واتا: دووری ئەو که‌سه‌ له‌ به‌هه‌شت هینده‌ی دووری که‌سێکه‌ له‌شتیکه‌وه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی به‌دووری بالێک، به‌لام قه‌ده‌ر دێته‌ پێشی و ئەوه‌ی له‌سه‌ری نووسراوه‌ جیبه‌جی ده‌بێت، بۆیه‌ کرده‌وه‌ ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی ئەه‌لی دۆزه‌خ و کۆتا کرده‌وه‌ کانی به‌م شپوه‌یه‌ ده‌بێت و ده‌چێته‌ نێویه‌وه.

چونکه‌ مه‌رجی قبولبوونی کرده‌وه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ری جیگیر بێت و نه‌گۆرێت، و که‌سێکی تر کرده‌وه‌ ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی ئەه‌لی دۆزه‌خ هه‌تاوه‌کو نزیک ده‌بێت له‌وه‌ی بچێته‌ دۆزه‌خه‌وه، واتا: دووری ئەو که‌سه‌ له‌ دۆزه‌خ هینده‌ی دووری که‌سێکه‌ له‌شتیکه‌وه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی به‌دووری بالێک،

به لّام قه در دیته پیتشی وئوهوی له سهری نووسراوه جیبه جی ده بیت، بویه کرده ده کات به کردهوی نه هلی به ههشت و کوّتا کرده ده کانی بهم شیویه ده بیت وده چیتته نیویه وه،

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. چاره نووسی شته کان له سه ره نجامدا بهو شیویه ده بیت که له قهزا وقه دردا هاتووه.
۲. هوّشداري له سه رسامبوون به پرووکه شی کرده کان؛ چونکه په ند له کوّتا کرده ده کانه.

(۶۵۰۳۷)

(۶۹) - عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «الْحَبَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شَرِّكَ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۶۹) - له ئین مه سهووده - رهزای خوی لیبت - که پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «به ههشت نزیکتره له یه کییک له ئیوه زیاتر له به سته ی نه عله کانی و دوزه خیش به هه مان شیوه». [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیگردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی ئه وه ده کات که به ههشت و دوزه نزیکن له مرؤفه وه وه کو نزیکي به سته ی (قه یانی) نه عله کانی.

مرؤف له وه یه په رستنیک ئه نجام بدات و ببیته هو ی رازی بوونی خوی گه وره و به هو یه وه ده چیتته به هه شته وه، وله وه یه مرؤف تاوانیک بکات و ببیته هو ی تورپی خوی گه وره و به هو یه وه ده چیتته دوزه خه وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. هاندان بو ئه نجامدانی خیر وچاکه ئه گهر بچووک وکه میش بیّت، وترساندن وهّشداري له شهر و خراپه ئه گهر بچووک وکه میش بیّت.

۲. ده‌بیت مسولمان له نیاوان هیوا و ترس دا بیت، و به‌رده‌وام داوا له خوای گه‌وره بکات بۆ‌ئه‌وه‌ی جیگیر و دامه‌زراو بیت له‌سه‌ر هه‌ق و پێگای راست؛ چونکه ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ی بیت ئه‌وا سه‌لامه‌ت و پارێزراو ده‌بیت و تووشی له‌خۆبایی ولوتبه‌رزنی نابیت به‌حالی خۆی.

(۳۵۸۱)

(۷۰) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:

«حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۷۰) - له‌ئێ‌هێ هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لێ‌بیت- که پێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «دۆزه‌خ ده‌وردراوه‌ به‌شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووه‌کان، و به‌هه‌شت ده‌وردراوه‌ به‌ناره‌حه‌تی و تاقی‌کردنه‌وه‌کان». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ پوو‌نی ده‌کاته‌وه‌ که دۆزه‌خ ده‌وردراوه‌ به‌و شتانه‌ی نه‌فسی مرؤف ئاره‌زووی ده‌کات له‌کرده‌وه‌ حه‌رام‌کراوه‌کان یان که‌مه‌تره‌می له‌واجبه‌کان؛ هه‌رکه‌سێک شوێن هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسی بکه‌ویت ئه‌وا شایسته‌ی چوونه‌ دۆزه‌خه‌، و به‌هه‌شت ده‌وردراوه‌ به‌و شتانه‌ی که نه‌فس هه‌زی پێ‌ناکات؛ وه‌کو په‌ی‌په‌وکردنی فه‌رمانپێ‌کراوه‌کان و وازه‌ینان له‌حه‌رام‌کراوه‌کان و ئاره‌امگرتن له‌سه‌ر ئه‌مه‌، ئه‌گه‌ر گوێ‌پایه‌ل بیت و جیهادی نه‌فسی بکات ئه‌وا شایسته‌ی چوونه‌ به‌هه‌شته‌.

له‌سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

- هۆکاری تووشبوون به‌شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووه‌کان بریتیه‌ له‌ رازاندنه‌وه‌ی شه‌یتان بۆ شه‌ه‌ و خراپه‌ و شته‌ ناشینه‌کان، که ئه‌مه‌ش وا ده‌کات لای نه‌فس جوان بیت و بۆی بجیت و ئه‌نجامی بدات.
- فه‌رمانکردن به‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌شه‌هوه‌ته‌ حه‌رام‌کراوه‌کان؛ چونکه‌ پێ‌گایه‌ به‌ره‌و دۆزه‌خ، و ئاره‌امگرتن له‌سه‌ر ناره‌حه‌تی و ناخۆشیه‌کان؛ چونکه‌ پێ‌گایه‌ به‌ره‌و به‌هه‌شت.

۳. فہزل وپلہ و پایہ ی جیہاد کردن دژ بہ نہفس و کوشش کردن لہ پەرستنه کاندہ و تارام گرتن لہ سہر تہو بارگرانی و نارہجہ تیانہ ی پہ یوہستن بہ پەرستنه کانہوہ.

(۳۷۰۲)

(۷۱) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالتَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْجَنَّةِ، فَقَالَ: انْظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَرَجَعَ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: أَذْهَبَ إِلَيْهَا فَأَنْظُرَ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُفَّتْ بِالْمَكَارِهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ. قَالَ: أَذْهَبَ فَأَنْظُرَ إِلَى التَّارِ وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ يَرْكُبُ بَعْضُهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ. فَأَمَرَ بِهَا فَحُفَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُفَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَرَجَعَ وَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُو مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(۷۱) - لہ تہ ی ہورہ یرہوہ کہ پیغہ مہبری خودا ﷺ دہ فہرمویت: «کاتیک خوای گہورہ بہ ہہشت و دوزخ دی دروست کرد جبریلی نارد - علیہ السلام- بؤ بہ ہہشت، فہرموی: تہ ماشای بکہ چیم ٹامادہ کردوہ بؤ تہوانہ ی تئیدا - دہمیننہوہ-، تہویش تہ ماشای کرد؛ گہرایہوہ، -جبریل- فہرموی: سوئند بہ شکو داریت ہہرکہسیک سہ بارہقی ببیستیت تہوا دہچیتہ نیویہوہ، -پہرورہ دگار- فہرمانیکرد کہ دہور بدریت بہ نارہجہ تیہ کان، فہرموی: برؤ تہ ماشای بکہ چیم ٹامادہ کردوہ بؤ تہوانہ ی تئیدا - دہمیننہوہ-، -جبریل- تہ ماشای کرد، سہیری کرد دہور دراوہ بہ نارہجہ تیہ کان، فہرموی: سوئند بہ شکو داریت ترسام لہوی کہس نہچیتہ نیویہوہ، -پہرورہ دگار- فہرموی: برؤ سہیری دوزخ بکہ چیم ٹامادہ کردوہ بؤ تہوانہ ی تئیدا - دہمیننہوہ-، تہویش -جبریل- سہیری کرد بینی بہ شیکی چووہ تہ سہر بہ شیکی تری،

گه‌رایه‌وه فه‌رمووی: سوئند به شکۆداریت که‌س نییه سه‌باره‌تی ببیستیت پاشان بچیته نیویه‌وه، -په‌روه‌ردگار- فه‌رمانیکرد ده‌ور بدریت به شه‌هوت وئاره‌زووه‌کان، و فه‌رمووی: بگه‌رپوه ته‌ماشای بکه، ئه‌ویش ته‌ماشای کرد بینی ده‌ور دراوه به شه‌هوت وئاره‌زووه‌کان، گه‌رایه‌وه فه‌رمووی: سوئند به شکۆداریت ترسام له‌وهی هیچ که‌سیک ڕزگاری نابیت لێ -بۆیه- ده‌چیته نیویه‌وه». [حه‌سه‌نه] - [ئهبوداود و تیرمزی و نه‌سائی - گێڕاویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کات کاتیک خوای گه‌وره به‌هه‌شت و دۆزه‌خی دروستکرد، به جبریلی فه‌رمو -علیه السلام-: برۆ بۆ به‌هه‌شت و ته‌ماشای بکه، ئه‌ویش چوو و ته‌ماشای کرد پاشان گه‌رایه‌وه، جبریل فه‌رمووی: سوئند به شکۆداریت هه‌رکه‌سیک سه‌باره‌تی ببیستیت و ئه‌وهی تێدایه له نيعمهت و خیر و ڕزق‌لێنان ئه‌وا حه‌ز ده‌کات بچیته نیویه‌وه، و کرده‌وهی بۆ ده‌کات، په‌روه‌ردگار فه‌رمانیکرد که ده‌ور بدریت به شته ناخۆش وئاره‌حه‌ته‌کان له‌سه‌ر نه‌فسی مرقوف، ئه‌میش واجبه‌کان و نه‌هی لیکراوه‌کان ده‌گرێته‌وه؛ ئه‌وهی بیه‌وێت بچیته به‌هه‌شته‌وه پێویسته ئه‌م ئاره‌حه‌تیانه تێبهرێنیت.

پاشان خوای گه‌وره -عز و جل- فه‌رمووی: ئه‌ی جبریل! برۆ ته‌ماشای به‌هه‌شت بکه، پاش ئه‌وهی ده‌وردرا به ئاره‌حه‌تیانه‌کان، ئه‌ویش چوو و ته‌ماشای کرد، پاشان هات و فه‌رمووی: سوئند به شکۆداریت ترسام له‌وهی که‌س نه‌چیته نیویه‌وه، به‌هۆی ئه‌و سه‌ختی وئاره‌حه‌تیانه‌ی که هه‌یه له‌سه‌ر ڕینگه‌کی.

کاتیک خوای گه‌وره دۆزه‌خی دروستکرد، فه‌رمووی: ئه‌ی جبریل! برۆ و سه‌یری بکه، ئه‌ویش چوو و سه‌یری کرد، پاشان جبریل هات و فه‌رمووی: په‌روه‌ردگار، به شکۆداریت هه‌رکه‌سیک سه‌باره‌تی ببیستیت له‌وهی تێدایه له سزا وئاره‌حه‌تی وئازاردان ئه‌وا حه‌ز ناکات بچیته نیویه‌وه وله هۆکاره‌کانی چوونه نیوی دوور ده‌که‌وێته‌وه.

پاشان په‌روه‌ردگار -عز و جل- فه‌رمانیکرد بۆیه ده‌ور درا به شه‌هوت وئاره‌زووه‌کان، پاشان فه‌رمووی: بگه‌رپوه ته‌ماشای بکه، ئه‌ویش گه‌رایه‌وه ته‌ماشای کرد، فه‌رمووی: سوئند به شکۆداریت ترسام له‌وهی هیچ که‌سیک ڕزگاری نابیت لێ -بۆیه- ده‌چیته نیویه‌وه؛ چونکه ده‌وردراوه به خۆشی وئاره‌زووه‌کان.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. باوہرپوون بہوہی بہہشت ودؤزہخ ئیستا بوونیان ہہیہ.
۲. واجیبتی باوہرپوون بہ غیب وبہ ہہموو ئہوہی خودا ویغہمبہرہ کہی ﷺ فہرموویانہ و ئہوہی ہاتوہ سہبارہ تیان.
۳. گرنگی ئارامگرتن لہسہر ناخوشیہ کان چونکہ ریگی گہیشتنہ بہ بہہشت.
۴. گرنگی خوہہ دوورگرتن لہسہر حہرامکراوہ کان؛ چونکہ کردنی حہرامکراوہ ریگی گہیشتنہ بہ دؤزہخ.
۵. بہہشت دہوردراوہ بہ نارہحہ تیہ کان، ودؤزہخ دہوردراوہ بہ خوہی وچیرہ کان، ئہمہ مہ بہستہ لہ تاقیکردنہوہ وناخوشیہ کان لہ ژیا نی دونیا.
۶. ریگی گہیشتن بؤ بہہشت سہخت وناہرہحہ تہ، ویپویتی بہ ئیمان وئارامگرتن ہہیہ وہرہوہا نارہحہ تی لہ گہلدایہ، وریگی دؤزہخ پرہ لہ خوہی وشہوہ تہ کانی دونیا.

(۶۵۰۳۴)

(۷۲) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً. قَالَ: «فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَتِسْتَيْنِ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۷۲) - لہ ئہبی ہورہپرہوہ -رہزای خوی لیبیت- کہ پیغہمبہری خودا ﷺ دہفہرمویت: «ئہو ناگری بہ کاری دینن بہ شیکہ لہ حہفتا بہشی ناگری دؤزہخ»، ووترا: ئہی پیغہمبہری خودا، تہنہا ئہوہ بہس بوو، فہرمووی: «شہست ونؤ ہیندہی ناگری (دونیا گہرمہ) ہہرہبہ شیکہ وہ کو گہرمی (ناگری دونیاہ)». [صہیحہ] - [بوخاری و موسلیم ہاوران لہسہری]

شیکردنہوہ:

پیغہمبہر ﷺ باسی ئہوہ دہکات کہ ناگری دونیا بہ شیکہ لہ حہفتا بہش لہ ناگری دؤزہخ، ناگری قیامت تین وھیژی گہرمی زیاترہ لہ ناگری دونیا بہ شہست ونؤ پلہ، ہہرہبہ شیکہ ہیندہی گہرمی ناگری دونیاہ، ووترا: ئہی پیغہمبہری خودا، ناگری

دو نیا به سه بۆ سزادانی ئەوانە ی له نیۆ دۆزه خن، فه رمووی: شه ست ونۆ هینده ی ئاگری دو نیا گه رمه، هه ربه شیکی وه کو گه رمی ئاگری دو نیا به.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. هۆشداریدان سه باره ت به دۆزه خ بۆئه وه ی خه لکی دوور بکه ونه وه له و کرده وانە ی ده بنه هۆی چوونه دۆزه خ.
۲. مه زنی تی ئاگری دۆزه خ و سزای نیوی، و سه ختی وتون دی گه رمیه که ی.

(٦٥٠٣٦)

(٧٣) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ، وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلْكُ الْأَرْضِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٧٣) - له ئەبی هوره یره وه ده لیت: گویم له پێغه مبه ری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «خوای گه وه ره زهوی ده گری ت، و ئاسمانه کان ده پیچیته وه به -ده ستی- راستی، پاشان ده فه رمویت: من پادشام، کوان پادشاکانی زهوی». [صه حیه] - [بوخاری و موس لیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ری خودا ﷺ باسی ئەوه مان بۆ ده کات که خوای گه وه ره -سبحانه وتعالی- له رۆژی قیامه تدا زهوی ده گری ت و ده پیچیته وه، و ئاسمان ده پیچیته وه به -ده ستی- راستی، به سه ری هه که وه ده یان پیچیته وه و له ناویان ده بات، پاشان په ره ردگار -سبحانه وتعالی- ده فه رمویت: من پادشام، کوان پادشاکانی زهوی؟!

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. بیره ینانه وه به وه ی ته نها مو لکی الله ده مینیته وه، و مو لکی جگه له ئەو؛ نامینیت.

۲. ئاماژە بۆ شکۆداری پەرورەدگار -سبحانه وتعالی- ومەزنی توانا و دەسەلاتی و ئەوێ خاوەنی هەموو شتێک.

(٦٥٠٢٨)

(٧٤) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ سَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَائِيلٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ هَتَكَهُ وَتَلَوْنَ وَجْهَهُ وَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِخَلْقِ اللَّهِ» قَالَتْ عَائِشَةُ: «فَقَطَعْنَا فَجَعَلْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ سَادَتَيْنِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٧٤) - له عایشەوێ -پەرەزای خۆی لایبەت- دەئێت: پێغەمبەری خودا ﷺ ھاتە ژوورەوێ بۆ لام، و من دۆلابێکم بە پەرەدەیک داپۆشی بوو؛ کە وێنەی لەسەر کێشرا بوو، کاتێک بینی پێچرانی و پەنگی گۆرا، و فەرمووی: «ئەو عایشە، توندترین ئازاردان لەلای خۆی گەورە لە پۆزی قیامەتدا؛ لەسەر ئەوانەیکە کە خۆیان دەچوێن بە اللە لە خۆلقاندندا»، عایشە دەئێت: «دریمان و کردمان بە سەرینیک یان دووان». [صەحیحە] - [بوخاری]

و موسلیم ھاواران لەسەری]

شیکردنەوێ:

پێغەمبەری خودا ﷺ چووێ نێو ماله کە ی بۆ لای عایشە، دۆلابێکی بچووکی ھەبوو کە ھەندیک شتومەکی تێدا دادەنا؛ پێغەمبەر ﷺ بینی بە قوماشیک ئێم دۆلابە ی داپۆشیووێ کە وێنەی رۆح لەبەری لەسەر، بەھۆی تورپوونی لەپێناو اللە؛ پەنگی گۆرا و لایرد، و فەرمووی: توندترین ئازاردان لەلای خۆی گەورە لە پۆزی قیامەتدا؛ لەسەر ئەوانەیکە کە خۆیان دەچوێن بە اللە لە خۆلقاندندا. عایشە دەئێت: بۆیە ئێمە کردمان بە سەرینیک یان دووان.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. نەکوێ کردن لە خراپە لە کاتی بینینی و دووانە کەوتن لەمەدا، بەتایبەت ئەگەر بزانی تەووشی خراپەیکە گەورەتر نابێت.

۲. سزا له رږڅی قیامه تدا جیاوازه به پټی گه وره پي تاوان.
۳. وینه کیشانی رږڅ له بهر گوناوه گه وره کانه، ویه کیکه له تاوانه گه وره کان.
۴. له حکیمه ته کانی حه راميټی وینه کیشانی رږڅ له بهر: ټهو که سانه خوځیان ده چوین به الله - سبحانه و تعالی - له خولقاندنی رږڅ له بهر دا، ټینجا ټه گهر وینه کیش به مه به ست یان بې مه به ست بیکات.
۵. به په روښی شهریه ت له سهر پاراستی موټک و سامانه کان ؛ به سوود وهرگرتن لییان، پاش دوورخستنه و هیان له به کارهیټنایان له حه رامدا.
۶. قه دهغه کردنی کیشانی وینه ی رږڅ له بهر له سهر ههرشت وشپوهیه ک بیت، ټه گهرچیش شته که ریزلیگیراو نه بیت.

(۵۹۳۱)

(۷۵) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الْخَازِنَةَ، وَيَضَعَ الْحِزْيَةَ، وَيَفِيضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۷۵) - له ټه بی هورپه وه - رهزای خوی لبیت - که پیغه مبهری خودا ﷺ دهفه رموت: «سویند به ټه وهی نه فسی منی به دهسته، نزیکه دابه زینی کوری مه ریه له نیوانتان فه رمانه وایه کی دادپه روه، خاچ ده شکینیت، وبه راز ده کوژیت، وسه رانه - جزیه - هه ټده گرت - نامینیت -، وپاره و سامان زور ده بیت هه تاوه کو که س پیویستی پی نابیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهري ﷺ سویند ده خوات له سهر ټه وهی دابه زینی عیسای کوری مه ریه - علیهما السلام - نزیکه، و به دادپه روهی حوکم ده کات له ټیو خه ټکی به شهریه تی موحه مدهی، ټه و خاچه ده شکینیت که گا وره کان به مه زنی داده نین، وعیسا - علیه السلام - به راز ده کوژیت، وسه رانه - جزیه -

هه‌لده گریت -نامینیت-، وهانی خه‌لکی ده‌دات بۆ مسو‌لمان بوون وهاتنه‌ نیو
ئاینی ئیسلامه‌وه.

پاره‌ وسامان زۆر ده‌بی‌ت هه‌تاوه‌ کو‌ که‌س وه‌ری ناگریت ؛ چونکه‌ هه‌ینده‌ زۆره‌
خه‌لک پتویستی پتی نیه‌ وبه‌شی خویان هه‌یه‌، وبه‌ره‌که‌ت وخیری زۆر
داده‌به‌زیته‌ نیو هه‌موو سامانه‌کان.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر دابه‌زینی عیسا -علیه‌ السلام- له‌ کۆتایی دونیادا،
وله‌ نیشانه‌کانی قیامه‌ته‌.

۲. شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یج شه‌ریعه‌تییکی تر له‌ پاشی نایه‌ت بۆیه‌ هه‌رگیز
هه‌لناوه‌شینه‌وه‌ -نه‌سخ‌ نا‌کریته‌وه‌- به‌ شه‌ریعه‌تییکی تر.

۳. دابه‌زینی به‌ره‌که‌ت بۆ نیو پاره‌ وسامانه‌کان له‌ کۆتایی دونیادا، وخه‌لکی
گرنگی پێناده‌ن.

۴. موژده‌دان به‌وه‌ی ئاینی ئیسلام ده‌مینیته‌وه‌ هه‌تاوه‌ کو‌ پیغه‌مبه‌ر عیسا‌یش
-علیه‌ السلام- هو‌کی پیده‌کات له‌ کۆتایی دونیادا.

(٦٥٠٢٥)

(٧٦) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِعَمِّهِ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَبِّرَنِي فُرُشٌ،
يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجُرْعُ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص: ٥٦]. [صحيح] - [رواه مسلم]

(٧٦) - له‌ له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه‌ -ره‌زای خوای لیبیت- ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری
خودا ﷺ به‌ مامی فه‌رمووی: «بلی: لا‌ إله‌ إلا‌ الله، به‌هویه‌وه‌ شاهیدیت بۆ
ده‌ده‌م له‌ روژی قیامه‌تدا»، -مامی- ووتی: ئه‌گه‌ر قوره‌یش لۆمه‌یان
نه‌کردمایه‌، ده‌لین: ترسی مردن بووه‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی بیلیت؛ ئه‌وا چاوی تۆم
پتی ده‌گه‌شاندوه‌، (بۆیه‌) خوای گه‌وره‌ -ئهم‌ ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند-: {إِنَّكَ لَا
تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص: ٥٦] واته‌: {به‌راستی

(ئەى پىغەمبەر ﷺ) تۆ ناتوانىت ئەو كەسەى خۆشت بوى هىدايهەتى بدهيت بەلام خوا ھەركەسىكى بویت هىدايهەتى دەدات. [صەحىحە] -
[موسلىم گىراو پەتەو]

شىكردنەو:

پىغەمبەر ﷺ داواى لە ئەبو تالىبى مامى كرد لەكاتىكدا ئەو لە سەرەمەرگدا بوو كە شايەتمان بليت (بليت: لا إله إلا الله)، بۆئەوئەى لەقيامەت شەفاعەتى بۆ بكت، وشاهىدى ئىسلامەتى بۆ بدات، بەلام ئەو پەتى كردەو شايەتمان بليت لەترسى جوتىن وسەرزنەشتى قورەيش ودووچار بليت: ئەو مسولمان بوو لەترسى مردن ولاواى! بەپىغەمبەرى فەرموو ﷺ: ئەگەر ئەو نەبووايە ئەوا دلخۆشم دەكردىت بە ووتنى شايەتمان، وهىواكەتم دەهينايە دى ھەتاوھەكو رازى دەبوويت! خواى گەورە -سبحانە وتعالى- ئايەتەى دابەزاند كە تىيدا ئامارە بۆ ئەو كراو كە پىغەمبەر ﷺ تواناى هىدايهەتدانى خەلكى نىيە، ئەمە تەنھا بەدەستى خواى گەورەيە -عز وجل- ھەركەسىكى بویت هىدايهەتى دەدات بۆ قبولكردنى ئىسلام ومسولمان بوون، وپىغەمبەر ﷺ هىدايهەتى خەلكى دەدات بە ئاراستە كردن ورپنیشاندان وپوونكردنەوئەى ھەق وبانگەواى بۆ رپبازى راست.

لە سوودەكانى فەرموودەكە:

۱. نابيت واز لە ھەق بھيندرپت لەترسى قسەى خەلكى.
۲. پىغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- تواناى هىدايهەتدانى رپنموپنى كردنى ھەيە نەك تواناى هىدايهەتى قبولكردنى ھەق.
۳. سەردانىكردنى كافەر پىگەپىندراوھ بۆ بانگەواى كردنى بۆ ئىسلام.
۴. بەپەرۆشى پىغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لەسەر بانگەواى بۆ لاى اللہ لەھەموو حالەتەىكدا.

(٦٥٠٦٩)

(۷۷) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، مَاؤُهُ أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَبِيرَانُهُ كَنُجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْلَمُ أَبَدًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۷۷) - له عبد الله كوری عه مرو - په زای خویان لیبیت - که پیغه مبهړ ﷺ ده فهرمویت: «کانیه کهم (حه وزه کهم) دووری مانگیکه له روشتن (دریژی کهی)، ثاوه کهی سپیتره له شیر، وبونه کهی خوشتره له میسک، ودولکه کانی هیندهی ئه سپیتره کانی ئاسمان، ههرکه سیک لی بخواته وه ههرگیز تینوی نابیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهړ ﷺ باسی ئه وه ده کات که له روژی قیامه تدا کانی او یکی هه یه، دریژی کهی هیندهی دووری مانگیکه له روشتن وپانیه کهی به هه مان شیوه، وئاوه کهی سپیتره له شیر، وبونه کهی خوشتره له بونی میسک، وپه رداخه کانی - دولکه کانی - هیندهی ژماره ی ئه سپیتره کانه ههرکه سیک لهم کانی اوه بخواته وه به و په رداخانه ههرگیز تینوی نابیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. کانی اوه کهی - حه وزه کهی - پیغه مبهړ ﷺ شوینی کو بوونه وهی ئاو یکی زوره که ئیمانداران له ئومه ته کهی ده روڼ بو لای ئه و له لای ئه و کانی اوه له روژی قیامه تدا.
۲. نیعمه ت ده به خشریت به ئه وهی له کانی اوه که ده خواته وه بو یه ههرگیز تینوی نابیت.

(۶۵۰۳۰)

(٧٨) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبِشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَسْرِعُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَسْرِعُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مریم: ۳۹]، وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مریم: ۳۹]». [صحیح] - [متفق علیه]

(٧٨) - له نه بی سه عیدی خودریه وه - ره زای خوی لبیت - که پیغه مبهری خودا ﷺ دهفه رمویت: «مردن دههینریت له سهر شیوهی بهرانیکی - که رهنگی - سپیه و - ههندیکی کهم رهنگی - رهشیشی تیدایه، بانگاریک بانگ دهکات: نهی خه لکی بههشت، سهریان بهرز ده که نه وه وسهیر ده کهن، ده لیت: ئایا ئه مه ده ناسن؟ ده لین: به لئی، ئه مه مردنه، وهه موویان بینوویانه، پاشان بانگ دهکات: نهی خه لکی دوزهخ، سهریان بهرز ده که نه وه وسهیر ده کهن، ده لیت: ئایا ئه مه ده ناسن؟ ده لین: به لئی، ئه مه مردنه، وهه موویان بینوویانه، پاشان سهری دهبردیت، پاشان ده لیت: نهی خه لکی بههشت ژبانی بی کوتای و بی مردن بۆتان بویه هه رگیز نامرن، نهی خه لکی دوزهخ ژبانی بی کوتای و بی مردن بۆتان بویه هه رگیز نامرن، پاشان - ئه م ئایه تهی - خوینده وه: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مریم: ۳۹] واته: {ئهو (سته مکارانه) له پوژی داخ و خه فته بترسینه کاتیکی کاروباری (خه لکی) کوتای پیده هینریت له کاتیکیدا ئه وانه غافلن}، و خه لکی دونیا له غه فلهت و بی ئاگییدان: {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مریم: ۳۹] واته: {وباوه ریش ناهینن (به پوژی دوابی)}».

[صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنهوه:

پیغمبر ﷺ باسی ئهوه دهکات که مردن دههیندریت له رۆژی قیامهتدا، له شیوهی بهرانیکی رهش و سپی، بانگ دهکریت: ئه ی خه لکی بهههشت ! ئهوانیش سهر و ملیان درێژ و بهرز دهکه نهوه و سهیر دهکهن، پێیان دهووتریت: ئه مه دهناسن؟ دهلێن: به لێ ئه مه مردنه، وهه موو پێشتر بینویانه بۆیه دهیناسن.

پاشان بانگکاریک بانگ دهکات: ئه ی ئه هلی دۆزهخ، ئهوانیش سهر و ملیان درێژ و بهرز دهکه نهوه و سهیر دهکهن، پێیان دهووتریت: ئه مه دهناسن؟ دهلێن: به لێ ئه مه مردنه، وهه موو پێشتر بینویانه بۆیه دهی ناسنهوه، سهردهبردیت، پاشان بانگکاریک دهلێت: ئه ی ئه هلی بهههشت مانهوهی ههتاههتایی بۆ ئیوهیه بۆیه ههرگیز نامرن، و ئه مێش نيعمهت و بهختهوهریه کی زیاتره که ده بهخشریت به ئیمانداران، وههروهها سزا و تازاردانی زیاتره له سهر کافرهکان.

پاشان پیغمبر ﷺ ئه م ئایه تهی خویندنهوه: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: ﴿ئه ی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، ستهمکاران ئاگدار بکه له رۆژی ئاهو ناله و په شیمانی کاتیک کار له کار ترازاو، له کاتیکدا ئه وانه له غه فلهتدان و باوار ناهین﴾ له رۆژی قیامهتدا ئه هلی بهههشت جیا دهکریتهوه له ئه هلی دۆزهخ، وهه موویان دهچنه ئه و شوئیهی که بۆ ههتاههتایی تێیدا ده میننهوه، بۆیه خراپه کار په شیمان ده بێتهوه که چاکه کار نه بووه، و ئه وهی که مته رخه م بووه په شیمان ده بێتهوه چونکه چاکه ی زیاتری ئه نجام نه داوه.

له سووده کانی فهرمووده که:

1. چاره نووسی مرووف له قیامهتدا مانهوهی ههتاههتاییه یان له بهههشت یان له دۆزهخ.
2. هۆشداریه کی توند سهبارهت به نارهحهتیه کانی رۆژی قیامهت و ئه و رۆژه رۆژی ههسهرت و په شیمانیه.

۳. پروونکردنه‌وهی به‌رده‌وامی به‌خته‌وه‌ری ئه‌هلی به‌هه‌شت، و به‌رده‌وامی خه‌فه‌ت و ناره‌حه‌تبوونی ئه‌هلی دۆزه‌خ.

(٦٥٠٣٥)

(٧٩) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: إنه سمع نبي الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَوْ أَنْتُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(٧٩) - له عومهری کوری خه‌تابه‌وه - په‌زای خوای لی‌بی‌ت - ده‌ئیت: گویم له پی‌غه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ که ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گه‌ر ئی‌وه ته‌وه‌کولتان به خوای گه‌وره وه‌کو پی‌ویست بی‌ت، ئه‌وا رزقتان ده‌دات هه‌روه‌کو چۆن رزقی باننده‌کان ده‌دات، به‌یانیان به‌سکی به‌تال ده‌چنه‌ده‌روهه وئیواران به‌سکی تیر دینه‌وه». [صه‌حیحه] - [تیرمزی وئیین ماجه وئه‌حمده - گنپ‌روایانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆرگاریمان ده‌کات بو‌ئه‌وه‌ی ته‌نها پشت به‌خوای گه‌وره به‌ستین - عز و جل - بو‌هینانی سوود و لا‌بردنی زیان له‌بابه‌تی ئایینی و دونیایی، چونکه ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشیت و سوود ده‌گه‌یه‌نیت و زیانت توش ده‌کات ته‌نها الله یه - سبحانه و تعالی - به‌پیی حیکمه‌تی خو‌ی، و ده‌بی‌ت ئی‌مه ئه‌و هۆکارانه جی‌به‌جی بکه‌ین که ده‌بنه‌هۆی هینانی سوود و دوور‌خستنه‌وه‌ی زیان له‌گه‌ل پشت به‌ستن به‌الله، هه‌رکاتیک به‌م شی‌وه‌یه‌ بو‌وین ئه‌وا خوای گه‌وره رزقمان پێ‌ده‌به‌خشیت هه‌روه‌کو چۆن رزق ده‌به‌خشیت به‌باننده‌کان به‌یانیان به‌برسی‌تی‌وه له‌شوینی خو‌یان ده‌رده‌چن، پاشان ئی‌واره به‌سکی تیره‌وه ده‌گه‌رینه‌وه، و ئهم کرداره له‌لایه‌ن باننده‌وه جو‌ری‌که له‌به‌کاره‌ینانی هۆکاره‌کان که هه‌ولده‌دات بو‌به‌ده‌سته‌ینانی رزق به‌ی ته‌مه‌لی و دواکه‌وتن.

له سووده کانی فەرموده که:

۱. فه زلی تهوه کول (پشت بهستن به خودا)، که یه کیکه له گه وره ترین هوکاره کانی هیانی رزق.
۲. تهوه کول به الله واتای تهوه نییه که هیچ هوکاریک نه گیریتته بهر، چونکه پیغمبر ﷺ باسی تهوهی کردوو که تهوه کولی راسته قینه پیچه وانهی ده رچوونی به یانیان وئیوارانی مروّف نییه بو داوای رزق.
۳. گرنگیدانی شه ریعت به کرده وه کانی دل، چونکه تهوه کول به خودای گه وره کرداری دله.
۴. په بههست بوون تهنها به هوکاره کان که موکورتیه له ئایندا، و وازه ینان له هوکاره کان که موکورتیه له ئه قلدا.

(۴۷۲۱)

(۸۰) — عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «نِعْمَتَانِ مَغْبُورٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ، وَالْفَرَاغُ». [صحیح] - [رواه البخاري]

(۸۰) — له عبداللهی کوری عومره وه - رهزای خویان لیبت - که پیغمبر ﷺ ده فەر مویت: «دوو نیعمهت خه لکی تییاندا دۆراون: لهش ساغی، وکاتی سه رقال نه بوون». [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

دوو نیعمهتی خوی گه وره هه یه له سه ره موو مروّفه کان که نرخێ نازانن، وزۆر تییاندا دۆراون، ئه وانیش بریتین له لهش ساغی وکاتی سه رقال نه بوون (کاتی ده سته تالی).

مروّف ناتوانیت به تهواوهتی خوی یه کلای بکاته وه بو په رستی خودا ئه گهر له رووی دارایی و ته ندروستیه وه حالی باش نه بیت، له وه یه که سیک له رووی داراییه وه حالی باش بیت به لام لهش ساغ نه بیت، وله وه یه لهش ساغ بیت به لام له رووی داراییه وه حالی باش نه بیت، وئهم دوو حاله ته وا له مروّف ده کهن که نه توانیت خوی یه کلای بکاته وه بو په رستن و خوتیندن زانستی

شهرى وچاكه كارى به شيويه كى تهواو، به لام نه گهر كه سيك ههردوو نيعمه ته كه ي پييه خشرا بوو (لهش ساغى وسه رقال نه بوون به هوئى بوونى داهاتى پيويست) به لام خوئى ته مه ل بوو؛ نهوا نهام كه سه دوراوه لهم بازرگانيه چاكه دا بو به دهسته ينانى پاداشته كانى قيامهت.

له سووده كانى فهرموده كه:

١. چواندنى نهو كه سهى نهركه شهرعيه كانى له سه ر واجبه (موكه لهفه) به بازرگان، وچواندنى لهش ساغى ودهست به تالى به سه رمايه؛ ههركه سيك به چاكى سه رمايه كه ي به كاربه نيئت نهوا سه رفراز وسهركه وتوو، وههركه سيك به فيروئى بدات نهوا دوراو وپه شيمانه.

٢. ئيين خازين دهليت: نيعمهت نهو شته يه كه لاي مروف تام وچيژى ههيه، وخه سارومه ندى (يان زيان وفيل) نهويه شتيك بكرپت به چه نده ها جار زياتر له نرخى راسته قينه ي خوئى، يان خه سارومه ندى نهويه شتيك بفروشتيت به زور كه متر له نرخى راسته قينه ي خوئى، بوئه ههركه سيك لاشه ي ساغ بيت وسه رقال نه بيت به نهركى قورس؛ سه رهراي نه مه يش ههول نه دات بو چاك كردنى قيامهتي نهوا وهكو كه سى دوراو وزيانليكه وتوو وايه له كرپن وفروشتندا.

٣. به په روئى له سه ر سوود وهه رگرتن له لهش ساغى ودهست به تالى بوئه وهى بهنده له خواى گهوره نزيك بيته وه، وكرده وه چاكه كان نه نجام بدات پيش نه وهى كاتى نه خوئى وسه رقال بوون بيت.

٤. سوپا كردنى خواى گهوره له سه ر نيعمه ته كانى به وه دهبيت كه له نه نجامدانى كرده وهى چاكه وپه رستنى خواى گهوره دا نيعمه ته كان به كاربه نيئت.

٥. قازى عياز وهه بو به كر ئيين عه ره ي ده لين: راي جياواز ههيه سه بارهت به يه كه م نيعمه تي الله له سه ر بهنده، ووتراوه: ئيمان - باوه ر-، ووتراوه: ژيان، ووتراوه: لهش ساغى، يه كه م په سه ندره چونكه نيعمه تيكي ره هايه، ژيان ولهش ساغى؛ نيعمه تي دونيا يين، ونا بنه نيعمه تيكي راسته قينه مه گهر ئيمان يان له گه لدا بيت، وليتره دا زور ئيك له خه لكى خه سارومه ندن سه بارهت به م نيعمه تانه، واتا دوراون وبه رهه ميان نيه، بوئه ههركه سيك گوئرايه لى نه فسى بكات كه

فرمانکار به خراپه وحهز دهکات پالی لیبدا ته وه و مروّف هه وّل نه دات؛ له ئه نجامدا واز بهیّت له پاراستنی سنووره کان، و دوور بکهو یته وه له گوږایه لی پهروه دگاری؛ ئه وه به راستی که سیکی خه سارومه نده، ههروه ها ئه گهر دهست به تالیش بیت، چونکه که سی سهرقال له وهیه پوزشیکی هه بیت به پیچه وانه ی دهست به تالیه وه؛ که پوزشی نییه وده بیته بارگرانی به سهریه وه.

(٥٤٤٩)

(٨١) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُسَلَّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». وَلِلْبُخَارِيِّ: «يُسَلَّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ».

[صحیح] - [متفق علیه]

(٨١) - له ئه بی هوره پره وه -ره زای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا- صلی الله علیه وسلم- دهفرمویت: «ئهو که سه ی به سواری دهروات سه لام له پیاده دهکات، وئهو ی پیاده یه سه لام له دانیشتوو دهکات، وکه م سه لام له زور دهکات». وله (بوخاری) دا هاتوو: «بجووک سه لام له گه وه دهکات، وپیاده سه لام له دانیشتوو دهکات، وکه م سه لام له زور دهکات». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ رینموینی کردوو به ئه ده بی سه لامکردن له نیو خه ئکی، ئه وه ی بجووکه له ته مه ندا سه لام دهکات له ئه وه ی گه وه یه له ته مه ندا، سواری سه لام له پیاده دهکات، وئهو ی پیاده یه سه لام له دانیشتوو دهکات، وژماریه کی که م له خه ئکی سه لام له ژماره ی زور ده که ن.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. سه لامکردن سونه ته به و شیوه یه ی فهرمووده که باسیکردوو، ئه گهر پیاده سه لامی له سواری کرد یان ئه وانی تر به شیوه یه کی تر؛ هه مووی ریکه پیدراوه، به لام پیچه وانه ی باشرینه.

۲. بلاوکردنه‌وهی سه‌لامکردن به‌و چۆنیه‌تیه‌ی له فه‌رمووده‌که‌دا هاتوو؛ هۆکاری خۆشه‌ویستی و ته‌بابی ویه‌ک‌پ‌زییه‌ له‌نیوان مسوئلمانان.
۳. ئە‌گەر هاوتا بن له‌وانه‌ی باسکرا، خیرترینیان ئە‌وه‌یه‌ سه‌ره‌تا سه‌لام ده‌کات.
۴. کاملیتی ئە‌م شه‌ریعه‌ته‌ له‌روانگه‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ئە‌وه‌ی خه‌لکی پێویستی پێیه‌تی.
۵. فێربوونی ئادابه‌کانی سه‌لامکردن، و ده‌بیت هه‌موو خاوه‌ن مافیک؛ مافی خۆی پێبدریت.

(٤٢٤٣)

(۸۲) - عن أبي ذر رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا رَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالُمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أَطْعِمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا صَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوقِفْكُمْ عَلَيْهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۸۲) - له نه بو زهری غه فاربییه وه - رده زای خوی لیبت - که پیغه مبه ر ﷺ له پهروه ردگار بیه وه دهیگیر بیته وه که پهروه ردگار - سبحانه وتعالی - دهفه رموت : «ئهی بهنده کانم، من سته مم له سهر نه فسی خوم حه رامکردوه، وله نیوان ئیوه شدا به حه رامم داناوه، بویه سته م له یه کتری مه کهن، ئهی بهنده کانم، هه مووتان گومران جگه له ئه وانه نه بیت که من هیدایه تم داوان بویه داوای هیدایه ت له من بکهن؛ هیدایه تتان ددهم. ئهی بهنده کانم، هه مووتان برسین جگه له ئه وانه ی من تیرم کردوون، بویه

داواى رزق له من بکهن؛ رزقتان ددهدم، ئه‌ی به‌نده‌کانم، هه‌مووتان ږووتن وعه‌یه به‌که موکوورتیتان دباره جگه له ئه‌وانه نه‌بیت که من ږوشیومن، ږویه داواى ږوشین له من بکهن؛ ده‌تان ږوشم. ئه‌ی به‌نده‌کانم، ئیوه به شه‌و وږوژ گوناھ وتاوان ده‌که‌ن، ومن له هه‌موو تاوانه‌کان خو‌ش ده‌بم، ږویه داواى لی‌خو‌شبوون له من بکه‌ن؛ لی‌تان خو‌ش ده‌بم. ئه‌ی به‌نده‌کانم، ئه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌سه‌وه ږو دواين که‌س له ئیوه به‌ مرؤف وجنؤکه‌وه له سه‌ر دلی ته‌قوادرتین که‌سی ئیوه بن، ئه‌وا ئه‌مه‌هیچ له‌ موئکى من زیاد ناکات. ئه‌ی به‌نده‌کانم، ئه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌سه‌وه ږو دواين که‌س له ئیوه به‌ مرؤف وجنؤکه‌وه له سه‌ر دلی خراپه‌کارتین که‌سی ئیوه بن، ئه‌وا ئه‌مه‌هیچ له‌ موئکى من که‌م ناکات، ئه‌ی به‌نده‌کانم، ئه‌گه‌ر له یه‌که‌م که‌سه‌وه ږو دواين که‌س له ئیوه به‌ مرؤف وجنؤکه‌وه به‌ هه‌مووتانه‌وه له یه‌ک شوئږ بووه‌ستن و داوا له من بکه‌ن، ئه‌وا من داواکاری هه‌مووی جیبه‌جی ده‌که‌م ئه‌وه‌نده له‌ موئکى من که‌م ده‌کات هه‌روه‌کو چو‌ن ده‌رزییه‌ک له‌ ئاوی ده‌ریا که‌م ده‌کاته‌وه کاتیک ده‌خړیته ناو ده‌ریا که‌ وده‌هیندریته ده‌روه‌وه، ئه‌ی به‌نده‌کانم، ئه‌وه ته‌نها کرده‌وه کانتانه من ږوتان ده‌بژیرم، وپاشان پاداشتتان ده‌ده‌مه‌وه (به‌ چاکه‌ وخرابه‌)، جا ږویه ئه‌وه‌ی خېر وخو‌شى بیڼی؛ ئه‌وا با سوپاس وحه‌مدی خودا بکات، وئه‌وه‌ش جگه له‌ ئه‌وه‌ی بیڼی؛ ئه‌وا با ته‌نها لؤمه‌ی نه‌فسی خو‌ی بکات». [صه‌حیحه‌] - [موسلیم گټراویه‌تی‌وه‌ه]

شیکردنه‌وه:

ږیغه‌مبه‌ر ﷺ ږونی ده‌کاته‌وه که‌ خواى گه‌وره -سبحانه‌ وتعالی- سته‌می حه‌رام کردوه له‌سه‌ر نه‌فسی خو‌ی، وه‌ه‌روه‌ها سته‌می حه‌رام‌کردوه له‌نیوان خو‌لقی‌تراوه‌کانی؛ ږویه نابیت هیچ یه‌کیک سته‌م له‌ئوه‌ی تر بکات، وبه‌نده‌کان هه‌موویان گو‌مړان له‌ ږیځای هه‌ق وړاستی مه‌گه‌ر به‌هیدایه‌ت وسه‌رخستنی خواى گه‌وره، وئه‌وه‌ی له‌ خواى گه‌وره بپاړیته‌وه؛ سه‌رکه‌وتوو‌ی ده‌کات وه‌یدایه‌تی ده‌دات، وبه‌نده‌کان هه‌موویان هه‌ژارن ږو لای الله وپټو‌یستیان به‌ ئه‌و زاته‌یه له‌ هه‌موو پېداو‌یستیه‌کانیاندا، وئه‌وه‌ی داوا له‌ خواى گه‌وره بکات؛ پټو‌یستیه‌که‌ی ږو جیبه‌جی ده‌کات.

وئەوان بە شەو وپوژ تاوان دەکەن، وخواى گەوره دايان دەپوشتىت ولييان خوشدەبىت ئە گەر بەندە داواى لىخوشبوون بکات، وئەوان ناتوان هېچ سوود وزيانىک بگەيەنن بە خواى گەوره، وئە گەر هەموويان لەسەر دلى تەقوادارترين بن ؛ ئەم تەقوايە هېچ شتيک بۆ مولکى الله زياد ناکات، وئە گەر هەموويان لەسەر دلى تاوانبارترين بن ؛ ئەمە هېچ شتيک لە مولکى الله کەم ناکات، چونکە هەموويان هەژارن بۆ لای الله، وپيويستيان بە ئەوزاتەيە لە هەموو حال و شوێن وکاتيک، وئەوزاتە دەولەمەند وپيويستە -سبحانە وتعالى-، وئە گەر هەموويان لە يەک شوێن بوەستن بەمرووف وچنۆکەيانەوه، لەيەکەمەوه بۆ کووتايان وداوا لە خواى گەوره بکەن؛ ئەوا بەپيى داواکەيان بەهەموويان دەبەخشيت، وئەمە هېچ شتيک لە مولکى خودا کەم ناکاتەوه؛ هەروەکو چۆن دەرزی ئە گەر بخريته نيو دەرپاوە و دەريکريت هېچ شتيک لەئاوى دەرياکە کەم ناکاتەوه، ئەميش کاملى وئەواوى دەولەمەندى وپيويستى ئەو زاتە مەزنەيە -سبحانە وتعالى-، وخواى گەوره کردەوى بەندەکان دەبژيريت و دەپياريزيت.

پاشان لەسەر کردنيان ؛ پاداشتيان دەداتەوه لەرۆژى قيامەتدا، هەركەسيک بەرامبەر کردەوهکانى خيّر وچاکەى پيەبخشرا ؛ ئەوا با حەمد و ستايشى پەروەرگارى بکات چونکە سەركەوتوى کردن بۆ گوپرايە ليکردنى، وئەوهى بەرامبەر کردەوهکانى تووشى سزا بوو ؛ ئەوا با تەنها لۆمەى نەفسى خۆى بکات کە فەرمانپيکرد بە خراپە و بەرهو شکست و دووران بردى.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

١. ئەم فەرموودە لەوانەيە کە پيغەمبەر ﷺ لە پەروەردگاريەوه دەيگيرتيەوه، وپيى دەووتريت: فەرموودەى قودسى يان خودايى -ئىلاهى-، وپيژە -لەفز- وماناکەى لە خوداويە، بەلام تايەتمەنديەکانى قورئانى تيدا نيە ؛ کە بەهۆيانەوه قورئان جياوازه لە هەرقسەيەکى تر، لە پەرستن ئەنجامدان بەخويندەنەوهى و دەستتويژگرتن لەکاتى خوێندنى و تەحەدا کردن پيى و موئەجيزەئاسا و هتد.

٢. ئەوهى بەندە پيى دەبەخشريت لەزانست و هيدايت، بەهۆى هيدايت و فيرکردنى الله وەيه.

۳. ئهوهی تووشی بهنده ده‌بیت له خیر ؛ له فه‌زلی خودایه‌وه -سبحانه وتعالی-، وئه‌وهی تووشی ده‌بیت له شه‌ر وناخووشی به‌هوی خراپه وهه‌وا وئاره‌زووی نه‌فسی خو‌یه‌تی.

۴. هه‌رکه‌سیک چاکه‌کار بوو به‌هوی ئه‌وه‌یه که خودا سه‌رکه‌وتووی کردووه بو‌ ئه‌نجامدانی، وپاداشتدانه‌وه‌یشی فه‌زل و به‌خشینه له‌لایه‌ن خوداوه ؛ بۆیه هه‌مد و سواپاس بو‌ ئه‌و زاته، و هه‌رکه‌سیک خراپه‌کار بیت ؛ ئه‌وا با ته‌نها لۆمه‌ی نه‌فسی خو‌ی بکات.

(٤٨١٠)

(٨٣) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا حِمَارَهُمْ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(٨٣) - له جابری کوری عبدالله‌وه -ره‌زای خ‌وای ل‌ی‌ب‌یت- که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «خ‌و‌ت‌ان له سه‌ته‌م‌کردن ب‌پ‌ار‌یزن، چونکه سه‌ته‌م‌کردن تاریکی‌یه له ر‌و‌ژی قیامه‌ت‌دا، و‌خ‌و‌تان له ر‌ه‌زیلی ب‌پ‌ار‌یزن؛ چونکه ر‌ه‌زیلی بووه ه‌و‌ی ت‌یا‌جوونی ئه‌وانه‌ی پ‌یش ئ‌ی‌وه، وای ل‌ی‌یان کرد که خ‌و‌ینی یه‌ک‌تر ب‌ر‌ی‌زن، و‌حه‌رامی یه‌ک‌تر حه‌ل‌ال ب‌که‌ن». [صه‌ح‌یحه] - [م‌وس‌ل‌یم گ‌ن‌را‌وی‌ه‌ت‌یه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ه‌و‌ش‌داری داوه له سه‌ته‌م‌کردن، له‌وانه‌ش: سه‌ته‌م‌کردن له خه‌ل‌کی، سه‌ته‌م‌کردن له نه‌فس، و سه‌ته‌م‌کردن له مافه‌کانی خ‌وای گه‌وره -سبحانه وتعالی-، سه‌ته‌م‌کردن ب‌ر‌یت‌یه له‌وهی هه‌موو خ‌اوه‌ن ماف‌یک ؛ مافی شایسته‌ی خو‌ی پ‌ینه‌در‌یت، و سه‌ته‌م‌کردن تاریکی‌یه له‌سه‌ر خ‌اوه‌نه‌کانی له ر‌و‌ژی قیامه‌ت‌دا ؛ چونکه تووشی نا‌ره‌حه‌تی و سه‌ختی ده‌ب‌یت، هه‌روه‌ها نه‌هی کردووه له ر‌ه‌زیلی ئه‌م‌یش ب‌ر‌یت‌یه له ده‌ست‌گرتنه‌وه به‌په‌رو‌شی‌ه‌وه، و له‌وانه‌ش که مه‌ترخه‌می له ج‌ی‌به‌ج‌یک‌کردنی مافه داراییه‌کان و ز‌و‌ر به‌په‌رو‌شی له‌سه‌ر دنیا، ئه‌م ج‌و‌ره له سه‌ته‌م‌کردن بووه

هۆی تیاچوونی ئومه تانی پېشوو، چونکه له سه ری به کترین کوشت، وئوهی الله
حه رامی کردبوو؛ حه لانیان کرد.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. به خشیی پاره وسامان و دلدانه وه له نیوان مسولمانان؛ هۆکاره بۆ
خۆشه ویستی و پته و بوونی په یوه نندیه کان.
۲. رهزیلی و جرووکی سه رده کنشیت بۆ تاوان و خرابه و گونا هه کان.
۳. په ند و ئاموژگاری و هرگرتن له حالی ئومه ته کانی پېشوو.

(۵۷۸۷)

(۸۴) - عن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:
«إِنَّ اللَّهَ يُمِيلُ لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ» قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا
أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ» [هود: ۱۰۲] [صحيح] - [متفق عليه]

(۸۴) - له ئه بی موسا وه - په زای خوی لیبت - که پیغه مبهری خودا ﷺ
دهفه رمویت: «خوی گه وه ره مؤله ت ده دات به که سی زالم وسته مکار؛ به لام
که گر تی نه وا بهری نادات و توله ی لیده سینیت ه وه». پاشان ئه م ئایه ته ی
خوینده وه: «وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ» [هود: ۱۰۲] واته: «ئا به و شیوه یه سزادی په ره درگارت کاتیک خه لکی
شاره کان سزا ده دات له کاتیکدا سته مکار بوون به راستی توله سه ندنی نه و
ئازدره و به تینه». [صحه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ هۆشدار ی ده دات سه باره ت به زیده پو یی کردن له سته م کردن
به تاوان و شیرک و سته مکردن له خه لکی به پېشیل کردنی مافه کانیان، خوی
گه وه ره مؤله ت ده دات به که سی سته مکار و سزای دوا ده خات و ته مه نی در یژ
ده کات و سامانی پیده دات و ده سته به جی سزای نادات؛ ئه گه ر ته و به نه کات

ئەوا دەگیریت و بەری نادات وتۆلە ی لێدەسیڤتەووە لەسەر ئەو ستمە زۆرانە ی کردوو یەتی.

پاشان پێغەمبەر ﷺ ئەم ئایەتە ی خویندەو: {وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ} [هود: ۱۰۲] واتە: {ئایە و شێو یە سزادانی پەروەردگارت کاتیک خەلکی شارەکان سزا دەدات لە کاتیکدا ستمەکار بوون بە راستی تۆلەسەندنی ئەو ئازاردەر و بەتینە}.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. کەسی ژیر دەبێت ئە گەر ستم و تاوانی کرد ؛ دەستبەجێ تەو بە بکات، و نابێت بێباک بێت لە پیلانی خوای گەورە ئە گەر لەسەر ستم و تاوانە کە ی بەردەوام بوو. ۲. خوای گەورە -عز و جل- مۆلەت دەدات بە ستمەکاران و یە کسەر سزایان نادات ؛ بۆئەو ی وردەورده بەرەو تۆلەلێسەندنەووە بیانبات و سزایان چەندەها جار لەسەر قورس بکات ئە گەر تەو بە نە کەن.

۳. ستمەکردن لە هۆکارەکانی سزای خوای گەورە یە بۆ سەر ئومەتەکان.

۴. ئە گەر الله شوڤنیک یان شارنیک لەناو ببات و چاکەکارانی تیدا بێت، ئەمان لەڕۆژی قیامەتدا لەسەر چاکەکار بوونیان زیندوو دەکړنەووە، هەرچەندە سزاکە ئەوانیشی گرتووەتەووە ؛ ئەمە هیچ زیانیکی بۆیان نابێت لەڕۆژی قیامەتدا.

(٥٨١١)

(٨٥) - عن ابن عباس رضي الله عنهما عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعِيفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(٨٥) - له عبداللهی کوری عه‌باسه‌وه -ره‌زای خ‌وایان لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له به‌روه‌ردگار بیه‌وه ده‌یگ‌یرتیته‌وه که به‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویتی: «خ‌وای گه‌وره چاکه‌کان وخرابه‌کانی نووسی پاشان روونی کرده‌وه، نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو چاکه‌یه‌ک نه‌نجام بدات به‌لام نه‌نجامی نه‌دا؛ نه‌وا خ‌وای گه‌وره یه‌ک چاکه‌ی ته‌واوی بو‌ده‌نووسیت، و نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو چاکه‌که نه‌نجام بدات و نه‌نجامی دا؛ نه‌وا خ‌وای گه‌وره ده‌چاکه‌ی بو‌ده‌نووسیت هه‌تا حه‌وت سه‌د چاکه وهه‌تا زیاتر له‌م ریژه‌یه به‌چه‌ند قات، و نه‌گه‌ر که‌سیک مه‌به‌ستی نه‌نجامدانی خ‌راپه‌یه‌ک بوو به‌لام نه‌نجامی نه‌دا؛ نه‌وا خ‌وای گه‌وره چاکه‌یه‌کی ته‌واوی بو‌ده‌نووسیت، به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی نه‌نجامدانی خ‌راپه‌یه‌ک بوو و نه‌نجامی دا؛ نه‌وا خ‌وای گه‌وره یه‌ک خ‌راپه‌ی بو‌ده‌نووسیت». [صه‌حیحه]-

[بوخاری و موسلیم ه‌ا‌وران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی نه‌وه‌مان بو‌ده‌کات که خ‌وای گه‌وره بریاری قه‌ده‌ری دا له‌سه‌ر چاکه وخرابه پاشان چۆنیه‌تی نووسینیانی روونکرده‌وه بو‌ نه‌وه دوو فریشته‌ی سپ‌یردراوی نویسی کرده‌وه‌ی خه‌لکین. هه‌رکه‌سیک مه‌به‌ست و خواستی له‌سه‌ر کردنی چاکه‌یه‌ک بیت و نه‌یکات ؛ یه‌ک چاکه‌ی بو‌ده‌نووسیت، و نه‌گه‌ر بیکات به‌ ده‌ه‌ینده بو‌ی ده‌نووسیت

هه تاوه کو چهوت سهد هینده وزیاتریش، و زیاده کردنه که بهی پی ئه وهی له دلی بهنده دایه له دسوزی و سوود گه یاندن وهتد.

وهه رکه سیک مه بهست و خواستی له سهر کردنی خراپه یه ک بیت ونه یکتا له پیناو خوی گه وهه؛ چاکه یه کی بو ده نووسریت، وه ئه گهر نه یکتا به هوی نه بونی ده رفه تیک؛ ئه و هه یی بو نا نووسریت، وه گهر نه یکتا به هوی بی توانایی وه به لام نیه تی وابوو که بیکت؛ ئه و نیه ته که ی له سهری ده نووسریت، وه گهر خراپه که بکت؛ یه ک خراپه ی له سهر ده نووسریت.

له سووده گانی فهرمووده که:

۱. فه زل و چاکه کاری خوی گه وهه به سهر ئه م ئومه ته له چهنده ها جار کردنی چاکه کان و نووسینیان له لای خوی، و زیاده کردنی تاوانی خراپه کان له سهریان.

۲. گرنگی نیه ت له کرده وه و شوئینه واره گانی.

۳. فه زل و چاکه کاری الله به رامبه ر بهنده گانی، هه رکه سیک مه بهست وهه می کردنی چاکه یه کی هه بیت ونه یکتا؛ الله چاکه یه کی بو ده نووسریت.

(۴۳۲۲)

(۸۶) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْوَخِدُ

بِمَا عَمِلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ لَمْ يُوَخَدْ بِمَا عَمِلَ فِي

الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ أَخَذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۸۶) - له ئه بێن مه سهووده وهه - ره زای خوی لیبت - ده لیٹ: بیاویک ووتی:

ئهی پیغه مبه ری خودا، ئایا ئیمه لیپرسینه وه مان لیده کریت سه باره ت به و کرده وانه ی له جاهیلیه تدا (پیش مسولمان بوونمان) کردوو مانه؟ ئه ویش

فه رموی: «هه رکه سیک پاش ئیسلامه تی (پاش مسولمان بوونی)

چاکه کاری ئه نجامبدات؛ ئه و به رپرسیار نابیت له و کرده وانه ی له

جاهیلیه تدا کردوو یه تی، و هه رکه سیک خراپه کاری بکت له پاش

ئیسلامه تی؛ ئه و لیپرسینه وه ی لیده کریت سه باره ت به کرده وه گانی

پیشووتر و دواتر». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سهری]

شیکردنه وه:

پنځه مېهر ﷺ فه زل وپله وپایه ی بوون به مسولمان وهاتنه نيو ټایي ئیسلامه وه روون ده کاته وه، وهه رکه سیک مسولمان بیت وئیسلامه تیه که ی چاک بیت و دلسوز و راستگو بیت؛ نه واپرسینه وه ی لیتا کریت له سهر کرده وه کانی پیشووی که له جاهیلیه تدا کردوویه تی، وهه رکه سیک خراپه کار بیت له ئیسلامدا نه میش به وه ی مونافیق بیت یان هه لکه ریته وه له ټایه که ی؛ نه واپرسینه وه ی لیده کریت له سهر نه و کرده وانه ی کردوویه تی له کوفردا نه و کرده وانه ی کردوویه تی له ئیسلامدا.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. گرنگیدانی هاوه لآن - په زای خویان لیبت - به کرده وه کان و قبول بوونیان (له لایه ن خوی گه وره وه)، ترسیان له لپرسینه وه به هو ی نه و کرده وانه ی له جاهیلیه تدا کردوویانه.
۲. هاندان و ئاموژگاری بو پایه ندبوون به ټایي ئیسلام.
۳. فه زل وپله وپایه ی بوون به مسولمان وهاتنه نيو ټایي ئیسلامه وه، وده بیته هو ی لیخو شبوون له کرده وه کانی پیشوو.
۴. مورته د - هه لکه راوه له ئیسلام - و مونافیق لپرسینه وه یان لیده کریت له سهر ههر کرده وه یه ک کردیبتیان له جاهیلیه تدا، وله سهر هه موو گونا هیک که کردیبتیان له ئیسلامه تیدا.

(٦٥٠٠٢)

(۸۷) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: «أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ، كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنُوا وَأَكْثَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ نُخْبِرُنَا أَنَّ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً، فَزَلَّ (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ) [الفرقان: ۶۸]، وَزَكَتْ: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: ۵۳]». [صحيح] - [متفق عليه]

(۸۷) - له ثین عه باسه وه - ره زای خویان لیبت - ده لیت: «خه لکانیک له موشریکه کان ؛ زوریان کوشتبوو وزور زینایان کردبوو، هاتن بو لای موحه مه د ﷺ ووتیان: نه وهی ده یلیت وبانگه وازی بو ده که هیت باش وچاکه، نه گهر پیمان بلیت نه وهی کردوو مانه لیخو شبوونی بو هه یه، - نه م ثایه ته دابه زی:-

{وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} [الفرقان: ۶۸] واته: {وه که سانیکن که له که ل خوادا هانا نابهن وناپارینه وه له په رستراوینکی تر (له که ل الله که س وشتی تر ناپه رستن) وناکوژن هیچ که سیک که خوا کوشتنی نه وی حه رام کردوو مه گهر به هه ق و رهوا نه بیت وه زینا و داوین پیسی ناکهن}، و - نه م ثایه ته ییش - دابه زی: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: ۵۳] واته: {نه ی پیغه مبه ر ﷺ} بلی: نه ی بهنده کانم نه ی نه وانه ی که زور گونا ه وتاوانتان کردوو ناثومید مه بن له میهره بانی وبه زهی خوا}». [صه حیجه] - [بوخاری و موسلیم هاوارن له سه ری]

شیکردنه وه:

چهنه پیاوینک له موشریکه کان هاتن بو لای پیغه مبه ر ﷺ وزور خه لکیان کوشتبوو وزینایان کردبوو، به پیغه مبه ریان ووت: نه وهی بانگه وازی بو ده که هیت له بنه ما وینماییه کانی ثایی نیسلام ؛ شتیکی جوان وچاکه، به لام

حالی ئیمه چیه له کاتیکیدا شیرک و تاوانی گه وره مان کردوو، ئایا هیج که فاره تیک هه یه بۆ تاوانه کانمان؟

ئهم دوو ئایه ته دابه زی، که ئامازهن بۆ ئه وهی الله ته و به کردنی خه لکی قبول ده کات هه رچه نده تاوانه کانیا ن زۆر و گه و ره بێت، ئه گهر وا نه بووا یه له سه ر کوفر و سه ته میان به رده و ام ده بوون و نه ده هاته نه نیو ئهم ئاینه وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. فه زل و پله و پایه ی ئاینی ئیسلام و مه زنیتی، و مسو لمان بوون ده بێته هوی سرینه وهی هه موو تاوانه کانی پێشو و.

۲. فراوانی ره حمه ت و لیخۆشبوون و لیبووردنی الله به رامبه ر به به نده کانی.

۳. حه رامیتی ئهم تاوانه گه و رانه: شیرک و هاو به شدانا ن بۆ الله، و کوشتی نه فسێک به ناهه ق، وزینا کردن، و هه ره شه ی توند له سه ر ئه وانه ی ئهم تاوانانه ده که ن.

۴. ته و به ی راستگو یانه ئه گه ر دلسۆزی و کرده وهی چاکی له گه لدا بێت؛ هۆکاری لیخۆشبوونه له هه موو تاوانه گه و ره کان به کوفر کردنی شه وه.

۵. حه رامیتی ئا ئومیدی و بی هیوا بوون به ره حمه تی الله - سبجانه و ته عالی -.

(٦٥٠٧١)

(٨٨) - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنُّتُ

بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاقَةٍ وَصَلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسَلَّمْتُ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٨٨) - له هه کیمی کوری حیزامه وه ده ئیت: و وتم: ئه ی پێغه مبه ری خودا، پێم بێ سه باره ت به هه ندیک کرده وه وه کو په رستن ئه نجامم ده دا له جاهیلیه تدا وه کو خێر کردن و ئازاد کردن کۆیله و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی، ئایا هیج پاداشتێکم ده دریمه وه (له سه ر ئه نجامدانیان)؟ پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی:

«مسو لمان بوویت له گه ل هه موو ئه و کرده وه چا کانه ی پێشووتر

ئه نجامتدا وه». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم ها و ران له سه ری]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبەر ﷺ ئەوه روون ده‌کاته‌وه که کافر ئە‌گەر موسوڵمان بێت ئە‌وا پاداشت ده‌دریته‌وه له‌سه‌ر ئە‌و کرده‌وه چاکانه‌ی له‌ جاهیلیه‌تدا کردوویه‌تی پێش موسوڵمان بوونی وه‌کو خێر کردن و ئازادکردنی به‌نده‌ و‌گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. کافر له‌ قیامه‌تدا پاداشت نادریته‌وه له‌سه‌ر ئە‌و نه‌جامدانی کرده‌وه‌ی چاک له‌ دونیادا، چونکه له‌سه‌ر به‌ بێ باوه‌ری مردووه‌.

(٦٥٠١٦)

(٨٩) - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٨٩) - له‌ ئە‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه -ره‌زای خوای لیبیت- که پێغه‌مبهری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «خوای گه‌وره‌ -هینده‌ی- چاکه‌یه‌ک سته‌م له‌ ئیماندار ناکات، به‌هۆیه‌وه‌ پێی ده‌به‌خشیت له‌ دونیادا و له‌سه‌ری پاداشت ده‌دریته‌وه له‌ قیامه‌تدا، وه‌لام کافر پاداشت ده‌دریته‌وه به‌هۆی ئە‌و چاکانه‌ی کردوویه‌تی له‌ پێناو خوای گه‌وره‌ له‌ دونیادا، هه‌تاوه‌کو ئە‌گەر بگاته‌ قیامه‌ت هیچ چاکه‌یه‌کی نه‌یه‌ که به‌هۆیه‌وه‌ پاداشت به‌دریته‌وه». [صه‌حیحه‌] - [موسلیم گێراویه‌تی‌هوه‌]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبەر ﷺ فه‌زلی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ئیمانداران و دادپه‌روه‌ری به‌رامبه‌ر کافره‌کان روون ده‌کاته‌وه‌.

سه‌باره‌ت به ئیماندار پاداشتی ئەو کردەوه چاکانه‌ی که‌م ناکرێته‌وه که‌م کردووێتی؛ به‌ئکو له‌ دونیادا چاکه‌ی پێده‌به‌خشریت به‌هو‌ی گو‌پرایه‌ی ئی بو‌ الله، وه‌هروه‌ها پاداشت ده‌درێته‌وه له‌ قیامه‌تدا؛ وله‌وه‌یه له‌ قیامه‌تدا هه‌موو پاداشته‌کان وه‌ربگریت وله‌ دونیادا وه‌ری نه‌گریت.

وسه‌باره‌ت به‌ کافر ئەوا خ‌وای گه‌وره له‌سه‌ر کردەوه چاکه‌کانی پاداشتی ده‌داته‌وه له‌ دونیادا، هه‌تاوه‌کو کاتیک ده‌گاته قیامه‌ت ه‌یچ پاداشتیکی وه‌رناگریت؛ چونکه‌ کردەوه‌ی چاک که‌ سوودی هه‌یه له‌ هه‌ردوو دونیادا ده‌بێت ئەه‌نجامده‌ره‌که‌ی ئیماندار بێت.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. هه‌رکه‌سێک له‌سه‌ر کو‌فر بم‌ریت ئەوا کردەوه چاکه‌کانی سوودی پێناگه‌یه‌نیت.

(٦٥٠١٥)

(٩٠) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول: «قال الله تعالى يا ابن آدم، إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك، يا ابن آدم لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة». [حسن] - [رواه الترمذي وأحمد والدارمي]

(٩٠) - له‌ ئەه‌سه‌ی کو‌ری مالیکه‌وه -ره‌زای خ‌وای لیبیت- ده‌نیت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا بو‌و -صلی الله علیه وآله وسلم- که‌ ده‌یفه‌رموو: خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: «ئهی نه‌وه‌ی ئاده‌م، هه‌تا تو لێم بپارێته‌وه وه‌جا وتکام لیبکه‌یت من لیت خ‌ۆش ده‌بم وسه‌یری زو‌ری تاوانه‌کانت ناکه‌م. ئهی نه‌وه‌ی ئاده‌م، ئەگه‌ر زو‌ری تاوانه‌کانت بگاته‌ لای هه‌وره‌کانی ئاسمان وپاشان داوای لێخ‌ۆشبوون له‌ من بکه‌یت؛ ئەوا من لیت خ‌ۆش ده‌بم. ئهی نه‌وه‌ی ئاده‌م، ئەگه‌ر تاوانه‌کانت به‌ هێنده‌ی زه‌وی بیت ویت بو‌ لام پاشان بگه‌یه‌ته‌ لام وه‌یچ هاوبه‌ش وشه‌ریکیکت بو‌ من بپار نه‌دا بیت؛ ئەوا من به‌ هێنده‌ی ئەوه‌

ليخوشبونم بۆت ئاماده كردووه». [حهسه نه] - [تيرمذى وئه حمهد ودارهمى -

گىراوانه ته وه]

شيكردنه وه:

ئهم فهرمووده يه به لگه يه له سه ر فراوانى ره حمه ت وميهره بانى وبه خشينى خواى گه وره، وئه وه هوكارانه ي روونكر دوو ته وه كه ده بنه هوكارى ليخوشبون له به نده، ئه ميش نزا وداواى ليخوشبون كردنه (ئىستىغفار كردنه)، وئه م دوو هوكارى به يه ك خوا په رستى (ته وحيده وه) به سته وه، ئه وه ي بگاته لاي خواى گه وره به موه حيدى كه به هيچ شي وه يه ك هاوبه شى بۆ خودا بريار نه دابيت، ئه وا نزا وئىستىغفاره كه ي سوودى بۆى ده بى ت، و له گه ل شيرك وهاوبه ش بريارداندا هيچ شتيك سوودى نيه نه نزا كردن ونه وته وكرده وه يه كى تر.

له سووده كانى فهرمووده كه:

۱. فراوانى ره حمه ت وليخوشبون وفه زلى خواى گه وره -سيحانه وتعالى-.
۲. فه زل وپله وپايه ي ته وحيد -يه كخواپه رستى-، وخواى گه وره له گونا ه وتاوانى يه كخواپه رسته كان -موه حيده كان- خوشده بى ت.
۳. ترسناكى شيرك وخواى گه وره له موشريكه كان خوش نابى ت.
۴. ئيين ره جه ب ده لى ت: ئهم فهرمووده يه سى هوكارى تىدايه بۆ ليخوشبون له گونا هه كان، يه كه م: نزا كردن به هيواه، دووه م: داواى ليخوشبون وته وبه كردن، سى يه م: مردن له سه ر ته وحيد.
۵. ئهم فهرمووده له وانه يه كه پىغه مبه رى خودا ﷻ له پهروه ردگاريه وه ده يگى رى ته وه، وپى ده ووترى ت: فهرمووده ي قودسى يان خودا ي-ئىلاهى-، وپى ره -له فز- ومانا كه ي له خودا وه يه، به لام تايبه تمه نديه كانى قورئانى تىدا نيه ؛ كه به هوى يانه وه قورئان جياوازه له هه ر قسه يه كى تر، وه كو خوئى نده وه ي په رسته وده بى ت ده ستنوئى رى هه بى ت له كاتى هه لگرتنى وته حه دا كردن يى و موعجيزه ئاسا وه تى د.
۶. تاوانه كان سى جوړن:

یه کهم: هاوبه شدانان بۆ الله؛ ئەم تاوانه خوای گهوره لێ خوش نابیت، خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ واتە: هەر کەس هاوبەش بۆ خوا دابنیت ئەووە بێگومان خوا بەهەشتی لێ حەرام کردووە. دووهم: ستهمکردنی بەنده له نهفسی خۆی به کردنی گوناهاه کان؛ له نیوان خۆی و پهروهردگاری، خوای گهوره -عز وجل- به ویستی خۆی ئەگەر بیهویت لێ خوش دهبیت.

سییهم: ئەو تاوانانە ستهمکردنی بەنده کانه له یه کتر، خوای گهوره لهم تاوانانه خوش نابیت ههتاوه کو تۆ له سهندنهوه و دادپهروهری دپته دی.

(٥٤٥٦)

(٩١) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، اْعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ عَفَرْتُ لَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٩١) - له ئەبی هوریره وه-رهزای خوای لیبیت- که پیغمبهر ﷺ دهفهرمویت: «بەندەیه ک تاوانیکی کرد، و ووتی: ئەی پهروهردگار له تاوانه کهم خوش به، خوای گهورهی بهرز و پیرۆز هرمووی: «بەندە کهم تاوانیکی کرد وزانی که پهروهردگاریکی ههیه که له تاوان خوش دهبیت وسزا دهدات له سهر تاوان»، پاشان -بەندە که- جاریکی تر تاوانی کرد، ووتی: ئەی پهروهردگار له تاوانه کهم خوش به، خوای گهورهی بهرز و پیرۆز فهرمووی: «بەندە کهم تاوانیکی کرد وزانی که پهروهردگاریکی ههیه که له تاوان خوش دهبیت وسزا دهدات له سهر تاوان»، پاشان -بەندە که- جاریکی تر تاوانی

کرد، ووتی: ئەهی پەرورەدگار لە تاوانەکەم خۆش بە، خوای گەورەیی بەرز و پەرۆز فەرمووی: «بەندەکەم تاوانێکی کرد وزانی که پەرورەدگاریکی هەیه که لە تاوان خۆش دەبێت و سزا دەدات لە سەر تاوان، هەرچیەکت دەوێت بیکە ؛ من لیت و شبووم». [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم هاوران لەسەری]

شیکردنەوه:

پێغه مبهەر ﷺ بۆمان دەگێڕێتەوه لە پەرورەدگاریهوه که بەندەیهک تاوانیکی کرد، و ووتی: ئەهی پەرورەدگار لە تاوانەکەم خۆش بە، خوای گەورەیی بەرز و پەرۆز فەرمووی: بەندەکەم تاوانیکی کرد وزانی که پەرورەدگاریکی هەیه که لە تاوان خۆش دەبێت و بەندە دادەپۆشیت، یان سزای دەدات لە سەر تاوانەکه، ئەوا من لەو بەندەیهم خۆشبووم. پاشان -بەندەکه- جاریکی تر تاوانی کرد، ووتی: ئەهی پەرورەدگار لە تاوانەکەم خۆش بە، خوای گەورەیی بەرز و پەرۆز فەرمووی: بەندەکەم تاوانیکی کرد وزانی که پەرورەدگاریکی هەیه که لە تاوان خۆش دەبێت و بەندە دادەپۆشیت، یان سزای دەدات لە سەر تاوانەکه، ئەوا من لەو بەندەیهم خۆشبووم. پاشان -بەندەکه- جاریکی تر تاوانی کرد، ووتی: ئەهی پەرورەدگار لە تاوانەکەم خۆش بە، خوای گەورەیی بەرز و پەرۆز فەرمووی: بەندەکەم تاوانیکی کرد وزانی که پەرورەدگاریکی هەیه که لە تاوان خۆش دەبێت و بەندە دادەپۆشیت، یان سزای دەدات لە سەر تاوانەکه، ئەوا من لەو بەندەیهم خۆشبووم، هەرچیەکی دەوێت با بیکات هەتا ئەو کاتەیی بەردەوامه لەسەر تەوبەکردن و پەشیمانی و پێداگیری لەسەر نه گه رانهوه بۆ تاوانه که ؛ به لایم به هۆی لاوازی نه فسی دیسانه وه تووشی ده بێت، ئەگەر بەردەوام بوو لەسەر ئەم حالەتە و دەستبەجێ تەوبەیی کرد و داوای لیخۆشبوونی کرد، ئەوا منیش لێی خۆش دەبم، و تەوبەکردن دەبێتە هۆی هەلۆهاندنەوهی هەموو تاوانەکانی پێشوو.

له سووده کانی فہر موودہ کہ:

۱. فراوانی رحمتی خوی گہورہ بہ بندہ کانی و مرؤف ہرچہ بندہ گوناہ وتوان بکات، تہ گہر تہوبہ بکات وبگہریتہ وہ بؤ لای اللہ ؛ خوی گہورہیش تہوبہ کہی قبول دہ کات.
۲. ئیماندار بہ اللہ - سبحانہ وتعالی - ہیوای بہ لیخوشبوونی خودا ہہیہ، ولہ سزای تہو زاتہ مزنہ دہ ترسیت، بؤیہ دہ ستبہ جی تہوبہ دہ کات وبہ ردہ وام نابیت لہ سہر گوناہ وتاوان کردن.
۳. مہرجہ کانی تہوبہ کردنی دروست: وازہیتان لہ گوناہ کہ، پہ شیمان بوون لہ سہر کردنی، وپیداگری لہ سہر نہ گہر پانہ وہ بؤی، و تہ گہر تہوبہ کردن بیت لہ ستہ مکردن لہ مافہ کانی بہ بندہ کان پہ یوہ ست بہ مال یان ناوبانگ - شہرہف - یان نہفس، تہ مہ مہرجی چوارہم زیاد دہ کات، بریتہیہ لہ : داوی لیبووردن لہ خاودن مافہ کہ وگہر پانہ وہی مافہ کہ بؤی.
۴. گرنگی زانست بہ اللہ کہ وا لہ بندہ دہ کات زانا بیت سہبارت بہ بابہ تہ کانی ٹاینہ کہی، بؤیہ ہر جاریک ہہ تہ بکات؛ بی ہیوا نابیت و سنوور تینا پہریتیت.

(۴۸۱۷)

(۹۲) - عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ، فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يَصِلُ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا عَفَرَ اللَّهُ لَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِسَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: ۱۳۵].

[صحیح] - [رواہ ابو داود و الترمذی و النسائی فی الکبری و ابن ماجہ و أحمد]

(۹۲) - له عہلیہ وہ دہ لیت: من پیاویک بووم تہ گہر فہر موودہیہ کم ببیستایہ لہ پیغہ مہبری خودا و ﷺ؛ خوی گہورہ (بہ ہویہ وہ) سوودی پ نہ گہ یاندم

به ویستی خوی، وئه گهر یه کییک له هاوۀلانی فهرمووده یه کی بۆم باس کردایه سویندم دهۀا، ئه گهر سویندی بخواردایه ئه وا باوهرم یی ده کرد، وئه بوبه کر -فهرمووده یه کی- بۆم گیرایه وه، وئه بوبه کر راستی فهرموو، فهرمووی: بیستوومه که پیغه مبهری خودا ﷺ فهرموویه تی: «هه رکه سییک گوناهییک بکات، پاشان هه ستیت وده ستنوئژ بگریت، دواتر نوئژ بکات، پاشان داوای لیخوئشبوون له خوای گه وره بکات؛ ئه وا خوای گه وره لی خوش ده بیت»، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ دَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} واته: {وه ئه وانیه کی که کاتیک کرده وه یه کی ناشیرین ده که ن یان سته م له خوایان ده که ن که یادی خوایان کرده وه داوای لیبووردن ده که ن بۆ گونا هه کانیان} [سوره قی آل عمران: ۱۳۵]. [صه حیحه] - ئه بو داود وتیرمزی ونه سائی (له - الکبری-) وئیین ماحه وئه حمده - گیراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات هه ریه نده یه ک گوناهییک بکات، پاشان هه ستیت و به ییکی وجوانی ده ستنوئژ بگریت، دواتر دوو بکات نوئژ بکات به نیه تی ته و به کردن له م گونا هه، پاشان داوای لیخوئشبوون له خوای گه وره بکات؛ ئه وا خوای گه وره لی خوش ده بیت. پاشان پیغه مبهر ﷺ ئه م ئایه ته ی خوینده وه: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ دَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} واته: {وه ئه وانیه کی که کاتیک کرده وه یه کی ناشیرین ده که ن یان سته م له خوایان ده که ن که یادی خوایان کرده وه داوای لیبووردن ده که ن بۆ گونا هه کانیان} [آل عمران: ۱۳۵].

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. پاش کردنی گونا هه ؛ مسوئلمان ئاموژگاری کراوه به نوئژکردن پاشان داواکردنی لیخوئشبوون له خوای گه وره.
۲. فراوانی لیخوئشبوونی خوای گه وره -عز وجل-، و ته و به وداوای لیخوئشبوون قبول ده کات.

(۹۳) - عن أبي موسى عبد الله بن قيس الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مَسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مَسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۹۳) - له ئه بی موسای ئه شعه ریه وه - رهزای خوای لیبت - که پیغه مبه ر ﷺ دهفه رمویت: «خوای گه وه دهستی راده خات به شه وان بو ئه وهی گونا هکارانی رۆژ تهوبه بکه، ودهستی را ده خات به رۆژ بو ئه وهی گونا هکارانی شه و تهوبه بکه؛ ههتا وه کو خۆر له رۆژئاوا وه هئدیت». [صه حیه] - [موسلم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

خوای گه وه تهوبه ی بهنده که ی قبول ده کات ئه گه رچیش تهوبه که دوا بکه ویت، بۆیه ئه گه ر مڕۆف تاوانیک بکات له رۆژدا؛ ئه وا خودا تهوبه که ی قبول ده کات ئه گه رچیش له شه ودا تهوبه بکات، وئه گه ر مڕۆف تاوانیک بکات له شه ودا؛ ئه وا خودا تهوبه که ی قبول ده کات ئه گه رچیش له رۆژدا تهوبه بکات، ئه مه هه تا ئه و کاته یه که خۆر له رۆژئاوا وه درده چیت که ئه میش له نیشانه گه وه کانی روودانی قیامه ته.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. قبولکردنی تهوبه بهردهوامه ههتا وه کو ده رگی تهوبه کردن کراوه بیت، ده رگی تهوبه کردن داده خریت به ده رچوونی خۆر له رۆژئاوا وه، و داده خریت له پێش سه ره مه رگ؛ ئه میش کاتیکه که رۆح ده گاته گه روو.
 ۲. بۆ هیوا نه بوون به هۆی تاوانه کانه وه، چونکه لی بوورده یی خوای گه وه ره حمه تی فراوانه، و ده رگی تهوبه کردن کراوه یه.
 ۳. مه رجه کانی تهوبه کردن:
- یه که م: وازهینان له گونا هه که.
- دووه م: په شیما ن بوونه وه له سه رکردنی.

سیئہم: پیدائگری لہ سہر نہ گہرانہوہ بوئو گوناہہ. ئەم مہرجانہ لہ خو
دہ گریٹ ئە گہر گوناہہ کہ لہ مافہ کانی خوی گہورہ بوو. ئە گہر گوناہہ کہ
دەرہق بہ مافی بەندہ کان بیت ؛ ئەوا مہرجہ بو دروستیتی تہوبہ کہ مافہ کہ
بگریتہوہ بو خاوەنہ کە ی، یان خاوەن مافہ کہ لئی خویش بیت.

(٤٣٨)

(٩٤) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «يُنْزَلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: «مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟» [صحيح] - [متفق عليه]

(٩٤) - له ئەبی ھوریرەوہ -رەزای خوی لیبیت- کہ پیغەمبەری خودا ﷺ
دەفەر مویت: «پەروەردگاری بەرز و پەرۆزمان ھەموو شەویەک لە سیئەکی
کۆتایی شەودا دادەبەزیتە ئاسمانی دنیا، و دەفەر مویت: «کی لیم
دەپارێتەوہ بوئەوہی وەلامی بدەمەوہ؟ کی داوام لێدەکات بوئەوہی پێی
بەخشم؟ کی داواي لێخۆشبوونم لێدەکات بوئەوہی لێی خویش بێم؟».

[صه حیه] - [بوخاری و موسلیم ھاوران لەسەری]

شیکردنەوہ:

پیغەمبەر ﷺ ڕوونیدەکاتەوہ کہ خوی گەورە -تبارک وتعالی- ھەموو شەویەک لە
سیئەکی کۆتایی شەودا دادەبەزیتە ئاسمانی دنیا، و ئامۆزگاری بەندەکانی دەکات
بوئەوہی نزا بکەن و لێی بپارێتەوہ، و وەلامی ئەو کەسانە دەداتەوہ کہ لێی
دەپارێتەوہ، و ھەر وەھا ئامۆزگاریان دەکات ؛ داواي ئەو شتانە ی لێبکەن کہ
دەیانەوێت بۆیان جێبەجی بیت، چونکە ئەو دەبەخشیت بە ئەوہی داوا دەکات،
و ھەر وەھا ھانیان دەدات بوئەوہی داواي لێخۆشبوون بکەن لە گوناھەکانیان
چونکە ئەو زاتە مېھرەبانە لە بەندە ئیماندارەکانی خوێشەبیت ئە گەر لێی بپارێتەوہ
و داواي لێخۆشبوونی لێبکەن.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. فہ زلی سیئہ کی کوتاہی شہو؛ بؤ نوٹو و نزا وئیسٹغفار کردن له و کاتہ دا.
۲. دہبیت مروؤف له پاش بیستنی ٹہم فہرموودہ یہ زور بہ پەرؤش بیت له سہر بہہ لزانینی کاتہ کانی قبولبوونی نزا.

(۱۰۴۱۲)

(۹۵) - عن الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ - وَأَهْوَى الثُّعْمَانُ بِأَصْبَعِيهِ إِلَى أُذُنَيْهِ: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حَتَّى اللَّهَ تَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۹۵) - له نوعمانی کوری بہ شیرہوہ -رہ زای خوی لبیت- دہنیت: گویم له پتغہمبہری خودا بوو ﷺ کہ دہیفہرموو (ونوعمان بہ پنجه کانی ٹامارہی بؤ گوئیہ کانی کرد): «حہ لال ٹاشکرایہ وحہرام ٹاشکرایہ، له نیوانیان ہہندیک شتی گوماناوی ہہن کہ زور له خہ ٹکی نابزانیت، ٹہوہی خوی له گومانہ کان ہپارنیت ٹہوا دین وکہ سایہ تی سہ لامہت بووہ، وٹہوہی بکہویتیہ ناو گومانہ کان (شوبہہ کان)؛ ٹہوا تووشی حہرام بووہ، وکہ شوانیک کہ مہرہ کانی له دہوری خاکیکی قہدہغہ کراودا دہلہوہرینیت لهوہدایہ کہ مہرہ کان ہچنہ ناو خاکہ قہدہغہ کراوہ کہوہ، وہہموو ہادشایہ ک سنووری خوی ہہیہ، وسنووہرہ کانی خوی گہورہ بریتیہ له حہرامکراوہ کان، ولہ لاشہدا پارچہ گوشتیک ہہیہ ٹہ گہر چاک بوو؛ ٹہوا ہہموو لاشہ چاک دہبیت، وٹہ گہر خراب بوو؛ ٹہوا ہہموو لاشہ خراب دہبیت، ٹہویش بریتیہ له دل». [صہیحہ] - [بوخاری و موسلیم ہاوران لہ سہری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ بنچینه یه کی گشتی روونده کاته وه له شته کاند، که له شه ریه تدا بۆ سی جۆر دابهش ده بن: چه لائیکی روون، و چه رامیکی روون، و شتانیکی که گوماناوین و روون نین له حوکمدا له پروانگه ی چه لال و چه رامیه وه، و زۆریکی له خه لکی حوکمه کانیا نازانن.

هه رکه سیکی واز له شته گوماناویه کان بهیئیت ئه و دینداریه که ی پارێزرا و ده بیئت به هۆی دوور که و تنه وه له تووشبوون به حهرام، و که سایه تی - ناوبانگی - پارێزرا و ده بیئت له قسه ی خه لکی چونکه رهخنه ی لیده گرن له کاتی کردنی ئه م شته گوماناویه دا. بۆیه ئه وه ی دوور نه که و تنه وه له شته گوماناویه کان ئه و خۆی تووشی یه کتیک له م دوو شته یان هه ردوو یان ده کات: یان ئه وه تا تووشی حهرام ده بیئت، یان ئه وه تا خه لکی رهخنه ی لیده گرن و تانه ی لیده ده دن.

وی پیه مبه ر ﷺ نمونه یه کی هینایه وه بۆ ئه وه ی حا لی ئه و که سه روونبکاته وه که شته گوماناویه کان ده کات وه کو شوانیک وایه که مه ره کانی له ده وری خاکیکی سنورداردا بله وه رینیت، نزیکه له وه ی مه رو مالاته که ی له م له وه رگا سنورداره بخۆن؛ به هۆی نزیک بوونه وه یان لی، به هه مان شیوه ئه وه ی شتیکی گومانای ده کات؛ نزیک ده بیته وه له حهرام و ره نگه تووشی بیئت.

پاشان پیغمبر ﷺ باسی ئه وه ی کرد که له لاشه دا پارچه گوشتیک هه یه (ئه ویش دله) ئه گه ر چاک بیئت؛ ئه و لاشه ییش چاک ده بیئت، و ئه گه ر خراب بیئت؛ ئه و لاشه ییش خراب ده بیئت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. هاندان بۆ دوور که و تنه وه له و شته ی گوماناییه، و حوکمه که ی روون نییه.

(۴۳۱)

(۹۶) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لا تَسُبُّوا أصحابي، فلو أن أحدكم أنفقَ مثل أُحد، ذهبًا ما بَلَغَ مُدَّ أحدهم، ولا نَصِيفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۹۶) - له نه بی سه عیدی خودریه وه - رهزای خوی لیبت - که پیغه مبه ر ده فمویت: «جوین به هاوه لانم مه دن، نه گهر به کیکتان هینده ی ئوحد ئالتون ببه خشیت؛ نهوا ناگات به هینده ی به خشینی چنگیک یان نیو چنگی نهوان». [صه حجه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر نه هی کردووه له جویندان به هاوه لان - رهزای خویان لیبت -، وهه والی نه وهی داوه که نه گهر که سیک هینده ی چیای ئوحد ئالتون ببه خشیت نهوا پاداشتی به خشینه که لای خوی گه وه ناگاته پاداشتی به خشینی یه کیکی له هاوه لان نه گهر نه م هاوه له هینده ی چنگیکی ده ست خوراک ببه خشیت وته نانه ت ناگاته نیوه ی چنگیکی ده ستیش؛ وهۆکاره که ی نه وهیه که هاوه لان هه موویان باشت وچاکترن له هه موو نه وه که سانه ی له پاش نهوانه وه دین، وهۆکاری به رزی پله وپایه ی به خشینیان نه وهیه که له کاتی ته نگانه وگرنگیدا بووه، وچونکه به خشینه که یان بو سه رخستی پیغه مبه ر ده وباراستی بووه.

وهه م فه زله ش له پاش نهوان نییه و به هه مان شیوه جیهاد وتیکۆشان وهه موو په رسته کانی تریان، له گه ل نه وهی له نه فس وده روونیاندا بوو له په حمه ت وخۆشه ویستی وخشوع وته قواداری وله خودا ترسی وساده بوون -التواضع- وبه خشین وجیهاد وتیکۆشان له پیناو خوی گه وه وجگه له مانه له کرده وه چاکه کان، وهه موو ژیانیان به خشی بو سه رخستی نه م ئاینه پیروژه -رهزا ورحمه تی خویان لیبت- وهه روه ها فه زلی هاوه ل بوون له گه ل پیغه مبه ر پاداشت پله وپایه ی خوی هه یه نه گهر بو ماوهیه کی که مهیش بیت وهیچ کرده وهیه ک ناگات به پاداشت وفه زلی نه م هاوه لبوونه،

وفه زله كانيان هه رگيز ناتوانریت بپتوریت وبه راورد بکرت، وئهمیش فهزل وبه خشینی خودایه بو هه رکه سیک بیهویت دهیبه خشیته.

له سووده کانی فه رموده که:

۱. جوئیدان به هاوه لآن - رهزای خوایان لیبت - حه رامه، وله تاوانه کهوره کانه.

(۱۱۰۰)

(۹۷) - عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غُلَامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحْفَظْهُ تَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي]

(۹۷) - له ئین عه باسه وه - رهزای خوایان لیبت - دهئیت: من رۆژیکیان به سواری و لاخیک له پشی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ و به منی فهرموو: «ئهی کور (ئهی غولام)، هه ندیك وشته فیڕ ده کهم، سنووره کانی شه ریه تی خودا بپاریزه؛ ئهوا خودا ده تپاریزیت، سنووره کانی شه ریه تی خودا بپاریزه؛ ئهوا ده بینیت خودا له پێشه وه له گه ل تۆدا ده بیت، ئه گه ر داوات کرد؛ ئهوا ته نها داوا له خودا بکه، وئه گه ر داوا ی یارمه تی وپشتیوانیت کرد؛ ئهوا ته نها داوا ی یارمه تی وپشتیوانی له خودا بکه، و بزانه به راستی ئه گه ر هه موو ئوممه ت کو بی نه وه بو ئه وه ی به شتیک سوودت پێ بگه یه نن؛ ئهوا سوودت پێ ناگه یه نن ته نها به و شته نه بیت که خودا بو ئی نووسیوو، وئه گه ر کو بی نه وه بو ئه وه ی به شتیک زه ره ر و زیانت پێ بگه یه نن؛ ئهوا زه ره ر و زیانت پێ ناگه یه نن ته نها به و شته نه بیت که خودا له سه رتی نووسیوو، قه ئه مه کانی نووسی نی قه ده ر

هه لگيراون وپه ره کانیش وشك بوونه ته وه». [صه حیه] - [تیرمزی

گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

ئین عه باس - په زای خوی لیبت - باسی ئه وه ده کات کاتیک مندال بوو له پشتی پیغه مبه ر ﷺ بوو به سواری ولاخیک، ﷺ یی فهرموو: من هه ندیک وشه ت فیر ده که م که به هویانه وه خوی گه وره سوودت پیده گه یه نیت: فرمانه کانی خودا بپاریزه وخوت به دوور بگره له نه هی لیکراوه کان، به شیوه یه ک ته نها له عبادت وپه رستشدا ببیریت وله تاوان وگوناخدا بونت نه بیت، نه گهر به م شیوه یه بیت ئه وا پاداشتی تو ئه وه یه خودا ده تپاریزیت له ناخوشی وناپه حه تیه کانی دنیا وقیامه ت، وسهرت ده خات له ئه رکه کانت له هه رشوینیک بیت.

وئه گهر ویستت داوای شتیک بکه یت؛ به ته نها داوا له الله بکه که وه لای داواکاران ده داته وه.

وئه گهر ویستت داوای یارمه تی و به هاناوه هاتن بکه یت؛ ئه وا ته نها له الله داوای بکه.

ودلنیا به له وه ی ئه گهر هه موو سهر زه وی کوپینه وه بوئه وه ی سوودیکت پنبگه یه نن؛ ئه وا ناتوانن ئه و سووده به تو بگه یه نن مه گهر خوی گه وره ئه و سووده ی بو تو نووسیبت، وهیچ زیانیک تووشت نابیت ئه گهرچیش هه موو خه لکی سهر زه وی کوپینه وه له سهر زیانگه یاننن به تو مه گهر خوی گه وره ئه و زیانه ی له سهر تو نووسیبت.

وئه مانه هه مووی خوی گه وره - عز وجل - نووسیویه تی له قه ده ردا به پیی زانست وحیکمه تی، وئه وه ی خودا نووسیویه تی ناگوړیت، وده بیت چاک بزاین که په روه ردگار هه رگیز سته م له به ننده کانی ناکات.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. گرنگه بابته کانی ثاین له ته وحید - یه ک خوا په رستی - وئادابه کان وهتد؛ فیری مندالان بکرت.

۲. پاداشت هاوشیوهی کرده‌وهیه.
۳. فه‌رمان به پشت به‌ستن به خ‌وای گه‌وره، وته‌وه ک‌ول به‌ستن ته‌نها به ته‌و زاته به‌ی هیچ که‌س‌یکی تر، وئه‌و باشترینه که مرؤف ته‌وه ک‌ولی پی ته‌ه‌بیت.
۴. باوهر به قه‌زا وقه‌ده‌ر ورازیپوون پی، وخوای گه‌وره بریاری له‌سه‌ر قه‌ده‌ری هه‌موو شتیک داوه، وپه‌روه‌ردگار سته‌م له هیچ یه‌کیک ناکات -سبحانه و‌تعالی-.
۵. هه‌رکه‌س‌یک فه‌رمانه‌ کانی خ‌وای گه‌وره پشت‌گ‌وی بخات ؛ ته‌وا خ‌وای گه‌وره‌یش وه‌کو ئیهمال‌ک‌راو و له‌ییر‌چ‌وو مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات ونا‌یپار‌یز‌یت.

(۴۸۱)

(۹۸) - عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِمَّ».

[صحیح] - [رواه مسلم وأحمد]

(۹۸) - له سوفیانی کوری عبد اللهی سه‌قه‌فیه‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بیت- ده‌ل‌یت: ووت‌م: ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا، رسته‌یه‌کم پی بلی له ئیسلامدا ؛ که پرس‌یار له هیچ یه‌کیک نه‌که‌م سه‌باره‌تی جگه له تو نه‌بیت، فه‌رمووی: «بلی: ئیمانم به الله هینا پاشان پابه‌ندی ریگای راست به (ئیس‌تیقامه‌تت هه‌بیت)».

[صه‌حیحه] - [موس‌لیم وئه‌حمه‌د - گ‌یراویانه‌ته‌وه]

شیک‌ردنه‌وه:

هاوه‌ل‌یک به‌ناوی سوفیانی کوری عبد الله -ره‌زای خ‌وای لی‌بیت- پرس‌یاری له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد ؛ بو ته‌وه‌ی قسه‌یه‌کی فی‌ر بکات که هه‌موو ماناکانی ئیسلامی له‌خ‌وگرت‌بیت، وئه‌ویش ده‌ستی پی‌وه بگرت وپرس‌یار له‌که‌سی تر نه‌کات سه‌باره‌تی.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پی فه‌رمووی: بلی: باوهرم به الله هینا، واتا باوهرم هه‌یه به‌وه‌ی ته‌نها ته‌و په‌روه‌ردگار وخوا و‌خ‌ول‌ق‌ینه‌ر وپه‌رست‌راوی هه‌قه وتا‌که و‌ی هاوتا و‌ی هاوبه‌شه، پاشان ملکه‌چ بیت بو گو‌یرایه‌لی خ‌وای گه‌وره ته‌میش به

ئەنجامدانی فەرزەکانی اللّە و دوورکەوتنەوێ لە حەرەمکراوەکان، و بەردەوام و پابەند بێت لە سەر ئەم رێپازە.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. بنچینەی ئاین بریتییە لە باوەڕهێنان بە اللّە ؛ بە پەروەردگاری و ئۆلۆهییەتی -پەرستراوی- و ناو و سیفەتەکانی -سبحانە و تعالی-.
۲. گرنگی پابەند بوون لە سەر رێگای راست -ئێستقامەت- ؛ لە پاش ئیمان هێنان، و بەردەوامبوون لە سەر پەرستنه‌کان، و جێگیر بوون لە سەر ئەمە.
۳. ئیمان (باوەڕهێنان) مەرجه بۆ قبوڵ بوونی کردەوێکان.
۴. باوەڕهێنان بە اللّە، هەموو ئەو شتانه‌ دەگرتەوێ که دەبێت مسوڵمان باوەری پێیان هەبێت لە ییروباوەرێکان و بنچینەکانیان، و ئەوێشی پەيوه‌سته‌ پێیان لە کردەوێکانی دڵ، و ملکه‌چبوون بۆ اللّە لە ناخ و ئاشکرادا.
۵. -ئێستقامەت- بریتییە لە پابەندبوون بە رێگای راست، ئەمیش بە جێبەجێکردنی واجبه‌کان و دوورکەوتنەوێ لە نه‌ه‌ی لیکراوەکان.

(٦٥٠١٨)

(٩٩) - عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(٩٩) - لە نوعمانی کۆری بەشیرەوێ -پەزای خۆی لیبێت- که پێغه‌مبەری خودا ﷺ دەفەرموێت: «نمونە‌ی ئیمانداران لە پەيوه‌ندی و بە‌زە‌ی و سۆزێان بە‌رامبەر یه‌کتر ؛ و ه‌کو نمونە‌ی لاشه‌یه‌ک وان، ئە‌گەر ئە‌ندامێکی تووشی ئازار و ناره‌حه‌تی بێت ؛ ئە‌وا سه‌رجه‌م ئە‌ندامه‌کانی تریش کاردانه‌وه‌یان ده‌بێت (لە‌م ناره‌حه‌تی و ئازاره‌ و ده‌نالتین) بە‌ شه‌ونخونی و تا دایان ده‌گرت.».

[مه‌حیحه‌] - [بوخاری و موسلیم ه‌اوران لە‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پښه مېهر ﷺ ږوونیکړده‌وه که واجبه حالی مسولمانان له گهل یه کتردا له پروانگه‌ی ویستنی خیر وړه حمه‌ت ویاړمه‌تی وسه‌رخستن، وئازار چه‌شتن به‌هوی ئه‌و زیانه‌ی تووشیان بووه؛ ده‌بیت وه‌کو یه‌ک لاشه‌ واین، ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکې نه‌خوش بیت، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی تر کاردانه‌وه‌یان ده‌بیت به‌شه‌ونخونی وټا دایان ده‌گریټ.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. ده‌بیت مافی مسولمانان به‌گه‌وره دابنریت، وټاموژگاری کردن به‌هاوکاری له نیوانیان وسوژ ونه‌رمونیان بوونیان به‌رامبهر یه‌کتر.
۲. ده‌بیت په‌یوه‌ندی خو‌شویستن وسه‌رخستن هه‌بیت له نیوان ئیمانداراندا.

(۴۹۶۹)

(۱۰۰) - عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضْوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۰۰) - له عوسمانی کوری عه‌فانه‌وه -ړه‌زای خوی لبیت- که پښه مېهری خودا ﷺ ده‌فرمویت: «ئوه‌ی به‌جوانی وړیکې ده‌ستنویر بگریټ؛ ئه‌وا هه‌موو گونا‌هه‌کان له لاشه‌یدا ده‌رده‌چن هه‌تاوه‌کو له ژیر نینوکه‌کانه‌وه ده‌رده‌چن». [صه‌حیه] - [موسلم گټراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پښه مېهر ﷺ باسی ئه‌وه‌مان بو ده‌کات هه‌رکه‌سیک به‌جوانی وړیکې ده‌ستنویر بگریټ؛ له گهل ړه‌چاو کردنی ئاداب وسونه‌ته‌کانی، ئه‌مه‌ هوکاره بو‌ئوه‌ی خوی گه‌وره له گونا‌هه‌کانی خوش بیت، هه‌تاوه‌کو گونا‌هه‌کان له لاشه‌یدا ده‌رده‌چن له ژیر نینوکه‌کانه‌ی ده‌ست وپیښه‌وه.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. ئامۆزگاری بۆ گرنگیدان به فیروونی ئادابه کانی دهستنوێزگرتن ومه رج وسونه ته کانی، وکرده وه کردن پێی.
۲. فەزل وپاداشتی دهستنوێزگرتن، وهۆکاره بۆ لیخۆشبوون له گوناوه بچووکه کان، به لām گوناوه گهوره کان ده بێت ته وه بیان لیبکریت به مه رجه کانی وه.
۳. مه رچی ده رجوونی تاوان وگوناوه کان له لاشه ئه وه یه که به جوانی وپێکی دهستنوێز بگریت وه وه شیوه یه بێت که پێغه مبه ر ﷺ روونی کردووه ته وه بۆ ئومه ته که ی.
۴. لیخۆشبوونی گوناوه کان له م فه رمووده یه دا به ستراره ته وه به دوورکه و تنه وه له گوناوه گهوره کان وته وه کردن لییان، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنْ تَجْتَنُّوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ...﴾ [النساء: ۳۱] واته: ﴿ئه گه ر خو تان بپارێزن له و تاوانه گه و رانه ی قه ده غه کراوه لیتان، ئه وه له گوناوه کانی تر تان خو شده یین...﴾.

(٦٦٦)

(۱۰۱) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سأل رجل النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله، إنا نركب البحر، ونحمل معنا القليل من الماء، فإن توضأنا به عطشنا، أفنتوضأ بماء البحر؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «هو الطهور ماؤه الحل ميثته».

[صحيح] - [أخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه والنسائي ومالك والدارمي وأحمد]

(۱۰۱) - له ئه بێ هورهیره وه - په زای خوای لیبیت- ده لیت: پیاویک پرسیا ری له پێغه مبه ر ﷺ کرد، ووتی: ئه ی پێغه مبه ری خو دا، ئی مه سواری که شتی ده یین له سه ر ده ریا، وه هندی ک ئاو له گه ل خو مان ده یین، ئه گه ر دهستنوێز بگرین به م ئاو ه تینوو مان ده بێت، ئایا ده کریت به ئاو ی ده ریا دهستنوێز بگرین؟ پێغه مبه ری خو دا ﷺ فه رمووی: «ئاو ی ده ریا ئاو یکی پا که وپا که ره وه یه، ومرداره وه بووی ده ریایش هه لاله». [صه حیه] - [ئیبو ماجه وتیرمذی ونه سائی

وته بو داود وته حمه د ومالی ک وداره می - گێرا وایانه ته وه]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ له م فهرمووده یه ک پاکوخواوینی ئاوی ده ریا روونده کاته وه که له هه مان کاتدا پاکه ره وه یه؛ بۆ ده ستونیزگرتن وپاککردنه وه ی شتی تریش ده کړیت به کار به یتریت، وهه ر ئاژه لیکي ده ریا یی بمریت له ناو ده ریا دا حه لاله خواردنی؛ نه گه رچیش مرداره وه بوو بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئاژه لی مردووی نیو ده ریا حه لاله، ئاژه لی مردووی نیو ده ریا: مه به ست نه و ئاژه لانه یه که ته نها له نیو ئاودا ده ژین نه گه ر بمرن نه و خواردنیان حه لاله.
۲. وه لامدانه وه ی پرسیارکار به زیاتر له وه ی پرسیار ی سه باره تی کردو وه بۆ نه وه ی به کاملترین شیوه سوودی پښه یه نیت.
۳. نه و ئاوه ی تامی یان بونی یان رهنگی به شتیکی پاک ده گوړیت، نه و له سه ر پاکیتی خو ی ده مینیت چونکه له سه ر حه قیقه ته که ی ماوه که پاکه، نه گه رچیش سوپرتر یان گه رمتر یان ساردتر بیت.
۴. ئاوی ده ریا بۆ ده ست نوژی وله ش گرانی لاده بات، وپسی نا هیلیت له سه ر شتیکی پاک وه کو لاشه وجل وپارچه یه ک یان جگه له مانه.

(۸۳۵۵)

(۱۰۲) - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الماء وما يُنَوَّبُهُ من الدواب والسَّباع، فقال صلى الله عليه وسلم: «إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْحَبَثَ». [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه والترمذي والنسائي والدارمي وأحمد]

(۱۰۲) - له عبدالله ی کوری عومه ره وه -ره زای خوا یان لی بیت- ده لیت: پښه مېهر ﷺ پرسیار ی لیکرا سه باره ت به ئا و به کاره ی نانی له لایه ن ئاژه له کانه وه، پښه مېهر ﷺ فه رمووی: «نه گه ر ئا و به نه ندازه ی دوو قوله* بوو؛ نه و پسی هه ئناگریت (پیس نابیت)». * (دوو قوله: -قوله-

ئەندازەيە کى ئەو سەردەمە بوو، کە بە پێوەرى ئیستا نزیکەى دەکاتە ۱۰۵ لیتر. بەلام -دوو قولى- دەکاتە: ۲۱۰ لیتر و نیو؛ ئەمیش ئەو برەيە وا لە ئاو دەکات کە پیسی هەلنەگریت). [صەحیحە] - ئیبنو ماجە و تیرمذی و نەسائی و ئەبو داود و ئەحمەد و دارەمی - گێراویانەتەوه]

شیکردنەوه:

پێغەمبەر ﷺ ئەو رووندەکاتەوه کە ئاوی زۆر پیس نابێت بەهۆی بەرکەوتی پیسیهوه ئەگەر یەکیک لە سیفەتەکانی نەگۆرێت (سیفەتەکان: تام، ڕەنگ، بۆن)، بە پێچەوانەى ئاوی کەم کە زۆر جار پیس دەبێت بەهۆی بەرکەوتی پیسیهوه کە بێگومان سیفەتەکانیشی دەگۆرێت، بۆیە ئەگەر ئاو زۆر بێت و سیفەتەکانی بگۆرێت بەهۆی پیسیهکهوه ئەوا سیفەتی پاککردنەوهی تیدا نامۆیەت و نابێت وەکو پاککەرەوه بەکاربهێنرێت بۆ دەستنوێژگرتن و خوشۆردن چونکە پیس بوو ئەگەرچی دوو قولىش بێت، و ئەو ئەندازەيەى روون کردەوه لە پرسیاری بەکارهێنانی ئاوی بەکارهێنراو لە لایەن ئازەلەکانەوه جا بۆ خواردنەوه بێت یان هەر شتێکی تر؛ ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوهی کە زۆر جار ئاوی بەجێماوه و بەکارهێنراوی ئازەلان پیسە، مەگەر ئاوه کە زۆر بێت و سیفەتەکانی نەگۆرێت بەهۆی بەکارهێنانی ئازەلەکەوه.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. ئاو پیس دەبێت ئەگەر یەکیک لە سێ سیفەتەکەى بەهۆی پیسیهوه بگۆرێت؛ ڕەنگی یان تامی یان بۆنی، و فەرموودە کە زۆرینهی حالەتەکان دەگۆرێتەوه؛ ئەکە بۆ حالەتێکی تایبەت بێت.
۲. زانایان یە کدەنگن لەسەر ئەوهی ئەگەر پیسی یەکیک لە سیفەتەکانی ئاو بگۆرێت ئەوا ئاوه کە پیس دەبێت و بەکەلکی بەکارهێنان نایەت، ئەگەر ئاوه کە زۆر یان کەم بێت.

(۸۳۵۷)

(۱۰۳) - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَتَيْتُمُ الْعَايِظَ فَلَا تَسْتَقِيلُوا الْقِبْلَةَ، وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا وَلَكِنْ شَرُّقُوا أَوْ غَرِّبُوا» قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَاحِضَ بُنِيَتْ قَبْلَ الْقِبْلَةِ فَتَنَحَّرَفُ، وَدَسْتَعْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى. [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۰۳) - له ئەبی ئەیوبی ئەنسارییه وه -پهزای خوای لیبیت- که پیغه مبهه ښه ده فرمویت: «ته گهر چوونه سهرئاو کردن؛ روو له قیبله مه کهن وېشتی تيمه کهن، به لکو روو له روژه لات یان روژئاوا بکهن». ئەبو ئەیوب ده لیت: «کاتیک هاتین بو شام، بینیمان سهرئاوه کان به رهو پرووی که عبه دروستکراوه، بویه خو مان له رووکردنه قیبله لاده دا، وداوای لیخو شېوونمان له خوای گه وه ده کرد». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

ئهو که سه ی دهیه ویت سهرئاو بکات بو میز یان پیسی کردن؛ پیغه مبهه ښه نه ی لیکردووه روو بکاته ئاراسته ی قیبله ورووی له ئاراسته ی که عبه بیت، و نه ی لیکردووه پشت له قیبله بکات به شیوه یه ک له ئاراسته ی پشته وه بیت؛ به لکو ده بیت ئاراسته ی پرووی بگوړیت به رهو روژه لات یان روژئاوا ته گهر ئاراسته ی قیبله له لای ته وه کو ئاراسته ی قیبله ی خه لکی مه دینه بوو. پاشان ته بو ئەیوب -پهزای خوای لیبیت- باسی ته وه ی کرد کاتیک هاتن بو شام بینیان سهرئاوه کان به رهو ئاراسته ی که عبه دروستکرون، بویه ته وانیش ئاراسته ی لاشه یان له ئاراسته ی قیبله لاده دا؛ له گه ل ته مه یشدا داوای لیخو شېوونیان ده کرد له الله.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. دانای له مه دا بو به گه وره دانای که عبه ی پیرو وړیز لیگرتیه تی.
۲. ئیستیغفار کردن -ووتی: استغفر الله- له پاش ده رچوون له شوئی سهرئاو کردن.

۳. جوانی فیرکاری پیغه مبهَر ﷺ ؛ چونکه کاتیک شتیکی قه دهغه کراوی باسکرد ئامازهی کردووه بۆ شیکی ریگه پێ دراو که شوینی قه دهغه کراوه که بگریته وه.

(۳۰۷۸)

(۱۰۴) - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُمَسِّكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَنْتَفِسُ فِي الْإِنَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۰۴) - له ئه بی قه تاده وه - په زای خوای لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ دهغه رمویت: «با هیج یه کیکتان شه رمگه ی (عه وره تی) نه گریت به دهستی راستی له کاتی میزکردندا، وبا خوی پاک نه کاته وه به دهستی راستی له کاتی سه رئاوکردندا، وبا هه ناسه نه دات له ناو په ردای خواردنه وه یدا». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهَر ﷺ هه ندیک له ئه ده به کانی روونکردووه ته وه، له وانه یش: نه هی کردووه له وهی پیاو ئه ندای نیرینه ی به دهستی راستی بگریت له کاتی میزکردندا، ونه هی کردووه له وهی پیسی پیشه وه وپاشه وه لابریت به دهستی راست؛ چونکه دهستی راست بۆ شتی ریژلیراو دانراوه، ونه هی کردووه له وهی مروؤف هه ناسه بدات له و په ردای خه ی خواردنه وهی تیدا ده خواته وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. روونکردنه وهی پیشه نگی ئیسلام له پاک و خاوینی و ئه ده به جوانه کان.
۲. دوورکه و تنه وه له شته پیس و بوگه نه کان، ئه گهر ناچار بوو راسته وخو دهستی لیبدا ؛ ئه و ده بیت به دهستی چه پ بیت.
۳. روونکردنه وهی ریژداری راست و فه زلی به سه ر چه په وه.
۴. کاملیتی شه ریعه تی ئیسلام و گشتیگری رینمای و فیرکاریه کانی.

(۳۰۷۹)

(۱۰۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا اسْتَقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأْ فَلْيَسْتَنْزِ ثَلَاثًا، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۰۵) - له ئه‌بی هوره‌یره وه - په‌زای خوای لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ده‌فه‌رمویت: «هه‌رکه‌سیکتان له‌خه‌وه‌ستا وده‌ستنوژی گرت ئه‌وا با سئ جار ئاو‌راداته‌نیو لووتی (به‌هه‌ناسه‌هه‌لی بمژیت) وده‌ری بکات، چونکه‌شه‌یتان به‌دریژایی شه‌و له‌سه‌ر لووتی ده‌میښته‌وه». [صه‌حیحه]- [بوخاری و موسلیم هاواران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

ئهبو هوره‌یره - په‌زای خوای لیبیت- ده‌یگیږیته‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: (هه‌رکه‌سیکتان له‌خه‌وه‌ستا وده‌ستنوژی گرت): واتا ویستی ده‌ستنوژی بگریټ.

(ئه‌وا با سئ جار ئاو‌راداته‌نیو لووتی (به‌هه‌ناسه‌هه‌لی بمژیت) وده‌ری بکات): واتا با ناوه‌وی لووتی پاک بکاته‌وه وئوه‌وی تښدابه‌ده‌ریکات، ئه‌م کرده‌ویه سئ جار ئه‌نجامبدات، واته‌ئاوه‌که هه‌لمژیت وده‌ری بکات -فن بکات- وبا زیاد له‌پیویست ئه‌م کرده‌ویه بکات مه‌گه‌ر به‌پوژوو بیت له‌ترسی چوونه‌ژووره‌وی ئاو‌بو‌نیو‌قورگ. (چونکه‌شه‌یتان به‌دریژایی شه‌و له‌سه‌ر لووتی ده‌میښته‌وه): ه‌وی ئه‌نجامدانی ئه‌م کرده‌ویه پوونکراوه‌ته‌وه بو‌که‌سیک هه‌ستا بیت له‌خه‌و ئه‌ویش ئه‌ویه که شه‌یتانه‌کان به‌دریژایی شه‌و له‌سه‌ر لووتی مرو‌فه‌کان ده‌میښته‌وه بو‌ئوه‌وی ئه‌گه‌ر نه‌یان‌توانی له‌خه‌ودا وه‌سوه‌سه‌وخه‌وی ناخو‌شیان بو‌به‌ینن ئه‌وا له‌سه‌ر لووتیان ده‌میښته‌وه بو‌ئوه‌وی خه‌وی ناخو‌شیان بو‌به‌ینن وبیخه‌نه‌می‌شکيه‌وه می‌شکیانه‌وه، وبی‌به‌شیان بکه‌ن له‌خه‌و بنینی خو‌ش، چونکه‌می‌شک شو‌ینی بینینی ئه‌و خه‌وانه‌ن، بو‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانیکرد به‌شو‌ردنی ناوه‌وی لووته‌کان بو‌لابردنی پیسی وچلکی شه‌یتان، لووت یه‌کټکه له‌رڼگا‌کان به‌ره‌و دل وهیچ ده‌رگایه‌کی له‌سه‌ر

نييه ههروه کو گوئییه کان، وله فهرمووده ی تردها هاتووه: شهیتان ناتوانیت شتی داخراو بکاتهوه، بۆیه فهرمانکراوه به داخستی دهم له کاتی باویشکدا بۆ ئهوهی شهیتان نه چیتته ژوورهوهی دهم.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. دروسته ئاو بکاته -هه لمژیتته- نیو لووتی ودهریکات بۆ ئهوه که سهی تازه له خهوه ستاوه؛ ئهه مییش بۆ لابردهی شوینه واری شهیتان له نیو لووتیدا، وئه گهر دهستنوژی بگریت؛ ئهوا فهرمان به ئاو هه لمژینه نیو لووت ودهرکردنی زیاتر جهختی له سهر کراوه تهوه.
۲. دهرکردنی ئاوی نیو لووت (الاستنثار) سوودی ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستنشاق) تهواو دهکات؛ چونکه ئاو هه لمژینه نیو لووت بۆ پاککردنهوهی ناو لووته، وبه دهرکردنی ئاوه که پیسیه کانی نیو لووتیش دهرده چن.
۳. به ستنهوهی باسه که به خهوی شهو له وشه ی (بیبت) هوه وهرمانگرتووه؛ چونکه ئهم وشهیه تهنها بۆ خهوتن له شهودا به کاردیت، ههروهها خهوی شهو درێژ و قووله.
۴. فهرمووده که به لگهیه له سهر ئهوهی شهیتان ده چیتته نیو لاشه ی مرؤفه وه وتیکه لی ده بیبت له کاتیکدا ئهوه ههستی پیناکات.

(۸۳۷۷)

(۱۰۶) - عن أنس رضي الله عنه قال: «كان النبي صلى الله عليه وسلم يغسل، أو

كان يغتسل، بالصّاع إلى خمسة أمداد، ويتوضأ بالمُدِّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۰۶) - له ئهه سهوه -رهزای خوی لیبیّت- ده لیّت: «پیغه مبهه ر ﷺ خوی ده شورده به ئاو یک که به ئه ندازه ی صاعیک * بیّت هه تا له وهیه به ئه ندازه ی پینج مود * بووايه، وبه یه ک مود ده ستنوژی ده گرت». * (صاع: ئه ندازه ی پیوانه ی ئهوه سهردهمه بوو که ئیستا به ئه ندازه ی ۳ لیتر ئاو دهکات)، * (مود: ئه ندازه یه کی پیوانه ی ئهوه سهردهمه بوو که ئیستا به ئه ندازه ی ۷۵۰ ملی لیتر دهکات، واته پینج موده که به ئه ندازه ی ۳ لیتر و ۷۵۰ میلی لیتر دهکات).

[صه حیح] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

(پێغه‌مبەر ﷺ) خۆی ده‌شۆرد به ئاوێک که به ئەندازه‌ی صاعێک * بێت هه‌تا له‌وه‌یه به ئەندازه‌ی پێنج مود** بووایه، و به‌یه‌ک مود ده‌ست‌نوێژی ده‌گرت؛ واته: پێغه‌مبەر ﷺ ئابووری ده‌کرد له‌و ئاوه‌ی که به‌کار‌به‌هێنا به‌ ده‌ست‌نوێژ و‌خۆش‌وێژ، زۆر جار به ئاوێک که هه‌نده‌ی صاعێک بێت خۆی ده‌شۆرد، ئەمیش بریتیه له‌ چوار مود، یان له‌وه‌یه هه‌ندێک زیاتری به‌کار‌به‌هێنا به‌ زیاده‌ی بک‌ردایه‌ به‌ پێنج مود به‌ پێی پێویستی لاشه‌ی. * (صاع: ئەندازه‌ی پێوانه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ بوو که ئێستا به ئەندازه‌ی ۳ لیتر ئاو ده‌کات)، ** (مود: ئەندازه‌ی که پێوانه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ بووه که ئێستا به ئەندازه‌ی ۷۵۰ ملی لیتر ده‌کات، واته پێنج موده‌که به ئەندازه‌ی ۳ لیتر و ۷۵۰ میلی لیتر ده‌کات).

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ئاماژه‌یه به‌ پێکه‌پێدراوی ده‌ست پێوه‌گرتن له‌ به‌کار‌هێنانی ئاودا ته‌نانه‌ت له‌کاتی ده‌ست‌نوێژ و‌خۆش‌وێژدا، زیاده‌ره‌وی -ئیسراف- نه‌کردن ئە‌گه‌رچیش ئاوی زۆر هه‌بێت.
۲. که‌م به‌کار‌هێنانی ئاو له‌کاتی ده‌ست‌نوێژگرتن و‌خۆش‌وێژدن؛ سونه‌ته، و‌ئهمه‌ رێبازی پێغه‌مبەر ﷺ.
۳. مه‌به‌ست ماف پێدانی شایسته‌یه له‌ ده‌ست‌نوێژگرتن و‌خۆش‌وێژندا له‌گه‌ڵ ره‌چاوکردنی سونه‌ت و‌ئهمه‌به‌کان به‌پێی زیاده‌ره‌وی و به‌پێی کورته‌وه‌ی، و‌ده‌بێت ره‌چاوی کات و‌زۆری و‌که‌می ئاو و‌شتی تر بکات.
۴. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ له‌شگرانی ده‌ووتری (جه‌نابه‌ت: الجنبه‌) و به‌ ئەو که‌سه‌ ده‌ووتری که‌ مه‌نی لێوه‌ ده‌رده‌چێت یان جووت ده‌بێت، و به‌م ناوه‌ (جه‌نابه‌ت) ناو‌ناوه‌ چونکه‌ ئەو که‌سه‌ی تووشی ده‌بێت؛ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌ له‌ نوێژکردن و په‌رسته‌ن‌کان هه‌تاوه‌کو خۆی ده‌شوات.
۵. صاع: ئەندازه‌یه‌کی کێشانی ناسراوه، و مه‌به‌ست لێی صاعی نه‌به‌وه‌یه، و‌کێشه‌که‌ی (۴۸۰) میسقاله‌ له‌گه‌می باش، و به‌ لیتر (۳) لیتر ده‌کات.

٦. مود: يه كه يه كي كيشاني شه رعيه، هينده ي قه باره ي هه ردوو چنگي دهسته كاني مروفكي قه باره مامناونده ؛ نه گهر پريان بكات ودهسته كاني را بخات، ومودي ك چاره كي صاعيكه به يه كدهنگي زانايان، وبه نه ندهزي (٧٥٠) ميلي ليتر ده كات.

(٨٣٨٧)

(١٠٧) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٠٧) - له ئه بي هو ره پره وه - ره زاي خواي ليديت- كه پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: «خواي گه وره نويزي يه كي ك له ئيوه قبول ناكات نه گهر دهستنويزي شكا - تووشي روودان (الحدث) بو-؛ هه تاوه كو دهستنويزي ده گريته وه». [صحيحه] - [بوخاري و موسليم هاوران له سه ري]

شيكردنه وه:

پيغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه له مهرجه كاني دروستيتي نويز، برپيه له: دهستنويز، واجبه له سه ر نه وه كه سه ي دهيه وي ت نويز بكات له پيشيدا دهستنويز بگري ت ؛ نه گهر دهستنويزي شكا بيت به هو ي يه كي ك له و شتانه ي دهستنويز ده شكين وه كو: پيسي وميز وخه وتن وه تد.

له سووده كاني فهرمووده كه:

١. نويزي كه سيك قبول ناكري ت كه دهستنويزي شكا بيت - تووشي رووداو (الحدث) بو بيت-، هه تاوه كو پاك دهبيتته وه له روودا ي گه وره (بو نمونه: له شگرا ني) ؛ به خو شور دن، وپاك دهبيتته وه له روودا ي بچووك (بو نمونه: با لي ده رچوون، وخه و) ؛ به دهستنويز گرتن.
٢. دهستنويز گرتن برپيه له هيناني ئاو به چنگي ده ست وچولانه وه ي له ده مدا پاشان ده ركردني، دواتر ئاو هه لمزينه نيو لووت وده ركردني، پاشان شو ردي روو ؛ سي جار، دواتر شو ردي دهسته كان هه تاوه كو ئانيشكه كان - ئانيشكه كانيش ده شوات- ؛ سي جار، پاشان مه سح كردن به سه ر هه موو سه ر - گو ييه كانيش

دهگريتهوه- ؛ يهك جار، پاشان شۆردنی پښه كان هه تاوه كو گوڙنگه كان -گوڙنگه كانيش ده شوات- ؛ سى جار.

(۳۵۳۴)

(۱۰۸) - عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ» فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى. [صحيح بشواهده] - [رواه مسلم]

(۱۰۸) - له جابره وه -رهزای خواى لیبیت- ده لیت: عومه رى كورى خه تاب پښى فهرموو: پياوئى كه ده ستونوئى گرت وبه هښندهى شوئى نينوئى كه له پښه كانى نه شوږدبوو، پښه مبه ر ﷺ ته م پياوهى بښى، وږى فهرموو: «بگهړپوه به رڼى جوانى ده ستونوئى بگهړ»، بږه گهړپوه (ده ستونوئى گرت)، پاشان نوئى كرد. [مه حبه به رڼا كانى تر] - [موسلم گږپاوه تپه وه]

شيكردنه وه:

عومه ر -رهزای خواى لیبیت- باسى ته وه مان بو ده كات كه پښه مبه ر ﷺ پياوئى بښى كه ده ستونوئى گرتنى ته واو كړدبوو، وبه هښندهى شوئى نينوئى كه له پښه كانى ناوى ده ستونوئى پښى نه گهړشبوو، له گهړل نامازه كردن بو ته شوئنه كه نه شوږدبوو، فهرموو: بگهړپوه به رڼى وته واوى ده ستونوئى بگهړ، وته ندامه كانى ده ستونوئى به جوانى بشوړه پياوه كه یش گهړپوه وه وده ستونوئى به كاملى گرت، پاشان نوئى كرد.

له سووده كانى فهرمووده كه:

۱. پښه كان له ته ندامه كانى ده ستونوئى گرتن، وته نها مه سح كردن باس به س نپه، به لكو ده بېت بشوږدږن.
۲. واجبى ته په له كردن له فرمان به چا كه، وړنموئى كردنى كه سى نه زان وږى ناگا؛ به تايه ت ته گهړ هه له ونه زانين وخرابه كهى بښته هوى پوچه لېوونه وهى په رسته كهى.

۳. واجبیٔی شۆردنی هه‌موو ئەندامه‌کانی ده‌ستنوێژگرتن به‌ ئاو؛ وهه‌رکه‌سیک به‌شیک له‌ ئەندامه‌کان نه‌شوات ئە‌گه‌رچیش که‌م بێت ئە‌وا ده‌ستنوێژه‌که‌ی دروست نییه‌، وده‌بێت ده‌ستنوێژه‌که‌ی دووباره‌ بکاته‌وه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئە‌گه‌ر کاتی بیهینی ئە‌و شوێنه‌ نه‌شۆردراوه‌ دوور بێت له‌ کاتی ته‌واوبوونی ده‌ستنوێژه‌که‌.

۴. رێنموینیکردن بۆ ده‌ستنوێژگرتن به‌ رێکی وجوانی، ئە‌میش به‌وه‌ ده‌بێت به‌ کامڵی وجوانی هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی بشوات به‌و شیوه‌یه‌ی له‌ شه‌ریعه‌دا فه‌رمانی پێکراوه‌. ۵. واجبیٔی شۆردنی ئە‌ندامه‌کانی ده‌ستنوێژ له‌ پاش یه‌ که‌تر به‌ بێ بوونی ماوه‌ له‌ نێوانیان ؛ به‌شیوه‌یه‌که‌ ده‌بێت هه‌موو ئە‌ندامێک بشوات پێش ئە‌وه‌ی ئە‌ندامه‌ شۆراوه‌ که‌ی پێشی وشک بێته‌وه‌.

۶. نه‌زانین وله‌بیرچوون نابنه‌ هۆی لاجوونی واجبیٔی، به‌‌ئکو ده‌بنه‌ هۆی گوناها‌بار نه‌بوون؛ ئە‌م پیاوه‌ به‌ جوانی ده‌ستنوێژی نه‌گرت له‌ کاتی‌که‌دا زانستی نه‌بوو به‌و باب‌ه‌ته‌، له‌ گه‌ڵ ئە‌مه‌یشدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ واجبیٔی ده‌ستنوێژگرتنه‌وه‌ی له‌سه‌ری لانه‌برد، وفه‌رمانی پێیکرد به‌ جوانی وریکی ده‌ستنوێژ بگه‌ڕێته‌وه‌.

(۸۳۸۶)

(۱۰۹) - عَنْ عَمْرِو بْنِ عَامِرٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ»، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: «يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُجِدْ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۰۹) - له‌ عه‌مرو کوری عامر که‌ ئە‌نه‌سی کوری مالیک -ره‌زای خ‌وای لیبیت- ده‌لێت: «پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی هه‌موو نوێژیکدا ده‌ستنوێژی ده‌گرت»، (عه‌مرو ده‌لێت) ووتم: ئە‌ی ئێوه‌ چیتان ده‌کرد؟ (ئ‌ه‌نه‌س) ووتی: «یه‌که‌ ده‌ستنوێژگرتن به‌س (ره‌وا) بوو بۆ که‌سی‌که‌مان؛ ئە‌گه‌ر ده‌ستنوێژه‌که‌ی نه‌شکایه‌». [صه‌حیحه‌]-

[بوخاری گێراویه‌تی‌وه‌]

شیکردنه وه:

پیغمه مبهەر ﷺ بۆ هه موو نوێژێکی فهرز ده ستوێژێکی نوێ ده گرت ئه گه رچیش ده ستوێژه که ی نه شکا بێت ؛ ئه میش بۆ به ده سته یانی پاداشت و فه زل. ئه نجامدانی زیاتر له یه ک نوێژ به یه ک ده ستوێژ؛ رێگه پیدراوه به مه رجێک ده ستوێژه که ی نه شکا بێت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. زۆرینه ی کرده ی پیغمه مبهەر ﷺ بریتی بوو له ده ستوێژگرتن بۆ هه موو نوێژێک ؛ ئه میش بۆ ئه نجامدانی چاکترین و کاملترین.
۲. سونه ته -موسه حه به- بۆ هه موو نوێژێک ده ستوێژ نوێ بکرتیه وه.
۳. ئه نجامدانی زیاتر له یه ک نوێژ به یه ک ده ستوێژ ؛ رێگه پیدراوه.

(٦٥٠٨٠)

(١١٠) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً». [صحيح] - [رواه البخاري]

(١١٠) - له ئیبن عه باسه وه -ره زای خوايان لیبیت- ده لیت: «پیغمه مبهەر ﷺ ده ستوێژی گرت و(ئه ندامه کانی ده ستوێژگرتنی) یه ک جار شۆرد».

[صه حیه]- [بوخاری گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغمه مبهەر ﷺ هه ندیجار ئه گه ر ده ستوێژی بگرتایه ؛ ئه ندامه کانی ده ستوێژگرتنی یه ک جار ده شۆرد، یه ک جار رووی ده شۆرد و یه ک جار ئاوی پاده دایه نیو ده ی و ده ری ده کرد، و یه ک جار ئاوی هه لده مزیه نیو لووتی و په رشێ ده کرد-، یه ک جار ده ست وپییه کانی ده شۆرد، و شۆردنیان یه ک جار واجبه.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. شۆردنی ئەندامه کانی دەستنوێژگرتن یهك جار ؛ واجبه، زیاتر له یهك جار ؛ سونه ته.
۲. هه ندیجار شۆردنی ئەندامه کانی دەستنوێژگرتن یهك جار ؛ ڕیگه پیدراوه.
۳. ئەوهی ڕیگه پیدراوه سه بارهت به جاره کانی مه سحکردنی سه ر ؛ بریتیه له یهك جار.

(٦٥٠٨١)

(١١١) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(١١١) - له عبدالله کوری زهیده وه - رهزای خوای لیبت - ده لیت:

«پهغه مبه ر ﷺ ده ستوێژی گرت و (ئه ندامه کانی ده ستوێژگرتنی) دوو جار شۆرد». [صه حیه] - [بوخاری گێراو به تیه وه]

شیکردنه وه:

پهغه مبه ری خودا ﷺ هه ندیجار ئە گه ر ده ستوێژی بگرتایه ؛ ئەندامه کانی ده ستوێژگرتی دوو جار ده شۆرد، دوو جار رووی ده شۆرد - و دوو جار ئاوی راده دایه نیو ده می و ده ری ده کرد، و دوو جار ئاوی هه لده مژی به نیو لووتی و په رشی ده کرد -، و دوو جار ده سه ته کانی و پێیه کانی ده شۆرد.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. شۆردنی ئەندامه کانی دەستنوێژگرتن یهك جار ؛ واجبه، زیاتر له یهك جار ؛ سونه ته.
۲. هه ندیجار شۆردنی ئەندامه کانی دەستنوێژگرتن دوو جار ؛ ڕیگه پیدراوه.
۳. ئەوهی ڕیگه پیدراوه سه بارهت به جاره کانی مه سحکردنی سه ر ؛ بریتیه له یهك جار.

(٦٥٠٨٢)

(۱۱۲) - عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ دَعَا بِوُضُوءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ إِيَّاهُ، فَعَسَلَهُمَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْوُضُوءِ، ثُمَّ تَمَضَّمَ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْثَرَ، ثُمَّ عَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ عَسَلَ كُلَّ رِجْلٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، وَقَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۲) - له حومران (بهندهی نازادکراو له لایهن عوئمانه وه) ده لیت: عوئمانم بی بی داوای ئاوی کرد بو ئه وهی ده ستنوژی بگریت، له دۆلکه که وه ئاوی کرده سهر دهستی وسێ جار شۆردی، پاشان دهستی راستی کرده نیو ئاوه که وه و ئاوی رادایه ناو ده میه وه و ده ری کرد (تمضمض) و پاشان ئاوی هه لمژیه نیو لووتی (استنشاق) و ده ری کرد - فنی کرد - (استنثر)، پاشان سێ جار ده موچاوی شۆرد، و هه ردوو دهستی شۆرد هه تا وه کو ئانیشکی (ئانیشیکشی شۆرد) ؛ سێ جار، پاشان دهستی ته پرکرد و سه ری مه سح کرد (هه ردوو گویشی مه سح کرد به و ئاوهی که مه سحی سه ری پیکرد هه ره وه کو له فه رمووده دی ترده هاتوو هه)، پاشان هه ر پییه کی سێ جار شۆرد، پاشان ووتی: پیغه مبه رم بی بی ﷺ به م شیوه یه من ئه نجامم دا ده ستنوژی ده گرت و پیغه مبه رم ﷺ فه رمووی: «هه رکه سیک ده ستنوژی بگریت به م شیوه یه ی که من ده ستنوژی م گرت، پاشان دوو رکات نوژی بکات به بی ئه وه ی له گه ل خۆیدا بدویت، ئه وا خوای که وه ره له گونا هه کانی پی شووی خۆش ده بیت». [صه حیه] - [بوخاری و

موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

عوسمان - ره زای خوای لیبت - چۆنیه تی ده ستنوژی گرتی پیغه مبه رم ﷺ ی فیرکرد به شیوه یه کی کرداری ؛ بو ئه وه ی رووتر بی ت بو تیگه یشتن، بانگی کرد که دۆلکه یه ک ئاوی بو به یندری ت ؛ سێ جار ئاوی کرده سهر دهستی، پاشان

دهستی راستی کرده نیو دۆلکه که وئاوی به چنگی دهستی هینا وخستییه نیو دهی -ئه ملاوئه ولای پیکرد (غهرغه ره ی به ئاوه که کرد) - ودهری کرد، دواتر به هه ناسه ئاوی هه لمزیه نیو لووتی وپهرشی کرد، پاشان سێ جار پرووی شۆرد، ئینجا دهسته کانی شۆرد هه تاوه کو ئانیشکی (ئانیشکیشی شۆرد)، پاشان به دهسته تهره کانی سه ری مه سحکرد ؛ یه ک جار، پاشان پیه کانی شۆرد هه تاوه کو گوئزنگه کان (گوئزنگه کانیشی شۆرد).

کاتی که دهستووئزگرتنی ته واو کرد ؛ پیاپی ووت که ئه و پیغه مبه ری بینوو ه ﷺ به م شیوه یه دهستووئزی گرتوو ه، وپیغه مبه ر ﷺ موژده ی پیاپی که هه رکه سی که وه کو ئه و دهستووئز بگریته، پاشان دوو پکات نوئز بکات ؛ به خشوع وئاماده بوونی دل له پیش پهروه ردار، ئه وا خوای گه وره پاداشتی ده دانه وه له سه ر ئه م دهستووئزه رێک ونوئزه دل سوژه به لیخو شبوون له هه موو گونا هه کانی پیشووی.

له سووده کانی فه رموو ده که:

۱. موسته حه به (سونه ته) هه ردوو دهسته کان بشۆردرپن پیش ئه وی بخرینه ناو دۆلکه که وه له سه ره تای دهستووئزا ؛ ئه گه ر له خه ویش هه لئه ستا بوو، به لام ئه گه ر تازه له خه و هه ستا بوو ئه وا واجبه که هه ردوو دهستی بشوات پیش ئه وه ی دهستی بخاته ناو دۆلکه که وه (یان ته شته که وه یان هه رشتیکی تر که ئاوی تیدا ده رده هینیت).

۲. پێویسته که سی فیرکار چاکترین وئاسانترین رینگا بگریته به ر بۆ فیرکردن که ببیته هو ی تېگه یشتن وجیگیر بوونی زانست له دل ومیشکی فیرخوازا، له و رینگا نه ش: فیرکردن به کرده وه.

۳. ئه وه ی دهیه ویت په رستنی که له په رستنه کان ئه نجامبدات ؛ ده بیت پیش ئه نجامدانی ئه و په ری هه وئبدات ئه و باسانه له خو ی دوور بخاته وه که په یوه ندیان به دونیا وه هه یه، کاملی وچاکی نوئز له وه دایه دل تیدا ئاماده بیت، به لام به دلنیا ییه وه ناتوانیت هه موو بیرکردنه وه یه که له خو ی دوور بخاته وه، بۆیه ده بیت جیهاد وکۆششی نه فسی خو ی بکات و به رده وام نه بیت له سه ر خه یال رویشتن له گه ل ئه و بیرکردنه وانه.

٤. سونه ته که بهلای راست دهستیپیکریت له کاتی دهستنوئزگرتن وشوردنی ئەندامه کاندای.

٥. شوئینکهوتی ئەوهی رینگهپندراوه سهبارت به ریزبهندی کردن، که بهم شیوهیه:

١/(التمضمض): ئاو ردانه دهم بهدهستی راست وئهملاوئهولا پیکردنی ئاوه که لهدهمدا بوئهوهی پاشماوه کانی نیو دهم بئته دهرهوه؛ پاشان هینانه دهرهوهی ئاوه که.

٢/(الاستنشاق): ئاو ههلمژینه نیو لووت بوئهوهی پیسیه کان بئته دهرهوه.
٣/(الاستنثار) هینانه دهرهوهی ئەو ئاوهی ههلمژیه نیو لووتی به دوو پهنجهی دهست.

٦. سونه ته؛ روو ودهسته کان وپییه کان سی جار بشوات، وشوردنیان یهك جار؛ واجبه.
٧. لیخۆشبوون له گوناهاه کانی پێشوو؛ سه رهنجای کوی ههردوو کردهوه کهیه، ئەوانیش: دهستنوئزگرتن ونوئزکردن بهو سیفهت وشیهوهی که له فهرمووده کهدا باسکراوه.

٨. هه موو ئەندامه کانی دهستنوئز سنووریان ههیه، سنووری روو بریتیه له: شوئینی دهرچوونی موو له سه رهوهی نیوچه وان له که سی ئاسایی هه تاوه کو شوئینی درێژی یونه وهی ریش؛ به درێژی، وله گوی بو گوئی که ی تر؛ به پانی، و سنووری دهسته کان بریتیه له: سه ره په نجه کانه وه هه تاوه کو ئانی شکه کان - ئانی شکه کانیش ده گرێته وه، و سنووری سه ر بریتیه له: شوئینی دهرچوونی موو له سه ره وهی نیوچه وان و له لایه کانی روو له که سی ئاسایی؛ هه تاوه کو سه ره وهی مل له پشته وه، وه ره وه ها مه سحکردنی گوئی که کان به شیکه له مه سحکردنی سه ر، و سنووری پنیه کان بریتیه له: هه موو پی له گه ل قاپه ره که کانیش که ده که ویت نیوان پی ولاق - ده بیث قاپه ره قه کانیش بشوات-.

(۱۱۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ ثَمَّ لِيَنْتُرْ، وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُنِزْ، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَهَا فِي وَضُوئِهِ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». ولفظ مسلم: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْسِلْ يَدَهُ فِي الْإِنْتَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۳) - له ئه بي هوريره وه - رهزاي خواي لبييت- كه پيغهمبهرى خدا ﷺ دهفرموي: «ئه گهر يه كييك له ئيوه دهستنويزى گرت؛ ئهوا با ئاو بكا ته (هه لېمژيته) نيو لوتيه وه وپاشان دهري بكا ت، وئه گهر بهردى به كارھينا بو خو پاككردنه وه؛ ئهوا با (ژماره ي بهرده كان) تاك بيت، وئه گهر يه كييك له ئيوه ههستا له خه و؛ ئهوا با دهستى بشوات پيش ئه وهى بيخاته نيو (دولكه ي) ئاوى دهستنويزگرتن، چونكه يه كييك له ئيوه نازانيت شه و دهستى له كوئ بووه».

وله گپړانه وهى [مسلم] دا هاتوه: «ئه گهر يه كييك له ئيوه ههستا له خه و، با دهستى نه خاته نيو دولكه ي ئاوه كه ؛ هه تاوه كو سى جار دهيشوات، چونكه نازانيت شه و دهستى له كوئ بووه». [صحيحه] - [بوخارى و موسليم هاوران له سه رى]

شيكردنه وه:

پيغهمبهر ﷺ هه نديك له حوكمه كانى پاكخوايني (الطهارة) روونكرده وه، له وانه يش:

۱- ههركه سيك دهستنويز بگري ت دهبيت ئاو هه لېمژيته نيو لوتيه وه به هه ناسه، پاشان هه ر به هه ناسه دهري بكا ت.

۲- ئه وهى دهيه ويت خوى پاك بكا ته وه پاش سه رئاو كردن به جگه له ئاو وه كو به رد وشتى تر؛ دهبيت ژماره ي تاك به كاريني ت، كه مترینيان سى دانه يه وزورتري نيان هي نده ي ئه وه يه كه پيسيه كه ده بریت وشوئنه وارى نامي نيت.

۳- ئەو ھى لە خەو ھەستىت ؛ نابىت دەستى بخاتە نىو ئەو دۆلكە ئاۋەى دەستونىزى پى دەگىرىت ھەتاۋەكو دەستى سى جار دەشوات لە دەرەۋەى دۆلكەكە، چونكە شەو نازانىت دەستى لە كوڤى بوو، بۆيە دوور نىە لەۋەى پىسى بەسەرۋە بىت، يان لەۋەى شەيتان يارى پىكرىدبىت وشتىكى بۆ سەر ھىنا بىت كە زىانى بۆ مروڤ ھەيە يان ئاۋەكە پىس دەكات.

لە سوودەكانى فەرمودەكە:

۱. ئاۋ ھەلمزىنە نىو لوت بەھەناسە لەكاتى دەستونىزدا ؛ واجبە، كە پىى دەوترىت (الاستنشا)، ۋەھروەھا پەرشكردى ئاۋەكە ودركردى بە ھەناسە ؛ بەھەمان شىۋە واجبە، پىى دەوترىت (الاستنشا).
۲. لەكاتى خۆ پاكردنەۋە بە غەيرى ئاۋ سوننەتە ئەۋشتەى بەكارى دەھىنىت چەند جارىكى تاك بىت
۳. فەرمانكرۋە بەشوردنى دەستەكان سى جار ؛ لەپاش ھەستان لەخەو.

(۳۰۳۳)

(۱۱۴) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالثَّمِيمَةِ» ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً، فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۴) - لە ئىبن عەباسە ۋە -رەزای خویان لىبىت- دەئىت: پىغەمبەر ﷺ بە لای دوو گۆردا تىپەرى، فەرموۋى: «ھەردووکیان ئازار دەدرىن، و لەسەر تاوانى گەورە ئازار نادرىن؛ يەكێکیان: خۆى نەدەپاراست (لەپرشى ميز) لە کاتى ميز کردن، وئەوى ترىان: کارى دوو زمانى کردن (نەمىمە کردن) بوو (لە نىو خەنکیدا)»، پاشان لڤە دارخورمايە کى سەوزى برد، وکردى بە دوو بەش، و ھەريە کىکى لە نىو گۆرێکدا چەقاند، ووتیان: ئەى پىغەمبەرى خودا، بۆچى وات کرد؟ فەرموۋى: «بەئکو سزايان لەسەر کەم بکرىتەۋە

هه تاوه کو وشک بوونی ئەم دوو لقه دار خومايه». [صهحيحه] - [بوخاری و

موسليم هاواران له سهري]

شیکردنه وه:

پيغه مبهري ﷺ به لای دوو گۆردا تپهر بوو، فهرمووی: ئەم دوو کهسه ی له نپو ئەم دوو گۆره دان ؛ ئازار دهرتین، و له سهري تاوانی گه و ره ئازار نادرین له تپروانی نیوه دا ؛ به لام لای خوی گه و ره تاوانی گه و ره. یه کیکیان: گوپی نه ئەدا به پاراستنی لاشه و جلی له کاتی میزکردنیدا. و کهسی دووهم: کاری دوو زمانی کردن (نه میمه کردن) بوو له نپو خه لکیدا، قسه ی ده هینا و ده ی برد به مه بهستی زیان پینگه یانندن و دوو به ره کی و نا کوکی نانه وه له نپوان خه لکیدا.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. دوو زمانی کردن - نه میمه - و خو پاکرانه گرتن له میز ؛ ئەمانه له تاوانه گه و ره کانی، وهوکارن بو سزای گۆر.

۲. خوی گه و ره هه ندیک له شته غه ییبه کانی - وه کو سزای گۆر - پيشاندا وه به پيغه مبهري ﷺ ؛ وه کو به لگه و نيشانه یه ک له سهري راستگۆپی پيغه مبهرياهه تی ئەو.

۳. ئەم کرده و هیه له برینی داریک بو دوو نیوه و چه قاندنیان له سهري گۆره کان ؛ تايبه ته به پيغه مبهري ﷺ، چونکه خوی گه و ره حالی خاوه ن گۆره کانی یی نيشاندا، بۆیه ئەمه نا کریت به پپوهر بو خه لکی تر هه تاوه کو هه مان کرده وه بکات ؛ چونکه حالی خاوه ن گۆره کان نازانیت.

(۳۰۱۰)

(۱۱۵) - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ

الْحَلَاءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۵) - له ئەنه سه وه - ره زای خوی لیبت - ده لیت: پيغه مبهري - صلی الله علیه وسلم - کاتیک له ئەنه سه وه - ره زای خوی لیبت - ده لیت: پيغه مبهري - صلی الله علیه وسلم - کاتیک بجوايه بو ده ست به ئاو گه یانندن ده یووت: «اللَّهُمَّ

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»، واته: «خوايه پهنا به تو ده گرم له شهر و خراپه ی هه موو شهیتانیکې تیر ومی». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهړ - صلی الله علیه وسلم - ته گهر بیویستایه بچیته شوینی دهست به ئاو گه یاندن، په نای به خوی گه وړه ده گرت بوئوه و بیپارزیت له شهر ی شهیتانه تیر ومییه کان، وههروه ها (الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ) وا شیکراوه ته وه که له وهیه مه بهست لییان شهر و خراپه و پیسیه کان بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ووتی ته م نرایه له کاتی ویستی چوونه شوینی دهست به ئاو گه یاندن ؛ سونه ته.
۲. هه موو خوئقیراوه کان هه ژارن بو لای په وړه دگاریان له هه موو حاله ټیکیان ؛ بوئوه و ته و شته ی بازار وزیانیان پیده گه یه نیت لییان دووری بختاوه.

(۳۱۵۰)

(۱۱۶) - عن عائشة قالت: «كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا خرج من الغائط قال: "عُفْرَانُكَ"».

وعن ابن مسعود قال: «أتى النبي صلى الله عليه وسلم الغائط فأمرني أن آتية بثلاثة أحجار، فوجدت حجرين، والتمست الثالث فلم أجده، فأخذت رَوْثَةً فأتيتها بها، فأخذ الحجرين وألقى الروثة». وقال: «هذا رِكْسٌ».

[حديث عائشة صحيح. وحديث ابن مسعود صحيح] - [حديث عائشة: رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والدارمي وأحمد. وحديث ابن مسعود: رواه البخاري]

(۱۱۶) - له عایشه وه - په زای خوی لیبت - ده لیت: «پیغه مبهړ ﷺ ته گهر له سهر ئاو کردن ده ریچووايه، ده یفه رموو: (عُفْرَانُكَ)*».

له ئیبن مه سعوده وه - په زای خوی لیبت - ده لیت: «پیغه مبهړ ﷺ چوو بو سهر ئاو کردن، فهرمانی پیم کرد به وهی سی به ردی بو بهیتم (بوئوه و ی

خۆی پاک بکاتهوه)، دوو بهردم دۆزیهوه، و به داوی سییه مدا گه رام؛ به لام نه مدۆزیهوه، ته پاله یه کم (ته پاله یه کی وشکم) هه لگرت وهینام، دوو بهرده که ی برد وته پاله که ی فریدا،، فه رموو: «ئه مه پیسه».*
 (واته: خودایه، لیم خوش به) [صه حیه] - [ئینو مابه و بوخاری وتیرمذی
 وئهو داود وئهمه د وداره می - گیراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ ته گهر له سه رئاو کردن ده رچو وایه، ده یفه رموو: (غفرانک)*،
 و اتا له پاش ده رچوون له سه رئاو داوای لیخو شبوونی له خوای گه و ره ده کرد،
 خودا زاناته؛ له وه یه حیکمه ت ئه وه بی ت چونکه ئازار و ناره حه تی
 هه ستپیکراو له سه ر لاشه لاده جیت؛ بۆیه باشتروایه مرو ف داوا له خوای
 گه و ره بکات که قورسی و ناره حه تی و اتای - تاوان و گونا هه کانی - له سه ر لابدات
 ئه میش به داوای لیخو شبوون له خوای گه و ره.

وله گیرانه وه ی ئین مه سعود - ره زای خوای لی بیت - ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ
 چوو بۆ سه رئاو کردن، فه رمانی پیم کرد به وه ی سی به ردی بۆ به ینم
 (بۆئه وه ی خۆی پاک بکاته وه)، دوو به ردی دۆزیه وه، و سییه می نه دۆزیه وه،
 ته پاله یه کی ئازه لی (ته پاله یه کی وشکی) هه لگرت وهینای، گومانی وابوو که
 ئه مه ش ده بی ت، پیغه مبه ر ﷺ دوو بهرده که ی برد و خۆی پینان پاک کرده وه
 وته پاله که ی فریدا، وه و کاره که ی روون کرده وه، ئه ویش ئه وه یه ته پاله پیسه،
 و نابیت مرو ف خۆی پێ پاکبکاته وه، چونکه پیس و بۆگه نه، ئه گه رچیش
 ته پاله که هی ئازه لیک بیت که گوشتی هه لاله؛ چونکه ته پاله خوراکێ ئازه لی
 جنۆکه کانه.* (واته: خودایه، لیم خوش به)

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. سوننه ته بلیت: (غفرانک) واته: (خوایه لیم خوش به)؛ پاش ده رچوون
 له شوینی سه رئاو کردن.
۲. پیغه مبه ر ﷺ له هه موو حاله تیکیدا داوای لیخو شبوونی له خوای گه و ره
 ده کرد.

۳. ووتراوه: چەند ھۆکارێک ھەبە بۆ داوای لێخۆشبوون لە خواى گەورە لە پاش سەرئاوکردن، لەوانەیش: کەمتەرخەمى لە سوپاسگوزارى بەرامبەر نىعمەتە زۆرەکانى خواى گەورە، وئاسانکردنى دەرچوونى شتى ئازاردەر، ولە کاتى سەرئاوکردن سەرقال دەبێت وىادى خواى گەورە ناکات.

(١٠٠٤٦)

(١١٧) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه

وسلم: «السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ، مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ». [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

(١١٧) - له عائشه وه - پهزای خواى لیبیت- که پیغه مبهـر ﷺ ده فهرمویت:

«سیواک پاکه ره وهیه بۆ دەم وهۆکاری بازى بوونى خواى گه وهیه».

[صه حیه] - [نه سائی وه حمده - گێراویانه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهـر ﷺ باسێ ئه وه مان بۆ ده کات که پاککردنه وه ی ددان دیته جی به سیواک وهه موو ئه وشتانه ی دەم پاک ده که نه وه له پاشماوه ی خواردن و لابردن بۆنى ناخۆش ئه مه له هۆکاره کانى رازیبوونى خواى گه وه ره یه له به نده؛ چونکه گوترايه لى الله یه وجیبه جیکردنى فهرمانی، وهه روه ها پاکو خاوتنیه که خواى گه وه -سبحانه وتعالى- یی خۆشه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. فەزل و پاداشتی سیواک کردن، وهاندانى پیغه مبهـر -صلی الله علیه وسلم- بۆ ئومه ته که ی به وه ی که زۆر سیواک بکه ن.

۲. باشتترین له سیواک کردن به کاره ینانى سیواکى دارى ئاراکه، و به کاره ینانى فلچه ومه عجون بۆ پاککردنه وه ی ددان شوێنى ده گرێته وه.

(٣٥٨٨)

(۱۱۸) - عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنهما قال: «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يُشَوِّضُ فَأَهْ بِالسَّوَاكِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۸) - له حوزه یه ی کوری یه مانه وه - رهزای خویان لیبتت - ده نیت: «پیغه مبه ر ﷺ نه گهر شه وه له بستایه؛ نه وای سیواکی ده کرد». [صه حیجه]

- [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

له خو شه ویستی پیغه مبه ر ﷺ بو پاکژی وری لیبونی له بونی ناخوش نه وه بووه نه گهر شه وه له بستایه پاش خه وکی درتژ که بونی ده می ده گورا؛ نه وای سیواکی ده کرد وده یه نایه سه ر ددانه کانی بو نه وهی بونی گوراوی ناو ده می نه میتت، وچالاک بیتته وه بو نه وهی له بستیت بو شه و نوژ کردن، ویه کیک له تایبه تمه ندیه کانی سیواک نه وه یه ههستی وریایی وئاگداری به هیز ده کات.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. جه ختکردنه وه له سه ر ینگه پیدراوی سیواک کردن له پاش ههستان له خهوی شه وه، چونکه خهوتن هوکاره بو گورینی بونی ده م، وسیواک هوکارنکه بو پاککردنه وه.
۲. جه ختکردنه وه له سه ر ینگه پیدراوی سیواک کردن له کاتی گورینی بونی ده م بو بونی ناخوش، نه میس به سوود وه رگرتن له لیکدانه وهی پیشووتر.
۳. ینگه پیدراوی ره چا وکردنی پاک وخاوتنی به شیویه کی گشتی، وپاک وخاوتنی له سونه تی پیغه مبه ره ﷺ، وله ئاکار ونه ریت به رز وبلنده کانه.
۴. سیواک کردن هه موو ناو ده م ده گرتته وه: ددانه کان، وپووک، وزمان.
۵. سیواک؛ لقه دارنکی بچووکه له داری ئاراک یان داری تر، بو پاککردنه وهی ده م وددانه کان به کاردیت، و بونی ناو ده م خو شه کات، و بونی ناخوشی نیو ده م ناهیلیت.

(۱۱۹) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«لَوْلَا أَنْ أَشَقَّى عَلَى أُمَّتِي؛ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۱۹) - له تَبَيُّهُ هورهيره وه - رَهْزای خَوايان لَيَّبِت - كه پَيَّغهمبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «تَه گهر قورس وناره حهت نه بوايه له سه ر تومه ته كه م؛ فهرمانم پَيَّبان ده كرد به سيواك كردن له پيش هه موو نوئژيكا». [صحيحه] - [بوخاری و موسليم هاوران له سه ري]

شيكر د نه وه:

له ئاموژگاري پيغهمبهر - صلی الله علیه وسلم - بُو تومه ته كه ی وخوشويستنی خيَر بُوَيان، وهه ولى داوه كه تَهو كرده وانه بكهن كه سوودی ده بَيَّت بُوَيان، بُو تَهو ی خوشبخت بن ئاموژگاريانى كرده وه به سيواك كردن، كا تِيك پيغهمبهر - صلی الله علیه وسلم - سووده زوره كاني زاني؛ له وه دا بوو كه تومه ته كه ی پابه ند بكا ت به وه ی له گه ل هه موو ده ستونوژ ونوئژيک سيواك بكهن، به لَام به هُو ی رَه حمت وبه زه پي پيغهمبهر - صلی الله علیه وسلم - به رامبه ر تومه ته كه ی ترسا له وه ی كه خَوا ی گه وره فهرزی بكا ت له سه ري ان، وله وه يه تَه نجا می نه ده ن وتاوانبار بن، بُو يه فهرزی نه كرد وه كو ترسيك له سه ري ان وبه زه ييه ك به رامبه ري ان، وله گه ل تَه مه شدا هانياني دا وئاموژگاريانى كرد به سيواك كردن.

له سووده كاني فهرمووده كه:

۱. نه رمونياني وبه زه پي پيغهمبهر ﷺ به تومه ته كه ی، وترسی له وه ی تهركه كانيان له سه ر قورس بَيَّت.
۲. بنچينه له فهرماني پيغهمبهر ﷺ واجييتيه، مه گهر به لگه يه ك هه بَيَّت له سه ر تَهو ی سوننه ته.
۳. فه زل وسوننه تي سيواك كردن له پيش ده ستپيكر دني هه موو نوئژيک.

۴. ئىبن دەقىقى عىد دەئىت: دانايى له سوننه تى سىواك كردن له كاتى ههستان بۆ دهستىكردنى نوئۆ؛ چونكه حاله تى نزيكبوونه وهيه له الله، بۆيه دهبيت ريك وپاك بيت وريزدارى پهرستن دهرىخت.

۵. فهرمووده كه به شيويه كى گشتى سىواك كردن بۆ رۆژووگريش دهگرته وه، ته گهرچيش له پاش كاتى زهوال -ناوه راستى نيوهرۆ- بيت؛ بۆ نوئۆه كانى: نيوهرۆ وعه سر.

(۳۳۶۴)

(۱۲۰) - عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «حَقَّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، يَغْسِلَ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۲۰) - له ئه بى هورديروه كه پيغهمبهرى خودا ﷺ دهفرموئى: «مافه له سهر هه موو مسولمانيك جاريك خوى بشوات له هه موو ههوت رۆژيكا ؛ كه سهر ولاشه تيدا دهشوات». [صحيحه] - [بوخارى و موسليم هاوران له سهرى]

شىكردنه وه:

پيغهمبهر ﷺ باسى ئه وه مان بۆ دهكات كه ماف وئهركه له سهر هه موو مسولمانيكى بالغ وئاقل ؛ يهك جار خوى بشوات له هه موو ههوت رۆژيكا، لهم رۆژدا سهر ولاشه دهشوات بۆئيه وهى پاك بيته وه، ورۆژى ههينى باشتري رۆژه بۆ خوئوردن؛ به پيى تيگه يشتن له فرمووده كان وخوئوردن له رۆژى ههينى له پيى ئه نجامدانى نوئۆه كه؛ سونه تيكه جهختى له سهر كراوه ته وه، ته گهرچيش له رۆژى پينج شه مه دا خوى شوئرد بيت، وخوئوردن بۆ رۆژى ههينى واجب نيه به پيى ئه م به لگه يه ؛ عائيشه -رهزاي خوى لبيت- دهئىت: (كان الناس مَهْمَةً أَنْفُسَهُمْ، وكانوا إذا راحوا إلى الجمعة راحوا في هيئتهم: فقليل لهم: لو اغتسلتم) [رواه البخاري] واته: (خه لكى ئيشيان ده كرد، وئه گهر برؤيشتنايه بۆ نوئۆى ههينى ؛ له سهر هه مان حاله ت دهرويشتن، پييان ووترا: ته گهر خوئان بشوردايه -باشتر بو-).

وله گیرانه وهیه کدا: (بۆنیاں دههات) واتا بۆنی ئارهق، به لām له گه ل ئه مه شدا پښان ووترا: (ئه گهر خۆتان بشۆردایه -باشتر بوو-)، بۆیه ئه مه جڼبه جڼ ده بڼت به سه ر خه لکی تریش؛ ئه گهر هۆیه کی به هڼتر هه بڼت.

له سووده کانی فه رموده که:

۱. ره چا وکردن وگرنگیدانی ئایینی ئیسلام به پاکوخواویتی.
۲. خو شۆردن بۆ نوێزی جومعه سونه ته وجه ختی له سه ر کراوه.
۳. لڼره دا باسی سه ر کراوه له گه ل لاشه هه رچه نده باسکردنی لاشه سه ریش ده گرڼته وه؛ به لām به جیا باسیکراوه ئه میش بۆ گرنگیدان پڼی له کاتی شو ردنی.
۴. خو شۆردن واجبه له سه رکه سڼ که بۆنڼکی ناخو شی لڼوه بڼت وخه لکی ئازار بدات.
۵. جه خت کراوه له سه ر خو شۆردن له رۆژی هه یینی؛ به هۆی فه زل وپله وپایه ی ئه و رۆژه.

(٦٥٠٨٤)

(١٢١) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: سمعتُ النبيَّ صلى الله عليه وسلم يقول: «الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْحِثَانُ وَالِاسْتِحْدَادُ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَقَلِيمُ الْأُظْفَارِ وَتَنْتُفِ الْأَبَاطِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٢١) - له ئه بې هور هڼره وه -ره زای خوا ی لڼڼیت- ده لڼت: گوڼم له پڼغه مبه ری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «پڼنج شت له فڼتره ته وه یه (فڼتره ت: واتا کرده وه سرو شتی ه پاکه کان که خو شه ویستن لای مرو فڼ باوه ردار): خه ته نه کردن، و لا بردنی مو ی دامڼ، و کورنکر دنه وه ی سمڼل، و برڼی نڼنۆ که کان، و لا بردنی مووی بن بال». [صه ححه] - [بوخاری و موسلیم ها وران له سه ری]

شیکردنه وه:

پڼغه مبه ر ﷺ رو وڼیده کاته پڼنج کرده وه له ئایینی ئیسلامه و سونه تی پڼغه مبه رانه:

یه کهم: خه ته نه کردن، بریتیه له برینی پیستی زیاده له سهر چووکی نیر، وبرینی پیستی زیاده یه له سهره وهی ئەندامی میینه ؛ له بهشی سهره وهی میتکه. دووهم: لابر دنی مووی دامین. سییه م: کورتکر نه وه وبرینی سمیل، بریتیه له کورتکر نه وهی ئەو مووه ی بهشی سهره وهی لیوی پیاو داده پۆشیت ؛ کورتکر نه وهی به شیوه یه ک لیو ده ریکه ویت. چواره م: برین وکورتکر نه وهی نینۆکه کان. پینجه م: لابر دنی مووی بن بال.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. سونه ته کانی پیغه مبه ران که خوی گه وره خوشی ده ویت ولی رازیه وفه رمانی پیده کات ؛ بانگه شه ده کات بۆ کاملی وپاکزی وجوانی.
۲. به رده وام بوون له سهر ئەنجامدانی ئەم کارانه وې ئاگا نه بێت له ئەنجامدانیان.
۳. ئەم کرده وانه سوودی ئاینی ودونیایان هه یه، له وانه یش:
- جوانکردنی رواله ت، وپاککردنه وهی لاشه، وبایه خدان به پاکخواوینی، وپنجه وانه بوونه وهی کافره کان، وجیبه جیکردنی فه رمانه کانی الله، وهتد.
۴. له فه رمووده ی تردا سونه تی تر باسکراوه له گه ل ئەم پینج کرده ویه، له وانه یش: ریش هیشتنه وه، وسیواک کردن، وهتد.

(۳۱ ۴۴)

(۱۲۲) - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً وَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَكَانِ ابْنَتِهِ فَأَمَرْتُ الْمُقْدَادَ بْنَ الْأَسَدِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: «يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ».

وَلِلْبُخَارِيِّ: فَقَالَ: «تَوَضَّأَ وَاغْسَلَ ذَكَرَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۲۲) - له علی کوری ئەبی تالیبه وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: پیاوێک بووم مهزیم زۆر لیده رده چوو، وشه رمم کرد پرسیار له پیغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - بکه م به هووی ئەوهی که کچه که ی هاوسه رم بوو، بۆیه داوام له میقدادی کوری

ئەسود کرد که پرسىارى لىبكات، ئەوئش - صلى الله عليه وسلم - فەرمووى: «تەنھا چووكى - ئەندامى زاوژى - دەشۆرئىت، و دەستنوئژ دەگرئىت». وله گىرانهوئى [بخارى] دا، فەرمووى: «دەستنوئژ بگره وچووكت بشۆ». [صه حىجه] - [بوخارى و موسليم هاوران لەسەرى]

شىكر دئەوھ:

عەلى كورئى ئەبئى تالئب - پەزەزى خوائ لئبئىت - باسى ئەوھمان بۆ دەكات كە مەزى زۆرى لئدەردەچوو، ئەمئش ئاوئكى سئى تەنك ولىنجە لە چووكى پئاو دەردەچئىت لەكاتى شەھوئەت يان پئش جووتبوون، و نەيدەزانى چى بكات لەكاتى دەرجوونى، و شەرمى كرد پرسىار لە پئغەمبەر ﷺ بكات ؛ چونكە فائىمەى كچى ھاوسەرى بوو بۆئە داواى لە مئقدادى كورئى ئەسود کرد بۆئەوئى پرسىار لە پئغەمبەر ﷺ بكات سەبارەت بەم حالەتە، پئغەمبەر ﷺ وەلامى دایەوھ بەوئى: دەبئت چووكى بشوات پاشان دەستنوئژ بگرئىت.

لە سوودەكانى فەرموودەكە:

۱. فەزلى عەلى كورئى تالئب - پەزەزى خوائ لئبئىت - ؛ چونكە شەرم رئگرئى لئنه کرد لەوئى پرسىار بكات لە رئگەى كەسئكى ترەوھ.
۲. نوئنەرەپەتئى لە داواکردنى فەتوا ؛ رئگەپئدراوھ.
۳. رئگەپئدراوھ مروؤف باسى شتئك بكات كە شەرم دەكرئت لە باسکردنى ؛ بەمەرجئك بۆ بەرژەوئەندئەى كئ پئوئست بئت.
۴. پئسى (مەزئى)، و واجبئتى لابرئدى و شۆردنى شوئنەوارئى لەسەر لاشە و جل و بەرگ
۵. دەرجوونى (مەزئى) دەستنوئژ دەشكئنئت.
۶. واجبئتى شۆردنى چووك (زەكەر) بەتەواوى ؛ چونكە لە فەرموودەى تر دا ھاوھ.

(۱۲۳) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، غَسَلَ يَدَيْهِ، وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، ثُمَّ يُحْلِلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشَرَتَهُ، أَقَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ، وَقَالَتْ: كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، نَعْرِفُ مِنْهُ جَمِيعًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۲۳) - له عائشه وه (دايكي ئيمانداران) - په زای خوی لیبیت- ده نیت: «پنځه مبهري خودا - صلی الله علیه وسلم- نه گهر خوی بشوردایه به هوئی له شگران بوونیه وه، سه رها ته سته کانی ده شورد پاشان ده ستونوژی ده گرت وه کو شیوازی ده ستونوژگرتن بو نوژ، دواتر خوی ده شورد، پاشان په نجه ته ره کانی ده هینا به ناو مووه کانیدا، هه تا دنیا ده بوو که پیستی ته ره بووه، سی جار ناوی ده کرد به سهر سهریدا، پاشان هه موو لاشه ی ده شورد، وعائیشه ده نیت: من وپنځه مبهري خودا - صلی الله علیه وسلم- له یه که ته شت خو مان ده شورد، هه ردوو کمان ناومان لی دی در ده هینا». [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پنځه مبهري - صلی الله علیه وسلم- نه گهر بیویستایه خوی بشوات به هوئی له شگران بوونی ؛ سه رها ته سته کانی ده شورد، پاشان ده ستونوژی ده گرت وه کو شیوازی ده ستونوژگرتن بو نوژ، دواتر ناوی ده هینا وده یکرد به سهر هه موو لاشه یدا، په نجه ته ره کانی ده هینا به ناو قژ و مووه کانیدا، هه تا دنیا ده بوو که ناو گه یشتووه ته بنی مووه کان، وپیستی ته ره بووه، دواتر سی جار ناوی ده کرد به سهر سهریدا، پاشان هه موو لاشه ی ده شورد. وعائیشه - په زای خوی لیبیت- ده نیت: من وپنځه مبهري خودا - صلی الله علیه وسلم- له یه که ته شت خو مان ده شورد، هه ردوو کمان ناومان لی دی در ده هینا.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. خۆشۆردن - غوسل - بۆ لابرڤنی له شگرانی دوو جۆره: دروست و کامل، خۆشۆردنی دروست ئەوهیه مڕۆف نیه تی پاکبوونهوه بهیڤنیت، پاشان ئاو بکات بهسەر هه موو لاشهیدا ؛ له گه ل ئاو پادانه نیو دهم ودهرکردنی و ئاو هه لمژینه نیو لووت ودهرکردنی، به لام خۆشۆردنی کامل ئەوهیه وه کو شیوازی پیغه مبه ر ﷺ خۆی بشوات بۆ لابرڤنی له شگرانی.
۲. له شگران - جه نابه - ئاماژه یه بۆ هه رکه سینک مه نی ده رچوو بی ت یان جووت بوو بی ت ئە گه رچیش مه نی دانه به زی بی ت له پاش جووتبوونه که.
۳. دروستی سهرکردنی عه وهر تی - شه رمگه ی - هاوسهر، وخۆشۆردنیان به یه ک ته شت ئاو.

(۳۳۱۶)

(۱۲۴) - عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ، فَأَجْنَبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّعْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّعُ الدَّابَّةُ ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: **«إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ يَدَيْكَ هَكَذَا»** ثُمَّ ضَرَبَ يَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّيْهِ وَوَجَّهَهُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۲۴) - له عه ماری کوری یاسره وه - رهزای خوايان لی بی ت - ده لیت: پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ناردمی بۆ پیو یستی ه ک ، له رینگادا تووشی له شگرانی بووم، و ئاو م ده ست نه کهوت بۆ ئه وه ی خۆم بشۆرم، بۆیه ئه ملاو ئه ولا م کرد به خۆم له ناو خۆلدا ههروه کو چۆن ئاژهل ئه ملاو ئه ولا ده کات له سه ر خۆلدا، پاشان ها تم بۆ لای پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - وئه مه م بۆی باسکرد، فه رموو ی: **«بهس بوو بۆت که به دهسته کانت ته نها ئه مه ئه نجام به دیت»**، پاشان: یه ک جار دهسته کانی (ناو له په کانی) دا به سه ر زه ویدا، دواتر ناو له پی چه پی مه سحکرد به سه ر پشتی دهستی راستی،

ههروه‌ها دیوی سهره‌وهی هه‌ردوو ده‌سته‌کانی ورووی پێ مه‌سح کرد.
[مه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سهری]

شیگردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- عه‌ماری کوری یاسری نارد له‌سه‌فه‌ریکدا -ره‌زای خوای لیبیت- بۆ جێبه‌جێکردنی پێویستییه‌ک، به‌لام ئه‌و تووشی له‌شگرانی بوو؛ به‌هۆی جووتبوون یان دابه‌زینی مه‌نی به‌شه‌هوت، وئاوی ده‌ست نه‌که‌وت بۆ خۆشۆردن، وحوکمی ته‌یه‌مومی نه‌ده‌زانی بۆ حاله‌تی له‌شگران بوون، ته‌نها حوکمه‌که‌ی ده‌زانی بۆ ده‌ستنوێژگرتن.

ئێجته‌یه‌ادی کرد وگومانی وابوو؛ هه‌روه‌کو چۆن بۆ رووداوی بچووک هه‌ندیک له‌ ئەندامه‌کانی ده‌ستنوێژگرتن مه‌سح ده‌کریت به‌خۆل، به‌هه‌مان شێوه بۆ ته‌یه‌موم کردن له‌ له‌شگرانی ده‌بیئت خۆل هه‌موو لاشه‌ بگریته‌وه؛ ئه‌میش به‌پێوان -قیاس- له‌سه‌ر ئاو، خۆی هه‌لگیرا له‌نیۆ خۆله‌که‌ هه‌تاوه‌کو هه‌موو لاشه‌ی بوو به‌خۆل ونوێژی کرد، کاتیک هات بۆ لای پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- وئهمه‌ی بۆی باسکرد، بۆئهمه‌ی بزانیت ئایا کاره‌که‌ی دروسته‌ یان نا؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ چۆنیه‌تی ته‌یه‌موم کردنی بۆ روونکرده‌وه بۆ رووداوی بچووک، وبۆ رووداوی گه‌وره‌ وه‌کو له‌شگرانی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌یه‌ک جار؛ ده‌سته‌کانی بدات به‌سه‌ر خۆلی سه‌ره‌زوی، پاشان ده‌ستی چه‌پ مه‌سح بکات به‌سه‌ر ده‌ستی راست، ویدیوی سه‌ره‌وه‌ی ده‌سته‌کان ورووی مه‌سح بکات.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. گه‌ران به‌دوای ئاودا واجبه‌؛ پێش ته‌یه‌موم کردن.
٢. ته‌یه‌موم کردن بۆ که‌ستیک له‌شگران بیئت وئاوی ده‌ستنه‌که‌ویت؛ رینگه‌پێدراوه‌.
٣. ته‌یه‌موم کردن بۆ رووداوی گه‌وره‌ (بۆ نمونه‌: له‌شگرانی) وه‌کو ته‌یه‌موم کردن وایه‌ بۆ رووداوی بچووک (بۆ نمونه‌: خه‌وتن).

(٣٤٦١)

(۱۲۵) - عَنْ الْمُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ خُفَّيْهِ، فَقَالَ: «دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ» فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۲۵) - له موغیره وه - رهزای خوای لیبت - ده لیت: له گهل پیغه مبه ر بووم ﷺ له سه فه ریکدا، چووم بو ئه وهی خوفه که ی دابنیم، فه رمووی: «وازیان لیبتنه؛ چونکه من به ده ستونیزه وه له پیم کردوون»، ومه سحی له سه ریان کرد. [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ له یه کیک له سه فه ره کانیدا؛ ده ستونیز ی گرت، کاتیک گه یشته شوردنی پییه کانی؛ موغیره ی کوری شوعبه - رهزای خوای لیبت - دهسته کانی دریز کرد بوئه وهی خوفه کان له یی پیغه مبه ر ﷺ دابکه نیت، وئه ویش یی بشوات.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: وازیان لیبه یته ودایان مه که نه، چونکه من به ده ستونیزه وه خوفه کانم له پی کردووه، بویه پیغه مبه ر ﷺ مه سحی کرد له سه ر خوفه کانی له جی شوردنی پییه کانی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. رینگه پیدراوی مه سح کردن له سه ر خوفه کان وهاوشیوه کانی به مه رجیک کاتیک له یی کردوون ده ستونیز ی هه بوو بیت، مه سحکردنه که ته نها بو پاش - روودانی بچووک - ده بیت وه کو: با ده رچوون، وخه وتن، هتد، به لام سه بارت به روودانی [ده ستونیزشکانی] گه وره وه کو: له شگرانی، وهتد؛ پاش ئه وهی ئەمانه روویاندا ده بیت خوی بشوات له گهل شوردنی پییه کانیشی.
۲. مه سح کردن یه ک جار ده بیت له دیوی سه ره وهی خوفه کان نه ک دیوی زیره وهی؛ هه ره وه کو له دهقه کاند هاتووه.

۳. چه‌ند مه‌رجیك هه‌یه بۆ دروستیتی مه‌سحکردن له‌سه‌ر خوفه‌كان وهاشیوه‌كانی: ده‌بیټ كاتیك له‌پیی كردوون ده‌ستنوژی ته‌واوی هه‌بوو بیټ، وده‌بیټ خوفه‌كه پاك بیټ، وده‌بیټ خوفه‌كه ئەو شوتینانه‌ی پیتی دابیوشیت كه له‌ده‌ستنوژی‌گرتندا ده‌شۆردرین، و مه‌سحکردنه‌كه ته‌نها بۆ پاش -روودانی [ده‌ستنوژی‌شكانی] بچووك - ده‌بیټ وه‌كو: با ده‌رچوون، وخه‌وتن، هتد، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ روودانی گه‌وره‌ وه‌كو: له‌شگرانی، وهتد ؛ پاش ئەوه‌ی ئەمانه‌ روویاندا ده‌بیټ خۆی بشوات له‌گه‌ل شۆردنی پێیه‌كانیشی، وده‌بیټ مه‌سحکردن له‌و ماوه‌یه‌دا بیټ كه له‌ شه‌ریعه‌دا دیاركراره‌: شه‌و ورۆژێك بۆ نیشه‌جیبوو، و سێ رۆژ وشه‌وه‌كانی بۆ رێبار.

۴. به‌پێچواندن -قیاس- له‌سه‌ر خوفه‌كان ؛ هه‌موو شتیکی تر ده‌گریته‌وه‌ كه پێیه‌كان دابیوشیت وه‌كو گۆره‌ویه‌یه‌كان وشتی تر، وریگه‌پێدراوه‌ وه‌كو خوف مه‌سحیان له‌سه‌ر بكریت.

۵. ره‌وشت جوانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و جوانی شیوازی فێركردنی، كاتیك نه‌یهیشت موغیره‌ خوفه‌كانی دابكه‌نیت، پاشان هۆكاره‌كه‌ی روونكرده‌وه‌: ئەو پاش ده‌ستنوژی‌گرتن له‌ پیتی كردوو؛ ئەمیش بۆئه‌وه‌ی دُنیا و ئارام بیټ، و حوكمه‌كه‌ بزانیټ وه‌هه‌ست به‌ دَل شكندن نه‌كات.

(۳۰۱۴)

(۱۲۶) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ، أَفَادَعُ الصَّلَاةَ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكَ عَرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَّرَ الْأَيَّامَ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسَلِي وَصَلِّي». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۲۶) - له‌ عایشه‌وه (دابکی ئیمانداران) -ره‌زای خوای لیبیت- ده‌لێت: فاتیمه‌ی کچی ئەبی حوبه‌یش پرسبازی له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، ووتی: تووشی سورێ مانگانه‌ (حه‌یز) ده‌بم به‌ به‌رده‌وامی، وپاک نابمه‌وه‌، ئایا واز له‌ نوژی‌کردن به‌ینم؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: «نه‌خیر، ئەوه‌ ته‌نها ده‌ماریکه‌ (خوینی لێوه‌

دەردەچیت)، واز لە نوێژکردن بهێنە بهیچی -ماوەی- ئەو رۆژانەی تووشی سورێ مانگانه دەبوویت تێیندا، پاشان خۆت بشۆ و نوێژ بکە». [صەحیحە]

- [بوخاری و موسلیم هاوران لەسەری]

شیکردنەوێ:

فاتیمە ی کچی حوبەیش پرسباری لە پێغەمبەر ﷺ کرد، ووتی: من تووشی سورێ مانگانه دەبم بەبەردەوامی ولیم ناچەریت، تەنانەت لەدەرەوێ ماوەی سورێ مانگانهی ئاسایی، ئایا ئەمە حوکمی وەکو حوکمی سورێ مانگانهیە؟ دەبیت واز لە نوێژکردن بهێنم؟

پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو: ئەمە خوێنی ئیستیحازە، کە خوێنیکە بەهۆی پچرانی دەمار لەمنداڵانی ئافرەت؛ تووشی دەبیت، و خوێنی سورێ مانگانه نیە، ئەگەر کاتی سورێ مانگانه هات؛ کە لەو ماوەیەدا تووشی سورێ مانگانه دەبوویت پێش ئەوێ تووشی ئیستیحازە بیت، ئەوا واز لە نوێژکردن ورژووگرتن و کردەوه کانی تر بهێنە؛ کە دەبیت ئافرەتی حەیزدار ئەنجامیان نەدات لەکاتی سورێ مانگانه. ئەگەر ماوەی سورێ مانگانهی ئاسایی تەواو بوو، و پاک بووێتەوه لە حەیز، شوێنی خوێنە کە بشۆ، پاشان هەموو لاشەت بشۆ بۆ لابردنی ئەم ناپاکیه، پاشان نوێژەکانت ئەنجام بدە.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. واجبیتی خۆشۆردن لەسەر ئەو ئافرەتە ی رۆژەکانی -ماوەی- سووری مانگانهی تەواو بوو.

۲. واجبیتی نوێژکردن لەسەر ئەو ئافرەتە ی تووشی ئیستیحازە* بوو. (*ئیستیحازە: ئەو خوێنە یە کە تووشی هەندیک ئافرەت دەبیت ولە پاش تەواو بوونی کاتی سورێ مانگانه- کاتی حەیزە- هەر بەردەوام دەردەچیت، و اتا هیچ پەیوەندییەکی نییە بە سووری مانگانهوه)

۳. سورێ مانگانه -حەیز-: خوێنیکێ ئاساییە لە ئەندامی زاوژێ ئافرەتی بالغەوه دەردەچیت، مانگانه لەچەند رۆژیکێ دیاریکراو تووشی دەبیت.

٤. ئىستىحازه: ئەو خويئەيە لە ئەندامى زاوژى ئافرەتەو دەردەچىت لەكاتى تر؛ جگە لەكاتى سوڤى مانگانەى ئاساي، وئەم خويئە لەنزيكترين شوئەو دەردەچىت نەك لە قولى ئەندامى زاوژىو.

٥. جياوازي نيوان خويئى سوڤى مانگانە وخويئى ئىستىحازه: خويئى سوڤى مانگە رەش وچرە وبۆنىكى ناخوشى ھەيە، بەلام خويئى ئىستىحازه تەنكە وبۆنى ناخوش نىيە.

(٣٠٢٩)

(١٢٧) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا، فَلَا

يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(١٢٧) - لە ئەبى ھورەيرەو -رەزای خواى لىبىت- کە پىغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرمويت: «ئەگەر يەکیکتان ھەستى بەشتىک کرد لە سکيدا، تووشى گومان بوو ئايا ھىچ شتىكى لىو دەرچووە يان نا، ئەوا با لە مرگەوت دەرنەچىت ھەتاوہ کو دەنگىک دەبىستىت يان بۆنىک

دەکات». [صحيحه] - [موسليم گىراوہ تىوہ]

شىکردنەوہ:

پىغەمبەر ﷺ پوونیدەکاتەوہ ئەگەر نوێژخوین ھەستى بەشتىک کرد لەسکيدا، وگومانى لا دروست بوو؛ ئايا ھەواى لى دەرچووە يان نا؟ نابىت نوێژەکەى بىرپىت و دەستنوێژ بگرتەوہ؛ ھەتاوہ کو دلىا دەبىت کە دەستنوێژەکەى شکاو، ئەمىش بەوہى دەنگ ببىستىت يان بۆن بکات، چونکە گومان دلىايى ھەلناوہ شىنئەوہ، ئەو دلىايە کە دەستنوێژى گرتوہ وشکانى دەستنوێژەکەى جىي گومانە.

شیکردنهوه:

چونکه سه گ یه کتیکه له و ئاژه لانه ی که مرؤف چه زی لیتاکات، وزؤر پیسی و نه خوشی له گه ل خویدا هه لده گریت، بویه شهریه ت فهرمانی کردووه به شوؤر دنی ئه و په رداخه ی (که رهسته ی خواری و خواردنه وه ی) که سه گ زمانی تیوه رداوه - چه وت جار-، یه ک جار به خو ل (قور) پاش ئه وه په رداخه که به ئاو ده شوؤر دیت، و ئه مه ش و ا ده کات که ده فره که پاک بیتیته وه له پیسی وزیا نه کان.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. لیکي سه گ پیسه له شه رعدا.
۲. ئه گهر سه گ زمانی دا له ده وریه ک -ده فریک-، ئه و ا ده فره که پیس ده بیت، و ئه و ئاوه ی که ماوه ته وه به هه مان شیوه پیس بووه.
۳. پاککردنه وه به خو ل -قور- و دوو باره شوؤر دنه وه ی چه وت جار ؛ ئه مه تایبه ته به شتیک که سه گ ده م وزمانی لیدا بیت، به لام شتیک میز یان پاشه رۆ یان ههر پیسیه کی تری سه گی به سه ره وه بیت ؛ ئه م شیوازه پاککردنه وه نایگریته وه.
۴. چۆنیه تی شوؤر دنی ده وری -ده فر: په رداخ- به خو ل: ئاو ده کاته نیو ده فره که و خو ل ده کات به سه ری دا، پاشان ده فره که به م تیکه له یه له خو ل و ئاو -قور- ده شوات.
۵. رووکه شی فهرمووده که گشتیه وه موو سه گه کان ده گریته وه، ته نانه ت ئه و سه گانه یشی که شهریه ت ریگه ی به راگرتنیان داوه، وه کو سه گی راوکردن و پاسه وانی وه گی شوانی.
۶. سابون و رووه کی ئه شان جیگای خو ل -قور- ناگریته وه بو پاککردنه وه؛ چونکه پیغه مبه ر ﷺ به ده ق باسی خو لی کردووه.

(۳۱۴۳)

(۱۲۹) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۲۹) - له عومهری کوری خه تابه وه - رهزای خوای لبیت - که پیغه مبهری خودا ﷺ دهفه رمویت: «ئه گهر بانگیژ بلیت: (الله أكبر الله أكبر)، ویه کیکتان بلیت: (الله أكبر الله أكبر)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (أشهد أن لا إله إلا الله)، (ئه ویش) بلیت: (أشهد أن لا إله إلا الله)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (أشهد أن محمدا رسول الله)، (ئه ویش) بلیت: (أشهد أن محمدا رسول الله)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (حي على الصلاة)، (ئه ویش) بلیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (حي على الفلاح)، (ئه ویش) بلیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (الله أكبر الله أكبر)، (ئه ویش) بلیت: (الله أكبر الله أكبر)، پاشان (بانگیژ) بلیت: (لا إله إلا الله)، (ئه ویش) بلیت: (لا إله إلا الله)؛ له دئیوه وئه واه دهچیته بهه شته وه». [صه حیه] - [موسلیم گنبرایوه تیته وه]

شیکردنه وه:

بانگدان بۆ ئاگادارکردنه وهی خه لکیه که کاتی نوێکردن هاتوو، و پرسته کانی بانگدان؛ پرسته کانی بیروباوهری له خوگرته وه له ئاینی ئیسلامدا. له مفرموده ده دا پیغه مبهر ﷺ ئه وهی ریگه پندراوه له کاتی بیستنی بانگدا؛ روونیده کاته وه، ئه ویش ئه وه یه بیسه ره وه کو بانگیژ بلیت، ئه گهر بانگیژ ووتی: (الله أكبر الله أكبر)، ئه وای بیسه ریش ده لیت: (الله أكبر الله أكبر)، به م شیوه له پاش بانگیژ پرسته کان دووباره ده کاته وه هه تا بانگیژ ده گاته ئه وهی

دهئیت: (حي على الصلاة) ، (حي على الفلاح)، لهم کاته‌دا بیسته‌ر دهئیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله).

پیغه‌مبەر ﷺ ئاماژە‌ی بۆ ئەوێ کرد هه‌رکە‌ستێک به‌دڵسوۆزی له‌دڵیه‌وه بانگه‌که دووباره‌ بکاته‌وه له‌پاش بانگی‌پێژ؛ ده‌چێته‌ به‌هه‌شته‌وه. مانای پرسته‌کانی بانگدان: (الله أكبر): واتا خوای گه‌وره -سبحانه وتعالی- له‌هه‌موو شتێک گه‌وره‌تر و شکو‌دارتره.

(أشهد أن لا إله إلا الله): واتا هیچ په‌رستراوێک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق و راستی جگه‌ له‌ الله.

(أشهد أن محمدا رسول الله): واتا دانی‌پیدا ده‌نیم و شاهیدی ده‌ده‌م به‌ زمان و دڵم که موحه‌مه‌د پیغه‌مبەری خودایه‌، خوای گه‌وره ناردووێه‌تی، وگو‌ت‌رایه‌ لی‌کردنی واجبه‌.

(حي على الصلاة): واتا وهرن بۆ ئە‌نجام‌دانی نوێژ، وکاتێک بیسه‌ر ده‌ئیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله): واتا هیچ رێگایه‌ کمان نییه بۆ ده‌ریازبوون له‌رێگیه‌کانی په‌رسته‌شه‌کان و هیچ هێز و توانایه‌ کمان نییه له‌سه‌ر کردنی هه‌رشتێک مه‌گه‌ر به‌ یارمه‌تیدانی خوای گه‌وره نه‌بێت.

(حي على الفلاح): واتا وهرن بۆ هۆکاره‌کانی بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی، ئە‌ویش بردنه‌وه‌ی به‌هه‌شت و ڕێگا‌ریوونه له‌ دۆزه‌خ.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. فه‌زڵ و پاداشتی دووباره‌ ووتنه‌وه‌ی ئە‌وه‌ی بانگی‌پێژ ده‌ی‌ئیت له‌بانگه‌که‌دا، به‌لام له‌: (حي على الصلاة) و (حي على الفلاح)؛ له‌جیاتی دووباره‌ ووتنه‌وه‌یان ده‌ئیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله).

(٦٥٠٨٦)

(۱۳۰) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْرِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۳۰) - له عبدالله كورى عه مرو - رهزای خواى ليدیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهړ ﷺ بووه كه ده یفه رموو: «ته گهر گوی بیستی بانگیژ بوون تهوا تهوه بلین كه تهوه ده یلایت پاشان سه لاتم له سهر بدهن، هه ركه سیك سه لاتیک له سهر من بدات تهوا خواى گه وره به هو یه وه ده سه لاتى له سهر ده دات، پاشان داوا له خواى گه وره بكه ن وه سیله ت - ببه خشیت - به من، چونكه تهوه پله یه كه له به هه شتدا، ته نها بو یه ك بهنده یه له بهنده كانی الله، وهیوام تهوه یه تهوه كه سه من بم، هه ركه سیك داواى وه سیله تم بو بكات تهوا شه فاعه تی من بو تهوه كه سه مسوگهر ده بیت». [صه حیه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهړ ﷺ رینموینی کردووه بو تهوه ی هه ركه سیك گوئی له بانگیژ بیت له کاتی بانگدان تهوا پنیوسته له پاش تهوه ؛ رسته کانی بانگه كه دووباره بکاته وه، جگه له (حي على الصلاة، حي على الفلاح) نه بیت ؛ بیسه ده لیت: (لا حول ولا قوة إلا بالله) واته: (هیچ ریگایه کمان نییه بو ده ریا زیون له ریگریه کانی په رسته شه کان وهیچ هیژ وتوانایه کمان نییه له سهر کردنی هه رشتیک مه گهر به یارمه تیدانی خواى گه وره نه بیت)، دواتر سه لات ده دات له سهر پیغه مبهړ ﷺ پاش تهوا بوونی بانگه كه، هه ركه سیك یه ك سه لات بدات له سهر پیغه مبهړ ﷺ ؛ خواى گه وره ده سه لاتى له سهر ده دات، ومانای سه لاتى خواى گه وره له سهر بهنده تهوه یه: خواى گه وره ستایشی ده کات له لای فریشته کان.

پاشان پیغمه مبر ﷺ فهرمانیکرد به نزاکردن بۆئوهی پهرورددگار وهسیلهت به ئهو بهخشیت، ئه میس بهرترین پلهیه له بهههشتدا، تهنها بۆیهك بهنده دهییت له نپو ههموو بهنده کانی الله -سبحانه وتعالی-، وهیوای خواست بۆئهو بییت، وپیغمه مبر ﷺ ساده وپی فیز بوو بۆیه وای فهرموو؛ چونکه ئه گهر ئهو پله بهرزه بۆیهك کهس بییت ئهوا تهنها بۆئوه ﷺ، له بهرئوهی ئهو چاکترین خولقیترای خودایه. پاشان پیغمه مبر ﷺ روونیکردهوه که ههرکه سیک نزی وهسیلهت بگات بۆئهو؛ ئهوا شهفاعهت کردنی بۆئهو کهسه مسۆگهر ده بییت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. دووباره ووتنه وهی بانگ له پاش بانگیژوهه؛ ئامۆزگاری پیکراوه.
۲. روونکردنه وهی فهزل وپاداشتی سهلاتدان له سهر پیغمه مبر ﷺ له پاش دووباره ووتنه وهی بانگ.
۳. ئامۆزگاری بۆ داواکردن له خوای گهوره بۆئوهی وهسیلهت ببهخشیت به پیغمه مبر ﷺ؛ پاش سهلاتدان له سهری.
۴. روونکردنه وهی مانای وهسیلهت و بهرزی پله وباسی، وتهنها بۆیهك بهنده ده بییت.
۵. روونکردنه وهی فهزل وریزداری پیغمه مبر ﷺ چونکه تایبه تکراره بهو پله بهرز وبلنده.
۶. ههرکه سیک داوا له خوای گهوره بگات که وهسیلهت ببهخشیت به پیغمه مبر ﷺ؛ ئهوا شهفاعهتی پیغمه مبر ﷺ بۆئهو کهسه مسۆگهر ده بییت.
۷. روونکردنه وهی سادهی وپی فیزی پیغمه مبر ﷺ چونکه داوای له ئومه ته کهی کردوو که نزی بۆبکه ن بۆئوهی بگات بهو پلهیه، ههرچهنده ئهو پلهیه بۆئهو ده بییت.
۸. چاکه کردن به ده هینده دنوو سرت ئه میس له فراوانی فهزل ورهحمهتی خوای گهورهیه.

(۱۳۱) - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۳۱) - له سه‌عدی کوری ثہبی وہ قاصوہ - پڑھای خوی لیبیت - کہ پیغہمبہری خودا ﷺ دہ فہرمویت: «ہہرکہ سیک کاتیک گوئی لہ بانگیژ دہ بیت، بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا) ۸، ثہوا خوی گہورہ لہ تاوانہ کانی خوش دہ بیت». ۸ (واتہ: شاہیدی دہدم بہوہی کہ ہیچ پەرستراوئیک شایستہی پەرستن نییہ بہہق وراستی جگہ لہ اللہ، خودا تاکہ وہیچ شہریک وھاوبہ شیکی نییہ، و شاہیدی دہدم بہوہی کہ موحمہد بہندہ و پیغہمبہری خودایہ، و رازی بووم بہوہی کہ اللہ پەروردگارم بیت، و رازی بووم بہوہی موحمہد ﷺ پیغہمبہرم بیت، و رازی بووم بہوہی کہ ئیسلام نایم بیت). [صہحیہ] - [موسلم گنراوہ تیہوہ]

شیکردنہوہ:

پیغہمبہر ﷺ باسی ثہوہمان یو دہ کات ہہرکہ سیک کاتیک گوئی لہ بانگیژ دہ بیت، بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ: شاہیدی دہدم بہوہی کہ ہیچ پەرستراوئیک شایستہی پەرستن نییہ بہہق وراستی جگہ لہ اللہ، خودا تاکہ وہیچ شہریک وھاوبہ شیکی نییہ): و اتا دان دہ نیم وجہخت دہ کہمہوہ لہ سہر ثہوہی ہیچ پەرستراوئیک ہہق وراست نییہ بپہرسترت جگہ لہ اللہ، و پەرستراو و پہرستنی جگہ لہ اللہ پوچہلہ.

(وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ: و شاہیدی دہدم بہوہی کہ موحمہد بہندہ و پیغہمبہری خودایہ): و اتا ثہو بہندہیہ وناپہرسترت، و پیغہمبہر بہدرو ناخریتہوہ. (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا: رازی بووم بہوہی کہ اللہ پەروردگارم بیت): رازیم بہ پەروردگارئی وئولوہیہتی - پەرستراوئی - وناو وسیفہتہ کانی. (وَبِمُحَمَّدٍ

رَسُولًا : ورازی بووم بهوهی موحه مه د ﷺ پیغه مبهرم بیت) : واتا رازیم به هه موو ئه و په بامه ی پپی نږدراوه، وپیمانی گه یاندوو. (وَبِالْإِسْلَامِ : ورازی بووم بهوهی که ئیسلام) : واتا به هه موو حوکمه کانی ثانی ئیسلام له فرمانپیکراوه کان ونه هی لیکراوه کان. (دینًا : ئاینم بیت) : واتا له بیروباوهره وملکه چم وفه رمانبه ردارم بو. (ئه و خوی گه وره له تاوانه کانی خوش ده بیت) : ته نها لیخو شبوونی گونا هه بچو وکه کان ده گرتیه وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. خویندنی ئه مزایه له کاتی بیستنی بانگ هوکاره بو لیخو شبوون له گونا هه کان.

(۶۲۷۲)

(۱۳۲) - عن جابر رضي الله عنه مرفوعًا: «من قال حين يسمع النداء: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۳۲) - له جابره وه - ره زای خوی لیبت - که پیغه مبهرم ﷺ ده فره مویت: «هه رکه سیک کاتیک گوئی له بانگ ده بیت وبلیت: (اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمدًا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقامًا محمودًا الذي وعدته)*؛ ئه و شه فاعه تی من بو ئه و که سه مسوگه ر ده بیت له روژی قیامه تدا». * (واته: خودایه، ئه ی په روه ردگاری ئه م بانگ ونویره کامل ودامه زراو ومه زنه؛ -الوسيلة: بهرترین شوتن له بهه شتدا- و -الفضيلة: گه وره ترین پله ی فزل وریزینان- ببه خشه به موحه مه د ﷺ، وزیندووی بکه روه وپله ی ستایشکردنی خوئی پیببه خشه که په یمانیت پیداو له روژی قیامه تدا) [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

واتای فه رمووده که: پیغه مبهرم ﷺ ده فره مویت: (هه رکه سیک کاتیک گوئی له بانگ ده بیت وبلیت: -اللهم رب هذه الدعوة التامة-، واته: خودایه، ئه ی

پهروهردگاری ئهم بانگه كامل ومهزنه): واتا ههركه سيك ئهم نزايه بخوئيئت بهم شيوه بهي كه له سونه تدا هاتوو ه پاش ئه وهى بانگيژ ته واد دهبيت له بانگدان، وله گيرانه وهيه كي تر دا هاتوو كه پيغه مبهري ﷺ دهفرمويئ: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَدَّ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، ثُمَّ سَلُّوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ) [رواه مسلم]، واته: (ئه گهر گوپتان له بانگيژ بوو؛ ئه وائيو ههمان شت بلينه وه وه كو ئه وهى بانگيژ دهليئت، پاشان سه لاوات له سهر من بدن، وپاش ئه وه داواى -پلهى وه سيلهت- بو من بكهن).

ئهم نزاكرده له پاش ته وادبووني بانگه كهيه، وناوزاوه به -الدعوة التامة، واتا بانگه كامل ومهزنه كه- چونكه بانگكردي خه لكي تيدايه بو ئه نجامداني نوئژ، و-التامة- واتا كامل وته واد چونكه عه قيه ويروباوه ركهاني ئيمان هيناني تيدايه له ته ووحيد -يهك خودا په رستى- وبه راستدانان ودانپيدانان به راستى په ياي موحه مهدي ﷺ، وبانگه كه به ته كيير كردن ده ستپيده كات، ودوو شاهيدي دانه كه تيدايه كه ئهم دووانه پايه يه كه مي ئيسلامن، وپاشان بانگكردي تيدايه بو ئه نجامداني نوئژ كردن، وپاشان كو تاي پنده هيندرئت به ته كيير كردن -ووتنى: الله اكبر- ودانپيدانان به ته ووحيد -يهك خودا په رستى به ووتنى: لا إله إلا الله-. (والصلاة القائمة، واته: نوئژه دامه زراو ومهزنه كه): دوو واتاي ههيه:

١. داده مه زريت -واتا قامه تي بو ده كرئت-.

٢. واتا ئهم نوئژه ده گوږدرئت وبه رده واد دهبيت وئه نجامه درئت هه تا ئاسمانه كان وزه وي مابن.

(آت محمد، واته: ببه خشه به موحه مهدي ﷺ): واتا ئهم شتانه ي پي به خشه كه له فره مووده كه دا باسكراوه كه دوانيان په يوه ستن به رږڤي قيامه ته وه -الوسيلة ومقام المحمود-، ودانه يه كيان بو هه موو سه رده ميكه -الفضيلة-. (الوسيلة، واتا: به رزترين شوئين له به هه شتدا): -الوسيلة: وه سيلهت- خوي له بنه رته تدا ئه و شته يه كه به هوپه وه له كه سيكي تر نزيك ده بيته وه وپلهت به رز ده بيته وه، بوپه وه سيلهت بو نزيك بوونه له خودا وبو به رز بوونه وهى پله ي به نده بريتيه له كرده وهى چاك له فره ز وسونهت وجي به جيكردني فره مانه كان ودووركه وته وه له نه ي ليكراوه كاني شه ريعة ت و

هه رکرده وهیه ک خودا یئی خوْش بیّت که بههویانه وه بهنده له خودا نزیک ده بیته وه، به لّام لیّره دا -الوسيلة : وه سیله- به مانای بهر زترین پله دیت له بهه شتدا، ههروه کو له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوو هه که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت : (إذا سمعتم المؤذن، فقولوا... ثم سلّوا الله لي الوسيلة؛ فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله ، وأرجو أن أكون أنا هو) [رواه مسلم]، واته : (ئه گهر گویتان له بانگیژ بوو، ئهوا بلّین.... پاشان داوای -الوسيلة : وه سیله- بو من بکهن؛ چونکه ئه وشوین وپلهیه که له بهه شتدا به هیچ که سیّک له بهنده کانی خودا نادریت مه گهر یه ک بهنده نه بیّت، وهیوادارم که ئه وه بهندهیه من بم).

(والفضيلة، واتا: گه وره ترین پله ی فه زل وریز لّینان): واتا بهر زترین پله ی فه زل وریز لّینان ببه خشه به موحه مه د ﷺ له نیو هه موو بوونه وه ره کان. (وابعثه مقاما محمودا الذي وعده، واتا: زیندووی بکه ره وه وپله ی ستایش کردنی خوئی پیبه خشه که په بمانت پیداه له رۆژی قیامه تدا): واتا کاتیک خه لکی زیندوو ده بنه وه له نیو گۆره کانیان ئه وه پله بهرزه ی پی بهه خشه که شه فاعه ت کردنه و بههویانه وه سوپاسی ده کهن، وبه -مقام المحمود- ناوده نریت چونکه بههوی ئه وه پله وپایه وه سوپاس وستایش ده کریت ومه به ستیش لیّره دا شه فاعه ته مه زنه که یه بو بهرپابوونی لیّرسینه وه له رۆژی قیامه ت، که هه موو بوونه وه ره کان له یه که مه وه بو کۆتا سوپاسی ده کهن پاش ئه وه ی وه ستان له خاکی مه حشه ردا زور زور درێژه ی کیشا ونا ره حه ت بوون، وخه لکی ده چن بو لای ئاده م -علیه السلام- بو ئه وه ی شه فاعه تیان بو بکات بو رزگار بوون له وه حاله یان به لّام ئه وه ده ئیت که ناتوانیت ئه وه داوایه جیبه جی بکات، وده چن بو لای نوح وئیبراهیم وموسا وعیسا -عليهم الصلاة والسلام- بههه مان شیوه ده لّین ناتوانین ئه وه داوایه جیبه جی بکهین.

وپاشان ده چن بو لای موحه مه د ﷺ وده ئیت: (أنا لها) واته : (من ئه م داوایه تان بو جیبه جی ده که م)، پاشان سوچه ده بات له ژیر عهرشی پهروه ردا وئیلها می حه مد وسوپاس کردنی خودای پیده به خشریت به شیوه یه ک که بهه یچ که سیّک نه به خشراوه له پش ئه وه، وپاشان یئی

دهووتریت: سهرت بهرز بکهرهوه، وداوا بکه داواکته جیبهجیده کریت، بویه داوای شهفاعته دهکات، وئهو نارچهتیهیان لهسهر لادهچیت بههوی شهفاعتی پیغهمبهرمانهوه ﷺ.

(الذي وعدته، واته: که بهیمانته پیداه): واتا خودا بهیمانی داوه به بهخشینی شهفاعته مهزنه که -الشفاعة العظمی- به پیغهمبهر ﷺ بو ئهوهی لیرسینهوه بهرپا ببیت له نیوان بوونهوهرهکاندا، وخوای گهوره دهفرمویت ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ [الإسراء: ۷۹]، واته: ﴿تهی (پیغهمبهر ﷺ) وله بهشیکی شهودا ههسته شهونویر بکه به قورئان خوئیدن تئیدا ئهو زیاده نوئی تاییهت به تویه ئومیدهوار به بهوهی که پهروهردگارت بتگهیهنیت به پله وجیگیه کی پهسندکراو -که شهفاعتی گهورهیه بو خه لکی له قیامهتدا-، وشهی -عی- لیردا به مانای ئهوه دیت ئه گهر ئهو کردهوهیه ئه نجامدهیت ئهو پلهیه به تو دههخشیرت که پلهی: -الشفاعة العظمی، شهفاعته مهزنه که به-.

(ئهو شهفاعتی من بو ئهو کهسه واجب دهبیت): واتا شهفاعتی پیغهمبهر ﷺ بو ئهو کهسه واجب وجیگیر دهبیت وشایه نی دهبیت بههوی ئهم نزایهوه، بویه پیغهمبهر ﷺ شهفاعته بو ئهو کهسه دهکات بوئوهی بجیتته بههشتهوه به لیرسینهوه وسزایان پلهی بهرز بیتهوه له بههشتدا یان رزگاری ببیت له دۆزهخ.

(له روژی قیامهتدا): روژی دواپی -قیامهت- بهم ناوه ناوئراوه چونکه له وشهی -قیام- به مانای ههستان وروودان و بهرزبونهوه دیت وگهلیک روودای مهزنی تئیدا روودهات، لهوانهش: زیندووونهوهی بوونهوهرهکان، وشاهیدی دانهکان لهسهر بهندهکان، وهستانی بوونهوهرهکان له خاکی مهحشرهردا ووزر روودای تر.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ووتی ئهم نزایه له پاش تهواو بوون له وتنهوهی بانگ له پاش بانگیژوهه؛ رینگه پیدراوه، وئوهی گوئیستی بانگ نه بیت؛ ناخوئیت.

۲. فەزل و پله و پایه ی پیغهمبهر ﷺ چونکه وهسیلهت* وفهزیلهت** و پلهی ستایشکراو شهفاعتی مهزنی پیبه خشراوه بو ئهوهی حوکم بکریت له نیوان

- به‌نده‌کاندا. * (وه‌یس‌له‌ت - الوسیله-: به‌رزترین شوین له به‌ه‌شتدا)،
 ** (فه‌زیله‌ت - الفضیله-: گه‌وره‌ترین پله‌ی فه‌زل ورێزلینان)
 ۳. جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سه‌ر شه‌فاعه‌ت کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چونکه ده‌فه‌رمویت: (حَلَّتْ له شفاعتی يوم القيامة) واته: (شه‌فاعه‌تی من بو ته‌و که‌سه واجب ده‌بی‌ت له روژی قیامه‌تدا).
 ۴. شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو ته‌و که‌سانه‌یه که تاوانه گه‌وره‌کانیان کردوه له ئومه‌ته‌که‌ی؛ بوته‌وه‌ی نه‌چنه دۆزه‌خه‌وه یان ته‌وانه‌ی چوونه‌ته نیویه‌وه ده‌رچن، یان شه‌فاعه‌تی بو مسوولمانانی تر بو ته‌وه‌یه بچنه به‌ه‌ه‌شته‌وه به‌بی لێرسینه‌وه، یان بوته‌وه‌ی پله‌کانیان به‌رز بکریته‌وه له به‌ه‌ه‌شتدا.
 ۵. ته‌یه‌ی ده‌لی‌ت: -له‌کاتی بانگدا- له‌سه‌ره‌تاوه هه‌تاوه‌کو ووتنی: (محمدا رسول الله) ته‌مه بانگ‌کردنیکی گشتی وته‌واوه، ووتنی: (حي على الصلاة وحي على الفلاح)؛ ئاماژه‌یه بو نوێژه دامه‌زراوه‌که -نوێژی فه‌رز- هه‌روه‌کو په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ واته: ﴿ته‌وانه‌ن که به‌راستی نوێژه‌کانیان به‌جی ده‌هینن﴾، له‌وه‌یه مه‌به‌ست له نوێژکردن؛ نزا کردن بیت، وله‌وه‌یه مه‌به‌ست له دامه‌زراو؛ به‌رده‌وامی بیت چونکه ته‌گه‌ر که‌سێک له‌سه‌ر شتیک دابه‌زریت ته‌وا به‌رده‌وام ده‌بی‌ت له‌سه‌ر ته‌نجامدانی، بۆیه کاتی‌ک ده‌فه‌رمویت: (والصلاة القائمة: نوێژه دامه‌زراوه‌که)؛ روونکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازیه‌کی گشتی وته‌واوه، وله‌وه‌یه مه‌به‌ست له نوێژ -الصلاة-؛ نوێژیکی تایبه‌ت ودامه‌زراو بیت که له‌وکاته‌دا بانگی بو ده‌کری‌ت وئه‌مه نزیکترین له راستیه‌وه.
 ۶. موهه‌له‌ب ده‌لی‌ت: فه‌رمووده‌که هاندانی تیدا‌یه بو نزا‌کردن له‌کاتی نوێژه‌کاندا؛ چونکه حاله‌تی‌که تیدا هیاوا هه‌یه به وه‌لامدانه‌وه‌ی نزا‌کان.

(١٠٦٣٥)

(۱۳۳) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم

قال: «الدعاء بين الأذان والإقامة لا يرد». [صحيح] - [رواه النسائي وابن حبان] (۱۳۳) - له نه نه سی کوری مالیکه وه - ره زای خوای لیبت - که پیغه مبه ر ده فرموی: «نزا کردن له نیوان بانگدان وقامت کردن رت ناکریتته وه». [صحیحه] - [ثیبو حبان ونه سائی - گپراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

ئهم فهرمودیه به لگه یه له سهر فه زلی نزا کردن له نیوان بانگدان وقامت کردن، ئه وهی سه رکه وتوو کرا بو نزا کردن له و ماوه یه دا ئه و خوای گه وره خیری بو ده ویت وده یه ویت نزا کانی وه لام بداته وه. وسونه ته (موسسته حه به) نزا کردن له م ماوه یه دا چونکه کاتیک مروف چاوه روانی نوژ ده کات ئه و له نوژدایه، ونوژ کردن شوینی وه لامدانه وهی نزا کانه، بویه پیویسته مسولمان کوشش بکات بو نزا کردن له م ماوه یه دا.

له سووده کانی فهرموده که:

۱. فه زلی ئهم کاته بو نزا کردن تییدا.
۲. ئه گهر نزا کار ئه ده ب ورپسا کانی نزا کردن جیبه جی بکات، وهه ولبدات له باشرین کات وشوینه کاند نزا بکات، ودوور بیب له سه رپیچی فهرمانه کانی الله، وخوی بپاریزیب له تووشبوون به شته گوماناوییه کان، وگومانی باشی هه بیب به الله؛ ئه و شایسته یه وه لامی بدریتته وه به ئیزی الله.
۳. موناوی سه باره ت به وه لامدانه وهی نزا؛ ده ئیت: پاش جیبه جیکردنی مهرج وپایه وئه ده به کانی؛ نزا کردن دپته دی، ئه گهر که مته رخم بوو له ئه نجامدانی یه کیک له مانه ئه و با ته نها لومه ی نه فسی خوی بکات.
۴. وه لامدانه وهی نزا: یان ئه وه تا له ماوه یه کی نزیکدا وه لامی ده دریتته وه، یان شهر وخرایه یه کی هاوشیوهی لی دوور ده خریتته وه، یان بوی هه لده گیریت بو قیامه ت؛ ئه میش به پیی حیکمه ت وره حمه تی الله.

(۵۴۷۹)

(۱۳۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أَمَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخَّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ التَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟» فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأُجِبْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۳۴) - له ئەبی ھوریرە ڕوھ - ڕەزای ھوای لێبێت - دەلێت: پیاوێکی نابینا ھات بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و وتی: ئەهی پێغەمبەری خودا، من کەسێکم نیبە کە دەستم بگرت بە ڕوھو مژگەوت، بڕسبەری کرد لە پێغەمبەر ﷺ دەربارەری روخسەت پێدانی بەوھێ لە مالهو نوێژ بکات، ئەویش روخسەتی پێدا، کاتیک پیاوھ کە ھەندیک دوور کەوتەوھ؛ پێغەمبەر ﷺ بانگی کرد، و ھەرمووی: «ئایا گویت لە بانگ دەبێت؟». ئەویش ووتی: بەئێ، ھەرمووی: «کەواتە وەلامی بدەرەوھ». [صەحیحە] - [موسلم]

گێڕاویەتیەوھ

شیکردنەوھ:

پیاوێکی نابینا ھات بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و وتی: ئەهی پێغەمبەری خودا کەسێک نیبە یارمەتیم بدات و دەستم بگرت بە ڕوھو مژگەوت لە پێنج نوێژە ھەرزە کەدا، دەیویست پێغەمبەر ﷺ روخسەتی پێدات بۆ وازھێنان لە نوێژی جەماعەت، ئەویش روخسەتی پێدا، کاتیک پیاوھ کە دوور کەوتەوھ، پێغەمبەر ﷺ بانگیکرد، و ھەرمووی: ئایا گویت لە بانگە کە دەبێت؟ ووتی: بەئێ، ھەرمووی: وەلامی بانگیژ بدەرەوھ بۆ نوێژی جەماعەت.

لە سوودەکانی ھەرموودەکە:

۱. واجب بوونی نوێژی جەماعەت؛ چونکە روخسەت تەنھا بۆ کاریکی واجب ھەردە گێرێت.
۲. کاتیک ھەرمووی: (أجب) واتە: (وەلام بدەرەوھ)، بۆئەوھێ دەیبیستت؛ نوێژی جەماعەت لەسەری واجبە، چونکە ئەسل بنچینە لە ھەرمان بۆ واجب بوونە.

(۱۳۵) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ؟» قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا، قَالَ: «فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْحَنَسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۳۵) - له ئه‌بی هوریره‌وه -ره‌زای خوای لی‌بیت- ده‌لێت: گو‌یم له پێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ بوو که ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گه‌ر رووباریک له پێ‌ش ده‌رگای یه‌ کێ‌ک له ئێ‌وه‌ بێ‌ت، وروژانه‌ پێ‌نج جار خۆی تێ‌دا بشوات، ئایا هیچ پی‌سیه‌ک له‌سه‌ر لاشه‌ی ده‌مینێ‌ت؟». ووتیان: هیچ پی‌سیه‌ک له‌سه‌ر لاشه‌ی نامینێ‌ت؟ فه‌رموو: «ئه‌وه‌ نمونه‌ی پێ‌نج نوێ‌زه‌که‌یه‌ ؛ که به‌ هو‌یانه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ تاوانه‌کان خوش ده‌بێ‌ت». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری و موس‌لیم ها‌وران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه‌:

پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێ‌نج نوێ‌زه‌ فه‌رزه‌که‌ی له‌ هه‌موو روژ وشه‌وێ‌کدا له‌روانگه‌ی سرپنه‌وه‌یان بۆ گونا‌هه‌کان چواندوو به‌ رووباریک له‌ پێ‌ش ده‌رگای مالی هه‌رکه‌سیک، وروژی پێ‌نج جار خۆی تێ‌دا بشوات، بۆیه‌ هیچ پی‌سیه‌ک له‌سه‌ر لاشه‌ی نامینێ‌ت.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. ئه‌م فه‌زل وپاداشته‌ ؛ تاییه‌ته‌ به‌ لی‌خۆشبوون له‌ گونا‌هه‌ بچووکه‌کان، سه‌باره‌ت به‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان ده‌بێ‌ت ته‌وبه‌یان لی‌بک‌رێ‌ت.
۲. فه‌زل وپله‌ وپایه‌ی ئه‌نجامدانی پێ‌نج نوێ‌زه‌ فه‌رزه‌که‌ و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ریان ؛ به‌ فه‌زل وپله‌ وپایه‌ی ئه‌نجامدانی پێ‌نج نوێ‌زه‌ فه‌رزه‌که‌ و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ریان ؛ به‌ مه‌رج و پایه‌ و واجب و سونه‌ته‌کانیان.

(۱۳۶) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ عَلَى وَفْيِهَا»، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ» قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ، وَلَوْ اسْتَرْذُئْتُ لَرَأَيْتَنِي. [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۳۶) - له عبداللہی کوری مه سعوددهوه - رهزای خوی لیبتیت - ده لیت: پرسیارم له پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - کرد: چی کردهوهیه که خوشه ویستترینه لای الله؟ فهرمووی: «نوئژ کردن له کاتی خوئی»، ووتم: پاش ئه وه چی؟ فهرمووی: «چاکه کاری بهرامبر دایک وباوک»، ووتم: پاش ئه وه چی؟ فهرمووی: «جیهاد وتیکویشان له پیناو الله»، (ئیین مه سعود) ده لیت: پیغهمبر - صلی الله علیه وسلم - ئه وانیه بۆم باسکرد، ئه گهر پرسیاری زیاترم لیکردایه ئه وا وه لامی زیاتری ده دامه وه. [صحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغهمبر ﷺ پرسیاری لیکرا: چی کردهوهیه که خوشه ویستترینه له لای خوی گه وه؟ فهرمووی: نوئژه فهرزه کان له کاته کانی خویندا ؛ که له شه ریعه تدا دیاریکراون، پاشان چاکه کاری بهرامبر دایک وباوک، وجیبه جیکردنی مافه کانین، وخرابه کار نه بوون بهرامبریان، پاشان جیهاد له پیناو خوی گه وه بۆ بهر زکردنه وهی وشه ی الله - عز وجل -، و بهرگری کردن له ئایینی ئیسلام و مسولمانان، ودهر خستی دروشمه کانی، و ههستان بهمه به نه فس و مال.

ئیین مه سعود - رهزای خوی لیبتیت - ده لیت: ئه م کردهوانه ی فهرموو؛ ئه گهر پیم بوتایه: پاشان چی کردهویه کی تر؟ ئه وا زیاتری باسده کرد.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. کردهوه کان پله یان جیاوازه به پپی خوشه ویستی خوی گه وه بۆیان.
۲. هاندانی مسولمان بۆ ئه وهی به پهروش بیت له سه ره نه جامدانی چاکترین له نئیه کردهوه کان.

۳. جیاوازی وه لاهه کانی پیغه مبهری خودا ﷺ سه بارهت به چاکترین و باشتترین کرده وه کان ؛ به یی جیاوازی که سه کان و حالیان وچی شتیک به سوودترینه بو ههریه کتیکان.

(۳۳۶۵)

(۱۳۷) - عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وَضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ يُؤْتَ كَبِيرَةٌ، وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۳۷) - له عوسمانه وه - رهزای خوای لیبیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که دهیفرموو: «ههر مسولمانیک کاتیک ساتی نوژی فهرز دیت، به جوانی ورپکی: ده ستنوژ بگریت و خشوعی هه بیت و رکوع بات، نهوا نه مه ده بیته هوئی لیخوشبوون له تاوانه کانی نه گهر تاوانی گه وره ی نه نجام نه دابیت، و نه مییش بو هه موو کاتیکه». [صه حیه] - [موسلیم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ پروونی کرده وه که ههر مسولمانیک کاتی نوژی فهرز بیت، و به کاملی و جوانی ورپکی ده ستنوژ بگریت، پاشان خشوعی هه بیت له نوژه که ده، و به دل و نه ندامه کانی ملکه چی خوای گه وره بیت ویر له مه زنی په روه ردگاری بکانه وه، و کرده وه کانی ناو نوژ وه کو رکوع و سوجه و هتد؛ به جوانی و کاملی نه نجام بدات، نهوا نه مه نوژه ده بیته هوئی لیخوشبوون له گونا هه بچوو که کانی پیشووی، به لام لیخوشبوون له تاوانه گه وره کان ناگریته وه، و نه مه فزل و پاداشته له هه موو نوژی کدایه و بو هه موو کاتیک.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. ئەو نوێژکردنەى دەبێتە ھۆى لیخۆشبوون لە تاوان و گوناھەکان ئەوھە یە
کە بەندە بە جوانی دەستنوێژى بۆی گرتووە، و بە خشوع و ئامادەیی دڵ
ئەنجامی داوە، و تەنھا مەبەست و نیتى خواى گەورە بووە.
۲. فەزڵ و پاداشتی بەردەوامى لە سەر پەرستەنەکان، و ھۆکارن بۆ لیخۆشبوون
لە گوناھە بچووکەکان.
۳. فەزڵ و پاداشتی دەستنوێژگرتن بە شیوەیەکی رێک و چاک، ھەر و ھا نوێژ
ئەنجامدان بە جوانی و چاکى و خشوع بوون تێیدا.
۴. خۆ بە دوورگرتن لە گوناھە گەورەکان گرنگە بۆ لیخۆشبوون لە گوناھە
بچووکەکان.
۵. گوناھە گەورەکان تەنھا بە تەو بە کردنی راستگۆیانە خواى گەورە لییان
خۆش دەبێت.

(٦٢٥٤)

(١٣٨) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
كان يقول: «الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان،
مكفرات ما بينهن إذا اجتنب الكبائر». [صحيح] - [رواه مسلم]

(١٣٨) - له ئەبى ھورەیرەو - رەزای خواى لیبیت- کە پێغەمبەرى خودا
ﷺ دەفەرمویت: «پنج نوێژەکە، و ھەینی بۆ ھەینی، و ڕەمەزان بۆ
ڕەمەزان، ھەموویان دەبنە ھۆى سڕینەوھى تاوان و گوناھەکانى نێوانیان،
ئەگەر ھاتوو (موسلمان) خۆى بەدوور گرت لە تاوانە گەورەکان».

[صەحیحە] - [موسلم گێڕاویەتیەوھ]

شیکردنەوہ:

پێغەمبەر ﷺ باسێ ئەو ھەمان بۆ دەکات کە پێنج نوێژە فەرزەکە لە شەو
و ڕۆژیکدا، و نوێژی ھەینی لە ھەموو ھەفتەیک، و ڕۆژووگرتنى مانگی
ڕەمەزان ھەموو سالیک، ئەم پەرستنانە دەبنە ھۆى لیخۆشبوونی تاوانەکانى

پیبکات، ولییان بدات له سهر که مته رخ می له نوێژ کردندا، وههروهه ده بیټ جیگایانیان له یه کتر جیا بکاته وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ده بیټ بابته واجبه کان له ئیسلامدا فیری مندالان بکریټ ؛ له پیدش بالغ بوونیان، وله گرنگترینان بریتییه له نوێژ ته نجامدان.
۲. لیدان بۆ پهروه ده کردنه، نهك بۆ ئازاردان، بۆیه به لیدانیك لی ده دریټ ؛ که گونجاوه بۆ حاله ته که ی.
۳. گرنگیدانی شه ریه ته به پاراستنی که سایه تی وشه ره ف، وداخستی هه موو ده رگایه ك که ببیته تووشبوون به خرابه کاری.

(۵۲۷۲)

(۱۴۰) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: حَمِدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، قَالَ: مَجَّدَنِي عَبْدِي، - وَقَالَ مَرَّةً: قَوَّضَ إِلَيَّ عَبْدِي، - فَإِذَا قَالَ: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۴۰) - له ئه بی هوره به وه - په زای خوی لی بیټ - ده لیټ: گویم له پیغه مبه ری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «په روه ردگاری مه زن ده فه رمویټ: نوێژم له نیوان خۆم و به نده که م دابه شکر دووه بۆ دوو به ش، و نه گهر به نده که م داوای هه رشتیکم لی بکات ؛ یی ده به خشم، نه گهر بلیټ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} واتا: {سو پاس بۆ خوی په روه ردگاری هه موو جیهانیان}؛ نه وا خودا

دهفهرمویت: بهنده کهم سوپاس وحه مدم ده کات، وئه گهر بلّیت: {الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} واتا: {به خشندهی مبه ره بان}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: بهنده کهم ستایشی کردم، وئه گهر بلّیت: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ} واتا: {پادشا وخواهنی روژی لپرسینه وه}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه به شکودانانی منه له لایه ن بهنده کهمه وه -وجاریک فهرمووی: هه موو غهم وشتیک که یری لایه تی به منی سپارد-، وئه گهر بلّیت: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ} واتا: {تهنها تو ده پهرستین وتهنها پشت به تو ده بهستین -تهنها له تو ده پارینه وه-}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه له نیوان من و بهنده کهمه، وئه وهی بهنده کهم داوای بکات ؛ یی ده به خشم، ئە گهر بلّیت: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} واتا: {هیدایه تمان بده بو سه ر ریگی راست ریگی ئەوانه ی که نیعمه ت هه یه به سه ریانه وه نه ک ریازی ئەوانه ی خودا لیان توره یه -نه ک ریازی جوله که کان وهاوریازه کانیا ن که زانستیا ن هه یه به لام کرده و ی پیناکه ن-، ونه ریازی ئەوانه ی گو مران -نه ک ریازی گوره کان وهاوریازه کانیا ن که کرده وه ده که ن به نه زانی ن وئی زانست-}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه بو بهنده کهمه، وئه وهی بهنده کهم داوای ده کات ؛ یی ده به خشم» . [مه حیحه] - [موسلیم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه که خوای گه وره له فهرمووده یه کی قودسیدا دهفهرمویت: سوره نی - الفاتحه - م دابه شکردوه له نیوان خۆم و بهنده کهم بو دوو نیوه، نیوه ی بو منه، و نیوه ی بو ئەوه: نیوه ی یه کهم: حه مد و سوپاس و ستایشکردنی الله یه، که له سه ر ئەمه به چاکترین شیوه پاداشتی ده ده مه وه. نیوه ی دووهم: پارانه وه و نزایه، و وه لامی ده ده مه وه وئه وهی داوای ده کات یی ده به خشم.

ئه گهر نوێزخوێن بلّیت: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} واتا: {سوپاس بو خوای په روه ردگاری هه موو جیهانیان}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: بهنده کهم سوپاس وحه مدم ده کات، وئه گهر بلّیت: {الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} واتا: {به خشندهی

میهره بان؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: بهنده کهم ستایشی کردم ودانینا به هه موو نیعمه ته کانم له سه ره خولقی تراوه کانم، وئه گهر بلیت: {مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ} واتا: {پادشا وخاوهی روژی لیرسینه وه}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه به شکودانانی منه له لایه ن بهنده کهمه وه، ئەمیش ئەوپه پری ریژداری وشکۆمه ندیه. وئه گهر بلیت: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ} واتا: {تهنها تۆ ده پهرستین وتهنها پشت به تۆ ده بهستین -تهنها له تۆ ده پارێینه وه-}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه له نیوان من وبه نده کهمه.

نیوهی یه کهمی ئەم ئایه ته بۆ الله یه، ئەمیش بریتیه له ووتنی: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ} واتا: {تهنها تۆ ده پهرستین}؛ ودانپیدانانه به ئولوهیه تی -پهرستراویتی- الله، ووه لامدان وهیه تی به پهرستی، لیرهدا ئەم نیوهی که بۆ الله یه؛ کۆتایی دیت. نیوهی دووه می ئەم ئایه ته بۆ به نده یه: {إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ} واتا: {تهنها پشت به تۆ ده بهستین -تهنها له تۆ ده پارێینه وه-}؛ داواکردنی یارمه تیه له الله، وداواکردنی پهیمانی خودا به وهی یارمه تی به نده بدات.

ئه گهر بلیت: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} واتا: {هیدایه تمان بده بۆ سه ره ریگی راست ریگی ئەوانه ی که نیعمه ت هه یه به سه ریانه وه نه ک ریباری ئەوانه ی خودا لییان توره یه -نه ک ریباری جوله که کان وهاو ریبارزه کانیا که زانستیان هه یه به لام کرده وهی پیناکه ن-، ونه ریباری ئەوانه ی گومرا ن- نه ک ریباری گاوپه کان وهاو ریبارزه کانیا که کرده وه ده که ن به نه زانین وێ زانست-}؛ ئەوا خودا دهفهرمویت: ئەمه پارانه وه ونزای به نده کهمه، وئه وهی به نده کهم داوای ده کات؛ پێی ده به خشم، ونزاکه یم وه لامدایه وه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. پروونکردنه وهی مه زینتی سوره تی -الفاتحه- چونکه خوای گه وه به -نوێژ: الصلاة- ناوی هینا وه.
۲. پروونکردنه وهی گرنگیدانی خوای گه وه -سبحانه وتعالی- به به نده که ی، چونکه ستایشی کرد به هۆی ئەوهی به نده حه مد وستایشی په ره وردگاری کرد و به شکۆدار وه سفی کرد، وپهیمانی پێیدا؛ ئەوهی ده یه ویت پێی به خشیت.

۳. ئەم سورەتە پیرۆزە ؛ ستایش و بەشکۆدانان و ھەمد و سوپاسکردنی خوای گەورەى تێدایە، لەگەڵ باسکردنی رۆژی گەڕانەوھەبە بۆ لای اللہ -رۆژی قیامەت-، وپارنەوھەبە لە خوای گەورە و دڵسۆزیە لە پەرستنیدا، وداوای ھیدایەتدانی تێدایە بۆ سەر رێگای راست -الصراط المستقیم-، وھۆشداری دەدات لە رێگاکانی گومرایی وپوچەلی.

۴. ئە گەر مەرۆف ئەم فەرموودەبە بەبیری خۆیدا بەئینیتەوہ -کاتیک سورەتی الفاتحە دەخوینیت- ؛ خشوعی لەنوێژدا زیاد دەکات.

(٦٥٠٩٩)

(١٤١) - عن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ». [صحيح] - [رواه

الترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(١٤١) - لە بورەیدەوہ -رەزای خوای لێبێت- کە پێغەمبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: «ئەو پەیمانەى (جیاکارەوہى) لە نێوان ئیمەى (موسلمان) و ئەوانى (کافردا) ھەبە ؛ نوێژ کردنە، جا ھەرکەسێک واز لە نوێژکردن بەئینیت؛ ئەوا کافرە».

[صحيحه] - [تيرمزي ونه سائي وثيبين ماجه ونه حمەد - گێراویانەتەوہ]

شیکردنەوہ:

پێغەمبەر ﷺ ڕوونیدەکاتەوہ ئەو پەیمانەى -جیاکارەى- لەنێوان مسولمانان و ئەوانى تر ھەبە لە کافر و موناڤیقەکان ؛ نوێژکردنە، بۆیە ھەرکەسێک واز لە نوێژ ئەنجامدان بەئینیت ؛ کافرە.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. گرنگی بابەتی نوێژکردن، چونکە جیاوازیکارە لەنێوان ئیماندار و کافر.
۲. ھۆکەمەکانی ئیسلام دادەمەزریت بە ڕوانین بۆ حالی ڕوالتی مەرۆف ؛ بەبێ گوێدان بە ناخی.

(٦٥٠٩٤)

(١٤٢) - عن جابر قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ بَيْنَ

الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرَكُ الصَّلَاةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(١٤٢) - له جابره وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «بینگومان (ئهو سنووره ی وه ستاوه) له نیوان مرؤف - و - کوفر وشیرک؛ وازهینانه له نوێزکردن». [صه حیحه] - [موسلم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهری خودا ﷺ هۆشدار ی داوه سه بارهت به وازهینان له ئه نجامدانی نوێزی فهرز، وه ره موویه تی ئه و سنووره ی وه ستاوه له نیوان مرؤف - و - کوفر وشیرک؛ بریتیه له وازهینان له نوێزکردن، پایه ی دووه می ئاینی ئیسلام؛ نوێزکردنه. و بابه تیک زۆر مه زنه له ئیسلامدا، هه رکه سیک نکۆلی له واجب بوونی نوێز بکات؛ کافره به یه کده نگی زانا یان، وه هه رکه سیک به هۆی ته مه ئیه وه به ته وای واز له نوێزکردن بهینیت؛ کافره، ویه کده نگی هاوه لان له سه ر ئه م بابه ته باسکراوه، و ئه گه ر جار و بار نوێز بکات و جاری تر وازی لیبهینیت ئه و خۆی تووشی ئه م هه ره شه تونده کردوو.

له سووده گانی فه رمووده که:

١. گرنگی نوێزه فه رزه کان و به رده وامبوون له ئه نجامدانیان له کاته گانی خۆیاندا، چونکه جیا وازی کاره له نیوان ئیمان و کوفر.
٢. هۆشدار ی توند سه بارهت به وازهینان له نوێزکردن و فه وتاندنی.

(٦٥٠٩٣)

(١٤٣) - عن سالم بن أبي الجعد قال: قال رجل: ليتني صَلَّيْتُ فاسترحْتُ،

فكأنهم عبأوا ذلك عليه، فقال: سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «يا

بلا، أقم الصلاة، أرخنا بها». [صحيح] - [رواه أبو داود]

(١٤٣) - له سالم کوری ئه بی جه عده وه ده لیت: پیاویک ووتی: خۆزگایه نوێژم بکردایه و خه مه پوین بوومایه، خه لکی به هۆی ئه م قسه یه وه

سهرزەنشیتان کرد، ئەویش ووتی: گویم لە پیڤەمبەری خودا بوو ﷺ که دەیفەرموو: «ئەى بیلال، هەستە قامەت بکە بۆ نوێژ، خەمڕەوێمان بکە بەهۆیەوه». [صەحیحە] - [ئەبووداود گێراویەتیەوه]

شیکردنەوه:

پیاوێک لە هاوێلان ووتی: خۆزگایە نوێژم بکرایە و خەمڕەوێن بوومایە (ئیسرا حەتم ئەکرد)، ئەوانەى لەدەوروپشتی بوون؛ پەخنەیان لێگرت لەسەر ئەم قەسەیه، ئەویش ووتی: گویم لە پیڤەمبەری خودا بوو ﷺ که دەیفەرموو: ئەى بیلال! بانگ بدە وقامەت بکە؛ بۆئەوهى بەهۆیەوه خەمڕەوێن بین. ﷺ ئەمەى فەرموو چونکە نوێژکردن یادى خواى گەورەى تێدايە و پارانەوهیە لەپەرودەگار، و هەروەها هێمنی و دُنیاپیە بۆ رۆح و دَل و دەروون.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. ئاسوودەى و هیووریوونەوهى دَل بە نوێژکردنە ؛ چونکە پارانەوهى تێدايە لە خواى گەورە.
۲. نەکوێی کردن لەو کەسەى پەرستنى بەلاوه قورسە و دەیهوێت لەکوێی خۆى بکاتەوه.
۳. هەركەسێک واجبى سەرشانى ئەنجام بدات، و لێپرسراوێتى ئەستۆى جێبەجێ بکات ؛ ئەمە دەبێتە هۆى هیورى و هەستکردن بە دَل ئارامی.

(٦٥٠٩٥)

(١٤٤) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَثُرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ هُتَيْةً قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أَنتَ وَأَيُّ أَرَأَيْتَ سُكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ، مَا تَقُولُ؟ قَالَ «أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقْنَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْثَّلَاجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٤٤) - له ئه‌بی هوریره‌وه -ره‌زای خوای لی‌بیت- ده‌لێت: پێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئه‌گه‌ر ته‌کی‌ری^٨ بکر‌دایه‌ بۆ ده‌ست‌پێ‌کردنی نوێژ هه‌ندی‌ک بێ‌ده‌نگ ده‌بوو، پێ‌ش ئه‌وه‌ی قورئان بخوێنیت، بۆ‌یه‌ منیش ووت‌م: ئه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خودا، دای‌ک وباو‌کم به‌ فیدات بن، له‌ کاتی بێ‌ده‌نگ بوونت له‌ نیوان ته‌کی‌رکردن و خوێندنه‌وه‌دا: چی ده‌لێت؟ فه‌رمووی: ده‌لیم: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقْنَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ. اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرْدِ»، واته: «خوای گه‌وره‌ دووری بخه‌ره‌ نیوان من و‌گونا‌هه‌ کانم هه‌روه‌کو چۆن دووریت خستووه‌ته‌ نیوان رۆژه‌لات و‌رۆژئاوا، خوای گه‌وره‌ له‌ گونا‌هه‌ کانم پاکم بکه‌روه‌ هه‌روه‌کو چۆن جلی سێ له‌ چل‌ک و‌ پێ‌سی پاک ده‌کرێته‌وه‌، خودایه‌ پاکم بکه‌روه‌ و‌بم‌ شۆره‌وه‌ له‌ گونا‌هه‌ کانم به‌ ئاو و‌به‌فر و‌ته‌رزه‌». ^٨(ته‌کی‌ره‌: مه‌به‌ست لێ‌ یه‌ که‌م -الله‌ اک‌بر- ه‌ که‌ ده‌ووتریت بۆ ده‌ست‌پێ‌کردن به‌ نوێژکردن) [صه‌حیحه‌] - [بوخاری و‌موس‌لیم هاو‌ران]

له‌سه‌ری

شیکردنه‌وه‌:

پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر ته‌کی‌ری بکر‌دایه‌ بۆ نوێژکردن ؛ بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م بێ‌ده‌نگ ده‌بوو پێ‌ش ئه‌وه‌ی سو‌ره‌ی -الفاتحه‌- بخوێنیت، نوێژه‌که‌ی ده‌ست‌پێ‌ده‌کرد به‌ خوێندنی هه‌ندی‌ک نزا، له‌و نزا‌یه‌ش که‌ له‌ سو‌ننه‌ت‌دا ها‌توو‌ه‌:

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقْنَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ

وَاللُّجْ وَالْبَرْدِ»، واته: «خوای گهوره دووری بخهره نیوان من وگوناهاه کانم ههروه کو چۆن دووریت خستووته نیوان رۆژه لآت و رۆژئاوا، خوای گهوره له گوناهاه کانم پاکم بکهروهه ههروهه کو چۆن جلی سپی له چلک و پیسی پاک ده کریتتهوه، خودایه پاکم بکهروهه ویم شۆروهه له گوناهاه کانم به ئاو و به فر و ته رزه»، داوا له خوای گهوره ده کات - عز وجل - به وهی دووری بخاته نیوان ئه و وگوناهاه کان؛ بۆئهو ی تووشیان نه بیئت، دوورخستنه وهیه که هه یچ به یه گکه یشتنیکی تیدا نه بیئت، ههروهه کو چۆن رۆژه لآت و رۆژئاوا هه رگیز به یه ک ناگهن، و ته گه ر تووشی گوناهاه کان بوو؛ پاکی بکاته وه لییان ولایببات له سه ری ههروهه کو چۆن پیسی لاده بریئت له سه ر پۆشاک سپی، و بیشوات له گوناهاه کانی وگر و تینی له سه ر سارد بکاته وه به م پاککهروهه ساردانه: ئاو و به فر و ته رزه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. خویندنی نزای ئیستیفتاح به بیدهنگی ؛ ته گه رچیش نوێژه که به دهنگی ئاشکرا قورئانی تیدا بخویندریئت.
۲. به په رۆشی هاوه لآن - په زای خویان لیبیئت - بۆ زانیی حالی پێغه مبه ر ﷺ له کاتی جوله و بیدهنگ بوونیدا ؛ بۆئهو ی ییزان و وه کو ئه و کرده وه بکه ن.
۳. شیوازی تر هاتووه بۆ ووتنی نزای ئیستیفتاح، باشتر وایه مروؤف ئه و نزا ئیستیفتاحانه بخوینیت که له پێغه مبه ره وه به سه حیحی هاتووه ﷺ، وهه رجاره ی یه کیکیان بخوینیت.

(۳۱۰۴)

(۱۴۵) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَدَوَّ مَنْكَبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»، وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۴۵) - له ثین عومره وه - په زای خویان لیبیت - ده لیت: «پیغمبره خودا ﷺ هه ردوو دهسته کانی هه تاوه کو ئاستی شانه کانی بهرزه کرده وه: نه گهر نوژی دابه ستایه (دهستی به نوژ بکرایه - ته کیره ی ئیجرامی^۸ بکرایه-)، و نه گهر ته کیره ی بکرایه بو رکوع بردن، و نه گهر سه ری له رکوع بردن بهرز بکرایه ته وه ؛ به هه مان شیوه دهسته کانی بهرز ده کرده وه، و ده یفه رموو: «(سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)»^{۸۸}، وله کاتی سوجه بردندا نه مه ی نه ده کرد». ^۸ (ته کیره ی ئیجرام: یه که م - الله اکبر - ه که ده ووتریت بو ده ستی کردن به نوژ)، ^{۸۸} (خودا وه لامی نه وانه ده داته وه که حه مد وسوپاسی ده که ن، نه ی خودایه حه مد وسوپاس ته نها بو تویه) [مه حیحه] - [بوخاری و موسلیم ها وړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ له کاتی نوژدا دهسته کانی بهرز ده کرده وه هه تاوه کو ئاستی شانه کانی ؛ له سئ شویندا: شوینی یه که م: نه گهر دهستی به نوژ بکرایه له کاتی ووتی ته کیره ی ئیجرامدا. شوینی دووهم: نه گهر ته کیره ی بکرایه بو رکوع بردن. شوینی سئیم: نه گهر سه ری بهرز بکرایه ته وه له رکوع بردن و بیوتایه: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد).

دهسته کانی بهرز نه ده کرده وه ؛ نه له سه ره تای سوجه بردن ونه له کاتی بهرز بونه وه له سوجه.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. له حیکمہ تہ کانی بہر زکړدنه وهی دهسته کان له کاتی نوږډا : پازاندنه وهی نوږه و بهمه زندانانی الله یه - سبحانه وتعالی -.
۲. له گیرانه وهی تر هاتووه وه کو له (نه بی حومه یدی ساعیدیه وه) له لای (نه بی داود و نه وانی تر) ؛ که پیغه مبهړ ﷺ دهسته کانی بهر زکړدو ته وه له شوینی چواره م، نه مېش له کاتی هه ستانه له ته حیات - ته شه هودی - یه که م له نوږه سی یان چوار رکتیه کاند.
۳. له گیرانه وهی تر هاتووه که پیغه مبهړ ﷺ دهسته کانی بهر زکړدو ته وه هه تاوه کو ئاستی گوښه کانی به بی دهستان لښان ؛ وه کو له گیرانه وهی (مالیک کوری حوه یریس) له هه ردووه سه حیددا: «أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا كَبَّرَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يَحَاضِيَ بِهِمَا أُذُنَيْهِ» واته: «پیغه مبهړی خودا ﷺ نه گهر ته کبیری بگردایه دهستی هه تاوه کو ئاستی گوښه کانی بهر زکړده وه».
۴. ووتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ؛ تایبه ته به ئیمام و نهو که سه ی به ته نه نوږ ده کات، به لام نه وانه ی له پشی ئیمامه وه نوږ ده که نه ته نه ده لښ: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ).
۵. ووتی: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ؛ له پاش رکوع بردن به سه حیچی هاتووه له پیغه مبهړه وه ﷺ وچوار شیوازی هه یه، نه مه دانیه کیانه، وباشتر وایه مړوځ هه رجاره ی شیوازیکیان بلښت.

(۳۰۹۵)

- (۱۴۶) - عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]
- (۱۴۶) - له عوباده ی کوری سامته وه - رهزای خوی لښت - که پیغه مبهړی خودا ﷺ ده فہرموږت: «هه رکه سیک له نوږډا (له هه موور کتیکدا) سوره تی - الفاتحه - نه خوښتیت؛ نهوا نوږه که ی دروست نییه (قبول ناکړت)».

[صه حیحه] - [بوخاری و موسلم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه‌ر ﷺ روونیکرده‌وه که نوێژکردن دروست نییه مه‌ گهر به‌ خویندنی سورته‌ی -الفاتحه‌ نه‌بێت له‌ هه‌موو ڤکاته‌ کاند، ئه‌مه‌ ڤایه‌یه‌ که‌ له‌ ڤایه‌ کانی نوێژ وده‌بێت له‌ هه‌موو ڤکاتیکدا بخویندریت.

له‌ سووده‌ کانی فه‌رمووده‌ که‌:

- خویندنی هه‌ر سورته‌تیک یان زیکرێکی تر شوێنی سورته‌ی -الفاتحه‌- ناگرێته‌وه‌؛ ئه‌ گهر بتوانیت سورته‌ی -الفاتحه‌- بخوینیت.
- پوچه‌ لی ونا دروستی ئه‌و ڤکاته‌ی که‌ سورته‌ی -الفاتحه‌- ی تیدا نه‌خویندراوه‌، ئه‌ گهر به‌ ئه‌نقه‌ست یان به‌ نه‌زانی یان له‌ بیرى بجیت، چونکه‌ خویندنی ڤایه‌یه‌ که‌ له‌ ڤایه‌ کانی نوێژ، وفه‌رزیتى ڤایه‌ هه‌رگیز لاناچیت.
- خویندنی سورته‌ی -الفاتحه‌- له‌ سه‌ر نوێژخوینى پش‌تی ئیمام لاده‌چیت؛ ئه‌ گهر نوێژخوینیه‌ که‌ گه‌یشه‌ نوێژى به‌ کۆمه‌ل وئیمامه‌ که‌ له‌ کاتی ڤکوع بردن بوو.

(٥٣٧٨)

(١٤٧) - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَارْجِعْ فَصَلِّ كَمَا صَلَّيْتُ، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ -ثَلَاثًا- فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا أُحْسِنُ غَيْرَهُ، فَعَلَّمَنِي، فَقَالَ: إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسر من القرآن، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَظْمَنَ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَظْمَنَ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَظْمَنَ جَالِسًا، وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٤٧) - له‌ ئه‌بى هوره‌یره‌وه -ڤه‌زای خواى لیبیت- ده‌لێت: «پێغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌ نێو مزگه‌وته‌وه‌، وه‌ ڤاشان ڤیاویک ها‌ته‌ نێو مزگه‌وته‌وه‌ و نوێژى کرد، و ڤاشان ها‌ت وه‌سه‌لامى له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، یی فه‌رموو: «بگه‌ړیوه‌

نوڤژه كه ئەنجام بدەرەوه (دووبارەى بكەرەوه)، چونكه تۆ نوڤژت ئەنجام نەدا»، پیاوه كه چوو و نوڤژی كرد وه كو جارى پيشوو، و دیسانه وه هاته وه و سهلامى كرد و پيغه مبهر ﷺ جاريكى تر پي فەرموو: «بگهړيوه نوڤژه كه ئەنجام بدەرەوه (دووبارەى بكەرەوه)، چونكه تۆ نوڤژت ئەنجام نەدا»، كاتيک پياوه كه سى جار ئەمەى ئەنجامدا، ووتى: سوڤند به ئەوهى كه تۆى به هەق ناردوو، ناتوانم لەوه باشتەر ئەنجام بدەم، فيرم بكه، ئەهويش ﷺ فەرموو: «ئەگەر هەستايەت بۆ نوڤژكردن تەكبير بكه (بلى: الله أكبر)، وپاشان ئەوه نەدى بۆت دەگونجيت قورئان بخوڤنه، پاشان برۆ بهرەو ركوع بردن هەتا وه كو دُنیا وهیور دەبیت (لەم حاله تەدا)، پاشان هەسته رەوه هەتا وه كو به رڤي دەوه ستیت، پاشان بهرەو سوجدە بردن برۆ هەتا وه كو دُنیا وهیور دەبیت (لەم حاله تەدا)، وپاشان هەسته رەوه هەتا وه كو دادەنیشیت به دُنیاى وهیوریه وه، وهه موو نوڤژه كه بهم شیوهیه ئەنجام بدە». [صەحیحە] - [بوخارى و موسليم هاواران لە سهرى]

شیکردنه وه:

كاتیک پيغه مبهرى خودا ﷺ له مژگه وندا دانیشتبوو پیاویک له هاوه لان به ناوی (خەلادی کوری رافیع) هاته نڤو مژگه و ته وه و نوڤژي کورتی کرد كه ناکاملى تیدا بوو له وته وکرده وه کاندا، و کاتيک ته واو بوو؛ هات بۆ لای پيغه مبهر ﷺ و سهلامى لڤيکرد و ئەهويش وه لامي دایه وه و پي فەرموو:

بگهړيوه نوڤژه كه ت دووباره بكەرەوه، چونكه تۆ نوڤژت نە کرد، و ئەهويش دیسانه وه چوو و جاريكى تر نوڤژی کرد به هه مان شیوهى نوڤژی یه كه م، و سى جار ئەمە روویدا، وله كۆتا جاردا پياوه كه ووتى: سوڤند به ئەو خودایه ی كه به هەق تۆى ناردوو له مە باشتەر نازانم؛ بۆیه فيرم بكه.

كاتیک حەزى کرد و ئاماده بوو فيربوونى زانستى شەرى بڤيت؛ ئەگەرى ئەوه نەما كه له وه به لایى چوو بڤيت، وپاشان پيغه مبهر پي فەرموو (كه ئەم مانایه ده گەیه نیت): ئەگەر هەستايەت بۆ ئەنجامدانى نوڤژ ئەوا تەكبيرى ئيحرام بكه (بلى: الله أكبر).

وپاشان ئەوه نەدى بۆت دەگونجيت قورئان بخوڤنه كه كه مەترينيان خوڤندن سوره قى - الفاتحة - يه كه واجبه بخوڤندریت، وله پاشان سوره قى - الفاتحة -

هه رچی ئایه تیک یان سوره تیک بخوینیت له قورئان به پئی ئه وهندهی ده گونجیت دروسته، وپاشان برۆ به رهو رکوع بردن هه تاوه کو دُنیا وهیور ده بیت له رکوع بردندا، وپاشان ههسته رهوه له رکوع بردن هه تاوه کو به ریکی ده وهستیت وهیور و دُنیا ده بیت له رکوعه که دا، وپاشان به رهو سوجه بردن برۆ هه تاوه کو دُنیا وهیور ده بیت له سوجه دا وپاشان سهرت بهرز بکه رهوه و دابنیش به له سه رخوی و دُنیا ییه وه، ئهم وتانه بلی وکرده وه کانیش ئه نجام بده له هه موو رکاته کانی نوێزه که دا.

(۳۱۸۵)

(۱۴۸) - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: «أَنَّهُ كَانَ يُكَبِّرُ فِي كُلِّ صَلَاةٍ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ وَغَيْرِهَا، فِي رَمَضَانَ وَغَيْرِهِ، فَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، قَبْلَ أَنْ يَسْجُدَ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْجُلُوسِ فِي الْإِثْنَتَيْنِ، وَيَفْعَلُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ، حَتَّى يَفْرُغَ مِنَ الصَّلَاةِ، ثُمَّ يَقُولُ حِينَ يَنْصَرِفُ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَقْرُبُكُمْ شَبْهًا بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنْ كَانَتْ هَذِهِ لَصَلَاتُهُ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۴۸) - له ئه بی هه رهیه وه - رهزای خوی لیبیت- هاتوه که : « له هه موو نوێژیکدا ته کییری دهووت (ته کییر واته: ووتنی -الله اکبر-)، جا فهرز بیت یان فهرز نه بیت، کاتیک ده وهستا ته کییری دهووت، وکاتیک رکوعی بهردایه ته کییری دهووت، پاشان دهیووت: (سمع الله لمن حمده) واته: (خوا وهلامی ئه وانه ده داته وه -دهیان بیستیت- که همد وستایشی ده کات)، پاشان دهیووت: (ربنا ولك الحمد) واته: (پهروه ردگارمان، همد وستایش ته نها بو تو بیت)، پیش ئه وهی سوجه ببات، پاشان کاتیک به رهو سوجه بردن ده جوو دهیووت: (الله اکبر)، پاشان ته کییری دهووت کاتیک سه ری

به‌رز ده‌کرده‌وه له سوجدە بردن، دواتر ته‌کیری ده‌ووت کاتیکی سوجدە بردن، پاشان ته‌کیری ده‌ووت کاتیکی سه‌ری دیسانه‌وه له سوجدە بردن به‌رز ده‌کرده‌وه، پاشان ته‌کیری ده‌ووت کاتیکی هه‌لده‌ستایه‌وه له پاش دانیشتن بۆ خویندنی ته‌حیات -ته‌شه‌هود-، وله هه‌موو رکاتیکیا ئه‌مانه‌ی ئه‌نجامده‌دا هه‌تا نوێژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کرد، پاشان له دوا‌ی ته‌واو‌بوونی نوێژه‌که‌ -ئه‌بو هوره‌یره‌- ووتی: «سویند به‌ ئه‌وه‌ی که نه‌فسی منی به‌ده‌سته، له‌نیوتان من نزیکترینم -له‌ شیوازی- ئه‌نجامدانی نوێژی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ؛ ئه‌مه‌ چۆنیه‌تی نوێژکردنی بوو هه‌تا دونیای به‌جیه‌یشت».

[مه‌حیحه‌] - [بوخاری و موس‌لیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکرده‌وه:

ئه‌بو هوره‌یره‌ به‌شیک له‌ شیوازی نوێژکردنی پیغه‌مبه‌ر ده‌گیرێته‌وه ﷺ، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ هه‌موو نوێژیکدا بوه‌ستایه‌ به‌مه‌به‌ستی نوێژ ئه‌نجامدان ته‌کیری ئیحرامی ده‌ووت (ته‌کیری ئیحرام واته‌: ووتنی به‌که‌م -الله‌ اکبر- که‌ نوێژی پێ داده‌به‌ستیت)، له‌م کاتانه‌دا ته‌کیری ده‌کرد -ده‌یووت: الله‌ اکبر-: کاتیکی به‌ره‌و رکوع بردن ده‌چوو، و له‌کاتی چوون بۆ سوجدە بردن، وکاتیکی سه‌ری به‌رز ده‌کرده‌وه له‌ سوجدە بردن، وکاتیکی ده‌چوو بۆ سوجدە دووهم، و له‌کاتی سه‌ربه‌رزکردنه‌وه له‌ سوجدە دووهم وهه‌ستان بۆ رکاتی دواتر، و له‌ساتی هه‌ستان له‌ خویندنی ته‌شه‌هود -ته‌حیات- (له‌و نوێژانه‌ی سێ یان چوار رکاتن).

به‌لام له‌کاتی سه‌ر به‌زرکردنه‌وه له‌ رکوع بردن ده‌یووت: (سمع الله‌ لمن حمده) واته‌: (خوا وه‌لامی ئه‌وانه‌ ده‌داته‌وه -ده‌یان‌یستیت- که‌ حه‌مد و ستایشی ده‌کات)، پاشان هه‌ر به‌وه‌ستانه‌وه ده‌یووت: (ربنا ولك الحمد) واته‌: (په‌روه‌ردگارمان، حه‌مد و ستایش ته‌نها بۆ تۆ بێت)، هه‌موو رکاته‌کانی نوێژه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌نجامده‌دا؛ هه‌تاوه‌کو سه‌لامی ده‌دا‌یه‌وه.

کاتیکی ئه‌بو هوره‌یره‌ نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد، ووتی: سویند به‌ ئه‌وه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته، شیوازی نوێژکردنی من نزیکترینه‌ له‌ شیوازی نوێژکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌مه‌ چۆنیه‌تی نوێژکردنی بوو هه‌تاوه‌کو دونیای به‌جیه‌یشت.

له سووده کانی فہر موودہ کہ:

۱. جہ ختکردنہ وہ له سہر تہ کبیر کردن - ووتی: اللہ اکبر - له کاتی ہہ موو بہر زیوونہ وہ ونزمبونہ وہ یہ ک جگہ له بہر زیوونہ وہ نہ بیت له رکوع بردن چونکہ لیرہ دا دہ لیت: (سمع اللہ لمن حمدہ).
۲. بہ پرؤشی هاوہ لان - رہزای خویان لیبت - له سہر ئوہی پیغہ مہر ﷺ سہر مہ شقیان بیت ؛ و له سہر پاراستن و له بہر کردنی سونہ تہ کہی.

(۶۵۰۹۸)

(۱۴۹) - عن ابن عَبَّاسٍ رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ: عَلَى الْجُبَّةِ وَأَشَارَ يَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا نَكُفُّ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۴۹) - له ئین عہباسہ وہ - رہزای خویان لیبت - کہ پیغہ مہر ﷺ دہ فہرموت: «فہرمانم پیکراوہ کہ له سہر حہوت ئیسک سوجدہ بہرم: له سہر نیوچہ وان وبہ دہستی ئاماژہی بو لووتی کرد (واتا نیوچاوان ولووت یہ کہم ئہ ندامہ)، و ہہ ردو و دہستہ کان، و ہہ ردو و ئہ ژنوکان، و سہرہ بہنجہ کانی پییہ کان، و جلہ کان و قژم کو نہ کہ مہ وہ (له کاتی نوژ کردندا)».

[صہ حیحہ] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سہری]

شیکردنہ وہ:

پیغہ مہر ﷺ پوونیدہ کاتہ وہ کہ خوی گہورہ فہرمانی پیکردو و له سہر حہوت ئہ ندامی لاشہ سوجدہ بات؛ ئہ وانیش بریتین له:

ئہ ندامی یہ کہم: نیوچہ وان؛ کہ ئہ مہش بہشی سہرہ وہی پو وہ له سہر ووی لووت وچا وہ کان، و پیغہ مہر ﷺ بہ دہستی ئاماژہی بو لووتی کرد، و ہکو ئاماژہیہ ک بو ئوہی نیوچہ وان ولووت بہیہ ک ئہ ندام ہہ ژمار دہ کرین له حہوت ئہ ندامہ کہ، و بو جہ ختکردنہ وہ له سہر ئوہی دہ بیت سوجدہ بہر لووتی بدات له سہر زہوی.

ئہ ندامی دو وہم و سییہم: ہہ ردو و دہستہ کان.

ئەندامى چوارەم وپىنچەم: ئەژنۆكان.
ئەندامى شەشەم و حەوتەم: پەنجەكانى پىدەكان.
وفەرمانى پيمان كەردوو بەو هەي قەزەبەستىنەو، و جلەكانمان كۆنە كەينەو بەسەر
يەكتر لەكاتى سوجدە بردن ؛ بەمەبەستى پاراستى، بەلكو وەكو خۆى وازى
لپدەهين بۆ ئەو هەي بكەو نە سەر زەوى، و لەگەڵ ئەندامەكانى تر سوجدە بەن.

لە سوودەكانى فەرموودەكە:

١. واجبىتى سوجدە بردن لەسەر حەوت ئەندام لە نوێژدا.
٢. كۆكەردنەو و بەستەنەو هەي جل و قەز لەكاتى نوێژدا ؛ مەكرو هە.
٣. واجبە نوێژخوين دۇنيا و ئارام بىت لەنوێژكەيدا، ئەميش بەو هەي هەر حەوت
ئەندامەكە لەسەر زەوى دابىت، و هەيمىن بىت هەتاو كوزىكرى ئەو پاىە دەلەيت.
٤. نەهى كردن لە كۆكەردنەو و بەستەنەو هەي قەز لەنوێژدا ؛ تايبەتە بە پياوان،
چونكە ئافەرەت لەكاتى نوێژدا ؛ فەرمانپيكراو خۆى دابپوشيت.

(١٠٩٢٥)

(١٥٠) - عن أبي أمامة رضي الله عنه مرفوعاً: قيل لرسول الله صلى الله عليه وسلم: أيُّ
الدعاء أسمع؟ قال: «جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَدُبُرُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوبَاتِ». [حسن] - [رواه الترمذي]
(١٥٠) - له ئەبى ئومامەو - زەزای خواى لىبىت - دەلەيت: بە پىغەمبەر
- صلى الله عليه وسلم - ووترا: چ زايەك هيا و زەجا وايە كە وەلام بەریتەو؟
ئەویش - صلى الله عليه وسلم - فەرمووى: «نزاكەردن لە ناوەرەستى كۆتايى
شەو، و لە پاش نوێژە فەرزەكان». [حەسەنە] - [تيرمىزى گىراو بەتەو]

شیکردنەو:

پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - پرسىارى لیکرا: كام نزا نزیكترە لەو هەي وەلام
بەریتەو، فەرمووى: نزاى كۆتايى شەو، و نزاكانى پاش نوێژە فەرزەكان (دواى
سەلاواتدانى ئیبراھیمی و پيش سەلامدانەو) هەرچەندە ناکۆكى هەيە
سەبارەت بەمەیان، بەلام رای پەسەند ئەمەيە چونكە پاش سەلامدانەو

زیکر کردن هه‌یه وپیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- له نیوان ته‌شه‌هود -ته‌حیات- و سه‌لامدانه‌وه ن‌زای کردووه.

وبه‌رده‌وام بوون له سه‌ر ن‌زا کردن له پاش نوئژه فه‌رزه‌کان سونه‌ت نیه به‌ل‌کو بیدعه‌یه وداهی‌ن‌راوه له ناین، چونکه به‌رده‌وام بوون له سه‌ریان ده‌یکات به به‌شیک له سونه‌ت وه‌کو زیکره‌کانی پاش نوئژ و نوئژه راتیبه‌کان وئه‌میش هیچ به‌ل‌گه‌ی له سه‌ر نیه، به‌لام ن‌زا کردن هه‌ندیک جار ئاساییه، ئه‌گه‌رجیش وازه‌ینان لی‌ی باشته‌ر، چونکه خ‌وای گه‌وره له پاش نوئژ ته‌نها زیکر کردنی له شه‌ریعه‌تدا داناوه که ده‌فهرموئیت: {فَإِذَا قُضِيَتْهُمُ الصَّلَاةُ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ} [النساء: ۱۰۳]، واته: {ئه‌مجا کاتیک نوئژه‌کانتان به‌جیه‌ینا ئه‌وسا یاد‌ی خودا بکه‌ن}، وپیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ریتموئینی نه‌کردووه به ن‌زا کردن له پاش نوئژه‌کان، به‌ل‌کو ریتموئینی کردووه به ن‌زا کردن پاش خوئینی ته‌شه‌هود -ته‌حیات- وپیش سه‌لامدانه‌وه له نوئژ، وئه‌مه له به‌ل‌گه‌کاندا هاتووه وشیاوتره چونکه نوئژخوئین ن‌زا ده‌کات له کاتی نوئژدا که هه‌مووی پارانه‌وه‌یه پیش ده‌رجوونی له نوئژ.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ئامۆزگاری وه‌اندانی مسوولمان بۆ یاد کردنی خوا‌گه‌وره له کۆتایی شه‌ودا.
۲. فه‌زلی کاته‌کان جیاوازه بۆ زیکر و ن‌زا و نوئژ کردن.

(۳۲۳)

(۱۵۱) - عن جریر بن عبد الله رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَنَظَّرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً -يَعْنِي الْبَدْرَ- فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلِبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: «وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۵۱) - له جه‌ریری کوری عبدالله‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- ده‌ل‌یت: له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووین و سه‌یری مانگی کرد له شه‌وی چوارده‌دا (شه‌وی به‌دردا)، و فه‌رمووی: «ئیه‌وه به‌روه‌ردگارتان ده‌بینن هه‌روه‌کو چۆن ئه‌م مانگه‌ ده‌بینن،

بۆ بینینی تووشی هیچ ناره‌حه‌تیه‌ک نابن، هه‌تا ده‌توانن هیچ شتی‌ک نه‌بیته‌
رێگر له‌ئه‌نجامدانی نوێژ له‌ پێش ده‌رچوونی خۆر (نوێژی به‌یانی) وله‌ پێش
ئاوابوونی خۆر (نوێژی عه‌سر)؛ ئه‌وا ئه‌نجامیان بده‌ن». پاشان -ئه‌م ئایه‌ته‌ی-
خوێنده‌وه‌: «{وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ} واته‌: {و
به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت ته‌سبیحات بکه‌ پێش هه‌له‌هاتی خۆر و پێش ئاوا
بوونیشتی}».

[صه‌حیحه‌] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه‌:

هاوه‌لان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوون له‌شه‌وێکی مانگی چوارده‌دا ؛ ﷺ سه‌یری
مانگه‌که‌ی کرد، و فه‌رمووی: ئیمانداران به‌روونی و ئاسانی و ئاسووده‌یی
به‌روه‌ردگاریان ده‌بینن به‌ چاوه‌کانیان، و بۆ بینینی الله -سبحانه‌ و ته‌عالی- تووشی هیچ
ناره‌حه‌تی و پاڵه‌په‌ستۆ و ماندوو بوونیکی نابن.

پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: هه‌تا ده‌توانن ئه‌و رێگرانه‌ مه‌هێلن که‌ ده‌بنه
هو‌ی به‌ربه‌ست له‌ ئه‌نجامدانی نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر، ئه‌و نوێژانه‌ ئه‌نجام
بده‌ن به‌رێک و پێکی و ته‌واوی له‌گه‌ڵ کۆمه‌لدا، چونکه‌ ئه‌مه‌ هو‌کاره‌ بۆ بینینی
خوای گه‌وره‌ -عز و جل-. پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌: {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ} واته‌: {و به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت
ته‌سبیحات بکه‌ پێش هه‌له‌هاتی خۆر و پێش ئاوا بوونیشتی}.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. مۆژده‌یه‌ بۆ ئیمانداران که‌ ئه‌وان خوای گه‌وره‌ی به‌رز و پێرۆز ده‌بینن له‌
به‌هه‌شتدا.

٢. له‌ شێوازه‌کانی بانگه‌وازی کردن: دووپاتکردنه‌وه‌ وه‌اندان وه‌ینانه‌وه‌ی
نمونه‌کان.

(٥٦٥٧)

(۱۵۲) - عن أبي هريرة رضي الله عنه : أن النبي صلى الله عليه وسلم قرأ في ركعتي الفجر: ﴿قل يا أيها الكافرون﴾ و﴿قل هو الله أحد﴾. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۵۲) - له ئه‌بی هورهیرهوه -رهزای خوای لیبیت- ده‌لێت: «پێغه‌مبه‌ر ﷺ له دوو ڕکاتی سونه‌تی پێش نوێژی به‌یانیدا: ﴿قل یا أيها الكافرون -سوره‌تی الكافرون﴾ و﴿قل هو الله أحد -سوره‌تی الإخلاص﴾ ی ده‌خوێند». [صه‌حیحه] - [موسلم گێڕاوه‌تییه‌وه]

شیکردنه‌وه:

ئهم فهرمووده‌یه سونه‌ت و پێیازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ روونده‌کاته‌وه سه‌باره‌ت به‌ خوێندنی سوره‌ته‌کانی پاش -سوره‌تی الفاتحه- له دوو ڕکاتی سونه‌تی پێش نوێژی به‌یانی، به‌ شیوه‌یه‌ک که له پاش خوێندنی -سوره‌تی الفاتحه- له ڕکاتی یه‌که‌مدا -سوره‌تی الكافرون- ده‌خوێندێت، له پاش خوێندنی -سوره‌تی الفاتحه- له ڕکاتی دووهمدا -سوره‌تی الإخلاص- ده‌خوێندێت.

وله گێڕانه‌وه‌که‌دا باسی -سوره‌تی الفاتحه- نه‌کراوه له هه‌ردوو ڕکاته‌دا چونکه ئاشکرایه وه‌همووی ده‌یانێت که ده‌بێت بخوێندێت، وله زۆر فهرمووده‌دا هاتوه که سوره‌ته‌کانی تر باسکراوه به‌ بـ باسکردنی -سوره‌تی الفاتحه-؛ چونکه ئاشکرایه و ناسراوه، و ئه‌میش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر واجب بوونی خوێندنی -سوره‌تی الفاتحه- له هه‌موو ڕکاتیکی نوێژدا و روونکردنه‌وه‌ی زیاتر دراوه له‌سه‌ر ئهم بابته‌ له‌ فهرمووده‌کانی تردا. (قرأ في ركعتي الفجر) واته: (له دوو ڕکاتی نوێژی به‌یانیدا ئهم سوره‌تانه‌ی ده‌خوێند) و مه‌به‌ست لێره‌دا دوو ڕکاتی سونه‌تی پێش نوێژی به‌یانیه‌ نه‌ک دوو ڕکاته‌ فهرزه‌که، و ئهم دوو ڕکاته‌ سونه‌ته‌ به‌ ناوی (ركعتي الفجر) ناسراوه.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. سونه‌ته‌ ئهم دوو سوره‌ته‌ بخوێندێت له پاش سوره‌تی -الفاتحه-؛ له دوو ڕکاتی سونه‌تی پێش نوێژی به‌یانی.
۲. ئهم دوو سوره‌ته‌ پێیان ده‌ووترێت دوو سوره‌تی -الإخلاص-؛ چونکه سوره‌تی الكافرون- خۆ‌دا‌پ‌ر‌ان و به‌رائه‌تی تێدا‌یه له هه‌موو شتێک که موشریکه‌کان ده‌په‌رستن

جگه له خوی گهوره، وئەوان بەندهی الله نین چونکه شیرک وهاوبهش بریاردانیان دهبیته هوی پوچه ئیوونهوهی کردهوهکانیان، والله -سبحانه وتعالی- تهنها ئهو شایستهی په‌رستنه، هه‌روه‌ها سورتهی -الإخلاص- وه‌کو‌روونه ته‌وحیدی -به‌تاکدانانی- الله و‌د‌لسۆزبون بۆ ئه‌وی تیدا باسکراوه له‌گه‌ل روونکردنه‌وهی سیفه‌ته‌کانی.

(١١٢٥٦)

(١٥٣) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم قَالَ: «مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [صحيح] - [متفق عليه]

(١٥٣) - له ئه‌بی موسای ئه‌شعهریه‌وه -ره‌زای خوی لیدیته- که پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویتی: «ئه‌وه‌ی پارێزگاری له ئه‌نجامدانی (نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر -به‌رده‌ین: البردین-) بکات؛ ئه‌وا ده‌جیته به‌هه‌شته‌وه». [مه‌حیحه] - [بوخاری و موس‌لیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هانیداوه و‌رینموینی کردووه بۆ به‌په‌رۆشبوون له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر (که پێیان ده‌ووتریت: -به‌رده‌ین: فینکه‌کان-)، ئه‌وه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دات و‌ما‌فه‌کانیان جیبه‌جی ده‌کات؛ له ئه‌نجامدانیان له‌کاته‌کانی خۆیاندا و به‌کۆمه‌ل و هتد، موژده‌ی پێدراوه به‌وه‌ی هۆکار ده‌بن بۆ چوونه به‌هه‌شتی.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. فه‌ز‌ل و‌پله و‌پایه‌ی به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی نوێژی به‌یانی و عه‌سر؛ چونکه نوێژی به‌یانی له‌کاتی لوتکه‌ی چێژه‌رگرتنه له‌خه‌وتن، و نوێژی عه‌سر له‌کاتی سه‌رقا‌لبوونی م‌رو‌قه به‌کاروباری، بۆیه هه‌رکه‌سێک به‌رده‌وام بێت له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی ئه‌م نوێژه؛ ئه‌وا له‌پێشتره که نوێژه‌کانی ت‌ریش ئه‌نجام بدات.

٢. نوێژی به‌یانی و عه‌سر به (البردین: فینکه‌کان) ناوبراون؛ چونکه نوێژی به‌یانی فینکی و ساردی شه‌وی له‌گه‌لدايه، و نوێژی عه‌سر فینکی و ساردی روژێ له‌گه‌لدايه ئه‌گه‌رچیش له‌کاتی گه‌رمادا بێت به‌لام گه‌رمیه‌که‌ی که‌م‌تره له‌کاته‌کانی پێشتری،

يان ئه وهتا به زۆرىنه و به هۆى نوێزى به يانى ؛ نوێزى عه سريش وای پێده ووتری، ههروه کو ده ووتری: (القمرين: مانگه كان) له زمانى عه ره بيدا به خۆر و مانگ.

(٤١٩٨)

(١٥٤) - عن جُنْدَب بن عبد الله القَسْرِي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبُكُمُ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبُهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكُهُ، ثُمَّ يَكْبُهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(١٥٤) - له جوندوبى كورى عبداللهى قه سريه وه - ره زای خواى لیبیت - كه پیغه مبهرى خودا ﷺ ده فه رموی: «هه ركه سيك نوێزى به يانى بكات؛ ئه وا له ژيړ - په يمان و - پاراستنى خودايه، بترسن وهۆشداربن له وهى خواى گه و ره بانگتان نه كات له سه ر شكاندنى شتيك له په يمانه كانى، هه ركه سيك خواى گه و ره بانگى بكات بو لپرسينه وه له سه ر په يمانه كانى ؛ پي ده گات و سزای ده دات، پاشان له سه ر رووى فرپى ده داته ئاگرى دۆزه خه وه». [صه حيحه] - [موسليم گيړاويه تيه وه]

شيكردنه وه:

پيغه مبه ر ﷺ باسى ئه وه مان بو ده كات هه ركه سيك نوێزى به يانى ئه نجامبدات ئه وا له ژيړ پاراستنى خودايه، و به رگرى ليده كات و سه ريده خات. پاشان ﷺ هۆشدارى دا سه باره ت به هه ئه وه شانده و پوچه لكردنه وهى په يمانى الله، ئه ميش به وازه ينان له ئه نجامدانى نوێزى به يانى، يان ئازاردانى ئه و نوێزخوينهى نوێزى به يانى كردوه، هه ركه سيك و ابكات هه و ليدا وه ئه م په يمانه هه لبو ه شينيتيه وه، وشا يسته ي هه ره شه ي تونده به وهى خواى گه و ره لپرسينه وهى له گه لدا بكات له سه ر پشتگو يخستى مافه كانى، و ئه وهى له سه ر ئه م باب ته لپرسينه وهى له گه لدا بكریت ؛ تووشى سزا ده بیت، بۆيه سه ره نجام له سه ر رووى فرپى ده دريته نيو دۆزه خ.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پروونکردنہ وہی گرنگی نوٹزی بهیانی وفہزل وپاداشتی ثم نوٹزہ.
۲. ئاگادارکردنہ وہ به کی توند بو ئه و کہ سانہی کہ دهیانه ویت ئازار بگہ یه نن یان زیان بدن له کہ سیک کہ نوٹزی بهیانی کردووه.
۳. تۆله سندنہ وہی خوی گه وره له ئه وانهی دهیانه ویت زیان بگہ یه نن به بنده چاکه کانی.

(۵۴۳۵)

(۱۵۵) - عن بريدة بن الحصيب رضي الله عنه أنه قال: بَكَّرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۵۵) - له بورهدهی کوری حوصه یبه وه -رهزای خوی لیبت- ده ئیت: زوو نوٹزی عه سر ئه نجام بدن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموت: «ئه وهی واز له نوٹزی عه سر بهینیت؛ ئه وا کرده وه کانی پوچه ل ده بیته وه». [صه حیه] - [بوخاری گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ هوشداری داوه له دواخستنی نوٹزی عه سر له کاته که ی خوی به ئه نقه سته وه، وئه وهی ئه مه بکات کرده وه که ی پوچه ل ده بیته وه وپاداشتی له ده ست ده چیت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. ئامۆزگاری بو پارێزگاری کردن له ئه نجامدانی نوٹزی عه سر له سه ره تای کاته که یدا وزوو ئه نجام بدریت ودوانه خریت.
۲. هه ره شه ی توند له سه ره ئه وانه ی واز له ئه نجامدانی نوٹزی عه سر ده هین، ونه کردنی نوٹزه که هه تا وه کو کاته که ی دهرده چیت ؛ تاوانی له تاوانی نه کردنی نوٹزه کانی تر گه وره تره له کاته کانی خویندا، نوٹزی ناوه راست به تابه ت فهرمانی پیکراوه له لایه ن الله

۳. واجبیتی قه زاکردنه وه وئه نجامدانی نوێژ له سه ر: - ئه وه که سه ی له ییری چوو ه ئه گهر ییری که وه ته وه. - که سه ی خه وتوو ئه گهر هه ستا له خه و.
 ۴. واجبیتی په له کردن له قه زاکردنه وه وئه نجامدانی نوێژ ه کان و دوا نه خستنیان؛ ئه گهر چیش له کاتی نه ی لیکراودا بێت، به لām مه به ست ئه وه نییه نوێژ ه کان به خیرایی ئه نجام بدات.

(٦٥٠٨٨)

(١٥٧) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أُمَرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أُمَرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أُنْطَلِقَ مَعِيَ بِرَجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ نُبُوتُهُمُ بِالنَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٥٧) - له ئه بی هوره بروه - ره زای خوی لیبت- که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فره مویت: «قورسترین نوێژ له سه ر دوورو وه کان نوێژی عیشا و نوێژی به یانیه، جا ئه گهر بیانزانیایه ئه وه دوو نوێژه چه ندیك خیر و فه زلی گه و ره یان تیدایه؛ هه ر به گاکۆکی بۆی ده هاتن، وام نیاز کرد که فره مان بکه م به نوێژ کردن و قامه ت بکریت، پاشان فره مان بکه م به که سیك نوێژ بۆ خه لکی بکات، دواتر خۆم له گه ل چه ند پیاوێکدا چه ند کۆله دارێکی سوتهمه نی به یین؛ بۆ سه ر ئه وه پیاوانه ی که ئاماده ی نوێژی کۆمه ل (جه ماعه ت) نابن، ومانه کانیا ن به سه ریاند بسوتینم». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوارن له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ با سی حا لی مونا فیه که انما ن بۆ ده کات له ته مه له ییان له ئاماده بوونی نوێژه کان، به تایبه تی نوێژی به یانی و عیشا، وئه وان ئه گهر بیانزانیایه چی پاداشتێکی گه و ره هه یه له سه ر ئاماده بوونی نوێژی به کۆمه ل

له گهَل مسوَلماناندا ؛ ئەوا بۆی دەهاتن ئەگەر بە گاوگۆلکیش بووايه له سهەر دهست و ئەژنۆکان وه کو مندال.

و پێغه مبهەر ﷺ وا نیازی کرد که فه رمان بکات به قامهت کردن بۆ نوێژ، و فه رمان به که سێک بکات بۆ پێشنوێژ کردن بۆ خه لکی، دواتر ئەو بڕوات له گهَل چه ند پیاوێکدا به چه ند کو له دارێکی سو ته مه نی؛ بۆ سه ر ئەو پیاوانه ی که ئاماده ی نوێژی کو مه ل (جه ماعهت) نابن، و ماله کانیا ن به سه ریاندا بسو تینیت.

ئهمیش به هۆی گه وره یی ئەو تاوانه ی کردوویانه، -به لام ئەمه ی نه کرد- چونکه ماله کان مندال و ئافرهت و که سه ی تری تێدایه لهوانه ی بیانوویان هه یه ؛ وهیچ تاوانیکیان نه کردووه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ترسناکی دواکه و تن له نوێژی کو مه ل له مزگه و تدا.
۲. دوورووه کان مه به ستیا ن له په رسته نه کانیا ن ته نها ریا و ناو بانگه، بۆیه ته نها ئەو کاتانه دین بۆ مزگه و ت که خه لکی ده یانبینن.
۳. گه وره یی پاداشتی نوێژی به یانی و عیsha له گهَل کو مه لدا، و شایه نی ئەوه ن به کو مه ل ئەنجام بدرێن ئەگەر به گاوگۆلکیش بچیت بۆ نوێژ.
۴. پارێزگاری کردن و به رده و امبوون له ئەنجامدانی نوێژی عیsha و به یانی؛ سه لامه تیه له دوورووی، و دواکه و تن لیا ن له سیفه ی دوورووه کانه.

(۳۳۶۶)

(۱۵۸) - عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ ظَهْرَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلَّةَ

السَّمَاوَاتِ وَمِلَّةَ الْأَرْضِ وَمِلَّةَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۵۸) - له عبد الله کوری ئەبی ئەوفاوه -رهزای خوای لیپیته- ده لیت: ئەگەر پێغه مبهری خودا ﷺ پشتی له رکوع بردن بهرز بکردایه ته وه، ده یووت : «(سمع الله لمن حمده، اللهم ربنا لك الحمد، ملّة السماوات وملّة الأرض، وملّة ما شئت من شيء بعد) واته: (خوای گه وره وه لامی ئەوانه ده داته وه

دهيانبيستيت - که سوپاس وحهمدی دهکهن، خودایه ؛ پهروهردگارمان سوپاس وحهمد وستایش بو تو، پر به ئاسمانه کان و پر به زهوی، و پر به ئهوهی تو بتهویت له پاش ئهمانه)». [صهحیحه] - [موسلیم گتپراویه تیهوه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ ئه گهر له نوێژدا پشتی له رکوع بردن بهرز بکردایه تیهوه، دهیووت : (سمع الله لمن حمده * خوی گهوره وهلامی ئهوانه ده داته وه دهیانبیستیت - که سوپاس وحهمدی دهکهن): واتا هه رکه سیك حه مد وستایشی الله بکات ؛ خوی گهوره نزاکانی وهلامه داته وه، وحه مد وستایشه که ی قبول ده کات و له سه ر وو تنی ؛ پاداشتی ده داته وه، پاشان حه مد وستایشی خودای کرد به وو تنی: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلَّةَ السَّمَاوَاتِ وَمِلَّةَ الْأَرْضِ، وَمِلَّةَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ * خودایه ؛ پهروهردگارمان سوپاس وحهمد وستایش بو تو، و پر به ئاسمانه کان و پر به زهوی، و پر به ئهوهی تو بتهویت له پاش ئهمانه).

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. پروونکردنه وهی ئه و زیکره ی سونه ته بووتریت له پاش ئه وهی نوێژخوین سه ری بهرز ده کاته وه له رکوع بردن.
۲. ریکبونه وهی پشت له کاتی رکوع بردندا و دنیایی له پاش بهرزبونه وه لی ؛ ئه مه فه رمانی پیکراوه له شه ریه تدا، چونکه ناکریت ئه م زیکره بلیت مه گهر پاش ریکبونه وهی پشت و دنیایی نه بیّت.
۳. ریکه پیدراوه ئه م زیکره بلیت له هه موو نوێژه کان ؛ فه رز یان سونه ت بیّت.

(٦٥١٠١)

(١٥٩) - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(١٥٩) - له حوزه فیه وه - په زای خوی لی بیّت - ده لیّت: «پیغه مبه ر ﷺ له نیوان دوو سوچه که دا دهیووت: (رب اغفر لي، رب اغفر لي) واته:

(پهروهردگارم لیم خوش به، پهروهردگارم لیم خوشه)». [صهحيحه] -
[ئهبو داود ونه سائی وئيبن ماجه وئهمده - گيړاويانه ته وه]

شيکردنه وه:

پيغه مېهر ﷺ له کاتي دانيشتني نيوان دوو سوجده که دهيووت: (رب اغفر لي، رب اغفر لي) واته: (پهروهردگارم لیم خوش به، پهروهردگارم لیم خوش به)، ودووباره ی ده کرده وه. ومانای (رب اغفر لي) * پهروهردگارم لیم خوش به) ئه وه يه: بهنده داوا له پهروهردگاري دهکات که گونا هه کاني بسړته وه وعه يې وکه موکورتیه کاني دابيوشيت.

له سووده کاني فهرموده که:

۱. ووتی ئه م نزيه له نيوان دوو سوجده که له نوټړی فهرز وسونه تدا ؛ فهرمانیپيکراوه له شهريعه تدا.
۲. دووباره ووتنه وه ی زیکری: (رب اغفر لي) ؛ ريگه پيډراوه، و واجب ئه وه يه يه که جار بووتريت.

(۶۵۱۰۴)

(۱۶۰) - عن ابن عباس رضي الله عنهما: كان النبي صلى الله عليه وسلم يقول بين السجدين: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، وعافني، واهدني، وارزقني». [حسن بشواهد] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد] (۱۶۰) - له ئيبن عه باسه وه - په زای خوايان ليبيټ - ده ئيت: پيغه مېهر ﷺ له نيوان دوو سوژده که دا دهيووت: «اللهم اغفر لي، وارحمني، وعافني، واهدني، وارزقني» واته: «خودايه لیم خوش به، وره حمم پيېکه، وسه لامه ت وته ندروست باشم بکه، وهيدايه تم بده، ورزقم پي ببه خشه». [حه سه نه به ريگاکاني تر] - [ئهبو داود وتيرمزی وئيبن ماجه وئهمده - گيړاويانه ته وه]

شیکردنه وه:

پښه مبهه ﷺ له نښوان دوو سوژده کهدا ئەم نزاڤه ده کرد که پښج داواي له خوگرتووه، ومسو لمان زور پښوښتي پښانه، وئەم نزاڤه هه موو خښه کاني دونيا وقيامه تي له خوگرتووه، له داواکردني ليخو شېبون وداپوشين، وره حم پښکردن، وعافيه ت وسه لاهه تي له گومانه کان وشه هوته کان ونه خو شيه کان، وداواکردني هيداڤه ت له خواي گه وره وجيگير بوون له سه ري، ورزق ورپوزي له ئيمان وزانست وکرده وه ي چاک، وپاره وساماني هه لال وپاک.

له سووده کاني فه رمووده که:

۱. ووتني ئەم نزاڤه له دانښشتي نښوان سوچه کان ؛ رڼکه پښدراوه.
۲. فه زلي ئەم نزاڤه چونکه خښه کاني دونيا وقيامه تي تښدايه.

(۱۰۹۳۰)

(١٦١) - عَنْ حِطَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَاشِيِّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ صَلَاةً، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْقُعْدَةِ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أُقِرَّتِ الصَّلَاةُ بِالْبُرِّ وَالرَّكَاهِ، قَالَ: فَلَمَّا قَضَى أَبُو مُوسَى الصَّلَاةَ وَسَلَّمْ انْصَرَفَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَأَرَمَ الْقَوْمُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ فَأَرَمَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ يَا حِطَّانُ قُلْتَهَا؟ قَالَ: مَا قُلْتَهَا، وَلَقَدْ رَهَبْتُ أَنْ تَبْكَعَنِي بِهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا قُلْتُهَا، وَلَمْ أُرِدْ بِهَا إِلَّا الْخَيْرَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ تَقُولُونَ فِي صَلَاتِكُمْ؟ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَنَا فَبَيَّنَ لَنَا سِتْنَتَنَا وَعَلَّمَنَا صَلَاتَنَا، فَقَالَ:

«إِذَا صَلَّيْتُمْ فَأَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، ثُمَّ لِيُؤَمِّكُمْ أَحَدُكُمْ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا قَالَ: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحة: ٧]، فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِيبُكُمُ اللَّهُ، فَإِذَا كَبَّرَ وَرَكَعَ فَكَبِّرُوا وَارْكَعُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَرْكَعُ قَبْلَكُمْ، وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بَيْتُكَ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، يَسْمَعُ اللَّهُ لَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَإِذَا كَبَّرَ وَسَجَدَ فَكَبِّرُوا وَاسْجُدُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَسْجُدُ قَبْلَكُمْ وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ».

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بَيْتُكَ، وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقُعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلٍ أَحَدُكُمْ: التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(١٦١) - له حيتان كورى عبدالله نه لره قاشيه وه ده نيټ: نوټيټكم كرد له گه له نهې موسى نه شعهرى، كانيك له ته شه هود - ته حيات خوښندن - بوو ؛ پياويك له نيو خه لكيدا ووتى: نوټيټ كردن هاوتا كراوه (فه رركراوه) له گه له

چاکه کاری وزه کاتدا، کاتیک ئەبو موسا نوێژە کە ی ته‌واو کرد، ووتی: کئ بوو له‌ئێوه وشە ی ئاوا وئاوای ووت؟ ده‌لێت: خه‌لکی بێ‌ده‌نگ بوون، پاشان ووتی: کئ بوو له‌ئێوه وشە ی ئاوا وئاوای ووت؟ ده‌لێت: خه‌لکی بێ‌ده‌نگ بوون، پاشان ووتی: له‌وه‌یه حیتان تۆ ئەوه‌ت وتبێت؟ ووتی: من ئەوه‌م نه‌وتوو، و ترسام له‌وه‌ی ره‌خنه‌م لێ‌بگریت به‌هۆیه‌وه، پیاویک ووتی: من ئەوه‌م ووت، و ته‌نها خێرم ویست، ئەبو موسا ووتی: ئایا نازان ده‌بێت چی بڵێن له‌ناو نوێژه‌کانتان؟ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و تازی بۆمان دا سونه‌ته‌کان و نوێژکردنی روون کرده‌وه، فه‌رمووی: «ئە‌گەر نوێژتان کرد؛ ریزه‌کانتان رێک بکه‌ن پاشان با یه‌کیکتان پێ‌شنوێژیتان بۆ بکات، ئە‌گەر -ئیمام- ته‌کبیره‌ی کرد (ووتی: -الله اکبر- بۆ دابه‌ستنی نوێژ)؛ ئێوه‌ش ته‌کبیر بکه‌ن، ئە‌گەر ووتی: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحه: ۷] واته: {نه‌ک (رێگای) ئە‌وانه‌ی خه‌شمی (تۆیان) لێ‌گیراوه (وه‌ک جوله‌که وهاو‌کرده‌وه‌کانیان) وه‌ نه‌ک (رێگای) گو‌م‌رایان وه‌ک (گا‌وره‌کان وهاو‌کرده‌وه‌کانیان)}، بڵێن: ئامین، خ‌وای گه‌وره وه‌لامتان ده‌داته‌وه، ئە‌گەر ته‌کبیره‌ی کرد وچ‌وو بۆ رک‌وع بردن؛ ئێوه‌یش ته‌کبیر بکه‌ن و بچ‌ن بۆ رک‌وع بردن، چونکه ئیمام له‌پێ‌ش ئێوه ده‌روات بۆ رک‌وع بردن و له‌پێ‌ش ئێوه -له‌رک‌وع بردن- به‌رز ده‌بێته‌وه»، -پاشان- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: «ئە‌مه یه‌کسانه به‌ ئە‌وه، و ئە‌گەر ووتی: (سمع الله لمن حمده) واتا: (خودا وه‌لامی ئە‌وانه ده‌داته‌وه -ئە‌وانه ده‌بیس‌تیت- که حه‌مد و سو‌پاس‌تی ده‌که‌ن)، بڵێن: (اللهم ربنا لك الحمد) واتا: (ئە‌ی خودایه په‌روه‌ر د‌گ‌ارمان حه‌مد و سو‌پاس ته‌نها بۆ تۆیه)، خ‌وای گه‌وره وه‌لامتان ده‌داته‌وه، چونکه خ‌وای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رم‌و‌یه‌تی: (سمع الله لمن حمده)، ئە‌گەر ته‌کبیره‌ی کرد وچ‌وو بۆ سو‌جده بردن؛ ئێوه‌یش ته‌کبیر بکه‌ن و بچ‌ن بۆ سو‌جده بردن، چونکه ئیمام له‌پێ‌ش ئێوه سو‌جده ده‌بات و له‌پێ‌ش ئێوه‌ش به‌رز ده‌بێته‌وه -له‌ سو‌جده بردن-»، -دواتر- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: «ئە‌مه یه‌کسانه به‌ ئە‌وه، ئە‌گەر له‌ ته‌شه‌هود -ته‌حیات خوێندن- بوو؛ با

یه که مینی ئەو وشانە یی کیکتان دەییّت -ئەمە بیّت-: (التحیات الطیبات الصلوات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله) واتە: (هەموو ستایشیکی گەورە و مەزنیتی بو خۆی گەورەیه، و هەموو نوێژکردنیک تەنها بو ئەو زاتەیه، و هەموو قسە و کردەوێهەکی باش و جوان و خێرکردنیک تەنها بو ئەو زاتە بە دڵسۆزی ئەنجام دەدریّت، سەلام و سلاو لە سەر تۆ بیّت ئەو پێغەمبەر لە گەڵ پەحمەت و بەرە کات و پێرۆزی خۆی گەورە، و سەلام و سلاو لە سەر ئێمە و لە سەر بەندە چاکەکانی خۆی گەورە، شاھیدی دەدەم -دان دەنیم- بەوێی کە هیچ پەرستراویک شایستە ی پەرستن نییە بەراست و هەق جگە لە الله، و موحەمەد بەندە و پێغەمبەری خودایە). [مەحیحە] -

[موسلیم گێڕاویەتیەو]

شیکردنەو:

هاوێلی بەرێژ ئەبی موسای ئەشعەری -پەزای خۆی لێیّت- یەکیک لە نوێژەکانی ئەنجام دەدا، کاتیکی لە دانیشتی تەشەھود -تەحیات خویندن- بوو؛ پیاویک لە پشتمەوێهە لەنبو خەلکید ووتی: نوێژکردن هاوتا و بەراورد کراوە (فەرزکراوە) لە گەڵ چاکەکاری وزە کاندە، کاتیکی ئەبو موسا نوێژەکی تەواو کرد، پووی لە نوێژخوێنەکان کرد و پرساری لێیان کرد: کێ بوو ئەو وشانە ی ووت؟ خەلکی بێدەنگ بوون، و هیچ یەکیکیان قسەیان نەکرد، پرسیارەکی دووبارە کردەو، کاتیکی هیچ کەسێک وەلامی نەدایەو، ئەبو موسا -پەزای خۆی لێیّت- ووتی: ئەو حیتان دیارە تۆ وت! ئەمیش بەهۆی بویری و نزیک و پەپوهندی پێوێ، و تۆمەتە کە هیچ زیانیکی پێ ناگەیەنیّت، و بۆئەوێ هانی بکەرە راستەقینە کە بدات بۆ دانپێدانان، حیتان نکۆلی کرد، ووتی: ترسام لەوێ سەر زەنشتم بکەیت؛ بەگومانی ئەوێ من و تۆمە، لەم کاتەدا پیاویک لەنبو خەلکی ووتی: من و تۆم، و تەنها مەبەستم خێر بوو، ئەبو موسا بۆ فێرکردنی ووتی: ئایا نازان دەبیّت چی بلێن لەنبو نوێژە کانتان؟ ئەمیش وەکو نکۆلیەک لەسەر ئەم کردەوێهە، پاشان ئەبو

موسا ووتی: پیغمهبری خودا ﷺ جارِکیان وتاری بۆیان دهدا، ورینماییه کانی شه ریععتی بۆیان روون ده کردهوه، وفبری نوژیانی کرد، وفه رمووی: نه گهر ویستتان نوژی نه نجام بدن؛ ریزه کانتان ریک بکهن وراست وجوان بوهستن، پاشان با یه کیکتان پیشنوژی بۆ خه لکی بکات، نه گهر - ئیمام - ته کیره ی کرد (ووتی: -الله اکبر- بۆ دابهستنی نوژی)؛ ئیوهش ته کیر بکهن، نه گهر سورعتی -الفاتحه- ی خویند وگه یشته: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحه: ۷] واته: {نهک (رینگای) نهوانه ی خه شمی (تویان) لیگراوه (وهک جوله که وهاو کردهوه کانیان) وه نهک (رینگای) گومرایان وهک (گاوره کان وهاو کردهوه کانیان)}، ئیوه بلین: ئامین، نه گهر بلین؛ خوای گه وره وهلامی نزاکانتان دهداتهوه.

نه گهر ته کیره ی کرد وچوو بۆ رکوع بردن؛ ئیوهیش ته کیر بکهن و بچن بۆ رکوع بردن، ئیمام له پیش ئیوه دهروات بۆ رکوع بردن وله پیش ئیوه -له رکوع بردن- بهرز ده بیتهوه؛ بۆیه پیش مه کهون، نهو ساته که مه ی ئیمام پیشی ئیوه چوو بۆ رکوع بردن، پر ده بیتهوه بۆتان بهووی دواکه و تئتان بۆ هه ستانه وه له رکوع بردن؛ چونکه ئیوه دوا ی ساتیکی کهم له پاش ئیمام هه لده ستنه وه له رکوع بردن، نهو ساته یه کسانه به نهو ساته، وماوه ی رکوع بردنتان وه کو ماوه ی رکوع بردنی ئیمامه.

نه گهر ئیمام ووتی: (سمع الله لمن حمده) واتا: (خودا وهلامی نهوانه دهداته وه -نهوانه ده بیستیت- که همد و سوپاستی ده کهن)، بلین: (اللهم ربنا لك الحمد) واتا: (ئه ی خودایه پهروه دگارمان همد و سوپاس ته نها بۆ تۆبه)، نه گهر نوژی خوینان نه مه بلین خوای گه وره دهیان بیستیت و وهلامی نزاکانان دهداته وه، چونکه خوای گه وره -تبارک و تعالی- له سه ر زمانی پیغمه بره که ی ﷺ فه رموویه تی: (سمع الله لمن حمده).

پاشان نه گهر ئیمام ته کیره ی کرد وچوو بۆ سوچه بردن، نهوا ده بیته نوژی خوینانیش ته کیر بکهن و بچن بۆ سوچه بردن، چونکه ئیمام له پیش نهوان سوچه ده بات و له پیش نهوان بهرز ده بیته وه -له سوچه بردن-، نهو ساته یه کسانه به نهو ساته، ماوه ی سوچه بردنی نوژی خویننه کان یه کسانه وه کو ماوه ی سوچه بردنی ئیمام.

وه نه گهر ئیمام له دانیشتن بوو بۆ خویندنی ته شه هود -ته حیات-؛ یه کهم شت که نوژی خوین ده یلته بریتیه له: (التحيات الطيبات الصلوات لله *

هه موو ستایشیکی گه وره و مه زینتی ته نها بۆ خوی گه وره یه، وهه موو نوێژکردنیک ته نها بۆ ئه و زاته یه): مه زینتی ومانه وه وهه موو مولکێک ته نها بۆ خوی گه وره یه، وهه موو نوێژه کان -له سه رووی هه موویانه وه نوێژه فهرزه کان- ؛ هه مووی بۆ په روهردگار ئه نجامده دریت.

(السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين * سه لام و سلاو له سه ر تۆ بێت ئه ی پیغه مبه ر له گه ل په رحمه ت و به ره کات و په رۆزی خوی گه وره، سه لام و سلاو له سه ر ئیمه وله سه ر به نده چاکه کانی خوی گه وره): -مانای سه لام کردن و اتا- له خوی گه وره داوای سه لامه تی و دووریم ده که م له هه موو عه یب و که موکو رتی و خراپه یه ک، و به تایی به ت سه لام ده که ین له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، پاشان سه لام ده که ین له نه فسی خو مان، دواتر له به نده چاکه کانی خوی گه وره ؛ ئه وانه ی که مافه کانی خوی گه وره -سبحانه وتعالی- و مافه کانی خه لکی جیبه جی ده که ن، پاشان ده ئیت: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله * شاهیدی ددهم -دان ده نیم- به وهی که هیچ په رستراوێک شایسته ی په رستن نییه به راست وهه ق جگه له الله، و موحه مه د به نده و پیغه مبه ری خودایه).

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. روونکردنه وهی شیوازیک له شیوازه کانی ووتنی ته شه هود -ته حیات.
۲. ئه وهی ده ووتریت یان ده کریت له ناو نوێژدا ؛ ده بێت سه لمینرا بێت که پیغه مبه ر ﷺ له کاتی نوێژکردنی و توو یه تی یان کردوویه تی، بۆیه دروست نییه که سیک له خۆیه وه قسه یه ک یان کرده وهیه ک دابه یینیت له ناو نوێژدا ؛ که له سونه ته دا نه ها تبیت.
۳. دروست نییه که س پێشی ئیمام بکه ویت یان له گه ل ئه ودا بجیت بۆ حاله ته کان یان پاش بکه ویت، وریگه پیدراو ئه وهیه شوینی بکه ویت له کرده وه کاند.
۴. روونکردنه وهی ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ له سه ری بوو له گرنگیدان به گه یاندنی په یامه کانی ئاینی ئیسلام، و فێرکردنی حوکه کانی ئاین به ئومه ته که ی.
۵. ئیمام سه رمه شقه بۆ نوێژخوێنه کانی بشته وهی، بۆیه دروست نییه کێرکێی له گه لدا بکړیت له کرده وه کانی نوێژدا و نابیت له گه ل ئه ودا بجیت بۆ حاله ته کان

ونابیت دوا بکهوئیت، به لکو ساتیکی کهم پاش ئه وهی ئیمام چوو بۆ حاله تیکی نیو نوئژ؛ ده بئیت نوئژ خوئینیش راسته وخو شوئینی بکهوئیت، وئه گهر دئنا بوو که ئه و چوو بۆ ئه و حاله ته ئه وسه دروسته ئه ویش بچیت بۆ ئه و حاله ته به بی دوا که وئ، وسونته ئه وهیه له هه موو حاله ته کاندای شوئینکه وئووی بئیت.

٦. ریکخستنی ریزه کان له کاتی نوئژدا؛ فه رمانی پیکراوه له شه ریه ته دا.

(٦٥٠٩٧)

(١٦٢) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَفَّنِي بَيْنَ كَفَّيْهِ، التَّشَهُّدَ، كَمَا يُعَلَّمُنِي السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

وفي لفظ لهما: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٦٢) - عبد الله هی کوری مه سعود - رهزای خوای لئبیت - ده لئیت: پیغه مبه ر ﷺ فیری ته شه هود (ته حیات) ی کردم ههروه کو چۆن فیری سوره تیکی قورئانی ده کردم، وناو له پم له ناو له بی ئه و بوو، و (ته حیاته که بهم شیوهیه بوو): «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» ٨.

وله گیرانه وهیه کی تر دا: «خوای گه وره به خشه ری سه لامه تی وئاسایشه -ئه لسه لام: السلام- ه، ئه گهر به کیکتان دانیشته له نوئژدا (بۆ خوئیندن ته شه هود) با بلئیت: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ»، ئه گهر

ئەمە بَلَيْت سوودی ھەيە بۆ ھەموو بەندە چاکەکانی خۆی گەورە لە ئاسمان وزەوی، (دۆی ئەمە دەلێت): «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»، پاشان دەتوانیت بەویستی خۆی ھەر نزایەکی تر بَلَيْت». ^۸(واتە: ھەموو ستایشیکی گەورە وبە مەزن دانان تەنھا بۆ خۆی گەورە، ھەموو نوێژکردنیک تەنھا بۆ ئەو زاتە، ھەموو قسە و کردەوێیەکی باش وجوان و خێرکردنیک تەنھا بۆ ئەو زاتە بە دڵسۆزی ئەنجام دەدریت، سەلام و سلاو لە سەر تۆ بێت ئەو پیغەمبەر لە گەل پەرحەمت و بەرەکات و پەرۆزی خۆی گەورە، و سەلام و سلاو لە سەر ئێمە ولە سەر بەندە چاکەکانی خۆی گەورە، شاھیدی دەدەم -دان دەنیم- بەوێی کە ھیچ پەرستراویک شایستەیی پەرستن نییە بەھەق و راستی جگە لە اللہ، و موحمەد ﷺ پیغەمبەر و نێردراوی خودایە). [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم ھاوران لەسەری]

شیکردنەوہ:

پیغەمبەر ﷺ ئەو تەشەھودە -تەحیاتە- فێری عبداللہی کۆری مەسعود کرد -پەزای خۆی لیبیت- کە لە نوێژدا دەووتریت، دەستەکانی عبداللہی کردە نیو دەستەکانی خۆی بۆئەوێ سەرنجی ئێین مەسعود رابکیشیت. بەو شیوہیە فێری کرد ھەر وەکو چۆن سورەتییکی قورئانی فێر دەکرد، ئەمیش ئاماژە بە بۆ گرنگیدانی پیغەمبەر ﷺ بەم تەشەھودە لەروانگەیی چۆنیەتی ووتن و ماناکە. فەرمووی: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ : ھەموو ستایشیکی گەورە وبە مەزن دانان تەنھا بۆ خۆی گەورە): ئەمیش ئاماژە بە بۆ ھەموو قسە و کردەوێیەکی کە بەگەرەدانانی تیدا بێت، ھەمووی تەنھا شایستەییە بۆ خۆی گەورە -عز و جل-.

(وَالصَّلَاةُ : ھەموو نوێژکردنیک): ئەمیش ھەموو نوێژیکی زانراو دەگرێتەوہ ؛ نوێژە فەرز و سونەتەکان ھەمووی بەتەنھا بۆ پەرورەدگار ئەنجام دەدریت -سبحانہ وتعالی- . (وَالطَّيِّبَاتُ : ھەموو قسە و کردەوێیەکی باش وجوان و خێرکردنیک تەنھا بۆ ئەو زاتە بە دڵسۆزی ئەنجام دەدریت): ھەموو قسە و کردەوێی سیفەتییکی پاک و چاک دەگرێتەوہ کە ئاماژەن بۆ کەمالیتی، ھەموویان تەنھا شایستەن بۆ پەرورەدگار -سبحانہ وتعالی-.

(السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ : سه‌لام و سلاو له سهر تۆ بیت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر له گه‌ل ره‌حمه‌ت و به‌ره‌کات و په‌روزی خوی گه‌وره): نزا کردن بۆ سه‌لامه‌ت بوون له هه‌موو به‌لا و خراپه و ناخوشییه‌ک، و نزا کردن بۆ زیادبوونی هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌ک.

(السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ : و سه‌لام و سلاو له سهر ئیمه وله سهر به‌نده چاکه‌کانی خوی گه‌وره): نزا کردن بۆ سه‌لامه‌ت بوونی نوێزخوێنان و هه‌موو به‌نده‌یه‌کی چاک له ئاسمانه‌کان و زه‌وی.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ : شاهیدی ده‌ده‌م - دان ده‌نیم - به‌وه‌ی که هیچ په‌رستراوێک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق و راستی جگه له الله): به‌دلنیاپی و چه‌سپاوی جه‌خت ده‌که‌مه‌وه له‌سهر ئه‌م شاهیدی دانه.

(وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ : و شاهیدی ده‌ده‌م که موحه‌مه‌د ﷺ پیغه‌مبه‌ر و نێزدرای خودایه): دان ده‌نیم به‌وه‌ی به‌نده‌ی خودایه و کو‌تا په‌یامبه‌ره.

پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ رێنموینی نوێزخوێنی کردووه بۆ ووتنی هه‌ر نزا‌یه‌ک که ده‌یه‌وێت بیلێت.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. شوێنی ووتنی ئه‌م ته‌شه‌هو‌ده - ته‌حیا‌ته - له‌کاتی دانیشتنه پاش کو‌تا سو‌جده ؛ له هه‌موو نوێزیکدا، و هه‌روه‌ها ده‌ووتریت له‌کو‌تای پکاتی دووه‌می هه‌موو نوێزیکێ سێ پکاتی و چوار پکاتی.

۲. واجبی‌تی ووتنی ته‌حیا‌ت - ته‌شه‌هو‌د، و رێگه‌پێدراوه به‌هه‌رشیا‌وازی‌ک شایه‌تمان به‌هینیت له‌و شیا‌وازه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه هاتووه ﷺ.

۳. رێگه‌پێدراوه نزا‌کردن له‌ناو نوێزدا به‌و شی‌وه‌یه‌ی پێی خو‌شه ؛ به‌مه‌رجێک تا‌وانی تیدا نه‌بێت.

۴. سونه‌ته له‌نزا‌کردندا ؛ سه‌ره‌تا مرو‌ف به‌نزا‌کردن بۆ نه‌فسی خو‌ی ده‌ست پێبکات.

(۱۶۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: «إِذَا قَرَعَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشْهَدِ الْأَخِيرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۶۳) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لی‌بی‌ت- ده‌ل‌یت: پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ نزای ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»، واته: «خودایه من په‌نات پی‌ده‌گرم له سزای گۆر، په‌نات پی‌ده‌گرم له سزای دۆزه‌خ، په‌نات پی‌ده‌گرم له فیتنه‌ی ژیان و فیتنه‌ی مردن، و په‌نات پی‌ده‌گرم له فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌جال».

وله گې‌رانه‌وه‌ی [مسلم] دا: «ئه‌گه‌ریه‌ کێ‌کتان ته‌حیاتی کو‌تایی ته‌واو‌کرد، با په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌ بگړیت له چوار شت: له سزای دۆزه‌خ، وله سزای گۆر، وله فیتنه‌ی ژیان و فیتنه‌ی مردن، وله شه‌ری مه‌سیحی ده‌جال». [صه‌حیحه] - [بو‌خاری و موس‌لیم ها‌وران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ په‌نای به‌ خوای گه‌وره‌ ده‌گرت له چوار شت، له‌پاش ته‌شه‌هودی -ته‌حیاتی- کو‌تایی و له‌پیش سه‌لامدانه‌وه‌ له‌ نو‌تێ، وه‌ فه‌رمانی پێمان کردوو که په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌ بگړین له چوار شت: یه‌که‌م: له سزای گۆر. دووهم: له سزای ئاگری دۆزه‌خ و ئه‌مه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا ر‌ووده‌دات. سی‌یه‌م: له فیتنه‌ی ژیان: که‌ هه‌موو شه‌هوت و ئاره‌زووه‌ حه‌رامه‌کان و گومانه‌ گومراکه‌ره‌کان ده‌گړی‌ته‌وه‌، وله فیتنه‌ی مردن: واتا ساتی مردن

وسه رهمه رگ؛ له لادان له ئیسلام یان سوننهت، یان فیتنه ی گۆر وه کو پرسیارکردنی فریشته کان.

چوارهم: فیتنه ی ده جال؛ که له کوتای دنیا دهرده چیت، والله بهنده کانی پی تاقی ده کاته وه؛ و به تایبته باسی فیتنه ی ده جال کراوه چونکه فیتنه وگومراییه که ی زۆر گه وره یه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئەم په ناگرتنه له نزا گرنگ وگشتگیره کانه؛ چونکه په ناگرتنی تێدایه به خوای گه وره له شه پ وزیانه کانی دنیا و قیامهت.
۲. جه ختکردنه وه له سه ر بوونی سزای گۆر؛ وه بی گومان هه ق وراستیه.
۳. ترسناکی فیتنه کان، وگرنگی په ناگرتن به خوای گه وره وپارانه وه لی بوئه وه ی بهنده پارێزراو و دوور بیته له فیتنه کان.
۴. جه ختکردنه وه له سه ر دهرجوونی ده ج ده جال وگه وره یی فیتنه که ی.
۵. ووتی ئەم نزایه له پاش ته شه هودی -ته حیات- کوتای؛ سونه ته.
۶. نزاکردن له پاش کرده وه ی چاک؛ سونه ته.

(۳۱۰۳)

(۱۶۴) - عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيِّ قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يَدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ؟ أَوْ قَالَ قُلْتُ: بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ، فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ:

«عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً، إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَظَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ» قَالَ مَعْدَانُ: ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ لِي: مِثْلَ

مَا قَالَ لِي: ثَوْبَانُ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۶۴) - له مه عدان کوری ئەبی ته له حە ی ئە لیعمریه وه ده لیت: گه یشتم به سه وبان (بهنده ی ئازاد کراو له لایه ن) پیغه مبه ری خودا وه -صلی الله علیه

وسلم-، ووتم: کرده ویه کم پې بلې ئه گهر بیکه م خوی گه وره به هویه وه ده مخاته به هه شت؟ یان ده لیت -ووتم-: خۆشه ویسترتن کرده وه له لای خوی گه وره، (سه وبان) بیده نگ بوو. پاشان پرسیارم لیکرد، هه ر بیده نگ بوو، پاشان سییه م جار پرسیارم لیکرد، ووتی: ئه م پرسیاره م کرد له پیغه مبه ری خودا ﷺ؛ فهرمووی: «سوور به له سه ر زۆر سوچه بردن بۆ خوی گه وره؛ چونکه تو هه ر سوچه یه ک به یه ت ئه و خوی گه وره پله یه ک به رزت ده کاته وه، وتاوانیکت له سه ر لا ده دات». مه عدان ده لیت: پاشان گه یشتم به ئه بو ده ردا هه مان پرسیارم لیکرد، ئه ویش وه کو سه وبان وه لای دامه وه. [صه حیه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- پرسیار لیکرا سه بارت به ئه و کرده وه ی که ده بیته هوی چونه به هه شت یان پرسیار لیکرا سه بارت به خۆشه ویسترتن کرده وه له لای خوی گه وره؟ پیغه مبه ر ﷺ به پرسیارکاری فهرموو: زۆر سوچه به بۆ خوی گه وره ئه میش به زۆر ئه نجامدانی نوێ، چونکه تو هه ر سوچه یه ک به یه ت ئه و خوی گه وره پله یه ک به رزت ده کاته وه، وتاوانیکت له سه ر لا ده دات.

له سووده کانی فهرمووده که:

1. هاندانی مسولمان بۆ په رۆشبوون له سه ر ئه نجامدانی نوێه فهرز و سونه ته کان، چونکه هه تا مسولمان نوێ زیاتر ئه نجام بدات؛ سوچه دی زیاتر ده بات و پله ی زیاتر به رز ده بیته وه.
2. پوو نکرده وه ی تیگه یشتوو پی هاوه لان وزانستیان سه بارت به وه ی ناتوانن بگهن به به هه شت مه گه ر به ره حمه تی خوی گه وره نه بی ت پاشان ئه نجامدانی کرده وه چاکه کان.
3. سوچه بردنی نیو نوێ له گه وره ترین هۆکاره کانه بۆ به رزیو نه وه ی پله کان ولیخۆشبوون له گونا هه کان.

(۱۶۵) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدْفِعُهُ الْأَخْبَتَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۶۵) - له عائشه وه - رهزای خواى لیبت- دهلیت: گویم له پیغمبرى خدا بوو ﷺ که دهیغه رموو: «نوئژ دروست نیه ؛ کاتیک خواردن ئاماده بیت، یان کاتیک تهنگه تاو بیت به یه کیک له پیسیه کان».

[صه حیجه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ نه هی کردوو له نوئژکردن له کاتیکدا خواردن ئاماده یه ونوئژخوئن دلی له لایه تی و به پهروشیه تی ؛ به هوئ برستیه وه.

وهروه ها نه هی کردوو له نوئژکردن له کاتیکدا تهنگوه، چونکه نوئژخوئن یری له لای چونیته تی خو دهریارکردنه لهم نارحه تیه ؛ بوئه به ریکی نوئژه که ی ئه نجام نادات.

له سووده گانی فه رمووده که:

۱. ده بیت نوئژ خوئن پیش ئه وه ی دهست به نوئژه که ی بکات ؛ هه موو شتیک له خوئ دوور بخاته وه که ده بیته هوئ سه رقالبوونی.

(۳۰۸۸)

(۱۶۶) - عن عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رضي الله عنه: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرْأَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَانْفُلْ عَلَى يَسَارِكَ كَلَامًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۶۶) - له عوسمانی کوری ئه بی ئه لعاسه وه - رهزای خواى لیبت- دهلیت: هات بۆ لای پیغمبر ﷺ ووتی: ئه ی پیغمبرى خدا، شهیتان دیته نیوان من ونوئژه کهم وخوئندنه وه م لی تیکده دات، پیغمبرى خدا ﷺ فه رموو: «ئه وه شهیتانیکه یی دهووتریت خینزه ب، ئه گهر هه ستت پی

کرد په نا به خوی گه وړه بگره لې، و سې جار تف بکه به لای چه پتدا»،
 ده لیت: منیش نه ووم نه جامدا بویه خوی گه وړه نه ووی له سهرم نه هیشت.
 [صه حیحه] - [موسلم گېراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

عوسمان کوری نه بی نه لعاس - ره زای خوی لیبت - هات بو لای پیغه مبه ر
 ﷺ ووتی: نه ی پیغه مبه ری خودا شه یتان دپته نیوان من ونویره که م، وده بیته
 هو ی نه ووی خشوعم نه مینیت له نویره دا، وخویندنه ووم لی ټیکه ل ده کات
 وتووشی گومان ده بم، پیغه مبه ری خودا ﷺ پی فهرموو: نه وه شه یتانیکه
 پی ده ووتریت خیزه ب، نه گهر هه ست به مه کرد؛ داوای یارمه تی له الله
 بکه وپه نای پی بگره، و سې جار تف * بکه به لای چه پدا، ده لیت: منیش
 نه ووم نه جامدا که پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی، خوی گه وړه نه ووی له سهرم
 نه هیشت. * (تف: مه به ست لی تف کردنیکه ته نها هه واکه بیت له گه ل
 چه ند تهریه کی که م له ئوی تفه که - تفیکی که م به سهر زمان -)

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. گرنگی خشوع وئاماده بوونی دل له نویره دا، وشه یتان کوشش ده کات
 بوئه ووی نویره ټیکدات له نویره خوین وگومانی له لا دروست بکات.
۲. په ناگرتن به خوی گه وړه له شه یتان له کاتی نویره دا؛ سونه ته، و نه میس به ووتی:
 (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) وزیکره کانی تر که - په ناگرتن: تعویذ-یان تیدایه،
 له گه ل تفکردن به لای چه پدا سې جار به لام به شپوه به ک بیت له کاتی نویره
 جه ماعه تدا که سی ته نیشتی ئازار نه دات، وپنیکي زور که م تف بکات به سهری زمانی.
۳. روونکردنه ووی نه و حاله ی هاوه لان له سهری بوون - ره زای خویان
 لیبت -؛ کاتیک تووشی کیشه ده بوون ده گه رانه وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ
 بوئه ووی چاره سهری بکات بویان.
۴. زیندووی دلی هاوه لان، وهیمه ت وه و لاندانیان بو قیامه ت.

(۱۶۷) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْوَأُ النَّاسِ سَرَقَةً الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ» قَالَ: وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلَاتَهُ؟ قَالَ: «لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا، وَلَا سُجُودَهَا». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(۱۶۷) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لی‌بی‌ت- که پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فرموی‌ت: «ئهو‌که‌سه‌ی خرای‌ترین دزی ده‌کات ئه‌وه‌یه‌ که له‌ نو‌یژه‌که‌ی ده‌دزیت»، ووتیان: چۆن له‌ نو‌یژه‌که‌ی ده‌دزیت؟ فره‌مووی: «به‌باشی رکوع وسوجدە نابات». [صه‌حیحه‌] - [ئ‌ئ‌ی‌بنو‌حبیبان - گ‌ن‌راویه‌تی‌ه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ روونیده‌کاته‌وه‌ خرای‌ترین جو‌ری دز؛ ئهو‌که‌سه‌یه‌ که له‌ نو‌یژه‌که‌ی ده‌دزیت، ئه‌میش به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی بردنی سامانی خه‌ل‌کی؛ دزینی ئهو‌شتانه‌یه‌ که سوودی هه‌یه‌ له‌دونیایه‌ کی کاتی، به‌لام ئه‌م جو‌ره‌ دزه؛ مافی نه‌فسی خو‌ی ده‌دزیت له‌پادا‌شتی نه‌براه‌ه‌ و له‌ده‌ستی ده‌دات، ووتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا چۆن له‌نو‌یژه‌که‌ی ده‌دزیت؟ فره‌مووی: رکوع وسوجدە بردن به‌ر‌ێ‌کی وباشی ئه‌نجام نادات؛ ئه‌میش به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی په‌له‌ ده‌کات له‌کاتی رکوع وسوجدە بردن بۆیه‌ به‌شی‌وه‌یه‌ کی ته‌واو جی‌به‌جی‌یان ناکات.

له‌ سووده‌کانی فره‌مووده‌که‌:

۱. گر‌نگی‌تی ئه‌نجامدانی نو‌یژ به‌شی‌وه‌یه‌ کی جوان وکامل، وجی‌به‌جی‌کردنی پایه‌کانی به‌ه‌یمنی و د‌ل‌نیایی وخشوعه‌وه‌.
۲. وه‌سفی ئهو‌که‌سه‌ی که به‌باشی رکوع وسوجدە نابات به‌وه‌ی وه‌کو دز وایه، ئه‌میش بۆ‌ئاگادارکردنه‌وه‌ وترساندن له‌م کاره؛ و ئاماژه‌یه‌ بۆ‌حه‌رامبوونی ئه‌م جو‌ره‌ هه‌‌ئ‌سوکه‌وته له‌نو‌یژدا.
۳. واجبی‌تی رکوع وسوجدە بردن به‌شی‌وه‌ کی ته‌واو وجوان، ور‌ێ‌ک بوونه‌وه‌ تییاندا.

(۶۵۱۰۰)

(۱۶۸) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَمَّا يَخْتَشَى أَحَدُكُمْ - أَوْ لَا يَخْتَشَى أَحَدُكُمْ - إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۶۸) - له ئه‌بی هوریره‌وه - په‌زای خوای لیبیت - که پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فهرمویت: «ئایا ئه‌وه‌ی له‌پیش ئیمام سه‌ری به‌رز ده‌کاته‌وه؛ نارسیت له‌وه‌ی که خوای که‌وره سه‌ری وه‌کو سه‌ری گوئ درێژ لیبکات، یان شیوه‌ی وه‌کو شیوه‌ی گوئدریژ لیبکات». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موس‌لیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبەر ﷺ هه‌ره‌شه‌یه‌کی توند ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که سه‌ری له‌پیش سه‌ری ئیمام به‌رز ده‌کاته‌وه له‌کاتی نوێژدا؛ به‌وه‌ی خوای که‌وره له‌وه‌یه سه‌ری وه‌کو سه‌ری گوئ درێژ لیبکات، یان شیوه‌ی وه‌کو شیوه‌ی گوئدریژ لیبکات.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. چوار حاڵه‌ت هه‌یه له‌ په‌یوه‌ندی نبوان نوێژخوێنه‌کان له‌گه‌ڵ ئیمام، سیانیان نه‌هی لیکراوه، که ئه‌مانه‌ن: پێشبرکێ کردن له‌گه‌ڵ ئیمام، جو‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئیمام، ودواکه‌وتن لێ، ئه‌وه‌ی ریگه‌پێدراوه: بریتیه له‌ شوێنکه‌وتنی.
۲. واجبه نوێژخوێن شوێنی ئیمام بکه‌ویت له‌ حاڵه‌ته‌کانی ناو نوێژدا.
۳. ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ری له‌ پیش ئیمام به‌رز ده‌کاته‌وه؛ هه‌ره‌شه‌ی لیکراوه به‌وه‌ی له‌وه‌یه له‌پاستیدا شیوه‌ی بگوردریت بۆ شیوه‌ی گوئدریژ، وئه‌میش جوړیکه له‌تیک‌چوونی شیوه -مه‌سخ-

(۳۰۸۶)

(۱۶۹) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم :
 «إذا شك أحدكم في صلاته، فلم يدر كم صلى ثلاثاً أم أربعاً؟ فليطرح الشك وليبن
 على ما استيقن، ثم يسجد سجدتين قبل أن يُسلم، فإن كان صلى خمسا شَفَعْنَ له صلاته،
 وإن كان صلى إثمَاماً لأَرْبَعٍ؛ كانتا تَرْغِيماً للشيطان». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۶۹) - له ئه‌بی سه‌عیدی خودریه‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- که پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر
 ﷺ ده‌فرم‌و‌یت: «ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ی‌ه‌ ک‌ی‌ک‌ت‌ان گ‌و‌م‌انی له نو‌ی‌ژه‌ک‌ه‌ی ه‌ه‌بو‌و، نه‌زانی‌ت
 چه‌ند ر‌ک‌اتی ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌داوه س‌ئ‌ ی‌ان چ‌وار؟ با گ‌و‌مان‌ه‌ک‌ه‌ی دو‌ور ی‌خ‌اته‌وه
 وبن‌چینه‌ی نو‌ی‌ژه‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ر ئ‌ه‌وه دابمه‌زنی‌ت که ل‌ئ‌ی د‌ن‌یایه‌، پ‌اشان
 با دو‌و سو‌جده ب‌بات پ‌یش ئ‌ه‌وه‌ی سه‌لام بداته‌وه، ئ‌ه‌گ‌ه‌ر پ‌نج ر‌ک‌اتی
 ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌دابی‌ت؛ ئ‌ه‌وا نو‌ی‌ژه‌ک‌ه‌ی به ر‌ک‌اتی جو‌وت ده‌بی‌ت، وئ‌ه‌گ‌ه‌ر ه‌هر
 چ‌وار ر‌ک‌اته‌ک‌ه‌ی ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌دا بی‌ت؛ ئ‌ه‌وا ئ‌ه‌مه سه‌رش‌و‌ر‌کردنه ب‌و شه‌یتان».
 [ص‌ه‌ح‌ی‌ح‌ه] - [م‌وس‌ل‌ی‌م گ‌ی‌راو‌یه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

ئ‌هم فهرمووده‌یه چ‌ۆنی‌ه‌تی مامه‌له‌کردن له گ‌ه‌ل ئ‌ه‌و گ‌و‌مانانه‌ی ناو نو‌ی‌ژ
 روونده‌ک‌اته‌وه که تووشی مس‌و‌لمان ده‌بی‌ت، وپ‌ی‌وسته له‌سه‌ر ی‌ه‌قین و‌د‌ن‌یایی
 دابمه‌زنی‌ت، وئ‌ه‌گ‌ه‌ر گ‌و‌مان ه‌ه‌بو‌و له ژماره‌ی ر‌ک‌اته‌کان ئ‌ه‌وا ی‌ه‌قین و‌د‌ن‌یایی
 پ‌ی‌وسته له‌سه‌ر که‌م‌ترین ژماره‌ی ر‌ک‌ات بی‌ت، وپ‌اشان دو‌و (سو‌جده‌ی سه‌هو)
 ده‌بات پ‌یش ئ‌ه‌وه‌ی سه‌لام بداته‌وه، و سه‌باره‌ت به باب‌ه‌تی (سو‌جده‌ی سه‌هو)
 روون‌کردنه‌وه‌ی ز‌ۆر ه‌ات‌و‌وه. شیکردنه‌وه‌ی فهرمووده‌که: (ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ی‌ه‌ ک‌ی‌ک‌ت‌ان
 گ‌و‌مانی له نو‌ی‌ژه‌ک‌ه‌ی ه‌ه‌بو‌و): و‌اتا گ‌و‌مانی ه‌ه‌بو‌و و‌د‌و‌و د‌ل بو‌و به ب‌ئ‌ ئ‌ه‌وه‌ی
 لایه‌نی‌کیان به پ‌ه‌سه‌ند دابنی‌ت و‌پ‌ریاره‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ر دابمه‌زنی‌ت. (نه‌زانی‌ت چه‌ند
 ر‌ک‌اتی ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌داوه س‌ئ‌ ی‌ان چ‌وار؟): وئ‌ه‌میش ب‌ۆ نم‌ونه ه‌ینانه‌وه‌یه. (با گ‌و‌مانه‌ک‌ه‌ی
 دو‌ور ی‌خ‌اته‌وه): ئ‌ه‌وا ئ‌ه‌و ر‌ک‌اته‌ی گ‌و‌مانی ل‌ئ‌ی ه‌ه‌یه ب‌ۆ نم‌ونه ل‌یره‌دا ر‌ک‌اتی چ‌واره‌مه.
 (و بن‌چینه‌ی نو‌ی‌ژه‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ر ئ‌ه‌وه دابمه‌زنی‌ت که ل‌ئ‌ی د‌ن‌یایه): و‌اتا به
 زانینه‌وه د‌ن‌یایه له‌سه‌ر ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌دانی که ب‌ۆ نم‌ونه ل‌یره‌دا س‌ئ‌ ر‌ک‌اته. (پ‌اشان با دو‌و

سوجدہ ببات پیش ئەوہی سەلام بداتەوہ): ئەمە باشتەینە کە پیش سەلامدانەوہ -سوجدەى سەھو- ببات. (ئەگەر پینج رکاتی ئەنجامیدا بێت): ئەمیش ھۆکاری ئەوہیە بۆچی مسوڵمان فەرمانی پیکراوہ کە -سوجدەى سەھو- ببات، ئەگەر لە نوێژە کەدا چوار رکاتی ئەنجامدا بێت و رکاتیکی تری بۆ زیاد بکات. (ئەوا نوێژە کەى بە رکاتی جووت دەبێت): واتا دوو -سوجدەى سەھو- دەبنە ھۆى ئەوہى نوێژە کە بە رکاتی جووت کوتای پێھیندەیت، چونکە ئەو دوو -سوجدەى سەھو- لە شوێنی رکاتیکن، و ئەو نوێژەى ئەنجام دەدرێت بۆ نمونە نوێژیکی فەرزى چوار رکاتیە لە بنچینەدا بە ژمارەى جووتە نەک ژمارەى تاک. (و ئەگەر ھەر چوار رکاتە کەى ئەنجامدا بێت): ئەو لێرەدا ئەوہى واجب و پێویست بووہ لەسەرى ئەنجامیداوہ بە بێ زیادکردن و کەمکردن. (ئەوا ئەمە سەرشۆر کردنە بۆ شەیتان): ئەگەر بەھۆى ئەو رکاتەوہ -بەھۆى سوجدەى سەھو- بێتە چوار رکات ئەوا ئەمە زەلیلکردن و سەرشۆرکردنی شەیتانە، و خودا زاناترە.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. نوێژخوێن ئەگەر گومانی لە نوێژە کەى ھەبوو و دڵنیا نەبوو؛ ئەوا گومانە کەى پشتگوێ دەخات و کردەوہ بە دڵنیایی دەکات، و نوێژە کەى جیگیر دەکات لەسەر کەمترین رکات کە ئەنجامیداوہ، دواتر نوێژە کەى تەواو دەکات و سوجدەى سەھو دەبات پیش ئەوہى سەلام بداتەوہ پاشان سەلام دەداتەوہ.
۲. ئەم دوو سوجدەى کە موکورتى نوێژ چاک دەکاتەوہ، و شەیتان بە زەلیل و سەرشۆرى دوور دەکەوێتە کە ئامانجى خۆى نەپێکاوہ.
۳. ئەو گومانەى لە فەرموودە کە باسکراوہ؛ مەبەست لێى دوو دلیە بە بێ ئەوہى دڵنیا بێت لە لایەنیکیان، بەلام ئەگەر گومانی ھەبوو و دڵنیا نەبوو لە لایەنیکیان؛ ئەوا کارى پێدەکرێت، و بەو شیوہى باسکرا سوجدەى سەھو دەبات.
۴. ھاندان بۆ ڕووبەر و ڕووبونەوہى وەسوەسە و دوورخستەوہى؛ ئەمیش لەرێگای پابەندبوون بە فەرمانەکانى شەریعەت.

(۱۷۰) - عن وابصة بن معبد الجُهني رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى رجلاً يصلي خلف الصف وحده، فأمره أن يُعيد الصلاة. [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد والترمذي]

(۱۷۰) - له وابیسه‌ی کوری مه‌عبده‌ی جوهه‌نیه‌وه - رِه‌زای خَوای لَیْبِت - ده‌لَیت: «پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ پیاوئِکی بینی له پشت ریزیکه‌وه به تنه‌ها نوئِر ده‌کات، فه‌رمانی پی‌کرد که نوئِرِه‌که‌ی دووباره بکاته‌وه». [حه‌سه‌نه] - [تیرمذی وئه‌بو داود وئه‌حمده - گنیراویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پاش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوئِرِه‌که‌ی ته‌واو کرد بینی پیاوئِک له پشت ریزه‌کانه‌وه به تنه‌ها نوئِر ده‌کات، بویه فه‌رمانی پی‌کرد به‌وه‌ی که نوئِرِه‌که‌ی دووباره بکاته‌وه، وئه‌میش روونه به‌وه‌ی نوئِرِی که‌سیک به تنه‌ها له پشتی ریزه‌وه دروست نییه، چونکه فه‌رمانی پی‌کرد به دووباره کردنه‌وه‌ی نوئِرِه‌که‌ی وه‌رمان به دووباره کردنه‌وه ناکرِیت بۆ کارِیکی سونه‌ت (مه‌ندوب یان موسته‌حه‌ب)، وئه‌وه‌ی له گنیرانه‌وه‌ی ئه‌بی به‌کرده‌ا - رِه‌زای خَوای لَیْبِت - هاتوو که پیاوه‌که رکوعی برد به تنه‌ها پاشان چوو به پال ریزه‌که‌وه؛ پیچه‌وانه‌وه‌ی ئه‌م گنیرانه‌وه‌یه نییه چونکه به تنه‌ها نوئِرِی نه‌کردوو، چونکه رکاتِیکی له پشت پیغه‌مبه‌روه ﷺ ئه‌نجامدا، و به‌هۆی ئه‌وه‌ی ته‌کیهره‌ی ئیحرام و به‌شیک له رکوعه‌که‌ی به تنه‌ها ئه‌نجامدا مانای ئه‌وه نییه که به تنه‌ها نوئِرِی کردوو، به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که رکاتِیک یان زیاتری به تنه‌ها ئه‌نجامدا بَیت؛ ئه‌م که‌سه به تنه‌ها نوئِرِی کردوو جا ئه‌گهر ریزه‌که‌ی کامل بَیت یان کامل نه‌بَیت، ئه‌گهر که‌سیک بۆشاییه‌کی له ریزیکدا بینی ده‌توانِیت بچِیته پال ئه‌و ریزه‌وه وناَبَیت به تنه‌ها نوئِر بکات؛ ئه‌گهر به‌م شیوه‌یه نه‌کات ئه‌وا نوئِرِه‌که‌ی دروست نییه، وئه‌گهر هیچ بۆشاییه‌کی نه‌دۆزیه‌وه ئه‌وا له پشتی ریزه‌کانه‌وه نوئِر ده‌کات وناَبَیت واز له نوئِرِی جه‌ماعه‌ت به‌ئِیت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. هاندان بۆ زوو چوون بۆ نوێژی به کۆمەڵ و ئامادهبوون له ریزی پێشهوه، و نابێت به تهنها له پشت ریزه کانهوه نوێژ بکړیت بۆ ئهوهی نوێزه کهی پوچه ل نه بێته وه.
۲. ئین چه جهر ده لیت: ئهوهی به تهنها دهستی به نوێژ کرد له پشت ریزه کانهوه پاشان چووه نیو ریزه کانهوه پیش به رزیوونهوهی ئیمام له رکوع بردن؛ ئهوا واجب نییه ئه و رکاته دووباره بکاته وه، ههروه کو له فهرمووده کهی ئه بو به کهدا هاتووه، ئه گه رنا واجبه رکاته که دووباره بکاته وه به یی ئاماژهی گشتی فهرمووده کهی وابیسه.

(۱۱۳۰۳)

(۱۷۱) - عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: ذُكِرَ عند النبي صلى الله عليه وسلم رجل نام ليلة حتى أصبح، قال: «ذاك رجل بال الشيطان في أذنيه - أو قال: في أذنه». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۷۱) - له ئین مه سعووده - په زای خوای لیبیت - ده لیت: پیاوێک باسکر لای پیغه مبه - صلى الله عليه وسلم - که شه و خهوت هه تا وه کو به یانی خۆر هه لهات، پیغه مبه - صلى الله عليه وسلم - فهرمووی: «ئه وه پیاوێکه شه یتان میزی کردووه ته نیو گوێیه کانی». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

واتای فهرمووده که: ئین مه سعوود - په زای خوای لیبیت - ده لیت: لای پیغه مبه - صلى الله عليه وسلم - باسی پیاوێک کرا که هه تا ئاسۆی به یان ده رکهوت، و اتا: هه لئه ستا بۆ شه و نوێژ هه تا بانگی به یانی دا یان هه لئه ستا بۆ نوێژی به یانی هه تا خۆر ده رکهوت.

پیغه مبه - صلى الله عليه وسلم - فهرمووی: (ئه وه که سیکه شه یتانی میزی کردووه ته ناو گوێیه کانی) و ئه مه ش له سه ر و اتا ئاشکرکه یه تی، چونکه هاتووه که شه یتان ده خوات و ده خواته وه و جیماع ده کات، بۆیه میزیش ده کات، و ئه مه ش ئه و په ری زه لیلکردن و ئیها نه کردنه بۆ ئه و که سه که شه یتان ده یکا نه شوێنی میزکردنی خۆی.

وباسی گوئی کراوه چونکه قورسی خه و به هۆی قورسی گوئییه کانه وهیه، و گوئی شوئی ئاگادارکردنه وهیه و بۆیه تایبهتی کرد به میزکردن، چونکه ئاسانتر دهچیتته ژووره وه بۆ ناو لاشه و دهماره کان وئه مهش ده بیته هۆی ته مه لَبوونی هه موو ئه ندامه کان له کاتی ههستان له خه ودا.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. مه کروهیه تی وازهینان له شه ونوێژ وهۆکاری ئهم وازهینانه شهیتانه.
۲. هۆشداریدان سه بارهت به شهیتان که داده نیشیت بۆ مرۆف له سه ره هه موو ریگیه ک؛ بۆئه وهی بیته نیوان ئهو وگوێرایه لیکردنی په ره وردگار - عز وجل -.
۳. ئین حه جه ره ده لَیْت: کاتیک ده فه رمویت: (هه ئنه سا بۆ نوێژ) مه به ست لی نوێژکردنه به شیوهیه کی گشتی، یان مه به ستی لی نوێژیکی دیاری کراوه، واتا شه ونوێژ یان نوێژی فه رز.
۴. ته بی ده لَیْت: به تایبهت باسی گوئی کرد، ئه گه رچیش چاو گونجاوتره باس بکریت وه کو ئاماژه کردنیک بۆ قورسی خه و، به لām له راستیدا گوئییه کان سه رچاوه ی یه که می ئاگ وهۆشن، و به تایبهت باسی میزی کرد؛ چونکه ئاسانتر دهچیتته نیو بۆشاییه کان و دهماره کانه وه، بۆیه ده بیته هۆی ته مه لَبوونی هه موو ئه ندامه کان.

(۳۷۴)

(۱۷۲) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۷۲) - له ئه بی هورهیره وه - په زای خوا ی لَیْبِت - که پیغه مبه ره - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «خیرترین رۆژ که خۆر تییدا هه لَها تبییت رۆژی هه ینیه ؛ له و رۆژهدا ئاده م خو ئقینرا، وله و رۆژهدا کرایه به هه شته وه، وله و رۆژهدا لی ده رکرا، و قیامهت له هیج رۆژیکدا به ریا نابیت جگه له رۆژی هه ینی نه بییت». [صه حیه] - [موسلم گێراویه تیه وه]

شېكر دنه وه:

پيغه مېهر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات خيترين رۆژ که خۆر تتييدا هه لاهاتبیت رۆژی هه ينيه، له تايبه تمه نديه کانی ئه م رۆژه: الله ئاده می له م رۆژه دا خو لقاند -عليه السلام-، وله م رۆژه دا کرايه به هه شته وه، وله م رۆژه دا ليی ده رکرا ودا به زی بۆ سه ر زه وی، وقيامه ت له هيچ رۆژيکدا به رپا نابیت. جگه له رۆژی هه يینی نه بیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. فه زل وپله وپايه ی رۆژی هه يینی به سه ر رۆژه کانی تری هه فته وه.
۲. هاندا ن بۆ به زۆری ئه نجامدانی کرده وه چاکه کان له رۆژی هه يينیدا، بۆ ئه وه ی خوا ی گه و ره ره حم به به نده بکات، وخۆی بپارێزیت له تورپه ی په روهر دگار.
۳. ئه م تايبه تمه نديانه ی رۆژی هه يینی که له فه رمووده که دا با سه کرا وه، ووترا وه: بۆ با سه ک ردنی فه زلی وپله وپايه ی رۆژی هه يینی نييه ؛ چونکه ده رک ردنی ئاده م له به هه شت و به رپا بوونی قيامه ت ئه مانه فه زل نين، هه رو هه ووترا وه: به لکو هه موويان فه زلن، ده رچوونی ئاده م له به هه شت هۆکار بوو بۆ بوونی نه وه کانی له پيغه مېه ران وپيا وچا کان، و به رپا بوونی قيامه ت هۆکاره بۆ نه يکبوونه وه ی پاداشتی چاکه کاران وئه وه ی خودا بۆ يانی ئاماده کردو وه به ده سستی ده هينن له ريزلینانی جورا وچۆر.
۴. تايبه تمه نندی تری رۆژی هه يینی با سه کرا وه له گيړانه وه ی تر دا، له وانه يش: له و رۆژه دا خوا ی گه و ره ته وه ی ئاده می قبول کرد، وله و رۆژه دا وه فاتی کرد، وله هه يينیدا کاتيک هه يه ؛ هه ر به نديه کی ئيمان دار دا وای هه رشتيک له په روهر دگاری بکات پيی ده به خشیت.
۵. با شترين رۆژه کانی سا ل رۆژی عه فه ره يه، ووترا وه: رۆژی قوربان يک ر دنه، و با شترين رۆژه کانی هه فته رۆژی هه يينه، و با شترين شه و شه وی قه دره.

(۱۷۳) - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «من اغتسل يوم الجمعة غسل الجنابة، ثم راح في الساعة الأولى فكأنما قرب بدنة، ومن راح في الساعة الثانية فكأنما قرب بقرة، ومن راح في الساعة الثالثة فكأنما قرب كبشاً، ومن راح في الساعة الرابعة فكأنما قرب دجاجة، ومن راح في الساعة الخامسة فكأنما قرب بيضة، فإذا خرج الإمام حضرت الملائكة يستمعون الذكر». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۷۳) - له ئه‌بی هورهیرهوه - په‌زای خوای لیبت - که پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - ده‌فه‌رموئیت: «ئه‌وه‌ی روژێ جومعه خۆی بشوات وه‌کو خوش‌و‌ردنی بۆ پاک‌بوونه‌وه له له‌شگرانی، پاشان له ماوه‌ی یه‌که‌م بجیت وه‌کو ئه‌وه وایه وشت‌ێکی کردیته‌ قوربانی، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی دووه‌مدا بجیت وه‌کو ئه‌وه وایه مانگایه‌کی کردیته‌ قوربانی، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی سییه‌مدا بجیت وه‌کو ئه‌وه وایه به‌رانیکی کردیته‌ قوربانی، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی چواره‌مدا بجیت وه‌کو ئه‌وه وایه مریشک‌ێکی کردیته‌ خێر، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی پینجه‌مدا بجیت وه‌کو ئه‌وه وایه هیلکه‌یه‌کی کردیته‌ خێر، ئه‌گه‌ر ئیمام ده‌رچوو (سه‌لامی کرد)؛ ئه‌وا فريشته‌کان ئاماده‌ ده‌بن وگو‌ی له وتار و زیکره‌که ده‌گرن». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌زلی خوش‌و‌ردن وزوو چوون بۆ نو‌یژی جومعه‌ روونده‌کاته‌وه، وپله‌کانی فه‌زل وپاداشت له‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وه‌یه باسده‌کات، باسی ئه‌وه ده‌کات ئه‌و که‌سه‌ی خۆی بشوات پێش چوون بۆ نو‌یژی جومعه؛ ئه‌گه‌ر له ماوه‌ی یه‌که‌مدا ب‌روات ئه‌وا پاداشتی خێری قوربانیکردنی وشت‌ێکی بۆ هه‌یه که له پێناو خوای گه‌وره سه‌ری ب‌پوه، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی دووه‌مدا ب‌روات ئه‌وا پاداشتی خێری قوربانیکردنی مانگایه‌کی بۆ هه‌یه، وئه‌وه‌ی له ماوه‌ی سییه‌مدا ب‌روات ئه‌وا پاداشتی خێری قوربانیکردنی به‌رانیکی دوو قو‌چی بۆ هه‌یه که زۆر جار باشت‌رین جو‌ریانن.

وئەوێ له ماوهی چوارهدا بروات ئەوا پاداشتی خێری سەربرینی مریشیکی بۆ هەیه، وئەوێ له ماوهی پێنجهدا بروات ئەوا پاداشتی خێری بەخشینی هێلکەیهکی بۆ هەیه، ئەگەر ئیمام دەرچیت و سەلام بکات بۆ وتاردان، ئەو فریشتانەی ناوی ئامادهبووان دهنووسن؛ دین و دادەنیشن و گوێ له وتار دەگرن، بۆیه ئەوێ له دواي ئەوان بیت و اتا له پاش سەلامکردنی ئیمام بیت بۆ مزگەوت ئەوا له ئەوانه نابیت که خێری پاداشتی قوربانیکردن و بەخشینیان بۆ دهنووسیت. و سەبارەت بە ماوه کان پەسەندترین را ئەوێهه که ماوه کان دەکرێتە پێنج بەشەوه له کاتی دەرچوونی خۆرهوێهه ها سەلامکردنی ئیمام، بۆیه خێرتەر ئەوێهه زووتر ئاماده بیت بۆ ئەوێ پاداشتی زیاتری بنووسیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. هاندان و ئامۆژگاری بۆ خوشۆردن له رۆژی جومعهدا، و دهبیت پیش چوون بۆ نوێژی جومعه بیت.
۲. فەزڵ و پله و پایە ی زوو چوون بۆ نوێژی جومعه له کاته سەرەتاکانی رۆژدا.
۳. هاندان و ئامۆژگاری بۆ دەست پێشخەری کردن له ئەنجامدانی کردەوه چاکەکان.
۴. فریشتەکان ئامادهی نوێژی جومعه دەبن و گوێ له وتارە که دەگرن.
۵. فریشتەکان و هەستاون له لای دەرگای مزگەوتەکان، یه ک له دواي یه ک ناوی ئەوانه دهنووسن که دین بۆ نوێژی هەینی.
۶. ئێین رەجەب دەلیت: کاتیک دەفەرموێت: (ئەوێ رۆژی جومعه خۆی بشوات پاشان بچیت) ؛ بەلگەیه له سەر ئەوێ که خوشۆردن بۆ نوێژی هەینی سونەتە له سەرەتای دەرچوونی خۆرهوێهه تاوه کو کۆتاکاتی چوون بۆ نوێژی هەینی.

(۵۳۹۳)

(۱۷۴) - عن ثَوْبَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: كَيْفَ اسْتَغْفَرُ؟ قَالَ: تَقُولُ: اسْتَغْفِرُ اللهَ، اسْتَغْفِرُ اللهَ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۷۴) - له سهو بانده وه - ره زای خوی لیبت - ده لیت: نه گهر پیغمبر ﷺ نوژی ته و او بگردایه (سهلامی بادیه ته وه) سی جار (نیستیغفاری) ده کرد، و پاشان دهیوت: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»^۸، وه لید ده لیت: و وتم به نه وزاعی: نیستیغفار کردن چونه؟ ووتی: ده لیت: استغفر الله، استغفر الله. ^۸ (واته: خودایه له تو دوره هه موو کهم و کورتی وعه یبیک وهروه ها سهلامه تی و کامل بوون ته نها له لایه ن تو وه دیت - تو دهیبه خشیت -، تو پیروزی و توش خاوه نی شهره ف و پیز و شکویت). [صه حیه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ نه گهر نوژی که ی ته و او بگردایه، سی جار دهیوت: استغفر الله، استغفر الله، استغفر الله؛ (استغفر الله، و اتا: داوای لیخوشبوون له خوای گه وره ده کهم).

پاشان زیکی بهمه زندانانی په روه دگاری دهووت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) واته: (خودایه هه موو کهمو کورتی وعه یبیک له تو وه دوره وهروه ها سهلامه تی و کامل بوون ته نها له لایه ن تو وه دیت - تو دهیبه خشیت -، تو پیروزی و توش خاوه ن شهره ف و پیز و شکویت). خوی گه وره کامله وه سهلامه ته له هه موو سیفه ته کانیدا، وه سهلامه ته له هه موو عه یبیک و گشت کهمو کورتیه ک له نه و زاته دوره، و نه م نزایه داوکردنه له په روه دگار - سبحانه و تعالی - بونه وه ی سهلامه تی به بنده به خشیت و دووری

بخاته وه له شهر وزیانه کانی دنیا و قیامت، و خوی گه وره -سبحانه و تعالی- مه زنه و چاکه کاره و خاوهن خیر و بهر ه که تی زوری دنیا و قیامت ه.

له سووده کانی فه رموده که:

۱. ئیستیغفار کردن له پاش ته و او بوونی نوئژ و بهرده و امبوون له سهر ئه مه ؛ سونه ته.
۲. ئیستیغفار کردن له پاش ته و او بوونی نوئژ ؛ سونه ته، بو پرکردنه وه و چاککردنه وه ی که موکور تی له په رستندا.

(۱۰۹۴۷)

(۱۷۵) - عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ قَالَ: كَانَ ابْنُ الرَّبِيعِ يَقُولُ فِي دُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» وَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُلُ بِهِنَّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۷۵) - له ئه بی زوبهیره وه ده ئیت: ئیبن زوبهیر له دوی هه موو نوئژیک پاش ئه وه ی سه لامی ده دایه وه، ده یووت: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة وله الفضل، وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون»^۸. وده یووت: «بپیغه مبه ر ﷺ له پاش هه موو نوئژیک ئه م ته ه لیله ی ده ووت». (ته ه لیل: واته زیکریک -لا إله إلا الله- ی تیدا بیت)،^۸ (اته: ه یچ که سیک شایسته ی په رستن نییه به هق وراستی جگه له الله، و ته نها خوی شایه نی په رستنه و ه یچ هاو به شیکی نییه، هه موو مو لک و سو پاسیک ته نها هه ر بو ئه وه، و ئه و توانا داره له سه ر هه موو کاریک، ه یچ هیژ و توانایه کمان نییه ته نها ئه وه نه بیت لای ئه وه وه دیت، ه یچ په رستراویک هه ق وراست نییه جگه له الله، به ته نها ئه و ده په رستین و هه موو نیعمه ت و فه زلیک هی ئه وه و مو لکی ئه وه، و هه موو

وهسفینکی جوان هەر بۆ ئهوه، ههچ په‌رستراویک هه‌ق و‌پاست نیه جگه له الله، دینداریمان به د‌ئسۆزی و‌ئیخلاصه‌وه هەر ته‌نها بۆ ئه‌وه ئه‌گه‌رچی کافره‌کانیش پ‌نیان ناخۆش ب‌یت). [صه‌حیحه] - [موسلیم گ‌یراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر ﷺ له‌پاش هه‌موو سه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی نو‌ئ‌زی فه‌رز ؛ ته‌ه‌لیلی ده‌ووت ته‌ه‌لیل: واتا زی‌کر‌یت [لا إله إلا الله] ی ت‌یدا ب‌یت-، واتا: (لا إله إلا الله)، واته: هه‌چ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نیه به‌ه‌ق و‌پاستی جگه له الله.

(وحده لا شریک له) واتا: ته‌نها خۆی شایه‌نی په‌رستنه وهیچ شه‌ریک و هاو‌به‌ش‌یی نیه له خ‌ودایه‌تی -په‌رستراو‌یتی- و‌په‌روه‌رد‌گاری‌تی و‌ناو‌وسیفه‌ته‌کانیدا. (له الملك) واتا: هه‌موو ش‌ت‌یک له‌گه‌ردووندا و‌ئه‌وه‌ی له‌نیوان ئاسمانه‌کان وزه‌ویه به‌گشتی و‌به‌ره‌های‌ی ته‌نها مو‌ل‌کی ئه‌وه.

(وله الحمد) واتا: هه‌موو حه‌مد و‌سو‌پاس‌یک ته‌نها هەر بۆ ئه‌وه، له‌گه‌ل کام‌لی خۆش‌و‌یستن و به‌مه‌زندانان له هه‌موو کات‌یکدا له‌خۆشی و‌ناخۆشیدا. (وهو على كل شيء قدير)، واتا: و‌ئهو توانا‌داره له سه‌ر هه‌موو کار‌یک، توانا وه‌یز و‌ده‌سه‌لات‌ی کام‌له له‌هه‌موو روویه‌که‌وه، وهیچ ش‌ت‌یک نیه که ب‌ی توانا ب‌یت له‌سه‌ر کرد‌نی، وهیچ ش‌یک له‌ز‌یر ده‌سه‌لات‌ی ده‌رناچ‌یت.

(لا حول ولا قوة إلا بالله)، واتا: هه‌چ ه‌یز و‌توانایه‌کمان نیه ته‌نها ئه‌وه نه‌ب‌یت لای ئه‌وه‌وه د‌یت، و‌ناتوانین له‌ حال‌یکه‌وه ب‌گ‌و‌ر‌پ‌ین بۆ حال‌یکی تر، یان له سه‌رپ‌ن‌چیه‌وه ب‌رو‌ین به‌ره‌و گ‌و‌ر‌پ‌ایه‌لی ؛ هه‌چ ه‌یز و‌توانایه‌کمان له‌سه‌ر ئه‌م کاره نیه مه‌گه‌ر به‌ یارمه‌تی په‌روه‌رد‌گار و‌ته‌وه‌کول به‌ ئه‌و زاته نه‌ب‌یت.

(لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه)، واتا: هه‌چ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نیه به‌ه‌ق و‌پاستی جگه له الله، و‌به ته‌نها ئه‌و ده‌په‌رستین، ئه‌م زی‌که جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر خ‌ودایه‌تی -په‌رستراو‌یتی- الله، و‌ن‌ک‌و‌ل‌یک‌کردنه له ش‌یرک، و‌ته‌نها ئه‌و شایسته‌ی په‌رستنه.

(له النعمة وله الفضل)، واتا: وهه موو نيعمهت وفه زئيك هي ئه وه ومولكي ئه وه، تهنها ئه وه نيعمه ته كان ده خولقئيت وخواه نيا نه، وبه فه زلي خوي ده بيه خشيت به هه ريه كيك بيه ويت له بنده كاني.

(وله الثناء الحسن)، واتا: وهه موو وه سفيكي جوان هه ر بو ئه وه، له زاتي مه زني وسيفه ته كاني وكرده وه ونيعمه ته كاني، وله هه موو حاله تيكدا.

(لا إله إلا الله مخلصين له الدين)، واتا: هيچ په رستراويك شايسته ي په رستن نيه به هه ق وراستي جگه له الله، دينداريمان به دلسوزي وئي خلاصه وه هه ر تهنها بو ئه وه، واتا موه حيددين - يه ك خوا په رستين - له گوپرايه لي خوي گه وه ؛ نه ك بو رپايي وناوبانگ بيت.

(ولو كره الكافرون)، واتا: ئه گه رچيش كافره كانيش پيان ناخوش بيت ئيمه جيگير ودامه زراوين له سه ر ته وحيد - يه ك خوا په رستي - وبه رستي الله.

له سووده كاني فه رمووده كه:

۱. موسته حه به (سونه ته) له پاش هه موو نوپزه فه رزه كان پاريزگاري له وتني ئه م زيكرانه بكرت.

۲. مسولمان شانازي به ئاينه كه ي ده كات ودروشمه كاني ده رده خات ئه گه رچيش كافره كان پيان ناخوش بيت.

۳. ئه گه ر له فه رمووده دا وشه ي (دبر الصلاة: پاش نوپز) هات، ئه گه ر ئه وه ي له فه رمووده كه دا هاتووه ؛ زيكر بيت ئه وا له پاش سه لامدانه وه ده ووترت، به لام ئه گه ر نزا بيت ؛ ئه وا له پيش سه لامدانه وه له نوپز ده ووترت.

(٦٢٠٣)

(١٧٦) - عَنْ وَرَادٍ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: أَمَلَى عَلَيَّ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فِي كِتَابٍ إِلَى مُعَاوِيَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(١٧٦) - له وهرادهوه نووسهري موغيره كورى شوعبه دهليت: موغيره كورى شوعبه پيمى ووت كه په ياميك بنوسم بؤ موعاويه: پينغه مېر ﷺ له پاش هه موو نوښتيكي فهرز دهيووت: «(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) واته: (هېچ په رستراويك شايسته ي په رستن نيبه به ههق وراستى جگه الله كه تهنه وناكه وبې هاوتايه وهېچ هاوبه شيني نيبه، هه موو مولكيك تهو خاوه نداريه تي وهه موو حه مد وسوپاس كردنيك تهنه بؤ تهوه، وئهو له سهر نه نجامداني هه موو شتيك تواناداره، خودايه ؛ هېچ كه سيك ناتوانيت شتيك بگريته وه وريگري لبيكات ته گهر تو بيبه خشيت، وهېچ كه سيك ناتوانيت شتيك ببه خشيت ته گهر تو بيگريته وه ونه يبه خشيت، خاوه ن سامان ودهسه لات له پيش تودا دهسه لات وسامانه كه ي هېچ سوودى بؤى نابيت)». [صحيحه] - [بوخارى و موسليم هاوران له سهرى]

شيكردنه وه:

پينغه مېر ﷺ له پاش هه موو نوښتيكي فهرز دهيووت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) واته: (هېچ په رستراويك شايسته ي په رستن نيبه به ههق وراستى جگه الله كه تهنه وناكه وبې هاوتايه وهېچ هاوبه شيني نيبه، هه موو مولكيك تهو خاوه نداريه تي وهه موو حه مد وسوپاس كردنيك تهنه بؤ تهوه، وئهو له سهر نه نجامداني هه موو شتيك تواناداره، خودايه ؛ هېچ كه سيك ناتوانيت شتيك بگريته وه وريگري لبيكات ته گهر تو

ببهبه خشيت، وهيچ كه سينك ناتوانيت شتيك ببه خشيت نه گهر تو بيگريته وه ونه ببه خشيت، خاوهن سامان ودهسه لات له پيش تودا دهسه لات و سامانه كه ي هيچ سوودي بوي نابيت): واتا دان دهني م به وشه ي تهوحيد -يه ك خوا پرستي- نهو يش (لا اله الا الله) يه، به ندايه تي وپهرستن به ههق ته نها ده بيت بو الله بيت، ونكولي ده كه م بو هيچ يه كيك به ندايه تي وپهرستن بكرت جگه له الله، بويه هيچ پهرستراويك شايسته ي پهرستن نبيه به ههق وراست جگه له الله.

ودان دهني م به وه ي به ته واوي هه موو شتيك مولكي الله يه ونه و خاوهني هه موو شتيكه، وهه موو حهمد وستايشيك دهوترتيت له ئاسمانه كان وزه ويدا ؛ ته نها شايسته يه بو الله بيت، نه و له سهر كردني هه موو شتيك تواناداره، ونه وه ي قه ده ري خودايه له به خشين يان نه به خشين؛ ره تدانه وه ي نبيه، و له لاي نه وزاته ؛ ده وله مه ند ده وله مه نديه كه ي سوودي بوي نابيت به لكو ته نها كرده وه ي چاك سوودي هه يه.

له سووده كاني فهرمووده كه:

١. سونه ته نه م زيكره بووترتيت له پاش نويزه فهرزه كان چونكه دهسته واژه كاني تهوحيد -يه ك خوا پرستي- وحهمد وستايش كردني تيدا يه.
٢. په له كردن بو جيبه جيكردي سونه ت و بلاو كرده وه ي.

(٦٥١٠٢)

(١٧٧) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَلَيْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ ثَمَامُ الْمَاءَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَيْدِ الْبَحْرِ».

[صحیح] - [رواه مسلم] (١٧٧) - له نه بي هوره يره وه -ره زاي خواي لبييت- كه پيغهمبه ر ﷺ ده فهرموي ت: «هه ركه سينك پاش هه موو نويزيكي (نويزيكي فهرز): سي وسي جار بلييت (سبحان الله)، وسي وسي جار بلييت (الحمد لله)، وسي وسي جار بلييت (الله اكبر)، نه مه نه وه د ونو وسه ده ههم ته واو بكات به ووتني: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على

كل شيءٍ قدير)*؛ ئەوا خۆای گەوره له گوناھه کانی خۆش دەبێت ئەگەر گوناھه کانی وه کو که فی سەر دهریاش بن (له زۆریدا)». * (واته: هیچ په‌رستراویک هه‌ق وراست نییه که شایه‌نی په‌رستن بێت جگه‌ له‌ الله، وه‌یچ شه‌ریک وه‌اوبه‌شیکی نییه، وه‌ه‌موو شتێک مو‌لکی ئەوه، وه‌ه‌موو سوپاسێک هه‌ر بۆ ئەوه، وئەو له‌ سەر ئەنجامدانی هه‌موو کاریک توانا‌داره‌). [مه‌حیحه‌]

- [موسلیم گێڕاویه‌تی‌وه‌]

شیگردنه‌وه‌:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا باسی فه‌زلی ته‌سبیح کردن و ته‌حمید کردن و ته‌کبیر کردن و ته‌هلل کردن ده‌کات له‌ پاش نوێژه‌ فه‌رزه‌کاندا، و به‌ستنه‌وه‌ی وتنی ئەم زیکرانه‌ به‌م شیوه‌ و ژماره‌یه‌ به‌ستراوه‌ به‌ وتنیان له‌ پاش نوێژه‌ فه‌رزه‌کان.

وته‌سبیح کردن: واتا وتنی -سبحان الله- که ئەمیش به‌ مانای دانپێدانانه‌ به‌وه‌ی هه‌موو که‌موکورتیه‌ک له‌ خودا دووره‌ و بپه‌گه‌رده‌ و پاکه‌ له‌ هه‌موو عه‌یی‌یک، خودا خاوه‌نی ئەوپه‌ری کامڵبوونه‌ له‌ هه‌موو شتێکدا، کامڵه‌ له‌ ناوه‌ کانی و سیفات هه‌ کانی و کرده‌وه‌ کانی. ته‌حمید کردن: واتا وتنی -الحمد لله- و ئەمیش وه‌سف و ستایشکردنی خودایه‌ -سبحانه‌ و تعالی‌- به‌ سیفه‌ ته‌ کانی کامڵبوون. و ته‌کبیر کردن: واتا وتنی -الله أكبر-، و ئەمیش ستایشکردنی خودایه‌ به‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتێک گه‌وره‌ تره‌ و خاوه‌نی شکۆداری و مه‌زنیتیه‌ له‌ ئاسمانه‌ کان و زه‌ویدا و ئەه‌ویش شکۆدار -العزیز- ه‌ و دانایه‌ -الحکیم- ه‌.

و ئەم فه‌زله‌ی باسکراوه‌ بریتیه‌ له‌ لی‌خۆشبوون له‌ تاوانه‌ کان چونکه‌ ووتنی ئەم زیکرانه‌ هۆکاری لی‌خۆشبوونه‌ له‌ تاوانه‌ کان و سپه‌نه‌وه‌یان، و مه‌به‌ستیش: تاوانه‌ بچوکه‌ کانه‌ نه‌ک تاوانه‌ گه‌وره‌ کان، چونکه‌ ته‌نها ته‌وبه‌ی نه‌سوح ده‌بێته‌ هۆی لی‌خۆشبوون له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌ کان، خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ [النساء: ۳۱]، واته‌: ﴿ئەگەر دوور بکه‌ونه‌وه‌ له‌و تاوانه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ لی‌تان قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ ئەوا تاوانه‌ بچووکه‌ کانتان بۆ ده‌پۆشین و ده‌تانکه‌ینه‌ شوئینیکی چاک و پێزداره‌وه‌﴾.

ئەوھى ئەم زىكرانە بخوینیت بەو شیوہ وېرەى كە باسكراوہ جا ئەگەر پاش ماوہیە كى كەم بێت لە تەواو بوونى نوێژە كە یان بە دانیشتنەوہ یان بە پێوہ یان بە ڕێكدرنەوہ یان ڕووى لە قىبلە بێت یان پششى لە قىبلە بێت یان لە ناو مزگەوت بێت یان لە دەرەوہى مزگەوت بێت؛ ئەوا پاداشتى تەواوى بۆ دەنوسریت و خودا ستم لە كەس ناكات، و ئەگەر پاش ماوہیە كى زۆر ئەنجامى بدات ئەوا ئەم فەزڵەى لە دەستچووہ كە لە فەرموودە كەدا باسكراوہ بەلام پاداشتى زىكر كردنى بۆ ھەيە بە شیوہیە كى گشتى.

ولە جوانى فەزڵەكانى خودا ئەوھىە كە لىخۆشبوون لە ھەموو تاوانەكان دەگرتەوہ چەندىك زۆرىش بن، وئاماژە بۆ زۆرى تاوانەكان لەم فەرموودەیدا دەستىشانكراوہ كە ﷺ دەفەرمویت: (وان كانت مثل زبد البحر) واتە: (ئەگەر گوناھەكانى وەكو كەفى سەر دەرياش بن -لە زۆرىدا-)، وئەو پرە ژمارەيەى لێردا باسكراوہ بۆ ووتى: (سبحان الله والحمد لله والله أكبر) سى وسى جارە بۆ ھەريە كىك لەم زىكرانە؛ كە دەووترىن بەھەر شیوہىەك بىھویت، وپاشان يەك جار دەلێت: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)*.

*(واتە: ھىچ پەرستراوىك حەق وراست نىيە كە شايەنى پەرستن بێت جگە لە الله، وھىچ شەرىك وھاوہىيىكى نىيە، وھەموو شتێك مولكى ئەوہ، وھەموو سوپاسێك ھەر بۆ ئەوہ، وئەو لەسەر ئەنجامدانى ھەموو كارێك توانادارە).

لە سوودەكانى فەرموودەكە:

١. سونەتە -موسستەحەبە- ئەم زىكرە بلىت لە پاش نوێژە فەرزەكان.
٢. ووتنى ئەم زىكرە ھۆكارە بۆ لىخۆشبوون.
٣. مەزنى فەزلى و رەحمەت و لىخۆشبوونى پەرورەدگار -سبحانہ وتعالى-.
٤. ووتنى ئەم زىكرە ھۆكارە بۆ لىخۆشبوون؛ مەبەست: لىخۆشبوونە لە گوناھە بچوو كەكان، بەلام گوناھە گەورەكان بە تەوہە كردن پەرورەدگار لى خۆشدەبیت.

(١٠٩٤٨)

(١٧٨) - عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من قرأ آية الكرسي في دبر كل صلاة مكتوبة لم يمنعه من دخول الجنة إلا أن يموت». وفي رواية: «وقل هو الله أحد». [صحيح] - [رواه النسائي، والرواية الأخرى أخرجه الطبراني]

(١٧٨) - له ثبني ثومامه وه - رهزاي خواي لبيت - كه بيغهمبر ﷺ دهفه رموت: «ههركه سيك (ثايه تي كورسي) بخونيت له باش هه موو نويزيكي فهرز؛ نهوا هيچ شتيك ريگر نابيت له وهي بجيته بهه شته وه جگه له مردن نه بيت».

وله گيرانه وهيه كدا: «و(قل هو الله أحد - سورته تي الإخلاص-)؛ بخونيت».

[صه حيحه] - [ته بهراني و نه سائي گيراوايانه ته وه]

شيكردنه وه:

ثم فهرمووده يه فزل ومهزني خويندنه وهي (ثايه تي الكرسي) روونده كاته وه كه له (سورته تي البقرة) دا هه به، خواي گه وه دهفه رموت: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} [البقرة: ٢٥٥] واته: {الله نهو خودايه يه كه هيچ په رستراويك ههق وراست نيبه كه شايه ني په رستن بيت جگه له نهو، هه ميشه زيندووه وته ديركار وراگري (بوونه وه ره كانه)، و وه نهوز نايجريت وناخه ويت، هه رجي له ئاسمانه كان وزه ويديايه مولكي نهوه، كي هه يه لهو روزه دا بتوانيت تكا وشه فاعهت له لاي نهو بكات مه گهر به ريگاپيدان ويژني نهو زاته مه زنه نه بيت، ئاگاداره به نهوه له پيشه وهي (ئاده مي) يه و(نهوه ي له دنيا له به رده ستينانديايه) ونهوه ي له پاشه وهيه تي (له روري دواي بويان ئاماده كراوه)، وكهس ئاگاي نيبه له هيچ شتيك له زانين وزانباري نهو (خودا) يه مه گهر بهوه ي كه خوي بيه ويت (بيبه خشيت پيدان)، كورسيه كه ي* خودا هه موو

ئاسمانه كان وزهوى گرتوتهوه، وپاريزگارى كردنى ئاسمانه كان وزهوى بو خودا ئاسانه و (گران نيبه) وهه ر ئه و بلنده پله وپايه ي مه زن وگه وره يه}.

له پاش هه موو نوڤتيكى فهرز ئه م ئايه ته سونه ته بخويندريت، وفه زله كهش بريتيه له چوونه به هه شت يان ئه گه ر له ماوه يه ك پاش ووتنى ئه و ئايه ته بمریت ئه و ده چيته به هه شته وه.* (كورسى: دروستكراوڤي مه زنى خودايه وعهرش له كورسى گه وهرترة، وكورسى ئه و شوينه يه خودا پييه كانى -له سه رى يان له نيوى داده نيټ-)

له سووده كانى فه رمووده كه:

١. فه زلى ئه م ئايه ته مه زنه؛ به هوكارى ئه و ناو وسيفاته به رز وبلنده ي په روه ردگارمان كه له م ئايه ته دا باسكراوه.

٢. سونه ته ئه م ئايه ته مه زنه -ئايه تي كورسى- بخويندريت له پاش هه موو نوڤتيكى فهرز.

٣. كرده وه چاكه كان هوكارى چوونه به هه شتن.

(١٠٩٥٠)

(١٧٩) - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَكَانَتْ سَاعَةً لَا يُدْخَلُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، حَدَّثَنِي حَفْصَةُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَدَّى الْمُؤَدَّدُ وَطَلَعَ الْفَجْرُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، وَفِي لَفْظٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ. [صحيح] - [متفق عليه بجميع رواياته]

(١٧٩) - له عبدالله ي كورى عومه ره وه -ره زاي خويان ليبيت- ده لټيت: ده ركاتم له به ركرد له پيغه مبه ره وه ﷺ (له نوږه سونه ته كان): دوو ركات پيش نوږي نيوه ږو و دوو ركات پاشى، و دوو ركات پاش نوږي مه غريب له ماله كه يدا، و دوو ركات پاش نوږي عيشا له ماله كه يدا، و دوو ركات پيش نوږي به ياني، كاتيكي دياريكراو كه س نه ده چوو بو لاي پيغه مبه ره ﷺ ؛ حه فسه پيى ووت: ئه گه ر

بانگیژ بانگی بدایه به ربه بیان دهریکه وتایه ؛ پیغهمبر ﷺ دوو رکاتی ده کرد، وله گیرانه وه به کدا: پیغهمبر ﷺ له پاش نوژی ههینی دوو رکاتی ده کرد. [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری به هه موو ریوایه ته کانی]

شیکردنه وه:

عبداللهی کوری عومهر - رهزای خوی لیبت - روونیده کاته وه که ده رکات نوژی سونه تی له بهر کردوه له پیغهمبره وه ﷺ، وپیان ده ووتریت سونه ته راتیبه کان، که بهم شیوهیه: دوو رکات له پیش نوژی نیوه رۆ، و دوو رکات له پاشی، دوو رکات له پاش نوژی مه غریب له ماله کهیدا، دوو رکات له پاش نوژی عیسا له ماله کهیدا، دوو رکات پیش نوژی بهیانی، بهم شیوهیه ده رکاته که. سه بارهت به نوژی ههینی ؛ دوو رکات له پاشی.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئەنجامدانی ئەم نوێه سونه ته راتیبانه و بهردهوامبوون له سه ر ئەنجامدانیان ؛ سونه ته.
۲. ئەنجامدانی نوێه سونه ته کان له ماله وه ؛ رێگه پیدراوه.

(۳۰۶۲)

(۱۸۰) - عن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا

يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۸۰) - له عائشه وه - رهزای خوی لیبت - ده ئیت: «پیغهمبر ﷺ هه رگیز وازی نه ده هینا له ئەنجامدانی چوار رکاتی سونهت له پیش نوژی نیوه رۆ و دوو رکاتی سونهت له پیش نوژی بهیانی». [صه حیه] - [بوخاری گیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغهمبر ﷺ بهردهوام بوو له سه ر ئەنجامدانی چوار رکاتی سونهت پیش نوژی نیوه رۆ، و ته میس پیچه وانه ی گیرانه وه که ی ئین عومهر نیه - رهزای خوی لیبت - که ده ئیت: (صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ...)

[البخاري] واته: (دوو رکاتی سونهتم پېش نوټزی نیوهرؤ ئه نجامدا له گهل پيغه مبهري ﷺ)، وکړدنه وهی ئهم دوو گېرانه وه بهم شیوه به دهېت هه نديک جار چوار رکات وهه نديک جار دوو رکاتی ئه نجامدهدا له پېش نوټزی نیوهرؤ، وهه ردوو گېره وه که باسی هه ردوو کيان کردوو، وئهميش له زوربهی پهرستنه سونه ته کان ههن.

چوار رکات نوټزی سونهت ئه نجامده دريت به دوو سه لامدانه وه واتا دوو رکات دوو رکات، وئهم گهر هه رچوار رکاته که پيکه وه بکات به يه ک سه لامدانه وه ئهوا دروسته. وپيغه مبهري ﷺ بهردهوام بوو له سهر ئه نجامدانی دوو رکاتی سونهت پېش نوټزی به یانی وله هه نديک گېرانه وهدا ته نانهت له سه فهريشدا ئه نجامی دهدا.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. سونهته بهردهوامبوون له ئه نجامدانی چوار رکات له پېش نوټزی نیوهرؤ، ودوو رکات له پېش نوټزی به یانی.
۲. نوټزه سونهته راتيبه کان باشر وایه له ماله وه ئه نجام بدرين، بویه عائیشه - پهزای خوی لیبيت - بهم شیوه به باسی کردوو.

(۱۱۲۴۹)

(۱۸۱) - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّكْمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكُعْ رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۸۱) - له ئهې قه تادهی سه له ميه وه - پهزای خوی لیبيت - که پيغه مبهري ﷺ ده فهرموت: «ئهم گهر يه کيکتان چوو ه نيو مرگه وته وه؛ با دوو رکات ئه نجامدهات پېش ئه وهی دابنیشيت». [صه حیه] - [بوخاری و موسليم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پيغه مبهري ﷺ ئاموزگاری کردوو که هه رکه سيک چوو ه نيو مرگه وته وه؛ له هه رکاتيک و بو هه رمه به ستيک بيت، ده بيت دوو رکات نوټز بکات پېش ئه وهی دابنیشيت وئهميش يی دهووتريت دوو رکاتی (ته حيهت ئه لمه سجد: تحية المسجد: سلاوکردن له مرگه وت).

له سووده کانی فہرمودہ کہ:

۱. ئەنجامدانی دوو رکات سونہ تہ ؛ لە کاتی چوونە نیو مزگەوت و پێش دانیشتن، پێی دەووتریت:
- دوو رکاتی (تەحیەت ئەلمەسجید: تحية المسجد).
۲. ئەم فەرمانە لەسەر ئەو کەسە یە کە دەیهوێت دانیشیێت لە نیو مزگەوتدا، بۆیە ھەرکەسێک بچێتە نیو مزگەوتەو ھە دەریچێت و دانەنیشیێت؛ فەرمانە کە نایگریتەو.
۳. ئە گەر نوێزخوێن بچێتە نیو مزگەوتەو ھە وخەلکی لە نوێزی بە کۆمەلدا بن، وئەویش لە گەلیان بچێتە نیو ریزەو ھە ؛ ئەمە شوێنی ئەو دوو رکاتە دە گریتەو ھە و پێویست ناکات ئەنجامی بداتەو.

(٦٥٠٩١)

(١٨٢) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أنَّ رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَصْبَتْ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعُوتَ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(١٨٢) - له ئەبێ ھورەیرەو ھە -رەزای خواى لایبێت- کە پێغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: «ئەگەر بە ھاوڕێکەت بلییت: بێدەنگ بە لە رۆژی ھەینی لە کاتیکدا وتار خوێن وتار دەدات؛ ئەوا تۆ قسە یە کى پوچ و بەتالت وتوو». [صەحیحە] - [بوخارى و موسلىم ھاوړان لەسەر]

شیکردنەو:

پێغەمبەر ﷺ روونیدەکاتەو کە یەکیێک لە ئەدەبە واجبەکان لەسەر ئەوانەى ئامادەى نوێزى ھەینی دەبن بریتیە لە: بەجوانی گوێگرتن بۆ وتاریێژ؛ بۆئەوێ ییر لە ئامۆزگاریەکان بکاتەو، و ھەرکەسێک قسە یە کى بکات ؛ لە کاتیکدا ئیمام وتار دەدات -ئەگەرچیش قسە یە کى کەم بێت- ؛ وەکو بە یەکیێ تر بلیت: (بێدەنگ بە) و (گوێبگرە)، ئەوا فەزلی نوێزى ھەینی لە دەستچوو.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. حەرانبوونی قسه کردن له کاتی وتاردا، ئە گەرچیش بۆ نهی کردن بیت له هه له یان وه لامدانه وهی سه لام یان وه لامدانه وهی ئە وهی ده پزمیت.
۲. ئەو که سانه ناگرتته وه که قسه له گه ل ئیمام ده کهن یان ئیمام قسه یان له گه لدا ده کات.
۳. قسه کردن له نیوان دوو وتاره که له کاتی پیوستیدا ؛ ریگه پیدراوه.
۴. ئە گەر پیغه مبهەر ﷺ باسکرا له کاتی وتاردا وئیمام خه ریکی وتاردان بوو ؛ ئەوا به نهیانی سه لاتی له سهر ده دهیت و سه لامی لیده کهیت، و ووتنی (ئامین) له پاش نزا کردنیش به هه مان شیوه.

(۳۱۰۷)

(۱۸۳) - عن عمران بن حصین رضي الله عنه قال: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۸۳) - له عیمران کوری حوصه یه وه ده لیت: تووشی مایه سیری هاتبووم، پرسیارم له پیغه مبهەر ﷺ کرد ده رباره ی نوێ کردن (به م حاله ته وه)، فەرمووی: «به پیوه نوێ بکه، ئە گەر ناتوانیت ئەوا به دانیشتنه وه ئەنجامی بده، خو ئە گەر هەر ناتوانیت ئەوا به پالکەوتنه وه نوێ بکه». [صه حیه] - [بوخاری گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهەر ﷺ روونیده کاته وه که بنچینه له نوێ کردن ئەوه یه به پیوه ئەنجام بدریت، مه گەر له حاله تی بی تواناییدا؛ ئەوا به دانیشتنه وه ئەنجامی ددهات، و ئە گەر به م حاله ته وه نه توانیت ئەوا به پالکەوتنه وه نوێ ده کات.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. فەرزیتی نوێ کردن له سهر مرووف (ناچیت)؛ هه تا ئەقلی جیگیر بیت، و ئەنجامدانی به حاله تیک یان به حاله تیکی تر به پیی توانایه تی.

۲. لیبوردی وئاسانی شهریه ته کانی (یاساکانی) ئاینی ئیسلام ؛ بهنده هیئده پهرستن ئه نجامده دات که ده توانیئت.

(۱۰۹۵۱)

(۱۸۴) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۸۴) - له ئه بی هوریه ره وه - رهزای خوای لبیئت- که پیغهمبه ر ﷺ ده فهرمویت: «نوێژکردن له م مژگه وتهی من خیری زیاتره له ههزار نوێژکردن له مژگه وته کانی تر، جگه له مژگه وتی حهرام نه بیئت». [صه حیهه]

- [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغهمبه ر ﷺ فه زل و پاداشتی نوێژکردن پوونده کاته وه له مژگه وته که ی ئه ودا، که پاداشتی زیاتره له ههزار نوێژکردن له مژگه وتیکی تر له مژگه وته کانی سه ره وه ی، جگه له مژگه وتی حهرام نه بیئت له مه ککه ی پیروژ ؛ که پاداشتی نوێژکردن تییدا زیاتره له پاداشتی نوێژکردن له مژگه وتی پیغهمبه ر ﷺ.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. چه نده ها جاریوونی پاداشتی نوێژکردن له مژگه وتی حهرام ومژگه وتی نه به وه ی.

۲. نوێژکردن له مژگه وتی حهرام خیرتره له نوێژکردن له مژگه وته کانی تر ؛ به سه ده ههزار جار.

(۶۵۰۹۰)

(۱۸۵) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ فَكَّرَهُ النَّاسُ ذَلِكَ، وَأَحْبَبُوا أَنْ يَدْعُهُ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۸۵) - له مه‌حمودی کوری له‌بیده‌وه - په‌زای خوای لی‌بی‌ت - ده‌ل‌یت: عوسمانی کوری عه‌فان ویستی مزگه‌وته‌که جارن‌کی دروست بکاته‌وه وخه‌ل‌کیش پ‌ن‌یان ناخو‌ش بوو، وحه‌زیان کرد مزگه‌وته‌که وه‌کو خو‌ی بم‌ین‌یت‌ه‌وه، نه‌ویش ووت‌ی: گو‌یم له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودا بووه ﷺ که ده‌یفه‌رموو: «هه‌رکه‌س‌یک مزگه‌وت‌یک له‌ پ‌ن‌ناو خوای گه‌وره دروست بکات؛ نه‌وا خوای گه‌وره (خانویه‌کی) بو دروست ده‌کات له‌ به‌ه‌شتدا وه‌کو نه‌وه». [ص‌ح‌یح‌ه] - [بو‌خاری و موس‌لیم ه‌ا‌ور‌ان له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

عوسمانی کوری عه‌فان - په‌زای خوای لی‌بی‌ت - ویستی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دروست بکاته‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌کی چاک‌تر له‌وه‌ی له‌سه‌ری دروستکراوه، خه‌ل‌کی حه‌زیان به‌مه‌ نه‌کرد؛ چونکه‌ گو‌ړینی مزگه‌وته‌ له‌و شی‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ب‌نیات نرابوو، له‌ خشتی قو‌ړ دروستکرا‌بوو وسه‌قفی له‌ لق‌ی دارخورما بوو، به‌لام عوسمان ویستی به‌ به‌رد وگه‌چ دروستی بکاته‌وه، عوسمان - په‌زای خوای لی‌بی‌ت - پ‌ن‌یانی ووت نه‌و گو‌ږی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بووه که فه‌رموو‌یه‌تی: نه‌وه‌ی مزگه‌وت‌یک دروست بکات له‌پ‌ن‌ناو په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره نه‌ک بو‌ ر‌یا وناوبانگی بی‌ت، خوای گه‌وره به‌هاوش‌پ‌وه‌ی کرده‌وه‌که‌ی پ‌اداشتی ده‌داته‌وه، وئ‌م پ‌اداشته‌ بر‌ت‌یه‌ له‌وه‌ی: خوای گه‌وره وه‌کو نه‌وه‌ مال‌ن‌یکي بو دروست ده‌کات له‌ به‌ه‌شتدا.

له‌ سو‌وده‌کانی فه‌رمو‌وده‌که:

۱. ئامو‌ژگاری کردن بو دروست کردنی مزگه‌وت، وړوون‌کردنه‌وه‌ی فه‌زل وپ‌اداشتی ئ‌م کرده‌وه‌ مه‌زنه.

٢. فہ زل وباداشتی دروستکردنی مرگہوت؛ نوئکردنہوہ و فراوانکردنی مرگہوتیش دہگریتہوہ.

٣. روونکردنہوہی گرنکی دلسؤزی - ئیخلاص - بؤ خوی گہورہ - سبجانہ و تعالی - لہ ہہموو کردہوہ کانی بہندہدا.

(٦٥٠٨٩)

(١٨٦) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «ما من صاحب ذهب، ولا فضة، لا يؤدّي منها حقّها إلا إذا كان يوم القيامة صُفِّحَتْ له صَفَائِحُ من نار، فأُحْمِيَ عليها في نار جهنّم، فيُكْوَى بها جَنْبُهُ، وَجَبِينُهُ، وَظَهْرُهُ، كُلُّما بَرَدَتْ أُعِيدَتْ له في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة، حتى يُقْضَى بين العباد فَيْرَى سَبِيلَهُ، إما إلى الجنة، وإما إلى النار». قيل: يا رسول الله، فالإنبل؟

قال: «ولا صاحب إبل لا يؤدّي منها حقّها، ومن حقّها حُلْبُها يوم وُرْدَها، إلا إذا كان يوم القيامة بُطِحَ لها بِقَاعٍ قَرَرٍ. أَوْقَرَ ما كانت، لا يَفْقِدُ منها فَصِيلا واحداً، تَطْوُهُ بِأُخْفَافِها، وَتَعَصُّهُ بِأَفْوَاهِها، كُلُّما مَرَّ عليه أَوْلَاها، رَدَّ عليه أُخْرَاها، في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة، حتى يُقْضَى بين العباد، فَيْرَى سَبِيلَهُ، إما إلى الجنة، وإما إلى النار». قيل: يا رسول الله، فالبقرة والغنم؟ قال: «ولا صاحب بقرة ولا غنم لا يؤدّي منها حقّها، إلا إذا كان يوم القيامة بُطِحَ لها بِقَاعٍ قَرَرٍ، لا يَفْقِدُ منها شيئاً، ليس فيها عَقْصَاء، ولا جَلْدَاء، ولا عُضْبَاء، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِها، وَتَطْوُهُ بِأُظْلَافِها، كُلُّما مَرَّ عليه أَوْلَاها، رَدَّ عليه أُخْرَاها، في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة حتى يُقْضَى بين العباد، فَيْرَى سَبِيلَهُ، إما إلى الجنة، وإما إلى النار». قيل: يا رسول الله فالخيل؟

قال: «الخيل ثلاثة: هي لِرَجُلٍ وَزْرٌ، وهي لِرَجُلٍ سِثْرٌ، وهي لِرَجُلٍ أَجْرٌ. فأَمَّا التي هي له وَزْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَها رِياءً وَفَخراً وَنِواءً على أهل الإسلام، فهي له وَزْرٌ، وأما التي

هي له سِرٌّ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ لَمْ يُنَسِّ حَقَّ اللَّهِ فِي ظُهُورِهَا، وَلَا رَقَابِهَا، فَهِيَ لَهُ سِرٌّ، وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فِي مَرْجٍ، أَوْ رَوْضَةٍ فَمَا أَكَلَتْ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كُتِبَ لَهُ عَدَدٌ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٍ وَكُتِبَ لَهُ عَدَدُ أَرْوَائِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا تَقْطَعُ طَوْلَهَا فَاسْتَنْتَتْ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ أَثَارِهَا، وَأَرْوَائِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا مَرَّ بِهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ، فَشَرِبَتْ مِنْهُ، وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدٌ مَا شَرِبَتْ حَسَنَاتٍ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَالْحُمْرُ؟ قَالَ: «مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِي الْحُمْرِ شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْفَادَّةُ الْجَامِعَةُ: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ) [الزَّلْزَلَةُ: ٧ - ٨]». [صَحِيحٌ] - [مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ]

(١٨٦) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خ‌وای ل‌بی‌ت- که پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌یت: «ه‌ه‌ر خ‌اوه‌نی ز‌ی‌ر و‌زی‌و‌یک م‌افه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) نه‌دات له‌ ر‌و‌ژی ق‌یامه‌ت‌دا پ‌لی‌تی ئ‌ا‌گ‌ری‌نی ب‌و‌ ئ‌اماده‌ ده‌کر‌یت که له‌ ئ‌ا‌گ‌ری د‌و‌زه‌خ‌دا سو‌ور ک‌راوه‌ته‌وه، لات‌ه‌نی‌شت و نی‌و‌چ‌اوان و‌پ‌شتی پ‌ن داخ‌ ده‌کر‌یت، ه‌ه‌ر ک‌ات‌یک (پ‌لی‌ته‌کان) س‌ارد بو‌ونه‌وه دو‌وب‌اره‌گ‌هرم ده‌کر‌ینه‌وه، له‌ ر‌و‌ژیک‌دا که ماوه‌که‌ی پ‌ه‌ن‌جا ه‌ه‌زار س‌ال‌ه‌، ه‌ه‌تا داد‌وه‌ری له‌نی‌وان ه‌ه‌موو ب‌ه‌نده‌کان‌دا ته‌واو ده‌کر‌یت، پ‌اش‌ان ر‌ی‌گ‌ه‌ی پ‌ی‌نی‌شان ده‌در‌یت یان ب‌و‌ ب‌ه‌ه‌شت یان ب‌و‌ د‌و‌زه‌خ‌»، و‌وت‌را: ئ‌ه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ری خ‌ود‌ا، ئ‌ه‌ی چ‌ی سه‌بار‌ه‌ت ب‌ه‌ و‌ش‌تر؟

فه‌رم‌و‌ی: «خ‌اوه‌نی و‌ش‌تریش ه‌ه‌ند‌ئ له‌ م‌افه‌که‌ی ئ‌ه‌وه‌یه له‌ ر‌و‌ژی ه‌ین‌ان‌یدا ب‌و‌ سه‌ر ئ‌او ب‌و‌ د‌و‌شین ده‌ب‌یت ب‌ه‌شی نه‌دار‌انی ل‌ی‌ب‌در‌یت؛ ئ‌ه‌گ‌ه‌ر نا له‌ ر‌و‌ژی ق‌یامه‌ت‌دا ئ‌ه‌و‌که‌سه‌ی (که زه‌ک‌اتی له‌ و‌ش‌تره‌کان نه‌داوه) له‌سه‌ر ر‌و‌وی فر‌ئ ده‌در‌یت‌ه سه‌ر ب‌یاب‌انیکی ته‌ختی س‌اف، و‌ش‌تره‌کان د‌ین ق‌ه‌له‌وتر و‌گ‌ه‌وره‌تره ده‌بن ته‌نان‌ه‌ت ب‌ی‌چ‌و‌وه‌کان‌یش‌یان له‌گ‌ه‌ند‌ایه، ی‌ی پ‌ی‌ده‌ن‌بن و‌گ‌ازی ل‌ی‌ده‌گ‌رن، ک‌ات‌یک ئ‌ه‌وان‌ه‌ی سه‌ره‌تا ته‌واو ده‌بن و‌د‌ینه ک‌و‌ت‌ابی سه‌ر له‌ نو‌ئ ده‌س‌ت‌پ‌ی‌ده‌که‌نه‌وه ب‌ه‌ در‌ی‌ز‌ایی ر‌و‌ژیک که ماوه‌که‌ی پ‌ه‌ن‌جا ه‌ه‌زار س‌ال‌ه‌ ه‌ه‌تا

دادوهری له نیوان هه موو بهنده کاندئا ته واو ده بیټ، پاشان (ئه و که سه ی ئه مه ی به سه ردا هات به هو ی زه کات نه دان له و شتردا) ریگه ی خو ی پینیشان ده در یټ، یان بو به هه شت یان بو دۆزه خ»، ووتر: ئه ی پیغه مبه ری خودا، ئه ی چی سه باره ت به گاکهل (گا ومانگا) وپه ز (مه رو بز ن)؟

فه رمو ی: «هه ر خاوه نیکی ئه مانه ئه وه ی که له سه ری پئویسته نه یبه خش یټ، کاتیکی روژی قیامه ت د یټ، له سه ر رووی فر یده در یټه سه ر بیابانیکی ته ختی ساف، ه یچی ان قوچ که وانه ی یان کو ل یان شاخ شکا و نین، به قوچ له خاوه نه کان یان ده ده ن، کاتیکی ئه وانه ی سه ره تا ته واو ده بن ود یټه کو تاپی سه ر له نو ی ده سټ پیده که نه وه بو ماوه ی در یژایی روژیکی که ماوه که ی په نجا هه زار سا له هه تا دادوهری له نیوان هه موو بهنده کاندئا ته واو ده کر یټ، پاشان (ئه و که سه ی ئه مه ی به سه ردا هات به هو ی زه کات نه دان له گاکهل وپه زدا) ریگه ی خو ی پینیشان ده در یټ، یان بو به هه شت یان بو دۆزه خ»،

ووتر: ئه ی پیغه مبه ری خودا، ئه ی چی سه باره ت به ئه سټ؟

فه رمو ی: «ئه سټ سی جو ره: بو هه ند یکی که س هو ی توشبوونه به تاوان، بو هه ند یکی ش هو ی پاراستن وپوشینه، بو هه ند یکی تریش هو ی ده سټ که وت وپاداشته، جا ئه وه ی که تاوانه بو ی: پیاویکه بو خو ده رخستن و شانازی و در یاهه تی مو سلما نان رایگر تو وه، ئه وه بو ئه و تاوانه. ئه وه ش بو ی ده بیټه قه لغان وهو ی پاراستنی له ئاگر: که سی که له پینا و خودا رایگر بیټ، مافی خودا فه رامو ش نا کات له به کار ه یټانیدا بو سواری و به خشی نی بو جیهاد، ئه مه بو ی ده بیټه قه لغان، به لام ئه وه ی که بو وه هو ی پاداشت بو ی: ئه وه که سی که له پینا و خودا رایگر بیټ بو به ره ژوه ندی مو سلما نان، له ده شتیکی فراوانی سه وزاییدا، هه موو ئه و گزو گیایانه ی له و ده شته فراوانه سه وزه دا ده یخوا ت بو ی ده نوو س ر ین به چاکه به ئه ندازه ی ئه وه ی خوار دوو یه تی، ته نانه ت هه موو پاشه رو و میزه که ی شی به چاکه بو ی ده نوو س ر یټ، ئه گه ر په ته که ی بیچر یټ ته بو ئکه به ک یان دوو ته بو ئکه سه ر که وت خودا به قه ده ر جی پیکانی وپاشه رو کانی چاکه ی بو تو مار ده کات، کاتیکی خاوه نه که ی ده بیاته سه ر هه ر چه م وروو بار ینک بو ئه وه ی ئاوی

بدات، خودا به ئەندازەى ئەو ئاوەى دەىخواتەوە چاکەى بۆ دەنوسیت»،
ئىنجاو ووترا: ئەى چى سەبارەت بە گوێدرێژ؟

فەرمووی: «دەربارەى گوێدرێژ هەىچم بۆ دانەبەزىو بەلام ئەم ئایەتە
هەىهە کە ناوازیە و گشتگیرە، {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ} (۷) وَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ} (۸) [الزلزلة]، واتە: ئەمجا هەركەسێک بە
ئەندازەى گەردیلەى کى هەرە ورد چاکە و خێرى کردبێت دەبیینیتەوە (۷)
ئەمجا هەركەسێک بە ئەندازەى گەردیلەى کى هەرە ورد خراپە و شەرى
کردبێت دەبیینیتەوە (۸)». [صەحیحە] - [بوخارى و موسلىم هاواران لەسەرى]

شىکردنەوە:

هەر خاوەنێکى ئالتون وزىو کە زەکاتە کەیان دەرنەکات ئەوا لە رۆژى قىامەتدا پلێتى
ئاگرین دەکرتتە سەر لاشەى لە دۆزەخدا، بۆیە بەم پلێتانە تەنیشتەکانى ولاکانى
وناوچەوانى و پششى داخ دەکرت، هەركاتیک ئەم پلێتانە سارد ببەو دەیسانەو
گەرم دەکرتنەو لە رۆژیکدا کە ماوەکەى هەندەى پەنجا هەزار سالە هەتا خواى
گەورە دادوهرى جێبەجى دەکات (تەواو دەکات) لە نىوان بەندەکاندا، پاشان رێگای
پێنیشان دەرێت بەرەو بەهەشت یان دۆزەخ، ئالتون وزىو واجبە زەکاتیان
لێدەریکرت لە هەموو حالەتیکدا بەو شیوہەى لە شەرىعەتدا باسکراوە،
هەركەسێک زەکاتە کەیان دەرنەکات ئەوا ئەو سزایەى بۆ هەىهە کە پیغەمبەر ﷺ
لەم فەرموودەیدا باسى دەکات.

هەرەوھا ﷺ دەفەرمویت: (لە رۆژى قىامەتدا ئەو کەسەى -کە زەکاتى لە وشترەکان
نەداوە-): مەبەست ئەوہە ئەگەر خاوەنى وشتر زەکات نەدات بەو شیوہەى
خواى گەورە لەسەرى واجبى کردووە لە وشترەکان، یان لە رۆژى دۆشینان
و بردنیا بۆ ئاودان بەشى نەداران و رێوارانى لێنەدات.

(لە سەر رووى فرى دەدەرێتە سەر بیابانىکى تەختى ساف، وشترەکان دێن
قەلەوتر و گەورەترە دەبن تەنانەت بێچووەکانیشیان لە گەلداى، یى پێدەنێن
و گازی لێدەگرن): لە گێرانەوہى -مەسەم- دا: ((وشترەکان گەورەتر دەبنەو))،
گەورەتر و زۆرتر و بەهێزتر بوونى لاشەیان بۆ زیادکردنى سزایە لەسەر ئەو کەسەى
زەکاتى لێیان نەداوە و بەشى نەدارانى نەداوە، و ئەم بەهێزى و گەورەبوونە وا

ده کهن پښ خستنه سهر خاوه نه کهيان به نازار تر بښت هه رکاتیک پښ بخه نه سهری و به سهریدا تېبه پښ ههروه کو له فهرمووده کهدا هاتووه.

(کاتیک ئه وانیه سهرتا ته و او ده بن و دینه کو تاپی سهر له نوی ده ستپیده که نه وه بو ماوهی دريژايي روژیک که ماوه که ی په نجا هه زار ساله هه تا دادوهری له نیوان هه موو به نده کاند ا ته و او ده کرېت، پاشان -ئهو که سه ی ئه مه به سهردا هات به هو ی زه کات نه دان له و شتردا- ريگه ی خو ی پښيشان ده دريت، يان بو به هه شت يان بو دوزه خ): و اتا سزادانی ئه م که سه به رده و ام ده بښت ههر که کو تا و شتر ته و او بوو له پښ خستنه سهر خاوه نه کان يان که زه کاتي نه داوه له دونيدا له مافي ئهو و شترانه؛ ديسان ه وه و شتری يه که م ده گه پښته وه بو پښ خستنه سهر لاشه ی ئه م يش بو روژیک به رده و ام ده بښت که ماوه که ی په نجا هه زار ساله.

(ووترا: ئه ی پښغه مبهری خودا، ئه ی چی سه باره ت به گاهل -گا و مانگا- و په ز -مه رو بز-؟ فهرمووی: (ههر خاوه نديکی ئه مانه ئه وه ی که له سهری پښويسته نه يبه خشيت، کاتیک روژي قيامه ت ديت، له سهر رووی فريده دريته سهر ببا بانيکی ته ختی ساف، هه تا کو تاپی به م به شه): ئه وانیه ی زه کاتي گاهل و په ز دهرنا کهن هه مان سزای ئه وان ه يان هه يه که زه کاتي و شتر دهرنا کهن، ئهو ناژه لانه ی قوچيان هه يه به قوچ له خاوه نه کهيان ده دن بو ئه وه ی نازار ولیدانه که به ئيشتر بښت.

(ووترا: ئه ی پښغه مبهری خودا، ئه ی چی سه باره ت به ئه سپ؟ فهرمووی: ئه سپ سي جوړه: بو هه نديک که س هو ی توشبوونه به تاوان، بو هه نديک يش هو ی پاراستن وپوشينه، بو هه نديکی تريش هو ی ده سته که وت وپاداشته): و اتا سه باره ت به ئه سپ سي جوړه:

جوړی يه که م/ (جا ئه وه ی که تاوانه بو ی: پياو يکه بو خو دهر خستن و شانازی و دژايه تی موسلمانان رايگرتووه، ئه وه بو ئه و تاوانه): ئه م پياوه ئه سپي راگرتووه بو ريا و شانازی کردن و خو به ر زکر دنه وه به سهر خه لکی و دژايه تيکردنی ئيسلام، بو ئه م که سه تاوان دهنووسريت و سزا که ی وهرده گريت له قيامه تدا. جوړی دووهم/ (ئهو ه ش بو ی ده بښته قه لغان و هو ی پاراستنی له ناگر: که سي که له پښانو خودا رايگرتبښت، مافي خودا فهراموش ناکات له

به کارهینانیدا بۆ سواری و به خشینی بۆ جیهاد، ئەمه بۆی ده بێته قه لغان):
 واتا ئەو ئەسپەى خواهنه کهى به کاریده هینیت بۆ پیداو یستی خۆی،
 بۆئەوهى به هۆى به رهه مه کانی و شیرى و شتومه ک هه لگرتن له سه رى؛ خۆى
 بپارێزیت له پرسیارکردن له خه لکی، ئە گهر ئەم کرده وه یه ی له پیناو
 به ده سه تهینانی ره زامه ندی خودا بێت ئەوا لێره دا ئەم به کارهینانه ده بێته هۆى
 پۆشین و پاراستن بۆى چونکه پرسیارکردن له خه لکی له کاتی هه بوونی داراییدا
 حه رامه، وههروه ها ﷺ ده فه رمویت: (ما فی خودا فه رامۆش ناکات له
 به کارهینانیدا بۆ سواری و به خشینی بۆ جیهاد): واتا له کاتی پتویستیدا سواری
 ئەسپه که بێت له پیناو خودا - بۆ جیهادکردن - یان شتومه کیک نه خاته سه ر
 پشی ئەسپه که که له ئەسپه که له توانایدا نه بێت، وگرنگی پیدبات و زیانی ل
 دوور بخاته وه ئە گهر به م شتویه یه بێت ئەوا ئەسپه که ده بێته هۆکارێک بۆ
 دوور خستنه وهى هه ژاری له سه ر خواهنه کهى.

جوړى سښه م/ (به لām ئەوهى که بووه هۆى پاداشت بۆى: ئەوه که سیکه له پیناو
 خودا رایگرتبیت بۆ بهر ژه وه ندی موسلمانان، له ده شتیکی فراوانی سه وزاییدا،
 هه موو ئەو گژوگیایانه ی له وه ده شته فراوانه سه وزه دا ده یخوات بۆى ده نووسرێن
 به چاکه به ئەندازه ی ئەوهى خوار دوویه تی، ته نانه ت هه موو پاشه رۆ و میزه که هشی
 به چاکه بۆى ده نووسریت): واتا بۆ جیهادکردن ئاماده ی کرد له پیناو خوای گه وره
 جا خۆى بۆ جیهاد به کاریهینیت یان بیبه خشیت به مسولمانان بۆ ئەوهى بۆ
 جیهادکردن به کاریهینن له پیناو خوای گه وره بۆ بهر زکردنه وهى وشه ی خوای
 گه وره - بۆ سه رخستنی ئیسلام -، ئە گهر به م شتویه یه بیبه خشیت ئەوا هه رشتیکی
 ئەسپه که ده یخوات له گژوگیا له زه ویدا و میزه که ی و پاشه رۆکه ی هه موو ئەمانه
 به پاداشت بۆ خواهنی ئەسپه که ده نووسریت، {وَلَا يَطْلُمُ رَبُّكَ أَحَدًا} واته:
 {و به ره و ره دگارت سته م له ه یچ که سیک ناکات}.

(ئە گهر په ته که ی بپچریت ته پۆلکه په ک یان دوو ته پۆلکه سه رکه وت خودا
 به قه ده ر جێ پیکانی و پاشه رۆکانی چاکه ی بۆ تۆمار ده کات): واتا ئە گهر په تی
 ملی ئەسپه که بچریت که پتویه ده به ستریت له شوینی له وه ره گاکه ی و بچیت

بۆ شوئینیکی تر گزوگیا بخوات، ئەوا خاوه نه که ی پاداشتی بۆ دهنووسریت به یی ههنگاهه کانی بۆ شوئینه که ی تر و به هه مان شیوه میز و پاشه روکانی. (کاتیک خاوه نه که ی دهیاته سه ره هه چه م و رووباریک بۆ ئەوه ی ئاوی بدات، خودا به ئەندازه ی ئەو ئاوه ی دهیخواته وه چاکه ی بۆ دهنوسیّت): و اتا خاوه نی ئەسپه که پاداشتی بۆ دهنووسریت به هۆی خواردنه وه ی ئەسپه که له رووبار ئە گهرچیش مه به سستی ئاوپیدانی نه بیّت، و به هه موو خواردنه وه یه ک چاکه بۆ خاوه نه که ی بۆ دهنووسریت، هه رچه نده خاوه نه که یشی نهیده ویست ئاوی پیدبات، ئەمیش به هۆی بوونی نه تی یه که مه وه، نه تی راگرتنی له پیناو خوای گه وه ره، و اتا مه رج نییه نه تی هه بیّت له هه موو کرده وه که دا له سه ره تاوه هه تا کو تایی، مه گه ر نه ته که هه لّبه وه شیته وه ئەویش نیاز و مه به سستی ده رچوون له ئەنجامدانی ئەو کرده وه یه.

(ئینجا و ترا: ئە ی چی سه به ره ت به گوئدریژ؟): و اتا حوکمی چییه، ئایا هه مان حوکمی گاگه ل و په زی هه یه له زه کاتدا یان حوکمی ئەسپی هه یه؟ (فه رمووی: ده رباره ی گوئدریژ هه یچم بۆ دانه به زیوه): و اتا سه به ره ت به زه کاتدان له گوئدریژ هه یچ ده قێک دانه به زیوه. (به لّام ئەم ئایه ته هه یه که ناوازه یه و گشتگیره، {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ} (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ} (۸) [الزلزله]، واته: {ئهمجا هه رکه سیك به ئەندازه ی گه ردیله یه کی هه ر ورد چاکه و خیری کرد بیّت ده یبینیته وه (۷) ئەمجا هه رکه سیك به ئەندازه ی گه ردیله یه کی هه ر ورد خراپه و شه ری کرد بیّت ده یبینیته وه (۸) }): و اتا ئەم ئایه ته گشتگیره بۆ هه موو خیر و چاکه یه ک و هه روه ها بۆ هه موو شه ر و خراپه یه ک؛ چونکه مروّف ئە گه ر به ئەندازه ی کیشی گه ردیله ک چاکه بکات له قیامه تدا ده یبینیته وه و پاداشتی ده درێته وه بۆیه ئە گه ر چاکه له سه ره وه ی ئەم کیشی گه ردیله یه بیّت بێ هه یچ دوو دلی و گومانیک ده یبینیته وه و زیاتر پاداشتی ده درێته وه، هه روه کو خوای گه وه ده فره مویت: {يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَيَنِّيَّهٗ أَمَدًا بَعِيدًا} واته: {(بترسن) له و روژه ی هه موو که سیك هه رکارێکی باشی کرد بیّت ده یبینیت و ئاماده یه، و هه رکارێکی خراپی کرد بیّت ئاوات ده خوازیت

که له نیوان ئەو و کاره خراپه کهیدا ماوهیه کی زۆر دوور ببووایه و خودا دهتان ترسینیت له سزای خۆی و خودا میهره بانه به بهنده کانی خۆی.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. واجبیتی زه کاتدان، وهه ره شهی توند کراوه له ئەو که سهی زه کات نادات.

۲. ئەو که سهی به هۆی ته مه لی زه کات نادات؛ کافر نابیت، به لام له مه ترسییه کی گه وه دایه.

۳. مروق پاداشت ده درێته وه له سه ر ورده کاری ئەو شتانهی که رووده دات له په رستندا، ئە گه ر مه به ستی بنچینه که ی بیت، ئە گه رچیش مه به ستی ئەو ورده کاریانه نه بیت.

۴. له مال و ساماندا مافی تر هه به جگه له زه کاتدان.

۵. لهو مافانهی له و شتردا هه یه: دۆشینان و به خشیانی شیره کان بهو هه ژارانیه ئاماده ن له شوینی ئاودانی و شتره کان؛ چونکه ئاسانه ره له سه ریان و باشتره له وهی داوا له ماله کان بکه ن، هه روه ها نه رمونیانی به رامبه ر ئاژه له کان، ئیین به تال ده لیت: له ساماندا دوو ماف هه یه: فه رز له سه ر هه موو که سیك و جوړیکی تر، دۆشین لهو مافانه یه که به شیکه له ره وشته جوانه کان.

۶. لهو مافانهی واجبه له و شتر و مانگا و په زدا: پیدانی نیره کان بو زاوزی کردن ئە گه ر داوا بکړین.

۷. روونکردنه وهی حوکم له گویند رێژ و هه موو شتیک که دهق سه باره تی نه ها تووه، ئەم ئایه ته دهیان گرتته وه: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) ﴿[الزلزله] واته: ﴿جا هه رکه سیك به ئەنده زی گه ردیله یه کی هه ر ورد چاکه و خیری کردیت دهیی نیتته وه (۷) و جا هه رکه سیك به ئەنده زی گه ردیله یه کی هه ر ورد خراپه و شه ری کردیت دهیی نیتته وه (۸)﴾.

۸. ئایه ته که هاندانه بو چاکه و خیر کردن ئە گه رچیش که م بیت، و ترساندنه له کردنی شه ر و خراپه ئە گه رچیش که م بیت.

(۱۱۱)

(۱۸۷) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۸۷) - له ئه بی هوره پره وه- په زای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «خیرکردن له سامان کهم ناکاته وه، وبه نده به لیخو شپوون له خه لکی په روه ردگار شکو دارتری ده کات، وئوه وی له بهر الله ساده بیت،^۸ ئه وا خوی گه وره به رزی ده کاته وه». ^۸ (له بهر الله ساده بیت، واته: متواضع بیت وخوی به گه وره نه زانیت) [صه حیه] - [موسلیم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهري ﷺ روونیده کاته وه که خیرکردن له سامان کهم ناکاته وه، به لکو ده بیته هو ی دوورخستنه وه ی ناخوشیه کان، وخوی گه وره له شوینی ئه م خیرکردنه ؛ زور به به نده ده به خشیت وشوینی بو ده گریته وه به زیاتریش، بویه خیرکردن ده بیته هو ی زیادبوونی سامان ومولک نه ک که مبوونی. وليخو شپوون له گه ل بوونی هیژ وتوانای توله سهندنه وه ؛ پله ی به نده به رز ده کاته وه له لای په روه ردگاری بویه شکو دارتر وبه هیژتر ده بیت. هه ربه نده یه ک له پیناو الله ساده بیت،^۸ وخوی به گه وره نه زانیت، نه ک به هو ی ترس وبه روه وندی بیت، پاداشته که ی ئه وه یه خوی گه وره به رزی وشه ره فمه ندی پیده به خشیت. ^۸ (له بهر الله ساده بیت، واته: متواضع بیت وخوی به گه وره نه زانیت)

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. خیر وسهرکه وتن له پابه ندبوون به شه ريعت وئه نجامدانی خیره ئه گه رچیش کومه لیک خه لکی گومانیان پیچه وانه ی ئه مه بیت.

(۱۸۸) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «قَالَ اللَّهُ: أَتُفِقُ يَا ابْنَ آدَمَ أَتُفِقُ عَلَيْكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۸۸) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه - ره‌زای خوای لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: «ئهی نه‌وهی ئاده‌م ببه‌خشه؛ پیت ده‌به‌خشم». [ص‌حیحه] - [بوخاری و موس‌لیم هاوران له‌سه‌ری]

شی‌کردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ با‌سی ئه‌وه‌مان بو ده‌کات که خوای گه‌وره -تبارک وتعالی- ده‌فهرمویت: ئهی نه‌وهی ئاده‌م خه‌رجی بکه و ببه‌خشه -له به‌خشینه واجب و سونه‌ته‌کان- ؛ منیش رزق و ورزیت فراوان ده‌که‌م و جیگی ئه‌وه ده‌گرنه‌وه که به‌خشیووته و به‌ره‌که‌ت دار ده‌بیت.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. ئامۆزگاری به به‌خشین و خه‌رجکردن له‌پیناو خوای گه‌وره.
۲. خه‌رجکردن له ده‌رگا‌کانی خێردا له گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانه بوو‌نی به‌ره‌که‌ت له رزق و چه‌ندجار کردنی، و خوای گه‌وره ده‌به‌خشیت به به‌نده له‌شوینی ئه‌وهی به‌خشیویه‌تی.
۳. ئه‌م فهرمووده له‌وانه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له په‌روه‌ردگاریه‌وه ده‌ی‌گیرته‌وه، و پتی ده‌ووتریت: فهرمووده‌ی قودسی یان خودایی -ئیلاهی-، و یژه -له‌فز- و مانا‌که‌ی له خوداوه‌یه، به‌لام تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی قورئانی تیدا نیه ؛ که به‌هۆیا‌نه‌وه قورئان جیاوازه له هه‌رقسه‌یه‌کی تر، له په‌رستن ئه‌نجامدان به‌خویندنه‌وهی و ده‌ست‌نوێژ‌گرتن له‌کاتی خویندنی و ته‌حه‌دا کردن پێی و موع‌ج‌یزه‌ئاسا و هتد.

(٥٨٠٥)

(۱۸۹) - عن أبي مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
«إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]
 (۱۸۹) - له ئه‌بی مه‌سعوده‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- که پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ
 ده‌فه‌رم‌و‌ی‌ت: «ئه‌گ‌ه‌ر پ‌یا‌و خ‌ه‌رج‌ی ب‌ک‌ات له‌سه‌ر خ‌ی‌زان‌ه‌ک‌ه‌ی و له‌سه‌ر
 ئه‌مه‌ چ‌او‌ه‌ر‌پ‌ی پ‌اد‌اش‌ت بی‌ت ؛ ئه‌وا ئه‌مه‌ چ‌اک‌ه‌یه (خ‌ی‌ر‌ک‌رد‌نه) ب‌و‌ی».
 [ص‌ه‌ح‌ی‌ح‌ه] - [ب‌وخ‌اری و م‌وس‌ل‌ی‌م ه‌او‌ر‌ان له‌سه‌ری]

ش‌ی‌ک‌رد‌نه‌وه:

پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ با‌سی ئه‌وه‌مان ب‌و‌ ده‌ک‌ات ئه‌گ‌ه‌ر پ‌یا‌و خ‌ه‌رج‌یه‌ک ب‌ک‌ات له‌سه‌ر
 خ‌او‌خ‌ی‌زان‌ه‌ک‌ه‌ی ؛ له‌وا‌نه‌ی که خ‌ه‌رج‌یه‌ک‌انیان له‌سه‌ری و‌اج‌به‌ وه‌کو
 ها‌وس‌ه‌ره‌ک‌ه‌ی و‌د‌ایک و‌با‌و‌کی و‌م‌ند‌اله‌ک‌انی و‌ه‌ت‌د، و‌به‌مه‌ ن‌یه‌تی ن‌ز‌ی‌ک‌بو‌ونه‌وه
 بی‌ت له‌ خ‌وای گ‌ه‌وره‌ و‌چ‌او‌ه‌ر‌پ‌ی پ‌اد‌اش‌ت بی‌ت ئه‌وا ئه‌وه‌ی خ‌ه‌رج‌ی ده‌ک‌ات
 به‌خ‌ی‌ر و‌چ‌اک‌ه‌ ب‌و‌ی ده‌نو‌وس‌ری‌ت.

له‌ سو‌وده‌ک‌انی فه‌رم‌و‌وده‌که:

۱. م‌رو‌ف‌ به‌ خ‌ه‌رج‌کردن له‌سه‌ر خ‌ی‌زان و‌م‌ند‌اله‌ک‌انی پ‌اد‌اش‌تی ده‌س‌ت‌ده‌که‌و‌ی‌ت.
۲. ئ‌ی‌مان‌دار به‌ ک‌رده‌وه‌ک‌انی ه‌ی‌و‌ای ره‌زام‌ه‌ندی خ‌وای گ‌ه‌وره‌یه و‌ئه‌وه‌ی
 ئ‌ام‌اده‌ی ک‌رد‌وو‌ه له‌ فه‌ز‌ل و‌پ‌اد‌اش‌ت.
۳. ده‌بی‌ت ن‌یه‌تی چ‌اک ئ‌ام‌اده‌ بی‌ت له‌پ‌یش ه‌ه‌مو‌و ک‌رده‌وه‌یه‌ک، و‌له‌وا‌نه‌ش
 خ‌ه‌رج‌کردن له‌سه‌ر خ‌او‌خ‌ی‌زان.

(٦٤٦٠)

(۱۹۰) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه مرفوعاً: «الذهب بالذهب رباً،
 إلا هاء وهاء، والفضة بالفضة رباً، إلا هاء وهاء، والبرُّ بالبرِّ رباً، إلا هاء وهاء.
 والشعير بالشعير رباً، إلا هاء وهاء». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۹۰) - له عوم‌ه‌ری ک‌ور‌ی خ‌ه‌تا‌به‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- که پی‌غه‌م‌به‌ر
 ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌ی‌ت: «گ‌و‌ر‌ی‌نه‌وه‌ی ئ‌ال‌تون به‌ ئ‌ال‌تون ر‌ی‌ب‌ایه مه‌گ‌ه‌ر ده‌س‌ت به‌

دهست بېت لهو شوینه‌دا، گۆرینه‌وه‌ی زیو به زیو ریبایه مه‌گەر دهست به دهست بېت لهو شوینه‌دا، گۆرینه‌وه‌ی گهنم به گهنم ریبایه مه‌گەر دهست به دهست بېت لهو شوینه‌دا، گۆرینه‌وه‌ی جو به جو ریبایه مه‌گەر دهست به دهست بېت لهو شوینه‌دا». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پنځه‌مبه‌ر ﷺ جوړېکي دروستی کرپن و فروشتن پرونده‌کاته‌وه له نيو هه‌موو جوړه‌کانی کرپن و فروشتن که ريبا (سوو) يان تېدايه، هه‌رکه‌سېک شتومه‌کېکي فروشت به په‌گه‌زی شتومه‌که‌که، وه‌کو بۆ نمونه‌ ئالتون به ئالتون، وگه‌نم به گه‌نم؛ ئه‌وا لېږده‌دا دوو مه‌رج هه‌یه بۆ دروستی گۆرینه‌وه‌ی ئه‌م په‌گه‌زانه به په‌گه‌زی خویان:

۱/ پېویسته هه‌ردوو یان هاوسه‌نگ بن (هاوکیش بن)، مه‌رج نییه هه‌مان کوالیتی وچۆنیه‌تیا ن هه‌بېت.

۲/ له هه‌مان شویندا گۆرینه‌وه‌که ئه‌نجام‌بدیږت (دهست به دهست بېت) به بې پاشخستن.

ئهو شتومه‌کانه‌یش که ئه‌م مه‌رجانه‌یان به‌سه‌ردا جېبه‌جېده‌بېت ئه‌مانه‌ن: (ئالتون، زیو، گه‌نم، جو، خورما، خوی)؛ ئه‌گه‌ر له‌م په‌گه‌زانه بوون وئهم دوو مه‌رجه‌ی پېشوویان تېدا نه‌بېت ئه‌وا ئه‌م جوړه‌مامه‌له‌یه دروست نییه وریبای تېدايه جا هه‌ر کام له مه‌رجه‌کان بېت.

ئه‌گه‌ر په‌گه‌زی شتومه‌که‌کان جیاواز بېت بۆ نمونه‌ گۆرینه‌وه‌ی ئالتون به زیو یان جو به گه‌نم؛ ئه‌وا لېږده‌دا ده‌بېت مه‌رجی دووهم جېبه‌جېکړېت ئه‌گه‌ر نا ئه‌و مامه‌له‌یه ریبای تېدايه ودروست نییه، به‌لام هاوسه‌نگ بوون (په‌کسان بوونی کیش) مه‌رج نییه بۆ دروستی مامه‌له‌ی گۆرینه‌وه‌ی شتومه‌که‌ په‌گه‌ز جیاوازه‌کان. به پوختی: ئه‌گه‌ر په‌گه‌زی شتومه‌که‌کان وه‌کو یه‌ک بوون؛ ئه‌وا ده‌بېت مه‌رجی یه‌که‌م (هاوسه‌نگی - هاوکیشی) و مه‌رجی دووهم (گۆرینه‌وه‌یان دهست به دهست لهو شوینه‌دا) جېبه‌جې بکړن، ئه‌گه‌رچیش کوالیتی وچۆنیه‌تی هه‌ردوو شته هه‌مان په‌گه‌زه‌که جیاواز بېت.

وئە گەر رەگەزى ھەردوو شتومە کە کە جياواز بن بەلام مەرجىكى حەرامکردن ھەر ماوہ ئەمىش برىتيە لە گۆرپنەوہى شتومە کە کان لەو شوئىنەدا (دەست بە دەست)؛ بەلام مەرج نىيە (ھاوسەنگ - ھاوکىش) بن وەکو بۆ نمونە گۆرپنەى ئالتون بە دراوہ کان. ئە گەر مەرجى حەرامکردن جياواز بىت يان ھەردوو شتومە کە کە لەوانە نەبن کە مەرجى رىپايان بەسەردا جىبەجى دەبىت وەکو (ئالتون، زىو، گەنم، جۆ، خورما، خوى)؛ ئەوا لێردا ھىچ مەرجىكى حەرام جىبەجى نابىت وەکو دواخستنى گۆرپنەوہ وجياوازی لە (ھاوسەنگى يان ھاوکىشى) و نرخدا.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. ئەو جۆرانەى لەم فەرموودەکەدا باسکراون پىنجن: ئالتون وزىو وگەنم وجۆر وخورما، ئە گەر کرپن و فروشتن ئەنجامدرا لە ھەمان جۆردا بۆئەوہى دروست بىت ؛ دەبىت دوو مەرجى تىدا بىت: گۆرپنەوہ لە شوئى گرئەستەکە، وىە کسانى لە کيشدا وەکو يە کسانى کيشى ئالتون بەرامبەر ئالتون، ئە گەرنا دەبىتە رىپاى زىادە (ربا الفضل)، ئە گەر جۆرە کە جياواز بوو بۆ نمونە وەکو گۆرپنەوہى زىو بەرامبەر بە گەنم ئەوا دەبىت يەك مەرجى تىدا بىت؛ ئەویش برىتيە لە گۆرپنەوہ بەرامبەر بە نرخ لە شوئى گرئەستەکە، ئە گەرنا دەبىتە رىپاى نرخى دواخراو (ربا النسيئة).

۲. مەبەست لە شوئى گرئەست: ئەو شوئىيە کە مامەلەى گۆرپنەوہ کەى تىدا ئەنجامدەدەن، ئە گەر بە دانىشتنەوہ بن يان بە پتوہ بن يان رى بکەن يان بە سوارى بن، ومەبەست لە جيابوونەوہ: واتا جىھىشتنى يە کتر بە پىت نەريت و خوو و پىناسەى خەلکى.

۳. نەھى کردن لە فەرموودەکەدا ھەموو جۆرەکانى ئالتون دەگرئەوہ؛ نەخشىندراو وئەوانى تریش، وھەموو جۆرەکانى زىو دەگرئەوہ؛ نەخشىندراو ئەوانى دیکەيش.

۴. ئەو حوکمانەى جىبەجى دەبن لەکاتى کرپن و فروشتنى زىو بەرامبەر ئالتون؛ جىبەجىيش دەبن بەسەر دراوہکانى ئەمرو، واتا ئە گەر بتەوئت دراوئک بەرامبەر دراوئکى تر وەکو رىال بەرامبەر درھەم بگۆرپتەوہ؛ ئەوا ئاسايىيە يە کىکيان زياتر بىت لە ئەوى تر بە پىت رەزامەندى ھەردوولا، بەلام

- دهبیت له شویتی گریبه سته که بیانگورنه وه، ئە گەرنا مامه له که پوچه له،
وده بێته مامه له ی ریبای و حه رامکراو.
۵. مامه له ریبایه کان رینگه پندراو نین، وگریبه سته کانیا ن پوچه له ئە گەرچیش
ههردوولا رازی بن؛ چونکه ئاینی ئیسلام مافی مروّف وکومه لگا دهپارێزیت
ئە گەرچیش ئەوان دهستبهرداری بن.
۶. نه هی کردن له خراپه وریگرتن لی بۆ هه رکه سێک توانای هه بێت ئەمه
ئەنجام بدات.
۷. باسکردنی به لگه له کاتی نکوئی کردن له خراپه، وه کو ئەوهی عومه ری
کوری خه تاب ئەنجامیدا - په زای خوی لیبیت -.

(۵۸۸۹)

(۱۹۱) - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: «قَرَضَ رسول الله صلى الله عليه وسلم صَدَقَةَ الفطر - أو قال رمضان - على الذّكر والأنثى والحُرّ والمملوك: صاعا من تمر، أو صاعا من شعير، قال: فَعَدَلَ الناس به نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ، على الصغير والكبير». وفي لفظ: «أن تُؤَدَّى قبل خروج الناس إلى الصلاة». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۹۱) - له عبدالله ی کوری عومه ره وه - په زای خویان لیبیت - ده بێت:
«پنغه مبه ر ﷺ (زه کاتی سه رفیتره) ی فه رز کرد له سه ر نیر ومی وئازاد
وکوئيله، صاعیک (چوار گوئیل) له خورما، یان صاعیک (چوار گوئیل) له
جو، ئیین عومه ر ده بێت: بۆیه خه لکی له باشدا به گویره ی نیو صاع (دوو
گوئیل) له گه نم زه کاتی سه رفیتره یان ده رده کرد، له سه ر بچوو ک وگه وه ره
(واجبه)».

وله ربوايه تیکدا: «بیش ده رجوون بۆ نوێزی جه ژن ده بێت (زه کاتی
سه رفیتره) ده ربکریت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ زه کاتی سهر فیتړه ی واجب کرد له سهر هه موو مسولمانان (به خشی نی رۆژووشکاندنی - به خشی نی رهمه زانی - واجب کرد): له سهر ئه وانه ی زیاد له پیو یستی خو یان هه یه له رۆژی جه ژندا وېړه که ی صاعیکه (چوار گوئل - دوو کیلو و نیو بۆ سئ کیلو-) بۆ یه ک که س، به خشی نی زه کاتی سهر فیتړه واجبه له سهر بچووک وگه وړه و نیر و می و ئازاد وېړنده، که صاعیک له خورما یان صاعیک له جو یان ههر خواردنیکي تر له خواردنی خه لکی ئه و شاره.

بۆ ئه وه ی ئه مه بېتته دلدا نه وه له لایهن ده و له مه ندانه وه به رامېهر هه ژاران له نیو کومه لگه ی مسولماندا، ئه مه یه کیکه له سوو ده کانی واجی تی دهر کردنی زه کاتی سهر فیتړه، به خشی نی زه کاتی سهر فیتړه واجبه له سهر گه وړه ی خیزان یان سهر پهرشتیاری خیزان که ئه وانه ی له ژیر ده ستیدان سهر پهرشتیاریان ده کات و به خویان ده کات له ژن و مندال و خزمه تکار و کو یله کان.

له سوو ده کانی فهرموو ده که:

۱. زه کاتی سهر فیتړه له رهمه زاندا واجبه دهر بکری ت له جیاتی بچووک وگه وړه، و ئازاد وېړنده، و فهرمانکردن به دهر کردنی ئاراسته ی سهر پهرشتیار - وه لی - وگه وړه ده کری ت، و پیاو دهریده کات بۆ خو ی و له جیاتی خیزان و منداله کانی و ئه وانه ی خه رجیان له سهر ی واجبه.

۲. دهر کردنی زه کاتی سهر فیتړه له جیاتی مندالی نیو سک؛ واجب نییه، به لکو کاریکي باش و په سه نده.

۳. روو نکر د نه وه ی جوړی ئه و خواردنانه ی که زه کاتی سهر فیتړه یان لی دهر ده کری ت، و بریتین له خواردنی ئاسای و باوی خه لکی.

۴. واجبی تی دهر کردنی زه کاتی سهر فیتړه له پیش نوژی جه ژن، و باشر وایه له به یانی رۆژی جه ژندا بی ت، و دهر کردنی له پیش جه ژن به رۆژیک یان دوو رۆژ؛ ړنگه پیدراوه.

(۴۵۲۰)

(۱۹۲) - عن عبد الله بن سلام رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ سَلَامًا». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد والدارمي]

(۱۹۲) - له عبد الله بن كورى سه لاهوه - په زای خواى لیبیت - ده لیت: گویم له پښه مبهري خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «ئهی خه لکینه، سه لام له یه کتر بکه، وپه یوه ندى خزمایه تی بگه یه نن، و خواردن ببه خشن، وشه ونوږ بکه له کاتیکدا خه لکی خه وتوون؛ ئه گهر ئه م کرده وانه بکه نهوا به سه لاهمه تی ده چنه به هه شته وه». [صه حیحه] - [ئیبو ماجه و تیرمذی و نه حمده و دارهمی - گڼړاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

فه رمووده که ئاموژگاری تیدایه به چوار سیفه تی جوان وچاک ئه گهر له هه رکه سیکدا هه بیت ده چیتته وه به هه شته وه. سیفه ته کان: بلاوکردنه وهی سه لامکردن، وگه یاندى په یوه ندى خزمایه تی، و به خشینى خواردن، ونوږکردن به شهو له کاتیکدا که خه لکی نو وستون.

بلاوکردنه وهی سه لامکردن: واته زور سه لام له یه کتری بکه و ئاشکرای بکه و بلاوی بکه نه وه، و خواردن ببه خشن به ئه وانه ی پښو یستن، وه کو خیزانت و منداله کانت و نه وانه ی له ماله که تدان، و نه گهر مروّف شهو هه ستیت وشه ونوږ بکات ئهوا به خویندى و ته کانی خودا (قورئان) وزیکر کردن و نزا کردن به کرؤلى و زه ليله وه ئه مانه هه مووی هوکاري نزیک بوونه ون له په روه ردگار.

ئهمه له کاتیکدایه زوربه ی خه لکی خه وتوون بو یه له باشتړین کرده وه کانه که ده بیتته هو ی چوونه به هه شت به بې سزا و ئازاردان، به لام ئه گهر خه لکی ئه و شارشه زوربه ی شه ونوږ بکه نه مان پاداشتی بو هه یه به لام ئه م باسه له سهر زورینه یه.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. بلاوکردنہ وہی سہ لامکردن له نئو مسولماناندا ؛ سوننہ ته، به لام نامسولمان نابیت سہرہ تا سہ لامی لیبکریت، وئہ گہر ئہو سہ لامی کرد به ووتنی: (سلام علیکم)، وہ لامی دہدہینہ وہ وده لئین: (وعلیکم).

(۵۵۲۰)

(۱۹۳) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ» [المؤمنون: ۵۱] وَقَالَ: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ» [البقرة: ۱۷۲] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّكْرَ أَشَعْتَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۱۹۳) - له ئہی ہورہیرہ وہ -رہزای خوی لیبیت- کہ پیغہمبہر ﷺ دہفہرمویت: «خودای گہورہ پاک وپروژہ وھیچ شتیک قبول ناکات مہ گہر پاک نہبیت، وفہرمانی کردووہ به ئیمانداران ہہرہوہ کو چوں فہرمانی کردووہ به پیغہمبہرانیس، بویہ خوی گہورہ فہرموویہ تی: {یا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [المؤمنون: ۵۱]، {ئہی نیردراوانی خودا له خوراکي پاک و(حہ لال) بخون وکرده وہی چاک بکەن، چونکہ بہ راستی من بہ وہی ئیوہ دہیکەن ئاگادارم}، وفہرموویہ تی: {یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: ۱۷۲]، واتہ: {ئہی ئہو کہسانہی کہ برواتان ہیناوہ بخون لهو خواردہ مہ نہیہ پاکنہی کردوو مانہ بہ رۆزیتان}، پاشان پیغہمبہر ﷺ باسی پیاونکی کرد کہ قزی گف وتیکچووہ بہ سہریہ کدا وجلہ کہی خول وتوزاویہ، ودهستی بہرز دہ کاتہ وہ بہرہو ئاسمان، وده لئیت: ئہی پەرہردگار (یا رب)، ئہی پەرہردگار (یا رب)، وخواردنہ کہی حہرامہ، وخواردنہ وہ کہی حہرامہ، وجلہ کہی بہ پارہ حہرام کریویہ تی ولہ

به‌ریدایه، و خواردنی حه‌رامی پیدراوه، چۆن وه‌لامی ئەو جوۆره که‌سه ده‌درێتته‌وه؟». [صه‌حیحه] - [موسلیم گێراویه‌تی‌هه]

شی‌کردنه‌وه:

خوای گه‌وره پا‌که له هه‌موو که‌مو‌کورتی وعه‌یی‌ک، وه‌ه‌موو سی‌فه‌تی‌کی شکو‌داری وجو‌انی وکه‌مال ته‌نها بۆ ئەوه، بۆیه نابێت هه‌ولێ نزی‌ک‌بو‌ونه‌وه بدرێت له خوای گه‌وره به‌ خێ‌ر‌کردنی حه‌رام یان شتی‌ک گوما‌نی تیدا بیت یان خو‌راکی‌ک به‌ که‌لک نه‌یه‌ت، و خوای گه‌وره خواردنه پا‌که‌کانی بۆ ئی‌مان‌داران هه‌لال کردووه هه‌روه‌کو چۆن بۆ پی‌غه‌م‌به‌رانی هه‌لال کردووه له‌گه‌ڵ کردووه‌ی چاک و سو‌پاس‌گوزاری به‌رام‌به‌ر ئەم نی‌عه‌مه‌تانه.

پاشان پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ئەوه‌ی روون‌کرده‌وه که‌ خوای گه‌وره یی‌ی خو‌شه له شتی پاک به‌خ‌شین، و خوای گه‌وره ته‌نها کردووه پا‌که‌کان قبو‌ل ده‌کات، و کردووه‌کان پاک نابیت هه‌تا د‌لس‌و‌زی (ئی‌خلاص) و شو‌تی‌که‌وتن (ال‌إتباع)ی تیدا نه‌بیت.

پاشان ئومه‌ته‌که‌ی ئا‌گادار کردووه له حه‌رام، با‌سی پیا‌وێ‌کی کرد که‌ سه‌فه‌ری‌کی درێژ ده‌کات، واته: له‌وه‌یه بۆ په‌رس‌تن بیت وه‌کو هه‌ج و جی‌هاد و به‌ده‌سته‌ینانی خه‌رجی ژیان، و ق‌زی‌ی تیک‌چوو‌ه به‌سه‌ری‌ه کدا‌وره‌نگی گو‌راوه به‌ هو‌ی سه‌فه‌ر‌کردنی له په‌رس‌تندا، و ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه بۆ ئاس‌مان به‌ پارانه‌وه له خوای گه‌وره و خو‌زه‌لیل نو‌اندن، به‌لام به‌ هو‌ی ئەوه‌ی پا‌ره‌که‌ی به‌ ر‌ی‌گی‌یه‌کی حه‌رام به‌ ده‌سته‌یناوه؛ بۆیه خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی حه‌رامن، ئەم‌یش هو‌کاره بۆ ئەوه‌ی خوای گه‌وره نزا‌کاتی وه‌لام نه‌داته‌وه.

له سو‌وده‌کانی فه‌رمو‌وده‌که:

۱. کام‌لی خوای گه‌وره له زاتی، و سی‌فه‌ته‌کانی، و کردووه‌کانی، و حوکمه‌کانی.
۲. فه‌رمان‌کردن به‌وه‌ی کردووه به‌ د‌لس‌و‌زی‌ه‌وه بۆ خوای گه‌وره - عز و جل - ئە‌نجام بدریت، و به‌پێی سونه‌تی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بیت.
۳. به‌کاره‌ینانی هان‌ده‌ر بۆ کردووه‌کردن، کاتی‌ک پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: (خوای گه‌وره فه‌رمانی کردووه به‌ ئی‌مان‌داران هه‌روه‌کو چۆن فه‌رمانی کردووه به‌ پی‌غه‌م‌به‌ران)، ئە‌گه‌ر ئی‌مان‌دار بزانیت که‌ پی‌غه‌م‌به‌ران هه‌مان ئەم

فەرمانانەیان پیکراوە ئەوا بەهێز دەبێت و دەبێتە هاندەر بۆی لە ئەنجامدانی کردەوهی چاک و جێبەجێکردنی فەرمانەکان.

۴- لە ھۆکارەکانی وەلام نەدانەوهی نزا: خواردنی حەرەمە.

۵- ھۆکارەکانی وەلامدانەوهی نزاکان پێنج شتن:

۱- درێژی سەفەرکردن دەبێتە ھۆی شکندەوهی نەفس و ئەمەش گەورەترین ھۆکارە بۆ وەلامدانەوهی نزاکان.

۲- حالەتی لێقەومان و کارەسات و ناچاربوون.

۳- دەست بەرزکردنەو بەرەو ئاسمان.

۴- پارانەو لە نزاکردن ئەمیش بە باسکردنی پەرورەدگاریتی خۆی گەورە، و ئەمە گەورەترین ھۆکارە بۆ وەلامدانەوهی نزاکان.

۵- پاكی و حەلالی خواردن و خواردنەوکان.

۶- خواردنی پاك و حەلال لە ھۆکارە یارمەتیدەرەکانە بۆ ئەنجامدانی کردەو ھاکەکان.

۷- قازی دەلێت: پاك دژی پیسە، ئەگەر خۆی گەورە -سبحانە و تعالی- بە پاك و پیرۆز وەسف بکریت مەبەست ئەوێە ھەموو عەیب و کەموکورتیەك لە ئەو دوورە، و ئەگەر بەندە بە پاك وەسف بکریت مەبەست ئەوێە دوورە لە ھەموو رەوشت و کردەوێەکی ناشیرین و خۆی پازاندنەوێە بە پێچەوانەکانیان -بە رەوشتە جوانەکان-، و ئەگەر پاره و سامان بە پاك وەسف بکریت مەبەست ئەوێە حەلالە و لە باشترین پاره و سامانەکانە.

(۴۳۱۶)

(۱۹۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(۱۹۴) - لە ئەبى ھورەیرەو -رەزای خۆی لیبێت- کە پێغەمبەرى خودا

ﷺ دەفەرموێت: «ئەوێ دەرفەت بدات بەکەسیك کە نارەحەتی

لەسەرە (بەھۆی قەرەزەو)، یان شتیك لە قەرەزەکەى لەسەر کەم

بکاتهوه؛ ئەوا الله دهیخاته ژیر سیبهری عهرشی خۆی له رۆژی قیامهتدا له رۆژیکدا که هیچ سیبهریک نییه جگه له سیبهری ئەو نهبیت».

[صه حیحه] - [تیرمذی و نه حمه د - گنراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ باسی ئەوه ده کات هه رکه سیک ده رفه ت و ماوه ی زیاتر بدات به قه رزدار یان شتیک له قه رزه که ی له سه ر که مبه کاته وه، ئەوا پاداشته که ی: خوای گه و ره ده یخاته ژیر سیبهری عهرشی خۆی له رۆژی قیامهتدا؛ له و پۆزه ی که خۆر نزیک ده بیته وه له سه ری به نده کان و گه رمیه کی زۆر به تین تووشیان ده بیت. بۆیه هیچ یه کتیک سیبهر نادۆزێته وه مه گه ر ئەو که سه ی خوای گه و ره به یخاته ژیر عهرشی خۆی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. فه زل و په له و پایه ی ئاسانکاری له سه ر به نده کانی خوای گه و ره - سه بانه و تهالی-، وهۆکاره بۆ رزگار بوون له نا په حه تیه کانی پۆزی قیامه ت.
۲. پاداشت به هاوشیوه ی کرده وه یه.

(٤١٨٦)

(١٩٥) - عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «رَحِمَ

الله رجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(١٩٥) - له جابه وه - په زای خوای لیبیت- که پێغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمویت: «ره حمه تی خودا له پیاویک لیبوره - ئاسان- وبه خشنده بیت کاتیک ده فروشیت و کاتیک ده کپیت و کاتیک داوای قه رزه که ی ده کات». [صه حیحه] - [بوخاری گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ نزای په حمه تی کرده وه بۆ هه رکه سیک ئاسان وبه خشنده و سه خی بیت له کاتی فروشتندا؛ بۆیه توند نابیت له سه ر کپیار له نرخدا وبه

رهوشتی جوان مامه لهی له گهل ده کات، ئاسان وسه خی و به خشنده یه ئه گهر بکړیت؛ بویه شتومه که که به یې به ها سهیر ناکات و نرخه که ی که م ناکاته وه، ئاسان و به خشنده وسه خیه ئه گهر داوای قهرزه که ی بکات؛ بویه توند نابیت له سهر هژار، به لکو به نه رمونیانی داوای قهرزه که ی ده کات، وئوه ی نیه تی ماوه ی زیاتری یې دده دات یان قهرزه که ی له سهر که م ده کاته وه و خیرترین ئه وه یه لی خوش بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. له مه به سته کانی شهریه ت پاراستنی ئه و شتانه ی ده بیت ه هوی چاککردنی په یوه ندی نیوان خه لکی.
۲. هاندان بو په یوه وکردنی رهوشته به رزه کان له مامه له کردنه کانی نیوان خه لکی وه کو کړین و فروشتن و هتد.

(۳۷۱۶)

(۱۹۶) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كان رجلٌ يُدَّيْنُ النَّاسَ، فكان يقول لفتاه: إِذَا أَتَيْتَ مُعْسِرًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ، لَعَلَّ اللَّهَ يَتَجَاوَزُ عَنْكَ، فَلَقِيَ اللَّهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۹۶) - له ئه بی هوره یروه - رهزای خوی لیبت - که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «پیاوئیک هه بوو قه زری دده به خه لکی، وده یووت به و گه نجه ی که لای کاری ده کرد: ئه گهر رویش تیت بو لای که سیک که حالی ناله بار و قورس بوو (له رووی داراییه وه)، ئه و چاوپوشتی لیبکه، به لکو خوی گه وره له ئیمهش خوش بیت، وکاتیک که وه فاتی کرد و گه یشته وه به په وهره دگار ئه ویش لی خوش بوو». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پینگه مبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه ده‌کات پیاوینک به قهرزپیدان مامه‌له‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌کرد، یان به نرخ وهرگرتنی دواخراو شتی پپیان ده‌فرۆشت، و به ئه‌و کوره‌ی ده‌ووت که له‌لای کاری ده‌کرد و قهرزه‌کانی خه‌لکی بۆی وهرده‌گرته‌وه: ئه‌گه‌ر چویت بۆ لای قهرزدارینک و ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بوو قهرزه‌که‌ی پپیداته‌وه به‌هۆی نه‌بوونی: (ئه‌وا چاوپۆشی لیبکه‌)؛ ئه‌میش به‌ ماوه‌پیدانی زیاتر وزۆر نه‌کردن لپی بۆ دانه‌وه‌ی قهرزه‌که‌، یان به‌ قبو‌ل‌کردنی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌تی ئه‌گه‌رچیش که‌موکورتی تیدا بی‌ت، و ئه‌میش به‌هیاوی ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه‌یه له‌ گونا‌هه‌کانی خۆش بی‌ت، کاتیک پیاوه‌که‌ مرد ؛ خوای گه‌وره له‌ گونا‌هه‌کانی خۆش بوو.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. چاکه‌کاری له‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکی و لیبوورده‌پی به‌رامبه‌ریان و چاوپۆشی له‌وانه‌ی حالیان سه‌خت و نا‌ره‌حه‌ته ؛ ئه‌مانه له‌ هۆکاره‌کانی پرگاربوونی به‌نده‌ن له‌ رۆژی قیامه‌تدا.
۲. چاکه‌کاری به‌رامبه‌ر خه‌لکی و دلسۆزی بۆ الله و به‌هیاو بوون به‌ ره‌حمه‌تی ئه‌و زاته مه‌زنه ؛ ئه‌مانه له‌ هۆکاره‌کانی لیخۆشبوون له‌ تاوانه‌کان.

(۳۷۵۳)

(۱۹۷) - عن خَوْلَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۱۹۷) - له‌ خه‌وله‌ی ئه‌نصاریه‌یه‌ وه - په‌زای خوای لیبی‌ت - ده‌لیت: گویم له‌ پینگه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ که ده‌یفه‌رموو: «پیاوانیک مو‌لکی خوای گه‌وره به‌ نا‌هه‌ق به‌ کارده‌هینن (به‌ فی‌رۆی ده‌ده‌ن و مافی خۆی پیناده‌ن)؛ ئه‌وا دۆزه‌خ بۆ ئه‌وانه‌یه له‌ رۆژی قیامه‌تدا». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری گێ‌راویه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه وه:

پیغه مبهەر ﷺ باسی ئەوه مان بۆ ده کات که سانیک له پوچه لدا مال و سامانی مسولمانان به کارده هیئن، و به ناههق وه ریده گرن، ئەمیش مانایه کی گشتیه سه بارهت به سامانه کان له روانگهی کۆکردنه وه یان و به دهسته یانان له رینگایه که وه که حه لال نه بێت، وههروه ها خه رج نه کردنیان له شوئیه دروسته کانی خوێان، ئەمیش هه موو سامانه کان ده گرێته وه له مالی هه تیو و وه قف و نکوئی له سپارده کان و بردنی سامانیک بێ ئەوهی شایسته بێت له سامانه گشتیه کان.

پاشان پیغه مبهەر ﷺ روونی کردوه که پاداشتی ئەوان دۆزه خه له رۆژی قیامه تدا.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئەو مال و پارهییه ی له نیو دهستی مسولمانان و کاربه دهستانه له راستیدا هه مووی موئی خودایه ئەوانی کردوه به بهرپرس به سه ریه وه بۆئوهی خه رجی بکه ن به یی رینگه پیدراو، بۆیه خه رجکردنی ئەو سامانه له شتی پوچه ل و به تال و زیاده رۆی و کورترهوی کردن تیدا کارێکی حه رامه، و ئەمه گشتیه کاربه دهستان وهه موو خه لکیش ده گرێته وه.

۲. زۆر جه ختکردنه وهی شه ریهت له سه ر مال و سامانی گشتی، وهه رکه سیک بکریته بهرپرسار له سه ر شتیک ئەوا له رۆژی قیامه تدا لێپسینه وهی لیده کریت له سه ر چۆنیهتی دهست خستنی و خه رجکردنی.

۳. ئەوهی به شیوه یه کی ناشه ری سامانه که ی یان سامانی خه لکی تر به کاربه یینیت و مامه له ی پیوه بکات ؛ ئەم هه ره شه یه ده یگریته وه.

(۵۳۱)

(١٩٨) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قال الله عز وجل: كُلَّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ، وَالصَّيَامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَزِفْتُ وَلَا يَصْحَبُ فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ». وهذا لفظ رواية البخاري.

وفي رواية له: «يُتْرَكُ طَعَامُهُ، وَشَرَابُهُ، وَشَهْوَتُهُ مِنْ أَجْلِ، الصَّيَامِ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا».

وفي رواية لمسلم: «كُلَّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ؛ يَدَعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِ، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرَحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرَحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ، وَخُلُوفٌ فِيهِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ». [صحيح] - [الرواية الأولى: متفق عليها].

الرواية الثانية: رواه البخاري. الرواية الثالثة: رواه مسلم

(١٩٨) - له تهبى هورهيره وه - رهزاي خواي ليتبت - كه پيغهمبر - صلى الله عليه وسلم - فهرموى: خواي گهورهى بهرز وشكودار دهفه رمويت: «ههموو كرده وه كاني نه وهى ئادهم بو خويه تى؛ جگه له رۆژووگرتن نه ببت، به دنيايي وه بو منه ومن پاداشتي له سهر ددهمه وه»، پاشان پيغهمبر - صلى الله عليه وسلم - فهرموى: «رۆژووگرتن قه نغانه (پاريزه ره)، بويه ته گهر كه سيكتان به رۆژوو ببت ئهوا با قسهى ناشيرين وناوهوا نه كات ودهنگى بهرز نه كاته وه به هاوار، وئه گهر كه سيك جويني پيدا يان دهيويست شهري له گه ن بكات، ئهوا با بليت: من به رۆژووم، سويند به ئه و زاتهى كه نه فسي موحه مه دى به دهسته؛ بوئي گوياوى دهى رۆژووگر لاي خواي گهوره له

بۇنى مېسك خۆشترە، وړۆووگر دوو خۆشى وئاسوودەيى بۆ ھەيە كە پېيان دىخۆش وئاسوودە دەبىت: ئەگەر پۆڭوو بىشكىنيت ئەوا دىخۆش دەبىت بە پۆڭوو شكاندى، وئەگەر بگاتە لای پەرودەگارى ئەوا دىخۆشە بە پۆڭووگرتنى» ئەمە لە (بوخارىدا) ھاتووە.

ولە رىوايەتتەكدا: «واز لە خواردن و خواردنەو و شەھوھەتى (ئارەزووى) دەھىنيت لە بەر من، پۆڭووگرتن بۆ منە و تەنھا خۆم پاداشتى دەدەمەو، وچاكە كردن بە دە ئەوئەندەيە».

ولە رىوايەتەكەي (مسلم) دا: «ھەموو كەردەوھەيى كى نەوھى ئادەم چەند جار دەبىتەو، وچاكە بە دە ئەوئەندەيە ھەتا ھوت سەد ئەوئەندە، خواي گەورە فەرمووى: «جگە لە پۆڭووگرتن چونكە ئەو بە دنيايەو بە بۆ منە و من پاداشتى لە سەر دەدەمەو؛ لە بەر من واز لە شەھوھەتەكەي (ئارەزووھەكەي) و خواردنەكەي دەھىنيت، پۆڭووگر دوو خۆشى بۆ ھەيە كە پېيان دىخۆش وئاسوودە دەبىت: ئەگەر پۆڭوو بىشكىنيت ئەوا دىخۆش دەبىت بە پۆڭوو شكاندى، وئەگەر بگاتە لای پەرودەگارى ئەوا دىخۆشە بە پۆڭووگرتنى، بۆنى گۆراوى دەي پۆڭووگر لای خواي گەورە لە بۆنى مېسك خۆشترە». [صەحىحە] - [رىوايەتى يەكەم: (بوخارى و موسلىم) ھاوران لەسەرى - رىوايەتى دووھەم: (بوخارى) گېراوئەتيەو - رىوايەتى سېيەم: (موسلىم) گېراوئەتيەو]

شىكردنەو:

پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - لەم فەرموودە قودسيەدا باسى ئەو دەكات: كە ھەموو چاكەكان لە وئەكان و كەردەكان، لە نەيتى وئاشكرادا، ئەگەر مافى خواي گەورە بىت يان مافى بەندەكان ئەوا كەردەو چاكەكە چەند جار دەكرىت لەوھەيە بگاتە ھوت سەد جار يان زياتر. وئەمەش گەورەترىن بەلگەيە لە سەر فراوانى فەزلى خواي گەورە وچاكەكارى بەرامبەر بەندە ئيماندارەكانى، چونكە يەك خراپە و تاوانەكان بە يەك سزا دەنوسرىت، وليخۆشبوونى خواي گەورە لە سەرروى ھەموو ئەوانەوھەيە. وئەم

فهرموده‌یه باسی پاداشتی رۆزووگرتنی تیدا نیه، چونکه رۆزووگر پاداشت ده‌دیتته‌وه به بێ شومار واتا پاداشتی چه‌ند جار ده‌بیت؛ رۆزووگرتن سێ جور له ئارام گرتن (سه‌بر)ی تیدایه:

۱/ ئارام گرتن له سه‌ر په‌رستنی خودا.

۲/ ئارام گرتن له سه‌ر تاوان نه‌کردن و سه‌رپیچی نه‌کردنی فهرمانه‌کانی خودا.

۳/ ئارام گرتن له سه‌ر قه‌ده‌ره‌کانی خوای گه‌وره‌.

۱/ ئارام گرتن له سه‌ر په‌رستنی خودا: مرۆف زۆر له خۆی ده‌کات به رۆزوو بیت هه‌رچه‌نده نه‌فسی چه‌ز به‌مه ناکات و ناره‌حه‌ته به لایه‌وه، نه‌ک به هۆی ئه‌وه‌ی که خودا فهرزی کردووه به‌لکو ئه‌گه‌ر له به‌ر ئه‌مه بیت ئه‌وا کرده‌وه‌کانی بوچه‌ل ده‌بیتته‌وه، به‌لام ناره‌حه‌ته به لایه‌وه چونکه قورسی تیدایه و ئارام گرتنی زۆری ده‌وێت له سه‌ر نه‌خواردن و نه‌خواردنه‌وه و جیماع نه‌کردن له پیناو خوای گه‌وره، بۆیه خوای گه‌وره له فهرموده‌یه‌کی قودسیدا ده‌فهرمویت: (واز له خواردن و خواردنه‌وه و شه‌هوه‌ته‌که‌ی دینیت له پیناوی من).

۲/ ئارام گرتن له سه‌ر تاوان نه‌کردن و سه‌رپیچی نه‌کردنی فهرمانه‌کانی خودا: رۆزووگر نه‌فسی خۆی ده‌گرتته‌وه له تاوان و سه‌رپیچی کردنی فهرمانه‌کانی خوای گه‌وره؛ بۆیه خۆی دوور ده‌خاته‌وه له قسه‌ی بوچ و شایه‌تیدانی درۆ و گفتوگۆی رقاوی و جگه له‌مانه له تاوانه حه‌رام‌کراوه‌کان.

۳/ ئارام گرتن له سه‌ر قه‌ده‌ره‌کانی خوای گه‌وره: مرۆف له رۆژانی درێژ و گه‌رمدا تووشی ناره‌حه‌تی زۆر له ته‌مه‌لی و بێزاری و تینویتی ده‌بیت به‌لام ئارام ده‌گرت ئه‌میش له پیناو به ده‌سته‌پینانی په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره.

بۆیه کاتیک رۆزووگرتن هه‌ر سێ جو‌ره ئارام گرتته‌که‌ی تیدایه ئه‌مه وایکردووه که پاداشتی بێ سنوور و چه‌ند جار بیت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ} [الزمر: ۱۰] واته: {ته‌نها ئارام‌گران ئه‌جرو پاداشتی خویان وهرئه‌گرن به‌بێ ژماره، واته: ئه‌جرو پاداشتیکی یه‌کجار زۆر له به‌هه‌شتدا}. وئه‌م فهرموده‌یه به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که رۆزووی ته‌واو و کامل ئه‌وه‌یه که به‌نده واز له دوو شت به‌پینیت:

۱/ پۆژوو شکینره ههستیپکراوهکان: خواردن و خواردنهوه و جیماع کردن وئهوانه ی په یوه ندیان به مانه وه ههیه.

۲/ تاوان و سه ریچییه کرداریهکان: وه کو قسه ی پوچ وهاوار و توره ی و شایه تیدانی درۆ و سه رجه م تاوانه کانی تر.

بۆیه فهرمووی: (فلا یُفُتْ): واته: قسه ی نارهوا وناشیرین نه کات، (ولا یُصَحَّبْ): واته: قسه یه ک نه کات که بپیته هۆی فیتنه و دوو به ره کی نانه وه، هه رکه سیک ئه م دوو مه رجه به یئیتته دی: وازه یئان له پۆژوو شکینه رهکان، و وازه یئان له نه ه ی لیکراوهکان؛ ئهوا پاداشتی پۆژووگرتنی بۆ ده نووسریت، وئه وه ی سه ریچییه کرداریهکان ئه نجام بدات ئهوا پاداشتی پۆژووگرتنه که ی که م ده کات به یی تاوانه که، پاشان پینموینی کرد بۆ ئه وه ی ئه گهر که سیک به پۆژوو بوو ویه کیکی تر جوینی پیدئا ئهوا با یی بلیت: (من به پۆژووم). واتا: ئه م قسه یه بکات و وه لامی جوینه که نه داته وه، بۆ ئه وه ی جویندەر خۆی به گه وه نه زانیت به رامبه ری و بزانتیت ئه و که سه پارێزگاری له کاملی پۆژوو که ی ده کات، وگوێرایه لی فه رمانی خودا و فه رمانی پیغه مبه ره که یه تی، و پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: (الصيام جنة)، واته: (پۆژووگرتن قه لغانه)، واته: پارێزگاره چونکه به هۆیه وه به نده خۆی ده پارێزیت له تاوانه کان و خۆی دوورده خاته وه له دۆزه خ.

پاداشتی ئیستا: ئه وه یه پۆژووگر له پاش خۆئاوا بوون پۆژوو که ی ده شکینیت و دلی خۆشه به په رسته نه که ی، و ههروه ها دلی خۆشه به وه ی ئاره زوو هه لاله کانی جینه جی بکات پاش ئه وه ی قه ده غه ی لیکرا بوو به درپژایی ئه و پۆژه. و پاداشتی دواتر: دلی خۆشه به گه یشتن به په ره وردگاری و به ده سته یئانی پازی بوونی و به خشینه کانی له قیامه تدا، وئه م پاداشته ی ئیستا نمونه یه که بۆ بیره یئانه وه ی پاداشتی قیامه ت. پاشان پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- سویندی خوارد به وه ی که بۆنی ناو ده می پۆژووگر لای خودا له بۆنی میسک خۆشتره، و له ربوایه تیکدا: (أطيب عند الله يوم القيامة)، واته: (بۆنه که ی خۆشتره لای خوای گه وه ره له پۆژی قیامه تدا).

وخوای گه وره پاداشتی رۆژووگران ده داته وه له قیامه تدا به خوشبوونی بۆنی ده میان له قیامه تدا به بۆنیک خوشتر له بۆنی میسک پاش ئه وهی بۆنی ناو ده میان گۆرا به هۆی رۆژووگرته وه له پیناو خوای گه وره.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. رۆونکردنه وهی فەزڵ و پله و پاپیهی رۆژووگرتن که ده بیته هۆی پاراستنی بهنده له شه هوه ته حه رامکراوه کانی دنیا، و ده بیته هۆی پاراستنی له سزای دۆزه خ له قیامه تدا.
۲. له ئادابه کانی رۆژووگرتن: وازهینان له قسه ی ناره و خراب، ئارام گرتن له سه ر ئازاردانی خه لکی، و چاکه کار بوون به رامبه ر به خراپه یان.
۳. رۆژوگر یان خوا په رست ئه گه ر ئاسووده بیته به هۆی ته و او کردنی په رستنه که ی؛ ئه مه له پاداشتی که م ناکاته وه له قیامه تدا.
۴. ئاسووده یی ته و او وکامل له کاتی گه یشتنه به په ره رده رگه ر - سبجانه و تعالی - ، له و کاته دا ئارامگه ران و رۆژووگران پاداشت و ه رده گه رن به ی ژماردن.
۵. رینگه پیدراوه که سه یکه په رستنه کان و کرده وه چاکه کانی خۆی بو خه لکی باس بکات، ئه گه ر پپو یسته یه یان به رژه وه ندیبه کی تیدا بیته و ئه مه ریا نییه کاتی که ده لیت: (من به رۆژووم).
۶. ئه و رۆژووگه ری که رۆژووه که ی کامل و توکمه یه ئه و که سه یه که ئه ندامه کانی به دوور ده گریت له گونا هه کان و تا وانه کان، و زمانی به دوور ده گریت له درۆ کردن و قسه ی ناره و و شاهیدانی درۆ، و سه کی به دوور ده گریت له خواردن و خواردنه وه.
۷. جه ختکردنه وه له سه ر نه یی کردن له غه ئه غه لب و ده مه قالی و هاوار کردن له کاتی به رۆژوو بو وندا، ئه گه ر نا جگه له رۆژوو وه وانی ش له م شتانه دا نه یی لیکرا وه.
۸. ئه م فهرمووده له وانه یه که پیغه مبه ر ﷺ له په ره رده رگه ری وه ده یگه رتیه وه، و پیی ده ووتریت: فهرمووده ی قودسی یان خودای - ئیلاهی -، و پژه - له فز - و مانا که ی له خودا وه یه، به لام تایبه تمه ندیبه کانی قورئانی تیدا نیه؛ که به هۆیا نه وه قورئان جیا وازه له هه رقه سه یه کی تر، له په رستن ئه نجامدان به خو ئینده وه ی و ده ستنو ئژگرتن له کاتی خو ئیندی و ته حه دا کردن پیی و مو عجه زه ئاسا و هتد.

(۱۹۹) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۱۹۹) - له ئهې هوره پړه وه - پړزای خوای لیبیت- که پڼغه مبهري خدا ﷺ دهغه رمویټ: «ئوهی مانگی رهمه زان به پړوړو بیت به باوه وئیمان هه وچاوه پړی پاداشت بیت له سهری له لایه ن خوداوه، ئهوا خوای گه وړه له هه موو تاوانه کانی پېشووی خوش ده بیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سهری]

شیکردنه وه:

پڼغه مبهري ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات هه رکه سیک مانگی رهمه زان به پړوړو بیت به باوه پړه وه، و باوه پړی به فهرزیتی پړوړو گرتن هه بیت وئو پاداشته زوره ی خوای گه وړه ئاماده ی کردوه بو پړوړو گران، ومه به ستی له م پهرستنه ی پړه زامه ندی خوای گه وړه بیت نه ک بو پړیا وړپامای بیت ئهوا خوای گه وړه له هه موو تاوانه کانی پېشووتری خوش ده بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. فهزل وپله وپایه ی دلسوزبون - ئیخلاص- له پړوړو گرتن وهه موو پهرستن وکرده وه چاکه کاندا.

(۴۱۹۶)

(۲۰۰) - عن سهل بن سعد رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم

قال: «إن في الجنة بابا يقال له: الرِّيَّانُ، يدخل منه الصائمون يوم القيامة، لا يدخل منه أحد غيرهم، يقال: أين الصائمون؟ فيقومون لا يدخل منه أحد غيرهم، فإذا دخلوا أغلق فلم يدخل منه أحد». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۰۰) - له سه هلی کوری سه عده وه - پړزای خوای لیبیت- که پڼغه مبهري ﷺ دهغه رمویټ: «له به هه شتدا ده رگایه ک هه یه، یتی دهووتریت: پریان، پړوړو گره کان له یوه ده چنه ژووره وه (بو نیو به هه شت) له پړوی قیامه تدا،

جگه له ئەوان کەسی تر لهو دەرگایهوه ناچیتە ژوورهوه، دهووتریت: له کوین
 رۆژووگرهکان؟ هه‌نده‌ستن و به‌ره‌و دەرگا که پێش ده‌که‌ون، جگه له ئەوان
 کەسی تر لهو دەرگایهوه ناچیتە ژوورهوه، ئە گەر هه‌موویان چوونه ژوورهوه؛
 دەرگا که داده‌خریت و کەسی تر (لهو دەرگایهوه) ناچیتە ژوورهوه». [صه‌حیحه]

- [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

واتای فه‌رمووده‌که: له پێشه‌وه‌ی به‌هه‌شتدا دەرگا که هه‌یه ناوی په‌یانه،
 تایبه‌ت به‌ رۆژووگران، جگه له ئەوان کەسی تر لهو دەرگایهوه ناچیتەوه
 ژوورهوه، ئەوه‌ی پارێزگاری بکات له رۆژووگرته‌ی فه‌رزه‌کان و سونه‌ته‌کان، ئەوا
 فره‌شته‌کان لهو دەرگایهوه بانگی ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی بجیتە نیو به‌هه‌شته‌وه،
 و ئە گەر رۆژووگران چوونه ژوورهوه ئەوا دەرگا که داده‌خریت و کەسی تر لهو
 دەرگایه ناچیتە نیو به‌هه‌شته‌وه.

(٣٧٣٨)

(٢٠١) - عن أبي هريرة رضي الله عنه : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال: «إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ، فَتُحْتِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصَفَّتِ
 الشَّيَاطِينُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٠١) - له ئەبی هورهیرهوه - په‌زای خوای لیبیت- که پێغه‌مبه‌ری خودا
 ﷺ ده‌فه‌رمووت: «ئە گەر په‌مه‌زان هات؛ دەرگا کانی به‌هه‌شت ده‌کرێنه‌وه
 و دەرگا کانی دۆزه‌خ داده‌خرین، وشه‌یتانه‌کان کو‌ت و زنجیر ده‌کرین». [صه‌حیحه]
 - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

واتای فه‌رمووده‌که: (ئە گەر په‌مه‌زان هات؛ دەرگا کانی به‌هه‌شت ده‌کرێنه‌وه
 و دەرگا کانی دۆزه‌خ داده‌خرین، وشه‌یتانه‌کان کو‌ت و زنجیر ده‌کرین): ئەم سێ
 شته‌ رووده‌دات له‌ په‌مه‌زاند:

۱/ ده‌رگاکانی به‌هه‌شت ده‌کرتیه‌وه؛ ئەمیش بۆ هاندانی ئەوانه‌ی په‌رستن و‌کرده‌وه‌ی چاک ئەنجام‌ده‌دن وه‌کو نوێژکردن و‌پۆزوو‌گرتن و‌خێرکردن و‌زیک‌کردن و‌قورئان خوێندن و‌کرده‌وه‌ی زۆری تر.

۲/ ده‌رگاکانی دۆزه‌خ داده‌خ‌ڕین؛ ئەمیش به‌هۆی که‌می تاوان و‌گوناه‌ی ئێمانداران له‌ مانگه‌دا.

۳/ شه‌یتانه‌کان زنجیر ده‌ک‌ڕین، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی متمانه‌پیکراوی باشدا له‌ (سنن النسائي) و (مسند أحمد) تر دا وشه‌ی هاتووه: (المَرْدَة) هاتووه، و‌اتا: (شه‌یتانه‌ مله‌وره‌ به‌هێزه‌کان)، وه‌ه‌روه‌ها له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی سه‌حیحا له‌ (الترمذي) و (النسائي) و (ابن ماجه) ئەم ده‌قه هاتووه: (ومردة الجن)، و‌اتا: (جنۆکه‌ مله‌وره‌ به‌هێزه‌کان)، له‌ جنۆکه‌کان ئەوانه‌ی که‌ پێیان ده‌ووتریت: (المَرْدَة: ئەلمه‌رده)؛ ئەو شه‌یتانانه‌ن که‌ زۆر زۆر دژایه‌تی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ده‌که‌ن، و‌زنجیر ده‌ک‌ڕین به‌ و‌اتای ئەوه‌ی ده‌ستیان ده‌به‌ست‌رتیه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی ئەو زیانانه‌ نه‌ده‌ن و‌ئەو ئازارانه‌ نه‌گه‌یه‌نن که‌ له‌ جگه‌ له‌ په‌مه‌زاندایان‌کرد، وه‌ه‌موو ئەمه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی‌کردووه‌ هه‌ق و‌پراستییه‌ و‌بۆ ئومه‌ته‌که‌ی وه‌کو ئامۆژگاری باسی‌کردووه‌ بۆیان، بۆ ئەوه‌ی چاکه‌ و‌خێر ئەنجام‌ده‌ن و‌ئاگادار بن له‌ شه‌ر و‌خراپه‌.

(۱۰۱۰۷)

(۲۰۲) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ نَسِيَ

وَهُوَ صَائِمٌ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۰۲) - له‌ ئەب‌ی هوره‌یره‌وه -په‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌یت: «هه‌رکه‌س‌یک به‌ پۆزوو بی‌ت وبه‌ هۆی له‌ بیرچ‌وونه‌وه‌ بخوات یان بخواته‌وه؛ ئەوا با پۆزووه‌که‌ی ته‌واو بکات (نه‌یشک‌ینیت)، چونکه‌ ئەوه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ر‌زقی خ‌واردن و‌خ‌واردنه‌وه‌ی پ‌ی به‌خشیووه‌».

[صه‌حیحه] - [بوخاری و‌موس‌لیم ه‌اوران له‌سه‌ری]

شیکردنهوه:

شهریعتی ئیسلامی بنیاتتراوه له سهر ئاسانکاری، وئهرک خستنه سهر مرؤفه کان به گوێهێ توانایان، ورهخنه لینه گرتن له کاتی نه بوونی توانا یان نه بوونی بژارده. وله وانەیش: ئەوێ بخوات وبخواتهوه، یان شتیکی تر ئەنجامبدات که پۆژووه که ی بشکینیت له پۆژی ره مه زاندا یان ههر پۆژووگرتنیکی تر، ئەوا با پۆژووه که ی بهردهوام بکات، چونکه ئەمه به ئەنقهست وبه بژارده ی خۆی نه بووه، بۆیه ههر کرده وه یه ک مرؤف بیکات پێش نیهت هینانی له سهر ئەم کاره ئەوا کاریگهری نابێت له سهر پۆژووه که ی، به لکو ئەمه وه کو به خشینیکه له لایه ن خوای گه وه که رزقی خواردن وخواردنه وه ی پ به خشیوه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. دروستی پۆژووی ئەو که سه ی بخوات یان بخواته وه به هۆی له بیرچوونه وه.
۲. هیچ گونا هیک نییه له سهر ئەو پۆژووگه ی که ده خوات یان ده خواته وه به هۆی له بیرچوونه وه وه؛ چونکه ئەمه به ویستی خۆی نه بووه.
۳. میهره بانی خوای گه وه به رامبه ر بهنده کانی و ئاسانکاری بۆیان، وهه لگرتنی بارگانی و ناره حه قی له ئەستۆیان.
۴. پۆژووگر پۆژووه که ی ناشکیت به و شتانه ی پۆژوو پوچه ل ده که نه وه؛ مه گه ر ئەم سئ مه رجه ی تیدا بیت:
- ۱- ده بیت زانا وبه ئاگا بیت، ئەگه ر به نه زانینه وه بیت ئەوا پۆژووه که ی ناشکیت.
- ۲- ده بیت له بیر بیت که به پۆژووه، ئەگه ر به هۆی له بیرچوونه وه بیت؛ ئەوا پۆژووه که ی دروسته وقه زا کردنه وه ی له سهر نییه.
- ۳- ده بیت به بژارده ی خۆی بیت نه ک ناچار کرابیت به خواردن یان خواردنه وه ی شتی که له وانە ی پۆژوو ده شکین.

(٤٥٢٥)

(۲۰۳) - عن عائشة رضي الله عنها: «أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يعتكف في العشر الآخر من رمضان، حتى توفاه الله عز وجل، ثم اعتكف أزواجه بعده». وفي لفظ «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعتكف في كل رمضان، فإذا صلى الغداة جاء مكانه الذي اعتكف فيه». [صحيح] - [الرواية الأولى متفق عليها. الرواية الثانية رواه البخاري]

(۲۰۳) - له عائشیه وه - رِزای خَوای لَبِیْت - دَلِیْت: «بِیْغِهِمْبَر ۞» له ده شهوی کُوتای رِمه زان ئِیعَتیکافی ده کرد، هه تا خَوای گه وره رُوحی کِیش، پاشان خِیزانه کانی له پاش ئه و ئِیعَتیکافیان ده کرد». وله گِیرانه وه به کی تردا: «بِیْغِهِمْبَر ۞» هه موو رِمه زانِیک ئِیعَتیکافی ده کرد، ئه گهر نوئِزی به یانی ئه نجام بدایه؛ ده گه راپه وه بُو ئه و شوئینه ی که ئِیعَتیکافی تَییدا ده کرد». [صه حیه] - [بوخاری گِیراپه تیه وه - بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

عائیشه - رِزای خَوای لَبِیْت - باسی ئه وه ده کات که بِیْغِهِمْبَر ۞ له ده شهوی کُوتای رِمه زاندا ئِیعَتیکافی ده کرد، ئه ویش بُو ئه وهی بگه رِیْت به دَوای پاداشتی په رستن له شهوی قه دردا، له پاش ئه وهی که زانی شهوی قه در له کُوتا ده شهوی رِمه زانه، وهه تا مردن بهم شِیْوه به رده وام بوو. وعائیشه باسی ئه وه ده کات که ئهم حوکمه ماوه ته وه و تایبِت نیه به بِیْغِهِمْبَر ۞، چونکه خِیزانه کانی له پاش خَوای ئِیعَتیکافیان کرد.

وله گِیرانه وه به کی تردا: عائیشه - رِزای خَوای لَبِیْت - ئه وه رِوونده کاته وه که بِیْغِهِمْبَر ۞ ئه گهر نوئِزی به یانی ئه نجام بدایه ئه و ده چوووه شوئنی ئِیعَتیکاف کردنی؛ بُو ئه وهی خَوای یه کلای بکاته وه بُو په رستی خَوای گه وره وپارانه وه، وئِیعَتیکاف کردنی کامل کاتِیک دِیته دی که هه موو په یوه ندیه کان بچِرِیْنی له گه ل بوونه وه ره وه کان.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. ئیعتیکاف کردن له مزگه وندا؛ ریگه پیدراوه، تہانہت بو ئافرہ تانیش بہ پیی ریکارہ شہرعییہ کان، وبہ مہرجی دووریون له فیتنہ.
۲. جہختکراوہ تہوہ لہ سہر ئیعتیکاف کردن بہ تاییبہت له کؤتا دہ رۆژی مانگی رہمہ زان؛ چونکہ بہ بہر دہوامی ئہمہ کردہوہی پیغہمبہر ﷺ بووہ.
۳. ئیعتیکاف کردن سونہ تیکی بہر دہوامہ وحوکمہ کہ چہسپاوہ وھلنہوہ شینراوہ تہوہ (نہسخ نہ کراوہ تہوہ)، چونکہ خیزانہ کانی پیغہمبہر ﷺ له پاش خوئی ئیعتیکافیان دہ کرد.

(۴۴۹۵)

(۲۰۴) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يَجْتَهِدُ فِي رَمَضَانَ مَا لَا يَجْتَهِدُ فِي غَيْرِهِ، وَفِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْهُ مَا لَا يَجْتَهِدُ فِي غَيْرِهِ».

[صحیح] - [رواہ مسلم]

(۲۰۴) - له عائیشہ وھ - رەزای خوای لیبیت - دەئیت: «پیغہمبەر - صلی اللہ علیہ وسلم - ئەو ھەول وکۆششە زۆرە دیکرد بۆ پەرستن لە رەمەزاند لە مانگەکانی تردا بەو شیوہیە نەبوو، ولە دە شەوی کۆتایی رەمەزاند ئەو ھەول وکۆششە زۆرە دیکرد بۆ پەرستن لە شەوەکانی تر بە شیوہیە نەبوو». [صەحیحە] - [موسلم گێراویەتیەو]

شیکردنەوہ:

عائیشہ - رەزای خوای لیبیت - لەم فہرموودہیەدا باسی پەرستنی پیغہمبەر - صلی اللہ علیہ وسلم - دەکات لە مانگی رەمەزاند، ئەویش ئەوہیە: کہ ئەو ھەندە کۆششی دەکرد بۆ پەرستنی خوای گەورە لە مانگەکانی تر بەو شیوہیە نەبوو؛ چونکہ مانگیکی پیرۆزە، خوای گەورە فەزلی داوہ بە سەر مانگەکانی تر، ئەگەر دە شەوی کۆتایی بواہ ئەو کۆششی بۆ پەرستنی خوای گەورە زیاتر دەکرد؛ چونکہ دە شەوی کۆتایی شەوی قەدری تێداہ کہ خێری پەرستن لەم شەوہدا

به گویره خیری په‌رستی هه‌زار مانگه، چونکه کۆتا رۆژه‌کانی مانگی رهمه‌زان بویه ئه‌ویش کۆتایی پیده‌هینا به چاکترین کرده‌وه‌کان.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. ئامۆزگاری کردن به زۆر ئه‌نجامدانی کرده‌وه چاکه‌کان و په‌رسته‌کان له مانگی رهمه‌زاندا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی وده‌شوی کۆتایی ئه‌و مانگه به‌تایبه‌تی.
۲. ده‌شوی کۆتایی رهمه‌زان؛ له‌شوی بیست ویه‌که‌وه ده‌ستپیده‌کات هه‌تاوه‌کو کۆتایی ئه‌و مانگه پیرۆزه.
۳. سوننه‌ته مروف کاته رێزدار و فه‌زداره‌کان به‌هه‌ل بزانیته‌ بوئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی چاک و په‌رستنیان تیدا ئه‌نجام بدات.

(۳۷۵۵)

(۲۰۵) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دَخَلَ الْعَشْرَ أَحْيَا اللَّيْلَ، وَأَيَّقُظْ أَهْلَهُ، وَجَدَّ وَشَدَّ الْمِئْزَرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۰۵) - له عایشه‌وه - ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌نب‌یت- ده‌ل‌یت: «پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر ده‌ش‌و‌ی ک‌ۆ‌ت‌ایی به‌ات‌ایه؛ ش‌ه‌وه‌کان‌ی ز‌ین‌د‌و‌ده‌ک‌رده‌وه، و‌خ‌یز‌انه‌کان‌ی هه‌ل‌ده‌ستان‌د، و‌ه‌ه‌ول و‌ک‌ۆ‌ش‌ش‌ی ز‌ۆ‌ری ده‌کرد، و‌له‌ خ‌یز‌انه‌کان‌ی دو‌ور‌ده‌که‌وته‌وه». [ص‌ه‌ح‌ی‌ح‌ه] - [بو‌خ‌اری و‌م‌وس‌ل‌یم ه‌او‌ران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر ده‌ش‌و‌ی ک‌ۆ‌ت‌ایی ر‌ه‌م‌ه‌زان به‌ات‌ایه؛ ئه‌وا ز‌ین‌د‌و‌وی ده‌ک‌رد‌نه‌وه به‌ج‌ۆ‌ری ج‌یا‌وا‌ز له‌په‌ر‌س‌ته‌کان، و‌خ‌یز‌انه‌که‌ی‌انی هه‌ل‌ده‌ستان‌د، و‌ک‌ۆ‌ش‌ش‌ی ده‌کرد ب‌ۆ ئه‌وه‌ی په‌ر‌س‌ته‌کان‌ی به‌ج‌و‌انی و‌ز‌ۆ‌ری ئه‌ن‌ج‌ام‌ب‌د‌ات زیاد له‌ح‌ال‌ه‌تی ئ‌اس‌ایی، و‌خ‌ۆ‌ی ب‌ۆ په‌ر‌س‌تن یه‌کل‌ایی ده‌ک‌رده‌وه و‌نه‌ده‌چ‌وو‌ه ل‌ای خ‌یز‌انه‌کان‌ی ب‌ۆ ج‌یم‌اع ک‌ردن.

له سووده‌کانی فهرمووده‌که:

۱. هاندان بۆ به‌هه‌ل‌زانیی کاته پیرۆزه‌کان بۆ ئه‌نجامدانی کرده‌وه چاکه‌کان تییاندا.

۲. نه‌وه‌وی ده‌لّیت: هه‌روه‌کو له‌م فه‌رمووده‌یه‌وه‌ روون ده‌بّیته‌وه: سوننه‌ته له‌ ده‌ی کو‌تای پهمه‌زاندای په‌رسته‌نه‌کان زیاد بکات، هه‌روه‌ها سوننه‌ته شه‌وه‌کانیان زیندوو بکرتنه‌وه به‌ ئه‌نجامدانی په‌رسته‌نه‌کان.
۳. پّیویسته له‌سه‌ر به‌نده که‌ خه‌مخو‌ر بّیت سه‌باره‌ت به‌ خاو‌خیزانی وه‌رمانی په‌رستنیان پّیبکات، وئارامگر بّیت له‌سه‌ریان.
۴. ئه‌نجامدانی کرده‌وه خیر وچاکه‌کان پّیویستی به‌ پیدایگری وئارامگرتن وخو‌راگری هه‌یه.
۵. نه‌وه‌وی ده‌لّیت: زانایان نا‌کوکن سه‌باره‌ت مانای ده‌سته‌واژه‌ی (ئیزاره‌که‌ی توند ده‌کرد)، ده‌ووتریت: کو‌شش‌کردنه له‌ په‌رستندا زیاتر له‌وه‌ی پّیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌نجامیده‌دا له‌ کاته‌کانی تردا، وماناکه‌ی: خو‌یه‌کلایی کردنه‌وه بو‌ په‌رسته‌نه‌کان، ده‌ووتریت: (ئیزاره‌که‌م توند کرد بو‌ ئه‌و کاروباره‌)؛ واتا: خو‌م یه‌کلایی کرده‌وه بو‌ ئه‌نجامدانی، هه‌روه‌ها ووتراه: ده‌سته‌واژه‌یه‌که به‌کاردیت وه‌کو ئاماره‌یه‌که بو‌ دوورکه‌وته‌وه له‌ ئافره‌تان و سه‌رقالبوون به‌ په‌رسته‌نه‌کان.

(٤٩٤٤)

(٢٠٦) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من صام يوماً في سبيل الله بعد الله وجهه عن النار سبعين خريفاً». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٠٦) - له‌ ئه‌بّی سه‌عیدی خودریه‌وه - په‌زای خوای لی‌بیت- ده‌لّیت: پّیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «ئه‌وه‌ی روژیک له‌ پّیناو خوای گه‌وره به‌ روژوو بّیت؛ ئه‌وا خوای گه‌وره رووی دوور ده‌خاته‌وه له‌ دۆزه‌خ به‌ ئه‌ندازه‌ی حه‌فتا پایز (حه‌فتا سال)». [صه‌حیحه‌] - [بو‌خاری و موس‌لیم هاواران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پّیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی ئه‌وه ده‌دات که‌ هه‌ر که‌سێک له‌ پّیناو خوای گه‌وره روژیک به‌ روژوو بّیت ئه‌وا خوای گه‌وره رووی ئه‌و که‌سه‌ حه‌فتا سال دوور ده‌خاته‌وه له‌ ئاگری دۆزه‌خ، ئه‌مه‌یش به‌هۆی خو‌کو‌شش کردن وجیهادی

نەفس وئارام گرتن لەسەر ناپەحەتیه کانی پۆژوو، و دوور خستنهوهی له دۆزهخ و اتای نزیك کردنهوهیه تی له بهههشت.

له سووده کانی فەرموده که:

۱. نهوهوی ده‌لێت: ئاماژهیه بۆ فه‌زلی پۆژووگرتن له پیناو خوای گه‌وره، ئەمیش به‌سەر ئەوانه‌دا جێبه‌جێ ده‌بێت که به‌هۆی پۆژووگرتنه‌وه تووشی زیان نابن، و ماف پشت گوێ ناخهن، و نابێت به‌ریه‌ست له پێش جه‌نگ و نه‌رکی تر له ئه‌رکه‌کانی جیهاد کردن.

۲. ئامۆژگاری و هاندان بۆ پۆژووگرتنی سونه‌ت.

۳. واجبیتی دڵسۆز بوون و داوا کردنی ره‌زامه‌ندی الله، و نابێت بۆریا و ناوبانگ و مه‌به‌ستی تر پۆژوو بگرێت.

۴. سیندی ده‌لێت: کاتیك ده‌فه‌رموێت: (له پیناو خوای گه‌وره)؛ له‌وه‌یه مه‌به‌ست ته‌نها چاککردنی نه‌ت بێت، و له‌وه‌یه مه‌به‌ست پۆژووگرتن بێت له‌کاتی جه‌نگ و جیهاددا، و دووه‌میان ماناکه‌ی رووتیه‌.

۵. ئێین جه‌هر ده‌لێت: کاتیك ده‌فه‌رموێت: (سبعین خریفاً: به‌ ئەندازه‌ی هه‌فتا پایز - سال-)؛ پایز کاتیکی زانراوه له‌ سالد، و مه‌به‌ستی لێ سالد، و باسکردنی پایز به‌تایبه‌ت به‌ ئاوه‌ینانی وه‌رزه‌کانی تر - هاوین و زستان و به‌هار-؛ به‌هۆی ئەوه‌یه چونکه پایز به‌ره‌مه‌دارترین وه‌رزه‌کانی سالد و تێیدا جو‌ره‌ جیاوازه‌کانی به‌رووبووم دروێنه‌ ده‌ک‌رێت.

(٤٤٣٦)

(٢٠٧) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: «أوصاني خليلي صلى الله عليه وسلم بثلاث: صيام ثلاثة أيام من كل شهر، وركعتي الضحى، وأن أوتر قبل أن أنام». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٠٧) - له ئه‌بی هورهیره‌وه - ره‌زای خوای لێبێت- ده‌لێت: «خه‌لیله‌که‌م ﷺ فهرمانی سێ شتی پێک‌ردم: پۆژووگرتنی سێ رۆژ له‌ هه‌موو مانگیك، و دوو رێکات نوێژی چێشته‌نگاو، و نوێژی وێتر بکه‌م پێش خه‌وتن». [خه‌لیل: ئه‌وپه‌ری به‌رزى پله‌ی خۆشه‌ویسته‌یه] [صه‌حیحه‌] - [بوخاری و موسلیم هاو‌پان له‌سه‌ری]

شیکردنه وه:

ئەم فەرمووده سێ ئامۆزگاری پێغه مبه‌ر ﷺ ی تیدایه:

۱/ ئامۆزگاری به‌ پۆزووگرتنی سێ پۆژ له‌ هه‌موو مانگێک؛ چونکه‌ چاکه‌ به‌ ده‌ ئه‌وه‌نده‌یه‌، بۆیه‌ پۆزووگرتنی سێ پۆژ وه‌کو پۆزووگرتنی هه‌موو مانگه‌که‌ وایه‌، وباشتر وایه‌ سێ پۆژه‌که‌ پۆژانی ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ی مانگی کۆچی بن هه‌روه‌کو له‌ هه‌ندێک فەرمووده‌دا هاتووه‌.

۲/ نوێژی چیشته‌نگاو (الضحی) بکات، وکه‌مترینی دوو رکاته‌، وبه‌ تایبه‌ت ده‌ره‌ه‌ق به‌ ئه‌وانه‌ی که‌ شه‌ونوێژ ناکه‌ن، وه‌کو ئه‌بو هوریره‌ که‌ سه‌رقالی خوێندنی زانست بوو له‌ سه‌ره‌تای شه‌ودا، وباشترین کاتیش بۆ نوێژی چیشته‌نگاو ئه‌و کاته‌یه‌ که‌ خۆری به‌یانی له‌ ئاسمانه‌ وکه‌ش وه‌ه‌وا گه‌رم ده‌بێت؛ وئهمه‌ش له‌ فەرمووده‌ی تردا هاتووه‌.

۳/ ئه‌وه‌ی شه‌ونوێژ ناکات له‌ کۆتایی شه‌ودا ئه‌وا با له‌ سه‌ره‌تادا شه‌ونوێژ بکات پێش ئه‌وی بخه‌وێت بۆ ئه‌وه‌ی کاته‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌رنه‌چێت.

له‌ سووده‌کانی فەرمووده‌که‌:

۱. جیاوازی ئامۆزگارییه‌کانی پێغه مبه‌ر ﷺ بۆ هاوه‌لانی: بنیات نراوه‌ له‌سه‌ر زانستی پێغه مبه‌ر ﷺ سه‌باره‌ت به‌ حاڵی هاوه‌لان، وئه‌وه‌ی گونجاوه‌ بۆ هه‌ریه‌کیان، که‌سی به‌هێز جیهاد بۆی گونجاوه‌، وخوا په‌رست په‌رستن بۆی گونجاوه‌، وزانا زانست بۆی گونجاوه‌، وبه‌و شیوه‌یه‌.

۲. ئێین حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی ده‌لێت: کاتێک ده‌فه‌رموێت: (پۆزووگرتنی سێ پۆژ له‌ هه‌موو مانگ)؛ وا ده‌رده‌که‌وێت که‌ مه‌به‌ست لێیان پۆژه‌ سپیه‌کان بێت، ئه‌مانیش بریتین له‌: سیانزه‌ وچوارده‌ وپانزه‌ی مانگی کۆچی.

۳. ئێین حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی ده‌لێت: سونه‌ته‌ نوێژی ویتیر بکریت پێش خه‌وتن، ئه‌میش ده‌ره‌ه‌ق به‌ ئه‌وانه‌ی متمانه‌یان نییه‌ له‌وه‌ی هه‌ستن بۆ شه‌ونوێژکردن.

۴. گرنگی ئەم سێ کرده‌وه‌یه‌؛ چونکه‌ پێغه مبه‌ر ﷺ وه‌سیه‌ت وئامۆزگاری هه‌ندێک له‌ هاوه‌لانی کردووه‌ سه‌باره‌تیان.

۵. ئێین ده‌قیقی عید ده‌لێت: کاتێک ده‌فه‌رموێت: (ودوو رکاتی چیشته‌نگاو)؛ لێره‌دا که‌مترین ژماره‌ی رکاتی باسکرد چونکه‌ به‌ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌که‌

جېبه جی دهبیت، وئەمیش بەلگەیه لەسەر ئەوەی نوێژی چێشتەنگو سونەتە، وکەمترین ژمارەى رکاتە کانی؛ دوو رکاتە.

٦. کاتی نوێژی چێشتەنگو: لە پاش دەرچوونی خۆر بە ماوەی چارەکە کاتژمێرێک، وماوەکەى درێژ دەبێتەووە هەتاووە کو دە خولەك پێش نوێژی نیوەرۆ، وژمارەى رکاتە کانی: کەمترینیان دوو رکاتە، وناکۆکی هەیه سەبارەت بە زۆرتەین ژمارەى رکاتە کانی؛ ووتراو: هەشت رکات، هەر وەها ووتراو: سنوور نییە بۆ زۆرتەینی.

٧. کاتی نوێژی ویتەر: لە پاش نوێژی عیسا هەتاووە کو دەرچوونی بەرە بەیان، وکەمترینی یەك رکاتە، وزۆرتەینی یانزە رکاتە.

(٤٥٣٨)

(٢٠٨) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله

عليه وسلم: «تَسَحَّرُوا؛ فَإِنْ فِي السَّحُورِ بَرَكَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٠٨) - له ئەنەسى كورى مالیکەووە -رەزای خواى لێبێت- کە پێغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: «پارشێو بکەن چونکە پارشێوکردن بەرەکەت وپەرۆزى

تێدايە». [صحيحه] - [بوخارى و موسليम هاواران لەسەرى]

شیکردنەووە:

پێغەمبەر ﷺ فەرماندەکات بە پارشێو کردن، کە بریتیه لە خواردن و خواردنەووە لە کاتی سەحەر (ماوەیەك پێش نوێژی بەیانی)، ئەمیش بۆ خو ئامادەکردنە بۆ رۆژووگرتن، وباسى دانانی دەکات لەم پارشێوکردنە چونکە بەرەکەت وپەرۆزى تێدايە بۆ سوودی دنیا و قیامەت. لە بەرەکەت و سوودەکانى پارشێوکردن:

- یارمەتیدەرە بۆ پەرستنى خواى گەورە لە رۆژدا.

- رۆژووگر بیتاقەت نابێت لە رۆژووگرتن بە بەردەوامى بە پێچەوانەى ئەو کەسەى پارشێو ناکات؛ چونکە تووشى ییزارى و قورسى دەبێت و ناتوانیت لە رۆژووگرتن بەردەوام بێت.

- وەرگرتنى پاداشت بە ھۆى شوێنکەوتنى فەرمانى پێغەمبەر ﷺ وپێچەوانە کردنى ئەھلى کتیب.

- له وهیه نوێژ بکات و ببه خشیت به ئه وه که سانهی که پیوستن، وله وهیه شتیک له قورئان بخوینیت و یادی خوی گه وه بکات.

- پارشیو کردن په رسته (عیباده ته) ئه گهر نیه تی په رستی خوی گه وه و شوینکه وتی پیغه مبه ر ﷺ بئیت بهم هه ستانه، و خوی گه وه له شه ریه ته که یدا دانای و نه یی زور هه یه.

- یارمه تیده ره بو ئه نجامدانی نوێژی به یانی بو یه فه رمانکراوه به دوا خستی پارشیو کردن بو ئه وهی ئه وه که سه ی پارشیو ده کات نه خه ویته وه که له وهیه نوێژی به یانی له ده ست بجیت، و ئه مه ش روویداوه، ئه وانه ی ئاماده ی نوێژی به یانی ده بن له کاتی په مه زاندا ژماره یان زورتره له پێش په مه زان ئه مه ش به هو ی هه ستان بو پارشیو کردن.

له سووده گانی فه رمووده که:

۱. پارشیو کردن سوننه ته، و ئه نجامدانی جیبه جیکردنی فه رمانی شه ریه ته.
۲. ئیبن حه جهر له (فتح الباری) دا ده ئیت: به ره که ت و پیرۆزی له پارشیو دا دیته دی له چه ند ریگایه که وه، له وانه یش: شوینکه وتی سوننه ته، و پێچه وانه کردنی خاوه ن کتێبه کانه - جوله که وگا وه کان-، و به هیزکردنی لاشه یه بو ئه نجامدانی په رستن، و زیادکردنی چالاکی لاشه یه، و دوورخستنه وهی ره وش خراپیه که له وهیه به هو ی برسیتیه وه روویدات، هوکاره بو خیر کردن له سه ر ئه وه که سه ی داوا ده کات یان له گه لی داده نیشیت بو خواردن له و کاته دا، هوکاره بو زیکر و نزا کردن له کاتیکدا که هیوا هه یه به وه لامدانه وهی نزا تیدا، و نوێکردنه وهی نیه ته بو ئه وه که سه ی بی ئاگا بووه لێ له پێش خه وتن.
۳. جوانی فی زکردنی پیغه مبه ر ﷺ چونکه حوکم و حیکمه تی پیکه وه با سکردووه؛ بو ئه وهی دل ئاسووده و فراوان بیته وه، هه رو هه با به رزی و مه زنی شه ریه ت ده ریکه ویت.
۴. ئیبن حه جهر ده ئیت: پارشیو ده کریت به که مترین بر له خواردن و خواردنه وه که که سیك ده یخوات یان ده یخواته وه.

(۲۰۹) - عن أبي عبيد، مولى ابن أزر، قال: شهدت العيد مع عمر بن الخطاب رضي الله عنه، فقال: هذان يومان نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن صيامهما: يوم فطرکم من صيامکم، واليوم الآخر تأکلون فيه من نُسُکِکُمْ. [صحیح] - [متفق علیه]

(۲۰۹) - له ئه‌بی عوبه‌ید، خزمه‌تکاری ئیبن ئەزه‌ر ده‌لێت: ئاماده‌ی جه‌ژن بووم له‌گه‌ڵ عومه‌ری کوری خه‌تاب -ره‌زای خوای لیبیت-، ووتی: «ئهم دوو رۆژه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هی کردوو له‌ رۆژووگرتن تییاندا: رۆژی شکاندنی رۆژوووه‌ کانتان (مه‌به‌ستی: یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی ره‌مه‌زانه‌)، و رۆژه‌ که‌ی تر: له‌ قوربانیه‌ کانتان ده‌خۆن (مه‌به‌ستی: رۆژه‌ کانی جه‌ژنی قوربانه‌)». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری و موسلیم هاو‌پان له‌سه‌ری]

شیگردنه‌وه‌:

خوای گه‌وره‌ دوو رۆژی جه‌ژنی داناوه‌ بۆ مسو‌لمانان، وه‌ه‌ریه‌ کێکیان به‌سته‌راوه‌ته‌وه‌ به‌ دروشمیکی (پێره‌سمیکی) ئاینی، رۆژی یه‌که‌می جه‌ژنی ره‌مه‌زان (رۆژی رۆژوو‌شکندن) په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ ته‌واو بوونی رۆژوو‌گرتنه‌وه‌، بۆیه‌ واجبه‌ له‌سه‌ر مسو‌لمان که‌ ئهم رۆژه‌ رۆژوو‌ ب‌شکینیت وه‌کو سوپاسگوزاریه‌ک بۆ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ته‌واو بوونی نیعمه‌تی رۆژوو‌گرتن، و‌بۆ ده‌ربیرینی نیعمه‌تی رۆژوو‌شکندن که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پێکردوو له‌ پاشان ته‌واو بوونی یه‌ک مانگ له‌ رۆژوو‌گرتن، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ} [البقرة: ۱۸۵] واته‌: {تا مانگه‌ که‌ (رۆژوو‌ بگرن) به‌ته‌واوی وبه‌ گه‌وره‌ ناوی خوا به‌رن له‌سه‌ر ئه‌و پێنمو‌ینیه‌ی که‌ کردوونی وتا سوپاسی (خوا) بکه‌ن}.

له‌ سووده‌ کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. هه‌رامبوونی رۆژوو‌گرتنی رۆژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و‌رۆژی جه‌ژنی قوربان و‌رۆژه‌ کانی ته‌شریق (۱۱ و‌ ۱۲ و‌ ۱۳ ی مانگی -ذی الحجة-)، چونکه‌ رۆژه‌ کانی ته‌شریق په‌یوه‌ستن به‌ رۆژی جه‌ژنی قوربان مه‌ گه‌ر بۆ که‌ستیک له‌ حه‌جدا بی‌ت و‌توانای سه‌ه‌ربیرینی ئاژه‌لێکی نه‌بێت؛ ئه‌وا بۆی هه‌یه‌ رۆژه‌ کانی ته‌شریق به‌رۆژوو‌ بی‌ت.

۲. ئىين حەجەر دەلىت: سوودى وه سفکردنى ئەم رۆژانه له وه دایه ئاماژە کردنه بۆ هوکاري واجیبتى رۆژوو نه گرتن تێياندا، ئەویش بۆ ئەوهى رۆژى چهژنى رهمهزان جیا بکرتتەوه له مانگی رۆژووگرتن، و بۆ پیشاندانی تهواو کردنى رۆژووگرتن، وه به رۆژوو نه بونی رۆژانی جهژنى قوریان: بۆ خواردنه لهو قوریانیهى سه رپر دراوه.
۳. سوننه ته وتاریژ له وتاره کهیدا باسی ئەو شتانه بکات که په یوه ندی به کاتی وتاره کهوه ههیه له حوکمه کان و پرووداوه گرنگه کانی نیو کۆمه لگا؛ له روانگهی شه ریعیه ته وه.
۴. خواردن له قوریانی؛ رینگه پیدراوه.

(۴۵۲۷)

- (۲۱۰) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]
- (۲۱۰) - له ئەبى هوریره وه- په زای خوای لیبت- که پیغه مبهری خودا ﷺ دهفه رمویت: «ئەوهى شه ونوئژ (نوئژى ته راویح) ئەنجامبدات له شهوى قه دردا به باوه ر وئیمانە وه وچاوه رپى پاداشت بیت له سه رى له لایه ن خوداوه؛ ئەوا خوای گه وره له هه موو تاوانه کانی پیشووی خوش ده بیت». [صه حیه] - [بوخارى و موسلیم هاوران له سه رى]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی فه زلی شه ونوئژ (نوئژى ته راویح) ده کات له شهوى قه دردا که له ده شهوى کۆتایی مانگی رهمه زاندایه، وهه رکه سیک کۆشش بکات تێیدا به نوئژکردن ونزا و قورئان خوئندن و یادی خوای گه وره، و باوه رى یی هه بیت و به و فه زله ی سه باره قى ها تووه، وهیوای به پاداشتی الله بیت -سبحانه وتعالى-، نه ک بۆ ریا و ناوبانگ بیت، ئەوا خوای گه وره له گونا هه کانی پیشووی خوش ده بیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. پاداشت و فه زلی شهوى (قه در) و ئاموژگارى به شه ونوئژکردن لهو شه وه دا.

۲. کرده‌وه چاکه کان قبول ناکرین مه گهر راستگوئی نیه تی له گه‌لدا بیّت.
۳. ئاماژه به بۆ فه‌زل و په‌حمه‌تی خوی گه‌وره، هه‌رکه‌سێک شه‌ونوێژ
ئه‌نجام‌بدات له‌ شه‌وی قه‌دردا به‌ باوه‌ر و ئیمانه‌وه‌ به‌ داواکردنی پاداشت له‌
لایه‌ن خوداوه؛ ئه‌وا خوی گه‌وره له‌ هه‌موو تاوانه‌کانی پێشوی خۆش ده‌بیّت.

(٤٢٠٢)

(٢١١) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم
يقول: «مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]
(٢١١) - له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه - په‌زای خوی لێبیّت - ده‌لیّت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری
خودا بوو ﷺ که ده‌یفه‌رموو: «ئه‌وه‌ی حه‌ج ئه‌نجام‌بدات، و قسه‌ی خراب
ونا‌په‌وا نه‌کات (نزیک نه‌بیته‌وه‌ له‌ خێزانی به‌چێژوه‌رگرتن)، و تاوان و گونا‌ه
ئه‌نجام نه‌دات ئه‌وا ده‌گه‌رێته‌وه‌ (له‌ حه‌ج کردنه‌که‌ی) وه‌کو ئه‌و په‌ژوه‌ی له‌
دایک بووه‌». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ روونی ده‌کاته‌وه‌ ئه‌وه‌ی حه‌ج بکات بۆ خوی گه‌وره (به‌ دڵسۆزی
و ئیخلاصه‌وه‌ بۆ خودا)، و کرده‌وه‌ی نا‌په‌وا نه‌کات له‌ کاتی رێپه‌رسی حه‌جه‌که‌دا
- کرده‌وه‌ی نا‌په‌وا وه‌کو جووتبوون و پێشه‌کیه‌کانی له‌ ماچکردن و به‌ریه‌گه‌وتن -،
وه‌ه‌روه‌ها هه‌ج قسه‌یه‌کی خراب نه‌لیّت، و فاسقێتی نه‌کات ئه‌میش هه‌موو تاوان
و گونا‌هه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه‌، و نمونه‌ی فاسقێتی بریتیه‌ له‌ کردنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی
ئیحرام، ئه‌وا له‌ حه‌ج کردنه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌ به‌ لیخۆشبوونه‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن
مندال له‌دایک ده‌بیّت به‌ بێ گونا‌ه.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. فاسقێتی و لادان و تاوانه‌کان به‌ گشتی له‌ هه‌موو حاڵه‌تێکدا نه‌هی لێکراوه،
به‌لام له‌ کاتی حه‌ج کردندا زیاتر جه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌نجام نه‌دانی کراوه‌ته‌وه‌
وه‌کو به‌گه‌وره‌دانانێک بۆ مه‌راسیمی حه‌ج کردن له‌ مالی خوی گه‌وره.

۲. مرؤف له دایک ده بیټ به بی تاوان وبه ریئه له هه موو تاوانیک وتاوانی کهسانی تر له نه ستو ناگریت.

(۲۷۵۸)

(۲۱۲) - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: «أَنْ تَلْبِيَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ».

قال: وكان عبد الله بن عمر يزيد فيها: «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۱۲) - له عبداللهی کوری عومره وهه - په زای خوايان لی بیټ - ده لیټ: (ته لیه) * ی پښه مبه ر ﷺ به م شیوه یه بوو: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ»، واته: «خودایه فه رمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد و ملکه چ بووین، خودایه فه رمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد و ملکه چ بووین و هیچ هاو به ش و شه ریک یت نیه، به دنیا ییه وه هه موو حه مد و سو پاس و مولک یت ته نها هه ر بۆ تویه، هیچ هاو به ش و هاو نه یت نیه».

ده لیټ: و عبداللهی کوری عومه ر نه مه ی زیاد ده کرد: «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ»، واته: «خودایه فه رمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد و ملکه چ بووین، و دنخو ش وئا سوو ده مان بکه له سه ر په رستی تۆ، و خیر هه مووی له نیو ده سته کانی تودایه، و مه به ستمان ته نها تویه له داوا کردنی پا داشت و کرده وه کانمان ته نها هه ر بۆ تویه». * (ته لیه و اتا: و له امدانه وهی بانگ کردن بۆ نه نجامدانی حه جی مالی خودا). [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

عبداللہی کوری عومەر -رہزای خویان لیبت- باسی چۆنیہ تی (تہلبیہ کردنی) پیغہمبەر ﷺ دەکات لە کاتی حەج و عومرەدا: (لبیک اللہم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک).

ئەمە دەربڕینی وەلامدانەوہی خۆای گەورەییە کاتیەک داوای کرد کہ بانگی خەلکی بکریت بۆ ئەنجامدانی حەج لە مائە پیرۆزەکە ی بە دڵسۆزی، و دەربڕینی سوپاس و دانپێدانان بە نیعمەتەکانی و بەوہی خواوەنداری ھەموو خۆلقینراوەکانە؛ لەمانەدا ھیچ شەریک و ھاوبەشیکی نییە، و ئین عومەر -رہزای خۆای لیبت- ئەم بەشە ی زیاد کرد کہ زیاتر دوو پاتدەکاتەوہ لەسەر ناوەرۆکی ئەم وەلامدانەوہی (ئەم تەلبیہ)، و دەییوت: (لبیک وسعدیک، والخیر بیدیک والرغباء إليك والعمل)، بۆیە سەرەنجای ھەموو کردەوہکان دەبێت بە تەنھا بۆ خۆای گەورە بێت بە مەبەستەوہ (نیەتەوہ) و دەبێت تەنھا داوای پاداشت لە ئەو بکریت لەسەر ئەنجامدانی کردەوہکان.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. دروستی تەلبیہ کردن لە کاتی حەج و عومرە کردندا، وجەختکردنەوہ لەسەر ووتنی؛ چونکہ دروشمی تایبەتی حەج و عومرەییە، ھەر وەکو چۆن تەکبیر کردن دروشمی نوێژە.

۲. ئین مونیر دەلیت: رێگە پێدان بە ووتنی تەلبیہ؛ ئامارەییە بۆ ریزلینانی خۆای گەورە -سبحانہ وتعالی- لە بەندەکانی، چونکہ ھاتنیان بۆ مائەکە ی بەھۆی بانگکردنیان بوو لە لایەن اللہ وە -سبحانہ وتعالی-.

۳. باشتەر وایە مەرؤف پابەندی تەلبیہ کردنی پیغہمبەر ﷺ بێت، و زیاد کردن بۆی ئاسایە چونکہ پیغہمبەر ﷺ رێگە ی پێداوہ، ئین حەجەر دەلیت: ئەمە ناوەندترین بۆچونە، سەرھتا ئەو تەلبیہ دەلیت کہ لە پیغہمبەرەوہ ھاتووہ ﷺ، و ئەگەر دواتر خۆی تەلبیہیەکی تر ھەڵبژێرت کہ لە ھاوہلانەوہ ھاتووہ یان خۆی دایھینیت و گونجاو بێت؛ ئەوا بە جیا دەلیت بۆ ئەوہی تیکەل نەبیت لە گەل ئەوہی لە پیغہمبەرەوہ ھاتووہ ﷺ، ئەمیش ھاویشوہی نزا کردنە لە کاتی تەحیاتدا، چونکہ پیغہمبەر ﷺ فەرمووی: پاشان

ئەو نزا وستایشه بکات که دهیهوئیت؛ واتا له پاش تهواو بوون لهو ستایش و نزیاهی که پیغه مبهەر ﷺ باسیکردوو.

٤. سوننه ته پیاو دهنگی بهرز بکاتهوه له کاتی تهلبیهدا، به لام ئافرهت دهنگی نزم دهکاتهوه له ترسی تووشبوون به فیتنه.

(٤٥٣٥)

(٢١٣) - عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ» يعني أَيَّامَ الْعَشْرِ، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قال: «وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ». [صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

(٢١٣) - له ئیبن عهباسهوه -رهزای خوايان لیبیت- که پیغه مبهیری خودا ﷺ دهفهرموئیت: «هیچ رۆژیک نیه که ئه نجامدانی کردهوهی چاک خوشهویست بێت لای خوای گهوره وهکو ئه م رۆژانه؛» مه بهست ده رۆژی یه که می (مانگی ذی الحجة) یه، ووتر: ئه ی پیغه مبهیری خودا، ته نانهت جیهاد وتیکۆشانیش له پیناو خوای گهوره؟ فهرمووی: «به ئی، ته نانهت جیهاد وتیکۆشانیش له پیناو خوای گهوره، جگه له پیاویک نه بێت که به نهفسی وهه موو مالی ده رچوو بێت، وبه هیچ شتیک له ئه وانه نه گه را بێته وه». [صه حیه] - [بوخاری و نه بو داود - گێڕاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهەر ﷺ روونیده کاته وه که ئه نجامدانی کردهوهی چاک له ده رۆژی یه که می مانگی -ذی الحجة- باشتره له ئه نجامدانیان له هه موو رۆژه کانی تری سأل.

وهاوه لان -رهزای خوايان لیبیت- پرسیاریان کرد له پیغه مبهەر ﷺ سه بارهت به جیهاد کردن له رۆژه کانی تر جگه له م دهیه، ئایا باشتره له ئه نجامدانی کردهوهی چاک له م ده رۆژه دا؟ چونکه جیگیر بوو له لایان که جیهاد کردن له باشترین کرده وه کانه.

پیغمبر ﷺ و هلامی دایه وه: ئه نجامدانی کردهوی چاک له م ده رۆژدا باشته له جیهاد کردن له رۆژه کانی تر، مه گهر موجهیدیک ده ریچیت به نه فسی وهه موو سامانی له پیناو الله ؛ رۆچی ده ریچیت وهه موو سامانه که ی له ده ست بدات. ئه م کردهویه باشته له ئه نجامدانی کردهوه چاکه کان له م ده رۆژه پیرۆزه.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. فه زلی ده رۆژی یه که می مانگی (ذی الحجة)، له سه ر مسوئمانه ئه م رۆژانه به هه ل بزانی ت بۆ ئه نجامدانی په رسته نه کان: یادی خوای گه وره، وقورئان خویندن، وته کیر وته هلیل وته حمید کردن -ووتی: سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر-، ونوێ کردن، ورۆژووگرتن، وهه موو کاره خیر وچاکه کان.

(٦٢٥٥)

(٢١٤) - عن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ». [صحيح] - [رواه أبو داود والدارمي والنسائي وأحمد]

(٢١٤) - له ئه نه سه وه - په زای خوای لیبت - که پیغمبر ﷺ ده فه رمویت: «جیهاد وتیکۆشان به رپا بکه ن به رامبه ر موشریکه کان به مالتان ونه فستان وزمانتان». [صه حیه] - [نه سائی وته بو داود وته حمه د وداره می - گپراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ فه رمان به ئیمانداران ده کات به وه ی که جیهاد ئه نجامبده ن له ژیر ده سه لاتی پیشه وا (ده سه لاتدار)، وه ژیر یه ک ئالا که ئالای هه موو ئیماندارانه، ومه به ست له جیهاد کردن بۆ به رزکردنه وه ی وشه ی خودا بیت (بۆ سه رخستنی ئیسلام بیت) نه ک بۆ مه به ستی دونیای، وجیهاد به م شیوانه ده بیت:

۱/ به مال: واتا به خشینی پاره وسامان بۆ کریڤی چهک، وئاماده کاری بۆ مواهیده کان، وبه و شیویه.

۲/ به نفس: دهستیگردنی جهنگ و جهاد بۆ که سیک که له توانیدا هه بیټ، و گونجاو و شایسته بیټ بۆ ئەم ئەرکه مه زنه، و جهاد کردن به به خشینی نه فس بنچینه ی سه ره کیه له جهاد کردن، ههروه کو خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۴۱]، واته: ﴿جهاد بکه و تیبکو ش به مال و گیانتان له پیناو خودا (له ریگهی خودا)﴾.

۳/ به زمان: ئەمیش به بانگخواری بۆ ئایینی خودا - سبجانه و تعالی - و بلا و کردنه وهی، و بهرگری کردن له ئیسلام، و وهلامدانه وهی گومانه کان سه بارت به ئایینی ئیسلام، و وهلامدانه وهی گفتوگۆی مولحید و بیباوهر و موشریکه کان، و بلا و کردنه وهی بانگه وازی ئیسلام به هه موو که رهسته و ئامرازیک له ئامرازه کانی راگه یاندنی سه رده م، ئەمیش بۆ سه لماندنی به لگه به سه ر ئه وانه ی سه رکه شن (عینادن)، وبه دهنگ له کاتی گه یشتندا و نه ی لیکردن و هه ره شه کردن و به و شیویه وبه هه رشیویه ک که پیلاندانانی تیدا بیټ بۆ دوژمنان، خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَتَّخِذُ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَيْتَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ [التوبة: ۱۲۰] واته: ﴿وهه ر زیانیک له دوژمن بده ن (له دیل کردنیان و کوشتنیان یان گرتنی مال و سامانیان) به هوی ئه مانه وه کرده وهی چاکیان بۆ ده نو سرت﴾، وبه و تارانیه که هانده ده ن بۆ جهاد کردن، وبه و تنه ی شیعر و هۆنراوه کان ههروه کو پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (اهجوا قریشا فإنه أشد علیهم من رشق النبل) [رواه مسلم]، واته: (هۆنراوه بلێ دژی قورپیش؛ چونکه ئەمه توندتر و نارهحه تتره له سهریان زیاتر له وه شانندی تیره کان).

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. هاندان بۆ جهاد کردن دژی موشریکه کان به نه فس و مال و زمان؛ هه رکه سیک به پی توانای، و جهاد کردن ته نها نه به ستراوه ته وه به جهنگ به ریا کردن به نه فس.

۲. فهـرمان به جیهاد کردن مه به سـت نه وهیه واجبه، له وهیه له سهر هه موو پیاوئیک واجب بـیت، یان له سهر کوّمه لئیک له پیاوان واجب ده بـیت و واجبـیتی له سهر کوّمه لئیک تر نامینیت نه گهر کوّمه لئیک هه سـتان به نه نجامدانی.

۳. خـوای گه وره جیهاد کردنی له شه ریعـه تدا داناوه بـۆ چهـند مه به سـتیک؛ له وانه یـش:

۱- به رهنـگار بوونه وهی شیرک وموشریکه کان؛ چونکه خـوای گه وره هه رگیز شیرک قبول ناکات.

۲- لابر دنی کو سـپه کانی پـیش رینگای بانگه وازی کردن بـۆ لای الله.

۳- پاراستنی بیرو باوه ری راست له هه موو نه و شـتانه ی دژیه تی.

۴- به رگری کردن له مسـولمانان؛ نیشـتمان وکه سایه تی - شه ر هـف وناو بانگ- و سامانیان.

(٦٤٥٩٧)

(٢١٥) - عن الحسن بن علي بن أبي طالب رضي الله عنهما قال: حفظت من

رسول الله - صلى الله عليه وآله وسلم: - «دَعَا يَرِيْبِكُ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ». [صحيح]

- [رواه الترمذي والنسائي وأحمد والدارمي]

(٢١٥) - له حسين كوري عهليه وه - رهزای خـوايان لـيبيـت- ده لـيـت: نه مه م

له به رکرد له پـيغه مبه ري خوداوه ﷺ ، که ده فه رموئـت: «واز له و شـتانه به يـنه که گو مانت لـيـيان هه يه، بـۆ شـتانيک که گو مانت لـيـيان نييه».

[صه حيحه] - [تيرمذی ونه سائی ونه حمهد وداره می - گيرايوانه ته وه]

شیکردنه وه:

پئويسته ئيماندار واز له و شـتانه به يـئـيـت که گو مانی تـيـيدا هه يه له ترسی که وئنه ناو نه نجامدانی حه رامه وه به بـه سـتکردن پـي، به لـکو پئويسته واز به يـئـيـت له و شـته ی که گو مانی تـيـيدا هه يه بـۆ نه و شـته ی که دنيـايه له حه لال بوونی وهیچ گو مانیکی تـيـدا نييه ودنـيا وئارامه له سهری، پئويسته به دواي شتی حه لالی بـيگومان و بـه خه وش بگه رـيـت، ودوور بکه وئـت له حه رامکراوه کان وشوبهه کان و نه و شـتانه ی که له نه فسدا دین وده چن.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. پێویسته مسوولمان بابهت و کاروباره کانی ژیانی له سهر یه قین و دنیایی دامه زراو بێت، و واز له شتی گومانای بهیئت، و به چاوڕۆشنیهوه دینداری بکات.
۲. نههی کردن له کردنی شته گوماناییه کان - شوبهه کان -.
۳. نه گهر ئارامی وهیوړیت دهوێت ئهوا واز له شتیک بهیینه که گومانان لێی هیه و دوووری بخه رهوه له خۆت.
- په حمه تی خوای گه وه به رامبه ر بهنده کانی چونکه فره مانێ پێیان کردووه به شتانی که ئارامی وهیوړی نه فسی تێدا یه، و نه هی لێیان کردووه له شتانی که تهووشی دله راوکی و ناره حه تیان ده کات.

(٤٥٦٤)

(٢١٦) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إن الله تجاور عن أمي ما حدثت به أنفسها، ما لم تعمل أو تتكلم» قال قتادة: «إذا طلق في نفسه فليس بشيء». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢١٦) - له ئه بی هورهیره وه - په زای خوای لیبی - که پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «خوای گه وه له ئومه ته که م خۆش بووه له شتیک که له نه فسی و ده رووی خۆیاندا ده یلینه وه، مه گهر کرده وهی پێکه ن یان بیلین (قه سه که ی ناو دلێان بێته سه ر زمانیان و ده ری یه رن)»، قه تاده ده لیت: «ئه گهر له نه فسی خۆیدا ته لاق بخوات؛ ئه مه هیه کاریگه ریه کی نا بێت (ته لاق نا که ویت)». [مه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

ئهم فره رمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وهی بهنده به پر سپار نییه به رامبه ر ئه و قسه وباس وهه وهس و یر کردنه وانه ی به سه ر دلیدا تپه ر دیت، به بی ئه وهی پێدا گیر بێت له سه ری یان قسه ی پێکات یان بیلیت، و ئه مێش به لگه یه له سه ر ئه وهی که ته لاقدان به هو ی قسه ی نه فسه وه نا که ویت؛ چونکه قسه

نییه، وئەم ھوكمانه لەسەر وشە و بێرکردنەو ە کاتیە کان دەدریئ ئەک لەسەر کردەو ە کانی دڵ وئەو بێرکردنەو ە بەردەوامانە ی کە شاراوەن.

لە سوودە کانی ە فرمودە کە:

۱. خوای گەورە -سبحانە وتعالی- لە مڕۆف خۆش دەبێت سەبارەت بە ئەو بێر وخە یالانە ی دێت بەسەر نەفسیدا ولە بیری خۆیدا دەیلێتەو ە یان بەسەر دڵیدا تێپەر دەبێت؛ بەمەرجێک نە یلێت وکردەو ە ی پێنە کات.
۲. ئە گەر مڕۆف تەنھا بێر لە تەلاق بکاتەو ە وبەسەر دڵیدا بێت، بەلام نە یلێت ونە ی نووسیت، ئەوا ئەمە تەنھا قسە ی نەفسە و بێرکردنەو ە یە وبە تەلاقدان دانانرێت.
۳. مڕۆف لێرسینەو ە ی لێناکرێت بەھۆی قسە و بێرکردنەو ە ی نەفسی بەمەرجێک لە دەروونیدا جێگیر نەبێت وقسە وکردەو ە ی پێنە کات.
۴. گەر وە ی رێزداری ئومەتی موحەمەد ﷺ ئامازە بۆی لێردا ئەو ە یە کە لێرسینەو ە یان لێناکرێت بەھۆی قسە و بێرکردنەو ە ی نەفسیان بە پیچەوانە ی ئومەتە کانی پیش ئیمە.

(۵۸۱۴۴)

(۲۱۷) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۱۷) - لە ئەبى ھورەیرەو ە -رەزای خوای لێبێت- کە پیغەمبەری خودا ﷺ دەفرمویت: «خوای گەورە سەیری شیو ە و سەروەت و سامانتان ناکات، بەئکو سەیری دڵ وکردەو ە کانتان دەکات». [صەحیحە]-[موسلم گێراویەتیەو ە]

شیکردنەو ە:

پیغەمبەر ﷺ باسی ئەو ە مان بۆ دەکات کە اللّٰه -سبحانە وتعالی- سەیری شیو ە و لا شە ی بەندە کانی ناکات، ئایا جوانن یان ناشیرینن؟ ئایا گەورەن یان بچووکن؟ ئایا ساغن یان نەخۆشن؟ و سەیری پارە و سامانیان ناکات، ئایا زۆرە یان کەمە؟ خوای

گه وره - عز وجل- له بهنده کانی ناپرسیته وه له سهر ئهم شتانه، به لکو سهیری دله کانیاں ده کات وئهو هی تئیدایه له ته قواداری و به قبن، وراستگویی و دلسوژی، یان مه بهستی ریا و نوابانگ، و سهیری کرده وه کانیاں ده کات له روانگهی چاک و نه شیایو ؛ و له سهر ئهمه پاداشتیان ده داته وه.

له سووده کانی فه رموده که:

۱. گرنگیدان به چاککردنی دل، و پا ککردنه وهی له هه موو وه سفیکی خراب.
۲. چاکبوونی دل به دلسوژی - ئیخلاص- ده بیت، و چاککردنه وهی کرده وه کان به شوینکه و تنی پیغه مبه ر ﷺ ده بیت، و هه ردوویان جی تیروانین له لای خوی گه وره و به هه ند وهرده گیرین له لای ئه وزاته مه زنه - سبحانه و تعالی-.
۳. نابیت مروّف تووشی له خو بایی بوون و سه رسامی بیت به نه فسی خوی به هو ی سامانه که ی یان جوانیه که ی یان لاشه ی یان هه رشتیکی تر له شتومه که کانی ژیا نی دنیا.
۴. هوشداریدان سه باره ت به گرنگیدان به رواله ت و پشتگو یخستنی ناخ و دل.

(۴۵۵)

(۲۱۸) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۱۸) - له ئه بی هوره پیره وه - ره زای خوی لیبت- که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمو ی: «خوای گه وره غیره ت ده کات، و ئیماندار غیره ت ده کات، غیره تی خوای گه وره ئه وه یه که ئیماندار کرده وه یه ک بکات که خودا حه رامی کردو وه له سه ری». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم ها وران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه که الله غیره ت ده کات و رقی ده بیته وه، هه روه کو چۆن ئیماندار غیره ت ده کات و رقی ده بیته وه، وهۆکاری غیره تی الله ئه وه یه ئیماندار حه رامیک ده کات که الله قه ده غه ی کردو وه له سه ری؛ وه کو زینا و نیربازی و دزی وهتد له تاوانه پیس و قیژه وه نه کان.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. ئاگاداریون له تورپه خوی گهوره و سزادانی ؛ ئە گهر سنووره کان تێپه رێندرا.

(۳۳۵۴)

(۲۱۹) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۱۹) - له ئەبى هورەیره وه - رەزای خوی لێبێت - پێغه مبهەر ﷺ دهفه رمویت: «خۆتان بپارێزن له ههوت تاوانه و ئیرانکه ره که»^۸. ووتیان: ئەى پێغه مبهرى خودا، ئەوانه چين؟ فەرمووی: «شیرک و هاوبه شدنان بۆ خوی گهوره، و سیح کردن، و کوشتی نهفسیک که خوی گهوره هه رامی کردووه بکوژیت مه گهر به ههق و مافی خۆی نه بێت، و خواردنی ريبا (سوو)، خواردنی مائی ههتیوان، وراکردن له رۆژی جههاددا (پشتکردنه گۆرهبانی جهنگ وراکردن)، و تۆمهتی زینا هه ئواسین بۆ ئافرهته داوێن پا که بێئاگاگان (بێ ئاگا و بهریئن له زیناکردن)». ^۸ (ناونراون به ههوت تاوانه و ئیرانکه ره وله ناوبه ره که - الموبقات - چونکه دهبنه هۆی له ناوبردنی بکه ره کانیان له دونیا و قیامه تدا). [صه حجه] -

[بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبهەر ﷺ فەرمان به ئومه ته که ی دهکات به دوورکه و تنه وه له ههوت تاوان و گوناھی له ناوبه ره، و کاتیکیش پرسیا ری لیکرا که ئەو تاوانانه چين؟ رووێ کرده وه:

یه کهم: هاوبه شدنان بۆ خوی گهوره (شیرک)، ئەمیش دانانی هاوتا و هاوشیوهیه بۆ خوی گهوره ئە گهر به هه ر شیوهیه ک بێت، وکردنی هه ر

په‌رستننیک له په‌رستنه‌کان بۆ جگه له الله -سبحانه و تعالی-، وسه‌ره‌تا له شیرکه‌وه ده‌ستی پیکرد چونکه گه‌وره‌ترین تاوانه.

دووهم: سیحر کردن -ئه‌میش بریتیه له گری و نووسینی جادوو وشتی وه‌ک ده‌رمان و دوکه‌ل-، که کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر لاشه‌ی سیحرلپیکراو به کوشتن یان نه‌خۆشی، یان جیاکردنه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌کان له‌یه‌کتر، ئه‌مه کرده‌وه‌یه‌کی شه‌یتانیه، زۆر جار ناتوانیت ئه‌م کاره بکات هه‌تاوه‌کو شیرک وهاوبه‌ش بۆ الله بریار ده‌دات و نزیک ده‌بیته‌وه له رۆحه‌ پیه‌سه‌کان به‌و شتانه‌ی خۆشیان ده‌وێت. سییه‌م: کوشتنی نه‌فسیک که خوای گه‌وره‌هه‌رامی کردوو کوشتنی مه‌گه‌ر به‌هۆی پاساوێکی شه‌ری که فه‌رمانه‌روا جیه‌جی ده‌کات.

چواره‌م: خواردنی رپیا به‌راسته‌و خۆ یان سوود لیوه‌رگرتنی به‌ جوړه‌کانی تر. پینجه‌م: خواردنی مال وپاره‌ی ئه‌و مندا له‌ی باوکی مردوو و هه‌یشتا بالغ نه‌بووه. شه‌شه‌م: راکردن و پشتکردن له‌ گۆره‌پانی جه‌نگ به‌رامبه‌ر کافره‌کان. هه‌وته‌م: هه‌لواسینی تۆمه‌تی زینا کردن بۆ ئافره‌ته ئیمانداره‌ داوێن پاکه‌کان، هه‌روه‌ها تۆمه‌ت هه‌لواسین بۆ پیاوانی ئیماندار.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. تاوانه گه‌وره‌کان ته‌نها سنووردار نه‌کراون له‌م هه‌وته، و به‌تایبه‌تی باسی ئه‌م هه‌وته کراوه چونکه تاوانی گه‌وره و ترسناک.
٢. دروستی کوشتنی نه‌فسیک ئه‌گه‌ر به‌ هه‌ق و مافی خۆی بێت وه‌کو تۆله‌سه‌ندنه‌وه -القصاص- وه‌لگه‌رانه‌وه و زیناکردن له‌پاش هاوسه‌رگیری، و ئه‌مه ده‌بیته‌ فه‌رمانه‌روای شه‌ری جیه‌جی بکات.

(٣٣١)

(۲۲۰) - عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟» ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ» وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكَيِّئًا، فَقَالَ: «أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ»، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۲۰) - له نهی به کرده - رهزای خوی لبیت - که پیغمبر ﷺ ده فہرمویت: «ثیاءه واثنتان پی بدہم سہ بارہت بہ تاوانہ گہورہ کان؟». سی جار وای پی وتن، ووتیان: بہ لی نہی پیغمبر خودا (واتہ: بہ لی پیمان بلخ)، فہرموی: «شیرک وھاوہ لندانان بو خوی گہورہ وخرابہ کاری بہ رامبر دایک وباوک». وپانی دابوہ و دانیش، وفہرموی: «وتنی درو، وشاہیدیدانی درو». ہر نہم قسہ یہی دو بارہ دہ کردہ، ہہ تا وتمان: خوزگیہ بیدہنگ دہبوو. [صہ حیحہ] - [بوخاری و موسلیم ھاوران لہ سہری]

شیرک دہوہ:

پیغمبر ﷺ باسی تاوانہ گہورہ کانی بو ھاوہ لان کرد، و لہ نیویاندا ناوی نہم سی تاوانہ ی ہینا کہ گہورہ تر وترسناکترن:

۱. شیرک وھاوہ ش بریاردان بو خوی گہورہ: نہمیش واتا کردنی پہرستنیک لہ پہرستنہ کان بو جگہ لہ خوی گہورہ، ویہ کسان کردنی جگہ لہ اللہ بہ اللہ لہ ٹولوہیہ تی - پہرستراویتی - یان پہرودہ دگاریتی یان ناو وسیفہ تہ کانیدا.
۲. خرابہ کاری بہ رامبر دایک وباوک: نہمیش ہہموو ئازاردانیکی دایک وباوک دہ گرتیہوہ، بہ قسہ یان کردہوہ بیت، وھہروہا چاکہ کار نہبوون بہ رامبریان.
۳. قسہ ی درو وشاہیدیدانی درویش دہ گرتیہوہ: ہہموو قسہ یہ کی درو وجہوت وناراست دہ گرتیہوہ کہ مہ بہست لی زیان لیدانہ لہ نہو کہسہ ی دژی دہووتریت ؛ بو بردنی سامانی یان دہستدریژی کردنہ سہر کہسایہ تی یان ہتد.

وپیغمبر ﷺ لہ فہرمودہ کدا ہہرہ شہی لہ سہر قسہ ی درو دو بارہ کردہوہ؛ نہمیش بو ھوشداری لہ سہر ناشیرینی نہم تاوانہ وکاریگہریہ خرابہ کانی لہ سہر

کۆمه‌نگ، هه‌تاوه‌کو هاوه‌لان ووتیان: خۆزگایه‌ بێده‌نگ بووایه‌؛ وه‌کو به‌زه‌بیه‌ک به‌رامبه‌ری، وحه‌ز نه‌کردن به‌ ئه‌وه‌ی یی‌زاری ده‌کات.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. گه‌وره‌ترین تاوان هاوبه‌شدانانه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ چونکه‌ له‌ پێش تاوانه‌کانی تر باسی کرد وگه‌وره‌ترینیان، وئهم ئایه‌ته‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌کاته‌وه‌؛ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} واته‌: {به‌راستی خودا خۆش نایبێت له‌وه‌ی که‌ هاوه‌لی بۆ داده‌نێت (ئه‌گه‌ر که‌سیک مرده‌بێت و ته‌وبه‌ی نه‌کردبێت له‌ هاوبه‌شدانان بۆ الله)، و الله‌ لیبورده‌یه‌ له‌ هه‌ر تاوانێک جگه‌ له‌ شیرک بۆ هه‌رکه‌سیک بیه‌وێت}.

٢. گه‌وره‌ی مافی دایک و باوک، چونکه‌ له‌ پاش مافی خوای گه‌وره‌؛ مافی ئه‌وانی باسکرد.

٣. تاوانه‌کان دابه‌ش ده‌بن بۆ گه‌وره‌ و بچووک. تاوانه‌ گه‌وره‌کان: هه‌ر تاوانێکه‌ سزایه‌کی دونیای له‌سه‌ر بێت وه‌کو نه‌فه‌رت کردن و -حه‌ددی- شه‌رعی، یان هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌ت، یان هه‌ره‌شه‌ به‌چوونه‌ دۆزه‌خ، و تاوانه‌ گه‌وره‌کان پله‌کانیان جیاوازه‌ له‌ هه‌رامبووندا؛ هه‌ندیکیان گه‌وره‌تره‌ له‌ هه‌ندیکێ تر. تاوانه‌ بچووکه‌کان: هه‌موو تاوانیکێ تر ده‌گرێته‌وه‌ جگه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان.

(٢٩٤١)

(٢٢١) - عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الْكِبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينِ الْعَمُوسِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٢٢١) - له‌ عبدالله‌ی کوری عه‌مرو -ره‌زای خوايان لیبیت- که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووت: «تاوانه‌ گه‌وره‌کان (الکبائر): شیرک وهاوه‌لدانان بۆ خوای گه‌وره‌، خراپه‌کاری به‌رامبه‌ر دایک و باوک، وکوشتنی نه‌فسیک، سوێندخواردن به‌ ناهه‌قی». [صه‌حیحه‌] - [بوخاری گێڕاوه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه وه:

پینگه مبهەر ﷺ هه نندیک له تاوانه گه وره کان روون ده کاته وه، که بکه ره کانیا ن هه ره شه ی تون دیا ن لیکرا وه له دونیا و قیامه تدا :

یه که م: شیرک وهاوبه ش بریاردان بۆ خوی گه وره: ئەمیش واتا کردنی په رستنیک له په رستنه کان بۆ جگه له خوی گه وره، ویه کسان کردنی جگه له الله به الله له ئولوهیه تی - په رستراویتی- یان په روه ردگاریتی یان ناو وسیفه ته کانیدا.

دووهم: خراپه کاری به رامبه ر دایک و باوک: هه موو ئازاردانیکی دایک و باوک ده گریتیه وه، به قسه یان کرده وه بیت، و هه روه ها چاکه کار نه بوون به رامبه ریا ن. سییه م: کوشتنی نه فسیک: ئەمیش کوشتنی به ناهه ق ده کریتیه وه ؛ وه کو کوشتن به سته م وده ستردیرتی.

چواره م: سویند خواردنی نقموکه ر: واتا سویند خواردن به درۆ ؛ هه رچه نده ده زانی ت درۆ ده کات له م سویند خواردنه، و به م ناوه باسکرا وه چونکه خاوه نه که ی نقوم ده کات له تاوان یان له ئاگری دۆزه خ.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. سویند خواردنی نقموکه ر ؛ هیچ که فاره تیکی له سه ر نییه، چونکه تاوانیکی زۆر گه وره و ترسناکه، به لکو ده بیت ته وه ی لی بکری ت.

۲. ئەم فه رمووده یه ته نها باسی ئەم چوار تاوانه گه وره ی کردو وه ؛ چونکه زۆر گه وره و ترسناکن، نه ک تاوانه گه وره کان ته نها ئەمانه بن.

۳. تاوانه کان دابه ش ده بن بۆ گه وره و بچووک. تاوانه گه وره کان: هه ر تاوانیکه سزایه کی دونیای ی له سه ر بیت وه کو نه فره ت کردن و -حه ددی- شه رعی، یان هه ره شه ی قیامه ت، یان هه ره شه به چوونه دۆزه خ، و تاوانه گه وره کان پله کانیا ن جیاوازه له حه رامبووندا ؛ هه ندیکیان گه وره تره له هه ندیکی تر. تاوانه بچووکه کان: هه موو تاوانیکی تر ده گریتیه وه جگه له تاوانه گه وره کان.

(٣٠٤٤)

(۲۲۲) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه] (۲۲۲) - له عبداللهی کوری مهسعوده وه - پهزای خوای لیبت- که پیغه مبهری خودا ﷺ دهفه رمویت: «یه کهم شت که دادگای لهسهری دهکرت له نیوان بهنده کان له روژی قیامه تدا ؛ بریتیه له خوینه کان». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران لهسهری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی ئه وه مان بو دهکات له روژی قیامه تدا یه کهم شت که دادگای لهسهری دهکرت له نیوان خه لکیدا ؛ بریتیه له سته مکردن له یه کتر له خوینه کان: وه کو کوشتن وبریندار کردن.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. مه زنی دؤسیه ی خوینه کان، چونکه سهره تا دهست دهکرت به دادگای لهسهر گرنگترین شته کان.
۲. گه وره ی تاوانه کان به پی گه وره ی سهره نجامه خراپه کانیانه، ورشتی خوینی ب تاوانه کان له گه وره ترین خراپه کاریه کانه، هیچ تاوانیک له مه گه وره تر نییه جگه له شیرک وهاوبهش بریاردان بو الله نه بیت.

(۲۹۶۲)

(۲۲۳) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَأْحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۲۲۳) - له عبداللهی کوری عه مرو - پهزای خوایان لیبت- که پیغه مبهر ﷺ دهفه رمویت: «هه رکه سیک په یمان پیدراوینک (موعه ه دیک) بکوژیت ؛ ئه و

بۆنى بهههشت ناکات، ئەگەرچیش بۆنى بهههشت دەکریت له دووری چل
سالهوه (به ریکردن)». [مه حیحه] - [بوخاری گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبهەر ﷺ هه پشهیه کی توند ده کات له سه ره ئه وهی مو عاهه دیک ده کو ژیت - مو عاهه د: ئه و کافریه که په یمانی له گه لدا به ستراره، وله ولاتی خو به تی نه دژی مسو لمانان ده جه نگیت ونه مسو لمانانیش له دژی ده جه نگی -، هه پشه که ئه وهیه بۆنى بهههشت ناکات ؛ ئەگەرچیش بۆنى بهههشت ده کریت له دووری چل ساله وه به ریکردن.

له سووده گانی فه رمووده که:

1. حه رام بوونی کوشتنی که سی مو عاهه د وزیمی وئه وهی ئه مانی پندرا وه له کافره کان، وئه م کوشتنه له تا وانه گه وره کانه.
2. مو عاهه د (المُعَاهِد): ئه و کافریه که په یمانی له گه لدا به ستراره، وله ولاتی خو به تی نه دژی مسو لمانان ده جه نگیت ونه مسو لمانانیش له دژی ده جه نگی، وزیمی (الدَّيْمِي): ئه و کافریه که له نێو ولاتی مسو لمانان ده ژێ و سه رانه - جزیه - ده دات، و مو سته ئمه ن (المستأمن): ئه و کافریه که ها تو وه ته نێو خاکی مسو لمانان به پێی په یمان و ئاسایش و پاراستنی ؛ بۆ ما وهیه کی دیاریکرا و.
3. هۆشداریدان سه باره ت به خیانه ت کردن له په یمانه کان له گه ل نامسو لمانه کان.

(٦٤٦٣٧)

(٢٢٤) - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٢٤) - له جوبه یری کوری مو تعیمه وه - په زای خوا ی لی بیت - ده لیت: گو یم له پێغه مبه یری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «ئهو که سه ی په یوه ندی

خزمايه تي بچرڻيٽ ناچيٽه به هه شته وه». [صه حيحه] - [بوخاري و موسليم

هاوران له سهرى]

شيكر دنه وه:

پيغه مبر ﷺ باسى ئه وه مان بو ده كات ههركه سيك په يوه ندى خزمايه تي بچرڻيٽ ومافيان نه دات لهو شتانه ي واجب ه دهره قيان ئه نجام بدرت، يان نازاريان بدات وبه رامبهريان خراپه كار بټ، ئه وا شايسته ي چوونه به هه شت نيه.

له سووده كاني فهرمووده كه:

۱. پچراندني په يوه ندى خزمايه تي له تاوانه گه وره كانه.
۲. گه ياندني په يوه ندى خزمايه تي به پي نه ريت وكتووره كانه، بويه جياوازه به پي جياوازي شوڼ وكات وكه سه كان.
۳. گه ياندني په يوه ندى خزمايه تي ده كريت به چهند شپوازيك بيت وه كوه سهردانيكردن، وخيركردن، وچاكه كاري، وسهردانيكردني نه خوش، وفهرمان به چاكه ونه هي له خراپه، وهتد.
۴. هه رچهنده پچراندني په يوه ندى له گه ل خزميكي نزيكتر بيت ئه وا تاوانه كه ي گه وره تره.

(۵۳۶۷)

(۲۲۵) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ

أَحَبَّ أَنْ يُسَاطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي آثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۲۵) - له نه نه سي كوري ماليكه وه - په زاي خوي ليبيټ - ده ئيت: گويم له

پيغه مبري خدا بوو ﷺ كه ده يفه رموو: «ههركه سيك هه ز ده كات رزقي زور وفراوان بيت، وته ممني دريتر بيت؛ ئه وا با په يوه ندى خزمايه تي

بگه يه نيټ». [صه حيحه] - [بوخاري و موسليم هاوران له سهرى]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ ناموزگاريمان ده کات سه بارهت به گه ياندني په يوه ندي خزمایه تي ټه ميش به سه ردانيکردن وړيزلینانی لاشه يي ودارايي وهتد ده بیت، وهوکاره بو فراواني رزق وته مهن دريژي.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. خزمه کان بریتين له که سه نزيکه کان له دايک وباوکه وه، هه تاوه کو نزيکتر بن ټهوا له پيشترن بو گه ياندني په يوه ندي خزمایه تي.
۲. پاداشت هاوشيوه ي کرده وهيه، ټه وه ي په يوه ندي خزمایه تي بگه به نيټ به چاکه کاري، ټهوا خواي گه وړه ته مهنی دريژ ده کات ورزي فراوان ده کات.
۳. گه ياندني په يوه ندي خزمایه تي هوکاره بو فراوانبووني رزق ودريژبووني ته مهن له راستي وهه قيقه تدا، يان ووتراوه: ټه گهر ټه جهل ورزي دياريکراو بیت ټهوا ته مهن ورزي به ره که تي تيده که ویت بو يه له ته مهنيدا زياتر وبه سوودتر ټه نجامده دات له وه ي که سانی تر ده يکه ن، وخودا زاناتره.

(۵۳۷۲)

(۲۲۶) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَتُهُ وَصَلَهَا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۲۲۶) - له عبدالله ي کوري عه مرو - رهزاي خوايان ليبيت - که پښه مېهري خودا ﷺ ده فهرمويت: «ټه وه خزم ودوستي راسته قينه نيه که چاکه به چاکه ده داته وه، به لام خزم ودوستي راسته قينه ټه وه که سه يه که ټه گهر به رامېه ره که ي په يوه ندي خزمایه تي پچراند ټه وه هر په يوه نديه که ده گه يه نيټ». [صحيحه] - [بوخاري گيراويه تيه وه]

شیکردنه وه:

په یغمبه ر ﷺ باسی ئه وه ده کات مروؤی کامل له گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی وچاکه کاری به خزمه کان ئه وه کهسه نیه که به رامبه ر چاکه ؛ چاکه کار ده بئیت، به لکو ئه وه کهسه ی په یوه ندی خزمایه تی به کاملی ده گه یه نئیت ئه وه یه ئه گهر خزمه که ی په یوه ندی بیچرئیت ئه م ده یگه یه نئیت، وئه گهر ئه وان به رامبه ری خراپه کار بن ؛ ئه م له به رامبه ریان چاکه کار ده بئیت.

له سووده گانی فهرمووده که:

۱. ئه وه خزم و دوسته راسته قینه ی که له شه رعدا زو رترین ستایشی کراوه ئه وه یه: په یوه ندی بگه یه نئیت به ئه وه ی ده ییچرئیت، وله وه کهسه خو ش بئیت که سته می لیده کات، وبه ئه وه کهسه به خشیت که یی نابه خشیت ولی قه ده غه ده کات، په یوه ندی خزمایه تی ته نها ئه وه نیه چاکه به چاکه بدرئیه وه به لکو ئه مه پیویسته وداواکراوه.
۲. گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی به م شیویه دئته دی: گه یاندنی ئه وه ندی ده کرئیت بۆیان له خیر له مال و نزا و فهرمان به چاکه ونه هی له خراپه وه تده، وههروه ها دوورخسته وه ی شه ر و زیان لییان هینده ی له توانا یدایه.

(۳۸۵۴)

(۲۲۷) - عن بهز بن حکیم، عن أبیه، عن جدّه، قال: قلتُ یا رسول الله: مَنْ أَبْرَ؟ قال: «أُمُّک، ثمَّ أُمُّک، ثمَّ أُمُّک، ثمَّ أبُاک، ثمَّ الأقرب، فالأقرب». [حسن] -

[رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(۲۲۷) - له موعاویه ی کوری حه یده ی قوشه یری وه ده لئیت: ووتم: ئه ی یغمبه ر خودا، ئایا کی شایسته تره بۆ ئه وه ی به رامبه ری چاکه کار بم؟ ﷺ فهرمووی: «دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان له ئه وان خوارتر له رووی نزیکي خزمدا رییه وه». [حه سه نه] -

[تیرمذی وئه بو داود وئه حمده - گئیراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

فهرمووده که ئاموژگاری کردنی تیدایه به چاکه کار بوون به رامبه‌ر خزم و کهسه نزیکه کان، ودایک مافی له پیشتره، وپاشان باوک، وپاشان خزمه نزیکه کانی تر به پیتی پله‌ی نزیکیان.

ودایک مافی زیاتره به‌هۆی زۆری ماندوو بوون و خزمه‌ت و به‌زه‌یی به رامبه‌ر رۆڵه‌کانی، وهه‌روه‌ها فه‌زلی هه‌لگرتنی رۆڵه‌کانی نو مانگ له سکدا و شیرپیدانی و په‌روه‌ده‌کردنی، وله‌کانی سکپرووندا دایک تووشی ماندوو بوونیکی زۆر ده‌بیت، وپاشان تووشی ناره‌حه‌تی مندالبوون ده‌بیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ [الاحقاف: ۱۵] واته: ﴿دایکی به ناره‌حه‌تی و نازاره‌وه هه‌لی گرتوه و به ئازار و ناره‌حه‌تیش بوویه‌تی﴾، وئه‌گه‌ر دایک پێش باوک بیت ئەوا ده‌بیت پێش کهسه‌کانی تریش بخریت له‌وانه‌ش هاوسه‌ری کو‌ر یان کچ، وله‌چاکه‌کاریش به رامبه‌ر دایک و باوک دابینکردنی پیداو یه‌ستیه‌ کانیانه.

(٥٨١٨٨)

(٢٢٨) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَتَذُرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟»، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٢٨) - له ئەبی هوریره‌وه -ره‌زای خوای لی‌بیت- که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «ئایا ده‌زانن غه‌یبه‌ت چیه‌؟»، ووتیان: خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌زانن، فه‌رمووی: «ئه‌وه‌یه‌ شتیک بلی‌یت سه‌باره‌ت به‌ براکه‌ت که ئه‌گه‌ر ئه‌و بی‌بیه‌ستیت چه‌زی بینه‌کات»، ووترا: ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و کرا تییدا بوو؟ ﷺ فه‌رمووی: «ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و کرا تییدا بوو؛ ئه‌وا غه‌یبه‌تی ئه‌وت کردووه، وئه‌گه‌ر تییدا نه‌بوو؛ ئه‌وا بوه‌تانت بو‌ی کردووه». [صه‌حیحه] - [موسلیم گێ‌راویه‌تیه‌وه]

شیکردنه وه:

پښه مېر (ﷺ) هه قیقه تی غه یبه تکر دنی حه رامکراو پرونده کاته وه، نه میس بریتیه له: باسکردنی مسولمانیک به شیوه یه ک نه گهر بیبیسیتیت پی ناخوش ده بیت، نه گهر باسکردنی سیفه ته رهوشتی یان لاشه ییه کانی بیت، وه کو: کوپر وفیل ودر وزن وهتد له وه سفه کانی سه رزه نشتکردن، نه گهر چیش نه وه سیفه ته ی تیدا هه بیت. به لام نه گهر نه وه سیفه ته ی تیدا نه بیت؛ نه مه گهره تره له تاوانی غه یبه تکر دنی، که یی دهو ورتیت: بو هتان، واتا: درو هه لواسین بو که سیک له کاتیکدا نه وه سیفه ته ی تیدا نه بیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. جوانی فیکاری پښه مېر (ﷺ)، چونکه له ریگه ی پرسیار و وه لامه وه بابه ته کانیان فیر ده کات.
۲. جوانی نه دهب وړهوشتی هاوه لان له بهرامبر پښه مېر (ﷺ)، که ووتیان: خودای گه وړه وپښه مېره که ی ده زانن.
۳. که سی پرسیار لیکراو شتیک نه زانیت ده لیت: خودا زاناتره.
۴. شه ریه تی نیسلام کو مه لگا ده پاریزیت نه میس به پاراستنی مافه کان وبرایه تی له نیتوانیاندا.
۵. غه یبه ت حه رامکراوه مه گهر له چهند حاله تیکی ده گمه ندا؛ له وانه یش: - لبردنی سته م؛ که سی سته ملیکراو باسی سته مکار ده کات له لای نه وه که سه ی ده توانیت مافه که ی بو وهریگریته وه بو یه ده لیت: فلان که س سته می لیکردووم یان ناوا وئاوای کردووه.
- راوژپیکردن له بابه تی هاوسه رگیری وهاوبه شی (شهریکی) ودر اوسیه تی وهتد.

(۲۲۹) - عن ابن عمر، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «كل مُسْكِرٍ حَمْرٌ، وكل مُسْكِرٍ حرام، ومن شرب الخمر في الدنيا فمات وهو يُدْمِنُهَا لَمْ يَتُبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم وأخرج البخاري الجملة الأخيرة منه]

(۲۲۹) - له ثبني عومره وه - رزای خویان لیبت - که پیغمبره ری خودا ﷺ ده فمرویت: «هه موو سه رخوشکه ریگ ئاره فه، وهه موو سه رخوشکه ریگ حه رامه، ونه وهی ئاره ق بخواته وه له دونیادا وله کاتیکدا بمریت که هوگری بوو بیت (مودمینی ئاره ق خواردنه وه بوو بیت) وتهوبه ی لی نه کرد بیت؛ نهوا له رورزی دوا ییدا (له بهه شتدا) نا یخواته وه». [صه حیحه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

لهم فهرمووده یه دا ثبني عومره - رزای خوی لیبت - باسی نه وه ده کات که پیغمبر ﷺ جهخت ده کانه وه له سه ر نه وهی هه موو شتیک که بخوریت ته وه و بیته هوی سه رخوشبون ونه مانی بیر وهوش نهوا هه مان حوکمی خواردنه وهی ئاره ق ونه لکهولی هه یه که حه رامن وسزایان له سه ره، وپاشان پیغمبر ﷺ روونی کرده وه که هه رکه سیک سوور بیت له سه ر خواردنه وهی ئاره ق وسه رخوشکه ره کان وتهوبه ی لینه کات نهوا سزای نه وهی که بیبهش ده کریت له خواردنه وهی شه راب له بهه شتدا نه میش وه کو سزایه ک، سه باره ت بهم فهرمووده یه چهند لیکدانه وه وشیکردنه وهی هه یه، له وانه یش:

شه راب له خواردنه وه کانی نه هلی بهه شته بویه نه وهی له قیامه تدا نه یخوات ناچیت بهه شته وه، یان ووتراره: ده چیت بهه شته وه به لام خواردنه وهی شه رابی لی قه دهغه ده کریت چونکه له خواردنه وه هه ره نایابه کانی نه هلی بهه شته؛ بویه نهو که سه ی ده یخواته وه له دونیادا وتهوبه ی لیناکات نهوا خواردنه وهی شه رابی له سه ر حه رام ده کریت له بهه شتدا.

ووتراره: ئازه ووی خواردنه وهی شه راب ناکات چونکه نه هلی بهه شت ئاره زووی هه رشتیک بکه ن پپیان ده به خشریت، وله وهی نه م حه رام کردنه

ببه‌ستریته‌وه به ماوهی ژیاڼی ئەو تاوانکاری که له‌سه‌ر خواردنه‌وهی ئاره‌ق مردوووه و ته‌وه‌بی نه‌کردوووه پاش ئەوه ماوه‌یه ریځه‌ی پیده‌دریټ که شه‌راب بخواته‌وه، ووتراوه: له‌گه‌ل ئەو که‌سانه‌ی که سه‌ره‌تا ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه نایخواته‌وه، یان له‌وه‌یه به واتای ئەوه‌یه ئەو بر وچێژه‌ی پینابه‌خشیټ له خواردنه‌وهی شه‌راب به به‌راورد له‌گه‌ل ئەوانه‌ی له دونیادا هه‌رگیز نه‌یان خواردوووه ته‌وه یان له پاش خواردنه‌وهی ته‌وه‌یان کردوووه.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. هۆکاری چه‌رامکردنی مه‌ی (ئاره‌ق)؛ سه‌رخۆشکردنه، بۆیه هه‌رشتیک مرو‌ف سه‌رخۆش بکات؛ چه‌رامه.
۲. خوای گه‌وره مه‌ی (سه‌رخۆشکه‌ره‌کانی) چه‌رامکرد؛ چونکه زیان و خراپه‌ی زۆر و گه‌وره‌ی تیدایه.
۳. خواردنه‌وهی مه‌ی له به‌هه‌شتدا؛ له کاملیټی چێژ وئه‌وه‌په‌ری نیعمه‌ته.
۴. ئەوه‌ی نه‌فسی خۆی نه‌گرێته‌وه له خواردنه‌وهی مه‌ی له دونیادا؛ ئەوا خوای گه‌وره بی‌به‌شی ده‌کات له خواردنه‌وهی مه‌ی له به‌هه‌شتدا، چونکه پاداشت له هاوشی‌وه‌ی کرده‌وه‌یه.
۵. هاندان و ئامۆژگاری بۆ ده‌سته‌به‌جی ته‌وه‌کردن له تاوانه‌کان پێش مردن.

(۵۸۲۵۹)

(۲۳۰) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ. [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(۲۳۰) - له ئەبی هوریره‌وه - په‌زای خوای لی‌بیټ- ده‌لێټ: «پێغه‌مبه‌ر

ﷺ نه‌فه‌رقی کردوووه له به‌رتیلده‌ر و به‌رتیلخۆر (که به‌رتیل و هه‌رده‌گریت بۆ

گو‌ریڼی) حوکم و بپیار». [صه‌حیحه]-[تیرمزی وئه‌حمه‌د- گێراویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ نزای کردوووه به‌دوورخستنه‌وه له‌ره‌حمه‌تی الله له‌سه‌ر ئەوه‌ی به‌رتیل ده‌دات و له‌سه‌ر ئەوه‌ی به‌رتیل و هه‌رده‌گریت.

له خرابترین جوړه کانی بهرتیلدان ئه وه یه که ده دریت به دادوهران بؤئه وهی
حوکم و بیار بگورن به ناهه ق؛ بؤئه وهی بهرتیلدر به ئامانجی بگات.

له سووده کانی فهرموده که:

۱. بهرتیلدان، و وهرگرتی، و ناوهند بوون له نیوان هه ردوو لایه نه که،
ویارمه تیدان له سهر پیدان و وهرگرتی؛ هه موو ئه مانه حه رامن، چونکه
هه مووی یارمه تیدانه له سهر کاریکی پوچه ل.
۲. بهرتیل له تاوانه گه وره کانه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه فره ت کردوو له و
که سه ی وهری ده گریت و له و که سه ی ده یدات.
۳. بهرتیل له بابه تی دادوهری و حوکمدان؛ تاوانه که ی گه وره تره و ترسناکتره،
چونکه سته مه و حوکم کردنه به جگه له وهی که خودا دایه زاندوو (حوکم
کردن به جگه له قورئان و سونه ت).

(٦٤٦٨٩)

(٢٣١) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:
«لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبْغِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ،
وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُخْذَلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ،
التَّقْوَى ههنا - ويشير إلى صدره ثلاث مرات - يُحْسِبُ امْرِئٌ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْصُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٣١) - له ئه بی هورهیره وه - رهزای خوی لیبت - ده لیت: پیغه مبه ری خودا ﷺ
ده فره رمویت: «حه سودی به یه کتری مه بهن، و (نه جش مه کهن - قیل مه کهن له
مه زاد دا-)، و رقتان له یه کتری نه بیته وه، و پشت له یه کتری مه کهن، وله سهر
فرۆشتنی یه کتر شت مه فروشن، و بهنده ی خودا بن به برایه تیه وه، مسوئمان
برای مسوئمانه؛ سته می لیتاکات و سه رشوری ناکات و به دروی ناخاته وه و به
چاوی سووک و کهم سهیری ناکات، و ته قواداری لیره دایه - سی جار ئاماژه ی بؤ
سینگی کرد - به سه بؤ مسوئمانیک که ئه وهنده شهر و خراپه ی له خو گرتبیت که
برای مسوئمانی به کهم بزانی ت و به چاوی سووک سهیری بکات، هه موو شتیکی

مسولمان له سهر مسولمانيكی تر حهرامه: خوینی ومالی (پاره ومولکی) وناموسی
[صه حیحه] - [موسلیم گنراویه تیه وه]

شیگردنه وه:

له م فهرمووده یه دا پیغه مبه ر ﷺ ئاموژگاری ئه وه مان ده کات که واجبه
له سهرمان وه کو مسولمانان: یه کترمان خویش بویت ویه گگرتوو یین وبه جوانی
مامه له له گه یه کتر بکه یین به گویره ی شه ریه ت که ئه مه ش هوکاری چاندنی
ره وشته جوانه کانه له نیوانماندا، وهوکاری دووریو ونه وه یه له ره وشته خراپه کان،
ورق وکینه سهر دله کان لا ده بات، ومامه له کردنه کانمان دوور ده بییت له
حه سوودی وزوئم وستهم وفیل وجگه له مانه که هوکارن بو ئازار ونانه وه ی
ناکوکی، چونکه ئازاردانی مسولمان حهرامه جا چ له مالی (پاره ی) یان
مامه له کردن یان به ده ست یان به زمان بییت، هه موو شتیکی مسولمانیک
له سهر مسولمانیکی تر حهرامه: خوینه که ی وماله که ی وپاره که ی وناوبانگی
(ناموسی)، وشکو داری وشه ره فمه ندی به ته قواداریه.

(٤٧٠٦)

(٢٣٢) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
«إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا،
وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٣٢) - له ئه بی هوره یه وه - ره زای خوی لی بییت- که پیغه مبه ری خودا
ﷺ ده ره مویت: «ئاگاداری گومانی خراپ بن، چونکه گومانی خراپ درو ترین
قسه ولیکدانه وه یه، به دوای هه له وکه موکورتی یه کتر مه گه رین، وسیخوری
به سهر یه که وه مه که ن، وحه سووی به یه کتر مه به ن، وپشت له یه کتر
مه که ن، ورقتان له یه کتر نه بیته وه، ئه ی به نده کانی الله ؛ یین به برای یه کتر».

[صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاویران له سهری]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ نه یی ده کات وهو شداری ددهات له هه نډیک لهو شتانه یی که ده بنه هو یی نا کوکی ودر وژمنایه تی له نیو مسو لمانان، له وانه ییش:

(گومانی خراب): ئەمیش تۆمەت هه لواسینه بو که سیک له دلدا به بی هیچ به لگه یه ک، وروونی کرده وه که ئەمه دروترین قسه ولیکدانه وه یه.

(گه ران به دوای هه له وکه موکور تی خه لکی)؛ ئینجا به چاویان به گو ی بیت. (سیخوری کردن): ئەمیش بریتیه له گه ران به دوای ئەو شتانه یی شاراوه ن و به ئاسانی نادو زیننه وه، زو رجار له چوار چیو هیه کی خراپدا ئەم دهسته واژه یه به کار ده هی تریت.

(حه سوودی): ئەمیش بریتیه له حه ز نه کردن به وه یی خه لکانیک خودا نیعمه تی پښان به خشیو وه.

(پشت له یه کتر کردن): بریتیه له دوور که و تنه وه یی مسو لمانان له یه کتر، و سه لام له یه کتر ناکه ن وه وه ره ها سه ردانی یه کتر ناکه ن.

(رق لیوونه وه): بریتیه له کینه و ده رپښی رق له مسو لمان بو ئازاردانی، وروو گرزی و خراب مامه له کردن له گه لیدا له کاتی گه یشتن پی.

پاشان رسته یه کی گشتگیری فهرموو که به هو یه وه حال و په یوه ندی نیوان مسو لمانان چاک ده بیت، فهرمووی:

(ئهی بنده کانی الله؛ بښ به برای یه کتر)، برایه تی په یوه ندی نیوان مسو لمانان چاک ده کات ویه گرتوو دهن، وخو شه ویستی و ته بایی له نیوانیان زیاد ده کات.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. هیچ شتیکی تیدا نییه ئە گه ر مسو لمان گومانی خراب ببات به که سانیک که نیشانه کانی خراپه کاریان تیدایه، و ده بیت ئیماندار ژیر و تیگه یشتوو بیت؛ وه له نه خه له تیت به خه لکی خراب و فاسق.

۲. مه به ست لږه دا ئاگادار کرده وه یه له تۆمەت و گومانیک که له ده رووندا جیگیر بیت و بمی نیتته وه، و سوو رپوون هه بیت له سه ر پشکنین وه ینان و بردنی ئەو گومانه، به لام گومانیک ته نها بیته نیو نه فسه وه و پروات به بی پشکنین؛ ئەوا ئەمه مرو ف لۆمه یی نا کریت له سه ری.

۳. حەرامیتی ھۆکارەکانی لێک دوورکەوتنەو و دەنگ دا بران لە نێوان تاکەکانی کۆمەلگای مسوولمان، و ھەر و ھا حەرامیتی سیخوڕی کردن و حەسوودی و ھاوشیوێکەکانیان.
۴. ھاندان بۆ مامەلەکردن لە گەڵ مسوولمان وەکو برا لە ئامۆزگاری و خۆشەویستی.

(۵۳۳۲)

(۲۳۳) - عن حذيفة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۳۳) - لە حوزەیفەو - رەزای خوای لیبیت - دەئیت: گوێم لە پێغەمبەری خودا بوو ﷺ کە دەیفەرموو: «کەسێ دوو زمان (نەمیمە کەر) ناچیت بە ھەشتەو». [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم ھاوێران لە سەری]

شیکردنەو:

پێغەمبەر ﷺ باسی ئەو ھەمان بۆ دەکات ھەرکەسێک دوو زمان - نەمیمە - بکات لە نێو خەڵکیدا بە مەبەستی ھەلگیرساندنی رق و شەر و خراپە لە نێوانیان ؛ شایستەیی سزادانە بەو ھەڵە چیت بە ھەشت.

لە سوودەکانی فەرموودە کە:

۱. دوو زمانێ کردن (نەمیمە کردن) لە تاوانە گەورەکانە.
۲. نەھێ کردن لە قسە ھێنان و بردن؛ چونکە دەبێتە ھۆی نانەو ھێ خراپە و زیان لە نێوان تاکەکان و کۆمەلەکان.

(۵۳۶۸)

(۲۳۴) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِلٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحَ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۳۴) - له ئه‌بې هوره‌په‌روه - په‌زای خوای لیبیت- ده‌لټ: گویم له پڼغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بوو که ده‌یفه‌رموو: «هه‌موو ئومه‌ته‌که‌م پاریزاون جگه له ئه‌وانه نه‌بیټ که تاوانه‌کان ئاشکرا ده‌که‌ن، وله تاوان ئاشکرا کردن ئه‌وه‌یه: که‌سیک به‌ شه‌و تاوانیک ده‌کات ؛ پاشان روژی به‌سه‌ردا دټ و خوای گه‌وره دایووشیوه، -به‌لام- ده‌لټ: ئه‌ی فلان، دوینی شه‌و ئاو و ئاوام کرد، که شه‌وی به‌سه‌ردا هات خوای گه‌وره دایووشی، به‌لام که روژ بووه‌وه داپوشین و سیتري خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر خوای لابرد». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پڼغه‌مبه‌ر ﷺ روونیکرده‌وه که مسولمانی گونا‌ه‌بار ؛ هیوا هیه به‌وه‌ی خوای گه‌وره لټی بپورټ ولټی خویش بیت، جگه له‌ ئه‌و که‌سه نه‌بیټ که تاوان ئاشکرا ده‌کات و شانازی پټوه ده‌کات به‌ئه‌وپه‌ری ې ئابرووییه‌وه ؛ ئه‌مه شایسته‌ی لیخو‌شبوون نییه، به‌ شه‌و گونا‌ه‌ئیک ده‌کات، پاشان کاتیک به‌یانی به‌سه‌ردا دټ و خوای گه‌وره دایووشیوه، باسی گونا‌هه‌که‌ی بو خه‌لکی ده‌کات ؛ به‌وه‌ی دوینی فلان گونا‌هی کردووه، شه‌وی به‌سه‌ردا رویشټ ؛ خوای گه‌وره دایووشی، به‌لام کاتیک به‌یانی به‌سه‌ردا هات ؛ داپوشینی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر خوای لابرد !!

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ناشیرینی ئاشکراکردنی تاوان ؛ پاش ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- به‌نده‌ی داپوشی و سیتري کرد.

۲. ناشکرکردنی تاوان هوکاره بۆ بلباوونهوهی داوین پیسی وخرابه کاری له نیو ئیمانداران.
۳. هه رکه سینک خوی گه وره له دونیادا دایپۆشیت و سیتی بکات؛ ئەوا له قیامه تدا دایده پۆشیت و سیری ده کات، وئه میش له فراوانی په حمهت و به زهی خوی گه وره به به رامبه ر به به نده کانی.
۴. هه رکه سینک تووشی تاوانیک بوو؛ ده بیت خوی دایپۆشیت و ته و به بکات و بگه رپته وه بۆ لای خوی گه وره.
۵. گه وره ی تاوان له ئەستوی ئەوانه ی به ناشکر گونا ه ده که ن، و سه لامه نی و پارێزارو بوونیان له ده ست داوه.

(۳۷۵۶)

(۲۳۵) - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبْيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَعَاطَلَهَا بِأَبَائِهَا، فَالنَّاسُ رِجَالٌ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللَّهُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ» [الحجرات: ۱۳]. [صحيح] - [رواه الترمذی وابن حبان]

(۲۳۵) - له ئین عومه ره وه - په زای خوا بان لیبیت- ده لیت: پیغه مبه ری خودا ﷺ و تار ی بۆ خه لکی ده دا له رۆژی فه تح ی مه که که دا، فه رمووی: «ئهی خه لکینه، خودا خو گه وره زانی نی (نه فامیه کانی) جاهیلیه تی له سه رتان لا برد و شانازی کردن به با و بیارانه وه، خه لکی دوو چین: چاکه کار نی که ته قوا دار که ریز داره لای خوی گه وره، و تا و انبار نی که دو را و که ییزه لای خوی گه وره، و خه لکی نه وه ی ئاده من و به روه ردگار ئاده می له خو ل دروست کرد، الله ده فه رمویت: «یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و أنثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا، ان اکرمکم عند الله اتقاکم، ان الله علیم خبیر» [الحجرات: ۱۳] واته: {ئهی خه لکینه بیگومان ئیمه

دروستمان کردوون له نیر ومییه وکردومان به چهند گهل وهۆزیکه وه تا یه کتری بناسن، به راستی به ریزترینتان لای خودا ئەو که سهیه که زیاتر له خودا ده ترسیت، بیگومان خودا زانا وئاگداره». [صه حیحه] - [تیرمزی وئیین حه بان -

کیراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پنغه مبهەر ﷺ له رۆژی فه تحى مه ککه دا وتاری بۆ خه لکی ددها، فه رمووی: ئەى خه لکینه، به دننیا ییه وه خودا ئیوهی ده رباز کرد له خوگه وره زانیی (نه فامیه کانی) جاهیلیهت وههروه ها شانازی کردنتان به باوبایرانه وه، خه لکی دوو جوړن:

یان ئیماندارێکی چاکه کاره وگوێرایه ئی فه رمانه کانی الله یه - عز وجل -، ئەم به ندهیه ریزداره لای خوای گه وره؛ ئە گه رچیش سه ر به ره چه له ک وبنه ماله یه کی ناسراو نه بێت له لای خه لکی.

یان ئە وه تا کافرێکی تاوانبار و سه ر سه خته، ئە مه که سیکی بیریزه له لای الله، وهیچ نرخیکی نییه؛ ئە گه رچیش سه ر به بنه ماله یه کی ناسراو بێت له لای خه لکی یان پله و پایه و ده سه لاتی هه بێت.

خه لکی هه موویان نه وهی ئاده من و په روه رداگه ئاده می له خو ل دروستکرد، بۆیه شیوا نییه بۆ که سیک که بنچینه ی خو له؛ خو ی به گه وره برانیت و سه رسامی نه فسی خو ی بێت، وخوا ی گه وره ده فه رمو بێت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} [الحجرات: ۱۳] واته: {ئەى خه لکینه بیگومان ئیمه دروستمان کردوون له نیر ومییه وکردومان به چهند گهل وهۆزیکه وه تا یه کتری بناسن، به راستی به ریزترینتان لای خودا ئەو که سهیه که زیاتر له خودا ده ترسیت، بیگومان خودا زانا وئاگداره}.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. نه ی کراوه له شانازی کردن به ره چه له ک و باوباییران و پله و پایه.

(٦٥٠٧٤)

(۲۳۶) - عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ أَبْعَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُّ الْخِصْمُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۳۶) - له عائشه وه كه پيغه مبه ر ﷺ دهفه رمويٲ: «رق ليٲووترين پياو له لاي الله ئه وهيه زور وبه توندي گفتوگو ده كات وملكه چ نابيت بو هق». [صهحيه] - [بوخاري وموسليم هاوران له سهري]

شيكردنه وه:

پيغه مبه ر ﷺ باسي ئه وه مان بو ده كات كه الله -تبارك وتعالى- رقي له وه كه سانه يه كه زور وبه توندي مشتومر وگفتوگو ده كه ن، وملكه چ نابن بو هق وراستى، وه وه لده دات به مشتومر كه نى هق دابوشيت، يان له سه ر هقه به لام به توندي مشتومر ده كات وله ميانر هوى لاده دات، و به ي زانست گفتوگو ده كات.

له سووده كاني فه رمووده كه:

۱. كه سى سته مليكراو گفتوگو وسكالا بكات له سه ر مافيكي خوى به بنچينه ورپگايه كي شه رى وبه ر زكر دنه وهى سكالا ؛ ئه مه رپگه پي دراوه وئاساييه، ناچي ته ژير بابه تي ئه و گفتوگو يانه ي كه ناشيرينه ونه ه ي ليكراوه.
۲. مشتومر وموجاده له له به لا كاني زمانه كه ده بيته هوى ناكوكي ودووبه ره كي وله يه ك دووركه وتنه وه له نيوان مسولمانان.
۳. گفتوگو ستايشكراوه ئه گه ر له هه قدا بيت و به شيويه كي جوان بيت، وسه رزه نشتكراوه ئه گه ر بو ره تكردنه وهى هق وجيگير كردني پوجه ليك بيت يان به ي به ليگه بيت.

(٥٤٧٤)

(۲۳۷) - عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيفَيْهِمَا قَالِقَاتِلٌ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۳۷) - له نه بی به کرهوه - په زای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «نه گهر دوو مسولمان روو به پرووی یه کتر بینه وه به شمشیره کانین نهوا بکوژ وکوژراو له دوزه خدان». ده لیت: ووتم: نهی پیغه مبهری خودا زانیمان سه بارت به بکوژه که، نهی بوچی کوژراوه که ده چیته دوزه خه وه؟ ﷺ فه رموو: «چونکه نهو سوور بوو ومه به سستی کوشتنی هاوه نه که ی بوو». [صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ نه وه مان بو روونده کاته وه نه گهر دوو مسولمان روو به پرووی یه کتر بینه وه به شمشیره کانین، و هه ری که یان مه به سستی له ناوبردنی به رامبه ر بیت؛ نهوا بکوژ له دوزه خه به هو ی نه وه ی هه ستاوه به کوشتنی برا مسولمانه که ی.

هاوه لان سه بارت به کوژراوه که به لایانه وه روون نه بوو: بوچی نه ویش له دوزه خدایه؟ پیغه مبهر ﷺ پیانی راگه یاند که نه ویش له دوزه خه چونکه پیدایر بوو ومه به سستی کوشتنی برا که ی بوو، و نه وه ی ریگر بوو له مه ده سته پیخه ری برا که ی بوو له کوشتنی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. شایسته ی سزادانه نهو که سه ی له دلیه وه پیدایر بیت له سه ر کردنی تاوان، وهوکاره کانی جیبه جی بکات.
۲. هو شداریه کی توند سه بارت به کوشتار له نیوان مسولمانان وهه ره شه کردن له بکه رانی نه م تاوانه به چوونه دوزه خ.

۳. کوشتار له نیوان مسوئلیمان به ههق و دادپه روهری ناچیتته ژیر سایه ی ئەم هه په شه به، وه کو کوشتار دژی ده سترژیکاران و نه وانه ی تووی خراپه ده چین. ۴. بکه ری تاوانه گه وره کان ؛ به کافر دانانریت - ته کفر ناکریت-، چونکه پیغه مبه ر ﷺ هه ردوو لایه که ی به مسوئلیمان ناو برد. ۵. ئە گه ر دوو مسوئلیمان رووبه رووی یه کتر بنه وه به هه رکه ره سته و ئامپرێکی شه ر، ویه کینکیان کوژرا ؛ بکوژ و کوژراو له دۆزه خدان، و باسکردنی شمشیر لیره دا بو هینانه وه ی نمونه یه و به س.

(۴۳۰۴)

(۲۳۸) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». [صحيح] - [متفق عليه] (۲۳۸) - له ئە بی موسای ئە شه ره به وه - ره زای خوی لیبت- که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: «ئهو ی چه ک هه ل بگریت به رامبه رمان ئەوا ئەو که سه له ئیمه نییه». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ری خودا ﷺ هو شداری ده دات له چه ک هه لگرتن دژی مسوئلیمان ؛ بو ترساندنیان یان دزی کردن لییان، هه رکه سیك ئەمه بکات به نا هه ق؛ تاوانیکی کردووه له تاوانه گه وره کان، و شایسته یه ئەم هه په شه تونده ی لیبکریت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. فه رمووده که هه په شه وه و شداریه کی توندی تیدایه له سه ر شه ر و نا کوکی نیوان مسوئلیمان.
۲. له گه وره ترین خراپه کانی سه ر زه وی ئەوه یه که سیك چه ک هه ل بگریت دژی مسوئلیمان، و خراپه و ئاژاوه بنیته وه به کوشتن.
۳. ئەم هه په شه به ؛ رووبه روو بونه وه ی هه ق و راست ناگریته وه، وه کو جه نگان دژی سته مکاران و خراپه کاران وهتد.

٤. حهرامیتی ترساندنی مسولمانان به چه ک وهاوشیوه کانی، تهنانهت نه گهر بۆ گالته یش بیت.

(٢٩٩٧)

(٢٣٩) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٢٣٩) - له عائیشه وه - رهزای خوای لیبت - که پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «جوین به مردووه کان مهدهن، چونکه ئەوان گه یشتن به ئەو کرده وانەه که ئەنجامیاندا». [مه حیحه] - [بوخاری گتیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغهمبر ﷺ روونیده کاته وه که جویندان به مردووه کان وتانه دان له که سایه تیان ؛ حهرامه، وئمه له رهوشته بهد وخرابه کانه، چونکه ئەوان گه یشتن به کرده وه کانیاں له چاکه وخرابه، وئهم جویندانه ناگات به مردووه کان به لکو نازاری که سه زیندووه کان ددهات له خزم وخوشه ویسته کانیاں.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. فهرمووده که به لگه یه له سه ره وهی که جویندان به مردووه کان حهرامه.
٢. وازهینان له جویندان به مردوو بۆ ره چاوکردنی به ره ژه وهندی زیندووه کان، وپاراستنی سه لامه تی کو مه لگا له دووبه ره کی ورق وکینه.
٣. دانای له نهی کردن له جویندان به مردوو نه وهیه که ئەوان گه یشتن به کرده وه کانیاں له خیر وشهر بۆیه جویندان پیاں هیچ سوودیکی نییه، به لکو له وهیه ببیته هوی نازاردانی که سه نزیکه کانی مردووه که.
٤. نابیت مروف قسه یه ک بکات که هیچ سوودیکی نه بیت.

(٥٣٦٤)

(٢٤٠) - عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا يَجُلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٤٠) - له نهی ئه یوبی ئه نساریه وه - رهزای خوای لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «رهوا نییه بو هیچ مسولمانیک که قسه دابریت له گهل برای مسولمانی له سهرووی سی شهو، کاتیک بهیه ک ده گهن؛ ئهم رووده کات به ملاوه وئهویش رووده کات به ولاره، وچاکترینیان ئه وه یانه که ده ستپیشخه ری ده کات به سه لامکردن (له که سی به رامبه ری)» [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ نه هی کردوه له ده نگدابرین له گهل مسولمان بو زیاتر له سی شهو، به شپوهیه ک ههریه که یان به ئه وی تر ده گات وسه لامی لیناکات و قسه ی له گهلدا ناکات.

وباشترینیان ئه وهیه که هه ولده دات ئهم ده نگدابرا نه نه هیلیت، ومه به ست به ده نگدابرا ن لپرده ؛ ئه گهر به هوی شتی که سپه وه بیت، به لام ئه گهر ده نگدابرا ن بیت له پینا و مافی خوای گه وره -سبحانه و تعالی- وه کو ده نگدابرا ن -هه جرکردنی- تاوانبار و بیده چی و هاوړی خراپه کان؛ ئهمه هیچ کاتیکی دیاریکراوی نیه، به لکو به ستراوته وه به بهرژه و هندی لهم ده نگدابرا نه، وئه گهر ئهم بهرژه و هندی نه مینیت ئه وهیش نامینیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. ده نگ دابرا ن که متر له سی روژ ؛ ږیگه پیدراوه، ئه میش به ره چاوکردنی سروشتی نه فسی مروف؛ بوئه وهی لهم ماوه یده ا گرفته که له دلدا نه مینیت.
٢. فه زلی سه لام کردن، که ئه و شته نا ره وایانه ی له نه فسدا یه لایده بات ونیشانه ی ده ربړینی خو شه و یستیه بو که سی به رامبه ر.

۳. به پەرۆشی ئیسلام له سه ر پته وکردنی براهتی وته بایی ویه کپیزی له نیوان مسوئلمانان.

(۵۳۶۵)

(۲۴۱) - عن سهل بن سعد رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:

«مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا يَنْزِلُ لِحَيْثِهِ وَمَا يَنْزِلُ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۲۴۱) - له سه هلی کورپی سه عده وه - ره زای خویان لیبیت - که پیغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «هه رکه سیک په یمانی مسوگه ریم پیبدات له پاراستنی ئه وهی له نیوان هه ردوو شه ویلگه که یدایه (زمانی) وئه وهی له نیوان هه ردوو قاجیدایه (دامینی - عه وره تی)؛ ئه وا من مسوگه ری چوونه به هه شتی بو ده که م». [صه حیه] - [بوخاری گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ باسی دوو شت ده کات ئه گه ر مسوئلمان پیاننه وه پابه ند بیت ئه وا ده چیت به هه شته وه:

یه که م: پاراستنی زمان له ووتنی ئه و قسانه ی ده بیت هه ی تورپه بوونی خوی گه وره - سبجانه و تعالی -.

دووه م: پاراستنی دامین - عه وره ت - له تووشبوون به داوین پیسی؛ چونکه زور تاوان به م دوو ئه ندامه ده کړیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. پاراستنی زمان و دامین له ئه نجامدانی هه رام هه کاره بو چوونه به هه شت.

۲. به تایبه تی باسی زمان و دامینی کرد چونکه سه رچاوه ی زوربه ی فیتنه وکاره ساته کانن له سه ر مروف له دنیا و قیامه تدا.

(۳۴۷۵)

(٢٤٢) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَكَانَ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ غَزْوَةً - قَالَ: سَمِعْتُ أَرْبَعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْجَبَنِي، قَالَ: «لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا صَوْمٌ فِي يَوْمَيْنِ: الْفِطْرُ وَالْأَضْحَى، وَلَا صَلَاةٌ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ، وَلَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى، وَمَسْجِدِي هَذَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٤٢) - له ٣ سہ عیدی خودریہ وہ - پہلی سہ عیدی خودریہ وہ - کہ لہ گہل ٣ پیغہ مہر ﷺ بہ شداری دوازده غہ زای (جہ نگی) کردوہ، دہ لیت: چوار شتم بیست لہ پیغہ مہر وہ ﷺ زور جوان گرنگ بوون بہ لامہ وہ، ﷺ فہرموی: «نابیت ٹافرہ ت سہ فہریک بکات کہ ووریہ کہی دوو روژ بیت مہ گہر مہرہ کہی یان مہ حرہ میکی لہ گہ لدا بیت، نابیت روژو بگیریٹ لہ دوو روژدا: جہ زنی روژو شکندن (روژی جہ زنی رہمہ زان) وروژی قوریانی (روژہ کانی جہ زنی قوریان)، نابیت ہیچ نوژیٹیک ٹہ نجم بدریت لہ پاش نوژی بہ یانی ہہ تاوہ کو خور دہرہ دہیت، ونا بیت ہیچ نوژیٹیک ٹہ نجم بدریت لہ پاش نوژی عہ سر ہہ تاوہ کو خور ٹاوا دہ بیت، ونا بیت سہ فہری تایبہ ت - * ٹہ نجم بدریت مہ گہر بو سئ مرگہ وت نہ بیت: مرگہ وتی حہرام **، و مرگہ وتی ٹہ قسا، و ٹہم مرگہ وتہی من - مرگہ وتی نہ بہ وی -». * (سہ فہری تایبہ ت: مہ بہ ست لئی سہ فہر وگہ شتیکہ بو پەرستن و نزیک بوونہ وہ لہ خودا ٹہ نجم بدریت)، ** (مرگہ وتی حہرام: مہ بہ ست ٹہو مرگہ وتہیہ کہ کہ عہ بی ٣ پروزی تیدایہ لہ شاری مہ ککہ کہ بی دہو ورتیت - مسجد الحرام) - [صہ حیجہ] - [بوخاری و موسلیم ہاوران لہ سہری]

شیکردنہ وہ:

٣ پیغہ مہر ﷺ نہ ہی کردوہ لہ چوار شت: یہ کہم: قہد غہ کردنی ٹافرہ ت لہ سہ فہر کردن بو دووریہ ک ماوہ کہی دوو روژ بیت مہ گہر مہرہ کہی یان مہ حرہ میکی لہ گہ لدا بیت، مہ حرہ ٹہو کہ سہ بیہ کہ

به هه تاهه تاي حهرامه ئه و ئافره ته ماره بکات ئه و انيش بریتين له که سه نزیکه کانی وه کو باوک و کو و برا، برازا و خوشکه زه، ومام و خال، و هتد.

دووهم: نه هی کردوو له رۆژوو گرتن له رۆژی رۆژوو شکندن -یه که م رۆژی جه ژنی رهمه زان- و رۆژی قوربانیکردن -واته رۆژه کانی جه ژنی قوربان که چوار رۆژن ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ ی مانگی ذي الحجة-، ئینجا رۆژوو گرتنه که نه زر یان سونه ت یان که فاره ت بێت.

سییه م: نه هی کردوو له ئه نجامدانی نوێی سونه ت -له دوو کاتدا: له پاش نوێی عه سه ره هه تاوه کو خۆر ئاوا ده بێت، وه پاش نوێی به یانی هه تاوه کو خۆر ده رده چیت. چواره م: نه هی کردوو له -سه فه ری تایبه ت-^۸ بۆ شوینیک که باوه ر و ابیت فه زلی هه یه و باداشت تییدا چه ند جار ده بێت، جگه له سه فه رکردن نه بێت بۆ ئه م سئ مژگه وته بۆ نوێکردن تیاندا، پاداشتی نوێکردن ته نها له م سئ مژگه وته دا چه ند جار ده بێته وه: مژگه وتی حهرام، و مژگه وتی ئه قسا، و ئه م مژگه وتی نه به و ی.^۸ (سه فه ری تایبه ت: مه به ست لی سیه فه ر و گه شتی که بۆ په رستن و نزی که بوونه وه له خودا ئه نجام بدریت)

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. سه فه رکردنی ئافره ت به بێ ئه وه ی مه حره می له گه لدا بێت؛ رینگه پیدراو نییه.
۲. ئافره ت نایته مه حره م بۆ ئافره تیکی تر له سه فه ردا، چونکه فه رمووی: (مێرده که ی یان مه حره مێک).
۳. نه هی کراوه ئافره ت به بێ هاوه لی مێرده که ی یان مه حره مێک ده رچیت بۆ هه رشتیک یی بووتریت سه فه رکردن، ئه م فه رمووده یه به یی حالی پرسیاکار و شوینه که یه تی.
۴. مه حره مه کانی ئافره ت بریتین له: مێرده که ی، و ئه وانه ی حهرامه هاوسه رگیران له گه لدا بکات به هۆی په یوه ندی خزما یه تی -ره چه نه ک- وه کو باوک و کو و مام و خال، یان به هۆی شیرپیدانه وه وه کو باوک و مامی شیری، یان به هۆی زاوا یه تی وه کو باوکی مێرد، و ده بێت مه حره مه که مسو لمانیکی با لگ و ئاقل و متمانه پی کراو بێت، چونکه مه به ست له هاوه لی مه حره م بۆ پاراستنی ئافره ته که وجیبه جیکردنی پێویسته کانیه تی.
۵. گرنگیدانی شه ریع ته ئیسلامی به ئافره ت، و پاراستنی.

٦. ئەنجامدانی نوێزی سونەت بەرەهەبانی لە پاش نوێزی بەیانی و عەسر؛ دروست نییە، بەلام رێگەپێدراوە ئەنجامدانی ئەو نوێزە فەرزەیی کە لە دەستی چوووە و لە کاتی خۆیدا نەیکردوووە، یان ئەو نوێزانەی بەیوەستەن بەهۆکارەوه وەکو دوو رکاتی -حیة المسجد- وەتند.
٧. راستەوخۆ نوێزکردن لە پاش دەرچوونی خۆر؛ حەرەمە، بەئێک دەبێت خۆر هێندە سێبەری رمیک بەرز بێتەوه، ئەمیش نزیکەی دە بۆ پانزە خولەک دەکات.
٨. کاتی نوێزی عەسر هەتاوه کو ساتی ئاوابوونی خۆرە.
٩. سەفەرکردنی تایبەت بۆ ئەو سێ مزگەوتە؛ رێگەپێدراوە.
١٠. فەزل و تایبەتمەندی ئەو سێ مزگەوتە بەسەر مزگەوتەکانی تر.
١١. دروست نییە تەنها سەفەر بکات بۆ ئەوێ سەردانی گۆرێک بکات ئەگەرچیش گۆری پێغەمبەر ﷺ بێت، رێگەپێدراوە سەردانی بکەیت بۆ کەسێک لە شاری مەدینە بێت، یان بێت بۆ مەدینە بۆ مەبەستێکی رێگەپێدراو.

(١٠٦٠٣)

(٢٤٣) - عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٤٣) - له ئوسامەیی کوری زەیدەووە -رەزای خاویان لێبێت- کە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێت: «لە دواى خۆم هیچ فیتنە و تاقیکردنەووەیه کم جێنەهێشتوووە کە زیانبەخشتەر بێت بۆ سەر پیاوان وەکو ئافەرەتان».

[صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم هاواران لەسەری]

شیکردنەووە:

پێغەمبەر ﷺ باسی ئەوەمان بۆ دەکات لە پاش خۆی هیچ تاقیکردنەووەیه کی جێنەهێشتوووە کە زیانی هەبێت بۆ سەر پیاوان وەکو ئافەرەتان؛ چونکە ئەگەر ئافەرەتە کە لە کەسە نزیکەکانی پیاو بێت و بایەندى ئیسلام نەبێت ئەوا پیاو کەش وردەوردە شوێنی دەکەوێت لە پێچەوانە کردنی شەریعەت، و ئەگەر بیانی بێت ئەوا بەتیکە ئێبوون و بەتەنها بوون لە گەلی تووشی فیتنە و خراپە دەبێت.

له سووده گانی فەرمووده که:

۱. واجبه مسولمان ئاگدار بێت له فیتنه ی ئافره تان، وهه موو ریگا ودهرگا گانی فیتنه و وروژاندنی دابخات.
۲. ده بێت ئیماندار ته وه کول و پشته ستنی ته نها به خوای گه وه بێت، وهانا بو ته و زاته ببات بو ته وه ی بیپاریزیت له فیتنه و تاقیکردنه وه کان.

(۵۸۳۰)

(۲۴۴) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مرفوعاً: «يا معشر الشباب، من استطاع منكم الباءة فليتزوج؛ فإنه أغض للبصر، وأحصن للفرج، ومن لم يستطع فعليه بالصوم؛ فإنه له وجاء».

[صحیح] - [متفق علیه]

(۲۴۴) - له عبدالله ی کوری مه سعودوه - په زای خوای لیبیت- که پیغه مبه ر ﷺ ده فەرمویت: «ئه ی گه نجان، هه رکه سیکتان توانی ئه و با هاوسه رگیری بکات؛ چونکه ئه مه پارێزاورته بو چاو ودامین، وئه وه ی ناتوانیت ئه و با رۆژوو بگری؛ چونکه رۆژووگرتن قه ئغانه». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

داوین پاک و خو پاراستن واجبه، و پچه وانه که یان حه رامه که تووشی به نده ده بێت به هو ی زوری شه هوه ت و لاوازی ئیمان ه وه، و گه نچ شه هوه تی زۆرتره، و پیغه مبه ر ﷺ و تار بو ته و ان ده دات و ڕێنیشاند ه ریا نه بو داوین پاک و خو پاراستن، وئه وه ی ده توانیت ماره ی و خه رچی و شوینی نیشه جیبوون دا یین بکات؛ ئه و پێویسته هاوسه رگیری بکات چونکه هاوسه رگیری هو کاری پاراستنی چاوه له نه زه ر کردنی حه رام و هو کاری پاراستنی داوینه له زینا و به دره وشتی.

وئه وه ی نه توانیت خه رجیه گانی هاوسه رگیری دا یین بکات له کاتیکدا حه زی له هاوسه رگیریه؛ پیغه مبه ر ﷺ ڕێنمای کردووه به رۆژووگرتن چونکه رۆژووگرتن شه هوه ت که م ده کاته وه ئه مێش به هو ی وازه ینان له خواردن و خواردنه وه، بۆیه نه فس لاواز ده بێت و بو ڕیه گانی خوین باریک ده بیته وه له سه ر شه یتان که به نا ئه و بو ڕیا نه دا ها تو چۆ ده کات، بۆیه رۆژووگرتن هو کاری شکاندنی شه هوه ته وه که

قه لغان بهنده دپارښت، وله دهقی فهرموده که دا وشه ی (وجاء) هاتوه به مانای وشکردنه وه وباریکردنه وهی دهماره کانی گونه کانیش دیت چونکه به هو ی نه خواردن ونه خواردنه وه دهماره کان وشک دهن بویه گونه کان ناتوان مه نی دروستبکه ن که به هو ی زوربوونی مهنیه وه شه هوه ت زیاد ده بیت.

له سووده کانی فهرموده که:

۱. به په روشی ئیسلام له سهر به دیه پنیانی هوکاره کانی داوین پاکي وسه لاهمه تبوون ودووری له داوین پیسی وکاره قیزه ونه نه کان.
۲. نه و که سانه ی که ناتوان خه رچی هاوسه رگیری دابین بکه ن؛ ئایی ئیسلام هانی داوون بوړو وگرتن چونکه شه هوه ت لاواز ده کات.
۳. چواندنی بوړوو به کرده وه یه ک پی ده ووتریت -وجاء: لاوازکردن-؛ له و روانگه وه یه که -وجاء: لاوازکردن- بریتیه له لاوازکردنی دهماره کانی گونه کان، بویه به لاوازیوونیان شه هوه تی جووتبوون که م ده بیته وه، به هه مان شیوه بوړووگرتن ده بیته هو ی لاوازکردنی شه هوه تی جووتبوون.

(۵۸۶۳)

(۲۴۵) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا

وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۴۵) - له نه بی سه عیدی خودرییه وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغه مبه ر ده فهرمویت: «دونیا خو ش وبه چیزه، وخوای گه وره ئیوه ی کردوه به جینشینی یه کتر له سهری بوئه وه ی بزانتیت که چو ن کرده وه ده که ن، بویه خو تان بپاریزن له دنیا وخو تان بپاریزن له ئافره تان، چونکه یه که م فیتنه وتاقیکردنه وه ی نه وه کانی ئیسرائیل له ئافره تان بوو». [صحيحه] -

[موسليم گپړاويه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهەر ﷺ روونیده کاتهو که دنیا تامیکی به چێژی ههیه، و سهوز و سه رنجراکی شه، بۆیه مرؤف یی هه لده خه له تیت و رۆده چیت له نیو خوشیه کانی و گه وه ترین ههم وهه و لدانی بۆ دنیا ده بیت. خوای گه وه - سبحانه و تعالی - ئیمه ی کردوو به جینشینی یه کتر له دنیا یه دا، بۆئه وه ی پروانیت چون کردوه ده که بن، گوێرایه لی ده بین، یان سه ریچی ده که بن؟ پاشان فه رمووی: وریا بن شتومه که رازێراوه کانی دنیا هه لتان نه خه له تینیت، وینه هوی ئه وه ی وازهین له فه رمانه کانی الله، و تووشی نه ی لیکراوه کان بین. و له گه وه ترین فیتنه کان که ده بیت پیاوی مسولمان وریای بیت بریتیه له فیتنه ی ئافره تان، ویه که م فیتنه که تووشی به نی ئیسرا ئیل هات؛ فیتنه ی ئافره تان بوو.

له سووده کانی فه رمووده که:

1. ئامۆزگاری به پابه ندبوونی ته قواداری، و خو سه رقāl نه کردن به چێژ و خوشیه رازێراوه کانی دنیا.
2. هۆشدار ی له تووشبوون به فیتنه ی ئافره تان؛ له ریگی تیروانین و گو ی نه دان به تیکه ل بوونیان له گه ل پیاوی نامه حرم وه ت.
3. فیتنه ی ئافره تان له گه وه ترین فیتنه کانی دنیا یه.
4. ئامۆزگاری و په ند وه رگرتن له ئومه ته کانی پېشوو، ئه وه ی روویدا به سه ر به نی ئیسرا ئیلدا له وه یه به سه ر ئومه ته کانی تریشدا روویدات.
5. فیتنه ی ئافره تان ئه گه ر هاوسه ر بیت؛ له وه یه داوای هه ندیک خه رچی له میرده که ی بکات که له توانیدا نه بیت، بۆیه ئه مه پیاو دوور ده خاته وه له دینداری و کرده وه کردن بۆ قیامه ت، و وایلیده کات خو ی ماندوو بکات بۆ به ده سه تهینانی دنیا، و ئه گه ر نامه حرم بن؛ پیاوان فره و ده دن و له هه ق لاینده دن کاتیک ده رده چن له مال و تیکه لیان ده بن، به تابه ت ئه گه ر نا پۆشته (سفور) بن، و له وه یه ئه م تیکه لیه تووشی زینایان بکات به یی پله کانی، بۆیه پێویسته ئیماندار په نا به خوای گه وه بگری ت و هیوای به ئه و بیت رزگاری بکات له فیتنه ی ئافره تان.

(٢٤٦) - عن حكيم بن معاوية القشيري، عن أبيه، قال: قلت: يا رسول الله، ما حقّ زوجة أحدنا عليه؟ قال: «أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ - أَوْ اكْتَسَبْتَ - وَلَا تضرب الوجه، وَلَا تُقَبِّحَ، وَلَا تَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ». [حسن] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(٢٤٦) - له معاويهى كورى حهيدهى قوشهبرى -رهزای خواى ليبييت- دهليت: ووتم: نهى پيغهمبهرى خودا، ثايا مافى خيزانى يه كيك له نيمه چيه له سه زمان؟ نهویش فهرموى: «خوراكى پيبيه خشيت نه گهر خوت خوراك خوار، وجلى پيبيه خشيت نه گهر خوت جلت له بهر كرد -يان باره پيبيه خشيت نه گهر پديدات كرد-، وبه ليدان له دهموچاوى نه دهيت، وجوئى پينه دهيت، وقسهى له گهل دانه برپيت (هه جري نه كهيت -به جيى نه هيلىت-) مه گهر تنها له نيو مالدا نه بييت». [حه سه نه] - [نمينو ماجه و نه بو داود و نه حمده - گيراويانه ته وه]

شيكردنه وه:

معاويهى قوشهبرى -رهزای خواى ليبييت- پرسارى له پيغهمبهر ﷺ كرد سه بارهت به مافه كانى خيزان (هاوسهر) له سهر پياو، نهویش روونى كرده وه كه واجب نه وه به كه خواردى و پوشاكى پيبيه خشيت به پيى هه بوون وتوانا، ونه هى كرد له ليدانى دهموچاوى وجوئيدان ييى، وههروه ها نه هى كرد له قسه دابران له گهل خيزاندا (هه جر كردنى) مه گهر تنها له سهر جيگا نه بييت، وانا نابيت خانوه كه جييهيلىت و بجيت بو خانويه كى تر، يان خيزانه كهى له مال دهر بكات ويينرييت بو مالىكى تر، به لكو بو ماوهيه ك قسهى له گهلدا داده برپيت له ناو مالدا له كاتى بوونى ناكوكى هه تا هم ناكوكيه نامينيت؛ چونكه سروشتى مروف وزيان بهو شيويه ناكوكى وشهر ههر رووده دات بويه پيغهمبهر ﷺ باسى هم شتانهى كردووه.

له سووده كانى فهرمووده كه:

١. به پهر روشى هاوه لان بو نه وهى زانستيان هه بييت سه بارهت به نهو مافانهى له سه ريانه به رامبهر به خه لكانى تر جييه جيى بكهن، و نهو مافانهى كه ده بييت دهره قيان جييه جيى بكرت.

۲. واجبه کانی سهرشانی می‌رد بهرام‌بهر خیزانه که‌ی: خه‌رجکردن له‌سهری، وکړینی جل وپیداویستی، ودابینکردنی شوینی نیشته‌جیبوون.
۳. نه‌هی کراوه له‌شیواندن وتیکدان جا‌ناشکراښت یان ناخی بیت.
۴. له‌و‌شیواندن وتیکدانانه‌ی نه‌هی لی‌کراوه؛ نه‌وه‌یه پیی بلیت: تۆ له‌هوزیکي خراښت یان له‌خیزانیکي خراښت، وهاوشپوهی نه‌م ده‌سته‌واژانه.

(۵۸۰۹۳)

(۲۴۷) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه ، قال: خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم في أضْحَى أو فِطْرٍ إلى المُصَلَّى، فَمَرَّ على النساء، فقال: «يا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ». فَقُلْنَ: وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قال: «تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ، وَتُكْفِرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ». قُلْنَ: وما نُقْصَانُ دِينِنَا وَعَقْلِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قال: «الْأَيْسُ شَهَادَةِ الْمَرْأَةِ مِثْلُ نِصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ». قُلْنَ: بَلَى، قال: «فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ عَقْلِهَا، الْأَيْسُ إِذَا حَاصَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تُصُمْ». قُلْنَ: بَلَى، قال: «فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ دِينِهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۴۷) - له‌ئە‌ه‌ی سه‌عیدی خودریه‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بیت- ده‌لێت: پێ‌غه‌م‌بهر ﷺ له‌کاتی نوێژی جه‌ژنی قوربان یان جه‌ژنی رۆژووشکاندن (جه‌ژنی ر‌ه‌مه‌زن) ده‌رچوو به‌ره‌و خاکی نوێژکردن، و‌به‌لای ئاف‌ره‌تاندا تی‌په‌ری، و‌فه‌رمووی: «ئە‌هی کۆمه‌ئە‌ی ئاف‌ره‌تان خ‌یر بکه‌ن چونکه‌ پێ‌م نیشاندرا زۆریه‌تان ئە‌ه‌لی دۆزه‌خن»، ووتیان: بۆ‌چی ئە‌هی پێ‌غه‌م‌بهری خودا؟ فه‌رمووی: «نه‌فه‌رت زۆر ده‌که‌ن، وزۆر سپێ‌ن به‌رام‌بهر می‌رده‌کانتان، و‌که‌م ئە‌ه‌قل (ژیر) و‌دی‌نی (دینداری) و‌ه‌کو ئی‌وه‌م نه‌بینیوه‌ و‌ه‌ه‌روه‌ها که‌سم نه‌بینیوه‌ که‌ ده‌ست به‌سه‌ر ئە‌ه‌لی پیاوێکی ژیر و‌ه‌وشمه‌ند بگ‌رت و‌ه‌کو ئی‌وه‌». ووتیان: کامه‌ که‌می دین و‌ئه‌ه‌ق‌لما‌نه ئە‌هی پێ‌غه‌م‌بهری خودا؟ فه‌رمووی: «ئایا شاهیدی دانی ئاف‌ره‌ت به‌ئە‌ندازه‌ی نی‌وه‌ی شاهیدی دانی پیاو‌نییه‌؟». ووتیان: به‌‌ئێ، فه‌رمووی: «ئە‌وه‌ له‌به‌ر که‌می ئە‌ه‌قله‌، ئە‌ه‌ر تووشی سوو‌ری مانگانه‌ بیت؛ واز له‌

نوٲر وړوړو ناهينٲت؟»، ووتيان به ٲی. فهرمووی: «ئوه که می دینه (که می دینداریه)». [صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

ئېی سه عیدی خودریه وه - په زای خوی لیٲٲت - هه والی ئوه ده دات که پیغه مبه ر ﷺ له کاتی نوٲزی جه ژنی قوریان یان جه ژنی رړوړو شکندن (جه ژنی په مه زن) دهرچو به رهو خاکی نوٲزکردن، پاش ئوه وی وتاریکی گشتی دا بو پیاوان وٲافره تان، به لای ٲافره تاندا ٲٲپه ری و وتاریکی ٲایه ت کرد بو ئه وان؛ ٲاموژگاریانی کرد ویریانی هٲنایه وه وهانیانی دا بو کرده وی چاک وخیرکردن، چونکه خیرکردن هوکاره بو لچوونی توره بوونی په روه ردگار له سه ر بنده، وپیانی فهرموو: (ئهی کوٲمه لهی ٲافره تان خیر بکه ن چونکه پیٲم نیشاندر زوره تان ئه هلی دوزه خن): واتا خیر زور بکه ن بو ئه وه وی خوٲان له سزای خودا بٲاریزن، چونکه من سه یری دوزه خم کرد بینیم زوره یی ئه وانهی ٲٲیدان ٲافره تان. (ووتیان: بوچی ئهی پیغه مبه ری خودا؟): واتا بوچی زورینه یی ئه هلی دوزه خ له ٲافره تان؟. ﷺ فهرمووی: (نه فره ت زور ده که ن): واتا زور له عنه ت ونه فره ت له خه لکی ده که ن وٲه میش خراٲترین جوړی نزیاه که له سه ر که سیک بکریٲ؛ که به مانای ئه وه دٲت ئه و که سه دوور بیت له په حمه تی خودا ویدیبه ش بیت له هه موو خیریکی دنیا وقیامه ت.

(وزور سپلن به رامبه ر میړده کانتان): واتا چاکه کانی میړده کانتان له به رچاو نییه وٲینکاری لیده که ن، وله گیرانه وه به کی ترده له ئین عه باسه وه: {قیل: اَیْکُمْرَنَّ بِاللّٰهِ؟ قال: یَکْفُرَنَّ الْعَشِیْر، وَیَکْفُرَنَّ الْإِحْسَان، لَوْ أَحْسَنْتَ إلی إِحْدَاهُنَّ الدَّهْر، ثُمَّ رَأَتْ مِنْکَ شِیْئًا، قالت: ما رَأِیتُ مِنْکَ خَیْرًا قَطْ} [رواه البخاری ومسلم] واته: (ووترا: ٲایا ٲافره تان کوفر ده که ن به خودا؟ ﷺ فهرمووی: کوفر ده که ن - واتا: سپلن - به رامبه ر میړده کانیان، وسپلن به رامبه ر چاکه کارییان، ئه گهر به دریٲایی سال چاکه کار بیت به رامبه ر په کیکیان، وپاشان شٲیک لی بیٲٲت - که هزی پیٲه کات -، ده لٲت - به میړده که ی - هه رگیر هیچ خیریکم لٲت نه بینووه).

پاشان پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (وکه م ئه قل (ژیر) ودینی (دینداری) وه کو ئیوه م نه بینووه وه ره وها که سم نه بینووه که ده ست به سه ر ئه قلی پیاوکی

ژیر وهۆشمه‌ند بگریټ وه‌کو ئیوه): واتا هیچ که‌سیک ناتوانیټ ده‌ست به سه‌ر نه‌قل وژی‌ری پیاو بگریټ وه‌کو ئافره‌ت، نه‌گه‌رچیش له‌و پیاوانه‌ بن که به پابه‌ند وتوند ناسراو بن؛ نه‌میش به‌هۆی کاریگه‌ی سۆزداری ئافره‌ت وسیحری جوانی وخۆ نازدار کردن وخۆ ناسکردنه‌وه‌یه‌تی، وه‌میش له‌ روانگه‌ی زیاد وه‌سفکردنیانه؛ چونکه نه‌گه‌ر پیاوی پابه‌ند وژی‌ر بکه‌وتیه‌ ژیر کاریگه‌رییان نه‌وا نه‌وانی تر زیاتر کاریگه‌ر ده‌بن.

(-ئافره‌تان- ووتیان: کامه‌ که‌می دین وه‌ئه‌قلمانه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا؟): وا دیا‌ره هۆکاری که‌می دین وه‌ئه‌قلیان له‌ لا‌ شاراوه‌ بووه‌ بۆیه‌ پرسساریان سه‌باره‌ت کرد. ﷺ فه‌رمووی: (ئایا شاهیدی دانی ئافره‌ت به‌ نه‌ندازه‌ی نیوه‌ی شاهیدی دانی پیاو نییه‌؟): نه‌میش پرسسارکردنی دانپیدانی پیده‌ئین واتا شاهیدی دانی ئافره‌ت نیوه‌ی شاهیدی دانی پیاوه‌، واته‌ شاهیدی دوو ئافره‌ت وه‌کو شاهیدی پیاویکه‌.

(-ئافره‌تان- ووتیان: به‌ئێ): به‌و شیوه‌یه‌ شاهیدی دانه‌ که‌. ﷺ فه‌رمووی: (ئه‌وه له‌به‌ر که‌می نه‌قله‌): نه‌میش به‌هۆی که‌م نه‌قلی ودرکردنی زۆربه‌ی ئافره‌تانه‌ وده‌بیته‌ هۆی نه‌وه‌ی شاهیدی دانی به‌ نیوه‌ی شاهیدی دانی پیاو وه‌ریگریټ، وه‌میش ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویټ: {وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى} [البقرة: ٢٨٢]، واته‌: {دوو شاهید بگرن له‌ پیاوانی خۆتان (له‌ موسو‌لمانان) ئینجا نه‌گه‌ر دوو پیاو نه‌بوو نه‌وا با پیاویک و دوو ئافره‌ت بن له‌ نه‌وانه‌ی که‌ په‌سه‌ندیان ده‌که‌ن له‌ شاهیده‌کان بۆ نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر یه‌ کیکیان له‌ بی‌ری چوو با نه‌وی دیکه‌یان بی‌ری بخته‌وه‌}، پشت به‌ستن به‌ ئافره‌تیکی تریش بۆ شاهیدی دان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر که‌می لیکدانه‌وه‌ ودرکردنی وه‌میش ئاماژه‌یه‌ بۆ که‌می نه‌قلی وژی‌ری ئافره‌ت به‌ به‌راورد به‌ پیاوان.

پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (نه‌گه‌ر تووشی سووری مانگانه‌ بیټ؛ واز له‌ نوێژ وپۆزوو ناهینیټ؟): نه‌میش پرسسارکردنیکی دانپیدانانه‌ واتا ئافره‌ت له‌ کاتی سووری مانگانه‌دا نوێژ نا‌کات وپۆزوو نا‌گریټ. (-ئافره‌تان- ووتیان به‌ئێ): واتا به‌ئێ، به‌و شیوه‌یه‌. ئه‌ویش ﷺ فه‌رمووی: (ئه‌وه که‌می دینه‌ -که‌می دیندارییه‌-):

ئەگەر ئافرەت واز لە دوو پایەى نوێژ و رۆژوو بەینیت بۆ ماوێهە ک کە ئەمانە لە گرتگرتین پایە کانی ئیسلامن؛ ئەمە بەلگەیه بۆ کەمبونەوهی دینداری چونکە لە کاتی سووری مانگنەدا نوێژ ناکات و نوێژەکانیش بە قەرز ناداتەوه، و لە رۆژووگرتندا پاداشتی رۆژووگرتی لە گەل مسولمانان لە دەست دەچیت بەلام دەبیت بە قەرز بیداتەوه لە پاش رەمەزان.

بەلام ئەمانە نابنە هۆی ئەوهی ئافرەت رەخنەیان لێبگیریت و هیچ تاوانیکیان لەسەر نییه چونکە بنچینهی دروستکردنیان بەو شیوێهە و خودا ئەو شتانەى لەسەریان نووسىووه، پێغهەمبەر ﷺ باسی ئەم شتانەى کرد بۆ ئەوهی پیاوان تووشی فیتنە ولادان نەبن بەهۆیانەوه، و بۆیه باسی ئەو سزایهی کرد بۆ ئەوانەى سێلەن بەرامبەر چاکەکاری مێردەکانیان، و سزا نادرین بەهۆی ئەو کەمى ژیری و دینداریهی هەیانە بە بەراورد لە گەل پیاوان، و بە شیوێهە کى گشتی پیاوان زیاتر دیندارترن لە ئافرەتان و ئەمیش بە بەرچاو بە درێژایى مێژوو دەبیندریت و سەبارەت بە ئەقل و لێکدانەوه و ژیریش بە هەمان شیوێهە پیاوان لە پێشەوهی ئافرەتانن بۆیه زۆریهى زانایانی زانستە شەرعیه کانی ئەم ئۆمهتە لە پیاوان ئەگەرچیش ژمارهیه کى باش لە زانایانی ئافرەت هەیه، و هەروەها لە زانستەکانى دونیاش بەهەمان شیوێهە زۆریهى داهێنەرەن لە پیاوان.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. سوننەتە ئافرەتان دەریچن بۆ ئەنجامدانی نوێژی جەژن، و بەتایبەتی ئامۆزگاری بکری.
۲. سێلە بوون بەرامبەر هاوسەر و زۆر نەفرەت کردن لە تاوانە گەورەکانە؛ چونکە هەرپەشەى لێکراوه بە دۆزەخ ئەمیش ئامازیه بۆ ئەوهی لە تاوانە گەورەکانە.
۳. رۆونکردنەوهی زیاد بوون و کەم بوونی ئیمانی تێدايه، هەرکەسێک پەرستنه کانی زیاتر بێت ئەوا ئیمان و دینداری زیاد دەکات و هەرکەسێک پەرستنه کانی کەم بێتەوه ئەوا ئیمان و دینداری کەم دەکات.
۴. نەوهی دەلێت: ئەقل و ژیری تووشی کەمبوون و زیاد بوون دەبیت، و ئیمان بەهەمان شیوێهە، مەبەست لە وەسفکردنی ئافرەت بەو شیوێهە لۆمەکردنیان نییه؛ بەلکو ئامازیه بۆ ئەوهی بنچینهی دروستکردنیان ئاوايه، و هۆشداریدانە

سه بارهت به تووشبوون به فیتنه به هۆيانهوه، بۆيه سزادانی بهستهوه به سپله بوون وتاوانی تر نه که به هۆی لاوازی ئه قلایان، ولاوازی دینداریان که باسکراوه هۆکاری تووشبوونیان نیه به تاوانهوه به لکو هۆکارهکان لهوه زیاتره.

۵. فیرخواز پرسیار دهکات وداوا ی پیداجوونهوه دهکات له زانا وههروهه شۆینکهوته پرسیار لهو کهسه دهکات که شۆینی کهوتوووه؛ ئه گهر له قسه کانی شتیک باسکرا ماناکه ی پروون نه بوو.

۶. شاهیدی دانی ئافرهت نیوهی شاهیدی دانی پیاوه ئه میش به هۆی لاوازی له بهرکردنی وتیگه یشتی.

۷. ئین چه جهر ده لیت: کاتیک دهفه رموت: (نه مبینوووه کهم ئه قلی... هتد)؛ وا بۆ من درده که ویت که ئه مه هۆکاریکه لهو هۆکارانهی که زۆرینهی خه لکی دۆزهخن، چونکه ئه گهر ئافرهت هۆکار بیت بۆئه وهی پیاوی ژیر ئه قلی له دهست بدات هه تاوه کو شتیک نادروست دهکات یان ده لیت؛ ئه وا لیره داهاوبه شیه قی له تاوان و بهشی زۆری تاوانه که له ئه ستۆیدایه.

۸. هه رامبوونی نوێکردن و پۆژووگرتن له سه ره ئه و ئافره تهی تووشی سووری مانگانه یان زه یستانی بووه، پاشان ته نه نا پۆژوووه که ده گر نه وه له پاش پاکبوونه وه یان.

۹. ره وشت جوانی پیغه مبه ر ﷺ چونکه وه لای پرسیا ری ئافره تانی دایه وه به بی توندی وی لۆمه کردن.

۱۰. ئین چه جهر ده لیت: خیرکردن ده بیته هۆی دوورخستنه وهی سزادان، وله وهیه بیته هۆی لیخۆشبوون لهو گونا هانهی له نیوان بهنده کاندایه وه دات.

۱۱. نه وهی ده لیت: لاوازی ئاینداری له لای ئافره تان به هۆی ئه وهیه واز له نوێکردن و پۆژووگرتن ده هیئن له کاتی سو ری مانگانه دا؛ ئه وهی په رستی زیاد بیت ئه وا ئیمان و ئاینداری شی زیاد ده بیت، و ئه وهی په رستی کهم بیت ئه وا ئاینداری شی کهم ده بیت، پاشان لاوازی ئاینداری له وهیه تاوان بیت وه کو ئه وهی واز له نوێکردن یان پۆژووگرتن یان هه ره په رستیکی واجب ده هیئیت به بی پۆزش، وله وهیه لاوازی ئاینداری تاوان نه بیت وه کو وازه یان له هه یی یان جیهاد کردن یان هتد؛ له سه ره ئه وانه ی واجب نییه له سه ریان و پۆزشیان

نییه، ولهوهیه فهرمان بکریّت به وازهینان له نوێژکردن وړوژووگرتن وهکو
دهرههق بهو ئافرهتهی تووشی سووری مانگانه بووه.

(١٠٠١)

(٢٤٨) - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه مرفوعاً: «إياكم والدخول على النساء»، فقال رجل من الأنصار: يا رسول الله، أ رأيت الحمو؟ قال: «الحمو الموت». ولمسلم: عن أبي الطاهر عن ابن وهب قال: سمعت الليث يقول: الحمو: أخو

الزوج وما أشبهه من أقارب الزوج، ابن عم ونحوه. [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٤٨) - له عوقبهی کوری عامروهه -رهزای خوای لیبیت- که پیغهمبهر
ﷺ دهفرمویت: «**ناگدار بن مهچن بو لای ئافرهتان**»، پیاوئیک له ئەنسار ووتی:
ئهی پیغهمبهری خودا، ئەهی ئەگەر (خزم) بیت؟ فهرمووی: «**خزم بیت وهکو مردن
وايه**». (خزم: مهبهست کهسیکی نامهحرهمه وهکو خیزانی برا وئاموزا وپورزا
وهاوشیوهی ئەمانه). [صهحیحه] - [بوخاری و موسلیم هاواران لهسهری]

شیکردنهوه:

پیغهمبهر ﷺ ناگداری دهدات له چوون بو لای ئافرهته نامهحرهمهکان، وبه
تهنها بوون له گه ئیاند، چونکه ههکرهسیک به تهنه له گه ئافرهتیک بیت؛
ئهو شهیتان سییه میان دهبیت، ونهفس لاوازه وپالنه رهکان بو تاوان بههیزن؛
بویه ئەمانه وا دهکەن بەنده تووشی تاوان بیت، بویه نههی کراوه له به تهنه
بوون له گه ئافرهتی نامهحرهم ئەمیش بو دووربوونه له شهر وخرابه،
وهوکاریکه بو رینگه وبهرههست دانان له بلابوونهوهی خراپه کاری وتاوان له
کۆمه لگادا؛ که کاره ساتی زور خراپ وناخۆشی لیده که ویتتهوه که له پیش
چاوماندا دهیبینن، ولهوهیه ببیته هوئی تاوانی گه ورهتر وهکو کوشتن
ودوژمنایهتی ئەمهش هه مووی به هوئی که متهرخه می پیاوانه وه بوو له
سه ره تادا.

پیاوئیک ووتی: ئەهی پیغهمبهری خودا، ئەهی به تهنه بوون له گه ئ (الحمو -
خزمی نامهحرهم؛ وهکو خیزانی برا وپورزا وبهو شیوهیه)؛ چونکه لهوهیه له

هەندىك حالەتدا پيويست بکات بچيته مالى خزمە کەى ولەوہیە خيژانى خزمە کەى بە تەنھا لە مالهوہ بيت، ئايا روخسەت ھەيە بۆ ئەم جوړە حالەتە؟ پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: بە تەنھا بوون لە گەل خزمى نامەحرەم وەکو مردن وایە، چونکە خەلکى راھاتوون لە سەر ئەم کەمتەرخەمى وپشتگووى خستنە بۆيە ئینکاری لێناکەن و بە تەنھا دەبن لە گەل ئافرەتى نامەحرەم، ولەوہیە تووشى داوێن پيسى ببن بە بى ھىچ گومانىک، بۆيە ئەمەش دەبێتە ھۆى تياچوونيان لە پرووى ئاينەوہ کە سزای سەختيان بۆ ھەيە، ئەمەش ھۆکاری ئەوہیە کە پيغەمبەر ﷺ روخسەتى نەدا، بەلکو ئاگادارى ھەرپەشەى دا سەبارەت بە تەنھا بوون لە گەل ئافرەتى نامەحرەم، بۆيە داخستنى دەرگای بە تەنھا بوون وتیکەلاو بوون لە گەل ئافرەتى نامەحرەم گەورەترین ھۆکاری چاکسازيە لە کۆمەلگادا لە زۆر رووہوہ کە سوودەکانى گەلىک زۆرن.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. نەھى کردن لە چوون بۆ لای ئافرەتە نامەحرەمەکان و بە تەنھا مانەوہ لە گەلێان، ئەمیش بۆ ريگري کردن لە ھۆکارەکانى تووشبوون بە داوێن پيسى.
۲. ئەم نەھى کردنە لە چوون بۆ لای ئافرەتە نامەحرەمەکان و بە تەنھا مانەوہ لە گەلێان؛ گشتيە ھەموو نامەحرەمەکان دەگرێتەوہ لە برا وکەسە نزیکەکانى مێرد کە لە مەحرەمەکانى ئافرەتە کە نین، ئەم چوونە زوورەوہ نەھى لیکراوہ چونکە زۆرجار دەبێتە ھۆى بە تەنھا مانەوہ.
۳. دوورکەوتنەوہ لەو شوێن و حالەتانەى کە گومان و خراپەى تېدايە بەشپۆھيە کى گشتى، بۆ دووربوون لە مەترسى تووشبوون بە شەر و خراپە.
۴. نەوہوى دەلێت: زانايانى زمانەوانى يە کدەگن لەسەر ئەوہى دەستەواژەى (الأخماء) لە زمانى عەرەبیدا کەسە نزیکەکانى مێردى ئافرەتە کە دەگرێتەوہ وەکو باوک ومام وبرا وبرا و ئامۆزا وھتد، و دەستەواژەى (الأختان) لە زمانى عەرەبیدا کەسە نزیکەکانى ئافرەتە کە دەگرێتەوہ، و دەستەواژەى (الأصهار) ئامازيە بۆ ھەردوويان.
۵. (الحق: خزم) چواند بە مردن، ئيين ھەجەر دەلێت: عەرەب بە مردن وەسفى شتيكى پيژاودەکات، لايەنى چواندن: مردنى دینداريە ئەگەر تووشى تاوانە کە بوون،

ومردنيانه نه گهر توووشی تاوانه که بوون ورېجم کردن واجب بوو، وتياچوونی
ثافره ته که یه کاتیک میړده که ی به هووی غیره ته وه لېی جیا ده بیته وه وته لاقی دده دات.

(۵۸۸۸)

(۲۴۹) - عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال:

«لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ» [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۲۴۹) - له ټه پي موساوه -رهزای خوی لی بیت- که پیغه مېهر ﷺ
ده فهرمویت: «هیچ مارییه ک دروست نییه مه گهر به بوونی
(ثاماده بوون ورېزانه ندی) وهلی ټه مری (سهرپه رشتیاری) ثافره ته که
نه بیټ». [صه حیه] - [ټه بو داود وتیرمزی وټبین ماجه وټه حمد - گټړاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مېهر ﷺ روونیده کاته وه که ثافره ته هیچ مارییه کی دروست نییه مه گهر به بوونی
(ثاماده بوون ورېزانه ندی) وهلی ټه مری (سهرپه رشتیاری) ثافره ته که نه بیټ ؛ که
گریټه سټی هاوسه رگریه که به ټه نجام ده گیه نیټ.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. بوونی (ثاماده بوونی ورېزانه ندی) وهلی ټه مری (سهرپه رشتیاری ثافره ته که)
مه رجه بو دروستی ماری، ټه گهر به پي وهلی ټه مری یان ثافره ته که خوی
به ماری دا ؛ هاوسه رگریه که ی پوچه ټه ودروست نییه.
۲. وهلی ټه مری نزیکترین پیاوه له ثافره ته که -له پرووی په یوه ندی خزمایه تی-، بوپه
نابیت که سوکارنکی دوور ماری بیرټ له کاتیکدا که که سوکارنکی نزیکی هه یه، بو
نمونه ټه گهر برایه کی پیگه یشتووی ثاقلی هه بوو ټه و دروست نییه ثاموزایه کی یان
مامیکی ماری بیرټ چونکه براکه ی نزیک تره لېی و به و شیوه یه.
۳. ټه و مهرجانی ده بیټ له سهرپه رشتیار -وهلی ټه مری- هه بیټ: شیاو -موکه له ف* - وټیر
بیټ، وهوشیار بیټ سه باره ته به بهر ژه وه ندییه کانی هاوسه رگری، وهه روه ها ئاینی وهلی
ټه مری وکچه که وه کو یه ک بیټ، هه رکه سټیک ټه مری سیفه تانه ی ټیدا نه بیټ ؛ گونجاو نییه

بیتته وهلی ئهمر له گرێهستی هاوسه‌رگیری. * (موکه‌له‌ف: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌رکه شه‌رعیه‌یه کانی له‌سه‌ر واجب بی‌ت)

(٥٨٠٦٦)

(٢٥٠) - عن عائشة رضي الله عنها مرفوعاً: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ كُغِّحَتْ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهَا، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ»، ثلاث مرات «فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَالْمَهْرُ لَهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا، فَإِنْ تَشَاجَرَا فَالْسلطانُ لِلرَّيِّ مَنْ لَا وَلِيَ لَهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والدارمي وأحمد]

(٢٥٠) - له عایشه‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت- که پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌ی‌ت: «هه‌ر ئا‌فه‌ر ته‌یک ماره‌ بک‌ری‌ت به بی‌ م‌و‌له‌تی وه‌لی ئه‌مه‌ر که‌ی (سه‌ره‌ر ش‌تیاره‌ که‌ی)؛ ئه‌وا ماره‌یه‌یه که‌ی پ‌و‌چه‌له (د‌روست نی‌یه و‌به‌تاله)، عایشه‌ ده‌ئ‌یت: سی‌ جار ئه‌مه‌ی فه‌رم‌وو، پاشان ﷺ فه‌رم‌وو‌ی: «ئه‌گه‌ر ماره‌ی کردنه‌ که‌ ک‌امل و‌ته‌وا و‌بو؛ ئه‌وا به‌خ‌شی‌نی ماره‌یه‌یه که‌ ب‌و ئا‌فه‌ر ته‌ که‌ ده‌بی‌ت به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی جوو‌تب‌وونه‌وه‌ی له نی‌وانیان ئه‌نجام‌درا، ئه‌گه‌ر ناک‌و‌کی که‌ و‌ته نی‌وانیان ئه‌وا ده‌سه‌لات‌دار (داد‌وه‌ر یان حاکم) ده‌بی‌ته سه‌ره‌ر ش‌تیاری (وه‌لی ئه‌مری) ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌ره‌ر ش‌تیاری نی‌یه». [صه‌حیحه] - [ئ‌ی‌بنو ماجه و‌ت‌یرم‌ذی و‌ته‌بو‌داود و‌ته‌حم‌هد و‌دارمه‌ی - گ‌ی‌راویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

له‌م فه‌رم‌وو ده‌یه‌دا پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ئه‌وه روو‌نده‌کاته‌وه که ره‌زامه‌ندی سه‌ره‌ر ش‌تیاری ئا‌فه‌رت (وه‌لی ئه‌مری ئا‌فه‌رت) مه‌رجه ب‌و د‌روستی ئه‌و ماره‌برینه، و‌ئه‌گه‌ر ئا‌فه‌رت هاوسه‌رگیری بکات به بی‌ ره‌زامه‌ندی و‌م‌و‌له‌تی سه‌ره‌ر ش‌تیاره‌ که‌ی (وه‌لی ئه‌مه‌ر که‌ی) به‌ ش‌ی‌وه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر خ‌و‌ی راسته‌خ‌و سه‌ره‌ر ش‌تیاری خ‌و‌ی بی‌ت و‌پ‌رس به‌ که‌س نه‌کات؛ ئه‌وا لی‌رده‌ا ماره‌یه‌یه که‌ی پ‌و‌چه‌ل و‌به‌تاله و‌د‌روست نی‌یه، و‌ئه‌گه‌ر ج‌یماع پ‌و‌وب‌دات له‌م جو‌ره هاوسه‌رگیریه‌دا ئه‌وا ده‌بی‌ت له‌یه‌ک ج‌یا بک‌ری‌ته‌وه و‌ئا‌فه‌ر ته‌ که‌ شایه‌نی ئه‌و ماره‌یه‌یه به‌ه‌وی ج‌یماع کردنه‌که‌وه، پاشان پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ روونی کرد‌ه‌وه ئه‌گه‌ر سه‌ره‌ر ش‌تیاره‌کانی ئا‌فه‌رت (وه‌لی ئه‌مه‌ر که‌ی ئا‌فه‌رت) ناک‌و‌کی بکه‌و‌ی‌ته

نيوانيان ئەوا لێردا کاروباری ئەو هاوسەرگیریه دەگەرێتەووە بۆ لای دەسلەتدار (حاکم یان دادوەر) کە دەبێت بە سەرپەرشتیاری (وەلی ئەمری) ئەو کەسە کە سەرپەرشتیاری نییه.

له سووده کانی فەرمووده کە:

۱. ئامادەبوونی وپازیبوونی وەلی ئەمر -سەرپەرشتیار-؛ مەرجه بۆ دروستی ئەو هاوسەرگیریه، وە ئێبن موزیر دەگەرێتەووە کە دەفەرموویت: نەزانراوە دەربارە ئێم بابەتە هیچ یە کێک لە هاوێلان ناکوکیان هەبویت.

۲. لە مارهێ پوچەلدا؛ ئافەرەت شایستە دەبێت بە مارهیه کە بەرامبەر ئەوێ پیاوێ کە جووت بوو لە گەلیدا.

۳. فەرمانرەوا سەرپەرشتیار و وەلی ئەمری ئەو ئافەرەتیه کە سەرپەرشتیاری نیه، جا بەهۆی ئەو بێت کە لە بنچینهدا سەرپەرشتیاری نەبێت، یان بەهۆی ئەو بێت کە وەلی ئەمری رێگە نەدات شوو بکات.

۴. فەرمانرەوا دەبێت سەرپەرشتیاری -وەلی ئەمری- ئەو ئافەرەتیه سەرپەرشتیاری نییه، ئەگەر سەرپەرشتیاری نەبێت یان نەتوانیت ئەرکە کە جێبەجێ بکات، و دادوەر دەبێت شوێنگرەوێ فەرمانرەوا؛ چونکە نوێنەریهتی لەم بابەتانهدا.

۵. سەرپەرشتیار لە بەشوودانی ئافەرەتدا؛ مانای ئەو نییه ئافەرەتە کە مافی نییه، بەلکو مافی هەیه و نابێت سەرپەرشتیارە کە بەشووی بدات مەگەر بە ئێزنی خۆی نەبێت.

۶. مەرجه کانی هاوسەرگیری دروست:

۱- دیارکردنی هاوسەرەکان بە ئاماژە یان بە ناو یان بە وەسف یان هەرشێوازیکی تر.

۲- هەردوولا پازی بن لە یە کتر و بەرامبەری قبول بێت.

۳- سەرپەرشتیاری -وەلی ئەمری- ئافەرەتە کە گرێبەستە کە بۆ ئافەرەتە کە ئەنجام دەدات.

۴- شاهیدی دان لەسەر گرێبەستی هاوسەرگیری.

۷. مەرجه سەرپەرشتیاری -وەلی ئەمری- ئافەرەت کە گرێبەستی هاوسەرگیری بە ئەنجام دەگەیهنێت؛ ئەم خالانە ی تیدا بێت:

۱- ئاقل و هوشیار بێت.

۲- نېر بېټ.

۳- بالغ بېټ، به ته واو کړدنی پانزه سال يان له شگران بوون.

۴- ټايي وه کو ټايي ټافره ته که بېټ، بډيه کافر نابېټه سهرپه رشتياري به سهر مسولمانه وه، ومسولمان نابېټه سهرپه رشتياري به سهر کافره وه.

۵- چاکی و دادپه روهري ټېدا بېټ و به پيچه وانه وه فاسق ولادهر نه بېټ، و دادپه روهريه که هينده بېټ که بتوانيت بهر ژه وه ندييه کانی بهر ټپوه بردنی ټهرکی به شوودان په چاو بکات.

۶- ده بېټ سهرپه رشتياريه که هو شيار و ژير بېټ و که م ټه قل نه بېټ، به شوپه يه ک بزانيټ که بهرام بهر هاوتايه و په چاوی بهر ژه وه ندييه کانی هاوسه رگيري بکات.

۸. سهرپه رشتياريه کانی -وهلی ټه مره کانی- ټافره له به شوودانی ريز به نديان هه يه له لای زانايان؛ بډيه نابېټ سهرپه رشتياري نزيکتر پشت گوی بخریت مه گهر له کاتی نه بوونی يان له کاتی نه بوونی مه رجه کان ټييدا. سهرپه رشتياري سهره کی ټافره ټاوکيه تی، پاشان ټه و سهرپه رشتياريه باوکی ديارى ده کات، پاشان باپيري بهر وه سهره وه، پاشان کوره کانی بهر وه خواره وه، پاشان براکانی له دايک و باوکه وه، پاشان براکانی له باوکه وه، پاشان کوره کانی براکانی، پاشان مامه کانی، پاشان مامه کانی باوکی، پاشان کوره کانين، پاشان نزيکتر له پروانگه ی خزمایه تپه وه هه روه کو ميرات، وفه رمانه وای مسولمان و ټه وهی نو ټنه ريه تی وه کو دادوهر ده بڼه سهرپه رشتياري ټه و ټافره ته ی سهرپه رشتياري نييه.

(۵۸۰۶۷)

(۲۵۱) - عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «**ملعون من أتى**

أمرأته في دُبُرِها». [حسن] - [رواه أبو داود، والنسائي في السنن الكبرى، وأحمد]

(۲۵۱) - له ټه بی هورپه روه -رېزای خوا ی لیبیت- که پیغه مبهري خودا ﷺ

ده فهرمویت: «نه فره ټليکراوه ټه و که سه ی که ده چیت بو لای خيزانه که ی له

پاشيه وه (له کوميه وه)». [حه سه نه]- [نه سائی و ټه بوداود و ټه حمده - گپړاويانه ته وه]

شیکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه هه ره شهیه کی توندی تیدایه له سهر ئهو که سانهی له کومه وه دهچن بۆ لای هاوسهره کانیا، ئهم کاره قیزه وه نه هۆکاری دووریوونه له پهحمه تی خوای گه وه -سبحانه وتعالی-، وبه لگه یه له سهر ئه وهی که ئهم کاره قیزه وه نه یه کینکه له تاوانه گه وه ره کان بویه چه لال نییه بۆ مسولمان که ئه نجامی بدات.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. چه رامبوونی چوونه لای ئافره تان له کۆمیا نه وه.
۲. چیژ وه رگرتن له هاوسهر جگه له کۆمیه وه نه بیت؛ له ههر شوینیکی تری لاشه ی بیت ریگه پیدراوه.
۳. مسولمان ده چیته لای ئافره ت له شوینی زاوژیوه هه ره وه کو خوای گه وه ره فره مان پیکردوه، وچوونه لای ئافره ت له کومه وه؛ تیکچوونی فیه ره ته، وتیاچوونی وه چه کانه، وپیچه وانه ی سروشتی پاکی مروقه، وزیانی گه وه ری تیدایه بۆ هه ردوولا.

(۵۸۰۹۰)

(۲۵۲) - عن عقبه بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه

وسلم: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحَلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۵۲) - له عوقبه ی کوری عامره وه -رهزای خوای لیبت- که په یغه مبه ری خودا ﷺ ده فره مویت: «ئهو مهرجانه ی مافیا زیاتره وشایسته ترن جیه جیکرین ئه وانه ن که به هویانه وه دامینی (ئافره تیکی) پێ چه لال ده بیت بۆ تان». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوارن له سه ری]

شیکردنه وه:

په یغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه ئهو مهرجانه ی مافیا زیاتره وشایسته ترن جیه جیکرین ئه وانه ن که هۆکارن بۆ چیژ وه رگرتن له ئافره ت، ئه وانیش مهرجه ریگه پیدراوه کانن که ئافره ت داوایان ده کات له کاتی گریبه سته هاوسه رگیری.

له سووده کانی فہر مووده کہ:

۱. واجبیتی جیبہ جیکردنی مہرجہ کان کہ هاوسہرہ کان پابہندن پتوہی بہرامبہر تہوی تر، مہ گہر مہرجیک ہرامیک حہ لال بکات یان حہ لالیک حہرام بکات.
۲. جیبہ جیکردنی مہرجہ کانی هاوسہرگیری زیاتر جہختی لہسہر کراوہتہوہ بہبہراورد لہ گہل بابہتہ کانی تر؛ چونکہ بہرامبہر حہ لالکردنی دامینہ.
۳. مہزنی بابہتی هاوسہرگیری لہ ئیسلامدا، چونکہ جہختی کردوہتہوہ لہسہر جیبہ جیکردنی مہرجہ کانی.

(۶۰۲۱)

(۲۵۳) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۵۳) - له عبدالله کوری عہمرو - پہزای خواوان لیبیت - کہ پیغہمبہری خودا ﷺ دہفہرمویت: «دوینا (پرہ) لہشتی خوش و بہکہلک، وخیرترین خوشی تہم دوینیایہ نافرہتیکی چاکہ». [صہحیحہ] - [موسلم گنراویہتہوہ]

شیکردنہوہ:

پیغہمبہر ﷺ باسی تہوہمان بو دہکات کہ دنیا و تہوہی تیدایہ تہنہا شتیکہ بو خوشی و سوود و چیژ و ہرگرتن لہماوہیہ کی دیاریکراودا پاشان نامینیت، وباشترین چیژ و خوشی دنیا بریتہیہ لہ نافرہتی چاک، تہ گہر مہردہ کہی سہیری بکات؛ تاسوودہ دہبیت، و تہ گہر فہرمانی پیبکات؛ گوپرایہ لی دہکات، و تہ گہر لہمال نہبیت؛ لہ نہفس و سامانہ کہی دہپارزیت و خیانہ تی لیناکات.

له سووده کانی فہر مووده کہ:

۱. چیژ و ہرگرتن لہو خوشیانہی دنیا کہ خودا بو بہندہ کانی حہ لال کردوہ دروستہ و تاساییہ، بہلام بہ مہرجیک زیادہرہوی وشانازی کردنی تیدا نہبیت.
۲. ہاندان بو ہہ لہزاردن نافرہتی دیندار و پہروشت جوان و چاک چونکہ یارمہتیدہری هاوسہرہ کہی دہبیت لہ پہرستنی پہرہردگاری.

۳. باشتَرین وخیترترین شتومه کی دنیا ئەوهیه که بۆ پەرستنی خودا به کاربهێنریت یان یارمهتیدەر بێت له مه‌دا.

(۵۷۹۴)

(۲۵۴) - عن جَرِير رضي الله عنه قال: سألت رسول الله صلى الله عليه

وسلم عن نظر الفَجَاءَةِ فقال: «أَصْرَفَ بَصَرِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۵۴) - له جهریه‌وه -ره‌زای خ‌وای لێبێت- ده‌لێت: پرسیارم کرد له پیغه‌مه‌بری خودا ﷺ سه‌باره‌ت به سه‌یرکردنی له نا‌کو (بۆ ئافره‌ت)، فه‌رم‌و‌وی: «چ‌او‌ت وه‌ریگ‌یره (چ‌او‌ت لا‌به‌ه له سه‌ر ئافره‌ته‌که)». [صه‌حیحه] - [م‌وس‌لیم گ‌یر‌او‌یه‌تی‌ه‌وه]

شی‌کر‌ده‌وه:

جهریری ک‌و‌ری عب‌د‌الله -ره‌زای خ‌وای لێبێت- با‌سی ئە‌وه ده‌ک‌ات که پرس‌یاری له پیغه‌مه‌بری خودا کرد ﷺ سه‌باره‌ت به سه‌یرکردنی له نا‌کو (بۆ ئافره‌ت)، و سه‌یرکردنی له نا‌کو بریتیه له‌وه‌ی ک‌اتیک له نا‌کو ئافره‌تیک به لای م‌ر‌و‌ف‌دا تێپه‌ر ده‌بێت؛ و ئە‌و‌یش سه‌یری ده‌ک‌ات به نائهنقه‌ست، پیغه‌مه‌بر ﷺ فه‌رم‌و‌وی: (چ‌او‌ت وه‌ریگ‌یره -چ‌او‌ت لا‌به‌ه له سه‌ر ئافره‌ته‌که-) و‌اتا چ‌او‌ت به‌ره‌و شو‌نێکی ت‌ر ببه‌ و له سه‌ر ئافره‌ته‌که لای بده‌ بۆ ئە‌وه‌ی به‌رده‌وام نه‌بیت له سه‌یرکردن.

له سو‌وده‌کانی فه‌رم‌و‌وده‌که:

۱. هاندان و ئامۆزگاری بۆ پاراستنی چ‌او له ئاست سه‌یرکردنی نامه‌هرم.
۲. هۆشداریدان له به‌رده‌وام بوون له سه‌یرکردنی ئە‌و شته‌ی سه‌یر کردنی هه‌رام‌ک‌راوه ؛ ئە‌گه‌ر له نا‌کو چ‌او‌ی که‌وته سه‌ری به نائهنقه‌ست.
۳. هه‌رامیتی سه‌یرکردنی ئافره‌تی نامه‌هرم حوکمیکی جێگیر بوو له‌لای هاوه‌لان به‌لگه‌ی ئە‌وه‌ی جهریر -ره‌زای خ‌وای لێبێت- پرس‌یاری له پیغه‌مه‌بر ﷺ کرد: ئە‌گه‌ر که‌سێک چ‌او‌ی بکه‌وتێته سه‌ر ئافره‌تیک به نائهنقه‌ست -بۆ مه‌به‌ست-، ئایا حوکمی وه‌کو حوکمی ئە‌و که‌سه وایه که به ئە‌نقه‌سه‌ت نه‌زهر ده‌ک‌ات؟
۴. گرنگیدانی شه‌ریعه‌ت به به‌ره‌وه‌ندویه‌کانی به‌نده‌کان، سه‌یر کردنی ئافره‌تی نامه‌هرمی هه‌رام‌کردووه چونکه ده‌بێته ه‌و‌ی خ‌راپه‌ی زۆر له دنیا و بۆ قیامه‌تیش.

۵. گه رانه وهی هاوه لان بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ وپرسیار لی کردنی سه باره ت به و شته ی ناروونه له لایان، وده بی ت خه لکی به م شیوه یه بن وبگه پینه وه بۆ لای زانایان وپرسیاریان لی بکه ن سه باره ت به و بابه ت ومه سه لانه ی روون نییه له لایان ولی تینا گهن.

(۸۹۰۲)

(۲۵۵) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: «صَحَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَنَيْنِ ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ، وَسَوَّى وَكَبَّرَ وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(۲۵۵) - له ئه نه سی کوری مالیکه وه - رهزای خوی لی بیت - ده لیت: «پیغه مبه ر ﷺ دوو به رانی رهش و سپی شاخلاری کرد به قوربانی، به دهستی خوی سه ری برین، ناوی خوی له سه ر هینان (ووتی: بسم الله) وته کیره ی له سه ریان کرد (ووتی: الله اکبر)، پتی خسته سه ر گه ردنیان (لایه کی ملیان)». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاواران له سه ری]

شیکردنه وه:

یه کیکی تر له و به لگانه ی که قوربانیکردن سونه تیکه دووپات له سه ر ئه نجامدانی کراوه ته وه (سونه تیکی موئه که ده) ئه ویش ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ ئاموزگاری کردوه به ئه نجامدانی وخویشی ئه نجامداوه، له م فه رموده یه دا باسی ئه وه کراوه که دوو به رانی قوچداری کرده قوربانی که ره نگیان رهش و سپی تیدا بوو.

به دهسته کانی خوی سه ریان ی بری چونکه ئه مه په رستنیک مهنه، وپیش سه ربهرینه که (یان له کاتی سه ربهرینه که) ناوی خودای هینا (ووتی: بسم الله) ئه میش بۆ ئه وه ی داوای یارمه تی وپشیتوانی له خوی گه وه بکات وئه م په رستنه خیر و به ره که تی تیدا بی ت، وپاشان ته کیره ی کرد (ووتی: الله اکبر) بۆ مه زندانانی خوی گه وه، وبۆ ئه وه ی دووپاتی بکاته وه که ئه م په رستنه ته نها بۆ خودا ئه نجامده دریت، وبۆ ده ربهرینی لاوازی به نده ومله که چ بوونی به رامبه ر خوی گه وه - سبخانه و تعالی -.

چونکه چاکه کاری له سه‌رپرینیشدا داواکراوه -ئه‌میش بۆ ده‌رپرینی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر سه‌رپراوه‌که چونکه رۆجی ده‌رده‌چیت-؛ بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ پییه‌کانی له‌سه‌ر گه‌ردنی (لا ملی) به‌رانه‌کان دانا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ملا و ئه‌ولا نه‌که‌ن له‌کاتی سه‌رپریندا و به‌مه‌ش ماوه‌ی سه‌رپرینه‌که زیاتر ده‌خایه‌نیت و ئاژه‌له‌کان زیانیان پیده‌گات، و خوای گه‌وره‌میه‌ره‌بانه و به‌ به‌زه‌یه به‌رامبه‌ر به‌بوونه‌وه‌ره‌کان.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. قوربانیکردن؛ رینگه‌پیدراوه له شه‌ریعه‌تدا، وزانیان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته.
۲. باشت‌روایه قوربانیه‌که له‌م جو‌ره‌ بێت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردی به‌ قوربانی چونکه شیوه‌ی جوانه و به‌ز و گو‌شته‌که‌ی پاک‌تر و باشت‌ره.
۳. نه‌وه‌ی ده‌لێت: فه‌رمووده‌که ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی سوننه‌ته‌ مرو‌ف خۆی قوربانیه‌که سه‌ر یه‌ریت، و که‌سیکی تر ئه‌م کاره‌ی بۆ نه‌کات مه‌گه‌ر به‌هۆی پۆزشیک نه‌بیت؛ ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه بێت ئه‌وا سوننه‌ته‌ ئاماده‌ی سه‌رپرینه‌که بێت، و ئه‌گه‌ر مسو‌لمانیک بکات به‌ بریکاری بۆ سه‌رپرینی؛ ئه‌میش رینگه‌پیدراوه.
۴. ئیبن‌حه‌جه‌ر ده‌لێت: سونه‌ته‌ ته‌کیه‌ر بکات -بلیت: الله‌ اکبر- له‌گه‌ل ووتنی -بسم‌الله- دا، هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ یه‌ی له‌سه‌ر لای راستی گه‌ردنی قوربانیه‌که دابنیت، وزانیان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قوربانیه‌که له‌سه‌ر لای چه‌پی راده‌خریت له‌سه‌ر زه‌وی و سه‌ره‌پر -قوربانیکار- یی له‌سه‌ر لای راستی ملی قوربانیه‌که داده‌نیت؛ چونکه ئاسانه‌تر ده‌بیت بۆ سه‌ره‌پر بۆیه چه‌قۆکه به‌ده‌ستی راستی ده‌گریت و به‌ ده‌ستی چه‌پی سه‌ری قوربانیه‌که ده‌گریت.
۵. قوربانی کردن به‌ ئاژه‌لی قو‌چدار؛ سوننه‌ته‌، و قوربانی کردن به‌ جو‌ری تر -قو‌چدار نه‌بیت-؛ رینگه‌پیدراوه.

(۲۹۷۱)

(٢٥٦) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «ما أسفل من الكعبين من الإزار ففي النار».

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِزْرَةُ الْمُسْلِمِ إِلَى نِصْفِ السَّاقِ، وَلَا حَرَجَ - أَوْ لَا جُنَاحَ - فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ، فَمَا كَانَ أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَمَنْ جَرَّ إِزْرَهُ بَطَرًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ».

[صحيحان] - [حديث أبي هريرة - رضي الله عنه - : رواه البخاري. حديث أبي سعيد رضي الله عنه - : رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(٢٥٦) - له ئهبي هورهيرهوه - رهزای خوای لیبت - که پیغه مبهري ﷺ دهفهرمویت: «ئهو جلهی له خوار گوینگه کانهوه» * بیت ئهوا له دۆزه خدایه».

له ئهبي سه عیدی خودریهوه - رهزای خوای لیبت - که پیغه مبهري خودا ﷺ دهفهرمویت: «جلی خوارهوهی مسوئمان ههتا نیوهی ساقه**، وئاساییه له نیوان نیوهی ساق وگوینگه کان بیّت، وئهو جلهی له خوار گوینگه کانهوه بیت ئهوا له دۆزه خدایه، وئهووهی جله کهی شوڤ بکاتهوه بو خۆبه گه وره زانیی (فیز زلی) بیّت؛ ئهوا خوای گه وره له پوژی قیامه تدا سهیری ناکات». * (واته: قاپه رهقه کان یان قوله پیکان)، ** (ساق: نیوهی خوارهوهی قاجه کانه، ئهو پارچه ئیسکه درێژهیه که ئه ژنۆکان به پییه کان وگوینگه کانهوه ده به ستیت) [ههردوو گێڕانهوه که سه حیحن] - [ئیبینو ماجه و بوخاری وئهو داود وئهو حمده - گێڕاویانه ته وه]

شیگردنه وه:

شیوهی سونهت ئه وهیه که جلی به شی خوارهوه وه کو شهروال یان پانتۆل یان کراسی درێژ له نیوهی ساقدا بیّت، وئاساییه ئه گهر هه ندیک بجیته خوارهوه به لام به مهرجیک له نیوان نیوهی ساق وگوینگه کاندای بیّت، ههر جلیک له خوار قاپه رهقه وه بیت ئهوا ئهو شوینه سزا ده ریت به هوێ درێژکردنی جله که وه، وئهووهی

جله كهى شوږ بكا ته وه به هوى خوږه گه وره زانينه وه ته مېش له نه جامى به رده وای نېعه ته كانى خودا له سه رى؛ ته وا خودا له روژى قيامه تدا سه ږى ته و كه سه ناكات.

(۴۹۶۴)

(۲۵۷) - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ حُدَيْفَةَ، فَاسْتَسْقَى فَسَقَاهُ جُبُوسِيًّا، فَلَمَّا وَضَعَ الْقَدَحَ فِي يَدِهِ رَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي نَهَيْتُهُ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ - كَأَنَّهُ يَقُولُ: لَمْ أَفْعَلْ هَذَا -، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صَحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۵۷) - له عبدالرحمانى كورى ته ېې له يلاوه ده لټيت: ته وان له لای حوزيفه بوون، حوزيفه داواى ټاوى كرد ومه جوسيه ك ټاوى بو هينا، كاتيك (حوزيفه) په رداخه كهى گرت؛ ده سته بجى فرېنى دا، ووتى: ته گهر جارېك يان دوو جارى تر نه هيم له ته مه نه كړدايه!! -ده يوېست بلټيت: ته مه م ته نجام نه ده دا، وگويم له پيغه مبه رى خودا بووه ﷺ كه ده يفه رموو: «ټاوريشم وديباچ مه پوښن، وله په رداخ وده وړى زير وزيودا مه خوڼ ومه خوڼه وه، ته وانه بو ته وانه له دونيادا، وله دواړو ژيښدا بو ټيمه يه». [صحيحه] - [بوخارى و موسليم ها وړان له سه رى]

شېكردنه وه:

پيغه مبه ر ﷺ نه هى كړدووه پياوان ټاوريشم بپوښن به هه موو جوړه كانيه وه. هه روها نه هى كړدووه پياوان وټافره تان له په رداخ وده وړى ټالټون وزيو بخوڼ و بخوڼه وه.

فه رموى ته وانه به تايه تى بو ټيماندارانن له قيامه تدا؛ چونكه ته وان خويان به دوور گرت لى له دونيادا وه كو گوټپرايه ټيه ك بو خواى گه وره، و كافره كان بېبه ش ده كړن له قيامه تدا؛ چونكه چيژيان له خوښه حه رامه كان وه رگرت له دونيادا، وسه رپيچى فه رمانى خواى گه وره يان كړد.

له سووده كاني فه رمووده كه:

۱. حەرامى پۆشىنى ئاورىشم وديباج لەسەر پياوان، وھەرەشەى توند لەسەر ئەو پياوانەى دەپۆشین.

۲. پۆشىنى ئاورىشم وديباج رێگەپێدراوہ بۆ ئاڤرەتان.

۳. حەرامىتى خواردن و خواردنەوہ لەنيو دەورى و پەرداخى ئالتون وزیو لەسەر پياوان و ئاڤرەتان.

۴. پێداگیری حوزەيفە -رەزای خۆى لىبىت- لە نكۆلى كردندا، وھۆكارى ئەمەى باسكرد ئەوہىە كە زیاتر لە جارێك نەھى لىكردووە لە بەكارھێنانى پەرداخى زیو و ئالتون، بەلام ھەر گۆڤرايەل نەبووہ.

(۲۹۸۵)

(۲۵۸) - عن علي رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "رُفِعَ الْقَلَمُ عن ثلاثة: عن النائم حتى يَسْتَيْقِظَ، وعن الصبي حتى يَحْتَلِمَ، وعن المجنون حتى يَعْقِلَ". [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۲۵۸) - لە عەلەبوہ -رەزای خۆى لىبىت- كە پێغەمبەر ﷺ دەڤەرەمۆيت: «پێنووسى تاوان نويسين لەسەر سى كۆمەل ھەنگراوہ: خەوتوو ھەتا بەخەبەر دەبێتەوہ، و منداڵ ھەتا بالغ دەبێت، وشیت ھەتا چاك دەبێتەوہ (ئاقڵ دەبێتەوہ)». [صەحیحە] - [ئەبنو ماجە و تەرمەزى و ئەبو داود و ئەحمەد - گۆڤرايانەتەوہ]

شیکردنەوہ:

فەرموودەكە بەلگەيە لەسەر ئەوہى منداڵ بوون و خەوتن وشیت بوون ھۆكارە بۆ لەدەستدانى (ئەھلىەت - شياو بوون)؛ كە مەبەست لەم دەستەواژە ئەوہى ئەو كەسە لە رووى شەرەوہ شياوى ئەوہ نىيە ئەركە شەرعیيەكانى بۆيان لەسەر جێگير و جێبەجی بكریت و تەكلیف و ئەركەكانى لەسەر لادەچیت لەم حالەتاندا، و بۆيە منداڵ و خەوتوو وشیت تەكلیف و ئەركە شەرعیيەكانیان لەسەر لادەچیت لە روانگەى فەرمانەكان و نەھى لىكراوہكان، و ئەمیش لە رەحمەت و فەزلى خودايە بەرامبەريان، و بیا نووى (عوزرى) منداڵ نامىنیت؛ كاتىك بالغ دەبێت،

وبيانووی خه وتوو نامینیت؛ کاتیک له خه وه لئه ده ستیت، و بیانووی شیت نامینیت؛ کاتیک چاک ده بیته وه وهوشی ده کریته وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. مرؤف شیابوون -ئه هلیت-ی له سهر لاده چیت به هوی خه وتن چونکه ده بیته هوی ئه وهی هه لئه ستیت بو جیه جیکردنی واجبه کان، یان به هوی کهم ته مه نیه وه -بالغ نه بوونه وه- که ده بیته هوی ئه وهی ئه رکه شهرعیه کانی له سهر واجب نه بیت، یان به هوی شیت بوونه وه که ده بیته هوی ئه وهی فه رمانه ئه قلبیه کانی تیکبچیت، یان به هوی سهرخو شبوونه وه، هه رکه سیک جیاکاری ویرکردنه وهی راستی لی تیکبچیت ئه وا شیابوونی له سهر لاده چیت به هوی ئه م سئ هۆکاره وه؛ خوی گه وه به دادپه روهی وحیکمه ت و به زهی خوی لپرسینه وهی هه لگرتوه له سهر ئه مانه ئه گه ر سنووریک تیبپه رپن یان واجبیک جیه جی نه که ن سه بارت به مافی خوی گه وه -سبحانه وتعالی-.

۲. نه نووسی کرده وه کان له سه ریان، نایته هوی جیه جی نه بوونی هه ندیک حوکی دونیای له سه ریان؛ بو نمونه شیت ئه گه ر که سیک بکوژیت، ئه وا ناکوژیته وه وکه فره تی له سهر نییه، به لام که سه نزیکه کانی ده بیت دیه که ی بده ن.

۳. بالغ بوون سئ نیشانه ی هه یه: دابه زینی مه نی به هوی خه وتن وشتی تره وه، یان ده رچوونی مووی ده وره به ری ئه ندای زاوژی، یان به ته واوکردنی پانه سال، ئافره ت نیشانه یه کی تریشی هه یه ئه ویش بریتیه له: سووری مانگانه -حه یز-.

۴. سوکی ده لیت: مندال واتا غولام، وهه ندیکی تر ده لئین: -له زمانی عه ره بیدا- کور له نیو سکی دایکیدای ده ووتریت -جنین: کۆرپه له-، ئه گه ر له دایک بیت یی ده ووتریت -صبی: کۆرپه-، ئه گه ر له شیرخواردن برا یی ده ووتریت -غلام: غولام- هه تا وه کو هه وت سالی، پاشان یی ده ووتریت -یافع: یافع- هه تا ده سالی، دواتر یی ده ووتریت -حزور: حه زور- هه تا ته مه نی پانه سالی، وسیوتی ده لیت: ئه گه ر هه موو ئه م قوناغانه ی بری ئه وسا یی ناووتریت مندال.

(۲۵۹) - عن ابن عمر رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَزَعِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۵۹) - له ثین عومره وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: «پیغمبرِ خدا ﷺ نهی کردوه له قهزه ع^۸». (قهزه ع: واته تاشینی به شیکی قز وهیشتنه وهی به شیکی تری) [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبرِ خدا ﷺ نهی کردوه له تاشینی به شیک له قز وهیشتنه وهی به شیکی تری که پی ده ووتریت: قهزه ع. ونه هی کردنه که گشتیه بو نیرینه ؛ بچوک وگه وه ده گریتته وه، به لام نافرته نابیت قزی بتاشیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. گرنگیدانی شه ریه تی ئیسلام به رواله تی مروّف.

(۸۹۱۴)

(۲۶۰) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:

«الْخِلْفُ مَنْقُوعٌ لِلْسَّلْعَةِ، مُحَقَّقٌ لِلْكَسْبِ». [صحيح] - [متفق عليه، وهذا لفظ أبي داود]

(۲۶۰) - له ئه بی هورهیره وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغمبرِ خدا ﷺ بو، که ده یفه رموو: «سویند خواردن له وهیه بیته هو ی فروشتنی شتومه ک، به لام هوکاری نه مانی (به ره که ته) له داهاتدا». [صه حیه] -

[بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری، وه ئه م بیژیه هی ئه بو داوده]

شیکردنه وه:

پیغمبرِ خدا ﷺ ئاگاداری ده دات سه بارهت به ئاسانکاری له سویند خواردندا وزور به کارهینانی، ئه میش بو فروشتنی شتومه ک و به ده ستهینانی داهاتی زیاتر، چونکه فروشیار ئه گهر به درو سویند له سه ر شتومه کیک بخوات؛ له وهیه کریاره که

گومانی و ابیت که فروشیاره که راستگوویه به نرخیکی زیاتر دهیکریت ئه‌میش به‌هوی سوئندخواردنی فروشیاره‌که‌وه.

وئهمیش ده‌بیته هوی نه‌مانه‌ی به‌ره‌که‌ت له‌ داهاتی فروشیاره‌که‌ وله‌وه‌یه سه‌رمایه وده‌ستکه‌وته‌که‌ی تیا بجیت، چونکه‌ ئه‌وه‌ی لای خوای گه‌وره‌یه به‌ تاوان و سه‌رپیچی به‌ده‌ست ناهیندریت.

و زور سوئند خواردن نیشانه‌ی به‌ مه‌زندانی خوای گه‌وره‌ نییه‌ له‌ لایه‌ن ئه‌و به‌نده‌یه‌وه، وئهمیش پیچه‌وانه‌ی ته‌وحیده (پیچه‌وانه‌ی یه‌ک خوا به‌رستییه).

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. به‌مه‌زندانی بابته‌ی سوئند خواردن به‌ الله، وده‌بیته‌ ته‌ن‌ها به‌ پی‌ پی‌ویست بیت. ۲. داهاتی حه‌رام ئه‌گه‌رچیش بره‌که‌ی زور بیت؛ به‌لام به‌ره‌که‌تی تیدا هه‌لگیراوه‌ و خیری تیدا نییه‌.

۳. قازی عیاز ده‌لێت: نه‌مانی به‌ره‌که‌ی سامانی به‌ده‌سته‌تاوو؛ یان به‌هوی تیاچوونیه‌تی که‌ تووشی ده‌بیته‌، یان به‌ خه‌رجکردنیه‌تی له‌ شتیک که‌ سوودی نابیت بۆی له‌ ژبانی و نابیتته‌ پاداشت بۆ قیامه‌تی، یان له‌لای ده‌میئیتته‌وه‌ به‌لام بیبه‌ش ده‌بیته‌ له‌ سوودی، یان ده‌بیته‌ میرات بۆ که‌سێک که‌ پی‌ نازانیت.

۴. نه‌وه‌وی ده‌لێت: فه‌رمووده‌که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ نه‌هی کردن له‌ زور سوئند خواردن له‌ کرپن و فروشتندا، چونکه‌ سوئند خواردن به‌ بی‌ پی‌ویستی؛ مه‌کروهه‌، هه‌روه‌ها مه‌کروهه‌ ساخکردنه‌وه‌ی شتومه‌ک به‌م شیوه‌یه‌، وله‌وه‌یه‌ کرپار تووشی هه‌لخه‌له‌تاندن بیت به‌هوی ئه‌م سوئند خواردنه‌وه‌.

۵. زور سوئند خواردن ئاماژه‌یه‌ بۆ لاوازی ئیمان، ولاوازی ته‌وحید -یه‌ک خوا به‌رستی- له‌ دلی به‌نده‌دا؛ چونکه‌ زور سوئند خواردن ده‌بیته‌ هوی دوو شت: ۱- گوی نه‌دان به‌ سوئند خواردن و شلره‌وی تیدا.

۲- درو کردن، چونکه‌ هه‌رکه‌سێک زور سوئند بخوات ئه‌وا زوریش درو ه‌کات، بۆیه‌ پی‌ویسته‌ زور سوئند نه‌خوات و که‌می بکاته‌وه‌، و خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ [المائدة: ۸۹] واته‌: ﴿وه‌ سوئنده‌ کانتان بپارێزن﴾.

(۲۶۱) - عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:

«أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۶۱) - له ثبین عومه رهوه - رهزای خویان لیبت - که پیغمبر ﷺ

دهفه رمویت: «سمیل کورت بکهنه وه وریش بهیلنه وه». [صه حیه] -

[بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ فرمانیکردوه به برین و کورتکردنه وهی سمیل، ونابیت وازی لیبهیت هه تاوه کو درژ ده بیت ولیوه کان داده پوشیت، نه گهر گه یشته ئاستی بهشی سه ره وهی لیوه کان ده بیت بیپریت و کورتی بکته وه.

له به رامبه ردا فرمانیکردوه به هیشتنه وهی ریش و وازی لیبهیت هه تاوه کو درژ و چر ده بیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. هه رامیتی ریش تاشین.

(۳۲۷۹)

(۲۶۲) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

«لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي

تَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الْكُوبِ الْوَاحِدِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۶۲) - له ئه بی سه عیدی خودریه وه - رهزای خوی لیبت - که پیغمبر ﷺ

دهفه رمویت: «پیاو نابیت سهیری شهرمگهی (عه ورهقی) پیاویکی تر بکات، و ئافرهت نابیت سهیری شهرمگهی ئافرهتیکی تر بکات، و نابیت دوو پیاو لاشه یان بهریه ک بکه ویت له ژیر یه ک پۆشاکدا، و نابیت دوو ئافرهت لاشه یان بهریه ک بکه ویت له ژیر یه ک پۆشاکدا». [صه حیه] -

[موسلیم گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه‌ر ﷺ نه‌هی کردووه له‌وه‌ی پیاو سه‌یری شه‌رمگه‌ی (عه‌وره‌تی) پیاوێکی تر بکات، و نه‌هی کردووه ئافره‌ت سه‌یری شه‌رمگه‌ی ئافره‌تیکی تر بکات.

شه‌رمگه‌ (عه‌وره‌ت): هه‌موو شتی که‌ شه‌رم ده‌کرێت له‌ ده‌رکه‌وته‌ی، و شه‌رمگه‌ی پیاو له‌نیوان ناوک بۆ ئه‌ژنۆکانیه‌تی، و ئافره‌ت هه‌موو لاشه‌ی شه‌رمگه‌یه‌ به‌نیسه‌ت پیاوی نامه‌هره‌م -بیانی-، و به‌لای ئافره‌تان و مه‌هرمه‌کانی هه‌تا ده‌رخسته‌نی ئه‌و شوێنا نه‌ ڕیگه‌ پێدراوه ؛ که‌ له‌ حاله‌تی ئاسای ده‌رده‌که‌وێت له‌ کاتی ئیشکردنی له‌ ماڵدا.

و پێغه مبه‌ر ﷺ نه‌هی کردووه له‌وه‌ی دوو پیاو به‌رووتی لاشه‌یان به‌ریه‌ک بکه‌وێت له‌ ژێر یه‌ک پۆشاک یان یه‌ک به‌تانی، و نه‌هی کردووه له‌وه‌ی دوو ئافره‌ت به‌رووتی لاشه‌یان به‌ریه‌ک بکه‌وێت له‌ ژێر یه‌ک پۆشاک یان یه‌ک به‌تانی ؛ چونکه‌ ئه‌مه‌ هه‌وکاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان لاشه‌ی به‌ر شه‌رمگه‌ی ئه‌وی تر بکه‌وێت، و به‌رکه‌وتن وه‌کو سه‌یرکردن نه‌هی لێکراوه، به‌لکو توندتر نه‌هی لێده‌کرێت؛ چونکه‌ خرابیه‌که‌ی گه‌وره‌تره‌.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

1. نه‌هی کردن له‌ سه‌یرکردنی شه‌رمگه‌کان جگه‌ له‌نیوان ژن و می‌تر نه‌بێت.
2. به‌په‌رۆشی ئایینی ئیسلام له‌سه‌ر پاکبوونی کۆمه‌لگا، و داخسته‌نی ئه‌و ده‌رگایانه‌ی که‌ ده‌ب نه‌ه‌و‌ی کردنی خرابه‌ و داوێن پێسی.
3. سه‌یرکردنی شه‌رمگه‌ ڕیگه‌ پێدراوه ؛ ئه‌گه‌ر بۆ پێویسته‌یه‌ک بوو وه‌کو چاره‌سه‌ری پزیشکی وه‌تد، و ده‌بێت به‌ئێ شه‌هوه‌ت بێت.
4. مسو‌لمان فه‌رمانی پیکراوه‌ به‌ داپۆشینی شه‌رمگه‌ی، و به‌ سه‌یر نه‌کردنی شه‌رمگه‌ی خه‌لکی تر.
5. به‌تایبه‌ت باسی پیاوان له‌گه‌ڵ پیاوان، و ئافره‌تان له‌گه‌ڵ ئافره‌تان کراوه ؛ چونکه‌ سه‌یرکردن و ده‌رخسته‌نی شه‌رمگه‌کان زۆر جار له‌نیوان هه‌مان په‌گه‌زدا ڕووده‌دات.

(۲۶۳) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۶۳) - له عبداللهی کوری عه مرو - پهزای خویان لیبت - ده لیت: پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - که سیکي جویندهر و جوین فروش نه بوو، وده یفه رموو: «باشترین و خیرترینان نه وانه نه که جوانترین رهوشتیان هیه». [صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

قسه وکرده وهی ناپه سه ند وناشیرین له رهوشتی پیغه مبه ﷺ نه بوو نه به نه نقه ست ونه به هیچ شیوه یه کی تر، نه و خاوه ن رهوشتیکي بالآ بوو، وده یفه رموو: باشترینان نه وانه نه جوانترین رهوشتیان هیه، نه میش به چاکه کاری، وروو خوشتی، ونازار نه دان ونارامگرتن له سه ر نازاردان، وتیکه لیبوون له گه ل خه لکی به رهوشتی جوان.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ده بیت ئیماندار دوور بیت له قسه ی خراب وکرده وهی ناشیرین.
۲. کاملی پیغه مبه ﷺ له رهوشت جوانیدا، چونکه هه رده م کرده وهی چاکي نه نجامداوه و به رده وام قسه ی جوانی وتوو.
۳. رهوشت جوانی گوره پانه بو کتیرکي ئیمانداران بویه نه وهی له پیشه وه بیت نه و باشترین ئیمانداره و ته ووترین و کاملترین ئیمانی هیه.

(۵۸۰۳)

(۲۶۴) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ». [صحيح بشواهد] - [رواه أبو داود وأحمد]

(۲۶۴) - له عائشه وه - رهزای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ ده یفه رموو: «نیماندار به هوئی رهوشت جوانیه وه ده گاته پلهی ئه وه که سهی که به زوری نوئژ ده کات ورؤزوو ده گریټ». [صه حیحه به ریگاکانی تر] - [ئه بو داود وئه حمد - گیراویانه ته وه]

شیگردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ بۆمان روونده کاته وه که رهوشت جوانی خاوه نه که ی ده گه یه نیتته پلهی ئه وه که سهی بهرده وام رۆزوو ده گریټ وشه و نوئژ ده کات، و بوخته ی رهوشت جوانی بریتیه له: چاکه کار بوون، و قسه ی جوان، و پروو خوشتی، و ئازار نه دان وزیان لینه دان، و ئارامگرتن له سه ر ئازار وزیان گه یاندن به خه لکی.

له سووده کانی فه رموو ده که:

۱. ئاینی ئیسلام گرنگیدا وه به رهوشته کان؛ له روانگه ی پالاوتن ورپیکه ستنیان.
۲. فه زلی رهوشت جوانی، به نده ده گه یه نیتته پلهی ئه و رۆزوو گره ی بهرده وامه له رۆزوو گرتن، وئه وه که سهی بهرده وام شه و نوئژ ده کات وماندوو نابیت.
۳. رۆزوو گرتن له رۆژ و شه و نوئژ کردن له شه ودا؛ دوو کرده وه ی مه زنن و قورسی و ناره حه تیان تیدایه له سه ر نه فس، بۆیه خاوه ن رهوشتی جوان ده گات به پلهی ئه وان؛ چونکه جیهادی نه فسی کردوو له سه ر جوان مامه له کردن

(۵۷۹۹)

(۲۶۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ».

[حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(۲۶۵) - له ئه‌بی هوره‌ره‌وه - ره‌زای خوای لیبت - که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموئیت: «چاکترین و کاملترین باوه‌ردار له ئیماندا ئه‌وه‌یانه که جوانترین ره‌وشتی هه‌یه، و چاکترینان ئه‌وانه‌ن که باشت‌ترین بۆ ئافره‌ته‌کانیان». [حه‌سه‌نه] - [ئه‌بو داود و تیرمذی - گێڕاویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کات که چاکترین و کاملترین باوه‌ردار له ئیماندا ئه‌وه‌یه که جوانترین ره‌وشتی هه‌یه، و چاکترینی نێو ئیمانداران ئه‌وانه‌ن که باشت‌ترین بۆ ئافره‌ته‌کانیان، وه‌کو هاوسه‌ر و کچ و خوشک و که‌سه‌ نزیکه‌کان؛ چونکه ئه‌وانه شایسته‌ترین که‌سن به‌ره‌وشت جوانی به‌رامبه‌ریان.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. فه‌زلی ره‌وشته‌ جوانه‌کان و به‌شیکه له ئیمان.
۲. کرده‌وه به‌شیکه له ئیمان، و ئیمان زیاد و که‌م ده‌کات.
۳. ریزلینانی ئاینی ئیسلام له ئافره‌ت، و ئامۆزگاری بۆ چاکه‌کاری به‌رانبه‌ریان.

(۵۷۹۲)

(۲۶۶) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن أكثر ما يدخل الناس الجنة، فقال: «تقوى الله وحسن الخلق»، وسئل عن أكثر ما يدخل الناس النار فقال: «الغم والقرب». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۲۶۶) - له ئه‌بی هوره‌ره‌وه - ره‌زای خوای لیبت - ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ پر‌سیاری لیکرا سه‌باره‌ت به‌ئو شته‌ی به‌زۆری ده‌بیته‌ هو‌ی چوونه به‌هه‌شت، فه‌رمووی: «ته‌قوای خوای گه‌وره و ره‌وشت جوانی»، و پر‌سیاری لیکرا

سه‌بارهت به‌ئەو شتەى بەزۆرى دەبیته هۆى چوونە دۆزەخ، فەرمووی: «دەم ودامین». [حەسەن مەحیحە] - [تیرمذی وئیبی ماچە وئەحمەد - گێراویانەتەوہ]

شیکردنەوہ:

پێغەمبەر ﷺ بۆمانى رووندەکاتەوہ کە لە گەورەترین هۆکارەکانى چوونە بەهەشت، دوو شتن:

تەقواى خواى گەورە وپەوشت جوانى.

تەقواى خواى گەورە: ئەوہیە لەنیوان خۆت و سزای خواى گەورە بەرپەستیک دابنیت، وئەمیش بەئەنجامدانى فەرمانپیکراوہ کان و دوورکەوتنەوہ لە نەهى لیکراوہ کان دەبیّت.

وپەوشت جوانى: بریتىە لە رووخۆشى وچاکەکارى وئازار نەدان.

ولە گەورەترین هۆکارەکانى چوونە دۆزەخ، دوو شتن:

زمان ودامین.

لە تاوانەکانى زمان: درۆکردن و غەیبەت و بوھتان کردن وھتد.

ولە تاوانەکانى دامین: زینا و نیربازى وھتد.

لە سوودەکانى فەرموودەکە:

۱. لە هۆکارەکانى چوونە بەهەشت ؛ هەندیک هۆکار هەن کە پەيوەندى ھەيە بە خواى گەورەوہ، لەوانەش: تەقواى خواى گەورە، وھەندیک هۆکار ھەيە پەيوەستە بە بەندەکانەوہ، لەوانەش: پەوشت جوانى.

۲. ترسناکى زمان لەسەر خاوەنەکەى، ولە هۆکارەکانى چوونە دۆزەخە ئەگەر لەتاواندا بەکاربھێنیت.

۳. ترسناکى شەھووتە حەرامکراوہ کان وداوین پيسى لەسەر مرووف، ولە هۆکارەکانى چوونە دۆزەخە.

(٥٤٧٦)

(۲۶۷) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۶۷) - له نه نه سی کوری مالیکوه - رهزای خوی لیبت - ده لیت: «پیغه مبه ر ﷺ جوانترین رهوشی هه بوو له نیو خه نکیدا». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ جوانترین رهوشی هه بوو، وله پیش هه موو خه لکیه له رهوشته چاک وجوانه کان؛ له قسه ی جوان، وخیرکردن، ورووخوشی، ونازار نه گه یاندن، زیان لینه دان، وئارامگرتن له سه ر نازاردانی خه لکی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. کاملی وته وای رهوشته جوانی پیغه مبه ر ﷺ.
۲. پیغه مبه ر ﷺ سه ر مه شق وقودوه ی کامل وته واهه له رهوشته جوانیدا.
۳. نامورگاری کردن به رهوشته جوانی نه ویش به وهرگرتنی پیغه مبه ر ﷺ وه کو قودوه ونمونه له مه دا.

(۶۱۸۰)

(۲۶۸) - قال سعد بن هشام بن عامر - عندما دخل على عائشة رضي الله عنها: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْبِئِي عَن خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: «فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ». [صحيح] - [رواه مسلم في جملة حديث طويل]

(۲۶۸) - له سه عدی کوری هیشامی کوری عامره وه ده لیت: کاتیک چوو بو لای عائشه - رهزای خوی لیبت - ووتی: نه ی دایکی ئیمانداران هه وائلم پی بده سه بارهت به رهوشته پیغه مبه ری خودا ﷺ، ووتی: ئایا قورئان

دهخونیتیه وه؟ ووتم: به ئی، ووتی: «رهوشتی پیغه مبهەر ﷺ وه کو قورئان بوو». [صه حیحه] - [موسلیم - گئراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

دایکی ئیمانداران عائیشه - رهزای خوی لیبیت- پرساری لیکرا سه بارهت به رهوشتی پیغه مبهری خودا ﷺ، ئه ویش به وشه یه کی گشتگیر وهلامی دایه وه، و پرسیارکاری ئاراسته کرد بۆ قورئانی پیرۆز که کۆی هه موو سیفەت و رهوشته جوان و کامله کانی تیدا باسکراوه، ووتی: پیغه مبهەر ﷺ رهوشته کانی به یپی ئه و رهوشته جوانانه بوو که له قورئاندا باسکراوه، ئه وهی قورئان فه رمانی پیکردووه؛ جیه جیه پیکردووه، و ئه وهی قورئان نه ی لیکردووه ؛ لی دوور که وتوووته وه، رهوشتی بریتی بوو له کرده وه کردن به قورئان وجیه جیه کردنی له ژیانیدا، و وهستان له سه ر سنوور و حه رامکراوه کانی، وهه ئسوکه وت کردن به یپی ئادابه کانی، و به ند وهرگرتن له چیرۆک و باسه کانی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئامۆزگاری بۆ هه ئسوکه وتکردن به یپی رهوشته کانی قورئان، و ده بیت پیغه مبهەر ﷺ وه کو قدوه و نمونه وهرگیریت له م بابه ته دا بۆ ئه وهی مسولمانان وه کو ئه و بن.
۲. ستاشیکردنی رهوشتی پیغه مبهری خودا ﷺ که سه رچاوه ی له نور و روشنایی وه حیه وه وهرگرتوو.
۳. قورئان سه رچاوه ی هه موو رهوشته جوانه کانه.
۴. رهوشته کان له ئیسلامدا هه موو ئاین ده گرته وه : ئه نجامدانی فه رمانی پیکراوه کان و دوور که وتنه وه له نه ی لیکراوه کان.

(۸۲۶۵)

(٢٦٩) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: «كان رسول الله صلى الله عليه وسلم

يعجبه التيمن في تنعله، وترجله، وطهوره، وفي شأنه كله». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٦٩) - له عائشه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: «پیغه مبه ر

به کارهینانی راستی پی خوش بوو: له نه عمل له پیکردنی، وله شانه

کردنی، وله دهستنو پیکردنی، وله هه موو کاروباریکی تری». [صحه حیهه] -

[بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

عائشه -رهزای خوی لیبیت- هه والی خوویه ک باسده کات که پیغه مبه ر

لهزی لی بووه، نه ویش بریتیه له پیشخستنی راست له کاتی نه عمل له پیکردنی،

وشانه کردنی، ودهستنو پیکردنی، وهه موو کرده وه کانی تر وه کو پوشینی جل وخه وتن

وخواردن وخواردنه وه وهند. هه موو نه مانه له نیشانه ی ریزگرتنه له راست.

به لام بو نه و شتانه ی که پیسن ده بیت دهستی چه پ به کارهینانی؛ بو یه پیغه مبه ر

نه هی کردوه له تارات کردن به دهستی راست، ونه هی کردوه له دهستان له

عه ورت (دامین) به دهستی راست له کاتی چوونه سه رئاو، چونکه دهستی راست

بو کاره چاکه کانه، به لام دهستی چه پ بو شته پیسه کانه.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. نه وه ی ده لیت: نه مه بنچینه یه کی جیکیره له شه ریه تدا، نه ویش نه وه یه

هه رشتیک بو ریزلینان بیت وه کو پوشینی جل وشه رپوال وگوره ی وچوونه

مزگه وت وسیواک وکل کردن، ونینوک کردن وسمیل کور تکرده وه، وشانه کردن

ولابردنی مووی بن بال وتاشینی سه ر، وسه لامدانه وه له نوپ، وشوردنی نه دامه کانی

دهستنو پیکردنی، ودهرچوون له سه رئاو، وخواردن وخواردنه وه، وته وقه کردن،

ودهست دان له بهره ره شه که، وجگه له مانه که هاومانان ؛ نه وا سوننه ته لای

راست پدش بخریت. به لام نه گهر به پیچه وانه وه ی ریزلینانه وه بیت ؛ وه کو

دهرچوون له مزگه وت وچلم فریدان وتاره ت گرتن وداکه ندنی جل وشه رپوال

وگوره وی وهتد، ئەوا لیڤردا سوننه ته لای چهپ پیښ بخریت، ئەمانه هه مووی به هووی ڕێژ وشه ره فمه ندی لای راسته.

۲. (دهستپیکردنی به راست پێ خوشبوو)؛ ئەمانه ده گرتیهوه: دهستپیکردن به کردهوه کان به دهستی راست، وپێ راست، ولای راست، وپیدانی شت به دهستی راست.

۳. نه وهوی ده لیت: هه ندیک له ئەندامه کانی دهستنوێژ سوننه ت نییه سه ره تا لای راست بشۆردریت؛ ئەمانیش بریتین له:

گوئییه کان ودهسته کان (هه تا مه چهك) وگوناکان -روو- هه موویان به یه که وه ده شۆردرین یهك جار، ئەگه ر نه توانا وه کو بو نمونه که سیک دهستیکی نه بوو؛ ئەوا لای راست پێشده خات.

(۳۰۱۸)

(۲۷۰) - عن شداد بن أوس رضي الله عنه قال: ثِنْتَانِ حَفَظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُجِدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخَ ذَيْبَ حَتَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۷۰) - له شه دادی کوری ئەهه سه وه -ره زای خوای لیبت- ده لیت: دوو شتم له پیغه مبهری خودا وه له بهر کردووه ﷺ ده بهر موو: «خوای گه وه ره چاکه کاری له سه ره هه موو شتیکی نوو سیوه، ئەگه ر کوشتاریه کتان کرد؛ ئەوا به چاکي ئەنجامی بدن، وه گه ر سه ره پینی کتان ئەنجامدا؛ ئەوا به چاکي ئەنجامی بدن، وبا یه کیک له ئیوه که ره سه ته ی سه ره برینه که ی نیر بکات بو ئەوه ی ناره حه تی له سه ره سه ره برا وه که لابdat». [صه حیه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ ئەوه مان بو روونده کاته وه که خوای گه وه ره چاکه کاری ده ره ه ق به هه موو شتیکی واجب کردووه، وچاکه کاری: بریتیه له هه ستکردن به چاودیری خوای گه وه ره به بهرده وای، له په رستی وکردنی خیر وچاکه ونازارنه دان و دوورخستنه وه ی زیان له بوونه وه ره کان، وته نانه ت چاکه کاری له کوشتن و سه ره پینیش ده گرتیه وه.

چاکه کاری له کوشتن له کاتی تۆله سه ندنه وه (القصاص): ئه وهیه ئاسانترین و خیرترین ڕیگا هه لئێریت بۆ ده رچوونی ڕوحي کوزراوه که. و چاکه کاری له سه ربیندا: به وه ده بیت چاکه کاریت به رامبه ر ئاژهل ئه میش به تیژکردنی ئامیر و که ره سه ته ی سه ربینه که، و نابیت له پپیش چاوی ئاژه له که تیژی بکات، و نابیت سه ری بپریت له کاتی که ئاژه لێکی تر سه یری ده کات.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. به رحمه ت و میهره بانی خوای گه وه ره - عز وجل - به خو لقی نرا وه کان.
۲. چاکه کاری له کوشتن و سه ربیندا به وه ی که به گوێره ی شه ر ئه نجام بدرین.
۳. که مال و ته واوی ئه م شه ریه ته که هه موو خێرکی له خو گرتووه، وله وانه ش: به به زهی و نه رم و نیان بوون به رامبه ر ئاژه له کان.
۴. نه هی کردن له شیواندنی لاشه ی مرؤف له پاش کوشتنی.
۵. هه رامبوونی هه ر کاریک ببیته هو ی ئازاردانی ئاژهل.

(۴۳۱۹)

(۲۷۱) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْمُفْسِدِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَرْجٌ، وَكَلَّمَا يَدِيهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَعْدُلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُّوا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۷۱) - له عبدالله ی کور ی عه مر و - ره زای خوا یان لیبیت - که پێغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمو ی ت: «دادپه ره وه ران له لای خوای گه وه ره له سه ر مینه به ری نور و ڕۆشنا ییدان، له لای راستی خوای میهره بان - الرحمان - (عز وجل)، وه ره دوو ده سه ته کانی (په ره ردگار) راستن، ئه وانه ی که دادپه ره وه رن: له حوکم و فه رمانه ڕوایان، وله مال و خێزان یان، وله هه ر کار و سه ره به رشتیاریه ک که پێیان بسپێردریت». [صه حیه] - [موسلم گێڕاویه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات که ئه وانه ی به دادپهروه ری حوکم ده که ن و بپار ده دهن له نپو ئه و خه لکه ی له ژیر ده ستیان دان و فهرمانه وایان ده که ن یان له مال و خیزانیان، ئه و ئه م دادپهروه رانه له شو ئی به رز داده نیشن له رۆژی قیامه تدا که له نور و روشنای دروستکرا وه کو ریزلینانیک لیان. و ئه م مینه رانه له لای راستی پهروه ردگاری میهره بانن -سبحانه و تعالی-، وه هر دو دهستی پهروه ردگار راستن.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. فەزل و پله و پایه ی دادپهروه ری (عه دل) و ئامۆژگاریکردن بۆ پابه ند بوون پتوه ی.
۲. دادپهروه ری گشتی هه موو فهرمانه وایه تی و حوکم کردنه کان ده گرێته وه له نپو خه لکیدا ته نانه ت دادپهروه ری له نپوان خیزانه کانیش -ژنه کانیش- ده گرێته وه (ئه گهر زیاتر له یه ک ژنی هه بوو) وه ره وه ها مندا له کان وه تدا.
۳. پروونکردنه وه ی پله و پایه ی دادپهروه ران له رۆژی قیامه تدا.
۴. جیاوازی پله پایه ی ئه هلی ئیمان له رۆژی قیامه تدا هه ریه کیکیان به پتی کرده وه که یه تی.
۵. شیوازی هاندان له شیوازه کانی بانگه وازییه، که هانی ئه و که سه ده ده یت که بانگه وازی ده که یت بۆ ئه وه ی ئه و په رسته نه ی له لا خو شه و یست بێت و ئه نجامی بدات.

(٤٩٣٥)

(٢٧٢) - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ، مَنْ ضَارَّ ضَرَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ شَاقَّ شَقَّى اللَّهُ عَلَيْهِ».

[صحيح بشواهد] - [رواه الدارقطني]

(٢٧٢) - له ئه بی سه عیدی خودریه وه -ره زای خوا ی لیبیت- که پیغمبره ری خودا ﷺ ده فهرمو یت: «نه زیان به خو ت و نه زیان به خه لکی بگه یه نه، ئه وه ی زیان بگه یه نیت (به خه لکی) ئه و خوا ی گه وره زیانی پیده گه یه نیت، و ئه وه ی قورس

وناړه‌حه‌تی بهیښت -بۆ سهر خه‌لکی- ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ قورسی وناړه‌حه‌تی ده‌هینیتته‌ سه‌ری». [صه‌حیحه‌ به‌ ړیگان‌ی‌ تر]- [داره‌قوطني‌ گ‌یراویه‌ تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ روونیده‌کاته‌وه‌ که‌ وابه‌ زیان‌ دوور‌ بخ‌ړیتته‌وه‌ به‌جیاوازی جوړه‌ک‌انی‌ له‌سه‌ر نه‌فس‌ وخه‌لکی، ب‌ویه‌ خه‌لال‌ نیه‌ ب‌و هیچ‌ یه‌ ک‌یک‌ زیان‌ له‌ خو‌ی‌ یان‌ له‌ خه‌لکی‌ بدات‌.

وخه‌لال‌ نیه‌ به‌رامبه‌ر به‌ زیان‌ ئه‌ویش‌ زیانی‌ پ‌یښگه‌یه‌نیت؛ چونکه‌ زیان‌ به‌ زیان‌ لاناچ‌یت‌ مه‌گه‌ر له‌بابه‌تی‌ ت‌و‌له‌سه‌ندنه‌وه‌ -القصاص‌- به‌ی‌ زیاده‌ړه‌وی‌ کردن‌. پاشان‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ره‌شه‌ی‌ کردووه‌ له‌و‌ که‌سه‌ی‌ زیان‌ به‌خه‌لکی‌ ده‌گه‌به‌نیت‌ وبارگرانی‌ وناړه‌حه‌تی‌ ده‌هینیتته‌ سه‌ریان‌؛ به‌وه‌ی‌ ئه‌ویش‌ تووشی‌ زیان‌ وناړه‌حه‌تی‌ ده‌ب‌یت‌.

له‌ سووده‌ک‌انی‌ فه‌رمووده‌که‌:

۱. نه‌هی‌ کردن‌ له‌ سزادان‌ به‌زیات‌ر له‌ قه‌باره‌ی‌ زیانی‌ که‌سی‌ زیانلید‌هر.
۲. خ‌وای‌ گه‌وره‌ فه‌رم‌انی‌ به‌ ش‌ت‌یک‌ نه‌ کردووه‌ به‌به‌نده‌ک‌انی‌ که‌ زیانی‌ ئه‌وانی‌ ت‌یدا‌ب‌یت‌.
۳. حه‌رامبوونی‌ زیانلیدان‌ به‌ش‌یوه‌یه‌کی‌ گشتی‌، ناب‌یت‌ نه‌ به‌قسه‌ و نه‌ به‌کرده‌وه‌ و نه‌به‌ وازه‌ینان‌ زیانلیدان‌ هه‌ب‌یت‌.
۴. پا‌دا‌شت‌ به‌ هاوش‌ی‌وه‌ی‌ کرده‌وه‌یه‌، هه‌رکه‌س‌یک‌ زیان‌ به‌ خه‌لکی‌ بگه‌یه‌نیت؛ ئه‌وا خ‌وای‌ گه‌وره‌ تووشی‌ زیانی‌ ده‌کات‌، وهه‌رکه‌س‌یک‌ ناړه‌حه‌تی‌ به‌هینیت‌ ب‌و‌ سهر‌ خه‌لکی؛ ئه‌وا خ‌وای‌ گه‌وره‌ تووشی‌ ناړه‌حه‌تی‌ ده‌کات‌.
۵. له‌ بنچینه‌ک‌انی‌ شه‌ریعت‌: (زیان‌ ده‌ب‌یت‌ لا‌ ب‌ر‌یت‌)، شه‌ریعت‌ را‌زی‌ ناب‌یت‌ به‌ زیان‌، ونکو‌لی‌ ده‌کات‌ له‌ زیان‌پ‌یگه‌یانندن‌.

(۴۷۱)

(٢٧٣) - عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْخُلَيْسِ الصَّالِحِ وَالْخُلَيْسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ: إِمَّا أَنْ يُخْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ: إِمَّا أَنْ يُخْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٧٣) - له نهی موساو - رهزای خوی لیبیت - که پیغمبر ﷺ دهفرموت: «نمونهی هاورپی باش و هاورپی خراب وهك میسك فروش و خویشکاری کورهی ئاسن وایه، میسك فروش: یان هه ندیكت پیده دات (وهكو دیاری)، یان لی ده کریت، و یان بونیکی خوشت به سهردا دیت، و خویشکاری کورهی ئاسن: یان جله کانت ده سوتینیت، و یان بونیکی ناخوشت به سهردا دیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیگردنه وه:

پیغمبر ﷺ نمونهی دوو جوړ له خه لکی باسکرد: جوړی یه کهم: هاورپی چاک؛ که رینموینی ده کات بو لای خوی گه وړه وئو شتانهی ره زامه ندی په روه ردگاری تیدایه، و یارمه تیده ره له گوپرایه لیکردنی په روه ردگار، نمونهی ئەم که سه وه کو فروشیاری میسك وایه، یان هه ندیكت پیده دات، یان ئەوه تا لی ده کریت، یان بوئی خوشتی به سهرتا دیت. جوړی دووهم: هاورپی خراب؛ که مروف دوور ده خاته وه له ریبازی الله، و یارمه تیده ره له سهر کردنی گونا هه کان، و کرده وهی خراب و ناشیرینی لیوه ده بینیت، و تووشتی سهر زه نشتی ده بیت به هوئی هاورپی هتی و دانیشتن له گه لی نمونهی ئەم که سه وه کو ئەو ئاسنگه ره وایه که فوو ده کات به کوره دا؛ یان ئەوه تا جله که ت ده سوتینیت به هوئی پرزی ئاگره که، یان ئەوه تا به هوئی نزیک بوونت لی بوئی پیس و ناخوشت دیت به سهرتا دیت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. هیئانه وهی نمونه کان رینگه پندراوه ؛ بۆ نزیک کردنه وهی و اتا ومه بهست و تیگه یشتنی بیسه ر.
۲. ئاموژگاری وهاندان بۆ دانیشتن له گه‌ل که سی خواپه رست و چاک، و دوور که و تنه وه له که سی خراب و بهد ره وشت.

(۳۱۲۷)

(۲۷۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبَ» فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالَ: «لَا تَغْضَبَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۲۷۴) - له ئەبی هوریره وه - رهزای خوای لیبیت - ده‌لێت: پیاویک به پیغه مبه‌ر ﷺ ی ووت: وه‌سیه‌ت و ئاموژگاریم بکه، ئەویش ﷺ فہرمووی: «توره مه‌به»، پیاوه که چه‌ند جار هه‌ر ئەو قسه‌ی دووباره کرده وه، پیغه مبه‌ر ﷺ یش هه‌ر ده‌یفه‌رموو: «توره مه‌به». [صه‌حیحه] - [بوخاری]

گێراویه تیه وه

شیکردنه وه:

یه‌کیک له هاوه‌لان - رهزای خوای لیبیت - داوای کرد له پیغه مبه‌ر ﷺ رێنموونی بکات بۆ شتی‌ک سوودی بۆی هه‌بێت، ئەویش فہرمانیی کرد که توره نه‌بێت، و ئەمیش مانای ئەوه‌یه دوور بکه‌وێته وه له‌و هۆکارانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی توره‌بوونی، و پێویسته زāl بێت به‌سه‌ر نه‌فسیدا ئە‌گه‌ر تووشی توره‌ی بوو به‌شپوهیه‌ک توره‌یه‌یه‌که‌ی کوشتن و لێدان و جووتندان و هتد له شته‌ ناره‌واکانی له‌گه‌ڵدا نه‌بێت.

و پیاوه که چه‌ند جارێ داوای وه‌سیه‌ت و رێنموونی کرد، و پیغه مبه‌ر ﷺ له‌م ئاموژگاریه‌ زیاتر هه‌یجی تری پێنه‌ووت: (توره مه‌به).

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. هۆشدارى وئاگدار کردنه وه له تووره بوون وهۆکاره کانی چونکه هه موو شه رێکی له خۆ گرتوه، وئاگداربوون و دوورکه و تنه وه لێ هه موو خێرێک له خۆ ده گرت.
۲. توهره بوون له پێناو الله وه کو توهره بوون کاتیک هه رامێک ده کریت ؛ ئه مه له توهره بوونی ستایشکراوه.
۳. دووباره کردنه وه ی قسه له کاتی پێویستی بۆ ئه وه ی گوێگر لێ تیبگات ودرک به گرنگی بکات.
۴. فه زلی داواکردنی وه سیهت و ئامۆژگاری له زانا.

(۴۷۰۹)

(۲۷۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْعَصَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۷۵) - له ئه بې هور په روه - په زای خوای لیبیت- که پێغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «که سی به هیز ئه وه نییه که به هیز له زۆرانبازیدا، به لکو که سی به هیز ئه وه یه که نه فسی خوی ده گرته وه له کاتی توهره بووندا». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبهر ﷺ ئه وه مان بۆ روونده کاته وه که هیزی راسته قینه ؛ هیزی لاشه نیه، یان ئه وه که سه نیه که له به هیزه کانی تر ده باته وه له زۆرانبازیدا، به لکو به هیزی ئازا ئه وه یه که جیهادی نه فسی خوی ده کات و زال ده بیت به سه ریدا کاتیک خه ریکه توهریه که ی له جله و ده رچیت؛ چونکه ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی زاله به سه ر نه فسی خوی و سه رکه و تنه وه به سه ر شه یتان.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. فه زلی له سه رخۆبوون و زال بوون به سه ر نه فسا له کاتی توهری، له و کرده وه چا کانه یه که ئیسلام ئامۆژگاری سه باره تی کردوه.

۲. جیهاد وکۆشش کردنی نهفس له کاتی تورهبیدا سهختر وناړههتته له جیهاد کردنی دوژمن.

۳. ئاینی ئیسلام تیگه‌یشتنه جاهیلیه‌کانی گۆری سه‌بارهت به هیز ؛ هیزی راسته‌قینه‌ی وا پیناسه کرد که ده‌بیته هۆی بنیات نانی ره‌وشتی به‌رز، بۆیه به‌هیزترین که‌س ئه‌وه‌یه که خۆی بگرتته‌وه و نه‌فسی په‌روه‌ده بکات.

۴. دوورکه‌وتنه‌وه له تو‌ره‌ی؛ چونکه ده‌بیته هۆی زیان بۆ سه‌ر تاک وکۆمه‌لگا.

(۵۳۵)

(۲۷۶) - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ رَجُلًا يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۷۶) - له عبدالله‌ی کوری عومه‌روه -ره‌زای خوايان لی‌بی‌ت- ده‌لی‌ت:

پی‌غه‌م‌بر ﷺ گو‌ی له‌پیاو‌یک بوو ئامۆزگاری برا‌که‌ی ده‌کرد سه‌بارهت به شه‌رم‌کردن، ئه‌ویش فه‌رمو‌ی: «شه‌رم کردن له ئی‌مانه‌وه‌یه (له

باوه‌ره‌وه‌یه)». [صه‌حیحه] - [بو‌خاری و موس‌لیم ها‌وران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پی‌غه‌م‌بر ﷺ گو‌ی له‌پیاو‌یک بوو ئامۆزگاری برا‌که‌ی ده‌کرد بۆئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده شه‌رم نه‌بی‌ت! به‌لام په‌یام‌به‌ری خودا ﷺ بۆیانی روون‌کرده‌وه که شه‌رم‌کردن به‌شیکه له ئی‌مان، وشه‌رم‌کردن ته‌نها خیر وچاکه ده‌هین‌یت.

وشه‌رم‌کردن ئه‌و ره‌وشته جوانه‌یه که ده‌بیته هۆی کردنی شتی باش وچاک و دوورکه‌وتنه‌وه له‌شتی خراپ وناړه‌وا.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ئه‌و شته‌ی وات لی‌بکات که خیر ئه‌نجام نه‌ده‌یت ئه‌وا شه‌رم کردن نییه، به‌لکو شه‌رمه‌زاری‌یه و‌ی تواناییه وزه‌لیلی و ترسنۆکیه.

۲. شه‌رم کردن به‌رام‌به‌ر خ‌وای گه‌وره بریتیه له ئه‌نجام‌دانی فه‌رمان‌پێ‌کراوه‌کان و وازه‌یتان له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

۳. شهرم كردن بهرامبر خه لکی به ریزگرتنیانه به گویره ی پله یان،
ودوورکه ووتنه وه له و شتانه ی ناره وایه دهره هقیان بکریت له خو و ونه ریتدا.

(۵۴۷۸)

(۲۷۷) - عن المقدم بن معدي كرب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَحَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». [صحيح] - [رواه أبو

داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

(۲۷۷) - له مقدم كوري مه عدى كريبه وه - رهزای خوای لیبت - که
پیغه مبر ﷺ ده فهرموت: «نه گهر پیاویک براکه ی خوشویست؛ نه و با
یی بلیت که خوشی دهوت». [صه حیه] - [نه بو داود وتیرمذی ونه سائی (له

- السنن الكبرى) ونه حمه د - گئراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبر ﷺ له م فهرموده یه به کیک له هوکاره کانی به هیزبوونی په یوه ندی
له نیوان ئیمانداران باسده کات که ده بیته هو ی بلاوبو ونه وه و دامه زرانندی
خوشه ویستی له نیوانیان، نه ویش نه وه یه نه گهر پیاویک برایه کی مسولمانی
خوشویست یان ئافره تیک خوشکیکی مسولمانی خوشویست نه و با یی
بلیت که له پیناو خوای گه وره خوشی دهوت.

له سووده کانی فهرموده که:

۱. فهزل وپله وپایه ی خوشویستن به دلسوژی له پیناو خوای گه وره، نه ک
به هو ی به رژه وهنده کی دونیای.

۲. سونه ته (موسه حه به) که که سیکت خوشویست له پیناو خوای گه وره
نه و خوشه ویستیه ی بو دهریریت، چونکه نه مه ده بیته هو ی زیادبوونی
خوشه ویستی وهوگری ویه کگرتن.

۳. بلاوکردنه وه ی خوشه ویستنی له نیوان ئیمانداران ده بیته هو ی به هیزبوونی
برایه تی ئیمانی وکومه لگا ده پاریزیت له په رته وازه بوون وناکوکی.

(۳۰۱۷)

(۲۷۸) - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

(۲۷۸) - له جابری کوری عبدالله وه - رهزای خویان لیبت - که پیغمبر می خودا ﷺ ده فرمودیت: «همو مو چاکه کاریه ک خیره». [صه حیه] - [بوخاری وموسلم - گپراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که چاکه کاری وسوود گه یاندن به خه لکی له قسه وکرده وه ؛ همووی خیر وچاکه یه، و له سهر ئه نجامدانی یاداشت هه یه.

له سووده گانی فه رمووده که:

۱. فه رمووده که به لگه یه له سهر ئه وه ی که نووسینی خیر وچاکه تایبه ت نییه به خیرکردن له ڕێگی به خشی نی پاره وماله وه، به لکو همو وکرده وه یه ک یان وته یه کی خیر به رامبه ر خه لکی به چاکه بو مروف ده نووسریت.
۲. هاندان بو ئه نجامدانی همو مو چاکه یه ک وه هموو شتیک که سوود به خه لکی بگه یه نیت.
۳. به که م دانه نانی هیه چ چاکه یه ک، ئه گه رجیش شتیک زور که م بیت.

(۵۳۴۶)

(٢٧٩) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله - صلى الله عليه وآله وسلم -: «كل سُلامى من الناس عليه صدقة كل يوم تطلع فيه الشمس: تُعَدُّلُ بين اثنين صدقةً، وتُعِينُ الرَّجُلَ في دابَّتِهِ فتَحْمِلُهُ عليها أو تُرْفَعُ له عليها متاعُهُ صَدَقَةٌ، والكلمة الطيبة صدقةً، وبكل خُطْوَةٍ تمشيها إلى الصلاة صدقةً، وتُمِيطُ الْأَذَى عن الطريق صدقةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٧٩) - له ئه‌بى هوره‌روه - به‌زاي خواي ليئيٓت - ده‌ئيت: پيغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ده‌فه‌رموئيت: «هه‌موو رۆژيک که خۆري تيدا هه‌ئيت؛ هه‌موو جوو‌مگه‌يه‌ک له جوو‌مگه‌کانى لاشه‌ى مرو‌ف خي‌ريکى له‌سه‌ره، دادپه‌روه‌رى بکه‌يت له نيو‌ان دوو که‌سدا ئه‌مه‌ خي‌ريکه، ويارمه‌تى که‌سيک بده‌يت بۆ ئه‌وه‌ى خۆى يان شتومه‌که‌کانى بخاته‌سه‌ر ئاژه‌له‌که‌ى خي‌ريکه، وته‌ى جوان وشي‌رين خي‌ريکه، وهه‌موو هه‌نگاوئیک بۆ نو‌يزکردن (له‌ مرگه‌وت) خي‌ريکه، ولادانى ئازار له‌سه‌ر ريگاوبان خي‌ريکه». [صه‌حيحه] - [بوخارى و موسليم هاواران له‌سه‌رى]

شيكردنه‌وه:

هه‌موو رۆژيک که خۆر ده‌رده‌چيٓت هه‌موو جوو‌مگه‌کان خي‌ريکيان له‌سه‌ره‌که بريٓين له ٣٦٠ جوو‌مگه، پاشان چه‌ند نمونه‌يه‌كى هه‌يانيه‌وه‌که به‌هه‌يانيه‌وه‌خير ئه‌نجامده‌درٓيت، که ئه‌وانيش به‌قسه وکرده‌وه ئه‌نجامده‌درٓين، سووده‌که‌ى بۆ خودى که‌سه‌که‌يه‌يان بۆ خه‌لکى تره، ئه‌و نمونه‌يه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ باسيکردوو له‌م فه‌رمووده‌يه‌دا بۆ سنوودار کردنى خير نيه‌ته‌نها له‌مانه‌دا.

دادپه‌روه‌رى جيبه‌جى ده‌بيٓت به‌فه‌رمانه‌وايى کردن وچا‌ککردنه‌وه‌ى نيو‌ان دوو که‌سى نا‌کو‌ک به‌دادپه‌روه‌رى، ويارمه‌تى داني پياويٓک بۆ ئه‌وه‌ى سواري پшти ئاژه‌له‌که‌ى بيٓت يان يارمه‌تى بدات بۆ ئه‌وه‌ى شتومه‌که‌کانى بکاته‌سه‌ر پшти ئاژه‌له‌که‌ى؛ ئه‌مانه‌خيرن يه‌که‌ميان به‌قسه و دووهميان به‌کرده‌وه ئه‌نجامده‌درٓين و سووده‌که‌يان بۆ خه‌لکى تره.

وته‌ى جوان وشي‌رين بريٓيه له‌زيکر و نزا وخويٓندنه‌وه‌ى قورئان وفه‌رمان به‌چا‌که ونه‌هى له‌خراپه‌وجگه له‌ئهمانه؛ ئه‌م قسه‌کردنانه سووده‌که‌ى بۆ خودى که‌سه وبۆ خه‌لکى تريشه.

وهه موو هه نگوئیکی مسولمان به رهو مزگهوت خیریکه بو خودی مسولمانه که؛ نه مه خیری کرداریه وسووده که ی بو خودی که سه که یه، ولابردنی نازار له سه رینگوبان وه کو دار وشوشه و به رد وشتی تر؛ نه مه یان خیری کرداریه وسووده که ی بو خه لکی تره.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. پیکهاته ی ئیسکه په یکه ری مروّف وجومگه کانی له گه وره ترین نیعمه ته کانی خوای گه وره یه له سه ر مروّف، بویه بو هه رئیسکیک پیویسته رۆزانه خیریک بکریت بو سوپاسگوزاری ده ربړین له سه ر نه و نیعمه ته.
۲. هاندان بو نوئیکردنه وه ی سوپاسگوزاری له هه موو رۆژیکدا به هوی به رده وامبوونی نه و نیعمه تانه.
۳. هاندان بو به رده وامبوون له سه ر کردوه سونه ته کان وخیریکردن له هه موو رۆژیک.
۴. فه زل وپله وپایه ی چاککردنه وه ی په یوه ندی له نیوان خه لکی.
۵. ئامۆزگاری وهاندان بو یارمه تیدانی برای مسولمان، چونکه یارمه تیدانی مسولمان خیر وچاکه یه.
۶. ئامۆزگاری کردن به ئاماده بوونی نوئیه به کومه له کان وچوون بو نه نجامدانیان، وئاوه دانکردنه وه ی مزگه وته کان.
۷. واجب بوونی ریزگرتن له رینگوبانی مسولمانان نه میش به دوورخستنه وه ی نه وه ی نازاریان پیده گه یه نیّت وزیانان لیده دات.

(۴۵۶۸)

(٢٨٠) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي - صلى الله عليه وآله وسلم - قال: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٨٠) - له ٣٥٠ هوردهوه - ٥٥٥ زای خوی لیدیت - که پیغمبره - صلى الله عليه وآله وسلم - دهفرومیت: «هه رکه سیک یارمه تی موسلمانیک بدات بو ٣٥٥ هوردهوه تی کی دونیای له سهر لادبات؛ ٣٥٥ بیگومان خوی گهوره ناردهوه تی کی له ناردهوه تی کانی رۆژی قیامه تی له سهر لاددهات، هه رکه سیک یارمه تی قهرزداریک یان هه ژاریک بدات وکاره که ی بو ٣٥٥ ئاسان بکات؛ ٣٥٥ خوی گهوره کاریش بو ٣٥٥ ئاسان ده کات و یارمه تی ده دات، ٣٥٥ هه ٣٥٥ (هه له و تاوانی) موسولمانیک دابیوشیت؛ ٣٥٥ خوی گهوره یش (هه له و تاوانی) ٣٥٥ که سه داده پوشتیت له دونیا و قیامه تدا، خوی گهوره له یارمه تی و کومه کی بهنده ی خویدا یه ٣٥٥ گهر ٣٥٥ بهنده یه له کومه ک و یارمه تی برا که یدا بیت، هه رکه سیک ریگایه ک بگریته بهر بو ٣٥٥ هه عیلم وزانینیک به دهست بهینیت؛ ٣٥٥ خوی گهوره به هوی ٣٥٥ هه ریگی به هه شتی بو ٣٥٥ ئاسان ده کات، هه رکه ٣٥٥ کوبینه وه له مائیک له ماله کانی خودا و قورئان بخوین و پیداجوونه وه بکه؛ ٣٥٥ بیگومان دل ئارامی و سه کینه ت داده به زیت به سه ریاندا و ره حمه ت و به زه ی دایانده پوشتیت، و فریشته کان چواردهوریان ده گرن و خوی گه وره ش باسیان ده کات لای ٣٥٥ وانه ی که له ئاسماندان، و هه رکه سیک کار و کرده وه که موکورتی تیدابیت و پاشی بخات؛ ٣٥٥ بیگومان ره چه له ک و بینه ماله فریای ناکه ون و نابنه هوی پیشخستنی». [صه حیحه] - [موسلیم گپراویه تی وه]

شیکردنه وه:

سووده کانی فهرمووده که: ئه وهی نارهحه تیه ک لابادت له سه ره مسوولمانیک، یان کار ئاسانیه کی بو بکات به وهی کاریک که له سه ره قورس بوو، یان مسوولمانیک بیوشیت به وهی هه له یه ک یان تاوانیک ئه وه خوی گه وه پاداشتی ئه ویش ده داته وه له ره گه زی ئه وه کرده وانه ی که سوودی گه یاند به برا مسوولمانه که ی، خوا گه وه به نده سه رفراز ده کات له دنیا و قیامه تدا کاتیک یارمه تی برای مسوولمانی ده دات به وهی کاریک که له سه ره قورس بووه، و ئه وهی رینگیه کی هه سته پیکراو بگریته بهر وه کو ئاماده بوونی ئه لقه کانی فیربوونی قورئان خویندن ودانیشن له لای زانیان بو مه به سته فیربوون، یان رینگیه کی واتای بگریته بهر که ده بیته وهی به ده سته پینانی ئه م زانسته وه کو پیدا چوونه وهی ویرکردنه وه وهه وئدان بو تیگه ییشن له زانسته به سووده کان وجگه له مانه.

ئه وهی ئه م رینگیه به بگریته بهر به نیه تیکی چاک و راستگۆ یانه وه ئه وه خوی گه وه سه رکه و توی ده کات بو به ده سته پینانی زانستی به سوود که رینگیه که به ره وه به هه شت، و ئه وانه ی کو ده بنه وه له مالیک له ماله کانی خوی گه وه بو خویندنه وه و فیربوونی قورئانی پیرۆز؛ خوی گه وه سه کینه ت وئارای و ره حمه ت داده به زینینه سه ریان و فریشه کان ئاماده ی ئه و جو ره دانیشنانه ده بن و خوی گه وه له سه ره وهی ئاسمانه کان باسیان ده کات، وهه موو ریزداری و شه ره فمه ندیه ک به کرده وهی چاکه نه ک به ره چه ک و بنه ماله.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئین ده قیقی عید ده لیت: ئه مه فهرمووده یه کی مه زنه، کو ی هه موو زانست و رپسا و ئه ده ب و ره وشته کانی تیدایه، ئاماره یه بو فه زلی جبه جیکردنی پتویسته کانی مسوولمانان و سوود گه یاندن پیدای هینده ی له توانادایه؛ به زانست، یان به پاره، یان به یارمه تیدان، یان به رینیشاندن بو بهرزه و نه ندیه ک، یان به ئامۆژگاری کردن، یان به هه ر شیوه یه کی تر.

۲. هاندان بو ئاسانکاری له سه ره ئه وه که سه ی نارهحه تی و بارگرانی له سه ره.

۳. هاندان بو یارمه تیدانی مسوولمانان، و خوی گه وه یارمه تی به نده ده دات هینده ی یارمه تیدانی ئه و بو براکانی.

٤. له جوړه کانی داپوشين وسير کردنی مسولمان: شوین نه کهوتنی عهیب وکه موکورتیه کانی، هاتووه له هه ندیک له زانایانی پیشینانه وه که ده لټن: گه یشتم به خه لکانیک که هیچ عهیبیکیان نه بوو، به لām باسی عهیبی خه لکیان ده کرد، بویه خه لکیش باسی عهیبیهی ئه وانی ده کرد، وگه یشتم به خه لکانیک که عهیبیان هه بوو، به لām خوآن به دوور گرت له باسکردنی عهیبی خه لکی، بویه خه لکیش عهیبی ئه وانی له بیرکرد.

٥. بۆ پویشینی عهیبی خه لکی وا ناخوازیت وداواکراو نییه که واز بهینیت له نه هی کردن له خراپه ونه یگوریت، به لکو ده بیت بیکوریت وداپیوشیت، ئه مه ده رهق به که سیك که نانسرت به خراپه کاری وسنور تپیه راندن له تاواندا، به لām ئه گهر که سیك بهو جوړه بناسرته وه ئه واپویشینی باش نییه، به لکو باسی بهرز ده کرتته وه بۆ لای فرمانه و؛ ئه گهر ئه مه سه رنه کیشیت بۆ خراپه یه کی گهره تر، چونکه ئه گهر ئه م جوړه که سه داپیوشیت ئه واپویر ده بیت له سه ر خراپه کاری، ونا ترسیت له نازاردانی بهنده کان، وخه لکی خراپه کار وسه رکه شی تر بویر ده بن له سه ر خراپه کاری.

٦. هاندان بۆ فیروونی زانست وخویندنه وهی کتییی خوای گه وره (قورئان) وفیروونی، وهه ولدان بۆ تیگه یشتن له واتاکانی.

٧. نه وهوی ده لټت: ئه م فه رموده یه به لگه یه له سه ر فه زل وپاداشتی کو بوونه وه بۆ خویندنه وهی قورئان له مزگه وتدا، هه روه ها له گه ل مزگه وتدا شوینه کانی تریش ئه م فه زل وپاداشته ی تیدا ده سته که ویت؛ وه کو قوتا یخانه وسه ربارگه وه اوشپوه کانیان به ویستی الله -سبحانه وتعالی-.

٨. پاداشت لای خوای گه وره له سه ر ئه نجامدانی کرده وه چاکه کانه؛ نه ک به یی ره چه له ک.

(٢٨١) - عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تُزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْتَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جَسَدِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ».

[صحيح] - [رواه الترمذي]

(٢٨١) - له ئه‌بی به‌رزوی ئه‌سه‌مه‌وه - په‌زای خ‌وای ل‌بی‌ت - که پ‌یغه‌مه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌یت: «ی‌پی ه‌یج به‌نده‌یه‌ک نا‌جو‌ئ‌یت له‌ ر‌و‌ژی ق‌یامه‌ت‌دا ه‌تا پ‌رسیاری ل‌یده‌ک‌ر‌یت: ته‌مه‌نی له‌ چ‌یدا به‌سه‌ر‌برد؟ و‌ئ‌ه‌و زان‌سته‌ی ده‌یزانی چ‌ی ک‌رده‌وه‌یه‌کی پ‌ی ئ‌ه‌ن‌جام‌دا؟ ئ‌ه‌و پ‌اره‌ و‌سامانه‌ی ه‌ه‌ب‌وو له‌ کو‌ئ‌وه‌ پ‌ه‌یدای ک‌رد؟ وله‌ چ‌یدا خ‌ه‌رجی ک‌رد؟ وه‌یز و‌توانای ل‌اش‌ه‌ی له‌ چ‌یدا به‌کاره‌ینا؟».

[صه‌ح‌یحه] - [ت‌یرم‌ذی گ‌ن‌راو‌یه‌ت‌یه‌وه]

شیک‌ردنه‌وه:

پ‌یغه‌مه‌ر ﷺ با‌سی ئ‌ه‌وه‌مان ب‌و ده‌کات که له‌ ر‌و‌ژی ق‌یامه‌ت‌دا خ‌وای گ‌ه‌وره‌ ر‌ی‌گا نادات به‌ ت‌یپه‌ر‌بوونی ه‌یج یه‌ ک‌یک له‌ شو‌ئ‌ی ل‌ی‌رس‌ینه‌وه‌ به‌ره‌و به‌ه‌ه‌شت یان د‌و‌زه‌خ ه‌ه‌تاوه‌کو پ‌رسیاری ئ‌ه‌م ش‌تانه‌ی ل‌یده‌کات:

یه‌که‌م: ژ‌یانی له‌ چ‌یدا به‌سه‌ر‌برد؟

د‌ووهم: زان‌سته‌که‌ی ؛ ئ‌ایا له‌پ‌ینا‌و الله‌ ف‌تری بو‌و؟ و‌ئ‌ایا ک‌رده‌وه‌ی پ‌یک‌رد؟ و‌ئ‌ایا گ‌ه‌یاندی به‌ ئ‌ه‌وانه‌ی ش‌ایسته‌ن پ‌یان ب‌گات؟

س‌ی‌یه‌م: سامانه‌که‌ی له‌ کو‌ئ‌وه‌ پ‌ه‌یدا ک‌رد له‌ر‌ی‌گای ح‌ه‌ل‌ل یان ح‌ه‌رام؟ وله‌ چ‌یدا خ‌ه‌رجی ک‌رد؟ له‌ ش‌ت‌یک که ه‌و‌کاری ره‌زامه‌ندی یان تور‌پ‌ی الله‌ یه‌؟ چ‌واره‌م: ل‌اش‌ه‌ وه‌یز و‌گ‌ه‌نجی له‌ چ‌یدا به‌کاره‌ینا؟

له‌ سو‌وده‌کانی فه‌رم‌و‌وده‌که:

١. ئ‌ام‌و‌ژ‌گاری ک‌ردن ب‌و به‌ه‌ه‌ل‌زان‌ینی ژ‌یانی د‌ون‌یا ب‌و ئ‌ه‌ن‌جام‌دانی ئ‌ه‌و ک‌رده‌وه‌ چ‌اکانه‌ی که ده‌بنه‌ ه‌وی ره‌زامه‌ندی الله‌ - س‌ب‌ح‌انه‌ و‌ت‌عالی -.

۲. نيعمه ته کانی الله له سهر بهنده کان زورن، و الله پرسیار له بهنده ده کات سه بارهت بهو نيعمه تانهی تیدا بووه له ژيانیدا، بویه ده بیت به کاریان بهینیت له رهامه ندی الله.

(۴۹۵۰)

(۲۸۲) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۸۲) - له ئه بی هورده پوه که پیغمبر ﷺ ده فهرموت: «ئهو که سهی پیداو یستی که بیوه زن وه ژار جیبه جیده کات وه کو که سی مواهید وتیکوشهر وایه له پیناو خوی گه وره، یان وه کو ئهو که سه وایه له شه ودا (به رده وام) شه ونوئژ ده کات و له رورژدا (به رده وام) به رورژوو ده بیت». [صه حیهه]

- [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات ئه وهی پیوستیه کانی ئافره تی بیوه زن دایین ده کات که پیاوه که ی مردووه و که سی نییه کاروباره کانی بو جیبه جی بکات، و ئه وهی پیوستیه کانی هه ژاران دایین ده کات و خه رجیان بو ده کات ؛ به هیوای پاداشتی خوی گه وره - سبحانه و تعالی -، ئه و وه کو مواهید وایه له پیناو الله، یان وه کو ئهو که سه وایه که به رده وام شه ونوئژ ده کات به بی ماندوو بوون، ورورژوو ده گریت به بی شکندنی.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئاموژگاری کردن به هاوکاری ویه کگرتووی وجیبه جیکردنی پیوستی لاوازه کان.
۲. په رستن هه موو کرده ویه کی چاک ده گریته وه، ودا بینکردنی پیوستی بیوه زن وهه ژاره کان ؛ په رستنه.
۳. ئیین هوبهیره ده ئیت: مانای ئه وهیه خوی گه وره پاداشتی هه موو ئه مانه ی پیکه وه بو دنووسی؛ ئه وهی رورژوو ده گریت به به رده وامی وشه ونوئژ ده کات به

به‌رده‌وامی و جهاد ده‌کات به به‌رده‌وامی، چونکه پیوستیه‌کانی بی‌ه‌ژنیکی دایب‌کر دووه؛ له‌جیاتی مېرده‌که‌ی، وپوښتی هه‌ژاره‌که‌ی دایب‌کر دووه؛ که نه‌بتوانی بۆ خوی دابی‌ی بکات، بویه کاتیک ئه‌وه‌ی زیاتر بوو له‌رزقی پوښتی به‌خشی وماندوو بونه‌که‌ی کرد به خیر؛ سووده‌که‌ی بۆی ئه‌وه‌یه که پاداشت ده‌دریته‌وه یه‌کسان به پاداشتی رۆژووگر وشه‌ونوئیکار ومو‌جاهید.

(۳۱۳۵)

(۲۸۳) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۸۳) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوی لی‌بیت- که پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموئیت: «ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و رۆژی دوا‌ی هه‌یه؛ ئه‌وا با قسه‌ی خیر بکات یان بیده‌نگ بیت، ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و رۆژی دوا‌ی هه‌یه؛ ئه‌وا با ریز له‌دراوسیه‌کی بگرتی، ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و رۆژی دوا‌ی هه‌یه؛ ئه‌وا با ریز له‌میوانه‌که‌ی بگرتی». [صه‌حیحه] - [بو‌خاری و موس‌لیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ر‌وونیده‌کاته‌وه که به‌نده‌ی ئی‌ماندار به‌الله و رۆژی قیامه‌ت که گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئه‌وتیه‌ وه‌وئ له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی پاداشت ده‌دریته‌وه، ئی‌مانه‌که‌ی هانی ده‌دات بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م ره‌وشته‌جوانانه:

یه‌که‌م: قسه‌ی جوان: له‌ته‌سبیح و ته‌ه‌لیل (ووتی: سبحان الله و لا اله الا الله)، وه‌رمان به‌چاکه‌ ونه‌هی له‌خراپه‌، وه‌به‌دی‌هێنانی ئاشته‌وا‌ی له‌نیو خه‌لکی، وئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ نه‌کات ئه‌وا با بیده‌نگ بیت وزیان و ئازاردانی خوی به‌دوور بگرتی له‌مس‌ولمانان وزمانی بپاری‌ژیت.

دووه‌م: ریز‌گرتی دراوس‌ی: ئه‌میش به‌چاکه‌ کاربوون به‌رامبه‌ری و ئازار نه‌دانی. سی‌یه‌م: ریز‌گرتی ئه‌ومیوانه‌ی سه‌ردانت ده‌کات: به‌ وشه‌ی جوان و پێشکه‌شکردنی خواردنی چاک وه‌ند.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. باوه‌پوون به خواى گه‌وره و‌ر‌و‌ژى دوايى بنچینه‌ی هه‌موو خیریکه، و‌وا م‌ر‌و‌ف ده‌کات هه‌موو خیریک ئه‌نجام‌بدات.
۲. ه‌و‌ش‌دارى و‌ئاگادارکردنه‌وه له به‌لا و‌کاره‌ساته‌کانى زمان.
۳. ئاینى ئیسلام ئاینى خ‌و‌شه‌ویستی و‌پ‌ز‌ل‌ی‌گ‌رتن و‌به‌خشینه.
۴. ئەم ره‌و‌ش‌تانه له به‌شه‌کانى (لقه‌کانى) ئیمانن وله ئه‌ده‌ب و‌خ‌و‌ره‌و‌شته بالاکانن.
۵. ز‌و‌ر قسه‌کردن له‌وه‌یه م‌ر‌و‌ف تووشى مه‌ک‌روه و‌حه‌رام بکات، و‌سه‌لامه‌تى ئه‌وه‌یه قسه نه‌کریت مه‌گه‌ر له‌شتیک خیر و‌چاکه‌ی تیدا ب‌یت.

(٥٤٣٧)

(٢٨٤) - عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٨٤) - له ئەبى زه‌رى غی‌فارییه‌وه -‌ه‌زای خواى ل‌ی‌ب‌یت- ده‌ل‌یت: پ‌ی‌غه‌م‌به‌رى خودا ﷺ پ‌ی‌م‌ی ف‌ه‌رم‌وو: «ه‌ی‌چ چاکه‌یه‌ک به‌که‌م مه‌زانه؛ ته‌نانه‌ت که‌یشت‌ن‌یشت به‌براکه‌ت به‌‌روویه‌کى که‌شه‌وه». [صه‌ح‌ی‌حه] - [م‌وس‌ل‌ی‌م گ‌ی‌راویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ئام‌و‌ژگارى ئه‌نجام‌دانى خ‌ی‌ر و‌چاکه‌ی ب‌و‌کرد‌و‌و‌ین، و‌نا‌ب‌یت ه‌ی‌چ چاکه‌یه‌ک به‌که‌م ب‌زان‌ر‌یت ئه‌گه‌ر‌چ‌یش که‌م ب‌یت، وه‌کو گه‌یشتنت به‌برای مس‌و‌لمان به‌‌روویه‌کى خ‌و‌ش و‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه، ب‌و‌یه پ‌ی‌ویسته مس‌و‌لمان به‌‌په‌ر‌و‌ش ب‌یت له‌سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته، چونکه ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی د‌ل‌دانه‌وه‌ی ب‌رای مس‌و‌لمان و‌ئاس‌وده‌کردنى.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. فه‌زلى خ‌و‌شه‌ویستی له‌نی‌وان ئی‌مانداران، و‌خه‌نده و‌‌رو‌و‌خ‌وشى له‌کاتى به‌یه‌گه‌یشتن.
۲. جوانى و‌کام‌لى ئەم شه‌ریعه‌ته و‌گ‌شت‌گیرى، هه‌موو ه‌و‌کار‌یکى ه‌ی‌ناوه‌که ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی چاک‌بو‌ونى مس‌و‌لمانان و‌یه‌ک ر‌ی‌زان.

۳. ئامۆزگاری وهاندان بۆ کردنی خیر وچاکه ئە گەرچیش شتیکی کهم بێت.
 ۴. موستهحه به (سونهته) که دلخۆشی ئاسووده بیهخته نیو دلی مسوئمانانه وه
 چونکه ئەمه ده بێته هوی به دیه پێانی یه کپیزی وخۆشه ویستی له نیوانیان.

(۵۳۴۸)

(۲۸۵) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «عليكم بالصدق، فإن الصدق يهدي إلى البرِّ، وإن البر يهدي إلى الجنة، وما يزال الرجل يصدق ويتحرى الصدق حتى يكتب عند الله صديقاً، وإياكم والكذب، فإن الكذب يهدي إلى الفجور، وإن الفجور يهدي إلى النار، وما يزال الرجل يكذب ويتحرى الكذب حتى يكتب عند الله كذاباً». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۸۵) - له عبد الله كوری مه سعوده وه - په زای خوای لیبیت - که پێغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «دهستبگرن به راستگویییه وه، چونکه راستگویی رێنیشاندهره به رهو چاکه کاری، وچاکه کاری رێنیشاندهره به رهو به ههشت، وکه سیک راستگویی به ره دهوام به دواي راستگويیدا ده گهریت؛ ههتا لای خوای گه وه به راستگو له قه لهم ده دریت، وئاگاداری درو کردن بن، چونکه درو کردن رێنیشاندهره به رهو خراپه کاری، وخرابه کاری رێنیشاندهره به رهو دوزهخ، وکه سیک دروژنه و به ره دهوام به دواي درویدا ده گهریت؛ ههتا لای خوای گه وه به دروژن له قه لهم ده دریت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ ئامۆزگاری کردووه به راستگویی له هه موو کات و حاله تیکدا چونکه به ره هه می سوود به خشی هه یه له دونیا و قیامه تدا، راستگویی بناغه ی چاکه کارییه که ئەمیش رێگایه که به رهو به ههشت، وئهو که سه ی که راستگویی به ره دهوام به دواي راستگويیدا ده گهریت له راستگو یان ده نووسریت لای خوای گه وه، وئهمیش ئاماژه یه بۆ ئه وهی که ئەم که سه کو تا ساته کانی ژیا نی له سه ر چاکه ده مریت (-حسن الخاتمة- ی بۆ ده بێت) وپاریزراو ده بێت له سزادان.

وپیښه مېر ښه ټاگدارۍ داوه له دروځکدن وزیانی دروځکدن وسهره نجامی خړاپی روونکر دوو ته وه، دروځکدن بنچینه ی خړاپه کارییه که نه میښ رڼگایه بهره و دوزه خ.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. راستگوۍ په وشتی کی جوان ورپر داره نه میښ به هه و لدان و تیکو شان به ده ست دیت، بویه که سیک به رده و ام راستگوۍ به دوی راستگوۍ پیدا ده گه ریت، هه تاوه کو راستگوۍ ده بیته سروشت و خووی، ولای خوی گه وره به راستگو وچاکه کار دهنووسریت.
۲. دروځکدن په وشتی کی ناشیرینه به هوۍ زوری دروځکدنه وه که سیک ده بیته دروژن به قسه وکرده وه، هه تاوه کو دروځکدن ده بیته سروشت و خووی، وپاشان لای خوی گه وره به دروژن دهنووسریت.
۳. راستگوۍ هم مانایه له خو ده گرت: راستگوۍ له قسه کړدندا، و نه میښ پیچه وانه ی دروځکدنه، و راستگوۍ له نیه تدابریته له دلسوزی، و راستگوۍ له هیمه ت وپیداگیری له نه نجامدانی خیر وچاکه، و راستگوۍ له کرده ودا، و راستگوۍ له وهی ناخ ورووکه شی وه کو یه ک بیت، و راستگوۍ له حاله ته کاند؛ وه کو راستگوۍ له ترس وهیوا و هتد، هه رکه سیک هم سیفه تانه یان هه ندیک یانی تیدا بیت؛ راستگوۍ به.

(۵۵۰۴)

(۲۸۶) - عن جریر بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۸۶) - له جهریری کوری عبدالله وه - رهزای خوی لبیت - که پیښه مېره ی خودا ښه رمویت: «نه وهی په حم و به زه ی به خه لکدا نه یه ته وه؛ نه وا خوی گه وره یش په حم و به زه ی به وه که سه دا نایه ته وه». [صحيحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

شیکردنه وه:

پنځه مېهر ﷺ روونیده کاته وه ئه وهی رېحم وبه زه یی به خه لکدا نه یه ته وه؛
ئهوا خوای گه وره ییش - عز وجل - رېحم وبه زه یی بهو که سه دا نایه ته وه، رېحم
وبه زه یی بهنده بهرام مېهر به خه لکی له گه وره ترین هوکاره کانه بوئه وهی خوای
گه وره ییش رېحمی پنبکات - سبحانه وتعالی -.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. به به زه یی بوون ورېحمه ت داواکراوه بهرام مېهر هه موو زینده وه ره کان، به لام
به تابه ت باسی مروّفی کرد بو زیاتر گرنگیدان پنبان.
۲. خوای گه وره به رېحمه ورېحم ده کات به بهنده به رېحمه کانی، پاداشت
هاوشیوهی کرده وه یه.
۳. به زه یی ورېحمه ت بهرام مېهر خه لکی، ئه م دوو بابه ته ده گرته وه: سوود
پنځه یاندنیان و دوورخستنه وهی زیان لیان، ومامه له کردن له گه لیان
به شیوه یه کی جوان؛ هینده ی له توانادایه.

(۵۴۳۹)

(۲۸۷) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه
وسلم قال: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنَ فِي
السَّمَاءِ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(۲۸۷) - له عبدالله کورې عه مرو - رېزای خویان لیبت - که پنځه مېهر
ﷺ ده فهرمویت: «به به زه ییه کان خوای مېهره یان رېحمیان پنده کات، به رېحم
بن له گه ل نیشته جیبووانی سهر زه یی؛ ئه و زاته ی له سه رووی ئاسمانه کانه
رېحمتان پنده کات». [صه حیه] - [ئه بو داود و تیرمزی - گنډاپانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ روونیده کاته وه که ئه وانه ی رحم و به زه ییان به ران بهر خه لکی هه یه؛
خوای میهره بان رحمیان پیده کات به رحمه تی خو ی که هه موو شتیکی
گرتوته وه، پاداشت هاوشیوه ی کرده وه یه.

پاشان پیغمبر ﷺ فه رمانیکرد به به رحم و به زه یی بوون به رام بهر به هه موو
ئه وانه ی له سه ر زه وین له مرو ف و ئا زه ل و باننده و جو ره کانی تری زینده وه ر،
و له پاداشتی ئه م کرده وه یه خوای میهره بان له سه رووی ئاسمانه کانه وه ؛
رحمیان پیده کات.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئایینی ئیسلام ئایینی رحمه ت و میهره بانیه، و به گشتی بنیات نراوه له سه ر
گو ترایه لیکردنی الله و چاکه کاری به رام بهر خو لقی نراوه کان.
۲. خوای گه وره - عز و جل- سیفه تی رحمه ت و میهره بانی هه یه، و له ناوه کانی
(الرحمان، والرحیم) و اتا: (به رحم و میهره بان)، و به رحمه ته له گه ل به نده کانی.
۳. پاداشت هاوشیوه ی کرده وه یه، به رحم و به به زه ییه کان ؛ خوای گه وره
رحمیان پیده کات.

(۸۲۸۹)

(۲۸۸) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا
نَهَى اللَّهُ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۸۸) - له عبدالله ی کوری عه مرو - ره زای خویان لیبتت- که پیغمبر
ﷺ ده فه رمویت: «ئه وه مسو ئمانه که مسو ئمانان له زمان و ده ستی
پارێزراو بن، و کو چکار (موهاجیر) ئه و که سه یه که کو چ بکات (دوو ر
بکه و یته وه) له و شتانه ی که خودا نه ی لیکرد وه». [صه حیه] - [بو خاری

و موسلیم هاوړان له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات که مسوئمانی کامل له ئیسلامه تیدا ئه وه یه که مسوئمانان (له زمانی پارێزاون): جوتیان پینادات، ونه فره تیان لێناکات، وغه یبه تیان ناکات، و به زمانی ئاژاوه و ئازار نائیته وه له نیوانیان. (وله دهستی پارێزاون): ده سترێزی ناکاته سهریان، ومال و سامانیان به ناههق نابات، وهتد. وکوچکار (موهاجیر) ئه وه که سهیه که کوچ بکات و دوور بکهوێته وه لهو شتانهی که الله حه رامی کردووه -سبحانه وتعالی-.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئه وه کاته مروّف به کاملی ئاینی ئیسلامی جیبه جیکردووه ؛ که هه رگیز زیان نه دات له خه لکی، جا زیانلێدانی هه سته پیکراویان واتای بیت.
۲. به تایبهت باسی زمان و دهست کراوه ؛ چونکه زۆر هه له ده کهن وزۆر زیان ده گه یه نن، وزۆرینه ی شه ر و خراپه کان به هۆیانه وه رووده دات.
۳. ئامۆژگاری کردن به وازه ینان له تاوان و گونا هه کان، وخو پابه ندکردن به وه ی خوای گه و ره -سبحانه وتعالی- فه رمانی پیکردووه .
۴. باشترین مسوئمان ئه وه یه که مافه کانی خوای گه و ره جیبه جی ده کات -سبحانه وتعالی- و مافه کانی مسوئمانانیش جیبه جی ده کات.
۵. ده سترێزی کردن و سنوور تێپه راندن له وه یه به قسه یان کردووه بیت.
۶. کوچی کامل و ته واه و بریتیه له دوور که و ته وه و به جیه یشتنی ئه وه شتانه ی خوای گه و ره حه رامی کردووه -سبحانه وتعالی-.

(١٠١٠)

(٢٨٩) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَاجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٨٩) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌ئیت- ده‌ئیت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ که ده‌یفه‌رموو: «ماfi مسو‌لمان له سه‌ر مسو‌لمان پی‌نجه: وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لامکردن، وشوینکه‌وتنی جه‌نازه، وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌یشت کردنی بو‌ خوان (ده‌عوه‌تکردن)، وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌پژمیت و(ده‌ئیت: الحمد لله، یی بل‌ئیت: یرحمک الله)». [صه‌حیحه] - [بو‌خاری و موس‌لم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی هه‌ندی‌ک مافه‌کانی مسو‌لمان ده‌کات له‌سه‌ر برای مسو‌لمانی.

ماfi یه‌که‌م: وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لامکردنی هه‌رکه‌سی‌ک که سه‌لامت لی‌ ده‌کات. ماfi دووهم: سه‌ردانی‌کردنی نه‌خ‌وش و دل‌دانه‌وه‌ی. ماfi سییه‌م: شوینکه‌وتنی جه‌نازه له‌ماله‌وه‌ بو‌ شوینی نو‌ئێ‌کردن له‌سه‌ری وپاشان هه‌تاوه‌کو ده‌خ‌ریته‌ گو‌ره‌وه. ماfi چوارهم: وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌یشت کردنت بو‌ خ‌واردنی نانی هاوسه‌رگیری وه‌ه‌ر خ‌واردنیکی تربیت.

ماfi پی‌نجه‌م: وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌پژمیت و ده‌ئیت: (الحمد لله) واته: (حمد وستایش بو‌ الله)، یی بل‌ئیت: (یرحمک الله) واته: (خ‌وای که‌وره‌ ره‌حمت پی‌بکات)، پاشان ئه‌وه‌ی پژمی ده‌ئیت: (یه‌دی‌کم الله ویصلح بالکم) واته: (خودا هی‌دایه‌تتان بدات وکاروبارتان باش بکات).

له‌ سو‌وده‌کانی فه‌رمو‌وده‌که:

١. ئاماژه‌یه‌ بو‌ مه‌زنی ئابینی ئی‌سلام کاتیک جه‌خت ده‌کاته‌وه‌ له‌سه‌ر مافه‌کان له‌نیوان مسو‌لمانان، و پته‌وکردنی په‌یوه‌ندی براهه‌تی و خ‌وشه‌ویستی له‌ نیوانیان.

(٢٩٠) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٩٠) - له ئه‌بى هورپه‌ره وه - ره‌زای خوای لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رموئیت: «ناچنه به‌هه‌شته‌وه هه‌تاوه‌کو ئیمان ده‌هین، وئیمان ناهین هه‌تاوه‌کو یه‌کترتان خوش ده‌وئیت، ئایا شتیکتان پي بلیم ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی بده‌ن (به‌هویه‌وه) یه‌کتریتان خوش ده‌وئیت؟ سه‌لام کردن له‌ نیوانتان بلاو بکه‌نه‌وه». [صه‌حیحه] - [موسلیم گپراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونیده‌کاته‌وه که ته‌نها ئیماندار ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، وئیمان کامل نابیت و حالی کومه‌لگا باش نابیت هه‌تاوه‌کو مسولمانان یه‌کتریان خوشده‌وئیت. باشان ﷺ پینموئینی کردوه‌و بۆ باشترین شت که ده‌بیته‌هوی بلاو بوونه‌وه‌ی خوشه‌و یستی ئه‌ویش بریتیه له‌ سه‌لامکردنی مسولمانان له‌یه‌کتر، که خوای گه‌وره سه‌لام کردنی بۆ ریزگرتن داناوه له‌نیو به‌نده‌کانی.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. چوونه به‌هه‌شت ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سانه‌یه که ئیمانیا - باوه‌ریان- هه‌یه.
٢. له‌ کاملی ئیمان هه‌رچه‌یک مسولمان هه‌رچه‌یک بۆ خو‌ی پتی خوشه‌ بۆ برای مسولمانیشی پتی خوش بیت.
٣. بلاوکردنه‌وه‌ی سه‌لامکردن له‌نیوان مسولمانان ؛ سونه‌ته، وه‌وکاره‌ بۆ بلاو بوونه‌وه‌ی خوشه‌و یستی وئاسایش له‌نیوانیاندا.
٤. سه‌لام ته‌نها له‌ مسولمان ده‌کریت، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئیت: (بینکم) واته: (له‌ نیوانتان).

۵. سه لاما کردن ده بیته هوی نه هیشتی: دهنگ دابران و پشت لی کردن -هه جر کردن- ورق و کینه.

۶. گرنگی خو شه ویستی له نیوان مسولمانان، وهوکاریکه بو کاملبوونی ئیمان.
۷. له فهرموودهیه کی تر دا شیوازی ته وای سه لاما کردن هاتووه که بهم شیوهیه: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)، وتهنها ووتنی: (السلام علیکم) دروسته.

(۳۳۱)

(۲۹۱) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۹۱) - له عبداللهی کوری عه مرو -رهزای خویان لی بیته- ده لیت: پیاو یک پرسیری له پیغه مبه ر ﷺ کرد: چی کرده وهیه ک له ئیسلامدا باشتین و چاکترینه؟ ﷺ فهرمووی: «خواردن ببه خشیت، وسه لام بکهیت له هه رکه سیک بیناسیت یان نهیناسیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ پرسیری لی کرا: چی کرده وهیه ک له ئیسلامدا باشتین و چاکترینه؟ نه ویش دوو کرده وهی باسکرد:

یه که م: خواردن به خشین به هه ژاره کان، نه میش خیر کردن و دیاری و میوانداری و وه لیمه ده گرتیه وه، وفه زلی زیاتر ده بیته له پوژی برستی و گرانی.

دووهم: سه لاما کردن له هه موو مسولمانیک، نه گهر بیناسیت یان نهیناسیت.

له سووده گانی فهرمووده که:

۱. به په روشی هاوه لان بو فیروونی نه و تایبه تمه ندی و کرده وانه له ئایندا که سوودی ده بیته بو دنیا و قیامهت.

۲. سه‌لام کردن و خواردن به‌خشین له چاکترینی نیو کرده‌وه کانن له ئیسلامدا ؛ چونکه فه‌زل و پله‌یان به‌رزه له‌به‌ر پیویستی خه‌لکی پیاان له هه‌موو کاتی‌کدا.
۳. به‌م دوو خه‌سله‌ته چاکه‌کاری دیته دی به قسه و کرده‌وه، وئه‌مه‌ش باشت‌رین شیوازی چاکه‌کاریه.
۴. ئه‌م تاییه‌تمه‌ندی و کرده‌وانه په‌یوه‌ستن به مامه‌له‌کردنی نیوان مسولمانان، و تاییه‌تمه‌ندی و کرده‌وه‌ی تر هه‌یه سه‌باره‌ت به مامه‌له‌کردنی به‌نده له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری.
۵. ده‌ست‌پیکردن به سه‌لام‌کردن تاییه‌ته به مسولمانان، مسولمان ده‌ست پێشخه‌ری ناکات به سه‌لام کردن له کافره‌کان.

(٥٨٠٨)

(٢٩٢) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟» قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرَّبَاطُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٩٢) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لیبیت- که پێغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمووت: «ئایا رێنیشاندهرتان بم بۆ هه‌ندیک (کرده‌وه) که به هۆیانه‌وه خوای گه‌وره له تاوانه‌کان خو‌شده‌بی‌ت و پله‌تان به‌هۆیانه‌وه به‌رز ده‌کاته‌وه؟»، ووتیان: به‌ئێ، ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، فه‌رمووی: «ده‌ست‌نوێ‌گرتن (به شو‌ردنی ئه‌ندامه‌کان) به کاملی و رێکی سه‌ره‌رای بوونی ناره‌حه‌تیش، و زو‌ر هه‌نگو نان به‌ره‌و مرگه‌وت، و چاوه‌پیکردنی نو‌یژیک پاش ته‌واو بوونی نو‌یژیک تر ؛ چونکه به‌راستی ئه‌مه‌یه پاسه‌وانی و سه‌نگه‌رگرتن به‌رامبه‌ر دو‌ژمن (ئه‌مه‌یه جیهاد)». [مه‌حیحه] - [موسلم گێ‌راویه‌تیه‌وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه‌ر ﷺ پرسیاری له هاوه‌لانی کرد: ئایا ده‌تانه‌وێت کرده‌وه‌یه کتان پێ بلێم که هۆکاره‌ بۆ لیخۆشبوون له‌ گونا‌هه‌ کاتان، وبۆ سرینه‌وه‌ی له‌ کتیی فریشته‌ کان، وبۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی په‌کان له‌ به‌هه‌شتدا؟

هاوه‌لان ووتیان: به‌ئێ، ده‌مانه‌وێت پێمان بلێیت. فه‌رمووی: یه‌که‌م: ده‌ست‌نوێژ‌گرتن به‌ رێکی وکام‌لی له‌ کاتی ناره‌حه‌تی؛ وه‌کو سه‌رما، وکه‌م ئاوی، وئا‌زاری لاشه‌، وئا‌وی گه‌رم.

دووهم: زۆر هه‌نگاو‌نان له‌ ماله‌وه‌ یان له‌ هه‌رشوێنیکی تره‌وه‌ به‌ره‌و مزگه‌وت، ودووباره‌ کردنه‌وه‌ی ئەم کرده‌وه‌یه.

سییه‌م: چاوه‌ڕێ کردنی کاتی نوێژ‌کردن، وبه‌ستنه‌وه‌ی دڵ به‌م چاوه‌روانیه‌، وخۆ‌ئاماده‌کردن بۆی، ودانیشتن له‌ مزگه‌وت بۆ چاوه‌روانی‌کردنی نوێژی به‌کۆمه‌ل، ئە‌گه‌ر له‌ مزگه‌وتدا چاوه‌روانی نوێژ‌ بکات؛ ئە‌میش هه‌ر به‌ نوێژ‌کردن بۆی ده‌نوسرێت. پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ روونی‌کرده‌وه‌ که ئە‌م کرده‌وانه‌ خۆ‌ئاماده‌کردنی راسته‌قینه‌ن بۆ جیهاد‌کردن؛ چونکه‌ رێگا وده‌رگا‌کی شه‌یتان داده‌خات به‌ره‌و نه‌فس، وزالبوونه‌ به‌سه‌ر هه‌وا وئا‌ره‌زوو، ورێگر ده‌بێت له‌ وه‌سه‌سه‌کانی شه‌یتان، به‌م شیوه‌یه‌ کۆمه‌لی خودا سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کانی شه‌یتان؛ ئە‌میش گه‌وره‌ترین جیهاده‌، بۆیه‌ له‌ په‌لی خۆ‌ئاماده‌کردنه‌ بۆ جیهاد له‌ سه‌نگه‌ری دوژمنان.

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. گرنگی به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر ئە‌نجامدانی نوێژی به‌کۆمه‌ل له‌ مزگه‌وت، وگرنگیدان به‌ نوێژه‌کان وپێ‌ ئاگا نه‌بوون لێیان.

٢. جوانی خستنه‌رووی باب‌ه‌ته‌که‌ له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ؛ سه‌ره‌تا با‌سی پاداشتیکی مه‌زنی کرد بۆ هاوه‌لان له‌رێگه‌ی پرسیاره‌وه، وئە‌میش شیوا‌زیکه‌ له‌ شیوا‌زه‌کانی فێر‌کردن.

٣. سوودی خستنه‌رووی باب‌ه‌ت به‌ پرسیار و وه‌لام: قسه‌کان زیاتر جێگیر ده‌بن له‌ نه‌فسدا چونکه‌ گوێگر وه‌لامی لا‌روون نییه‌ وحه‌ز ده‌کات بۆی روون بێته‌وه‌.

٤. نه‌وه‌وی ده‌لێت: ئە‌مه‌ خۆ‌ئاماده‌کردنی راسته‌قینه‌یه‌ بۆ جیهاد؛ که‌ ئامۆژگاری کراوه‌ بۆ ئە‌نجامدانی، وشه‌که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا (رباط)ه‌ که‌ به‌

مانای به‌ستنه‌وه دیت، وه‌کو ئه‌وه وایه خوی به‌ستبته‌وه له‌سه‌ر گوێراپه‌لیکردنی خوای گه‌وره، ووتراوه: له‌باشترین جوړه‌کانی خوئاماده‌کردنه بو جیهاد، هه‌روه‌ها ووتراوه: جیهادی راسته‌قینه بریتیه له جیهادکردنی نه‌فس، له‌وه‌یه مانای ئه‌و خوئاماده‌کردنه بێت بو جیهاد که ده‌توانریت ئه‌نجام بدریت ؛ واتا: ئه‌میش جوړیکه له جوړه‌کانی جیهاد کردن.

۵. له فهرموده‌که‌دا وشه‌ی (رباط) دووباره‌کراوه‌ته‌وه که به مانای (خوئاماده‌کردن بو جیهاد) دیت، وله‌پیشیدا ناسینراوه به (ال) ی ناساندن؛ ئه‌میش بو به‌گه‌وره‌دانانی ئه‌م کرده‌وانه‌یه.

(۳۵۷۴)

(۲۹۳) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخِرٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَتْ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۲۹۳) - له‌ئهبی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لیبت- که پښمه‌به‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «ئیماندارى به‌هیز خیرتره وخوشه‌ویستره لای خوای گه‌وره له ئیماندارى لاواز، وهه‌موویان خیریان تیدایه، پیدایگر به له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سوودی بۆت هه‌یه، وداوای یارمه‌تی له خوای گه‌وره‌بکه‌وته‌مه‌ل مه‌به، ئه‌گه‌ر ناخوشیه‌کت تووش بوو، مه‌لی ئه‌گه‌ر ئاوا وئاوام بکردایه، به‌ئکو‌بلی: (قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ)، ۸، چونکه‌ووتنی (ئه‌گه‌ر) ده‌رگا بو شه‌یتان ده‌کاته‌وه‌بوئه‌وه‌ی کارى خوی بکات». ۸(واته: ئه‌وه‌ی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌بوو پرویدا، وئه‌وه‌ی ویستی جیبه‌جی بوو). [صه‌حیحه]-[موسلم گن‌راویه‌تی‌ه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پښمه‌به‌ر ﷺ ږوونیکرده‌وه که هه‌موو ئیماندارێک خیری تیدایه، به‌لام ئیماندارى به‌هیز له ئیمان وهیمه‌ت وسامان به‌خشینی وه‌تد ؛ خیرتره

وخوشه ویستره لای خوی گه وره - عز وجل- له ئیماندارى لاواز. پاشان پیغه مبهړ ﷺ وهسیه تی ئیماندارى کرد بو جیبه جیکردنی هوکاره کان لهو شتانه ی سوودی بوی ده بیټ له بابه ته کانی دنیا و قیامت، له گهل متمانه به خوی گه وره - سبحانه وتعالی-، وداوای یارمه تی و به هاناوه هاتن لی، وپشت به ستن وتهوه کول پی.

دواتر ﷺ نه هی کرد له تمه ملی وکه مته رخه می وخوی له نه نجامدانی نهو کرده وانه ی سوودیان هه یه بو دنیا و قیامت. نه گهر به نده کو شش بکات له کرده وهدا، وهوکاره کان جیبه جی بکات، وداوای یارمه تی وبه خشین له خوی گه وره بکات، له پاش نه مه هیه شتیکی له سهر نییه جگه له سپاردنی هه موو شتیکی به الله، وده بیټ بزانیټ که بژارده ی خوی گه وره - عز وجل- ؛ خیرتره، نه گهر توو شتی کاره ساتیک بیټ، نالیټ: (نه گهر ناوا وئاوام بگردایه) ، (چونکه ووتی - نه گهر- دهرگا بو شه ییتان ده کاته وه بوئه وهی کارى خو ی بکات) ؛ له ناره زای دهر برین به رامبهړ قه دهر، وخه فته خواردن بوئه وهی له ده سستی چوو، به لکو به ملکه چی وره زامه نندییه وه ده لیټ: (قَدْرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته: (ئه وهی قه دهری خوی گه وره بوو روویدا، وئه وهی ویستی جیبه جی بوو)، ئه وهی روویدا به پی ویست وخواستی - ئیراده ی- الله بوو، نه و زاته مه زنه چی بیه ویټ ؛ جیبه جی ده کات، وهیچ یه کیك ناتوانیټ بریاری ئه و رت بکاته وه، وکهس ناتوانیټ بریاری ئه وه لېوه شینټه وه.

له سووده گانی فه رمووده که:

۱. خه لکی له ئیماندا (باوه ردا) پله وپایه یان جیاوازه.
۲. به هیژبوون له کرده وه گردندا؛ سونه ته، چونکه به هو یه وه مرو ف هینده سوودی ده سته که ویټ که به هو ی لاوازیو نه وه هینده ی ده ست ناکه ویټ.
۳. پیویسته مرو ف سوور بیټ وهه و لیدات بو ئه و شتانه ی که سوودی بوی ده بیټ، ودوور بکه ویټه وه له و شتانه ی که سوودی بوی نییه.
۴. واجبه ئیماندار داوای یارمه تی بکات له خوی گه وره له هه موو کاروباریکیدا، ونا بیټ ته نها متمانه به خو ی بکات.

۵. فەرموده که جه ختکردنه وهی تیدایه سه بارهت به بوونی (قهزا وقه دهر)، و باوهر به قهزا وقه دهر پیچه وانهی هه وئدان وجیبه جیکردنی هۆکاره کان نییه. ۶. نه هی کردن له ووتنی (ئه گهر) له روانگهی ناره زایی و توره یی ویتزاری دهر برین؛ له کاتی دابه زینی کاره سات و ناره حه تیه کان، وحه رامیتی ناره زایی دهر برین به رامبه ر به قهزا وقه دهری خوی گه وره - سبخانه و تعالی -.

(۵۴۹۳)

(۲۹۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قَارِبُوا وَسَدِّدُوا، وَعَلِّمُوا أَنَّهُ لَنْ يَنْجُو أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ» قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: «ولا أنا إلا أن يتغمّدني الله برحمة منه وفضل». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۹۴) - له ئه بی هوره یروه - ره زای خوی لیبت - که پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فرمویت: «به دوی رپبازه راسته که بگهرین و به گویره ی توانا لی نزیك بنه وه، و بزنان که هیچ یه کیک له ئیوه به کرده وهی خوی رزگاری نابیت»، ووتیان: ته نانهت تۆش ئه ی پیغه مبهری خودا؟ فرمووی: «ته نانهت منیش، مه گهر خوی گه وره به ره حمهت و فه زلی خوی دامبوؤشیت». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوارن له سه ری]

شیکردنه وه:

ئهم فرموده یه به لگه یه له سه ر ئه وهی که ئیستیقامهت (پابه ندبوون به ریگی راستی هیدایهت) به گویره ی توانایه، ئه ویش ئه وه یه که پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ده فرمویت: (به دوی رپبازه راسته که بگهرین و به گویره ی توانا لی نزیك بنه وه)، واتا: کۆشش بکه ن بۆ ئه وهی کرده وه کانتان هه ق بپیکیت به گویره ی تواناتان، چونکه مروّف هه رچه نده ته قوادر و پارێزکار بیت هه ر هه له ده کات، بۆیه مروّف فره مانی پیکراوه به گویره ی توانای کرده وه که بکات. پاشان - صلی الله علیه وسلم - فره مووی: (و بزنان که هیچ یه کیک له ئیوه به کرده وهی خوی رزگاری نابیت)، واتا: هیچ که سیک به هوی کرده وه کانیوه له دۆزه خ رزگاری

نابیت، چونکه کردهوه هرچه‌ندیک زور بیت ناگاته پله‌ی کاملی سوپاسگوزاری بۆ خوای گه‌وره، و ناگاته پله‌ی کاملی جیبه‌جیکردنی مافه‌کانی الله له‌سه‌ر به‌نده‌کانی؛ به‌لام خوای گه‌وره به‌نده داده‌پۆشیت به‌رحمه‌تی خۆی بۆ ئه‌وه‌ی لێی خوشبیت. کاتیک فهرمووی: (وبزانن که هیچ به‌کیک له‌ئیه به‌کرده‌وه‌ی خۆی پرگاری نابیت)، ووتیان یی: ته‌نانه‌ت تۆیش؟! فهرمووی: (ته‌نانه‌ت منیش)، واتا: به‌همان شیوه‌ پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- یش به‌هۆی کرده‌وه‌کانیه‌وه پرگاری نابیت، وئهمه‌ی ئاشکرا کرد کاتیک فهرمووی: (مه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌رحمه‌ت وفه‌زلی خۆی دامپۆشیت)، بۆیه‌ مروّف هرچه‌ندیک پله‌ی به‌رز بیت؛ به‌کرده‌وه‌ی خۆی پرگاری نابیت ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ریش -صلی الله علیه وسلم-، ئه‌گه‌ر رحمه‌ت ولیخۆشبوونی خوای گه‌وره نه‌بوايه له‌هه‌موو کرده‌وه‌کانی پێشوو وپاشتری؛ ئه‌وا به‌هۆی کرده‌وه‌کانی خۆی پرگاری نه‌ده‌بوو.

له‌سووده‌کانی فهرمووده‌که:

1. نه‌وه‌ی ده‌لّیت: کاتیک ده‌فهرمویت: (به‌دوای رێبازه‌راسته‌که‌بگه‌رێن ولیّی نزیک بنه‌وه)؛ واتا: به‌دوای رێگا رێک و ته‌واوه‌که‌بگه‌رێن، وکرده‌وه‌ی پێبکه‌ن، ئه‌گه‌ر نه‌تانتوانی ئه‌مه‌بکه‌ن، ئه‌وا (لّی نزیک بنه‌وه)؛ هه‌نده‌ی ده‌توانن، (رێبازی راست -الساد-؛ واتا چاکترین رێگا، ئه‌میش له‌نیوان زیاده‌په‌وی وکو‌رت‌په‌ویدا، بۆیه‌ زنده‌پۆ وکه‌مه‌رخه‌م مه‌بن.
2. ئین باز ده‌لّیت: کرده‌وه‌چاکه‌کان هۆکاری چوونه‌به‌هه‌شتن، هه‌روه‌کو‌چۆن کرده‌وه‌پێسه‌کان هۆکاری چوونه‌دۆزه‌خن، فهرمووده‌که‌روونیده‌کاته‌وه‌که‌چوونه‌به‌هه‌شتیان ته‌نها به‌هۆی کرده‌وه‌نییه‌، به‌لکو‌ده‌بیت لیبوورده‌ی ورحمه‌تی الله‌ی له‌گه‌لدا‌بیت، ئه‌وان چوونه‌به‌هه‌شته‌وه‌به‌هۆی کرده‌وه‌کانیان، به‌لام رحمه‌ت و لیبوورده‌ی ولیخۆشبوونی په‌روه‌دگار چوونه‌به‌هه‌شتی بۆیان مسۆگه‌ر کرد.
3. به‌نده‌هه‌رگیز تووشی خۆبه‌گه‌وره‌زانین و سه‌رسامبوون نابیت به‌نه‌فسی خۆی هه‌رچه‌نده‌کرده‌وه‌که‌یشی گه‌وره‌بیت؛ چونکه‌مافی په‌روه‌رگار گه‌وره‌تره‌له‌کرده‌وه‌که‌ی، بۆیه‌به‌نده‌ده‌بیت بترسیت و هیوای به‌رحمه‌تی خوای گه‌وره‌هه‌بیت له‌همان کاتدا.

٤. فهزلی خوی گه وره وړحه متی به رام بهر به بنده کانی فراوانتر وزوړتره له کرده ووه کانی بنده کان.

٥. کرده ووه چاکه کان تنها هوکارن بو چوونه به هه شت، وبردنه ووه وچوونه به هه شت له راستیدا به فهزل وړحه متی خوی گه وره یه.

٦. کیرمانی ده لیت: هه موو خه لکی ناچنه به هه شته ووه مه گهر به ړحه متی الله نه بیت، وباسکردنی پیغه مبهړ ﷺ به تایبه تی له م فهرمووده یه دا؛ له وروانگه ووه یه که نه گهر نه و بو مسوگر کراوه که ده چیته ووه به هه شته ووه، وناچیته نیویه ووه مه گهر به ړحه متی الله نه بیت؛ نه ووا جگه له نه و نه م مانایه ی زیاتر به سهردا جتبه جی ده بیت.

٧. نه ووه ی ده لیت: سه باره ت به مانای نه م ثایه تانه ی که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته: ﴿بِجَنَّةٍ بِهَهِشْتَه ووه به ووه ی نه ووه ی که ده تانکرد (له دونیادا)﴾ [النحل: ٣٢]، ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته: ﴿وَنُفُوءُ نه ووه به هه شته یه که بو نیوه ماوه ته ووه (پیتان دراوه) به ووه ی نه ووه کرده وانه ی که ده تانکرد﴾ [الزخرف: ٧٢]، وهاوشیوه ی نه م ثایه تانه نامازن بو نه ووه ی کرده ووه کان هوکارن بو چوونه به هه شت، وپیچه وانه ی نه م فهرموودانه نین، به لکو مانای ثایه ته کان نه ووه یه کرده ووه کان هوکارن بو چوونه به هه شت، پاشان ریتمویتی کردن بو نه نجامدانی کرده ووه کان و دلسوزبون تییدا وقبولکردنی هه موو نه مانه به ړحه مت و فهزلی الله یه -سبحانه و تعالی-، بویه راسته که تنها به ووه ی کرده ووه ی نه چووه به هه شت، نه م مه به سته له فهرمووده کان، هه ووه ها راستیشه که کرده ووه کان هوکاریکن بو چوونه به هه شت؛ نه میش له ړحه متی خوداوه یه.

٨. ثیین جهوزی ده لیت: نه م نه مازنه بو چوار سهره نجام ده کات: یه که م: ریتمویتی کردن بو کرده ووه له ړحه متی خوداوه یه، نه گهر ړحه متی الله نه بیت له پییدا نه ووا باوه ری نه ده بوو وپه رستی نه نجام نه نه دا که به ووه یانه ووه ړزگاری ده بیت.

دووهم: ئەو شتانهی بەنده سوودی لێوەردەگرێت گەورەکەى خواوەنیتی؛ بۆیە کردەوه کانی شایستهیه بۆ گەورەکەى -بۆ پەرورەدگاری- بێت، بۆیە پەرورەدگاری هەرچەنده پاداشتی پێبەخشێت له فەزلى خۆیهتی.

سییهم: له هەندێك فەرمووده‌دا هاتوو‌ه که خودی چوونه به‌ههشت به ره‌حمه‌تی الله یه، دابه‌شکردنی پله‌کان به‌پێی کردەوه‌کانه.

چوارهم: ئەنجامدانی پەرستنه‌کان له ماوه‌یه‌کی دیاریکراوه، وپاداشت نه‌پراوه‌یه بۆیه به‌خشینی نيعمه‌ت که نه‌پراوه‌یه وه‌کو پاداشتيك به‌رامبهر ئەوه‌ی دیاریکراوه؛ ئەمه فەزلى وبه‌خشنده‌یه نه‌ك به‌رامبهر به‌کردەوه‌کان بێت.

٩. رافيعی ده‌لێت: ئەوه‌ی کردەوه ئەنجامده‌دات نابێت ته‌نها پشت به‌ کردەوه‌کەى به‌ستیت بۆ رزگاربوون و به‌ده‌سته‌يێانی پله به‌رزەکان؛ چونکه ئەو به‌هۆی رێنموونی الله کردەوه‌ی ئەنجامدا و وازی له‌ سه‌رپێچی هێنا به‌هۆی پاراستنی الله وه، بۆیه هه‌موو ئەمانه له‌ فەزلى وره‌حمه‌تی خوداوه‌یه.

(٣٤٦٩)

(٢٩٥) - عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«مَا زَالَ يُوصِينِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَرُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٢٩٥) - له ئيين عومه‌روه -ره‌زای خوايان لیبیت- که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: «جبريل -عليه السلام- به‌رده‌وام ئامۆژگاری و وه‌سیه‌تی ده‌کردم سه‌باره‌ت به‌ دراوسێ؛ هه‌تا گومانم وابوو که ده‌یکات به‌ میراتگريش». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسليم هاوړان له‌سه‌ری]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئەوه‌مان بۆ ده‌کات که جبريل -عليه السلام- به‌رده‌وام دووباره‌ی ده‌کردوه و فەرمانی پێده‌کرد که گرنگی به‌دراوسێ بدات، مسوڵمان یان کافر، خزم یان بیانی بێت، ئەم گرنگیدانه به‌ پاراستنی مافه‌کانی و ئازار نه‌دانی دێته‌ دی، وه‌هروه‌ها چاکه‌کار بوون به‌رامبهری و ئارامگرتن له‌سه‌ر ئازاردانی، ته‌نانه‌ت به‌هۆی زۆری دووباره‌ و فەرمانکردن له‌لایه‌ن جبريله‌وه سه‌باره‌ت به‌ ئەم بابه‌ته؛

پیغمبر ﷺ یتى وابوو ووحى داده به زیت که فەرمانده کات به به خشینى به شیک له میرات به دراوسى.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. گه وره یتى مافی دراوسى و واجبه گرنگى به ئەم مافه بدریت.
۲. زۆر جه ختکردنه وه له سهر مافی دراوسى به وه سیهت و ئامۆزگاریکردن له جهريله وه ؛ مانای ئەوهیه که گرنگه ریزی لیبگیریت و خوشه ویستی بۆی هه بیته و چاکه کارى بهرامبهر بکریته، وزیانی له سهر لایدریت، و سهر دانی نه خوشى بکریته، و پیرۆزیایی لیبکریته له کاتی خوشیدا، و دلدانه وه هه بیته بۆی له کاتی ناخوشیدا.
۳. هه رجه نده ده رگای دراوسى نزیکتر بیت ئەوا مافی زیاتر جه ختی له سهر کراوه ته وه.
۴. ته وای و که مالى شه ریهت له وهى یتى هاتوو که ده بیته هوکارى چاککردنى کومه نگا ؛ له وانهش چاکه کارى بهرامبهر دراوسى و لایدرنى زیان له سهرى.

(٤٩٦٥)

(٢٩٦) - عن أبي الدرداء رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضٍ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(٢٩٦) - له ئەبى دهر دانه وه - رهزای خواى لیبیت- که پیغمبر ﷺ ده فەرمویت: «هه رکه سیک به رگرى له که سایه یتى برا ئاماده نه بووه کهى بکات؛ ئەوا خواى گه وره ده موچاوى ده پارێزیت له ئاگرى دۆزهخ له رۆژى قیامه تدا». [صه حیه] - [تیرمزی و ئەحمەد - گێڕاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسى ئەوه مان بۆ ده کات هه رکه سیک به رگرى له ناموس و ناوبانگى برا ئاماده نه بووه کهى بکات، به وهى رێگر بیت له سهر نهشتکردنى و تانه لێدانى، ئەوا خواى گه وره له سزا و ئازاره کانی رۆژى قیامهت ده پاریزیت.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. قسه کردن سه بارهت به ناوبانگى (ناموس و شه رفى) مسوئلمانان ؛ نه هى لیکراوه.

۲. پاداشت هاوشیوهی کردهویه، ئهوهی بهرگری له کهسایهتی براهی بکات ئهوا خوای گهوره له ئاگری دوزهخ دهپارێت.
۳. ئیسلام ئایی برایهتی وسهرخستنه لهنیوان مسولماناندا.

(۵۵۱۴)

(۲۹۷) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لا

يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۲۹۷) - له ئهههسی کوری مالیکهوه - پهزای خوای لیبت- که پیغهمبهر ﷺ دهفرمویت: «هیچ یه کیک له ئیوه باوهر ناهینیت ههتاوهکو ئهوهی بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ برای مسولمانیشی پێی خۆش بێت». [مهحیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران لهسهری]

شیگردنهوه:

ئیمانداریک که باوهری کمال بێت دهبیت ئهوهی بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ برای مسولمانیشی پێی خۆش بێت، واتای ئهم خۆشهویستی ههیه که دلی براهی بداتهوه له ههموو شتیکدا که سوودی بۆی ههیه؛ له ئاین ودنیادا، له ئاموزگاری کردن و پێنمونی کردن بۆ خیر وچاکه ونههی کردن له خراپه، وههر شتیک زیان وکهموکورتی تیدا بێت پێویسته ئاموزگاری بکات بۆ ئهوهی لێ به دوور بێت، وجگه لهم ههلسوکهوت وپهوشتانه که دهیته هۆی دروستبوونی خۆشهویستی له نیوانیان.

له سوودهکانی فهرموودهکه:

۱. واجبه مروّف چی بۆ خۆی پێی خۆشه ؛ بۆ برای مسولمانیشی پێی خۆش بێت، چونکه نهفی کردن ونهبوونی ئیمان له ئهوه کهسهی که ئهوهی بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ براهی پێی خۆش نییه؛ مانای ئهوهیه ئهمه واجبه.
۲. برایهتی له پیناو الله لهسهرووی برای رهچهله که ؛ بۆیه مافهکانی واجبهتره.
۳. ههراهموونی ههموو شتیک که دهیته هۆی نههیشتی ئهم خۆشهویستی له قسه وکردهوهکان وهکو فیلکردن وغهیبهت کردن وحهسوودی بردن ودهستدرێژی کردنه سهر مسولمان یان مال وسامانی یان کهسایهتی وشههرفی.

٤. به کارهینانی هه نڌیک دهسته واژهی هاندەر له سەر ئەم کردەوهیه وه کو: (بۆ براکهیشی).

٥. کیرمانی - رهحمهتی خوای لیبیت- ده لیت: ههروهها ئەوهی بۆ خۆی پیتی ناخۆشه بۆ براکهیشی پیتی ناخۆش بیت ؛ ئەمیش له ئیماندهیه، له فهرمووده کهدا باسی نه کرد چونکه خۆشویستی شتیک ئاماژهیه بۆ رق لیبوون له دژه کهی، بۆیه باس نه کردنی بههۆی ئەم ئاماژهیه بووه.

(٤٧١٧)

(٢٩٨) - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٢٩٨) - له عائشه وه - رهزای خوای لیبیت- که پڤغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «نهرم و نیانی له ههرشتیکدا هه بیت؛ ئەوا ده پرازی نیتته وه، و نه گهر له ههر شتیکیش ده برکیت؛ ئەوا ناشیرینی ده کات». [مه حیه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پڤغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه که نهرمونیانی و له سه رخۆپی له قسه وکرده وه شته کان جوانتر و کاملتر ده کات، و بههۆیه وه پڤویستیه کان جیبه جی ده بیت. و نهرمونیان نه بوون شته کان ناشیرین و عه یبدر ده کات، و ڤیگر ده بیت له وهی پڤویسته جیبه جی ببیت، ئە گهر چیش بۆی جیبه جی ببیت ئەوا به قورسی و ناره حه تیه وه به ده ست دیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. ئامۆزگاری بۆ خۆپازاندنه وه به نهرم و نیانی.
٢. نهرم و نیانی مروّف ده پرازی نیتته وه، وهۆکاره بۆ هه موو خیریک له بابته کانی ئاین و دونیا.

(٥٧٩٦)

(۲۹۹) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «إن الدين يسر، ولن يشاد الدين إلا غلبه، فسددوا وقاربوا وأبشروا، واستعينوا بالغدوة والروحة وشيء من الدلجة».

وفي رواية: «سددوا وقاربوا، واغدوا وروحوا، وشيء من الدلجة، القصد القصد تبلغوا». [صحیح] - [رواه البخاری]

(۲۹۹) - له ئەبی هورەیرەو - رەزای خوای لێبێت - کە پێغه مەهر ﷺ دەفه رموئ: «دینداری ئاسانە، هەرکە سێک دینداری (ئاینداری) لەسەر خۆی گران بکات و بە زیاده‌پەوی وزۆر بە توندی بیگریئ؛ ئەوا ئاینه‌که‌ کوئی پێده‌دات؛ جا بۆیه‌ رێگای راست بگرن و ئەوه‌نده‌ی بۆتان ده‌کریئ له‌ ئەنجامدانی چاکه‌ کاری درێنی مه‌که‌ن و موژده‌تان لێبێت، و تیبکۆشن بۆ خودا په‌رسی له‌م سێ کاته‌دا به‌یانیان و پاش نیوه‌روان و شه‌وان».

وله‌ رێوایه‌ تیکدا: «رێگای راست بگرن و ئەوه‌نده‌ی بۆتان ده‌کریئ له‌ ئەنجامدانی چاکه‌ کاری درێنی مه‌که‌ن و موژده‌تان لێبێت، و تیبکۆشن بۆ خودا په‌رسی له‌ به‌یانیان و پاش نیوه‌روان و کاتییک له‌ شه‌واندا، میان‌په‌و بن، میان‌په‌و بن؛ بۆ ئەوه‌ی بگه‌ن به‌ مه‌به‌ست (بگه‌ن به‌ به‌هه‌شت)». [مه‌حیحه‌] - [بوخاری گێراویه‌ تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

هەرکە سێک زیاده‌پەوی بکات وزۆر له‌ خۆی بکات له‌ کرده‌وه‌ و په‌رسته‌ن کان ئەوا ئەمه‌ ده‌بێته‌ هۆی لاواز بوونی و پچرانی له‌ ئەنجامدانی هه‌موو کرده‌وه‌ که‌ یان هه‌ندێکی، بۆیه‌ مامناوه‌ندی داوا کراوه‌ به‌ بێ زیاده‌پەوی، و ئەگه‌ر نه‌تانتوانی کرده‌وه‌ که‌ به‌ کاملی ئەنجامبه‌دن ئەوا به‌ پێی توانا‌تان ئەنجامی به‌دن، و مژده‌ بیت بۆتان له‌ سه‌ر کرده‌وه‌ی به‌رده‌وام ئەگه‌ر که‌میش بیت، و کاته‌کانی سه‌رقاڵ نه‌بوون و چالاک بوونتان به‌هه‌ل بزانن بۆ ئەنجامدانی په‌رسته‌ن کان و کرده‌وه‌ چاکه‌کان. کاتییک ﷺ ده‌فه رموئ: (هەرکە سێک دینداری (ئاینداری) له‌سه‌ر خۆی گران بکات و به‌ زیاده‌پەوی وزۆر توندی بیگریئ؛ ئەوا ئاینه‌که‌ کوئی

پېدهدات)؛ چونکه شیوازه کانی په رستن وزیاد کردنی دینداری زورن بویه زور له خوځ کردن ده بېته هوی لاواز بوون وبی توانای.

فهرمانی کردووه به چوون بؤ مزگهوت به بهیانان (بؤ نوږی بهیانی) وله کاتی ناوهراسی رږژ (بؤ نوږی نیوه رږژ) وله کاتی نزیك دهمه و ئیواره (بؤ نوږی عه سر) وله کاتی تاریکاییدا (بؤ نوږی مه غریب وعیشا)، مسولمانی پابه ند به ریگی راست چواندی به مروفتیک له کاروباری دونیایدا، کاتیک ماوهیه ک کارده کات وپاشان ماوهیه ک دهحه سیته وه، وبه هه مان شیوه له شه ودا سه فهر ده کات ئه گهر هیلاک بوو داده به زیت وبؤ ماوهیه ک دهحه سیته وه، به هه مان شیوه له ریگی نزیك بوونه وه له پهروه دگار پټویسته مروف به هه مان شیوه بیت وزور له خوی نه کات، وئوه وی له توانایدا به جیبه جی بکات به بی زیاده روه وی وبه بی کورتره وی.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. ئاسانکاری ولیبورده پی شریعتی ئیسلامی، ومامناوهند بوونی له نیوان زیاده روه وی وکورترویدا.

۲. ده بیت بهنده فهرمانه کان جیبه جی بکات هینده وی ده توانیت، به بی شلرپه وی وبه بی توندرپه وی.

۳. ده بیت بهنده ئه و کاتانه هه لږ ټریت که ټییدا چالاکه له په رستندا، وئهم سی کاته به تایبه تی له ئاسانترین کاته کانن له سه ر لاشه بؤ ئه نجامدانی په رستن.

۴. ئیبن حه جهری عه سقه لانی ده لیت: وه کو ئه وه وایه پیغه مبه ر ﷺ وتاره که ی بؤ رټپوارنیک بیت بؤ مه به سټیک ئهم رټنموټیانه ی ده کات، وئهم سی کاته باشتترین بؤ سه فهر کردن، بویه رټنموټی کرد بؤ ئه و کاتانه ی ټییدا چالاکه؛ چونکه ئه گهر به شه و ورږژ سه فهر بکات ئه و ماندوو ده بیت و به رده وام نابیت، به لام ئه گهر له م کاتانه دا سه فهر بکات که ټییدا چالاکه ئه و به رده وام ده بیت به بی نارپه حه تی.

۵. ئیبن حه جهر ده لیت: له م فهرمووده یه دا ئاماژه کراوه بؤ جیبه جیکردنی ږوخسه ته شه رعیه کان، چونکه پید اگیری له سه ر شټیک له کاتی بوونی ږوخسه تدا؛ ئهمه زیاده روه ییه، وه کو که سټیک وایه که واز له ته یه موم کردن ده هیئت له کاتیک دا تاوانیت ئاو به کار به یئت بویه کاتیک ئاو به کار ده هیئت زیانی پید ه گات.

٦. ئېين مۇنېر دەئىت: ئەم فەرموددەيە نىشانەيە كە لە نىشانە كانى پىغەمبەرايەتى، ئىمە وئەوانەى پېش ئىمەهش بىنيمان؛ ھەركەسك زىادەپەوى بكات لە ئايندا ئەوا بەردەوام نايىت، مەبەست رىگرتن لە بەدەستەينانى كالمترين نىيە لە پەرسەنە كاندە چونكە ئەمە شتىكى چاكە، بەلكو رىگرتنە لە زىادەپەوى كە سەرەنجامە كەى پىزارىيە، يان زىادەپەوى لە سونەتە كاندە كە بىيەتە ھۆى وازەينان لە باشتر، وەكو كەسك بەدرىيى شەو نوئىز دەكات و دواتر دەخەوئىت؛ وئەمە دەبىيەتە ھۆى ئەنجام ئەدانى نوئىزى فەرز -نوئىزى بەيانى- لە گەل جەماعەتدا يان لە كاتى خويىدا پاش ئەوھى خۆر دەرەدە چىت.

(٥٧٩٥)

(٣٠٠) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَكَسِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(٣٠٠) - لە ئەنەسى كورى مالىكەوھ -پەزای خۆى لىيىت- كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئىت: «ئاسانكارى بكەن و كارەكان قورس مەكەن، موزدە بدەن و خەلك مەرەتەين». [صەحىحە] - [بوخارى و موسلىم ھاوپان لەسەرى]

شىكرەدەنەوھ:

پىغەمبەر ﷺ فەرماندەكات بە ئاسانكارى لەسەر خەلكى وگران و قورس ئەكردنى ئەركەكان لەسەريان لەبابەتەكانى ئاين و دونىا، ئەمىش لەسنوورى ئەوھى خودا رىگەى پى دايىت و لەشەرىعەتى فەرمانى پى كەردىت. و ئاموزگارەيان دەكات لەسەر موزدەدان بە خىر، و نەپەتەندى خەلكى لە شەرىعەتەكەى.

لە سوودەكانى فەرموددەكە:

١. واجبە لە سەر ئيماندار كە وا لە خەلكى بكات خۆى گەورەيان خوش بوئىت، وھانىيان بدات بۆ كەرەوھى چاك و خىر.
٢. پىويستە كەسى بانگخواز بۆ لای خۆى گەورە بە دانايىيەوھ بپروانىتە مەسەلەى بانگەواز كەردنى خەلكى بۆ ئاينى ئىسلام.
٣. موزدەدان ھۆكارى ئاسوودەبى و بەرەو پىرچوون و دلىنايىيە بۆ بانگخواز، و ھەر وھە ھۆكارە بۆ قەولكەردنى ئەو شتەى كە بانگخواز بۆ خەلكى ىدەخاتە پوو.

٤. کار قورسکردن له سهر خه لکی هۆکاره بۆ په تاندان وېشت هه لکردن و گومانکردن له قسه کانی بانگخواز.
٥. فراوانی رهحمه تی خوی گه وره به بهنده کانی که ئاینیکی لیبوره وشه ریه تیکی ئاسانی بۆیان داناوه.
٦. ئه و ئاسانکاریه ی فه رمانی پیکراوه ئه وه به که شه ریه ته ی پئی هاتووه.

(٥٨٦٦)

(٣٠١) - عن أنس رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: «نُهَيْمَنَا عَنِ التَّكْلِيفِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(٣٠١) - له ئه نه سه وه - په زای خوی لیبیت - ده ئیت: له لای عومه ر بووین، ووتی: «نه هیمان لیکراوه ئه رکی ناره حه ت به خه ی نه ئه ستوی خۆمان». [صه حیه] - [بوخاری گنډاویه تیه وه]

شیکردنه وه:

عومه ر - په زای خوی لیبیت - باسی ئه وه مان بۆ ده کات که پښه مبه ر ﷺ نه هی کردووه لیان ئه رکی ناره حه ت به خه نه ئه ستوی خۆیان چونکه بارگرانی سه ختی تیدایه بۆ سهر نه فس ؛ مه گه ر پښویست وناچار بن، ئینجا ئه گه ر ئه رکه ناره حه ته که - ته که لوفه که - ؛ قسه یان کردووه بیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. له و ته که لوفانه ی نه هی لیکراوه: زۆر پرسیارکردن، یان ته که لوف کردن له شتیک که زانست سه باره تی نه بیت، یان توند بیت له بابه تیکدا که خوی گه وره ئاسان و فراوانی کردووه.
٢. ده بیت مسو لمان خوی رابه ینیت له سه ر لیبوورده ی و ته که لوف نه کردن له و ته وکرده وه: له خواردن و خواردنه وه وقسه وهه موو حاله ته کانیدا.
٣. ئیسلام ئاینی ئاسانکاریه.

(٨٩٤٥)

(۳۰۲) - عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۰۲) - له عبداللهی کوری عومره وه - رهزای خویان لیبت - که پیغمبری خدا ﷺ ده فهرموت: «ته گهر یه کیکتان خواردنی خوارد ئهوا با به دهستی راستی بیخوات، و ته گهر خواردنه وهی خواردنه وه ئهوا با به دهستی راستی بیخواته وه، چونکه شهیتان به دهستی چه پی دهخوات، و به دهستی چه پی دهخواته وه». [صه حیه] - [موسلم گنراویه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ فهران دهکات به مسولمان به وهی به دهستی راست خواردن و خواردنه وه بخوات، ونه هی کردوه له خواردن و خواردنه وه به دهستی چه پ؛ چونکه ته مه کاری شهیتانه.

له سووده گانی فهرموده که:

۱. نه هی کردن له خوچواندن به شهیتان ؛ ته میس به خواردن یان خواردنه وه به دهستی چه پ.

(۵۸۱۲۲)

(۳۰۳) - عن عُمر بن أبي سلمة رضي الله عنه قال: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَتْ يَدَيَّ تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا غُلَامُ، سَمَّ اللَّهُ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ» فَمَا زِلْتُ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۰۳) - له عومرهی کوری ئه پی سه له مه وه - رهزای خویان لیبت - ده لیت: غولامیک بووم (غولام: واتا کوری مندا ل له نزیک ته مه نی هه رزه کاری) ؛ پیغمبر ﷺ گرنگی به به خیوکردنم ددها، و دهستم دهرد بو هه موو لایه گانی

سینی خواردن، پیغهمبر ﷺ پیمی فہرموو: «ئەوی غولام، ناوی خودا بهینە (بلی: بسم الله)، و بەدەستی راستت بخۆ، ولە پێشی خۆتەوہ بخۆ». لەو کاتەوہ من بەو شیوہیە خواردن دەخۆم. [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم هاوران لەسەری]

شیکردنەوہ:

عومەری کوری ئەبی سەلەمە -پەزای خوایان لیبیت- کوری خیزانی پیغهمبر ﷺ بوو؛ ئوم سەلەمە -پەزای خوای لیبیت-، کە لەژێر سەرپەرشتیاری وپەروەردەکردنی پیغهمبر ﷺ بوو، لەکاتی خواردن دەستی دەبرد بۆ هەموو لایەکانی سینی خواردنەکە بۆئەوہی خواردن بۆ خۆی بهینیت و بیخوات، پیغهمبر ﷺ فیری کرد کە ئەدەبەکانی خواردن سی شتە:

یەکەم: ووتنی (بسم الله) لەسەرەتای خواردن.

دووہم: خواردن بەدەستی راست.

سییەم: خواردن لەلای خۆتەوہ و دەست نەبردن بۆ لایەکانی تر.

لە سوودەکانی فەرموودەکە:

۱. لە ئادابەکانی خواردن و خواردنەوہ: ووتنی: (بسم الله) لە سەرەتادا.
۲. منداڵان فیری ئاداب و هەلسوکەوتە جوانەکان دەکڕن، بەتایبەت ئەگەر لەژێر سەرپەرشتیاریدا بن.
۳. نەرمونیانی پیغهمبر ﷺ، و سینگ فراوانی لەفیکردنی منداڵان وپەروەردەکردن.
۴. لە ئادابەکانی خواردن ئەوہیە کە مڕۆف لە پێشی خۆیەوہ خواردن بخوات، و دەست نەبات بۆ خواردنی پیش کەسێکی تر کە تایبەتە بە ئەو کەسە، بەلام ئەگەر خوانەکە خواردنی جوراوجۆری بوو؛ ئاساییە بەشی خۆی بهینیت.
۵. پابەند بوونی هاوہلان بەو ئادابانەکانی کە پیغهمبر ﷺ فیزیانی کردبوو، و ئەمەش وەرگیراوە لە و تەوی عومەر کە دەلیت: لەو کاتەوہ من بەو شیوہیە نان دەخۆم.

(۳۰۴) - عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۰۴) - له نه‌سی کوری مالیکه‌وه - ره‌زای خوای لیبت - که پیغه‌مبه‌ری خدا ﷺ ده‌فرمویت: «خوای گه‌وره له به‌نده پازی ده‌بیت به‌هوی نه‌هوی کاتیک به‌نده خواردنیک ده‌خوات ؛ حمد وسوپاسی خودا ده‌کات، و خواردنه‌وه‌یه که ده‌خواته‌وه ؛ حمد وسوپاسی خودا ده‌کات». [ص‌حیحه] - [موسلم گنراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونیده‌کاته‌وه نه‌گه‌ر به‌نده حمد وسوپاسی په‌روه‌ردگاری بکات له‌سه‌ر نه‌و فه‌زل و نیعمه‌تانه‌ی به‌خشیوویه‌تی یی ؛ نه‌مه له‌و شتانه‌یه که ده‌بیته هوی رازیوونی الله له به‌نده‌که‌ی. کاتیک خواردن ده‌خوات؛ ده‌لئیت: الحمد لله، وکاتیک خواردنه‌وه ده‌خواته‌وه؛ ده‌لئیت: الحمد لله.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. به‌خشنده‌یی و پزلیتانی خوای گه‌وره له نه‌وه‌کانی ئاده‌م، نه‌و زاته‌ پزق و پوزی ده‌به‌خشیت و له‌به‌رامبه‌ردا ته‌نها داوای حمد و ستایش ده‌کات - سبحانه و تعالی -.
۲. پازی بوونی خوای گه‌وره له‌وه‌یه به‌هوی که‌مترین شته‌وه جینه‌جی بیت و ه‌کو حمد وسوپاسکردنی خوای گه‌وره له پاش خواردن و خواردنه‌وه‌کان.
۳. له ئادابه‌کانی خواردن و خواردنه‌وه: حمد و ستایشکردنی خوای گه‌وره له‌پاش هه‌موو خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک.

(۵۷۹۸)

(۳۰۵) - عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشْمَالِهِ، فَقَالَ: «كُلْ يَمِينِكَ»، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ»، مَا مَنَعُهُ إِلَّا الْكِبَرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَيَّ فِيهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۰۵) - له سه له مهی کوری نه کوهه وه - رهزای خوای لیبت - ده لبت: پیاوئیک لای پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - به دهستی چه پی خواردنی ده خوارد، پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - پی فهرموو: «به دهستی راست بخو»، نه ویش ووتی: ناتوانم، پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - پی فهرموو: «هه نه توانیت»، هیچ شتیک ریگری لینه کرد جگه له خو به گه وره زانین نه ببت، بویه چتر نهی ده توانی دهستی راستی بهرز بگاته وه بو دهی. [صه حیه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - پیاوئیک بینی به دهستی چه پی خواردنی ده خوارد، فهرمانی پیکرد به وهی به دهستی راستی خواردن بخوات، پیاوه که به لوت بهزی ودر ووه وه لامی دایه وه به وهی ناتوانیت! پیغه مبه - صلی الله علیه وسلم - نزای لیکرد به وهی بیبهش بکریت له خواردن به دهستی راست، خوای گه وره وه لامی پیغه مبه ری دایه وه ودهستی راستی گوج بوو، له پاش نه مه نهیده توانی دهستی راستی به خواردن و خواردنه وه بهرز بگاته وه بو دهی.

له سووده گانی فهرمووده که:

۱. واجبیتی خواردن و خواردنه وه به دهستی راست، وحه رامبوونی خواردن و خواردنه وه به دهستی چه پ.
۲. که سیک خوی به گه وره دابنیت له جیه جیکردنی حوکه شه رعیه کان؛ شایسته ی سزادانه.
۳. ریزلینانی الله بو پیغه مبه ره که ی ﷺ؛ نه میس به وه لامدانه وهی نزاکه ی.
۴. فهرمان به چاکه ونه هی له خراپه له هه موو حاله تیکدا ته نانه ت له کاتی خواردنیش؛ ریگه پیدراوه وشه رعیه

(٣٠٦) - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: «من أكل ثومًا أو بصلاً، فَلْيَعْتَزِلْنَا - أَوْ لْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا، وَلْيَقْعِدْ فِي بَيْتِهِ».

وَأُتِيَ بِقُدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ، فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا، فَسَأَلَ فَأَخْبَرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ، فَقَالَ: قَرَّبُوهَا إِلَى بَعْضِ أَصْحَابِي، فَلَمَّا رَأَاهُ كَرِهَ أَكْلَهَا، قَالَ: «كُلْ، فَإِنِّي أَنَا جِي مِنْ لَا تُتَاجِي».

عن جابر أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «من أكل الثوم والبصل والكُرَّاتَ فلا يقربن

مسجدنا؛ فإن الملائكة تَتَأَذَّى مما يتَأَذَّى منه بنو آدم». [صحيح] - [متفق عليه]

(٣٠٦) - له جابری کوری عبدالله وه - رهزای خوای لیبیت - که پیغهمبر ﷺ دهفهرمویت: «ئهووی سیر یان پیاز بخوات؛ ئەوا با لیمان دوور بکهوئتهوه - یان با دوور بکهوئتهوه له مزگهوته کانمان -، وبا له ماله کهی دابنیشیت»، ومه نجه لیک هئرا که چهند دهنکه پاقله یه کی تیدا بوو، وبوئیکی لیوه دههات، بویه پی ووترا که ههن دیک پاقله ی تیدایه، فهرمووی: «نزیک بکه نهوه بو هاوریکانم»، کاتیک بینی چهزی نه کرد بیخوات، فهرمووی: «ئهووی من په یشین وموناجاتی له گه ئدا ده کهم؛ ئیوه قسه ی له گه ئدا ناکه ن».

وله جابری کوری عبدالله وه - رهزای خویان لیبیت - که پیغهمبر ﷺ دهفهرمویت: «ئهووی سیر یان پیاز یان ته ره پیاز بخوات؛ ئەوا با له مزگهوته کانمان نزیک نه بیتهوه؛ چونکه فریشته کان تووشی ئازار ده بن به هووی ئەو شتانه ی که نه وه کانی ئاده م تووشی ئازار ده کات». [صه حیه] -

[بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری به هه ردوو ریوا ته که ی]

شیکردنه وه:

داواکراوه که نوێرخوئین بوئی خووش له خوئی بدات، به تایبهت ئە گهر بیهوئیت نوێژ ئە نجام بدات له مزگهوته کان؛ بویه پیغهمبر ﷺ فهرمانیکردوو به وه که سانه ی که سیر و پیاز ده خوون نه یه بن بو مزگهوت به هووی ئەو بۆنه ناخوشانه ی لیانه وه در ده چیت، و ده بیئت ئەو که سه نوێژه که ی له ماله وه

ئەنجامبەدات، ھەتا بۆنەكەى نامىنیت، چونكە ئەم بۆنە دەبىتە ھۆى
يىزارکردنى مسولمانان و فرىشتەكان.

وكاتىك پىغەمبەر ﷺ مەنجهلېكى بۆ ھىنرا كە پاقلەمەنى وسەوزەى تىدابوو،
ھەستى بە بۆنىكى ناخۆش كرد، بۆيە فەرمانى كرد كە مەنجهلەكە نزيك
بكرتتەو ھە ھاوئەلەكانى، ئەو كەسانەى ئامادەبوون وایان زانى ئەم خواردنانه
ھەرامە چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەزى نە كرد بیانخوات، گومانیان ھەبوو
لەو ھى بیخۆن بەلام پىغەمبەر ﷺ پىيانى فەرموو كە ھەرام نییە، ھەزى
نە كرد بیانخوات بە ھۆى بۆنەكەیانەو ھە نەك بەھۆى ئەو ھى كە ھەرامن،
فەرمانى پىيانكرد كە بیخۆن، ھەوالتى ئەو ھى دا كە رېنگر لە خواردنیان ئەو ھى
كە پىغەمبەر ﷺ بەردەوام نوێژ و نزا دەكات و پەيوەندى ئەو لەگەل پەرورەگار
و ھەكو پەيوەندى خەلكى تر نییە، بۆيە پىوېستە ئەو لەسەر باشتىرین شیوہ
وبۆن بىت لەكاتى نزيكبوونى لە پەرورەدگارى، پاراستنى بەرژەو ھەندى گشتى
بە دوورخستەو ھى ئازار لە مسولمانان لە پىشتەر و ھەكو ھىنانى بەرژەو ھەندى
تاكە كەسى كە ئامادەبوونى نوێژى جەماعەتە، و ئەمىش بوو ھۆى ئەو ھى
كە عوزر بىت بۆ ئامادە نەبوون.

لە سوودەكانى فەرموودەكە:

۱. كەسپىك سىر یان پىاز یان كەو ھى خواردبىت نەھى لىكراو ھى بىت بۆ مژگەوت.
۲. لە پال ئەم شتانەش، نەھى كردنەكە ھەموو شتېك دەگرىتەو ھە كە بۆنى
ناخۆش بىت و نوێژخوێنەكان ئازار بەدات، و ھەكو بۆنى دوكلەل و توتن و ھتد.
۳. ھۆكارى قەدەغە كردن بەھۆى بۆنەكەھى، ئەگەر بۆنە ناخۆشەكەى
لاچوو بەھۆى زۆر لىنان یان شتى تر؛ ئەوا مەكروھىەتیش نامىنیت.
۴. مەكروھىتى خواردنى ئەم شتانە بۆ ئەو كەسەى ئامادەى نوێژ دەبىت لە مژگەوتدا؛
بۆئەو ھى نوێژى بەكۆمەلى لەدەست نەچىت لە مژگەوت، بەلام ئەگەر بیخوات و ھەكو
فیلېك بۆئەو ھى ئامادەى نوێژى بەكۆمەل نەبىت ئەوا لېرەدا ھەرام دەبىت.
۵. پىغەمبەر ﷺ سىر و ھاوشیو ھەكانى نەدەخوارد، و ئەمىش بەھۆى ئەو ھى
كە ھەرامە، بەلكو ھۆكارەكەى برىتیە لەو ھى ئەو گەفتوگۆ لەگەل جبریل
دەكات -علیه السلام-.

۶. جوانی شیوازی فیرکردنی پیغمبر ﷺ که باسی حوکم ده کات وهوکاره که ی روونده کاته وه؛ بۆئه وهی گوئگر دُنیا بیت له زانیی مه به ست ودانی له حوکمه.

۷. قازی ده لیت: زانیان ئەم فەرمووده یه ده که ن به پتوهر له سهر هه موو شوئینی تر که نوئیی به کۆمه لی تیدا ئەنجام ده دریت جگه له مزگهوت؛ وه کو موسه لای جهژن وشوئیی نوئیکردن له سهر جه نازه وهند لهو شوئینانه ی خه لکی کۆ ده بنه وه بۆ ئەنجامدانی په رسته کان، ههروه ها شوئیی دانیشتی فیربوونی زانست وزیکر وهند، به لام بازار وشوئینه کانی تری هاوشیوه ی ناگریته وه.

۸. زانیان ده لیت: ئەم فەرمووده یه به لگه یه له سهر ئەوه ی هه رکه سینک سیر وهاوشیوه کانی بخوات؛ ئەوا هه رهامه بیته نپو مزگهوته وه ئەهه رچیش مزگهوته که چۆل بیت، چونکه مزگهوت شوئیی کۆبوونه وه ی فیرشته کانی شه، و فەرمووده که به شیوه یه کی گشتی نه هی کردنه که باسده کات.

(٤٨٥٠)

(٣٠٧) - عن معاذ بن أنس رضي الله عنه مرفوعاً: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(٣٠٧) - له موعازی کوری ئەهه سه وه - په زای خوای لیبت - که پیغمبر ﷺ ده فەرمویت: «ئەوه ی خواردنیک بخوات، وبلیت: (الحمد لله الذي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ)؛ ئەوا خوای گه وه له هه موو تاوانه کانی پيشووی خوش ده بیت». * (واته: هه مد وسوپاس بۆ ئەو خودایه ی که ئەم خواردن ورزقه ی پێبه خشییم به بی هیه هیز و توانایه ک له منه وه). [حه نه] - [ئیبو ماجه و تیرمذی و نه بو داود و نه حمه د - گێراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پێویسته موقوف هه ر خواردنیک خوارد هه مد وسوپاسی خودا بکات، وبلیت: (الحمد لله الذي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ). پیغمبر ﷺ ئاماژه ی

به‌وه کردووه که خواردن له دوو ریځگوه به‌دهست ده‌هینریت، به‌هیز به‌هوی توانای خو‌یه‌وه، ولاواز ریځگه‌که ده‌دوژیتته‌وه بۆ دابینکردنی قوتیک، لهم زی‌کرده‌دا ئاماژه‌ی به‌وه کردووه که به‌دهست هینانی خواردن به‌هوی به‌خشی‌نی خوی گه‌وره‌ویه نه‌که به‌هوی ده‌ستیوه‌ردانی مروّقه‌کانه‌وه.

له سووده‌کانی فهرموده‌که:

۱. سونه‌ته مروّف همد و سواسی خوی گه‌وره بکات له پاش ته‌واوبونی خواردن.
۲. روونکردنه‌وه‌ی گه‌وره‌ی فەزل و به‌خشی‌نی خوی گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه چونکه رزقی پێ داوون و هوکاري به‌دهسته‌ینانی نه‌و رزقه‌ی بۆیان ئاسان کردووه، و کردوویه‌تی به‌هوکار بۆ لی‌خو‌ش‌بوون له‌ گونا‌هه‌کانیان.
۳. هه‌موو کاروباره‌کانی به‌نده‌کان به‌دهستی خوی گه‌وره‌یه -عز و جل-، و به‌توانا وه‌یزی خو‌یان نییه، و به‌نده‌ فهرمان‌پیکراوه به‌گرتنه‌به‌ری هوکاره‌کان و ریکاره‌کان.

(٥٤٣١)

(٣٠٨) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا عطس وضع يده -أو ثوبه- على فيه، وحَفَضَ -أو غَضَّ- بها صوته.

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(٣٠٨) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوی لی‌بیت- ده‌ئیت: «پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌گه‌ر پێژمیا‌یه؛ ده‌ستی -یان جله‌که‌ی- له‌ سه‌ر ده‌می داده‌نا، و به‌ هو‌یه‌وه ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه». [صه‌حیحه] - [ئه‌بو داود و تیرمزی و ئه‌حمه‌د -

گێڕاویانه‌ته‌وه‌]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر پێژمیا‌یه:

یه‌که‌م: ده‌ستی یان جله‌کانی له‌سه‌ر ده‌می داده‌نا؛ بۆئه‌وه‌ی له‌ ده‌می یان له‌ لوتیه‌وه شتێک ده‌رنه‌چیت که‌ ئازاری که‌سی دانیش‌توو بدات.

دووهم: ده‌نگی نزم ده‌کرده‌وه و به‌رزى نه‌ده‌کرده‌وه.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پروونکردنہ وہی سوننہ تی پیغہمبہر ﷺ له کاتی پڑمیندا وشوینکہ وتنی ئەو لەم بابہ تەدا.
۲. سوننہ تە -موسستەحەبە- پارچە قوماشیک یان ھەرشتیکی پاک لەسەر دەم ولووتی دابنیت له کاتی پڑمیندا ؛ بۆئەوہی شتیکی لیوہ دەرئەچیت کہ نازاری ئەو کەسانە بدات کہ له نزیکي دانیشتون.
۳. نزمکردنہ وہی دەنگ له کاتی پڑمیندا داواکراوہ، وئەمیش ئەوپەری ئەدەبە ولە ڕەوشتە جوانە کانە.

(۳۳۱۷)

(۳۰۹) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُحْمَتُهُ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(۳۰۹) - له ئیبن عەباسەوہ -رەزای خوایان لیبت- که پیغەمبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: «خوای گەورە پێی خۆشە روخسەتە کانی وەر بگيریت ھەر وەکو چۆن پێی خۆشە واجبە کانی جیبەجی بکريت». [صحيحه] -

[ئيبنو حبان گێراو یە تیەوہ]

شیکردنەوہ:

پیغەمبەر ﷺ باسی ئەوہ دەکات کہ اللہ پێی خۆشە روخسەتە کانی وەر بگيریت کہ له شەرعدا دایناوہ، له لادانی بارگرا نی له پەرستەکان و حوکمەکان، و ھەر وەھا ئاسانکاری لەسەر مڕۆفی موکە لەف -ئەو کەسە ی ئەرکە شەرعیە کانی لەسەر واجبە- له کاتی کدا عوزری ھە یە، و ئەم روخسەتە تانە ییش وەکو کورت کردنەوہ و کو کردنەوہ (فەسر و جەمع) ی نوێژەکان له کاتی سەفەر، و ھەر وەھا خوای گەورە پێی خۆشە ئەو شتانە ی واجبی کردووە جیبەجی بکريت؛ چونکە فەرمانی اللہ سەبارەت بە روخسەتەکان و واجبەکان یە ک شتە.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. ئاماژیه بۆرهمه تی الله به بنده کانی، وئهو -سبحانه وتعالی- یئی خوشه ئهو پوخسه تانه ی له شه رعدا دایان و ؛ وه بگریئن و کرده و هیان پیبکریت.
۲. کاملی ئەم شه ریه ته، ولا بردنی ناره حه تی و بارگریانی له سه ر مسوئلمان.

(٦٥٠١٧)

(٣١٠) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه

وسلم: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصَبِّ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٣١٠) - له ئەبی هوریه یه وه -رهزای خوای لیبت- که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فەرمویت: «ئهو ی خوای گه وه خیری بۆی بویت؛ ئەوا تووشی تاقیکردنه وه و ناخووشی ده کات». [مه حیحه] - [بوخاری گیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات ئە گهر خوای گه وه خیری بویت بۆ یه کیک له بنده ئیمانداره کانی ئەوا تووشی تاقیکردنه وه ی ده کات له نه فس و مال و خیزانیدا، چونکه ئەمه ده بیته هو ی ئه وه ی بنده هانا و په نا ببات بۆ الله به نزا کردن، وهۆکاره بۆ لیخو شبوونی گونا هه کان، و به رزیو نه وه ی پله کان.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. ئیماندار له وه دایه تووشی به لا و تاقیکردنه وه ی جوړاو جوړ بیت.
۲. تاقیکردنه وه و به لا له وه یه نیشانه ی خوشه ویستی خوای گه وه بیت بۆ بنده که ی، بۆ ئه وه ی پله و پایه ی به رزیکاته وه وله گونا هه کانی خوش بیت.
۳. هاندان و ئاموزگری بۆ ئارمگرتن له کاتی ناخووشی و کاره ساته کان، و ده رنه برینی ناره زایی و پیزار بوون.

(٤٢٠٤)

(۳۱۱) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَدَى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَهُ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۱۱) - له ٲبی سه عیدی خودی وٲه ٲی هورهیره وه - رهزای خوایان لیٲیت- که ٲیغه مٲهر ﷺ دهفه رمویت: «هیچ مسولمانیک نییه که تووشی: شه که تیه ک یان نه خوشیه ک یان خه فهت ودلته نگیه ک یان نازار و نارهحه تیه ک بیت یان هه تا ته نانهت نه گهر درکٲیکیش بچیت به ٲییدا ؛ نهوا به هوئی نهوانه وه خوای گه وره له تاوانه کانی خوُش ده بیت». [صهحیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

ٲیغه مٲهر ﷺ روونیده کاته وه نه وهی تووشی مسولمان ده بیت له نه خوُشی وغه م وخه فهت و نارهحه تی وکاره سات وترس وبرسٲتی -ته نانهت نه گهر درکٲیکیش بچیت به ٲییدا و تووشی نازاری بکات-، نه مانه ده بنه هوئی که فارهت بو گونا هه کانی وده یسر نه وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. روونکردنه وهی فه زل و رهحه تی الله به بهنده کانی ؛ ئاماژه بوئی لٲره دا به وهیه لییان خوُشه بیت به که مترین زیان که تووشیان ده بیت.
۲. ده بیت مسولمان به هیوای پاداشتی الله بیت؛ کاتیک تووشی نارهحه تی وکاره سات ده بیت، وههروه ها ئارام بگرت له سه ره موو دژواره کی بچووک وگه وره ؛ بوُته وهی ٲله ی بهرز بیت ه وه والله له گونا هه کانی خوُش بیت.

(۳۷۰۱)

(۳۱۲) - عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: «ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه وولده وماله حتى يلقى الله تعالى وما عليه خَطِيئَةٌ». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(۳۱۲) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه - په‌زای خوایان لیبیت - که پښه‌مه‌ر - صلی الله علیه وسلم - ده‌فه‌رمویت: «هیشتا به‌لا و تاقیکردنه‌وه له نه‌فس و مال و مندالی ئیمانداره؛ هه‌تا ده‌گاته لای خوای گه‌وره و هېچ تاوانیکی له سه‌ر نه‌ماوه». [حه‌سه‌ن سه‌حیحه] - [تیرمزی و ئه‌حمده - گڼ‌راویانه‌وه]

شیکردنه‌وه:

مروّف له دونیای پېسپاردن و ئه‌زموونه بۆیه له‌وه‌یه تووشی تاقیکردنه‌وه بیت به‌ناپه‌حه‌تی و خۆشی، و هه‌ر مروّفیک تووشی ناپه‌حه‌تی ببیت له‌نه‌فسی یان مندالی یان مال و پاره‌که‌ی، پاشان ئه‌گه‌ر سه‌بر و ئارام بگریت له‌گه‌ل به‌رده‌وامبوونی تاقیکردنه‌وه‌که‌یش؛ ئه‌وا ئه‌مه ده‌بیته‌ه‌وی لیخۆشبوون له‌تاوانه‌کانی، به‌لام ئه‌وه‌ی نا‌رازی بیت له‌م تاقیکردنه‌وه‌یه و توره‌ بیت و په‌خه‌ نه‌قه‌ده‌ر بگریت؛ ئه‌وا خوای گه‌وره‌یش له‌و که‌سه‌ توره‌ ده‌بیت.

له‌سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

۱. له‌ په‌حه‌مه‌تی خوای گه‌وره‌ به‌رامبه‌ر به‌نده ئیمانداره‌کانی ئه‌وه‌یه له‌تاوان و گونا‌هه‌کانیان خۆش ده‌بیت له‌دونیدا؛ به‌ه‌وی تو‌شبوونیان به‌کاره‌سات و ناخۆشیه‌کانی دنیا.

۲. ناپه‌حه‌تی و تاقیکردنه‌وه‌ه‌وکاره‌ بۆ لیخۆشبوون له‌گونا‌هه‌کان به‌مه‌رجی بوونی ئیمان، بۆیه ئه‌گه‌ر به‌نده ئارامی گرت و نا‌رازی نه‌بوو؛ پاداشت ده‌دریته‌وه.

۳. هاندان بۆ ئارامگرتن له‌هه‌موو کات و حاله‌تیکدا، له‌و شتانه‌ی پێی خۆشه‌وله ئه‌وانه‌یشی پێی ناخۆشه‌، ئارام ده‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ری واجی کردووه؛ جیبه‌جیی بکات، و ئارام ده‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی دوور بکه‌ویته‌وه له‌و شتانه‌ی خوای گه‌وره‌ حه‌رامی کردووه، و به‌هېوای پاداشتی الله‌یه‌وله‌سزای ده‌ترسیت.

٤. کاتیک دهفهرمویت: (پیاو وئافرهت له ئیمانداران)؛ زیاد کردنی دهستهواژهی - مؤمنه- له فهرموده که به لگه یه بۆ زیاتر جه ختکردنه وه له سهر ئهم پاداشته بۆ ئافره تان، نه گهرنا تهنها وشه ی- مؤمن- بهس بوو وئافره تیشی ده گرتوه؛ چونکه وشه ی- مؤمن- تابهت نیبه بۆ پیاوان، بۆیه نه گهر ئافره تیش تووشی ناخووشی و تاقیکردنه وه بیت و ئارام بگرت؛ نه ویش به هه مان شیوه په یمانی پیدراوه که پاداشت بدرتیه وه به لئخووشبوون له گونا ه و تاونه کان.

٥. ئه و شته ی ئازاری یه که له دوا ی یه که له سهر بهنده که م ده کاته وه بریتیه له به هیوا بوون به فهزل و به ی له بهرز به هوی ئه و ناره حه تی و تاقیکردنه وان ه وه.

(٣١٥٩)

(٣١٣) - عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(٣١٣) - له سو هه یه وه - پهزای خوا ی لیبت- که پیغه مه بری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «حال و کاروباری ئیماندار جی سهر سورمانه، هه موو حالیکه ههر مایه ی خیره بوی؛ وئهمه بۆ هیچ که سیک نابیت جگه له ئیماندار، نه گهر تووشی خو شگوزهرانی بیت؛ سو پاسی خودا ده کات وئهمه ده بیته مایه ی خیره بوی، وئهمه گهر تووشی زیان بیت؛ ئارام ده گرت وئهمه ش ههر ده بیته مایه ی خیره بوی».

[صه حیه]- [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مه بر ﷺ حال و کاروباری ئیماندار ی به لا وه سه یره؛ ئه میش له روانگه ی به باش و به چا کدانان، به هوی ئه وه ی هه موو حال ته کانی ههر خیره بوی، ئه میش ته نها بۆ ئیمانداره، نه گهر تووشی خو شگوزهرانی بیت؛ سو پاسی خودا ده کات وئهم سو پاسگوزا ربه ده بیته هوی به ده سه ته یانی پاداشت، وئهمه گهر تووشی زیان بیت؛ به هیوا ی پاداشتی الله یه، ئه میش ههر هوکاره بۆ به ده سه ته یانی پاداشت به هوی ئارام گرتنه وه، بۆیه ئه و پاداشت به ده ست ده هیئت له هه موو حال ته تیکدا.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. فەزڵ و پلە و پایە ی سوپاسگوزاری له کاتی خۆشی و ئارامگرتن له کاتی ناخۆشیدا، هەرکەسیک بەم شیوێه بێت ئەوا پاداشتی ئەم دونیا و دواڕۆژی دەستکەوتوو، و ئەوێ سوپاسگوزار نەبێت له سەر نێعمەتەکان، و ئارامگر نەبێت له سەر ناخۆشی و کارەساتەکان، ئەوا پاداشت و ەرنایگرت و له دەستی دەچێت، و تووشی گوناھ دەبێت.

۲. فەزڵ و پلە و پایە ی ئیمان - باوەر -، پاداشت له هەموو حالەتیکدا تەنها بۆ ئیماندارانە.

۳. سوپاسگوزاری له کاتی خۆشی و ئارامگرتن له کاتی ناخۆشیدا ؛ له سیفەتی ئیماندارانە.

۴. باوەریوون بە قەزا و قەدەری خۆی گەورە ؛ و له ئیماندار دەکات پاری بێت له هەموو حالەتیکدا، بە پێچەوانەی بیاوەر ؛ که بەردەوام ناپازێه ئەگەر تووشی زیانیکی بێت، و کاتیک خۆی گەورە - عز و جل - نێعمەتیک پێدەبەخشێت سەر قالی دەبێت و بەهۆیەوه پشت دەکات له گۆڕایەتیکردنی پەرورەدگار، و له سەرپێچیکردنی فەرمانەکانی خودا بەکاریدەهێنێت.

(۳۲۹۸)

(۳۱۴) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(۳۱۴) - له ئەبی موسای ئەشعەرییەوه - پەزای خۆی لیبێت - که پێغەمبەری خودا ﷺ دەفەرموێت: «بەندە ئەگەر نەخۆش بکەوێت یان سەفەر بکات؛ ئەوا پاداشتی ئەو کارە چاکانە ی بۆ دەنوسرێت که ئەنجامی داوه له کاتیکدا که نیشتهجێ و لەش ساغ بووه». [صهحيحه] - [بوخاری گێڕایه تیهوه]

شیکردنەوه:

پێغەمبەر ﷺ باسی فەزڵ و پەرحمەتی الله دەکات، و مسوڵمان ئەگەر خۆوی بهو شیوێه بوو که کردەوێه کی چاک ئەنجامدات له کاتی لەش ساغ بوون

ونيشته جيئوونی، پاشان به هوئی عوزر ٿڪه وه وه ڪو نه خوشی نه یتوانی ٿه و ڪرده وهیه ٿه نجامیدات، ین سه فهری ڪرد، ین ههر بیانویه کی تر؛ ٿهوا پاداشتی ٿه و ڪرده وهیه به ڪاملی بو دهنووسریت، وه ڪو ٿه وه وایه ڪرده وه ڪهی ٿه نجامدایت له ڪاتی له شساعی ونیشته جيئوونی.

له سووده ڪانی فهرمووده ڪه:

۱. فراوانی ره حمهت ومیهره بانی خوی گه وره.
۲. ٿاموژگاری بو ڪوشش ڪردن له ٿه نجامدانی په رسته ڪان و به هه لزانینی ڪاته ڪان له حاله تی له شساعی وی سهرقائی.

(۳۵۳)

(۳۱۵) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَطَمَحِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۱۵) - له ٿه بی هوره پره وه - ره زی خویان لیبتت- ڪه پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «په له بکهن له ڪرده وه ڪردن پیش ٿه وهی هه نندیک فیتنه زال بیت به سه رتاند ا ڪه وه ڪو شه و تاریکن، به یانی مروؤف ٿیمانداره ٿیواره ڪهی ڪافر ده بیت، و ٿیواره ٿیمانداره به یانیه ڪهی ڪافر ده بیت، ٿاینه ڪهی ده فروشیت به شتیکی ڪهم له شتومه کی دونیا». [صه حیحه] - [موسلم گپراویه تیه وه]

شیڪردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ ٿاموژگاری ٿیماندار ده ڪات بو په له ڪردن وزور ٿه نجامدانی ڪرده وه ڇا ڪه ڪان پیش ٿه وهی ریگر وسهرقائی بیته پیثی؛ وه ڪو هاتی گومان وشه هوه ته ڪان ڪه ریگر دهن له ٿه نجامدانیان، وه ڪو شه و تاریکن، هه ق تیکه ل به پوجهل ده بیت، خه لکی ناتوان به ٿاسانی جیا ڪاری بکهن له نیوانیان، به هوئی سه ختی ٿه فیتنه وشوبهانه مروؤف تووشی سه رلیشیوان ده بیت؛ ته نانهت وایلیدیت به یانی ٿیمانداره و ٿیواره ڪافره، و ٿیواره ٿیمانداره وه یانی ڪافره، واز له ٿاینه ڪهی ده هینیت به رامبه ر شتیکی ڪهم له شتومه کی دونیای تیاجوو.

له سووده کانی فہرمودہ کہ:

۱. واجبیتی دستگرتن به ثائن ودینداریہوہ، و پہلہ کردن له ئہنجامدانی کردہوہ چاکہ کان پییش ئہوہی ریگریہ کان بیئہ پییشہوہ ونہہلین کردہوہی چاک ئہنجام بدریت.
۲. ئاماژہ کردن بۆ یہ ک له دوا ی یہ کی فیتنہ وتاقیکردنہوہ کان له کوٹای دونیادا، و ہہرکاتیک فیتنہ یہ ک دہروا؛ فیتنہ یہ کی تر له پاشیہوہ دیت.
۳. ئہ گہر مروؤف دینداری لاواز بوو، ودہستی لیئہہ لگرت بہرامبہر شتومہ کی دونیای و ہ کو پارہ و ہند؛ ئہمہ ہؤکارہ بۆئہوہی تووشی لادان بیت و واز له ئاینہ کہی بہینیت وشوینی فیتنہ کان بکہویت.
۴. فہرمودہ کہ بہ لگہ یہ لہ سہر ئہوہی کردہوہ چاکہ کان ہؤکارن بۆ رزگاربیون له فیتنہ کان.
۵. فیتنہ کان -تاقیکردنہوہ کان- دوو بہ شن: فیتنہ ی گومانہ کان -شوبہہ کان- وچارہ سہری بہ زانست دہبیت، وفیتنہ ی ئارہزووہ کان -شہوہتہ کان- وچارہ سہری بہ ئیمان وئارامگرتن دہبیت.
۶. فہرمودہ کہ ئاماژہ یہ بۆ ئہوہی ہہرکہسیک کردہوہی کہ متر بیت ئہوا فیتنہ کان خیراتر بہرہو لای دین، و ہہرکہسیک کردہوہی زیاتر بیت؛ نابیت لہخوبای بیت بہوہی کردوویہتی بہ لکو دہبیت زیاتر ئہنجام بدات.

(۳۱۳۸)

- (۳۱۶) - عن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُقَفِّهِهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]
- (۳۱۶) - له موعاویہوہ -رہزای خوا ی لیبیت- دہلئت: گویم له پیغہمبہری خودا بوو ﷺ کہ دہیفہرموو: «ئہوہی خوا ی گہورہ خیری بۆی بویت؛ ئہوا تیگہیشتووی دہکات له دیندا، ومن تہنہا دابہشکارم، وخوا ی گہورہ دہبہخشیت، وبہردہوام ئہم ئومہتہ (پہیرہوانی ہہق) دامہزراون لہ سہر فہرمانی خوا ی گہورہ، وئہوہی پیچہوانہیان دہبیتہوہ؛ زینیان

پیناگه یه نیت، هه تاوه کو فه رمانی خوی گه وره (بۆ لپرسینه وه) دیت.»
[صه حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات هه رکه سێک خوی گه وره خواستی خیری بۆی بویت ؛ ئه وا تیگه یشتن له ئاینی پێده به خشیت، و ﷺ ته نها دابه شکاره و ئه وه ی خودا به خشیوو یه تی له رزق وزانست وه تده ئه و ته نها دابه شی ده کات، و ئه وه ی ده به خشیت له راستیدا ته نها الله یه، به لام شته کانی تر ته نها هوکارن ؛ سوودیان ده بێت به ئیزنی الله، و په یره وانی هه ق له م ئومه ته به رده وام دامه زراون له سه ر فه رمانی خوی گه وره، و ئه وه ی پێچه وانه یان ده بێته وه ؛ زیانی بۆیان نابێت، هه تاوه کو قیامه ت دیت.

له سووده کانی فه رموده که:

۱. فه زل و مه زنی تی زانستی شه ری و فیری وونی و فیرکردنی و ئامۆژگاریکردن بۆ پا به ند بوون پێوه ی.
۲. پا به ندبوون به هه ق و بانگه وازیکردن بۆی ؛ ده بێت بوونی هه بێت له م ئومه ته دا، ئه گه ر کو مه لانی ک پشنگو یی بخه ن ئه وا کو مه لی تر هه یه ئه م ئه رکه به خاته ئه ستۆی خو ی.
۳. تیگه یشتن له ئاین ئاماژه یه بۆ ئه وه ی خودا خواستی خیری بۆ به نده که ی ده ویت -سبحانه و تعالی-.
۴. پێغه مبه ر ﷺ به ویست و فه رمانی الله ده به خشیت، وه یج شتیک مولکی ئه و نییه ﷺ.

(۳۱۷) - عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «نَصَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا شَيْئاً، فَبَلَغَهُ كَمَا سَمِعَهُ، قُرْبُ مُبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۳۱۷) - له ثنين مهسعودوه -رهزای خوای لیئیت- دهلئیت: گوئیم له پیغهمبهری خودا بوو ﷺ که دهیغهموو: «خوای گهوره رهوشتی جوان ببهخشیت به کهسیک که شتیکی لیمان بیست وه کو خوی بیگهیهنئیت (وه کو خوی باسی بکات)، لهوهیه تهو کهسهی دهیبستئیت باشر لی تئبگات لهو کهسهی که دهیگیرئتهوه». [صهحیحه] - [ئیبنو ماجه وتیرمذی وئه حمده - گئیراویانهتهوه]

شیگردنهوه:

پیغهمبهر ﷺ لهم فهرموودهیدا نزا بو مروفتیک دهکات که فهرموودهیهک له پیغهمبهروه دهیبستئیت ﷺ و وه کو خوی دهیگهیهنئیت به بی زیاد وکهم؛ بهوهی خوای گهوره رهوشتی جوان بکات ورووی روشنا بکات له روژی قیامهتدا، پاشان پروونی کردهوه: (لهوهیه تهو کهسهی دهیبستئیت باشر لی تئبگات لهو کهسهی که دهیگیرئتهوه)؛ چونکه لهوهیه مروف فهرموودهیهک بگریتهوه و بیگهیهنئیت بهلام تهو کهسهی که دهیبستئیت باشر لی تئبگات وکردهوهی پئدهکات زیاتر لهو کهسهی که فهرمووده کهی گه یاندوووه، زورجار ههروه کو پیغهمبهر ﷺ فهرموویهتی دهبنئیت ههندیک له زانایان فهرمووده که له بهر ده کهن ودهیگیرنهوه بهلام لهوهیه وه کو پئویست له ماناکهی تئنه گهن، کاتیک دهیگیرنهوه بو زانایه کی تر تهو زانایه باشر لی تئدهگات، وله فهرمووده کانی پیغهمبهر ﷺ زور ته حکام وسوود دهردههئیت که سوودی بو خه لکی دهبئیت.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. هاندان بو له بهرکردنی سونه تی نه بهوی، وگه یاندنی به خه لکی.
۲. پروونکردنهوهی فهزل وپله وپایه ی فهرمووده، وریژداری به دهستهئینانی.

۳. ثامازهیه بو فهزل و بهرزی پلهی ئەو زانایانهی خه‌ریکی ده‌ره‌یتانی حوکمه‌کانن له ده‌قه شه‌رعیه‌کان ول‌ییان ت‌یده‌گه‌ن.
۴. ثامازهیه بو فهزل و پله و پایه‌ی هاوه‌لان -ره‌زای خ‌وایان لی‌ب‌یت-، ئەوان گو‌تیان له فه‌رمووده‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ر بووه ﷺ و به ئ‌یمه‌یان گه‌یان‌دوووه.
۵. مه‌ناوی ده‌ل‌یت: روون‌کردنه‌وه‌ی ئەوه‌یه که گ‌یره‌وه‌ی فه‌رمووده مه‌رج نی‌یه فه‌قیه و تی‌گه‌یش‌توو بی‌ت له ده‌قه شه‌رعیه‌کان، به‌ل‌کو مه‌رجه له‌به‌ر‌کردنی باش بی‌ت، و تی‌گه‌یش‌تن و ش‌یک‌ر‌دنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان ئە‌ر‌کی فه‌قیهه.
۶. ئ‌یین ع‌ویه‌ینه ده‌ل‌یت: هه‌ر‌که‌س‌یک س‌ه‌ر‌ق‌الی فه‌رمووده بی‌ت؛ رو‌شنا‌یی له روو‌یدا به‌دی ده‌ک‌ر‌یت به ثامازه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه.
۷. له‌به‌ر‌کردن له‌ل‌ای زانایانی فه‌رمووده‌ناس دوو جو‌ره: له‌به‌ر‌کردنی د‌ل و می‌ش‌ک، و له‌به‌ر‌کردن له ر‌ی‌گی نووس‌ینه‌وه له ک‌ت‌ی‌ب‌دا، هه‌ردوو‌کیان نزای فه‌رمووده‌که ده‌یان‌گ‌ر‌یت‌ه‌وه.

۸. ت‌ی‌گه‌یش‌تنی خه‌ل‌کی ج‌یا‌وا‌زه، له‌وه‌یه ئەو که‌سه‌ی زان‌سته‌که‌ی پ‌ی‌ده‌گات؛ باش‌تر ت‌ی‌ ب‌گات له‌وه‌ی با‌س‌یک‌ر‌دوو و گو‌پ‌ی لی‌بووه له سه‌ره‌تا‌دا، و له‌وه‌یه که‌س‌یک ف‌ی‌قه و زان‌ستی زو‌ری له‌به‌ر بی‌ت به‌لام له ر‌اس‌تی‌دا فه‌قیه و تی‌گه‌یش‌توو نی‌یه.

(٦٨٢٠)

(٣١٨) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لِيُثْبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءُ، وَلَا لِيُثَارُوا بِهِ السُّفَهَاءُ، وَلَا تَحْتَرُّوا بِهِ الْمَجَالِسُ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَالْثَّارُ الثَّارُ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه]

(٣١٨) - له جابری کوری عبدالله‌وه -ره‌زای خ‌وایان لی‌ب‌یت- که پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «ف‌ی‌ری زان‌ست مه‌بن بو‌ئه‌وه‌ی شانازی پ‌ی‌وه ب‌که‌ن له ل‌ای زانایان، ونه بو‌ئه‌وه‌ی مش‌توم‌ری پ‌ی‌وه ب‌که‌ن له‌گ‌ه‌ل نه‌فامه‌کان، ونه بو‌ئه‌وه‌ی باش‌ترین شو‌ین هه‌ل‌ب‌ز‌یرن له‌نی‌و دان‌یش‌تنه‌کان، هه‌ر‌که‌س‌یک و اب‌کات، ئە‌وا نا‌گ‌ر نا‌گ‌ر (د‌وزه‌خ چاو‌ه‌ری ده‌کات)». [ص‌ه‌ح‌ی‌ه] - [ئ‌ی‌ب‌نو ما‌جه گ‌یر‌ا‌ویه‌ت‌یه‌وه]

شیکردنه وه:

پښه مېر ﷺ هوشداری داوه له فېربوونی زانست بۆ شانازی کردن وځونواندن له پېش زانایان، بۆئوهی دهریخات ئه و زانایه وه کو ئه وان، یان بۆئوهی مشتومری پښکات له گه ل نه فامه کان وکه م ئه قله کان، یان فېری زانست بېت بۆئوهی له دانیشته کان شوینی باش و بهرزی هه بېت، وله سه رو خه لکی بېت.

هه رکه سیک نیه تی به م شیوهیه بېت؛ ئه و شایسته ی چوونه دۆزه خه به هوی ریا و دلسۆز نه بوون بۆ خوی گه و ره له فېربوونی زانستی شه ری.

له سووده گانی فه رمووده که:

1. هه ره شه کردن به چوونه دۆزه خ له وانه ی زانست فېر ده بن بۆئوهی شانازی یان ده مه ده می پتوه بکه ن یان شوینی باشیان هه بېت له نیو کۆر و کۆمه له کان، وهاوشیوهی ئه مانه.
2. گرنگی دلسۆزی له نیه تا بۆ که سیک فېری زانست بېت و خه لکیش فېر بکات.
3. نیه ت بنچینه ی کرده ویه و پا داشتدانه وه به یی نیه ته.

(٦٥٠٤٧)

(٣١٩) - عن عثمان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:

«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٣١٩) - له عوسمانه وه - ره زای خوی لښېت- که پښه مېر ﷺ ده فه رمویت: «خېرتړینتان و باشتړینتان ئه وانه که قورئان فېر ده بن و خه لکی فېری قورئان ده که ن». [صه ححه] - [بوخاری گېراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پښه مېر ﷺ باسی ئه و ه مان بۆ ده کات که باشتړین مسولمان و بهر زتړینان له پله و پایه دا ئه و ه یانه: که قورئان فېر ده بېت ؛ له خویندنه وهی - ته رتیلی - و ته فسیری و له بهر کردنی وتیگه یشتی، و هه رو ه ها ئه و زانسته ی هه یه تی کرده وهی پښه کات و فېری خه لکی تری ده کات.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. روونکردنه وهی پله ووپایه ومه زنی قورئان، وباشترین قسه یه ؛ چونکه قسه ی خوی گه وره یه.
۲. خیرترین وباشترین فیرخوازه کان ئه وانه ن که خه لکی تریش فیر ده که ن ؛ نه ک ئه وانه ی ته نها سوودیان بو خویان هه یه.
۳. فیریون وفیرکردنی قورئان؛ خویندنه وه -تیلاوه- ومانا وحوکه کانیش ده گرته وه.

(۵۹۱۳)

(۳۲۰) - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ كَانَ يُفَرِّئُنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْتَرُونَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ. [حسن] - [رواه أحمد]

(۳۲۰) - له ئه بی عبدالرحمان ئه لسوله میه وه -ره حمه تی خوی لیبت- ده لیت: «ئه وانه ی فیری قورئانیان ده کردین له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ؛ بۆمانیان گیرایه وه: ده ئایه ت له قورئان فیرده بوون له پیغه مبه ره وه ﷺ، فیری ده ئایه تی تر نه ده بوون هه تاوه کو ده یانزانی چ له م ده ئایه ته هه یه له زانست وکرده وه کردن، ووتیان: بۆیه فیری زانست وکرده وه بووین». [حه سه نه] - [ئه حمه د

گیرایه تی وه]

شیکردنه وه:

هاوه لان -ره زای خویان لیبت- ده ئایه ت فیرده بوون له قورئانی پیروز له پیغه مبه ره وه ﷺ، ونه ده چوون فیری ئایه تی تر بن هه تاوه کو به ته واوی فیری ئه م ده ئایه ته ده بوون له زانست وکرده وه، بۆیه فیری زانست وکرده وه کردن ده بوون پیکه وه.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. فہزل وپلہ وپایہی ہاوہ لان -رہزای خویان لیبت- و بہ پەرۆشیان لہ سہر فیربوونی قورٹان.
۲. فیربوونی قورٹان دہ بیت بہ زانستہ وہ بیت وکرده وہ کردنی لہ گہ لدا بیت، نہک تہنہا بہ خویندنی و لہ بہرکردنی.
۳. زانست لہ پیش قسہ وکرده وہ کردنہ.

(٦٥٠٥٨)

(٣٢١) - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ {الْم} حَرْفٌ، وَلَكِنْ {أَلِفٌ} حَرْفٌ، وَ{لَامٌ} حَرْفٌ، وَ{مِيمٌ} حَرْفٌ». [حسن] - [رواه الترمذي]

(٣٢١) - له عبداللهی کوری مہسعودہ وہ -رہزای خوی لیبت- دہ لیت: گویم لہ پیغہ مہبری خودا بوو ﷺ کہ دہیفہرموو: «ئہوہی پیٹیک لہ کتیبہ کہی خوی گہورہ (قورٹان) بخوینیت؛ ئہوا چاکہ یہ کی بو دہنووسریت وچاکہیش بہ دہ ئہوہندہ یہ، نالیم (الم) پیٹیکہ، بہ لکو: ئہلیف (ا) پیٹیکہ، و لام (ل) پیٹیکہ، و میم (م) پیٹیکہ». [-واتا بہ خویندنی (الم) سی چاکہ ی بو دہنووسریت]. [حہسہنہ] - [تیرمزی گنراویہ تیہوہ]

شیکردنہوہ:

پیغہ مہبر ﷺ باسی ئہوہمان بو دہکات ہہرمسوئلماٹیک پیٹیک لہ قورٹان بخوینیت ئہوا چاکہ یہ کی بو دہنووسریت، وپاداشتہ کہی بو چہندہا جار دہ کرتتہوہ؛ ہہتاوہ کو دہ جار وزیاتریش.

پاشان ئہمہی روونکرده وہ کاتیک فہرمووی: (نالیم (الم) پیٹیکہ، بہ لکو: ئہلیف (ا) پیٹیکہ، و لام (ل) پیٹیکہ، و میم (م) پیٹیکہ؛ واتا بہ خویندنی (الم) سی چاکہ ی بو دہنووسریت.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. ئامۆزگاری کردن به زۆر خویندنه وه وتیلاوهی قورئان.
۲. ئەو که سهی قورئان ده خوینیت به خویندنی یه ک پیت له هه ر وشه یه کدا پاداشت و چاکه ی چهند جاری بۆ هه یه.
۳. فراوانی ره حمه تی خوای گه وه و پزلیانی له به نده کانی که پاداشتیان بۆیان چهند جار کردووه وه کو فه زل و به خشینیک له لایه ن ئەوه وه.
۴. فه زل و پله و پایه ی قورئان به سه ر قسه کانی تره وه، و خویندنه وه ی په رسته نه ؛ چونکه قسه ی خوای گه وه یه.

(٦٢٧٥)

(٣٢٢) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يُقَالُ لصاحبِ القرآن: اقْرَأْ وارْتَقِ، ورُتِّلْ كما كُنْتَ تَرْتِّلُ في الدنيا، فإن منزِلَكَ عندَ آخرِ آيةٍ تقرؤها». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

(٣٢٢) - له عبدالله کوری عه مرو - ره زای خوایان لیبیت - که پینغه مبه ری خودا ﷺ ده فەرمویت: «به ئەو که سه ی که پابه ندی قورئان بووه ده ووتریت: بخوینه و به رز ببه ره وه (له پله کاندا)، و (قورئان) بخوینه هه ره وه کو چۆن ده تخویند له دونیادا، پله ی تو له کوئا ئایه ته که ده بخوینیت». [حه سه نه] -

[ئەبو داود و تیرمزی و نه سانی (له - الکبری) - و ئەحمەد - گێڕاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پینغه مبه ر ﷺ باسی ئەوه مان بۆ ده کات قورئان خوین که کرده وه ی به قورئان کردووه، و پابه ندی بووه، و له به ری کردووه، کاتی که ده چیت به هه شته وه پیتی ده ووتریت: قورئان بخوینه، و به رز ببه ره وه له پله کانی به هه شته، و بیه خوینه وه هه ره وه کو چۆن له دونیادا ده تخویندنه وه به جوانی وله سه رخۆپی ؛ پله ی تو له کوئا ئایه تدا یه که ده بخوینیت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پاداشندانہ وہ بہی پی کردہ وہ کانہ له چہندی وچونیه تیدا.
۲. هاندان بۆ خویندنی قورئان و شارہ زابوون تیدا، و له بهرکردنی و بیرکردنہ وہ له واتاکانی و کردہ وہ پیکردنی.
۳. به ههشت چہند پلہ یه کی زۆره، ئه وانه ی هاوہ لی قورئان ده گن به پلہ بهرزه کان.

(٦٥٠٥٤)

(٣٢٣) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُحِبُّ أَحَدَكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ؟» قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: «ثَلَاثُ آيَاتٍ يَفْرَأُ بِهِنَّ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٢٣) - له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فرمویت: «ئایا یه کیکتان هه ده کات ئه گهر گه رایه وه بۆ ماله وه سی و شتری قه له وی ئاوسی ده ست بکه ویت؟»، ووتیان: به لی، فه رموی: «سی ئایهت یه کیکتان بیخوینیت له نوێزه کهیدا خیرتره بۆی له سی و شتری گه وره و قه له وی ئاوس». [صه حیه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ پرونی ده کاته وه که پاداشتی خویندنی سی ئایهت له نوێژدا خیرتره له وهی مرووف بگه پێته وه بۆ ماله وه سی و شتری قه له وی گه وره ی ئاوسی ده ستبکه ویت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پروونکردنہ وهی فه زل و پاداشتی خویندنی قورئان له ناو نوێژدا.
۲. کردہ وه چاکه کان خیرترن و زیاتر ده میننه وه به به راورد له گه ل شتومه کی دونیای فه وتاو.

۳. ئەم فەزڵ وپاداشتە تاییبەت نیه بە خویندنی سێ ئایەت؛ هەرچەندە نوێژخوین زیاتر بخوینیت لەنوێژدا ئەوا پاداشتە کە ی خێرتەرە لە ژمارە ی وشتەر قە لەو وئاوسە کان.

(٦٥٠٥٣)

(٣٢٤) - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَقَلُّبًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(٣٢٤) - لە ئەب ی موسای ئەشعەریەو - پەزای خوای لیبیت - کە پیغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: «پیداچوونەوێ ئەم قورئانە بکەن، سویند بە ئەوێ کە نەفسی موحەمەدی بە دەستە خێرای دەرجوونی قورئان (لە سینگ) خێراترە لە خو دەربازکردنی وشتەر لەو پەتە ی پیوێ بە ستراوێ». [صەحیحە] - [بوخاری و موسلیم هاوران لە سەری]

شیکردنەوێ:

پیغەمبەر ﷺ فەرمانیکردووە بە پیداچوونەوێ قورئان و خویندنی بە بەردەوامی بۆ ئەوێ موسلمان ئەوێ لە بەریکردووە لەیری نەچیت، و ﷺ جەختی لە سەر ئەمە کردووە بەوێ قورئان دەرجوونی لە سینگ خێراترە لە خو دەربازکردنی وشتەر لەو پەتە ی پیوێ بە ستراوێ لە نیوێ راستی قاجیدا، ئە گەر مروف بەردەوام پیداچوونەوێ بۆ قورئان بکات ئەوا دە یگرت و لەیری ناچیت بە لام ئە گەر پیداچوونەوێ نە کات ئەوا دەروات و لەیری دەچیت.

لە سوودەکانی فەرموودە کە:

١. ئەو کە سە ی قورئانی لە بەرە ئە گەر بەردەوام بیت لە سەر پیداچوونەوێ قورئان ئەوا دە یپارتزیت لە دلیدا و لەیری ناچیت بە ویستی اللە، ئە گەر نا ئەوا دەروات و لەیری دەچیت.

٢. لە سوودەکانی پیداچوونەوێ قورئان: بە دەستە یێانی پاداشت، و بەرزبوونەوێ بەلە کانه لە قیامە تدا.

(٣٢٥) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٢٥) - له ئه بی هورپه پوهه که پښه مبهري خودا ﷺ دهفه رموئیت: «ماله کانتان مه کهن به گورستان، شهیتان راده کات لهو مالهی که (سوره فی البقرة) ی تیدا ده خوئندرئیت». [صه حیهه] - [موسلم گئراو یه تیه وه]

شیکردنه وه:

پښه مبهري ﷺ نه هی ده کاته وه له وهی مال نوئزی تیدا نه کرئیت هه تاوه کو وه کو گورستانی لیدئیت که نوئزی تیدا ناکرئیت. پاشان پښه مبهري ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که شهیتان راده کات لهو مالهی که سوره فی - البقرة - ی تیدا ده خوئندرئیت.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. موسته حه به (سونه ته) که په رسته نه کان ونوئزی نافيله (نوئزی سونه ت) به زوری له مالدا ئه نجامیدرئیت.
٢. نوئزکردن له نیو گورستاندا؛ ریگه پیدراو نییه، چونکه هوکاره بو شیرک وهاوبه ش بریاردان بو الله وههروه ها ده بیته هو ی زیاده پوهی کردن له مردووه کان، جگه له نوئزی جه نازه نه بیئت که ریگه پیدراوه له نیو گورستان بکریت.
٣. نه هی کردن له نوئزکردن له گورستان و له لای گوره کان؛ شتیکی جیگیر بوو له لای هاوه لان، بویه کاتی که پښه مبهري ﷺ نه هی کرد له وهی مال وه کو گورستانی لیبکریت؛ هاوه لان پرسایریان سه باره ت به ئه مه نه کرد چونکه ده یانزانی ئه وه گورستانه که نوئزی تیدا ناکرئیت.

(۳۲۶) - عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: ۲۵۵]. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ، أَبَا الْمُنْذِرِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۲۶) - له ثوبه‌ی کوری که عبه‌وه -رهزای خوای لیبت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: «ئهی ئه‌بو مونزیر ئایا ده‌زانی چی ئایه‌تیک له کتییی خوای گه‌وره که له گه‌ل تویه -له‌به‌رته- مه‌زترینه؟»، -ئوبه‌ی- ده‌لئت: ووتم: الله وپیغه‌مبه‌ره‌که‌ی باشر ده‌زانی. فهرمووی: «ئهی ئه‌بو مونزیر ئایا ده‌زانی چی ئایه‌تیک له کتییی خوای گه‌وره که له گه‌ل تویه -له‌به‌رته- مه‌زترینه؟»، ده‌لئت: ووتم: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: ۲۵۵] واته: {الله ئه‌و خودایه‌یه که هیچ په‌رستراویک هه‌ق وراست نییه که شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و، هه‌میشه زیندوو و ته‌دی‌رکار و راگری (بوونه‌وه‌ره‌کانه)}، ده‌لئت: له‌سه‌ر سینگی دا، و فهرمووی: «والله ی‌رؤییت لیت زانست وزانیاری ئهی ئه‌با مونزیر». [ص‌حیحه] - [موسلم گ‌یراویه‌تیه‌وه]

شیکردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیری کرد له ئوبه‌ی کوری که ع‌ب سه‌باره‌ت به مه‌زترین ئایه‌ت له قورئاندا، ئه‌ویش دوودل بوو له‌وه‌لامدانده‌وه، پاشان ووتی: ئایه‌تی کورسی: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: ۲۵۵] واته: {الله ئه‌و خودایه‌یه که هیچ په‌رستراویک هه‌ق وراست نییه که شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و، هه‌میشه زیندوو و ته‌دی‌رکار و راگری (بوونه‌وه‌ره‌کانه)}، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پالپشتی له‌وه‌لامه‌که‌ی کرد و له‌سه‌ر سینگی دا، وه‌کو ئاماژه‌یه‌ک بو‌ئه‌وه‌ی که پ‌ه له زانست و حیکمه‌ت، و نزای بو‌کرد به‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ر بیت به‌ه‌وی ئه‌م زانسته و خوای گه‌وره کارناسانی بو‌بکات و ئه‌و زانسته‌ی یت‌ی به‌خ‌شراوه‌ موباره‌ک و پ‌ر‌ر‌ز بیت.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. شانازیہ کی گہورہیہ بؤ ثوبہی کورپی کہ عب - رہزای خوی لیبیت۔
۲. ئایہتی کورسی گہورہترین ئایہتہ له قورئاندا، بؤیہ پیویستہ له بہر بکریت وله ماناکانی تیبگہین وکردهوی پیبکہین.

(۶۵۰۵۹)

(۳۲۷) - عن أبي مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم:

«مَنْ قَرَأَ بِالْأَيَّتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۲۷) - له ئہبی مہسعودوہ - رہزای خوی لیبیت۔ کہ پیغہمبہر ﷺ دہفہرمویت: «ہہرکہسیک دوو ئایہتی کوٹاپی سورہتی - البقرہ۔ بخوینیت له شہودا ئہوا ئہو شہوہ پاریزراوہ وئہوکارہ بہسہ بؤی».

[صہحیحہ] - [بوخاری و موسلیم ہاوران لہسہری]

شیکردنہوہ:

پیغہمبہری خودا ﷺ باسی ئہوہمان بؤ دہکات ہہرکہسیک دوو ئایہتی کوٹاپی سورہتی - البقرہ۔ بخوینیت ئہمہ بہسہ بؤئہوی خوی گہورہ بیپاریزیت له ہہموو شہر وناہہحتیہک، سہبارت بہدہستہواژہی (یکفیہ: بہسہ بؤی) چہند رایہک ہاتووہ، ووتراوہ: واتا شوینی شہونوئزکردن دہگریتہوہ، ووتراوہ: واتا شوینی ہہموو زیکرہکانی تر دہگریتہوہ، ووتراوہ: واتا کہمترین برہ بخویندریت له قورئانی پیرۆز لهکاتی شہونوئزدا، ورای تر ووتراوہ، لہوہیہ ہہموو ئہمانہ راست بیت چونکہ دہستہواژہ کہ ئامازہیان بؤ دہکات.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. پوونکردنہوی فہزلی دوو ئایہتی کوٹاپی (سورہتی البقرہ).
۲. ئہگہر کہسیک له کوٹاپی رۆژدا دوو ئایہتی کوٹاپی (سورہتی البقرہ) بخوینیت ؛ ئہوا ئہمہ ہؤکارہ بؤ دوورخستنہوی شہر وزیان وشہیتان لہو شہودا.

۳. شهو به ئاوابوونی خۆر دهستپێده کات، و به ده رکه وتنی به یان - ده رکه وتنی خۆر- شهو ته و او ده بێت.

(٦٢٧٤)

(٣٢٨) - عن أبي الدرداء - رضي الله عنه - عن النبي صلى الله عليه وسلم : «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ». وفي رواية: «مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْكَهْفِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٢٨) - له ئه بی ده ردا ئه وه - ره زای خوای لی بیت- که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یت: «هه رکه سی ک ده ئایه تی سه ره تای (سوره تی کهف) بخو یت؟ ئه و پاریز را و ده بیت له ده جال». وله گیرانه وه یه کدا: «- ده ئایه ت- له کو تایی (سوره تی کهف)». [صه حیه] - [موسلیم گیراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

ئه وه ی ده ئایه تی سه ره تا یان ده ئایه تی کو تایی (سوره تی کهف) ی له بهر بیت، ئه و خوای گه وه ده یاریز یت له شه ر و خرا به ی ده جال، وله فیتنه که ی، وله زالبوونی به سه ریدا، بۆیه به ئیزنی خوای گه وه ناتوان یت زبانی پییگه یه یت.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. و وونکردنه وه ی فه زلی سوره تی - کهف-، و له بهر کردنی ده ئایه تی سه ره تای یان کو تایی ئه م سوره ته هو کاری پاراستنی به نده ن له فیتنه و تاقیکردنه وه ی مه سیحی ده جال.
۲. هه واندان سه به رت به بابه تی ده جال، و وونکردنه وه ی ئه و شتانه ی ده بنه هو ی پاراستن له فیتنه ی ده جال.
۳. هاندان بۆ له بهر کردنی سوره تی - کهف- به کاملی، ئه گه نه یتوانی؛ ئه و با ده ئایه تی سه ره تا و کو تا له بهر بکات.

٤. قورتوبى سه بارهت به هۆكارى (له بهر كردنى ئايه ته كانى ئەم سورته به تايهه تى بۆ پاراستن له فيتنه ي دهجال)؛ ده ئيت: چونكه چيروكى هاوه لاني ئەشكهوت ئايهت وبه لگه وموعجيزه ي تيدايه، ههركه سنيك تيرامان بكت له باسيان؛ ئەوا بابته ي ده جالى به لاهه سهير نابيت وگومرا نابيت بۆيه تووشى فيتنه يش نابيت، ووتراوه: كاتيك پهروهردگار ده فهرموي: ﴿لِيُنْذِرَ نَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ﴾ واته: ﴿كَتَيْبِي﴾ راست و پايه داره بۆ ئەوه ي به سزايه كي زۆر به تين بترسينيت (ئهوانه ي كه باوه ي پي ناهيين) له لايه ن خۆيه وه؛ ليردها جه خترواوه ته وه له سهر ئەوه ي سزاكه سه خته وله ئاسمانه وه يه، بۆيه پيغه مبه ر ﷺ بابته ي ده جالى به گه وره داناهه وه و هوشدارى سه بارهت داوه و په ناي به خودا گرتوه له فيتنه كه ي، سه ره نجام ئەمه ماناي فهرمووده كه يه: ههركه سنيك ئەم ئايه تانه بخوينيت و تيرامانيان بۆ بكت و له سهر مانا كانيان بوه ستيت؛ ئەوا هوشدار و وريا ده بيت سه بارهت به فيتنه ي ده جال بۆيه پاريزراو ده بيت لئي.

(٦٢٦٥)

(٣٢٩) - عن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» [غافر: ٦٠].

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(٣٢٩) - له نوعمانى كورى به شيره وه - په زاي خواى لنييت- ده ئيت: گويم له پيغه مبه رى خودا بوو ﷺ كه ده يفهرموو: «نزا كردن (دوعا كردن وپاران ه وه) عيبادهت و په رستنه»، پاشان - ئەم ئايه ته ي- خوينده وه: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» [غافر: ٦٠] واته: ئەه ي خه لكينه پهروهردگار تان فهرموويه تى: ئيوه هاناو هاوار بۆمن بهيين؛ ئەوه من دوعا و نزاتان گيرا ده كه م، به راستى ئەوانه ي خويان به گه وره داده نين ولووت به رزى ده كه ن له ئاستى په رستنى مندا، له ئاينده دا به سه رشوړى و خه جاله تى يه وه ده خرينه ناو ئاگرى دۆزه خه وه». [صحيحه]

- [ئه بو داود و تيرمزي و ئيبن ماجه وئه حمده - گيرا وپاينه ته وه]

شیکردنه وه:

پښه مېهر ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که نزا کردن په رسته نه، واجبه هه مووی به د لاسوژی بو خوی گه وره بیت، ته گهر نزا داوا کردن بیت، به وهی داوای شتیک له خوی گه وره بکات که سوودی بو دی ده بیت، یان داوای دوو رسته نه وهی زیا نی لښکات له دنیا و قیامه تدا، یان نزا په رستن بیت، و په رستن هه موو شتیک ده گرته وه که خوی گه وره یی خو شه ولی رازیه له وته وکرده وه ئاشکرا ونه ښه کانه؛ له په رستی دلی یان لاشه بی یان دارایی.

پاشان پښه مېهر ﷺ به لکه ی هښایه وه له سهر ئه م باسه، که خوی گه وره ده فهرمویت: {وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: ۶۰] واته: {ئه ی خه لکینه په روه ردگارتان فهرموویته: ئیوه هاناو هاوار بو من به ښن؛ ئه وه من دوعا و نزاتان گیرا ده که م، په راستی ئه وانه ی خو یان به گه وره داده ښن ولووت به رزی ده که ن له ناستی په رستی مندا، له ناینده دا به سه رشوژی و خه جاله تی یه وه ده خرته ناو ئاگری دوزه خه وه}.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. نزا کردن بنچینه ی په رسته نه، هه روه کو هه موو په رسته نه کانی تر ده بیت ته نها بو الله ته نجام بدریت، ونا بیت هیچ یه کیکی تر بکریته هاو به شی الله له م په رسته نه دا - سبجانه و تعالی -.
۲. نزا کردن بریتیه له هه قیقه ت وناوهر وکی به ندایه تی کردن بو خوی گه وره، ودانانه به ده ولهمه ندی په روه ردگار وتوانا وده سه لاتی ئه و زاته مه زنه، وهه روه ها دانانه به هه ژاری حالی به نده وپیویست بوونی به په روه ردگاری.
۳. هه ره شه ی توند پاداشی خو به گه وره زانینه له ناست په رستی الله و وازه ښان له پارانه وه لی، وئه وانه ی خو یان به گه وره ده زانن له ناست پارانه وه له الله؛ ده چنه دوزه خه وه به زه لیلی و بچووی.

(۵۴۹۶)

(۳۳۰) - عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۳۰) - له عائشه وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: «پیغه مبه ر»
 ﷺ له هه موو کات وحاله ٲیکیدا یادی خوی گه وره ی ده کرد». [صه حیحه]
 - [موسلیم گٲراویه ٲیه وه]

شیکردنه وه:

دایکی ئیمانداران عائشه -رهزای خوی لیبت- باسی ئه وه مان بو ده کات که پیغه مبه ر ﷺ زور به په روش بوو له سهر یادی خوی گه وره، وئه و یادی الله ی ده کرد له هه موو کات وشوین وحاله ٲیکیدا.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ده ستونو ٲگرتن مه رج نیه بو زیکر کردنی خوی گه وره.
۲. به رده وام بوونی پیغه مبه ر ﷺ له یاد کردنی خوی گه وره.
۳. ئاموزگاری بو زور یاد کردنی خوی گه وره له هه موو حاله ٲیکدا وله مه دا پیغه مبه ر ﷺ سه رمه شق وقدوه بٲت، جکه له هه ندیک حاله ت وشوین نه بٲت که رٲگه ٲینه دراوه یادی خوی گه وره ی ٲیدا بکریٲ وه کو له کاتی سه رئاوکردن وشوینه پیسه کان.

(۸۴۰۲)

(۳۳۱) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ». [حسن] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(۳۳۱) - له ئه بی هوره یره وه -رهزای خوی لیبت- که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموٲت: «هیچ شٲیک لای خوی گه وره به رٲز نبیه وه کو نزا کردن».
 [حه سه نه] - [ٲیرمزی وئیین ماجه وئه حمه د - گٲراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پینگه مبه‌ر ﷺ روونیده کاته وه که هیچ په‌رستنیکی له‌لای خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- با‌شتر نیه له نزا و پارانه وه؛ چونکه دانپیدانه به ده‌وله‌مهن‌دی په‌روه‌ردگار -سبحانه و تعالی-، وه‌روه‌ها دانپیدانه به لا‌وازی و بی‌توانایی به‌نده که به‌رده‌وام هه‌ژاره و پتویستی به په‌روه‌ردگاریتی.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. فه‌زل و پله‌وپاییه نزا‌کردن و نه‌وه‌ی له خوای گه‌وره بپارێته‌وه ؛ نه‌وزاته‌ی به‌مه‌زن داناوه، ودانی به‌وه‌دا ناوه؛ که ده‌وله‌مهن‌ده -سبحانه و تعالی- چونکه هه‌ژار داوای لێنا‌کری‌ت، و بی‌سه‌ره چونکه که‌ر داوای لێنا‌کری‌ت، و به‌خشنده‌یه چونکه په‌زیل داوای لێنا‌کری‌ت، و به‌ده‌سه‌لاته چونکه بی‌توانا داوای لێنا‌کری‌ت، و نزیکه چونکه دوور نابیس‌تی‌ت، و جگه له‌مانه له سیفه‌ته جوان و شک‌وداره‌کانی خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی-.

(٥٥٠٩)

(٣٣٢) - عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه و أبي سعيد الخدري رضي الله عنه مرفوعاً: «ما على الأرض مسلم يدعو الله تعالى بدعوة إلا آتاه الله إياها، أو صرف عنه من السوء مثلها، ما لم يدعُ يائماً، أو قطيعة رحم»، فقال رجل من القوم: إذا نُكِّرَ قال: «اللهُ أَكْثَرُ». وفي رواية أبي سعيد زيادة: «أو يدَّخر له من

الأجر مثلها». [صحيح] - [رواه الترمذي، وبالزيادة رواه أحمد]

(٣٣٢) - له عوباده‌ی کوری سامت -په‌زای خوای لیبێت- و نه‌بی سه‌عی‌دی خود‌ریه‌وه -په‌زای خوای لیبێت- که پینگه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: «هه‌ر مسو‌لما‌نیک له سه‌ره‌زی نزا بکات و داوا له خودا بکات؛ نه‌وا خوای گه‌وره به‌گوێره‌ی نزا‌که‌ی یی ده‌به‌خشیت، یان نه‌وه‌تا شه‌ر و خراپه‌یه‌کی لی دوورده‌خاته‌وه، نه‌گه‌ر نزا‌که‌ی تاوان و بچ‌راندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی تیدا نه‌بیت». پیاویک ووتی: که‌واته نزا زۆر ده‌که‌ین، نه‌ویش فه‌رمووی: «خودا زیاتر

دهبه خشیت»، وله گپړانه وه که ی (ئه بی سه عید) دا هاتو وه که ده فرمویت: «یان
ئه وه تا خودا به گویره ی نزا که ی پاداشتی بو هه لده گریت (بو قیامت)». [صه حیحه] - [تیرمزی و نه حمه د - گپړاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

فرموده که هانی هه موو مسولمانیک ددهات بو ئه وه ی په یوه نندیه کی پته وی هه بیټ له گه ل په روه ردگارا؛ به قسه وکرده وه، ونزا له دلنیکې راستگووه دهرده چیت که په یوه سته به خو شه ویستی خوی گه وره ی به رز وشکو دار، ودهرگی ئاسمانه کان بو ئه م نزا یه ده کریته وه، وخوی گه وره وه لای نزا کان ددهاته وه چونکه ته نها هه ر ئه وه که وه لای که سانی خاوه ن پیویستی ددهاته وه ئه گه ر داوی لیبکه ن، وناخوشیه کان لاده بات، ونزا نافه ویټ، یان ئه وه تا وه لام ددریته وه وداواکراو دیټه دی، یان ئه وه تا به هو ی ئه و نزا یه وه خوی گه وره خرابه وشه رنیک له سه ر ئه و که سه دوور ده خاته وه، یان ئه وه تا به گویره ی نزا که ی پاداشتی بو هه لده گریت وئه وه ی لای خودایه خیرتر وزو رتره له وه ی که خه لکی داوی ده که ن.

له سووده گانی فهرموده که:

۱. نزا ی مسولمان وه لامده دریته وه وره ت ناکریته وه به لام به مه رج وئادابه کانیه وه؛ بو یه پیویسته به نده زو ر نزا بکات وپه له نه کات له وه لامدانه وه ی نزا کی.
۲. وه لامدانه وه ی نزا نه به ستراوته وه به جیبه جیپوونی داواکراو؛ له وه یه به هو ی نزا که ی خوی گه وره له گونا هه کانی خو ش بیټ، یان بو ی هه لبرگیت بو قیامت.
۳. ئین باز ده لیت: زو ر داواکردن، وگومان باشی به الله، وپ هیوا نه بوون، ئه مانه له گه وره ترین هو کاره کانن بو وه لامدانه وه ی نزا، بو یه پیویسته به نده زو ر داوا بکات، وگومانی باشی هه بیټ به الله - عز وجل -، ویزانیت که الله دانا وزانایه، بو یه ده گونجیت الله وه لای نزا که ی بدانه وه به هو ی حیکمه تیټک، وله وه یه دوا ی بخت به هو ی حیکمه تیټک، وله وه یه خیرتر ببه خشیت به داواکار له وه ی که داوی کردووه.

(۳۳۳) - عن شهر بن حوشب قال: قلت لأُم سلمة رضي الله عنها، يا أم المؤمنين، ما كان أكثر دعاء رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا كان عندك؟ قالت: كان أكثر دعائه: «يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك». [صحيح لغيره] - [رواه الترمذي]

(۳۳۳) - له شه هری کوری حه وشه به وه ده لیت: و وتم: به دایکی سه له مه (ثوم سه له مه) - ره زای خوی لیبت-، ئه ی دایکی ئیمانداران، ئایا زورتین نزای پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- چی بوو ئه گهر لای تو بووایه؟ ئه ویش ووتی: زورتین نزای بریتی بوو له: «يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك»، واته: «ئهی ئه و زاته ی که دله کان هه لده گیریت ه وه دلم جیگیر بکه له سه ر ئاینه که ت». [صه حیه به ئیساندیکی تر] - [تیرمذی گپراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

زورتین نزای پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- ئه مه بوو، که ده یفه رموو: «يا مقلب القلوب»، واته: «ئهی ئه و زاته ی که دله کان هه لده گیریت ه وه»، واتا: جاریک هه ئی ده گیریت ه وه و وا له و دله ده کهیت که په رستن ئه نجام بدات و نزیک بپته وه لیت، و جاریکی تر وای لیده کهیت که توشی تاوان ویناگایی (غه فله ت) بپت، «ثبت قلبي على دينك»، واته: «دلم جیگیر بکه له سه ر ئاینه که ت»، واتا: دلم جیگیر بکه له سه ر ئاینه که ت که ئاینی ئیسلامه، و وای لیمه که که لا بدات له سه ر ئه م ئاینه به هیز وپته و ورتبازه راسته.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ملکه چی پیغه مبه ر ﷺ بو پهروه ردگاری وپارانه وه و تکا کردنی له ئه و زاته مه زنه؛ و پرتیموینی کردنی ئومه ت بو شوئیکه وتنی ئه م رتپازه.
۲. گرنگی دامه زراوی و جیگیربوون له سه ر ئاین، و په ند به کو تا سانی ژیا نه.
۳. به نده ناتوانیت ده ست هه لبگریت له داوا کردن له پهروه ردگاری بو ئه وه ی له سه ر ئیسلام جیگیری بکات؛ ته نانه ت هینده ی چاو تروکانیکیش.

٤. هاندان بۆ زۆر ووتنی ئەم نزایە، وەکو شوێنکە و تەنیک بۆ پێغەمبەری خودا ﷺ.

٥. جێگیرى و پابەندبوون بە ئایى ئىسلامەو؛ گەورەترین نىعمەتە کە پێويستە بەندە هەولێ بۆ بدات، و سۆپاسى پەرورەدگارى بکات لەسەر ئەم نىعمەتە.

(٣١٤٢)

(٣٣٤) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٣٤) - له ئەبى هورەيرەو - رەزای خۆى لىبەت - کە پێغەمبەرى خودا ﷺ دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»، واتە: «خودایە ئاینداریە کى (دیندارىە کى) چاکم بێ ببەخشە کە کار و کردەوهم لە هەلە بپارێزێت، و دونیاشم بۆ چاک بکە کە ژيانمى تێداىە، و قیامەتیشم بۆ چاک بکە چونکە گەرانەوهم بۆ ئەوێە، و ژيانم بۆ بکە بە ھۆکارى زیادبوونى ھەموو خیر و چاکەىەک، و مردنم بۆ بکە بە ھۆکارى ھەسانەوہ لە ھەموو شەر و خراپەىەک». [صەحیحە] - [موسلیم گێراویەتیهوہ]

شیکردنەوہ:

ئەمە یەکیکە لە نزاکانی پێغەمبەر ﷺ کە داواکردنى خیرى دونیا و دوا رۆژى تێداىە، نزاکەى ئەمەى تێداىە: بپار و قەزا دان لە سەر مردنى ھۆکار بیت بۆ ھەسانەوہ و دوورکەوتنەوہى لە ھەموو شەر و خراپەىە کى دونیا، و ھەر ھەلە شەر و ناخۆشیەکانى ناو گوێر و پاش گوێرش، و لەم نزایەدا پێغەمبەر ﷺ داوا دەکات کە ژيانى بۆ جێبەجێکردن و وتنى ئەو کردارە تەرخان بکات کە خودا

خویشی دهوئیت وپی رازیه، ودووری بخاته‌وه له‌و وته وکردارانه‌ی که خودا یئی ناخوشه لی نارازیه.

له سووده‌کانی فەرمووده‌که:

۱. ئاین و دینداری گرن‌ترین شته؛ بۆیه پیغه‌مبەر ﷺ سه‌ره‌تا باسیکرد له نزاکه‌یدا.
۲. ئاین و دینداری مروّف ده‌پارێزیت له کردنی هه‌موو خراپه‌ و شه‌رێک.
۳. نزا کردن بۆ جیبه‌جیبوونی کاروباره‌ دونیاییه‌کان بۆئه‌وه‌ی ئاین‌داری و قیامه‌تی چا‌ک بێت.
۴. مه‌کروهیه‌تی تیدا نییه‌ ئه‌گەر مروّف هیوا به‌ مردن بخوازیت له‌ ترسی تووشبوون به‌ فیتنه‌ له‌ ئایندا، یا‌ن ئه‌گەر داوای شه‌هید بوون بکات له‌ خوای گه‌وره‌.

(٥٤٨٢)

(٣٣٥) - عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: لم يكن رسول الله صلى الله عليه وسلم يدع هؤلاء الكلمات حين يُمسي وحين يُصبح: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْئُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، واحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وعن يميني وعن شمالي وَمِنْ قَوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي».

[صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد والحاكم. ملحوظة: لفظ الحديث في مصادر التخریج: اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني... واللفظ المذكور من بلوغ المرام]

(٣٣٥) - له ئیبن عومه‌ره‌وه -ره‌زای خوایان لی‌بیت- ده‌ئیت: پیغه‌مبەر ﷺ وازی له‌م وشانه‌ نه‌ده‌هینا له‌ کاتی هاتنی به‌یانی وهاتنی ئیواره‌دا: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْئُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، واحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وعن يميني وعن شمالي وَمِنْ قَوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»، واته‌: «خودایه‌ داوای سه‌لامه‌ت بوون وعافیه‌تت لی‌ده‌که‌م له‌ ئاینه‌که‌م وله‌ دونیام، وله‌ خیزان وماله‌که‌م، خودایه‌ هه‌له‌ وکه‌موکورتیه‌کانم ببۆشه‌ وترسه‌کانم

بره‌وتنه‌وه، وله پېشه‌وه وپشته‌وه وراست وچه‌پ وسهر‌وه بمپاريزه،
وپه‌نا به گه‌وره‌ی تو ده‌گرم له‌وه‌ی که رو بجم به ناخی زه‌ويدا». [صه‌حیحه] - [ئینبو م‌اجه و‌حاکم و نه‌سائی و نه‌بو داود و نه‌حمه‌د - گ‌ی‌راویانه‌ته‌وه]

شیکردنه‌وه:

پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له هه‌موو به‌یان و ئی‌واره‌یه ک‌دا پ‌ابه‌ندی ئەم ن‌زایه بوو وهه‌رگیز وازی ل‌ینه‌ده‌ه‌ینا، چون‌که گه‌ل‌یک وات‌ای مه‌زنی له خو‌گرت‌وه. (خودایه داوای سه‌لامه‌ت بوون و عافیه‌ت ل‌یده‌که‌م له ئ‌اینه‌که‌م)؛ مه‌به‌ست له سه‌لامه‌ت بوون ل‌یره‌دا ئە‌وه‌یه د‌ین‌داریه‌که‌م پ‌ار‌یز‌راو ب‌یت له تاوان وهه‌له و ب‌ید‌عه و خ‌راپه‌کاری و ک‌وم‌و‌ک‌ورت‌ی، (وله دونیام، وله خ‌یزان)؛ وات‌ه: خودایه داوات ل‌یده‌که‌م له دونیادا دوور ب‌م له شه‌ر و به‌لا و کاره‌ساته‌کان، و داوای سه‌لامه‌ت بوونی خ‌یزان و مند‌اله‌کان و ب‌نه‌ماله‌که‌م ده‌که‌م له خ‌راپی م‌امه‌له‌یان و نه‌خ‌وش بوونیان و سه‌رق‌الب‌وونی زیاد له ب‌ی‌ویست و ئ‌یس‌راف‌یان له ش‌ت‌ومه‌کی دونیا، (وم‌اله‌که‌م - و سامانه‌که‌م-)؛ وات‌ه: خودایه داوات ل‌یده‌که‌م دوور و سه‌لامه‌ت ب‌م له به‌ده‌سه‌ت‌ه‌ینانی مال و سامان به‌کار و پ‌یشه‌ی ح‌رام و گ‌ومان‌اوی و ت‌ی‌وه‌گلان له م‌امه‌له‌گ‌ومان‌اوی و ح‌رام‌ک‌راوه‌کان. (خودایه هه‌له و که‌م‌و‌ک‌ورت‌یه‌کانم ب‌پ‌وشه و ترسه‌کانم بره‌وتنه‌وه)؛ وات‌ه: خودایه ب‌پ‌م‌وشه له هه‌ر هه‌له و تاوان‌یک که ب‌ی‌ته‌مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و ئ‌اب‌روو‌چ‌وون‌م، و بمپاريزه و ئ‌اس‌ایش و ئە‌مانه‌تم پ‌ی‌به‌خ‌شه له هه‌ر ش‌ت‌یک که ب‌ی‌ته‌ه‌وی ترس و ب‌یم ب‌ۆم، (وله پ‌یشه‌وه و پ‌شته‌وه و راست و چه‌پ و سه‌ره‌وه بمپاريزه)؛ وات‌ه: له هه‌ر شه‌ش ئ‌ار‌استه‌که‌وه بمپاريزه ب‌ۆ ئە‌وه‌ی شه‌ر و ناخ‌وش‌ی تووش‌م نه‌ب‌یت له ه‌یچ شو‌ئ‌ی‌که‌وه، (وپه‌نا به گه‌وره‌ی تو ده‌گرم له‌وه‌ی که رو بجم به ناخی زه‌ويدا)؛ وات‌ا: په‌نا به مه‌زنی تو ده‌گرم و داوات ل‌یده‌که‌م بمپاريزیت له‌وه‌ی که رو بجم به ناخی زه‌ويدا و ت‌یا ب‌جم له‌ناکو وله ک‌اتی ب‌ی‌ئاگ بوون‌م‌دا.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

١. به‌رده‌وام‌بوون له‌سه‌ر ووت‌نی ئەم و شان‌ه وه‌کو شو‌ئ‌ی‌که‌و ت‌ن‌یک ب‌ۆ پ‌ی‌غه‌مبه‌ر

ﷺ.

۲. ههروه کو چۆن مرۆف فهرمانی پیکراوه بهوهی داوای عافیتهت و سهلامهت بکات له خوای گهوره له تاین و دینداریدا، بههه مان شیوه فهرمانی پیکراوه که داوای عافیتهت و سهلامهت بوون بکات له خوای گهوره له دونیایدا.
۳. تهیی دهئیت: باسی ههر شهش ئاراسته کهی کرد؛ چونکه بهلا وکاره ساته کان لهو ئاراستانه وه دین، و زیاتر جهختی کرده وه له سهه ئاراستهی خواره وه -ژیره وه- بهوهی ترسانی ئه وه بهلا وکاره ساتهی لهوئوه تووشی ده بیئت.
۴. باشرین کات بو خوئیندی زیکره کان، له بهیانیدا: له کاتی ده رجوونی بهیانه ههتا وه کو ده رجوونی خوړ له سه رهتای رۆژدا، وله پاش عه سه ههتا وه کو پیش خوړتاو بوون، ئه گهر پاش ئه م کاتانه بیئیت؛ و اتا له بهیانیدا پاش به رزیو نه وهی خوړ به رهو ئاسمان ئه وا ئاساییه، و ئه گهر له پاش نیوه رۆ بیئیت؛ ههر رینگه پیدرا وه، و ئه گهر له پاش مه غریب بیئیت؛ دروسته، هه موو ئه مانه کاتی زیکر کردن.
۵. ئه وهی له به لگه کاند هاتوو هه ندیک له زیکره کان کاتیکی دیار پیکراویان هه یه که تیدا ده خوئیندرین وه کو خوئیندی دوو ئایه تی کو تایی سوره تی -البقره-؛ ته نها له شه ودا ده خوئیندریت له پاش ئاوا بوونی خوړ.

(٥٤٨٥)

(۳۳۶) - عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم علمها هذا الدعاء: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّ عَاجِلٍ وَآجِلٍ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّ عَاجِلٍ وَآجِلٍ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا. [صحيح] - [رواه ابن ماجه وأحمد]

(۳۳۶) - له عائیشه وه -رهزای خوای لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ فیری ئه م نزایه کرد: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّ عَاجِلٍ وَآجِلٍ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّ عَاجِلٍ وَآجِلٍ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ

عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا»، واته: «خودايه من داواى هه موو خيرِيكت ليده كه منزيك و دووورى، نه وهى دهيزانم و نه وهى نايزانم، و په نا به تو ده گرم له هه موو شهريك، نزيك و دووورى، نه وهى دهيزانم و نه وهى نايزانم، خودايه داواى هه موو خيرِيكت ليده كه كه به ننده و په يامبه ركه كه داواى ليكر دوويت، خودايه په نا به تو ده گرم له هه موو شهريك كه به ننده و په يامبه ركه كه په ناي به تو گرتووه لييان، خودايه داواى چوونه به هه شت ليده كه كه وهر كرده وه و قسه يه كه ببيته هوى چوونه به هه شت، و داواى رزگار بوون له دوزه خت ليده كه كه وهر و ته و كرده و يه كه ببيته هوى دوو ربوون و رزگار بوون له دوزه خ، خودايه داوات ليده كه كه هه موو قه زا و برياريك له سهر منت داوه خير بيت». [صه حبه] - [ئبينو ماچه و نه حمده - گنراوانه توه]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ عائشہی فیری ئەم نزایە کرد -رەزای خۆای لێدیت-، ئەم نزایە کۆی وشە بەسوود و خێرەکانی دنیا و دواڕۆژی (ناخیرەتی) تێدایە، وپەناگرتنی تێدایە لە هەموو شەڕێکی دنیا و دواڕۆژ، وداواکردنی چوونە بەهەشت و ئەنجامدانی ئەو قسە وکردهوانەى تێدایە که دەبنە هۆی چوونە بەهەشت، وپەناگرتنی تێدایە بە خدا لە چوونە دۆزەخ و دووریوون لە ئەنجامدانی ئەو قسە وکردهوانەى تێدایە که دەبنە هۆی چوونە دۆزەخ، داواکردنی لە خۆداى تێدایە بەهۆى هەموو قەزا وپیرایێک لەسەر ئەو دراوە خێر بیت، وداواکردنی هەموو خێرێکی تێدایە لە خۆدا؛ لەو خێرانەى که پیغمبر ﷺ داواى کردوو، ، وپەناگرتنی بە خۆداى تێدایە لە هەموو شەڕێک؛ لەو شەرانەى که پیغمبر ﷺ بەناى بە خۆدا گرتوووە لێان.

له سووده‌ګانې فەرمووده‌ګه:

۱. پیاو خیزانه که ی فیری ئهو شتانه ده کات که سوودی ده ییت بو دینداری و دونیا یان ههروه کو چۆن بئغه مهبر ﷺ عائیشه ی فیر ده کرد.

۲. باشتروایه مسوّلمان ئه و نزا یانه له بهر بکات که له پیغه مبهروه هاتووّه ﷺ؛ چونکه له نزا گشتگیره کانن.

۳. زانایان سه بارهت بهم فهرموده ده ئین: گشتگیرترین فهرموده ده له داواکردنی خیر و په ناگرتن به پهروه دگار له شهر و خراپه، ئه مه له قسه پوخته کانه (جوامع الکیم) که به پیغه مبهر ﷺ به خشراوه.

۴. له هوکاره کانی چوونه به هه شت له پاش په حمهت و میهره بانی الله: کرده وه و قسه چاکه کان.

(۵۴۸۷)

(۳۳۷) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ الْخَلِيقَ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجِدَّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ». [صحيح] - [رواه الحاكم والطبراني]

(۳۳۷) - له عبدالله کوری عه مرو کوری ئه لعاس - په زای خویان لیبیت - که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فهرمویت: «ئیمان - باوه - کۆن و لاواز ده بیّت له دلی هه ریه کیکتان ههروه کو چۆن جلی کۆن ده دریت و لاواز ده بیّت، بۆیه داوا له خوی گه و ره بکه نه که ئیمان له دله کانتان نوئ بکاته وه». [صه حیحه] - [حاکم وته به رانی - گێراویانه ته وه]

شیگردنه وه:

پیغه مبهر ﷺ باسی ئه وه ده کات که ئیمان کۆن و لاواز ده بیّت له دلی مسوّلمان وه کو جلی نوئ که له پاش زۆر به کارهینان و ماوه یه کی زۆر کۆن ده بیّت؛ و ئه میش به هوئ که مته رخه می له په رسته نه کان، یان کردنی تاوانه کان وړ و چوون له شه هوه ته کان.

بۆیه پیغه مبهر ﷺ ریتموئی کردوه بو ئه وه ی داوا له خوی گه و ره بکه نه که ئیمان له دلماندا نوئ بکاته وه، ئه میش به جیبه جیکردنی فهرزه کان و زۆر یادی خوی گه و ره و داوا ی لیخو شبوون - ئیستیغفار کردن - ده بیّت.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. هاندان بۆ داواکردن له خوای گه وره بۆئوهی جیگیر بیټ له سهر ڕیگی راست و ئیمان له دڵدا نوی بکاتهوه.
۲. ئیمان -باوهر- به وشه وکردهوه ویروباوهره -عه قیدهیه-، به په رستن وگوټیاپه لی الله زیاد ده کات، وبه گونا ه وسهریچی که ده کات.

(٦٥٠٢٠)

(٣٣٨) - عن معاذ بن جبل رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ، إِنِّي لَأُحِبُّكَ، ثُمَّ أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي ومالك وأحمد]

(٣٣٨) - له موعازی کوری جه به له وه -په زای خوای لیبت- که پیغه مبه ر ﷺ پی فهرموو: «ئه ی موعاز، والله، من تۆم خۆش ده ویت، پاشان ئامۆزگاریت ده که م ئه ی موعاز، واز مه هینه له وهی که له دوا ی هه موو نوێژیک بلێیت: (اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ)، واته: (ئه ی خودایه؛ یارمه تیم بده له سهر زیکر ویا دکردنت، وسوپاس کردنت، وپه رستنت به شیوه یه کی ریک وجوان)». [صه حیه] - [ئه سائی وئه بو داود ومالیک وئه حمده - گټراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

ئهم فهرمووده یه تایبه تمه ندیه کی تری خۆشه ویستی ئیسلامیانه روونده کاته وه، وله به ره مه کانی بریتیه له ئامۆزگاری وریتموینی بۆ کرده وهی خیر، پیغه مبه ر ﷺ به موعازی فهرموو: (من تۆم خۆش ده ویت)، وسویندی خوارد، فهرمووی: (والله من تۆم خۆش ده ویت)، وئه مه هیش بله یه کی مه زنه بۆ موعازی کوری جه به ل -په زای خوای لیبت- که پیغه مبه ر ﷺ خۆشی ده ویت، وهه رکه سیک یه کیکی تری خۆش بویت ته نها خیر وسوودی بۆی ده ویت، وئه مه ی پی ووت بۆ ئه وهی موعاز ئاماده بیټ وجوان گوئگر بیټ بۆ ئه وهی پی ده ووتریت، چونکه له لایه ن که سیکه وه یه که خۆشی ده ویت.

پاشان پیتی فهرموو: (واز مههینه لهوهی که له دواى هموو نوژیکی بلیت)؛ مه بهستی نوژیه فهرزه کانه، (اللهم أعني على ذكرك، وشكرک، وحسن عبادتک) واته: (ئهی خودایه؛ یارمه تیم بده له سهر زیکر ویاد کردنت، وسوپاس کردنت، وپهرستنت به شیویه کی ریک وجوان)، مه بهستی خویندنیه تی پاش تهواو بوو له خویندنی (ته شه هود - ته حیات) وپیش سه لامدانه وهیه، بهم شیویه له هه ندیک ریوایهت هاتوو، وئه گهر زیکر کردن بیت تهوا له پاش سه لامدانه وهیه، و به لگه یش بو ئه م بنچینه یه ئه وهیه که پیغه مبهری خودا ﷻ له فهرموده که ی ئین مه سعود دا سه بارت به ته شه هود کاتیک باسی ئه مه ی کرد، فهرمووی: (پاش ئه وه چی نزایه کی بیه ویت یان حه زی پیبکات تهوا با بیخوینیت)، به لام سه بارت به زیکر کردن خوی گه وره ده فهرمویت: {فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ} [النساء: ۱۰۳]، واته: {وئه گهر هاتوو له نوژی کردن تهواو بوون؛ تهوا ئیوه زیکی خوی گه وره بکهن له هموو حاله تیکتاند که به پیوه بوون یان دانیشتبوون یاخود پاکشا بوون له سهر لایه کانتان}.

کاتیک ده فهرمویت: (اللهم أعني على ذكرک)، واته: (ئهی خودایه، یارمه تیم بده له سهر زیکر کردنت)؛ واتا: مه بهستی هموو وتهیه که که له خوی گه وره زیکی بکاته وه وهر وتهیه که له خوی گه وره نزیکت بکاته وه تهوا له یاد وسوپاسکردنی خودایه، (وشکرک)؛ واته: (سوپاس کردنت)، واته: سوپاسی تو ده کهم له سهر هموو نیعمه ته کان و دووریونی هموو نیعمهت و ناخوشیه کان، نیعمه ته کانی خودا له بژاردن نایه و ئه و ناخوشیانه یشی له سهر بهنده ی لابردوو به هه مان شیویه بویه له سهر ئه مه ده بیت سوپاسی خودا بکریت.

له سووده کانی فهرموده که:

۱. مسولمان به برایه کی بلیت که خوشی ده ویت له پیناو خوی گه وره؛ ریگه پیدراوه.
۲. سوننه ته مروّف پابه ندی ئه م نزایه بیت له پاش هموو نوژیکی فهرز.
۳. هاندان بو نزا کردن بهم چهند وشه که مه؛ چونکه شته داواکراوه کانی دونیا و قیامه تی تیدایه.

٤. له سووده کانی خوښه ویستی له پیناو خوی گه وره: هاندان بۆ ههق وئاموژگاری وهاوکاری کردن له سه ر خیر وچاکه وته قواداری.
 ٥. تهیی ده لیت: یاد کردنی خوی گه وره سه ره تای سینگ فراوانیه، وسوپاسکردنی هوکاری به دهسته پینانی نیعمه ته داواکراوه کانه، وچاک په رستی که لێ داواکراوه هوکاره بۆ سه رقال نه بوون به هه رشتیک که له خوی گه وره دووری ده خاته وه.

(٣٥١٨)

(٣٣٩) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٣٩) - له ئه بی هورهیره وه - په زای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا ﷺ ده فه رمویت: «نزیکترین حاله تی بهنده له پهروه ردگارییه وه له کاتی سوجه بردندایه؛ بۆیه زۆر نزا وپارانه وهی تیدا بکه ن». [صه حیه] - [موسلم گنراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبه ر ﷺ روونیده کاته وه که نزیکترین حاله تی بهنده له پهروه ردگارییه وه له کاتی سوجه بردندایه، چونکه نوێڅوین له سوجه دا به رزترین وپزدارترین نه ندای لاشه ی له سه ر زه ی داده نیت وه کو گو تپرایه لی ومله که چی وزه لیلی ده ربړن بۆ الله - عز وجل - و پیغه مبه ر ﷺ فه رمانیکردو وه به زۆر نزا کردن له کاتی سوژده بړدن، بۆیه سوژده بړدن ملکه چبوون وزه لیلی بهنده ی تیدا کوډه بیته وه بۆ الله - سبحانه وتعالی - به قسه وکرده وه.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. په رستنه کان ده بڼه هو ی نزیکبوونه وهی بهنده له خوی گه وره - سبحانه وتعالی - .
 ٢. سونه ته مرو ف له سوجه دا زۆر نزا بکات، چونکه شوپنیکه نزا کان تیدا وه لام ده درتیه وه.

(٥٣٨٢)

(٣٤٠) - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(٣٤٠) - له نهسهوه -رهزای خوای لبیت- ده لیت: زورترین نزای پیغمبر ﷺ بریتی بوو له: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» واته: «خودایه چاکه مان پی به خشه له دنیا وله قیامه تدا، وبمانپاریزه له سزای دوزهخ». [صه حیه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ زور جار نزای گشتگیری ده کرد، له وانه ش: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» واته: «خودایه چاکه مان پی به خشه له دنیا وله قیامه تدا، وبمانپاریزه له سزای دوزهخ».
 ئهم نزایه هم موو چاکه یه کی دنیا له خو ده گریټ له رزقی پاک و فراوان و حه لال، وهاوسه ریکی چاک، وئهو مندالانه ی چاوه کان پیدان ئوقره ده گریټ، وئارامی و هیمنی، وزانستی به سوود، وکرده وه ی چاک، وهاوشیوه ی ئه مانه له شته داواکراوه خو شه ویسته کان له لای مروّف که ریگه پیدراون، وچاکه ی قیامه ت بریتیه له سه لامه ت بوون له سزای گوړ وړوژی لپرسینه وه و دوزهخ، وبردنه وه ی نیعمه تی به رده وام له به هشت، ونزیکي له په روه دگاری میهره بان.

له سووده کانی فهرمووده که:

١. سونه ته نزا گشتگیره کان بووتریت؛ وه کو شوینکه و تنیک بو پیغمبر ﷺ.
٢. کاملترین له دوعادا ئه وه یه مروّف له نزا کردندا داوای خیری دنیا و قیامه تی بکات.

(۳۴۱) - عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى».

[صحیح] - [رواه الترمذی وابن ماجه وأحمد]

(۳۴۱) - له ٹہی دہر دائہ وہ - پہزای خوی لیبت - کہ پیغمبر - صلی اللہ علیہ وسلم - دہ فرموت: «ٹایا خیرترین و باشتین کردہ وہ تان پی بلیم، کہ پاکترین و بہ بہرہ کہ تیرینیانہ لای پہر وہ دگارتان، ہوکاری بہر زیوونہ وہی پلہ کانتانہ، و خیرترہ بوئیوہ لہ بہ خشینی ٹالتون وزیو، و خیرترہ بوتان لہ وہی کہ بگہ نہ دوژمنہ کانتان و لہ گہردنیان بدن وئہ وان لہ گہردنی ئیوہ بدن؟»، ووتیان: بہئی (پیمان بلی)، - صلی اللہ علیہ وسلم - فرموی: «زیکر ویادی خوی گہورہ». [صہحیہ] - [تیرمزی وئین ماجه وئہ حمہد - گنراویانہ تہ وہ]

شیکردنہ وہ:

پیغمبر ﷺ پر سیاری لہ هاوہ لانی کرد: ٹایا دہ تانہ ویت پیتان بلیم و بزنان کامہ یہ چاکترین و پیزدارترین و پیرؤزترین و پاکترین کردہ وہ تان لہ لای اللہ (المالک: ئہ لمالیک: خاونداری هه موو شتیک) - عز و جل -؟ و زیاتر لہ هه موو کردہ وہ کانی تر پلہ تان بہرز دہ کاتہ وہ لہ بہ هه شتدا؟ و باشتہ بوتان لہ وہی خیر بگہن بہ ٹالتون وزیو؟ و خیرترہ بوتان لہ وہی بگہن بہ کافرہ کان لہ کاتی جہ نگدا، ئیوہ لہ گہردنیان بدن، وئہ وانیش لہ گہردنی ئیوہ بدن؟ هاوہ لان ووتیان: بہئی، دہمانہ ویت پیمان بلی. پیغمبر ﷺ فرموی: یاد کردنی خوی گہورہ لہ هه موو کات و حالہ تیکدا.

له سووده کانی فہرموودہ کہ:

۱. بہرہوام بوون لہسہر یادی خوی گہورہ بہ رووکہش ولہ ناخہوہ لہ گہورہترین ہؤکارہ کانی نزیکبوونہوہیہ لہ پەرورہدگار، ولہ بہسوودترینیانہ لہ لای خوی گہورہ -سبحانہ وتعالیٰ۔

۲. ہہموو کردہوہکان لہ شہریعہتدا دانراون بؤ یادکردنی اللہ، خوی گہورہ دہفہرموئیت: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ واتہ: ﴿ونویژہکانت ٹہنجام بدہ بؤ یادکردنی من﴾. وپیغہمبہر ﷺ دہفہرموئیت: «تہواف کردن بہ دہوری -کہعبہ- وہاتن وچوون لہنیوان سہفا ومہروہ رجم کردنی جہمہرات ؛ دانراوہ بؤئہوہی یادی خوی گہورہ بکریٹ». [رواہ أبو داود والترمذی]

۳. عزی کوری عبدالسلام -رہحمہتی خوی لئیبیت- لہ (قواعد الأحکام) دہئیت: ٹہم فہرموودہیہ بہلگہیہ لہسہر ٹہوہی پاداشت پہیوہست نیبہ بہ ماندووہوون لہ پہرستہکاندا ؛ بہٹکو لہوہیہ خوی گہورہ پاداشت بداتہوہ لہسہر کردہوہیہ کی کہم زیاتر لہسہر کردہوہیہ کی زور، بؤیہ پاداشت دہگوریت بہیتی پلہ وریژداری کردہوہکہ.

۴. مہناوی لہ (فیض القدیر) دا دہئیت: ٹہم فہرموودہیہ دہئیت وا لئی تی بگہین زیکر کردن باشرینہ بؤ ٹہوہی ٹاموژگاری دہکریٹ، بہلام ٹہ گہر ٹاموژگاری کہسی نازاواقارہمان بکریٹ کہ سوودی ہہیہ بؤ ٹیسلام لہ جہنگدا ؛ ٹہوا ریٹموئیتی دہکریٹ بہ جیہاد کردن، یان دہولہمہند کہ سوود بہ ہہژارہکان دہگہیہئیت بہ سامانہکہی؛ ٹہوا ریٹموئیتی دہکریٹ بہ خیرکردن، وٹہوہی توانای حہجکردنی ہہیہ؛ ریٹموئیتی دہکریٹ بہ ٹہنجامدانی حہج، یان ٹہوہی دایک وباوکی ہہیہ؛ ریٹموئیتی دہکریٹ بہ چاکہکار بوون لہگہلین، بہم شیوہیہ گیرانہوہکان دہگونجین وبہ شیوہیہ کی دروست لیٹان ٹیدہگہین. ۵. باشرین زیکر ٹہوہیہ کہ بہ دل بووتریت ودلشیری لئیکاتہوہ، پاشان ٹہوہی تہنہا بہ دل دہکریٹ ؛ وہکو بیرکردنہوہ، پاشان ٹہوہی زیکری تہنہا بہ زمان دہکریٹ، وہہمووی پاداشتی تیدایہ بہ ویستی خوی گہورہ -سبحانہ وتعالیٰ۔

۶. پابہندبوونی مسولمان بہ زیکری حالہتہکان وہکو زیکری بہیانیان وئیواران، وزیکری چوونہ مزگہوت ومال، وچوونہ سہرٹاو ودہرچوون لیٹی.. وھند ؛ ٹہمہ

دهبیته هوی ئه وهی مسوئمان لهو که سانه بێت که زۆر یادی خوای گهوره ده کهن، وله قورئانی پیرۆزدا باسکراون وپاداشتی گهوره یان بۆ دانراوه.

(٣٥٧٥)

(٣٤٢) - عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله أخبرني بعمل يدخلني الجنة ويُباعدني عن النار، قال: «لقد سألت عن عظيم وإنه ليسير على من يسره الله تعالى عليه: تعبد الله لا تشرك به شيئاً، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت». ثم قال: «ألا أدلك على أبواب الخير؟ الصوم جنة، والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار، وصلاة الرجل في جوف الليل ثم تلا: {تتجافى جنوبهم عن المضاجع}... حتى إذا بلغ {يعملون}».

ثم قال: «ألا أخبرك برأس الأمر وعموده وذروة سنامه؟» قلت: بلى يا رسول الله.

قال: «رأس الأمر الإسلام، وعموده الصلاة، وذروة سنامه الجهاد».

ثم قال: «ألا أخبرك بملاك ذلك كله؟» قلت: بلى يا رسول الله.

فأخذ بلسانه وقال كَفَّ عليك هذا.

قلت: يا نبي الله، وإنا لمؤاخذون بما نتكلم به؟

فقال: «تَكَلِّمْتُكَ أُمُّكَ، وهل يكُبُّ الناس في النار على وجوههم (أو قال على

مَآخِرِهِمْ) إِلَّا خَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(٣٤٢) - له موعازی کۆری جه به له وه - رهزای خوای لیبیّت - ده لیت: و وتم: ئه ی پیغه مبهری خودا، کرده وهیه کم ب بلی که ببیته هوی چوونه به هه شت و پرگار بوونم له دۆزه، پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: «دهرباره ی شتیکی مه زن پرسیارت کرد و ئاسانه له سه ره ئه وه که سه ی که خوای گهوره بوی ئاسان کرده وه، خوای گهوره ده په رستیت وهیج هاو به شتیکی بۆ بریار نادهیت،

ونویژەکان ئەنجام دەدەیت، وزەکات دەدەیت، وەرەمەزان بە پۆژوو دەبیت، وەحەجی مالی خودا دەکەیت»،

پاشان فەرمووی: «ئایا دەەرگاکانی ئەنجامدانی خیرت بێ نیشان بدەم؟ پۆژووگرتن پارێزەرە (قەلغانە)، وەخێرکردن تاوانەکان دەکوژنیتەووە هەر وەکو چۆن ئاو ئاگر دەکوژنیتەووە، و شەو نوێژکردن لە تاریکیی شەودا، پاشان ئەم ئایەتە ی خویندەنەو: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (١٦) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٧)} [سورة السجدة] واتە: {تەنیشتیان دوور دەکەوینەووە لە جیگای خەوتنیان (واتە: لە خەو هەڵدەستن بۆ شەو نوێژ کردن) هاوار و نزا لە پەرورەدگاریان دەکەن بە ترس و هیواوە و لەو پۆزی و سامانە ی پێمان داوە دەبەخشن (١٦) ئەمجا هیچ کەس نازانیت چی شاراووتەووە بۆیان لە (بەهەشت دا کە هۆی) گەشبوونی چاوەکانن ئەم پاداشتە (دەدرێنەووە) بە هۆی ئەو کردەوانە ی کە کردوویانە (١٧)}،

پاشان فەرمووی: «ئایا هەوالت پێدەم بە ناوەرۆک و گەوهەری ئەم ئاینە و پاپەکانی ولوتکە کە ی؟»، و وتم: بە ئی، ئە ی پێغەمبەری خودا (واتە: بە ئی، پێم بێ). فەرمووی: «ناوەرۆک و گەوهەری ئەم ئاینە ئیسلامە، و پاپەکانی نوێژ کردنە، ولوتکە کە ی جیهادە». پاشان فەرمووی: «ئایا هەوالت پێدەم بە جلە و گیری هەموو ئەوانە؟»، و وتم: بە ئی، ئە ی پێغەمبەری خودا. زمانی گرت و فەرمووی: «ئەمەت بگەرەو»،

و وتم: ئە ی پێغەمبەری خودا، ئایا لێرسینەووەمان لێدەکریت و سزا دەدرێن لەسەر ئەو ی کە دەیلێن؟»، فەرمووی:

«دایکت تۆ ی لە بار ی بردایە، ئایا خەلکی رادەکێشترین لەسەر روومەتیان یان لەسەر لوتیان و فری دەدرێنەووە ناو دۆزەخەووە مەگەر بە هۆی دروینە ی تاوانەکانی زمانیانەووە نەبیت؟ (واتە: بە هۆی تاوانەکانی زمانیانەووە بەو شیوەیە فری دەدرێنە دۆزەخەووە)». [صەحیحە] - [ئێبنا ماجە و تیرمذی و ئەحمەد -

گێراویانەتەو]

شیکردنه وه:

ئەم فەرمودەییە ئامۆزگاری ئەوەمان دەکات کە ئەو کردەووەیی هۆکاری ڕێگاربوونە لە دۆزەخ و چوونە بەهەشتە بریتیە لە پەرستنی خۆی گەورە بە ڕێگاربوونە هیچ هاوبەش و شەریکیک، لەگەڵ بەجێهێنانی فەرمانەکانی خۆی گەورە لەسەر بەندەکان لە نوێژ و زەکات و ڕۆژوو و حەج کردن، کۆی گشتی چاکە لە خێرکردن و ڕۆژووگرتنی سونەت و شەونوێژکردنە، و ناوەرۆک و گەوهەری ئەم ئاینە ئیسلامە، و پاپەکانی نوێژە، و لوتکەکە ی جیهادە بۆ بەرزکردنەوهی وشە ی خۆی گەورە (سەرخستنی ئیسلام)، و جلەوگیری هەموو ئەمانە ئەوەیە کە مەرۆف زمانی بگرتەوه لە قسەکردن بە شتێک کە کردەوه کانی پوچەڵ دەکاتەوه. بۆیە دەبێت هەموو مسوڵمانێک ئاگادار بێت ئەگەر کردەوه یەکی چاکی ئەنجامدا ئەوا نابێت زمانی بەرەڵا بکات؛ چونکە لەوهیە کردەوه کانی پوچەڵ بێتەوه و یەکی بێت لەوانە ی کە دەچنە دۆزەخەوه.

لە سوودەکانی فەرمودەکە:

۱. بەپەرۆشی هاوێلان - پەزای خۆیان لێبێت - لەسەر فێربوونی زانست، بۆیە زۆر پرسیاریان لە پیغمبەر ﷺ دەکرد سەبارەت بە زانست.
۲. بەلگە یە لەسەر تێگەبشتووی هاوێلان - پەزای خۆیان لێبێت - چونکە دەیانزانی کردەوه کان هۆکاری چوونە بەهەشتن.
۳. ئەو پرسیاری موعاز کردی - پەزای خۆی لێبێت - پرسیاریکی مەزن بوو، چونکە لە راستی و هەقیقەتدا ئەو پرسیارە نەهێنی ژيان و بوونە، هەرشتێک بوونی هەیه لەم ژيانەدا لە مەرۆف و جنۆکەکان سەرەنجامی یان بۆ بەهەشتە یان بۆ دۆزەخ، بۆیە پرسیاریکی زۆر مەزن و گەرم بوو.
۴. ڕێزبەندی کردەوه کان بۆ چوونە بەهەشت بە یتێ جێبەجێکردنی پایەکانی ئیسلامە، ئەوانیش بریتین لە: تەوحید - یەک خوا پەرستی -، نوێژکردن، زەکاتدان، ڕۆژووگرتن، حەجکردن.
۵. لوتکە ی ئاین و بەهادرترین ئەرك و واجەکان بریتیە لە یەک خوا پەرستی - تەوحید -، ئەمیش و اتا بەتەنها پەرستنی الله و هاوبەش بریار نەدان بۆی بەهیچ شیوەیەك.

۶. ناماژه به بۆ رهحهتی خوی گهوره بهرامبهه بهنده کانی؛ چونکه ده رگی خیری به سه ریاندن کردوو ته وه بۆئه وهی زیاتر هوکاره کانی پاداشت ولئخو شبوون به دهست بهینن.
۷. فەزل و پله و پایه ی نزیکوونه وه له خوی گهوره به ئه نجامدانی سونه ته کان له پاش جیبه جیکردنی فهزه کان.
۸. نوێژکردن له ئیسلامدا وهک پایه ی خیمه وایه که خیمه به هوپه وه ده وه ستیت، ئیسلام نامینیت به ئه نجام نه دانی نوێژ، ههروه کو چون خیمه که ده رووختت ته گهر پایه کانی لادریت.
۹. واجبیتی پاراستنی زمان لهو شتانه ی زیان به مرووف ده گهیه نیت له ئایه کهیدا.
۱۰. پاراستنی زمان وریکخستنی وگرته وهی بنچینه ی هه موو خیری که.

(٤٣٠٣)

(٣٤٣) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلِّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفْمِيهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ»؛ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ؛ ثُمَّ يَمْسُحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٣٤٣) - له عائیشه وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: «پنغه مبهه ښه ځای ته گهر بچووايه ته سهر جیگا که ی فووی ده کرده نیو دهسته کانی، وموعه ویزاتی ده خویند، وپاشان دهسته کانی مهسح ده کرد به سهه لاشهیدا».

وله گیرانه وهیه کدا: «پنغه مبهه ښه ځای ته گهر هه ر شه ویک بچووايه ته سهر جیگا که ی، هه ردوو دهسته کانی پیکه وه ده لکند و فووی ده کرده نیویان، وپاشان ئه م سوره تانه ی ده خویند: «قل هو الله احد - ورهقی الإخلاص-، وقل أعوذ برب الفلق -سورهقی الفلق-، وقل أعوذ برب الناس -سورهقی الناس-»، پاشان به هه ردوو دهستی لاشه ی مهسح ده کرد به هه رشوینیک بیتوانیایه دهستی پېبگات، سهه رتا له سهه ری وده موچاوی وپیشه وهی لاشه ی دهستیپیده کرد، وئه مه ی سی جار ته نجامده دا». ^۸(مه بهست لیره دا فووکرده نه

به دهركردنی سه‌ری زمان كه هه‌ندیك ته‌ری ئاوی ناو ده‌می له‌گه‌ل ده‌رده‌چیت، وه‌كو تفكردن نیه، له‌ زمانی عه‌ره‌بی یی ده‌ووتریت -نَفْث: نه‌فث-). [صه‌حیه‌]-

[بوخاری گێڕاویه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وابوو کاتیک بچووايه‌ته‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی بۆ خه‌وتن هه‌ردوو ده‌ستی کۆده‌کرده‌وه‌ و به‌رزیا‌نی ده‌کرده‌وه‌ -هه‌روه‌كو چۆن یه‌کیك نزا ده‌کات- ونه‌فثی^٨ پیا ده‌کرد و سوره‌ته‌کانی (الإخلاص والفلق والناس)ی ده‌خویند، پاشان به‌هه‌ردوو ده‌سته‌که‌ی لاشه‌ی مه‌سح ده‌کرد هینده‌ی بتوانیت، سه‌ره‌تا به‌ سه‌ر و‌روو و به‌شی پيشه‌وه‌ی لاشه‌ی ده‌ستپيیده‌کرد، ئه‌مه‌ی سێ جار دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌. ^٨(مه‌به‌ست له‌ -نَفْث- لێره‌دا فوو‌کردنه‌ به‌ ده‌ركردنی سه‌ری زمان كه هه‌ندیك ته‌ری ئاوی ناو ده‌می له‌گه‌ل ده‌رده‌چیت، وه‌كو تفكردن نیه، له‌ زمانی عه‌ره‌بی یی ده‌ووتریت -نَفْث: نه‌فث-)

له‌ سووده‌کانی فه‌رمووده‌که‌:

١. خویندنی سوره‌تی -الإخلاص- و -الفلق- و -الناس- له‌پیش خه‌وتن؛ سوننه‌ته‌، وه‌روه‌ها له‌ کاتی خویندنیان -نه‌فث: فوو- بکات به‌نیو ده‌ستیدا، وه‌ینده‌ی ده‌توانیت لاشه‌ی مه‌سح بکات به‌ده‌سته‌کانی.

(٦٥٠٦٠)

(٣٤٤) - عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ» قَالَ: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمَسِّيَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(٣٤٤) - له شه دادی کوری ئەوسەو - بەزای خۆی لایبێت - کە پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «چاک‌ترین (گه‌وره‌ترین) شیوازی ئیستیغفار کردن (سید الاستغفار) ئەوه‌یه‌ که ب‌ل‌ی‌یت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)»، وه‌فه‌رمو‌ی: «ئەوه‌ی له‌ به‌یانیدا ب‌ل‌ی‌یت به‌د‌ن‌ن‌یاییه‌وه‌، وله‌و‌ رو‌ژ‌ده‌دا ب‌مر‌یت پ‌یش ئیواره‌، ئەوا له‌ ئەه‌لی به‌ه‌شته‌، وه‌وه‌ی له‌ ئیواره‌دا ب‌ل‌ی‌یت به‌د‌ن‌ن‌یاییه‌وه‌، وب‌مر‌یت پ‌یش ئەوه‌ی به‌یانی به‌سه‌ردا ب‌یت، ئەوا له‌ ئەه‌لی به‌ه‌شته‌». ٨(واته‌: خ‌ودایه‌، تۆ به‌روه‌د‌گاری منی وه‌یچ به‌رسته‌راو‌یک شایسته‌ی به‌رسته‌ن نبیه‌ به‌ه‌ق و‌ر‌استی ج‌گه‌ له‌ تۆ، تۆ م‌نت خ‌ول‌قاند‌وه‌و وه‌ن‌ده‌ی تۆم، ه‌ه‌تا ب‌توانم به‌یمان وه‌‌ل‌ی‌نی تۆ ناش‌ک‌ینم؛ ئە‌گه‌ر نه‌م‌توانی به‌یمان‌ه‌ که به‌مه‌ سه‌ر ئەوه‌ له‌ ده‌سه‌وسانیمه‌، به‌نا بۆ تۆ ده‌گرم له‌ شه‌ری کرده‌وه‌کانی خ‌ۆم، به‌ سوپاس‌گ‌وزارییه‌وه‌ دان ده‌ن‌یم به‌ ه‌موو ن‌یعمه‌ت وه‌خ‌شین‌یک له‌ لایه‌ن تۆوه‌ بۆ من، ودان ده‌ن‌یم به‌ تاوان وه‌ه‌له‌کانم؛ له‌ تاوان وه‌ه‌له‌کانم خ‌ۆش به‌ چون‌که ته‌نها تۆ له‌ تاوان وه‌ه‌له‌کان خ‌ۆش ده‌ب‌یت). [صه‌ح‌یحه‌] - [بوخاری گ‌ن‌راویه‌تیه‌وه‌]

شیکردنه‌وه‌:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ با‌سی ئەوه‌مان بۆ ده‌کات که داوا‌ی ل‌ی‌خ‌ۆش‌بو‌ون له‌ خ‌وای گ‌ه‌وره‌ (ئ‌یستیغفار کردن) شیوازی و‌وتی ج‌یاوازی ه‌یه‌، به‌لام با‌ش‌ترین و‌چاک‌ترینان ئەوه‌یه‌

بهنده بليت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأُتَوُّكَ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُ زِلِّي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) واته: (خودايه، تو پهروهر دگاری می وهیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه بهه ق وراستی جگه له تو، تو منت خولقاندوه و من بهنده ی تو، هه تا بتوانم په یمان و به لینی تو ناشکینم؛ نه گهر نه متوانی په یمان که بهمه سه ر نه وه له ده سه وسانیمه، په نا بو تو ده گرم له شه ری کرده وه کانی خو، به سوپاسگوزارییه وه دان دهنیم به هه موو نیعمه ت و به خشینیک له لایه ن تو وه بو من، ودان دهنیم به تاوان وه له کانم؛ له تاوان وه له کانم خو ش به چونکه ته نها تو له تاوان وه له کان خو ش ده بیت).

سه ر هتا بهنده دان دهنیت به ته وحید - به ک خوا په رستی-، و به وه ی الله خولقینه ریتی و به ته نها نه وه په رستراویتی که تاکه وې هاوتا وې هاو به شه، و بهنده له سه ر نه وه په یمانیه که به الله ی داوه - سبحانه وتعالی- له نیمان هیان پی وگو ترایه لیکردنی ؛ هینده ی ده توانیت، چونکه بهنده هه رچهنده په رستش نه نجامدات ؛ ناتوانیت هه موو فه رمانه کانی الله جیبه جی بکات و ناتوانیت وه کو پیویست سوپاسگوزار بیت به رامبه ر نیعمه ته کانی پهروهر دگاری، ته نها داوای په ناگرتن و به هاناوه هاتن و یارمه تی له الله ده کات، و ته نها په ناگرتن به نه سوودی هه یه ؛ له شه ر و خراپه ی نه وه کرده وانه ی بهنده نه نجامیداوه، ودان به نیعمه ته کانی دهنیت به ناچاری، ودان له سه ر نه فسی خو ی دهنیت به تاوان و سه ریچیکردنی، پاش نه م ته وه سوله بو نزیکبونه له الله ؛ نزا ده کات به وه ی گونا هه کانی ببوشیت و بیپاریزیت له سه ر نه نجامه کانی به لیخو شبوون و فه زل و په حمه تی، چونکه نه وه ی که له گونا هه کان خو شده بیت ته نها الله یه - عز وجل-.

پاشان پیغه مبه ر ﷺ باسی نه وه ده کات که نه م زیکه له ویرده کانی به یانی وئیوارانه، له سه ر هتای روژدا؛ له نیوان خو ر ده رچوون هه تاوه کو خو ر له ناو هراستی ئاسمان لاده دات، که نه مه کاتی روژه، نه وه که سه ی نه م زیکه بلیت به دلنیا ییه وه وئاگی له مانا که ی بیت و باوهری پی هه بیت، و بمریت؛ ده چیت به هه شته وه،

وئەوێ بێئیت له کاتی خۆرئاوابوون ههتاوه کو دهركهوتنی بهیان، وبمریت پیش ئهوهی بهیانی بهسهردا بێت؛ دهچیت بهههشتهوه.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. شیوازه کانی داوای لیخۆشبوون (ئیسٹیغفار کردن) جیاوازن ؛ وهه ندیکیان باشترن له ئەوانی تر.
۲. بپویسته بهنده سوور بێت له سهر ئهوهی ئهم نزایه بکات ؛ چونکه چاکترین شیوازی ئیسٹیغفار کردنه.

(۵۵۰۳)

(۳۴۵) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أصبح يقول: «اللَّهُمَّ بك أصبحنا، وبك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت، وإليك النُّشُورُ» وإذا أمسى قال: «اللَّهُمَّ بك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت. وإليك

المصير». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(۳۴۵) - له ئەبی هورەیره وه -رەزای خوای لیبیت- دهئیت: پێغه مبه ر ﷺ له کاتی هاتنی به یانیدا دهیفرموو: «اللهم بك أصبحنا، وبك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت، وإليك النُّشُورُ»*، وله کاتی هاتنی ئیواره دا دهیفرموو: «اللهم بك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت. وإليك المصير»***. *(واته: خودایه به ئیزن ومۆله تی تۆ به یانیمان به سهردا هات، به ئیزن ومۆله تی تۆ ئیواره مان به سهردا هات، وبه ئیزن ومۆله تی تۆ دهژین، وبه ئیزن ومۆله تی تۆ دهمرین، وگه رانه وه مان هه ر بۆ لای تۆیه). ***(واته: به ئیزن ومۆله تی تۆ ئیواره مان به سهردا هات، وبه ئیزن ومۆله تی تۆ دهژین، وبه ئیزن ومۆله تی تۆ دهمرین، وگه رانه وه مان هه ر بۆ لای تۆیه). [حه سه نه] - [ئیبنو ماجه وتیرمذی وئهبو داود -

گێڕاویانه ته وه]

شېكر د نه وه:

به بنده پشت و په نا ده گړيت به خواى گه وړه و به هېژ و تواناى ئه و زاته له سهره تا و كوټايى رږډا، ودان به وه دهنيت كه خواى گه وړه به توانا وده سه لاتي خوئ ئيمه ي هينايه بوون و به ياني وئيواره ي هينايه بوون، و مردن و ژيانى هينايه بوون، و هه موومان بو لاي ئه و ده گه رښنه وه له پاش زيندو و بوونه وه.

له سوو ده كاني فهرموو ده كه:

۱. ووتنى ئه م نزا به سونه ته له به ياني وئيواره دا؛ وه كو شوئيكه ووتنيك بو پيغه مبه ر ﷺ.

۲. هه ژاري به بنده بو په وړه ردگاري له هه موو حالت وكتيكد.

۳. باشرين كات بو خوئيدنى زيكره كان، له به يانيدا؛ له كاتي دهرچوونى به يانه هه تاوه كو دهرچوونى خوړ له سهره تاى رږډا، وله پاش عه سر هه تاوه كو پيش خوړئاو بوون، ئه گهر پاش ئه م كاتانه بيليت؛ و اتا له به يانيدا پاش به رزيبونه وه ي خوړ به ره و ئاسمان ئه و ئاساييه، و ئه گهر له پاش نيوه رږ بيليت؛ هه رينگه پيدراوه، و ئه گهر له پاش مه غريب بيليت؛ دروسته، هه موو ئه مانه كاتي زيكر كردن.

۴. كاتيك ده فهرموويت: (وگه رانه وه مان هه ر بو لاي تو به) له به يانيدا؛ ئه مه به بيرهيئانه وه ي زيندو و كردنه وه ي مه رنه پاش ئه وه ي خه لكى دهمرن وزيندو و ده كرښه وه له رږژى قيامه تدا، ئه مه زيندو و كردنه وه يه كى نوئيه، و رږژيكي نوئيه كه تييدا رږحه كان ده گه رښه وه بو نيو لاشه كانيان، و هه موو خه لكى بلا وده بنه وه، و ئه م به يانيه نوئيه هه ناسه ده دات كه په وړه ردگار خو لقاندوويه تي بو ئه وه ي شاهيد بيت له سهر نه وه ي ئا دهم، و كرده وه كردن له كاته كانيدا ده پاريزريت و تومار ده كريت.

۵. كاتيك ده فهرمويت: (وچاره نووس وگه رانه وه بو لاي تو به) گونجاوه بو ووتنى له ئيواره دا؛ چونكه له و كاته دا خه لكى ده گه رښه وه له كاره كانيان پاش بلا و بوونه و ه يان بو به رژه و ه ندى و بژيويان، ده گه رښه وه به ره و ماله كانيان، و پيشو وهرده گرن پاش بلا و بوونه و ه يان، ئه مه به بيرهيئانه وه ي ئه وه يه كه چاره نووس و سهره نجام وگه رانه وه يه بو لاي الله - تبارك و تعالى -.

(۵۴۹۰)

(٣٤٦) - عن عثمان بن عفان رضي الله عنه مرفوعاً: «ما من عبد يقول في صباح كل يوم ومساء كل ليلة: بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم، ثلاث مرات، إلا لم يضره شيء». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والنسائي في الكبرى وأحمد]

(٣٤٦) - له عوسمانى كورى عهفانه وه - پهزای خوای لیبیت- که پیغه مبه ر دهفرموت: «هه ربه ندهیه که له هه موو به یانیه که وهه موو ئیواریه که بلیت: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم)*، سئ جار؛ ئهوا هیچ شتیک زیانی بیناگه یه نیت». * (واته: به ناوی خودا [پهنا ده گرم به ناوی پیروزی خودا که (الله) یه] که به په ناگرتن بهم ناوه پیروزه هیچ شتیک ناتوانیت زیان بگه یه نیت نه له ئاسمان ونه له زهویدا، خودا بیسه ره (السمیع) ه و زانایه (العلیم) ه. [صه حیجه] - [ئیبینو ماجه وتیرمذی ونه سائی] له (الكبرى) - ونه بو وداود ونه حمده - گنړاویانه ته وه

شیکردنه وه:

هه ربه ندهیه که هه موو به یانیه که (پاش نوږی به یانی یان پاش خور ده رچوون) وهه موو ئیواریه که (پاش نوږی عه سر یان پاش خورثاوا بوون)، له گنړانه وه که ی (أحمد) دا: (قال في أول يومه أو في أول ليلته)، واته: (له کاتی سهرتای روژ یان کاتی سهرتای شه ودا، بلیت): (بسم الله، واته: به ناوی خودا)؛ واتا: ناوی خودا ده هیتم بو به مه زندانانی وداوای کردنی پیروزی وبهره که ت به هو ی ئه م ناوه ی خودا وه. (الذي لا يضر مع اسمه، واته: که به په ناگرتن بهم ناوه پیروزه هیچ شتیک ناتوانیت زیان بگه یه نیت)؛ واتا: به زیکر کردن وخویندنی ئه م ناوه به ییروباوهریکی چاک ودروست ونیه ټیکي دلسوز وه. (شيء)؛ واتا: هیچ شتیک یان بوونه وهریک. (في الأرض ولا في السماء)؛ واته: نه له زهوی ونه له ئاسمان، مه به ست له زهویدا شه ر وزیانی بوونه وهر وکاره ساته کانه، له ئاسمان مه به ست به لا وسزا دابه زیوه کانه. (وهو السميع العليم)؛ واته: خودا (السمیع) ه بیسه ره؛ قسه کانمان ده بیستیت وته نانه ت قسه کانی نیو دل ونه فسیشمان ده بیستیت که هیچ

مرۆڤێك نایببستیت و پێی نازانیت، وزانایه (العلیم)ه؛ زانایه وشارهزایه سهبارهت به حال وكردهوه كانمان وئهوهی به نیازین ئه نجامی بدهین.

ئهم فهرمودهیه به ئه گهیه بۆ ئه وهی كه ئهم وشانه هۆكارن بۆ دوورخستنه وهی ههر شهڕ و زیانێك له سهڕ ئه وه كه سه ی ده یلێت. ئهم فهرمودهیه گێڕدراوه ته وه له عوسمانی كورێ عه فانه وه له لایهن (ئابان) وه كه له متمانه پێكراوه كانی تاببعیه و كورێ عوسمانیشه، ئابان تووشی (شه له ل) بوو، ئه و پیاوه ی فهرموده كه ی له ئابانه وه گێڕایه وه به سه رسورمانه وه سه یری ده كرد، ئابان پێی ووت: بۆچی و سه یرم ده كه یت؟ والله درۆم نه كرده به ناوی عوسمانه وه (به ناوی باوكیه وه) و عوسمانیش درۆی نه كرده به ناوی پێغه مبه ره وه ﷺ، به لām ئه و رۆژی تووشی (شه له ل) بووم؛ تووڕه بووم وله یرم چو و ئهم زیکره بخوینم. چه ند سوو دێك له م باسه:

۱/ توڕه یی وه كو ده رد و نه خو ش وایه؛ مرۆڤ بێ به شه كات له ئه قل و ژیری ولیكدانه وه بۆ رووداوه كان.

۲/ ئه گهڕ خوای گه و ره بیه و یت قه ده ری جی به جی بکات، ئه و ا به نده دوورده خاته وه و بیه به شی ده كات له ههر هۆكارێك كه ئه گهڕ بیکات یان بیلێت؛ قه ده ره كه جی به جی نابێت.

۳/ نزا كردن هۆكاره بۆ رته دانه وه و جی به جی نه بوونی قه ز و قه ده ر (بریار له سه ر چاره نووسی و قه ده ری مرۆڤ).

۴/ به هێزی باوه ر ویه قینی پێشینی یه كه می ئهم ئومه ته به خوای گه و ره، و به راستدان و باوه ریان به وه ی كه پێغه مبه ر ﷺ باسی كردووه.

له سووده كانی فهرموده كه:

۱. خویندنی ئهم نزایه سوننه ته له به یانی و ئیواره دا؛ بۆ ئه وه ی به ئیزی الله - سبحانه و تعالی - مرۆڤ پارێزراو بێت له تووشبوون به به لای له ناكو و زیان و كاره سات و هتد.

۲. به هێزی باوه ر ویه قینی پێشینی یه كه م به الله و باوه رپوونیان به وه ی پێغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی.

۳. له سووده كانی خویندنی زیکره كانی به یانیان و ئیواران: مسوئمان تووشی بێئاگایی نابێت، و به رده وام هه سته كات به نده ی خوای گه و ره یه - سبحانه و تعالی -.

٤. بهیڅی باوهری ټه وکله سی یادی خودا ده کات وخشوعی -ترسی له الله- وټاماده یی دلی و دلسوزی و دلدنایی -یه قینی-؛ شوینه واری یاد کردنه که دیته دی.

(٦٠٩٣)

(٣٤٧) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطِيرَةٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ، نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُصَلِّيَ لَنَا، قَالَ: فَأَذْرَكْنَاهُ، فَقَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: «قُلْ»، فَقُلْتُ: مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ حِينَ تُنْسِي وَتُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ».

[صحیح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(٣٤٧) - له عبداللهی کوری خوبه ییوه -رهزای خوای لیبیت- ده لیت: له شهوټکی باراناوی وزور تاریکدا درجووین، بو لای پیغه مبهړ ﷺ؛ بوټه وهی پیشنوټیمان بو بکات، کاتیک گه یشتبینه لای، فهرمووی: «بلی (قُل)»، من هیچم نهووت، پاشان فهرمووی: «بلی (قُل)»، من هیچم نهووت، فهرمووی: «بلی (قُل)»، ووتم: چی بلیتم؟ فهرمووی: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (سوره تی الاخلاص) وموعه ویزه کان (سوره ته کانی الفلق والناس) سی جار بخوټنه؛ کاتیک ټیواره وبه یانیت به سه ردا دیت، به سن بوټ وهوکارن بو پاراستنت له هه موو شتیک». [صه حیحه] - [ټه بو داود وتیرمزی ونه سائی - گټراویانه ته وه]

شیکردنه وه:

عبداللهی کوری خوبه یی -رهزای خوای لیبیت- باسی ټه وه مان بو ده کات که هوټکی زور باراناوی وتاریک؛ درجوون بو گهران به دوا ی پیغه مبهړ ﷺ بوټه وهی پیشنوټیمان بو بکات، گه یشتن یی، پیغه مبهړ ﷺ به عبداللهی فهرموو: «بلی (قُل)»؛ واتا بخوټنه، به لام ټه وهیچی نه خوټند، پیغه مبهړ ﷺ قسه که ی دوو باره کرده وه، عبدالله ووتی: چی بخوټنم ټه ی پیغه مبهړی خودا؟ پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: «(سوره تی - الاخلاص - {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}) وموعه ویزه کان (سوره ته کانی الفلق والناس) هه ریه کیکیان سی جار له به یانی وټیواره دا بخوټنه؛ هوکارن بو پاراستنت له هه موو شهر وزیانیک».

له سووده کانی فہر مووده کہ:

۱. سونہ تہ - موستہ حہ بہ - سورہ تہ کانی (الإخلاص والفلق والناس) بخوتیدریت له به یانی وئیوارہ دا، وھوکارن بو پاراستنی بہ ندہ له ھموو شہر وزیانیک.
۲. فہزل وپاداشتی خوتیدنی سورہ تی (الإخلاص)، وموعہ ویزہ کان؛ سورہ تہ کانی: (الفلق والناس).

(۶۰۸۲)

(۳۴۸) - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: افْتَقَدْتُ النبي صلى الله عليه وسلم ذات ليلة، فَتَحَسَّسْتُ، فإذا هو راکع - أو ساجد - يقول: «سُبْحَانَكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» وفي رواية: فَوَقَعَتْ يَدَيَّ عَلَى بَطْنِ قَدَمَيْهِ، وهو في المسجد وهما مَنْصُوبَتَانِ، وهو يقول: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۴۸) - له عائشہ وہ - رھزای خوی لیبت - دلئت: شہوکیان پیغہ مہر - صلی اللہ علیہ وسلم - دیار نہ بوو، بہ دوایدا گہرام، ئەو له رکوعدا بوو - یان له سوجدہدا بوو - دہیفہرموو: «سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»، واتہ: «ئەہی پەرورەدگار بی کہموکورێ وێ گەردی ھەر بو تۆیە، وسوپاس وھمد ھەر بو تۆیە، وھیچ پەرستراویک ھەق وراست نییە جگہ له تۆ». ولہ ربوایە تیکدا: عائشہ دلئت: دہستم دا له بنی پییہ کانی له کاتی سوجدہ بردنیدا، ودہیفہرموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»، واتہ: «ئەہی خودایە؛ من پەنا بە رازی بوونی تۆ دەگرم له تورە بوونت، وپەنا بە لیخۆشبوونی تۆ دەگرم له سزات، پەنا دەگرم بە تۆ له خۆت، وھەرگیز ناتوانم وھسف وستایشت بکەم بەو شیوہیەہی کہ تۆ وھسف وستایشی خۆت کردووہ». [صہحیہ] - [موسلم گنراویہ تیہ وہ]

شیکردنه وه:

لەم فەرموودەیدا عائیشە -رەزای خۆی لێبێت- باسی ئەو دەکات کە شەوێکیان پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لە سەر جێگاکی نەما بوو، وچوو بۆ ئەوێ بە دوایدا بگەرێت و گومانی برد کە چوو بە بۆ لای خێزانەکانی تری، پاشان دۆزیووە کە لە رکوع یان سوجدەدا بوو و دەیفەرموو: (سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)، واتە: (پاک و بێگەری بۆ تۆ ئەو پەروردگار، و هەموو حەمد و سوپاسێک بۆ تۆ، هیچ پەرستراویک هەق و راست نیە جگە لە تۆ)؛ واتا: تۆ هەموو کەموکۆری و عەیبێک لە تۆوە دوورە، و سوپاس و حەمدت دەکەم لە سەر هەموو کردەوێ کە، تەنھا تۆ شایەنی ئەوێت و هەسەف و ستایش بکرییت بە ئێسنوور، تەنھا تۆ پەرستراوی هەق و راستی. لە رێوایەتیکدا: کاتیک بە دوایدا گەرا دەستی بەر بێی کەوت و ڕۆشنایی نەبوو کە بێبێت، و لە سوجدەدا بوو و دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ)؛ واتە: پەنا بەمەیان بە -رازی بوونت- دەگرم بەوی تریان کە -تۆرە بوونتە-، چونکە هەموو شتێک بە پێچەوانە کە جارەسەر دەکریت، تۆر بوون دژە کە رازی بوونە، بۆیە پەنا بە رازی بوونی خودا دەگرت لە تۆرە بوونی. (وَبِعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ)؛ واتە: پەنا بە لێخۆشبوونت دەگرم لە سزا دانت. (وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ)؛ واتا: پەنا بە خودا دەگرم لە خۆدای بەرز و شکۆدار؛ چونکە هیچ کەسێک ناتوانێت ڕەگەرت بکات و پەنات بدات لە سزای خۆی گەورە جگە لە خودا خۆی نەبێت.

(لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ)؛ ناتوانم بە گوێرە پێویست و هەسەف بکەم هەرچەندێک و هەسەف و ستایشە کەم زۆر بێت، و هەرگیز ناتوانم بکەمە ئەو پەلە و هەسەفکردنە کە تۆ شایەنیت. (أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ)؛ واتا: ناتوانم و هەسەف بکەم و هەکو و هەسەفکردنی خۆت، چونکە هیچ کەس ناتوانێت و هەسەفی خودا بکات و بێژرێت و هەکو و هەسەف و ستایشی خودا سەبارەت بە نەفسی خۆی.

لە سوودەکانی فەرموودە کە:

١. سوننەتە ئەم جۆرە نزیانە بخوێندرێت لە کاتی سوجدە بردندا.
٢. میرەك دەلێت: لە یەكێك لە گێڕانەوێکانی (النسائي) هاتوو: ئەم نزیایە دەخوێند لە پاش تەواو بوونی نوێژ و چوونە سەر جێگا بۆ خەوتن.

۳. سوننه ته ستایشی خوی گه وره بکریت به سیفه ته کانی وداوای لیبکریت به ناوه جوانه کانی که له قورئان وسونه تدا هاتوون.
۴. به مه زندانانی په روه ردگار له رکوع وسوجه بردندا.
۵. دروستیتی په ناگرتن به سیفه ته کانی خوی گه وره، هه روه ها دروسته په ناگرتن به زاتی مه زن وپروزی په روه ردگار - سبحانه و تعالی -.
۶. خه تابی ده لیت: ئەم فەرمووده یه مانایه کی سه رنجراکیش له خو ده گرت، ئەمیش بریتیه له: په نای به الله گرت که به رازیوونی لی بیپارزیت له توره بوونی، وه لیووردنی لی بیپارزیت له سزادانی، ورازیوون وتو دهی دزی یه کن وه رامبه رن، هه روه ها لیخو شبوون ولیرسینه وه به سزادانیش، کاتیک باسی ئەوهی کرد که به رامبه ر وړکا به ری نییه ئەویش الله به - سبحانه و تعالی - ؛ په نای به الله گرت له خودی الله نه که له که سیک تر، مانای گشتگیری ئەم فەرمووده یه: داوای لیخو شبوونه له الله به هو ی که مته ر خه مبوونی له ئاست جیهه جیکردنی په رستنه واجبه کان به شیوه یه کی ته و او، وکه مته ر خه مبوونی له ستایشکردنی، وکاتیک ده فەرمویت: (هه رگیز ناتوانم وه سف وستایش کردنت بزمزم)؛ و اتا ناتوانم ئەمه ئەنجام بدهم وبگه م یی.

(۳۵۶۶)

(۳۴۹) - عن سَمْرَةَ بن جندبٍ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۴۹) - له سه موره ی کوری جوندوبه وه - ره زای خوی لیبت - که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فەرمویت: «خو شه ویسترتین وته لای خوی گه وره چوارن، ئاساییه به هه ر کامیان ده ستیبه که یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)». [سبحان الله] و اتا: الله پاک و بی گه رده و هه موو که مو ری و عه یبیک له ئەو دووره، (الحمد لله) و اتا: و سوپاس و حه مد بو الله، (لا اله الا الله) و اتا: هیچ په رستراوئیک هه ق و راست نییه جگه له الله، (الله اکبر) و اتا: الله له هه موو شتییک گه وره تره [صه حیه] - [موسلم گنراو یه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهړ ﷺ روونیده کاته وه که خوشه ویسترتین قسه لای وای گه وه، چوارن:

سبحان الله: واتا به پاکدانانی خوی گه وه - سبحانه و تعالی - له هه موو که موکور تیه ک. والحمد لله: نه میس بریتیه له وه سفکردنی خوی گه وه به ته و اوای کامل بوون له گه ل خوشویستنی و به مه زندانانی.

ولا إله إلا الله: واتا هیچ پرستراونیک شایسته ی پرستن نیه به هه ق وراستی جگه له الله.

والله أكبر: واتا الله له هه موو شتیک مه زنتر و شکو دارتر و بلند تره. و به ده سه تینانی فه زل و پاداشت له سهر و تنیان نه به ستر او ته وه به و تنیان به پیی ریزه بندی.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئاسانکاری شه ریه ت بو خه لکی، ئاساییه به ههر کامیان ده ست پی بکرت.

(۵۴۷۵)

(۳۵۰) - عن أبي أيوب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَارٍ

كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۵۰) - له ئه ی ئه یوه وه که پیغه مبهړ ﷺ ده فه رمویت: «ئوه ی بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)؛

ده جار، وه کو ئه وه یه وایه چوار نه فسی زرگار کرد بیت له نه وه کانی ئیسماعیل».

⁸(واته: هیچ که سیک شایسته ی پرستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله، و هیچ شهریک و هاو به شیک نییه، و هه موو شتیک مولکی نه وه، و هه موو سوپاسیک ههر بو نه وه، و نه وه له سهر نه نجامدانی هه موو کاریک توانا داره). [صه حیه] - [بوخاری و

موسلیم هاوړان له سهر ی]

شیکردنه وه:

پیغمبر ﷺ باسی نه وه مان بۆ ده کات که «نه وه ی بلّیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) وانا: (هیچ په رستراوئیک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله، وهیچ شهریک وهاوبه شتیکی نییه، وهه موو شتیکی به تاییهت وتهواو مولکی نه وه، وتهنها نه وه شایسته ی ستایش و وه سفکردنه له گه ل خو شه ویستی و بهمه زندانان، وئهو له سهر ئه نجامدانی هه موو کاریک تواناداره).

نه وه ی ئهم زیکره ده جار بلّیت له روژیکدا؛ ئهوا پاداشتی وه کو پاداشتی ئه وه کهسه ایه که ده کوئیه ئازاد ده کات له نه وه کانی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم -علیهما الصلاة والسلام-، و به تاییهت باسی نه وه کانی ئیسماعیلی کرد -علیه السلام- چونکه ریزدارترین.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. فهزل و مه زنی ئهم زیکره که به تاکدانانی الله ی تیدایه: له ئولوهیه تیدا -خودایه تی و په رستراوئیتیدا-، وله مولک وخواه ندریتی، وله هه مد و ستایشکردن، وله توانا وده سه لاتی په های.
۲. هه رکه سیک ئهم زیکره بلّیت بهم بره جا به دوا ی یه ک بیت یان به جیا؛ ئهوا پاداشته که ی ده سته کهوئیت.

(۵۵۱۷)

(۳۵۱) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:

«كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ

اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(۳۵۱) - له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوا ی لیبت- که پیغمبر ی خودا ﷺ ده فره موئیت: «دوو وشه هه یه خو شه ویسن لای الله وئاسانن له سهر زمان وقورسن له سهر ته رازوی چاکه کاری: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ

وَيَحْمَدُهُ) واته: (وپاک وپیگه‌ری بۆ خودای مه‌زن، پاک وپیگه‌ری بۆ خودا و سوپاس بۆ ئه‌و)». [صه‌حیحه] - [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیگردنه‌وه:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی دوو وشه‌مان بۆ ده‌کات که مروّف به‌بی هیچ ناره‌حه‌تی‌ه که ده‌لیت له‌هه‌موو حاله‌تیکدا، وپاداشتیان گه‌لێک مه‌زنه له ته‌رازوودا، و په‌روه‌ردگاری میهره‌بان -تبارک و تعالی- ئه‌م دوو وشه‌ی زۆر خو‌شده‌وێت:

(سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ) واته: (وپاک وپیگه‌ری بۆ خودای مه‌زن، پاک وپیگه‌ری بۆ خودا و سوپاس بۆ ئه‌و)، ئه‌م زیکره وه‌سفکردنی خوای گه‌وره‌ی تێدایه به‌کاملبوون و مه‌زنی، وه‌روه‌ها به‌پاکدانانی له‌هه‌موو که‌موکورتیه‌ک -سبحانه و تعالی-.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

1. مه‌زنیترین زیکر ئه‌وه‌یه به‌پاکدانانی خودا و ستایشکردنی ئه‌وازته‌ی تێدا بێت.
2. پروونکردنه‌وه‌ی فراوانی ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره به‌بهنده‌کانی، پاداشتیکی زۆر ده‌داته‌وه له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی که‌م.

(٥٥٠٧)

(٣٥٢) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةً، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَيْدِ الْبَحْرِ».

[صحیح] - [متفق علیه]

(٣٥٢) - له ئه‌بی هوره‌یره‌وه‌-ره‌زای خوای لیبیت- که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموێت: «ئه‌وه‌ی بلیت: (سبحان الله و بحمده) ٨ سه‌د جار له‌ روژیکدا؛ ئه‌وا گوناها‌هه‌کانی ده‌وه‌ریت (ده‌س‌دریته‌وه) ئه‌گه‌ر وه‌کو که‌فی سه‌ر ده‌ریاش بن (له‌ زۆریدا)».

٨(واته: پاک وپیگه‌ری بۆ خودا وحه‌مد و سوپاس بۆ ئه‌و). [صه‌حیحه]

- [بوخاری و موسلیم هاوران له‌سه‌ری]

شیکردنه وه:

پیغمه مبه‌ر ﷺ باسی ئەوه‌مان بۆ ده‌کات هه‌رکه‌سیک له‌روژنیکدا سه‌د جار بلیت: (سبحان الله و بجمده) ۸؛ ئەوا گوناها کانی ده‌وه‌ریت (ده‌سپدرتیه‌وه)، ئە گه‌رچیش زۆر بن وه‌کو ئەو که‌فه زۆره‌ی که‌ له‌کاتی شه‌پۆل وهاژی ده‌ریا؛ سه‌ر ده‌ریا ده‌که‌ویت. ۸(واته: پاک و بیگه‌ری بۆ خودا وحه‌مد و سوپاس بۆ ئەو).

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ئەم پاداشته بۆ که‌سیکه‌ له‌ روژنیکدا ئەم زیکره‌ بکات به‌ئهم بره‌؛ ئە گه‌ر له‌ دوای یه‌ک یان به‌جیا جیا بیت.
۲. ته‌سبیح کردن -ووتنی: سبحان الله- : داننا به‌ پاک و بیگه‌ردی خوای گه‌وره‌ وه‌ه‌موو که‌موکورتی وعه‌ییپک دووره‌ له‌ ئەو زاته، وحه‌مد کردن -ووتنی: الحمد لله- : ستایشکردنی الله یه‌ به‌ کامڵبوون له‌ گه‌ل خۆشه‌ویستی و به‌مه‌زندانی.
۳. لیخۆشبوونی گوناها کان له‌فه‌رمووده‌که‌دا؛ مه‌به‌ست لێ لیخۆشبوونه‌ له‌ گوناها بچووکه‌کان، به‌لام گوناها گه‌وره‌کان ده‌بیت ته‌وبه‌کردنی له‌ گه‌لدا بیت به‌مه‌رجه‌کانیه‌وه‌.

(۵۵۱۶)

(۳۵۳) - عن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الظُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُرُ، فَيَايُ نَفْسُهُ فَمُعِثُهَا أَوْ مُبِئُهَا».

[صحیح] - [رواه مسلم]

(۳۵۳) - له‌ ئەبی مالیکی ئەشه‌ره‌یه‌وه‌ -ره‌زای خوای لیبیت- که‌ پیغمه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «ده‌ستنوێزگرتن نیوه‌ی ئیمان، و (ووتنی) -الحمد لله- ته‌رازووه‌کان پڕ ده‌کات، و (ووتنی) -سبحان الله- نێوان ئاسمانه‌کان وزه‌وی پڕ ده‌کات، و نوێزکردن نور و روشناییه‌، و خێرکردن به‌لگه‌یه‌، و ئارامگرتن رووناکیه‌، و قورئان به‌لگه‌یه‌ بۆت یان له‌ دژت، هه‌موو خه‌لکی به‌یانی به‌سه‌ردا دیت:

نهفسى خوى دهفروشىت؛ يان ررگارى دهکات (له دوزهخ) يان تيا دهجيت
(بههوى چوونه دوزهخ)». [صهحيه] - [موسليم گنراويه تيه وه]

شىكر دئه وه:

پيغمهبر ﷺ باسى ئه وه مان بو دهکات كه پاكبوونه وهى دهره كى - ئاشكرا - برىتیه له دهستنويزگرتن وخوشوردن وئه مېش مه رجه بو قبولبوونى نويز.

كاتيك دهفه رمويت: (- الحمد لله - ته رازووى چاكه كان پر دهكات)؛ ئهم زيكه ستايشكردنى خواى گه وريه به سيفاته كانى كاملبوونى له گه ل ئه وه پرى خوشويستنى و به مه زندانانى، ووتنى - سبحان الله - دانپيدانانه به وهى خواى گه وره به ريئه له هه موو كه موكورتي وعه ينيك وپاك وپروژه، ئهم زيكه له رۆژى قيامه تدا ده كيشريت بۆيه ته رازووى كرده وه كان پر دهكات.

وكاتيك دهفه رمويت: (- سبحان الله والحمد لله -)؛ ئه مه به پاكدانانى خواى گه وريه له هه موو كه موكورتيه ك و وه سفكردينه تي به كه مال وته واوى به و شيوه يه ي شياوى شكوداريه تي؛ له گه ل خوشويستنى و به گه وره دانانى كه هيندهى نيوان ئاسمانه كان وزه وى پر ده كاته وه.

و(نويز رۆشنايه) بو بهنده له دلى، ورووى، وله گۆره كهيدا وله رۆژى قيامه ت. و(خيزكردن به لگه يه)؛ به لگه يه له سه ر راستگويى باوه رى ئيماندار، وجياى ده كاته وه له مونا فيق كه خير ناكات چونكه باوه رى به پيمان پيدان نيه له سه رى. و(ئارامگرتن رۆشنايه)؛ برىتیه له به ندىكردنى نه فس له تورپى ونا په زايى دهر برين وهه روه ها گه رمى له گه لدايه، وه كو رۆشنايى خور؛ چونكه سه خته بۆيه پيويستى به جيهاد كرنى نه فس هه يه وهه روه ها به ندىكردنى نه فس له وهى حه زى پي هه يه، بۆيه ئيماندار به رده وام رۆشندار وهيدا يه تدا وه له سه ر ريگى راست به رده واهه. وئه مه ئارامگرتنه له سه ر گوپرايه لى الله، و دووركه و تنه وه له سه ريچيكردنى فه رمانه كانى، وهه روه ها ئارامگرتنه له سه ر نا په حه تيه كان وجۆره كانى ناخوشى له دونيادا. و(قورئان به لگه يه بو ت)؛ ئه مېش به خويندى وكرده وه پيكردى، يان (به لگه يه له دژت)؛ ئه مېش به دووركه و تنه وه له خويندى يان كرده وه پيكردى.

پاشان پيغمهبر ﷺ باسى ئه وه دهكات كه هه موو خه لكى هه ولده دن و بلا و ده بنه وه وهه لده ستن له خه وه كانيان و ده رده چن له ماله كانيان بو كردنى كارى

حیاواز، تییاندایه گوپرایه لی خوی گه ورهیه بویه نه فسی خوی دهر باز ده کات له چوونه دوزخ، و تییاندایه لاده دات له مه و تووشی گونا و تاوانه کان ده بیت بویه خوی تووشی تیاجوون ده کات به چوونه دوزخ.

له سووده کانی فهرمووده که:

۱. گرنگی پاکبوونه وه ؛ و دوو جوړه:
 ۱/ دهر کی (به ناشکرا - له نه دنامه کان-) ئه مېش وه کو ده ستونځو گرتن و خوشوړدن.
 ۲/ ناوه کی و ناخی (به نه پنی - له دل و ویرکړنه وه و مه به ست-) ئه مېش وه کو ته وحید - یه ک خوا په رستی - و ئیمان و کرده وی چاک.
۲. گرنگی پارېځاری کردن له نه نجامدانی نوځه کان چونکه نوځو کردن نور وړو شناییه بو به نده له دنیا و قیامه تدا.
۳. خیر کردن به لگه یه له سهر راستگو یی ئیمان.
۴. گرنگی کرده وه کردن به رینماییه کانی قورئان و به راستدانانی بوئه وه ی قورئان به لگه بیت بو ت نه ک به لگه بیت له دژت.
۵. نه فسی نه گهر سهر قالی نه که یت به په رستن و گوپرایه لی خوی گه وره ئه و سهر قالت ده کات به تاوان و گونا ه کردن.
۶. هه موو مروفتیک ده بیت کرده وه بکات؛ یان ئه وه تا خوی دهر باز ده کات به گوپرایه لی خوی گه وره، یان خوی ده فیه و تینیت به سهر پیچیه کان.
۷. ئارامگرتن پیو یستی به دان به خو دا گرتن و داوا کردنی پاداشت هه یه و هه روه ها نارحه تی تیدایه.

(۶۵۰۰۴)

(۳۵۴) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۵۴) - له ئه بی هوره یرو هه که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فهرمویت: «ئه گهر بلیم: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر) ۸؛ ئه و خو شه ویستره له لام

له ئه وهی خۆری به سه ردا هه ئه اتوو (مه به ستی دونیایه)». ^۸ [سبحان الله] واتا: الله پاک وێ گهرده وهه موو که موکورتی وعه یبێک له ئه و زاته دووره، (الحمد لله) واتا: وسوپاس وحمد بۆ الله، (لا اله الا الله) واتا: هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراست جگه له الله، (الله اکبر) واتا: الله له هه موو شتیکی کهوره تره. [مه حیحه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبه ر ﷺ باسی ئه وه مان بۆ ده کات که یادی خوای گه وره - سبحانه وتعالی - به م وشه مه زانه خێرتره له دنیا وئه وه ی تێدا یه، ئه م وشانه ییش: (سبحان الله) واتا: الله پاک وێ گهرده وهه موو عه یب وکه موکورتیه ک له ئه و زاته دووره.

(الحمد لله) واتا: سوپاس وستایشکردنی الله به سیفه ته کانی کاملبوون له گه ل خوشیستی و به مه زندانی.

(لا اله الا الله) واتا: هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله.

(الله اکبر) واتا: الله له هه موو شتیکی کهوره تره وشکو دارتره.

له سووده کانی فه رمووده که:

۱. ئامۆزگاری بۆ یادکردنی خوای گه وره، وخۆشه ویستره له لای پێغه مبه ری خودا ﷺ له وهی خۆری به سه ردا هه ئه اتوو (مه به ست دونیایه).

۲. ئامۆزگاری بۆ زۆر یادکردنی خوای گه وره، چونکه فه زل وپاداشتی زۆری له سه ره.

۳. شتومه ک ومالی دنیا شتیکی که مه، وشه هوته وئاره زوووه کانی ناوی تیا ده چیت ونامینیت.

(٦٢١١)

(۳۵۵) - عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ». [حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(۳۵۵) - له جابره وه - په زای خوی لښت - ده لیت گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ ده یفه رموو: «بأشترین زیکر و یاد کردن بریتیه له (لا اله الا الله) ۸، و بأشترین نزا بریتیه له (الحمد لله) ۸۸»، ۸ - لا اله الا الله - واته: هیچ په ستر او ټک شایسته ی په رستن نییه به هق و راست جگه له الله، ۸۸ - (الحمد لله - واتا: حمد و سوپاس بو خوی گه وړه). [حه سنه] - [تیرمزی ونه سائی (له - الکبری) وئیبن ماجه - گپړاویانه ته وه]

شیکردنه وه:

پیغه مبهري ﷺ باسی ئه وه مان بو ده کات که بأشترین زیکر بریتیه له (لا اله الا الله)، و مانا که ی: هیچ په ستر او ټک شایسته ی په رستن نییه به هق و راست جگه له الله، و بأشترین نزا بریتیه له (الحمد لله)؛ ئه میښ دانپېدانانه له سهر ئه وه ی به خشهری نیعمه ته کان خوی گه وړه یه - سبحانه و تعالی -، و ته نها ئه و شایسته ی وه سف و ستایشی ته واو و جوانه.

له سوو ده کانی فه رموو ده که:

۱. هاندان بو زور یادی خوی گه وړه به وشه ی ته و حید، و نزا کردن به حمد و ستایش کردن.

(۳۵۶)

(۳۵۶) - عن خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ السُّلَمِيَّةِ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْجُلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۵۶) - له خه وله ی کچی ه کیمی سوله میه وه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خودا بوو ﷺ که ده یفه رموو: «هه رکه سیک چوو ه شوینیک،

وبَيَّت: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛^٨ ئەوا هیچ شتیك زیانی پێناگهیه نیت ههتا لهو شوینیه دهرده چیت». ^٨(واته: پهنا به وشه کامله کانی خوای گهوره دهگرم [قورئان] له شهڕ وزیانی ئەوهی دروستیکردوه). [سه حیه] - [موسلیم گێراویه تیه وه]

شیکردنه وه:

پێغه مبهڕ ﷺ رێنموینی ئومه ته که ی ده کات بۆ پشت بهستن و پهنا وهانا بردن ته نها بۆ ئەو زاته ی که هه موو سوو دیک به دهستی ئەوه، وهه موو نار هه تی و ترسیک ته نها ئەو ده توانیت دووری به خاته وه له مڕۆف ئەگه ر به چیت بۆ شوینیک، ئینجا له کاتی گه شتکردن یان سه یران یان شتی تر بیت؛ ئەمیش به وهی داوای په ناگرتن له الله بکات به وشه کانی الله -قورئان- له فه زل و به ره که ت و سوو دیان، که سه لامه ته له هه موو که موکو رتی وعه یبیک، له شه ڕی هه موو خو لقی نراو یک که شه ڕ وزیانی هه یه، بۆیه به رده وام لهو شوینیه یی ترس و ئارام ده بیت له هه موو شتیکی زیان لێده ر.

له سووده کانی فه رمووده که:

١. په ناگرتن به خوای گهوره په رستنه، وده بیت به خوای گهوره و ناو و سیفه ته کانی بیت.
٢. په ناگرتن (استعاذه) به قسه ی خوای گهوره -قورئان-؛ رینگه پیدراوه، چونکه سیفه تیکه له سیفه ته کانی الله -سبحانه و تعالی-، به پێچه وانه وه په ناگرتن به هه ر خو لقی نراو یک شیرکه.
٣. فه زل و به ره که تی ئەم نزایه.
٤. خو پاراستن به زیکره کان هۆکاره بۆ پاراستنی به نده له شه ڕ وزیانه کان.
٥. په ناگرتن به جگه له خوای گهوره له جنۆکه و ساحیر و ده جاله کان؛ هه مووی پوچه له و شیرکه.
٦. هه رکه سیک به چیت بۆ شوینیک یان تیدا بمینیته وه له سه فه ردا؛ رینگه پیدراوه ئەم نزایه به خوینیت.

(۳۵۷) - عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(۳۵۷) - له ئه‌بی حومه‌بد وله ئه‌بی ئوسه‌یده‌وه که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووت: «ئه‌گه‌ر یه‌ کێکتان چوو‌ه نێو مژگه‌وته‌وه، با بڵیت: (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ)»، وئه‌گه‌ر ده‌رچوو - له مژگه‌وت - با بڵیت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)». ^۸ (واته: خوایه ده‌رگای په‌حمه‌ت له‌سه‌رم بکه‌یته‌وه)، ^{۸۸} (خوایه داوای فه‌زلی خۆت لێده‌که‌م). [مه‌حیحه] - [موسلیم گێڕاویه‌تی‌وه‌]

شیکردنه‌وه:

پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێموینی ئومه‌ته‌که‌ی کردوو‌ه بۆ ووتنی ئه‌و نزا‌بان‌ه‌ی که پێویسته‌ بووترین له‌ کاتی ویستی چوونه‌ نێو مژگه‌وت و ده‌رچوون لی، نزای چوونه‌ نێو مژگه‌وت ؛ به‌م شیویه‌: (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) واته: (خوایه ده‌رگای په‌حمه‌ت له‌سه‌رم بکه‌ره‌وه)؛ داوا له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌کات ئه‌نجامدانی ئه‌و شتانه‌ی بۆ ئاسان بکات؛ که ده‌بنه‌ هۆی په‌روه‌ردگاری په‌حمی پێبکات.

ئه‌گه‌ر بیه‌وێت له‌ مژگه‌وت ده‌ربجێت پێویسته‌ ئه‌م نزا‌یه بڵیت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) واته: (خوایه داوای فه‌زلی خۆت لێده‌که‌م)؛ داوای فه‌زل و چاکه‌ی زیاتر ورزقی هه‌ڵال له‌ په‌روه‌ردگاری ده‌کات.

له سووده‌کانی فه‌رمووده‌که:

۱. ووتنی ئه‌م نزا‌یه له‌ کاتی چوونه‌ نێو مژگه‌وت و ده‌رچوون لی ؛ سونه‌ته.
۲. په‌حمه‌تی باسکرد له‌ کاتی چوونه‌ ژووره‌وه؛ چونکه ئه‌وه‌ی ده‌چێته‌ ژووره‌وه سه‌رقاله به‌و کرده‌وانه‌ی له‌ خوای گه‌وره‌ و به‌هه‌شت نزیکي ده‌که‌نه‌وه، بۆیه گونجاوه‌ باسی په‌حمه‌ت بکری‌ت. و فه‌زلی باسکرد له‌ کاتی ده‌رچوون ؛ چونکه ده‌ره‌وه‌ی مژگه‌وت شوپێی داواکردنی فه‌زلی خودایه‌ له‌ رزق و بژێوی، بۆیه گونجاوه‌ باسی فه‌زل بکری‌ت.

۳. ئەم زىكرانه دەئیت کاتیک دەیهوئیت بچیتە نیو مرگەوت، وکاتیک دەیهوئیت لێی دەریچیت.

(٦٥٠٩٢)

(٣٥٨) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَيِّتَ لَكُمْ، وَلَا عَشاءَ، وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَيِّتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَيِّتَ وَالْعَشاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(٣٥٨) - له جابری کوری عبداللەو - رهزای خوایان لیبیت - دەئیت: گویم له پیغمهبر ﷺ بوو که دهیفرموو: «ئەگەر پیاو بچیتە مالهوه، وناوی خودا بهیئیت له کاتی چوونه ژوورهوهی وله کاتی خواردنی، ئەوا شەیتان دەئیت (به هاوریکانی): ئیمرو هێچ شوئینیکی خەوتن وهیج خواردنیکتان بو نییه، وئەگەر بچیتە ژوورهوه وناوی خودا نههئیت، شەیتان (پێیان) دەئیت: شوئنی خەوتن وخواردنتان بو ههیه». [صهحیحه] - [موسلم گێراویهتیوه]

شیکردنهوه:

پیغمهبر ﷺ فهزمانیکردوو به یادکردنی خوای گهوره له کاتی ویستی چوونه نیو مال، وپیش خواردن، ئەگەر یادی خوای گهوره بکات به ووتی: (بسم الله) ؛ له کاتی چوونه نیو مال و له کاتی دهستپیکردنی خواردن، شەیتان به هاوریکانی دهئیت: ئیمرو هێچ شوئینیکی خەوتن وهیج خواردنیکتان بو نییه لهم ماله‌دا، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی خو‌ی پاراستوو له شەیتان به یادی خوای گه‌وره -سبحانه وتعالی-.

به‌لام ئەگەر پیاو یادی خوای گه‌وره نه‌کات له کاتی چوونه نیو مال و له کاتی خواردن، شەیتان به هاوریکانی دهئیت: شوئنی خەوتن وخواردنتان بو ههیه لهم ماله‌دا.

له سووده کانی فەرمووده که:

۱. سونه ته -موسسه حه به- مروّف زیکر ویادی خواى گه وره بکات له کاتی هاتنه وه بۆ مال و له کاتی دهستکردن به خواردن، چونکه شهیتان له ماله کاندای ده مینیتته وه، و خواردنی خیزانه که ده خوات ؛ ئه گهر ناوی خودا نه هیئن.
۲. شهیتان چاودیڤری نه وه ی ئاده م ده کات له کرده وه وهه لسوکه وت وهه موو شتیکیڤدا، ئه گهر مروّف بۆ ئاگا بیّت ئه وا ئه مه به هه ل ده زانیّت ومه به سته که ی جیبه جی ده کات.
۳. یادکردنی خواى گه وره شهیتان دوور ده خاته وه.
۴. هه موو شهیتانیک شوینکه وته ودوستی هه یه؛ موژده وهرده گرن به قسه کانی وشوینی فەرمانه کانی ده که ون.

(۳۰۳۷)

تایبینی:

بۆ کۆپی کردنی (لهبه رگرتنه وهی) دهقه نووسراوه کان له فهرمووده کان و شیکردنه وه کان و سووده کان به شیوهی ئەلیکترۆنی، دهتوانیت سهردانی ناوێشانى فهرمووده که بکهیت له مائهیری (موسوعة الأحاديث النبوية)، بهم ههنگاوهی لای خوارهوه:

۱. مائهیره که بکهروه به زمانی کوردی:

<https://hadeethenc.com/ku/home>

۲. ژمارهی (کۆدی) ئەو فهرموودهیه بنووسه له کتێبه کهدا که دهتهوێت دهقه کانی کۆپی بکهیت، ههر فهرموودهیه ک و شیکردنه وه و سووده کانی؛ کۆدێک له خوارهوهیان نووسراوه؛ بهم شیوهیه:

۱. ئامۆزگاری بۆ یادکردنی خوای گهوره، وخۆشهویستهر له لای پیغه مبهیری خودا ﷺ له وهی خۆری به سهردا هه له تاه تووه (مه به ست دونیایه).
۲. ئامۆزگاری بۆ زۆر یادکردنی خوای گهوره، چونکه فهزل و یاداشتی زۆری له سه ره.
۳. شتومه ک و مائی دنیا شتیکی که مه، وشه هوهت و ئاره زوو ه کانی ناوی تیا ده چیت و نامینیت.

(٦٢١١)

بۆ نمونه دهتهوێت؛ دهقه کانی ئەم فهرموودهیه کۆپی بکهیت، بهم شیوهیهی لای خوارهوه لینکه که (به سته ره که) بنووسه، و بۆ ههر فهرموودهیه کی تر ته نه ا ژمارهی کۆدی فهرمووده که بگۆره.

<https://hadeethenc.com/ku/browse/hadith/٦٢١١>

پیرست

- پیشہ کی ۳
- کردہ وہ کان بہ پیئی نیہ تہ کان ومہ بہ ستہ کانہ، وہہرکہ سیک بہ پیئی نیہ تہ کہی پاداشت دہدری تہ وہ ۵
- تہ وہی کردہ وہیہ ک دابھینیت لہم ٹاینہی ٹیمہ کہ تیدا نہ بیت؛ تہوا تہو کردہ وہ رت دہ کری تہ وہ ۶
- ٹیسلا م بریتہی لہ وہی شاہیدی بدہیت بہ (لا إله إلا الله ومحمداً رسول الله)، ونویژ تہ نجام بدہیت وزہ کات بدہیت ورژووی رہمہ زان بگریٹ وحہ ج بکہیت بؤ مالی خودا تہ گہر توانیت ۸
- ٹیسلا م لہ سہر پینج پایہ بنیات نراوہ ۱۲
- مافی خوی گہورہ لہ سہر بہ ندہ کانی تہ وہیہ بیہ رستن و بہ ہیج شیوہیہ ک ہاوبہ شی بؤ بریار نہ دہن، ومافی بہ ندہ کان لہ سہر خوی گہورہ تہ وہیہ کہ سزای تہو کہ سہ نہ دات کہ بہ ہیج شیوہیہ ک ہاوبہ شی بؤ بریار نادات... ۱۴
- ہر بہ ندہیہ ک شاہیدی بدات بہ (لا إله إلا الله) و بہ (مُحَمَّدًا عَبْدُ وَرَسُولُهُ) بہ راستگوئیہ وہ لہ دلیہ وہ؛ تہوا خوی گہورہ دوزخ لہ سہر تہو کہ سہ حہرام دہ کات ۱۵
- ہہرکہ سیک بمریت و ہیج ہاوبہ شی بؤ خوی گہورہ بریار نہ دابیت؛ دہ چیتہ بہ ہہشتہ وہ، وہہرکہ سیک ہاوبہ شی بؤ خوی گہورہ بریار دابیت؛ دہ چیتہ دوزخہ وہ ۱۹
- ہہر کہ سیک بمریت لہ سہر پارانہ وہ لہ جگہ لہ خوی گہورہ تہوا دہ چیتہ دوزخہ وہ ۲۰
- تودہ جیت بؤ لای کہ سانیک لہ تہہلی کتیب (گاورہ کان) با یہ کہم شت کہ بانگہوازی بؤ دہ کہیت بریتی بیت لہ شاہیدی دان بہ (لا إله إلا الله ومحمد رسول الله) ۲۱
- بہختہ و ہرترین کہس بہ شہ فاعہ تی من لہ رژی قیامہ تدا تہ وہیہ کہ بلیت (لا إله إلا الله) بہ تہ وہ پری دلسوزی و ٹیخلاصی لہ دل ونہ فسیہ وہ ۲۳
- ٹایا جی تاوانیک گہورہ ترینہ لہ لای خوی گہورہ؟ فہرموی: ہاوبہ ش و ہاوتا بؤ خوی گہورہ بریار بدہیت لہ کاتیکدا تہو توئی دروست کردوہ ۲۶
- من لہ ہموو ہاوبہ ش دانانیک بی پتویستم ۲۷

هه موو ئومه ته كه م ده چنه به هه شته وه جگه لهو كه سهى سه رپنچى بكات
 ۲۸ ونه يه ویت.
 زياته رهوى مه كه ن له وه سفكردى من ههروه كو چۆن گا وره كان زياته ره وپيان
 ۲۹ كرد له وه سفكردى كورى مه ربه م (عيسا)
 هيچ كه سيك له ئيوه ئيماني ته واو و كامل نابيت؛ هه تا ئه و كاتهى من
 خوشه ويستر ده بم له لاي له مندا له كهى وباوكى وهه موو خه لكى ۳۱
 واز له پرسيا ركردن به يئن سه باره ت به ئه و شتانهى كه فه رمانم پينه كردوون
 يان نه هيم لى نه كردوون، ئه وهى بووه هوى تيا چوونى ئه وانهى پيش ئيوه زۆر
 پرسيا ركردن وناكو كيان بوو به رامبه ر پيغه مبه رانيان، ئه گه ر نه هيم ليكردن
 له سه ر شتيك ئه وا خو تاني لى به دوور بگرن، وئه گه ر فه رمانم پيكردن به
 كرده وه يه كه ئه وا ئه نجامى بدن به گو تره ي توانا تان ۳۲
 له منه وه بيگه نن ئه گه ر ئايه تي كيش بيت، وه به ني ئيسرا ئيله وه ريو ايه ت بكه ن
 وه يچى تيدا نيه، وئه وهى درۆ بكات به ناوى منه وه ئه وا با جيگايه ك بو خوى
 دا بنيت له ناو دۆزه خدا ۳۴
 سهيره، نزيكه له وهى پيا وىك فه رمو وده يه كى منى پي بگات له كا تيكا له سه ر
 پا خه ره كهى با لى دا وه ته وه وده ئيت: له نيو ان ئيمه وئيوه كنيتى خودايه ۳۵
 نه فره ت وله عنه تى خواى گه و ره له سه ر جوله كه وگا و ره كان، گو رى
 پيغه مبه ره كانيان كرد به مرگه وت ۳۷
 خودايه گو ره كه م نه كر يت به بتيك ۳۸
 من به رانه تى خۆم ده كه م لاي خواى بالا ده ست كه كه سيك بكه م به خه ليلي
 خۆم ۴۲
 ئايا ره وانه ت بكه م له سه ر ئه و رينما يانهى كه پيغه مبه ر ﷺ منى له سه ر ره وانه
 كرد؟ هه ر به يكه ري ك يان وينه يه كت بينى بيشكي نه وتيكي بده ۴۴
 له ئيمه نيه: ئه و كه سهى با وه رى هه بنيت به شوميه تى له شتيكا يان دا وا
 بكات به بشكنينى شوميه تى له شتيكا، وئه و كه سهى فال بگري ته وه يان دا وا
 بكات فالى بو بگري ته وه ۴۶
 نه خو شى به وي ستى خو ي نا گوا زري ته وه، وشوميه تى نيه ۴۸
 په روهر دگا ر- فه رمو ويه تى: به ياني ها ت به سه ر به نده كانمدا؛» هه نديكيان
 ئيمان يان به من هينا، وهه نديكيان بي با وه ر بوون به من ۴۹

ئەو ەى تەمىمەيەك^۸ ھەلبواسىت؛ ئەوا شىرك وھاوبەشى بۆ خىواى گەورە
 بىر ياردەو ۵۱
 روقىەكان و تەمىمەكان و تىوہلەكان شىركن ۵۳
 ھەركەسىك بىروات بۆ لای فالگرەوہەك وىرسىارى شتىكى لىبكات ئەوا چل رۆژ
 نوژى قبول ناكىت ۵۵
 ئەو ەى سوئند بە جگە لە خىواى گەورە بخوات ئەوا كوفر يان شىركى كردووە ۵۶ ...
 ئەو ەى سوئند بە سپاردە بخوات؛ ئەوا لە ئىمە نىيە ۵۷
 من واللہ بە وىستى خىواى گەورە، سوئند بخۆم لە سەر شتىك، كە بىبنم جگە
 لەوہ باشتەر؛ ئەوا ئەوہيان كە باشتەر جىيەجىي دەكەم، وكە فارەتى سوئندەكەم
 دەدەم ۵۸
 مەلئىن: خىواى گەورە بىھوئىت وفلان كەس بىھوئىت، بەلكو بلىن: خىواى گەورە
 بىھوئىت پاشان فلان كەس بىھوئىت ۵۹
 ئەو شتەى (تاوانەى) كەزۆر لەسەرتان دەترسم بىكە ن؛ شىركى بچووكة،
 ووتيان: شىركى بچووك چىيە، ئەى پىغەمبەرى خودا؟ فەرموى: رىا ۶۱
 ئەگەر ھەركەسىك تۆمەتى تاوان (فاسقىتى) يان كوفر بۆ ھەركەسىكى تر
 ھەلبواسىت، ئەگەر ھاوہلەكەى بەو شىوہىيە نەبىت؛ ئەوا تۆمەتەكە بۆ دژى
 خۆى دەگەرتتەوہ ۶۲
 دوو شت ھەبە نىشانەى كوفرن لە ھەركەسىكدە ئەگەر ئەنجاميان بدات
 تانەدان لە رەچەلەك، ھاوار وشىوہن كردن لەسەر مردوو ۶۳
 فرىشتەكان ناچنە مائىكەوہ مائىكەوہ ئەگەر سەگ يان وئىنەى تىدا بىت ۶۵ ...
 فرىشتەكان ھاوہلى كۆمەلىك نابن ئەگەر سەگ يان زەنگيان تىدا بىت ۶۸
 شەيتان دىت بۆ لای يەكىكتان دەلئىت: كى ئەو شتەى دروستكردووە، كى ئەو
 شتەى دروستكردووە، ھەتاوہكو دەلئىت: كى پەرورەدگارنى دروستكردووە؟
 ئەگەر گەيشت بەمە با پەنا بە خىواى گەورە بكريت و واز بھىنئىت ۶۹
 ئەو ەى دژايەتى دۆستىكى من بكات؛ ئەوا من جەنگى لە دژ رادەگەيەنم
 وبەندەكەم بە ھىچ شتىك لە من نزىك نابىتەوہ كە خۆشەويست بىت لە لام
 ؛ ھىندەى نزىكبوونەو ەى لىم بە ئەنجامدانى ئەو شتانەى لەسەرى فەرمز
 كردووە ۷۰
 تەقواى خىواى گەورە بكەن، وگوئرايەلى كارىبەدەستى موسولمانان بن
 وفەرمانەكان جىيەجى بكەن، وئەگەرچىش بەندەيەكى حەبەشى بىت ۷۳

ههركهسيك له گوڤرايه لي دهريچيت، وخو ي جيا بكا ته وه له كومه لي مسولمانان
 وبمريت، نهوا مردنه كه ي مردنكي جا هيله ته ٧٥
 ههركه بهنده يه ك كه خوي گه وره بيكا ته دهسه لاتدار به سهر كومه ليكه وه
 وبمريت له روژيكا كه فيلي كرديت له ژير دهسته كاني؛ نهوا خوي گه وره
 بههشت له سهر نهو كهسه حه رام دهكات ٧٧
 كاريه دهستانيك (دين)؛ رازي دهبن له ههنديك له كرده وه كانيان وههنديك
 له كرده وه كانيان رت دهكه نه وه ٧٨
 له دووي وهفاتم كومه ليك روداو ديته پيش و ونا رحه تي وستهم بلاو
 دهبيته وه وشتانيك پروده دات كه لاتان خراپه وبه سهند كراو نيه ٧٩
 هه مووتان سه ربه رشتيار وبه رپسيارن، وهه ريه كيكتان به رپسياره به رامبه ر
 ژير دهسته كه ي ٨١
 نه ي خودايه، ههركه سيك كرايه كاريه دهسته و فه رمانه وا له سهر
 كاروباره كاني ئومه ته كه م، وكاري له سهر يان قورس كرد؛ نهوا تويش كاري له سهر
 قورس بكه ٨٢
 نايين ئاموژگاريه ٨٣
 نه گهر نه وانته بيني كه شويني - نهو ئايه تانه دهكه ون- كه روون نين - له
 قورئاندا-، نه وانته كه خوي گه وره ناوياني هيناوه (كه لا يانداوه له ههق
 وراستي)؛ بويه ئاگدار بن لتيان ٨٦
 ههركه سيك له ئيوه ههركه خراپه يه كي بيني؛ نهوا با به دهستي بيگوريت ٨٩
 نمونه ي نهو كهسه ي كه سنوره كاني خوي گه وره تيپه ر ناكات، و نهو كهسه ي
 كه تاوانه كان دهكات، وهكو كه سانيك وان كه تيروپشك دهكه ن له سهر
 كه شتيه ك ٩١
 نهوه ي بانگه شه بكات بو هيدا يه ت وچا كه كاريه ك، نهوا پاداشتي وهكو
 پاداشتي نهوانه وايه كه شويني دهكه ون- كرده وي پ دهكه ن-، و نه مه يش هيچ
 له پاداشتي نهوان كه م ناكاته وه ٩٣
 پاداشتي كه سي ريني شانده ر بو كاري خير وهكو پاداشتي كه سي نه نجامده ري
 كاره خيره كه وايه ٩٤
 والله نه گهر خوي گه وره به هو ي تووه هيدا يه تي يه ك كه س بدات با شتره بو
 تو له وشتره سووره كان ٩٦

ھەركەسىك خۇي بە خەلكانىك و گەلانىك بچونىت؛ ئەوا بە يەككىك لە
 ئەوان دادەنرىت..... ۹۸
 مروۇف لە سەر ئايى ھاورىكەيەتى؛ بۇيە با ھەريەكىكتان سەير بكات وبزانىت ھاورىيەتى
 كى دەكات..... ۹۹
 ئەم ئايىنە دەگاتە ھەرشونىكىك كە شەو ورۇزى پىنگات، وخواى گەورە ئەم ئايىنە
 دەگەيەنىت بە ھەموو شونىكىكى نىشتەجىبوو و ھەموو شونىكىكى چۆل وىيابان، ھۆكارى
 شكۆداربوونى شكۆدارانە يان ھۆكارى سەرشۆربوونى سەرشۆرانە، شكۆدارىيەك كە
 خواى گەورە بەھۆى دەستگرتن بە ئىسلامەو دەيەخشىت، وسەرشۆرىيەك كە
 خواى گەورە بەھۆى كوفر ورەدانەوئى ئىسلامەو دەيسەپنىت..... ۱۰۱
 سونىد بە ئەوئى كە نەفسى موھەممەدى بە دەستە، ھىچ كەسىك نىيە لەم ئومەتە
 لە جولەكەيەك يان نەسرانىەك سەبارەت بە من بىسىت، پاشان بمرىت لە سەر
 باوهر نەھىتان بەو پەيامەى كە من پى تىردراوم؛ ئەوا لە ئەھلى دۆزەخە..... ۱۰۲
 ئەى خەلكىنە، وريا وئاگادارى زىادەپەوى وسنور تىپەراندن بن لە ئايندا
 ھۆكارى تىپاچوونى ئەوانەى پىش ئىوہ؛ زىادەپەوى كردن بوو لە ئايندا..... ۱۰۴
 توندەرەكان تىپاچوون..... ۱۰۵
 جولەكەكان؛ خواى گەورە تورەيە لىيان، وگاوپەرەكان گومران..... ۱۰۶
 خواى گەورە قەدەرى دروستكراوہكانى نووسىووە پىش ئەوئى ئاسمانەكان
 وزەوى دروست بكات بە بەنجا ھەزار سال..... ۱۰۷
 پىغەمبەرى خدا ﷺ بۇمانى گىرايەوہ لەكاتىكدا ئەو راستگۆيە و بەراستگۆ
 دانراوہ -لەگەياندى وەحىدا-، فەرموى: ھەر يەككىكتان لەكاتى دروستكردنى
 كۆدەكرىتەوہ لە سكى دايكىدا چل پۆز وشەو..... ۱۰۸
 بەھەشت نزيكتەرە لە يەككىك لە ئىوہ زياتر لە بەستەى نەعلەكانى ودۆزەخىش
 بە ھەمان شىوہ..... ۱۱۰
 دۆزەخ دەوردراوہ بە شەھوہ وئارەزووہكان، وبەھەشت دەوردراوہ بە
 نارەحتى وفاقىكرىدەنەوہكان..... ۱۱۱
 كاتىك خواى گەورە بەھەشت ودۆزەخى دروستكرد جبرىلى نارد..... ۱۱۲
 ئەو ئاگرەى بەكارى دىن بەشېكە لە ھەفتا بەشى ئاگرى دۆزەخ..... ۱۱۴
 خواى گەورە زەوى دەگرىت، وئاسمانەكان دەپىچىتەوہ بە -دەستى- راستى
 پاشان دەفەرموئىت: من پادشام، كوان پادشاكانى زەوى..... ۱۱۵

توندترین ئازاردان لەلای خۆی گەورە لە رۆژی قیامەتدا ؛ لەسەر ئەوانەیه کە خۆیان دەچوێن بە الله له خولقاندندا ١١٦

سوێند بە ئەوەی ئەفسی منی بە دەستە، نزیکە دابەزینی کۆری مەریەم لە نۆوانتان فەرمانزەواپەکی دادپەرورە، خاچ دەشکێنیت ١١٧

بَلَى: لا إله إلا الله، بە ھۆیەو شەھیدیت بۆ دە دەم لە رۆژی قیامەتدا ١١٨

کانیە کەم دووری مانگیکە لە رۆشتن، ئاوێکە سیپترە لە شێروبوێنە کە ی خۆشترە لە میسک ١٢٠

مردن دەھینریت لەسەر شێوەی بەرانیکی ١٢١

ئەگەر ئێوە تەوھە کولتان بە خۆی گەورە وەکو بۆیست بێت، ئەوا رزقتان دەدات ھەرورە کو چۆن رزقی باندەکان دەدات ١٢٣

دوو نەعمەت خەلکی تێیاندا دۆراون: لەش ساغی، وکاتی سەرقال نەبوون .. ١٢٤

ئەو کەسە بە سواری دەروات سەلام لە پیادە دەکات، وئەوێ پیادەییە سەلام لە دانیشتوو دەکات، وکەم سەلام لە زۆر دەکات ١٢٦

ئەو بەندەکانم، من ستەم لە سەر ئەفسی خۆم ھەرامکردوو، ولە نۆوان ئێوە شدا بە ھەر پام داناو، بۆیە ستەم لە یە کتری مەکن ١٢٨

خۆتان لە ستەمکردن بپارێزن، چونکە ستەمکردن تاریکییە لە رۆژی قیامەتدا وخۆتان لە رەزایی بپارێزن ١٣١

خۆی گەورە مۆلەت دەدات بە کەسی زالم وستەمکار؛ بەلام کە گرتی ئەوا بەری نادات وتۆلە ی لێدەسێنیتەو ١٣٢

خۆی گەورە چاکەکان و خراپەکانی نووسی پاشان ڕوونی کردووە ١٣٤

ھەرکەسێک پاش ئیسلامەتی (پاش مسوڵمان بوونی) چاکەکاری ئەنجامدات؛ ئەوا بەرپرسیار نابێت لەو کردەوانە ی لە جاھیلیەتدا کردوویەتی، و ھەرکەسێک خراپەکاری بکات لە پاش ئیسلامەتی؛ ئەوا لێپرسینەوێ ی لێدەکرێت سەبارەت بە کردەوانەکانی پێشوو تر ودواتر ١٣٥

ئەوێ دەبێت و بانگەوازی بۆ دەکەیت باش وچاکە، ئەگەر پێمان بێت ئەوێ کردوومانە لێخۆشبوونی بۆ ھەییە ١٣٧

مسوڵمان بوویت لەگەڵ ھەموو ئەو کردەوانە چاکانە ی کە پێشوو تر ئەنجامتداو ١٣٨

خۆی گەورە دەفەر مۆیت: ئەو ئەوێ ئادەم، ھەتا تۆ لێم بپارێتەو وەرچا و تکام لێبکەیت من لێت خۆش دەبم وسەیری زۆری تاوانە کانت ناکەم ١٤٠

بهندهیه ک تاوانیکی کرد، ووتی :ئهی پهروهردگار له تاوانه کهم خوش به ... ۱۴۲
 هه رکه سیک گوناھیک بکات، پاشان هه ستیت وده ستنوژ بگریت، دواتر نوژ
 بکات، پاشان داوی لیخو شبوون له خوا ی گه وره بکات؛ ئهوا خوا ی گه وره لی
 خوش ده بیت ۱۴۴
 خوا ی گه وره دهستی راده خات به شهوان بو ئه وهی گوناھکاری رۆژ تهوبه بکه
 ودهستی را ده خات به رۆژ بو ئه وهی گوناھکاری شهو تهوبه بکه؛ هه تاوه کو خۆر
 له رۆژئاواوه هه ل دیت ۱۴۶
 پهروهردگاری بهرز وپه رۆزمان هه موو شهو یک له سییه کی کوتای شهودا داده به ژیته
 ئاسمانی دنیا ۱۴۷
 حه لال ئاشکرایه و حه رام ئاشکرایه ۱۴۸
 جوین به هاوه لانم مه دهن، ئه گه ر یه کیکتان به هیندهی ئو حود ئالتون
 به خشیت؛ ئهوا هیشتا ناگات به هیندهی خیر به خشینی چنگیک یان نیو
 چنگی ئهوان ۱۵۰
 ئه ی کو، هه ندیک وشهت فیر ده کهم، سنوره کانی شه ریه تی خودا بپاریزه؛
 ئهوا خودا ده تپاریزیت ۱۵۱
 بلی : ئیمانم به الله هینا پاشان پابه ندی رینگای راست به ۱۵۳
 نمونه ی ئیمانداران له په یونده ی و به زه یی و سوزیان به رام بهر یه کتر ؛ وه کو
 نمونه ی لاشه یه ک وان ۱۵۴
 ئه وهی به جوانی و ریکی ده ستنوژ بگریت؛ ئهوا هه موو گوناھه کان له لاشه یدا
 ده رده چن هه تاوه کو له ژیر نینۆکه کانه وه ده رده چن ۱۵۵
 ئاوی ده ریا ئاو یکی پا که و پا ککه ره وه یه ۱۵۶
 ئه گه ر ئاو به ئه ندازه ی دوو قوله بوو؛ ئهوا پیسی هه ل ناگریت ۱۵۷
 ئه گه ر چوونه سه رئاو کردن ؛ روو له قبیله مه کهن و پشی تیمه کهن، به لکو
 روو له رۆژه لات یان رۆژئاوا بکه ۱۵۹
 با هیچ یه کیکتان شه رمگه ی نه گریت به دهستی راستی له کاتی میز کردندا، وبا
 خۆی پاک نه کاته وه به دهستی راستی له کاتی سه رئاو کردندا، وبا هه ناسه نه دات
 له ناو په رداخی ئاو خواردنه وه یدا ۱۶۰
 هه رکه سیکنان له خه وه ستا وده ستنوژی گرت ئهوا با سی جار ئاو راداته
 نیو لوو و پاشان ده ری بکات، چونکه شه یتان به درێژی شهو له سه ر لوو و
 ده بیت ۱۶۱

پښه مبهري خودا ﷺ خوی ده شۆرد به ئاویک که به ئەندازهی صاعیک بښت
 هه تا له وهیه به ئەندازهی پښج مود بووایه، ههروهها به یه ک مود دهستنوژی
 ده گرت..... ۱۶۲
 خودا نوژی یه کیک له ئیوه قبول ناکات ئە گهر دهستنوژی شکا..... ۱۶۴
 پیاویک دهستنوژی گرت وبه هیندهی شوینی نینۆکیک له پښه کانی
 نه شۆردبوو، پښه مبهري ﷺ ئەم پیاوهی بیی، وپی فره موو: «بگهړیوه به ږیکی
 وجوانی دهستنوژ بگره..... ۱۶۵
 پښه مبهري ﷺ له کاتی هه موو نوژی کدا دهستنوژی ده گرت..... ۱۶۶
 پښه مبهري خودا ﷺ دهستنوژی گرت و(ئەندامه کانی دهستنوژ گرتی) یه ک
 جار شۆرد..... ۱۶۷
 پښه مبهري خودا ﷺ دهستنوژی گرت و(ئەندامه کانی دهستنوژ گرتی) دوو
 جار شۆرد..... ۱۶۸
 هه رکه سیک دهستنوژ بگریت بهم شیوهیهی که من دهستنوژم گرت، پاشان
 دوو ږکات نوژ بکات به ږی ئەوهی له گهل خویدا بدویت، ئەوا خوی گه وره
 گونا هه کانی پښووی خوش ده بښت..... ۱۶۹
 ئە گهر یه کیک له ئیوه دهستنوژی گرت؛ ئەوا با ئاو بکاته (هه لمژیتته) نږو
 لوتیه وه وپاشان ده ری بکات، وئە گهر به ردی به کارهینا بو خو پاککردنه وه؛ ئەوا
 با (ژماره ی به رده کان) تاک بښت..... ۱۷۲
 هه ردووکیان ئازار ده درین، و له سه ر تاوانی گه وره ئازار نادرین..... ۱۷۳
 پښه مبهري ﷺ کاتیک بچوایه بو ده ست به ئاو گه یاندن ده یووت: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ..... ۱۷۴
 پښه مبهري ﷺ ئە گهر له سه رئاو کردن ده رچووايه، ده یفه رموو: غفرانک ... ۱۷۵
 سیواک پاکه روهیه بو دم وهۆکاری رازی بوونی خوی گه وریه ۱۷۷
 پښه مبهري ﷺ ئە گهر شه و هه لښتایه؛ ئەوا سیواک ده کرد..... ۱۷۸
 ئە گهر قورس ونا ره حه ت نه بوایه له سه ر ئومه ته که م؛ ئەوا فره مانم پښان
 ده کرد به سیواک کردن له پښ هه موو نوژی کدا..... ۱۷۹
 مافه له سه ر هه موو مسو لمانیک جار یک خوی بشوات له هه موو حه وت
 ږوژن کدا؛ که سه ر ولا شه ی تیدا ده شوات..... ۱۸۰
 ښج شت له فیره ته وهیه..... ۱۸۱
 ته نها چو وکی -ئەندامی زاوړی- ده شۆریت، و ده ستنوژ ده گریت..... ۱۸۲

پنځه مبهري خودا ﷻ، ټه گهر بشوردايه به هوی له شگران بوونيه وه، سه رها دهسته کاني دهشورد پاشان دهستنويزی دهگرت وه کو شيوازی دهستنويزگرترن بو نويز، دواتر خوی دهشورد ۱۸۴

بهس بوو بۆت که به دهسته کانت ته نها ټه مه ټه نجام بدهيت، پاشان يه ک جار دهسته کاني دا به سهر زهويدا، دواتر ناو له پي چه پي مه سحرکد به سهر پشتي دهستی راستي، ههروه ها ديوي سهره وهی ههردوو دهسته کاني ورووی پي مهسح کرد ۱۸۵

وازيان ليښينه؛ چونکه من به دهستنويزه وه له پيم کردوون ۱۸۷

واز له نويزکردن به پنه به پي -ماوهی- ټهو رۆژانه ی تووشی سوړی مانگانه ده بوويت تتياندا، پاشان خوت بشو ونويز بکه ۱۸۸

ټه گهر يه کيکتان ههستی به شتيک کرد له سکيدا، تووشی گومان بوو ټايا هيچ شتيکی ليوه ده رچووه يان نا، ټهوا با له مرگه وت دهرنه چيت هه تاوه کو دهنگيک ده بيسيت يان بۆنيک ده کات ۱۹۰

ټه گهر سه گ له په رداخی يه کيک له ټيوه ټاوی خوارده وه، ټهوا با حهوت جار بيشوريت ۱۹۱

که بانگييز بليت: الله اکبر الله اکبر، ويه کيکتان بليت: اکبر الله اکبر ۱۹۳

هه رکه سيک کاتيک گوپي له بانگييز کاتيک گوپي له بانگييز ده بيت، بليت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا)، ټهوا خواي گه وره له تاوانه کاني خوش ده بيت ۱۹۷

هه رکه سيک کاتيک گوپي له بانگ ده بيت و بليت: (اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمدا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقاما محمودا الذي وعده)؛ ټهوا شه فاعه تي من بو ټهو که سه واجب ده بيت له رۆزي قيامه تدا ۱۹۸

ټايا گويت له بانگ ده بيت؟ ټه ویش ووتی: به لي ۲۰۴

ټه گهر روو باريک له پيش ده رگای يه کيک له ټيوه بيت، ورۆژانه پينج جار خوی تيډا بشوات، ټايا هيچ پيسيه ک له سهر لاشه ی ده مينيت ۲۰۵

چي کرده و هيه ک خوشه ويسترينه له لای الله؟ فهرمووی: نويز کردن له کاتي خوی ۲۰۶

هر مسولماننك كاتيك ساتي نوښږي فهرز ديت، به جواني وړيكي: دهستونوږ
 بگريټ وخشوعي هه بټ وړكوع ببات، ئهوا ئه مه ده بټه هوږ ليخوشبون له
 تاوانه كاني ٢٠٧
 پينج نوښه كه، و هه يني بو هه يني، و رهمه زان بو رهمه زان، هه موويان ده بنه
 هوږ سپينه وهږي تاوان وگوناهه كاني نيوانيان، ئه گهر هاتوو مروږي موسلمان
 خوږ به دوور گرت له تاوانه گه وره كان ٢٠٨
 فرمان به منداله كانتان بكن به نوښكردن له ته مه ني حهوت سائيدا، ولييان
 بدن له سهر نوښنه كردن له ته مه ني ده سائيدا، وجيگاكانيان جيا بكه نه وه ٢٠٩
 په روه ردگاري مه زن ده فهرمويت: نوښم له نيوان خوږ وبه بنده كه دم دابه شكردوه
 بو دوو بهش ٢١٠
 ئه و په پمانه ي (جياكاره وي) له نيوان ئيمه ي (مسولمان) و (كافردا) هه يه؛ نوښ
 كردنه ٢١٣
 بيگومان (ئهو سنووره ي وه ستاوه) له نيوان مروږ -و- كوفر وشيرك؛ وازه نيانه
 له نوښكردن ٢١٤
 ئه ي ببال، هه سته قامه ت بكه بو نوښ، خه مره ويتمان بكه به هوپه وه ٢١٤
 اللَّهُمَّ باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب ٢١٦
 پيغه مبه ر ﷺ هه ردوو ده سته كاني هه تاوه كو ئاسقي شانه كاني به رز ده كرده وه
 ئه گهر نوښږي دابه ستايه ٢١٨
 هه ركه سيك له نوښږا (له هه موو ركاتيكدا) سوره تي -الفتاحه- نه خوښيت؛ ئه وا
 نوښه كه ي دروست نيه ٢١٩
 پيغه مبه ر ﷺ هاته نيو مرگه وته وه، وله پاشان پياونك هاته نيو مرگه وته وه
 ونوښږي كرد، وپاشان هات وسه لامي له پيغه مبه ر ﷺ: كرد، پتي فهرموو
 بگه پيوه نوښه كه ئه نجام بده روه وه، چونكه تو نوښرت ئه نجام نه دا ٢٢٠
 له نيوتان من نزيك ترينم -له شيواري- ئه نجام داني نوښږي پيغه مبه رى خدا ﷻ
 ؛ ئه مه چوڼيه تي نوښكردني بوو هه تا دوني اي به جټه يشت ٢٢٢
 فرمانم پيكره وه كه له سهر حهوت ئيسك سوجه به رم ٢٢٤
 چ نزيه ك هيو وړه جا وايه كه وه لام بدرټه وه؟ فهرموو: نزاكردن له
 ناوه راستي كوټاي شهو، وله پاش نوښه فهرزه كان ٢٢٥
 ئيوه په روه ردگارتان ده بينن هه روه كو چوڼ ئه م مانگه ده بينن ٢٢٦

پښغه مبهري خودا ﷺ له دوو رځاتي سونه تي پيش نوښتي به يانيدا : ﴿قل يا أيها
 الكافرون -سوره تي الكافرون-﴾ و﴿قل هو الله أحد -سوره تي الإخلاص-﴾
 ده خويښد ۲۲۸
 څه وهی پاريزگاري له څه نجامدانی (نوښتي به يانی و نوښتي عه سر -به رده يی-) بکات؛
 څه و ده چي څه به هه شته وه ۲۲۹
 هه رځه سيک نوښتي به يانی بکات؛ څه و له ژير -پيمان و- پاراستنی خوی
 گه وره دايه ۲۳۰
 څه وهی واز له نوښتي عه سر به يښتیت؛ څه و کرده وه کانی پوچهل ده بيته وه ... ۲۳۱
 هه رځه سيک نوښتيکي له بيرجوو ؛ څه و با نوښته که څه نجامدات څه گهر بيري
 که و ته وه، وهيچ که فاره تيکي نيه مه گهر څه وه نه بيت ۲۳۲
 قورستين نوښت له سهر دوو رووه کان نوښتي عيشا و نوښتي به يانيه، جا څه گهر
 بيانزانيه څه و دوو نوښته چه نديک خير وفه زلي گه وره يان تيدايه ؛ هه ر به
 گاگولکي بوی ده هاتن ۲۳۳
 څه گهر پښغه مبهري خودا ﷺ پшти له رکوع بردن به رز بکر دايه ته وه، ده يووت:
 «(سمع الله لمن حمده، اللهم ربنا لك الحمد، ملء السموات وملء الأرض،
 وملء ما شئت من شيء بعد) ۲۳۴
 پښغه مبهري خودا ﷺ له به ينی دوو سوجه که دا ده يووت: (رب اغفر لي، رب
 اغفر لي) ۲۳۵
 پښغه مبهري ﷺ له نيوان دوو سوژده که دا ده يووت: اللهم اغفر لي، وارحمني
 وعافني، واهدني، وارزقني ۲۳۶
 څه گهر نوښتان کرد ؛ ريزه کانتان ريک بکه ن پاشان با يه کيکتان پيشنوښتيان بو
 بکات ۲۳۸
 پښغه مبهري ﷺ فزي ته شه هود (ته حيات) ي کردم هه روه کو چوڼ فزي
 سوره تيکي قورثانی ده کردم ۲۴۳
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ
 وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ ۲۴۶
 سوور به له سهر زور سوجه بردن بو خوی گه وره؛ چونکه تو هه ر
 سوجه يه ک به يت څه و څه و خوی گه وره پله يه ک به رزت ده کاته وه، و تاوانيکت
 له سهر لا ده دات ۲۴۷

نوڙ دروست نيه ؛ کاتيک خواردن ئاماده بئيت، يان کاتيک ته نگه تاو بئيت به
 يه کيک له پيسيه کان..... ٢٤٩
 ئه وه شهيتاننيکه پئي دهووترئيت خينزه ب، ئه گهر هه سست پي کرد په نا به خواي
 گه وره بگره لئي، وسئ جار تف بکه به لاي چه پتدا ٢٤٩
 ئه وه که سه ي خراپترين دزي ده کات ئه وه يه که له نوڙه که ي ده دزئيت ٢٥١
 ئايا ئه وه ي له پيش ئيمام سه ري به رز ده کاته وه ؛ ناترست له وه ي که خواي
 گه وره سه ري وه کو سه ري گوي درئز ليکات، يان شيوه ي وه کو شيوه ي
 گوډرئز ليکات ٢٥٢
 ئه گهر به کيکتان گوماني له نوڙه که ي هه بوو، نه زانئيت چه ند رکاتي ئه نجامداوه
 سي يان چوار؟ با گومانه که ي دوور بخاته وه وبنچينه ي نوڙه که ي له سه ر ئه وه
 دابمه زرئيت که لبي دنليايه، پاشان با دوو سوچه ببات پيش ئه وه ي سه لام
 بداته وه، ئه گهر پينج رکاتي ئه نجامدا بئيت؛ ئه وا نوڙه که ي به رکاتي جووت
 ده بئيت، وه گهر هه ر چوار رکاته که ي ئه نجامدا بئيت؛ ئه وا ئه مه سه رشورکردنه
 بو شه يتان ٢٥٣
 پيغه مبهري خودا ﷻ، پياويکي بيبي له پشت ريژيکه وه به ته نها نوڙ ده کات
 فه رماني پيکرد که نوڙه که ي دووباره بکاته وه ٢٥٥
 ئه وه پياويکه شه يتان ميزي کردووه ته نيو گوڙيه کاني ٢٥٦
 خيرترين رؤژ که خور تئيدا هه لها تئيت رؤژي هه نيه ٢٥٧
 ئه وه ي رؤژي جومعه خوي بشوات وه کو خوشوردن بو پاکبونه وه له
 له شگراني، پاشان له ماوه ي يه که م بچيت وه کو ئه وه وايه وشريکي کردبئته
 قورباني، وه وه ي له ماوه ي دووه مدا بچيت وه کو ئه وه وايه مانگايه کي کردبئته
 قورباني ٢٥٩
 اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ٢٦١
 پيغه مبهري ﷻ له پاش هه موو نوڙيک ئه م ته هليله ي دهووت ٢٦٢
 پيغه مبهري ﷻ له پاش هه موو نوڙيکي فهرز دهيووت ٢٦٥
 هه ر که سيک (ئايه تي) کورسي بخوئيت له پاش هه موو نوڙيکي فهرز؛ ئه وا هيچ
 شتيک ريگر نابئت له وه ي بچيته به هه شته وه جگه له مردن نه بئيت ٢٦٩
 ده رکاتم له به رکرد له پيغه مبهره وه ﷻ (له نوڙه سونه ته کان) ٢٧٠
 پيغه مبهري ﷻ هه رگيز وازي نه ده هئنا له ئه نجامداني چوار رکاتي سونه ت له پيش
 نوڙي نيوهرؤ و دوو رکاتي سونه ت له پيش نوڙي به ياني ٢٧١

ئەگەر يەككىكتان چووه نىو مژگەوتەوھ ؛ با دوو رىكات ئەنجامىدات پىش ئەوھى
 ۲۷۲ دابنىشىت
 ئەگەر بە ھاوړىكەت بلىيت :بىدەنگ بە لە رۆژى ھەينى لە كاتىكدا وتار خوښ
 ۲۷۳ وتار دەدات؛ ئەوا تۆ قسەيەكى پوچ وبەتالت وتووھ
 بە پىوھ نوښ بکە، ئەگەر ناتوانيت ئەوا بە دانىشتەوھ ئەنجامى بدە، خو ئەگەر
 ۲۷۴ ھەر ناتوانيت ئەوا بە پالکەوتنەوھ نوښ بکە
 نوښکردن لەم مژگەوتەي من خىرى زياتره لە ھەزار نوښکردن لەمژگەوتەکانى تر
 ۲۷۵ جگە لەمژگەوتى حەرام نەبىت
 ھەرکەسک مژگەوتىک لە پىناو خواى گەورە دروست بکات؛ ئەوا خواى
 ۲۷۶ گەورە (خانويەكى) بۆ دروست دەکات لە بەھەشتدا وەکو ئەوھ
 خىرکردن لە سامان کەم ناکاتوھ، وبەندە بە لىخوښوون لە خەلکى پەروەردگار
 ،شکودارتري دەکات، وئەوھى لەبەر الله سادە بىت ئەوا خواى گەورە بەرزى
 ۲۸۵ دەکاتوھ
 خودا دەفەرمويت: ئەي نەوھى ئادەم بىەخشە؛ بىت دەبەخشم ۲۸۶
 ئەگەر پياو خەرجى بکات لەسەر خىزانەکەي و لەسەر ئەمە چاوهرپى پاداشت
 ۲۸۷ بىت ؛ ئەوا ئەمە چاکەيە بۆي
 گۆرپنەوھى ئالتون بە ئالتون رىبايە مەگەر دەست بە دەست بىت لەو
 شوئپنەدا، گۆرپنەوھى زىو بە زىو رىبايە مەگەر دەست بە دەست بىت لەو
 شوئپنەدا، گۆرپنەوھى گەنم بە گەنم رىبايە مەگەر دەست بە دەست بىت لەو
 شوئپنەدا، گۆرپنەوھى جۆ بە جۆ رىبايە مەگەر دەست بە دەست بىت لەو
 ۲۸۷ شوئپنەدا
 پىغەمبەرى خودا ﷺ (زەکاتى سەرفيتره) ي فەرز کرد لەسەر نىر ومى وئازاد
 ۲۹۰ وکۆيله
 ئەي خەلکينە، سەلام لە يەکتەر بکەن، وپەيوەندى خزمایەتى بگەينەن
 وخواردن بىەخشن، وشەونوښ بکەن لەکاتىکدا خەلکى خەوتوون؛ ئەم
 ۲۹۲ کردەوانە بکەن ئەوا بە سەلامەتى دەچنە بەھەشتەوھ
 خواى گەورەي پاک وپەرۆز (دووړه لە کەموکورتى) وھيچ شتىک قبول ناکات
 مەگەر پاک نەبىت، وفەرمانى کردووه بە ئيمانداران ھەر وھکو چۆن فەرمانى
 کردووه بە پىغەمبەرانىش، بۆيە خواى گەورە فەرموويەتى: يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ کُلُوا
 ۲۹۳ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا

ئەوھى دەرفەت بىدات بەكەسىك كە ناپەھەتى لەسەرە (بەھۆى قەرزەوھ) يان
 شتىك لە قەرزەكەى لەسەر كەم بكا تەوھ؛ ئەوا اللھ دەيخاتە ژيىر سىبەرى
 عەرشى خۆى..... ٢٩٥
 رەحمەتى خودا لە پياوڭك لىبور دە - ئاسان - وبەخشندە بىت كاتىك دەفرۆشيت
 وكاتىك دەكرىت وكاتىك داواى قەرزەكەى دەكات ٢٩٦
 ئەگەر رۆيشتيت بۆ لای كەسىك كە حالى نالەبار وقورس بوو (لە رووى
 دارايىيەوھ)؛ ئەوا چاوپۆشى لىبەكە، بەلكو خودا لە ئىمەش خوش بىت ٢٩٧
 پياوانىك موڭى خواى گەورە بە ناھەق بە كاردەھيىن؛ ئەوا دۆزەخ بۆ ئەوانەيە
 لە رۆژى قىامەتدا ٢٩٨
 خواى گەورەى بەرز وشكۆدار فەرمووى :ھەموو كەردەوھەكانى نەوھى ئادەم بۆ
 خۆيەتى؛ جگە لە رۆژووگرتن نەبىت، بە دۇنيايەوھ بۆ منە ومن پاداشتى لە
 سەر دەدەمەوھ ٣٠٠
 ئەوھى مانگى رەمەزان بە رۆژوو بىت بە باوەر وئىمانەوھ وچاوەرپى پاداشت
 بىت لەسەرى لە لايەن خوداوە؛ ئەوا خواى گەورە لە ھەموو تاوانەكانى
 پىشوووى خوش دەبىت..... ٣٠٥
 لە بەھەشتدا دەرگايەك ھەيە، پىي دەوترىت :رەيان، رۆژووگەرەكان لەيۆھ
 دەچنە ژوورەوھ لە رۆژى قىامەتدا، جگە لە ئەوان كەسى تر لەو دەرگايەوھ
 ناچىتە ژوورەوھ، دەوترىت :لە كوڤىن رۆژووگەرەكان؟ ھەندەستن وبەرەو
 ،دەرگا كە پىش دەكەون، جگە لە ئەوان كەسى تر لەو دەرگايەوھ ناچىتە ژوورەوھ
 ئەگەر ھەموويان چوونە ژوورەوھ دەرگا كە دادەخرىت وكەسى تر ناچىتە
 ژوورەوھ ٣٠٥
 ئەگەر رەمەزان ھات؛ دەرگاكانى بەھەشت دەكرىنەوھ ودەرگاكانى دۆزەخ
 دادەخرىن، وشەيتانەكان كۆت وزنچىر دەكرىن ٣٠٦
 ھەركەسىك بە رۆژوو بىت وبە ھۆى لە بىرچوونەوھ بخوات يان بخواتەوھ؛
 ئەوا با رۆژووھەكەى تەواو بكات، چونكە ئەوھ خواى گەورە رزقى خواردن
 وخواردنەوھى پى بەخشيووھ ٣٠٧
 پىغەمبەر ﷺ لە دەشەوى كۆتايى رەمەزان ئىعتىكافى دەكرد، ھەتا خواى گەورە
 پۆجى كىشا، پاشان خىزانەكانى لە پاش ئەو ئىعتىكافيان دەكرد ٣٠٩

پیغمبر ﷺ ئەو ھەول وکۆششە زۆرە دەیکرد بۆ پەرستن لە ڕەمەزاند لە
 مانگەکانی تردا بەو شیوەیە نەبوو، ولە دە شەوی کۆتایی ڕەمەزاند ئەو ھەول
 وکۆششە زۆرە دەیکرد بۆ پەرستن لە شەوکانی تر بە شیوەیە نەبوو ۳۱۰
 پیغمبر ﷺ، ئەگەر دە شەوی کۆتایی بەاتایە؛ شەوکانی زیندوو دەکردەو
 وخیزانەکانی ھەلەدەستاند، وھەول وکۆششی زۆری دەکرد، ولە خیزانەکانی
 دووردەکەوتەوہ ۳۱۱
 ئەوہی رۆژیک لە پیناو خوای گەورە بە رۆژوو بیت؛ ئەوا خوای گەورە ڕووی
 دوور دەخاتەوہ لە دۆزەخ بە ئەندازەیی ھەفتا سال ۳۱۲
 خەلیلە کەم ﷺ فەرمانی سێ شتی پیکردم: رۆژووگرتنی سێ رۆژ لە ھەموو
 مانگیك، و دوو ركات نوێژی چیشتنەنگاو، و نوێژی ویتەر بکەم پێش خەوتن. ۳۱۳
 پارشیو بکەن چونکە پارشیوکردن بەرەکەت وپەرۆزی تێدایە ۳۱۵
 ئەم دوو رۆژە پیغمبر ﷺ نەھی کردووہ لە رۆژووگرتن تێاند: رۆژی شکاندنی
 رۆژووہ کانتان (مەبەستی: یە کەم رۆژی جەژنی ڕەمەزانی)، و رۆژەکە ی تر: لە
 قوربانیە کانتان دەخۆن (مەبەستی: رۆژەکانی جەژنی قوربانە) ۳۱۷
 ئەوہی نوێژی تەراویح ئەنجامدات لە شەوی قەدردا بە باوەر و ئیمانەوہ
 وچاوەرپی باداشت بیت لەسەری لە لایەن خوداوہ؛ ئەوا خوای گەورە لە
 ھەموو تاوانەکانی پێشوو خۆش دەبیت ۳۱۸
 ئەوہی ھەج ئەنجام بدات، و قسەیی خراب وناڕەوا نەکات، و تاوان وگوناھ
 ئەنجام نەدات ئەوا دەگەریتەوہ وەکو ئەو رۆژە لە دایک بووہ ۳۱۹
 (تەلەبیە) ی پیغمبر ﷺ بەم شیوەیە بوو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ
 لَكَ لَبَّيْكَ، إِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمُلْكُ، لا شَرِيكَ لَكَ) ۳۲۰
 ھیچ رۆژیک نییە کە ئەنجامدانی کردەوہی چاک خۆشەویست بیت لای خودا
 وەکو ئەم رۆژانە مەبەست دە رۆژی یە کەمی (مانگی ذي الحجة) یە ۳۲۲
 جیھاد و تیکۆشان بەرپا بکەن بەرامبەر موشریکەکان بە مالتان ونەفستان
 وزمانتان ۳۲۳
 واز لەو شتانە بهێنە کە گومانان لێیان ھەیە، بۆ شتانیک کە گومانان لێیان
 نییە ۳۲۵
 خوای گەورە بەھۆی منەوہ لە ئومەتە کەم خۆش بووہ لە شتی کە لە نەفسی
 و دەروونی خۆیاندا دەلیلێنەوہ، مەگەر کردەوہی پێیکەن یان بیلێن ۳۲۶

خوی گه‌وره سه‌یری شیوه و سه‌روهت و سامانتان ناکات، به‌لکو سه‌یری دل
 وکرده‌وه کانتان ده‌کات ۳۲۷
 خوی گه‌وره غیرهت ده‌کات، وئیماندار غیرهت ده‌کات، غیرهتی خوی گه‌وره
 ئه‌وه‌یه که ئیماندار کرده‌وه‌یه‌ک بکات که خودا حه‌رامی کردووه له سه‌یری ۳۲۸
 خۆتان بپاریژن له حه‌وت تاوانه وئیرانکه‌ره‌که ۳۲۹
 ئایا هه‌والتان پێ بده‌م به‌ تاوانه گه‌وره‌کان؟ ۳۳۱
 تاوانه گه‌وره‌کان: شیرک وهاوه‌لدانان بۆ خوی گه‌وره، خراپه‌کاری به‌رامبه‌ر
 دایک و باوک، وکوشتنی نه‌فسیک، سوئندخواردن به‌ ناهه‌قی ۳۳۲
 به‌که‌م شت که دادگایی له‌سه‌ری ده‌کریت له‌ نیوان به‌نده‌کان له‌ رۆژی قیامه‌تدا
 ؛ بریتیه له‌ خوئینه‌کان ۳۳۴
 هه‌رکه‌سیک په‌یمانپیداوێک بکوژیت ؛ ئه‌وا بۆنی به‌هه‌شت ناکات ۳۳۴
 ئه‌و که‌سه‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ببچرنییت ناچیت به‌هه‌شته‌وه ۳۳۵
 هه‌رکه‌سیک هه‌ز ده‌کات رزقی زۆر و فراوان بێت، و ته‌مه‌نی درێژتر بێت؛ ئه‌وا
 با په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بگه‌یه‌نییت ۳۳۶
 ئه‌وه‌ خزم و دۆستی راسته‌قینه‌ نیه که چاکه به‌ چاکه ده‌داته‌وه، به‌لام خزم
 و دۆستی راسته‌قینه‌ ئه‌و که‌سه‌یه که ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌ی په‌یوه‌ندی
 خزمایه‌تی پچراند ئه‌و هه‌ر په‌یوه‌ندیه که ده‌گه‌یه‌نییت ۳۳۷
 ووتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، ئایا کێ شایسته‌تره‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ری چاکه‌کار
 بم؟ فه‌رمووی: دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان
 له‌ ئه‌وان خوارتر له‌ رووی نزیکي خزمدا ریه‌وه ۳۳۸
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رتی کردووه له‌ به‌رتیلده‌ر و به‌رتیلخۆر ۳۴۲
 هه‌سودی به‌یه‌کتری مه‌به‌ن، و فیل مه‌که‌ن له‌ مه‌زاددا، و رقتان له‌یه‌کتری
 نه‌بێته‌وه، و پشت له‌یه‌کتری مه‌که‌ن، وله‌ سه‌ر فروشتنی یه‌کتر شت
 مه‌فروشن، و به‌نده‌ی خودا بن به‌برایه‌تیه‌وه ۳۴۳
 ئاگادار و وریایی گومانی خراپ بن، چونکه‌ گومانی خراپ درۆترین قسه
 و لیکدانه‌وه‌یه ۳۴۴
 که‌سی دوو زمان ناچیت به‌هه‌شته‌وه ۳۴۶
 هه‌موو ئومه‌ته‌که‌م پارێزراون جگه له‌ ئه‌وانه نه‌بیت که تاوانه‌کان ئاشکرا
 ده‌که‌ن ۳۴۷

ئەى خەلكىنە، خودا خۆگەورەزانىنى جاھىلىيەتى لەسەرتان لاپرد و شانازى
 ٣٤٨ كەردن بە باوباپىرەنەوہ

ئەگەر دوو مسوئلمان پووبەپرووى يەكتر بىنەوہ بە شمشىرەكانيان ئەوا بكور
 ٣٥١ وكورزاو لە دۆزەخدان

ئەوہى چەك ھەئىگىت بەرامبەرمان ئەوا ئەو كەسە لە ئىمە نىيە..... ٣٥٢
 جوين بە مردووہەكان مەدەن، چونكە ئەوان گەيشتن بە ئەو كەردەوانەى كە
 ٣٥٣ ئەنجامياندا

پەوا نىيە بۆ ھىچ مسوئلمانىك كە قسە داپرىت لە گەل براى مسوئلمانى لە
 ٣٥٤ سەرووى سى شەو

ھەركەسىك پەيمانى مسوگەریم پىدات لە پاراستنى ئەوہى لە نىوان ھەردوو
 شەويلكەپدايە وئەوہى لە نىوان ھەردوو قاچىدايە ؛ ئەوا من مسوگەرى چوونە
 ٣٥٥ بەھەشتى بۆ دەكەم

ناپىت ئافرەت سەفەرئىك بكات كە دوورىەكەى دوو رۆژ بىت مەگەر
 ٣٥٦ مېردەكەى يان مەحرەمىكى لەگەندا بىت

لە دواى خۆم ھىچ فېتنە وفاقىكردنەوہىەكم جىنەھىشتووہ كە زيانبەخشتەر
 ٣٥٨ بىت بۆ سەر پياوان وەكو ئافرەتان

ەى گەنجان، ھەركەسىكتان توانى ئەوا با ھاوسەرگىرى بكات؛ چونكە ئەمە
 پارىزراوترە بۆ چاو ودامېن، وئەوہى ناتوانىت ئەوا با رۆژوو بگىرت؛ چونكە
 ٣٥٩ رۆژووگرتن قەلغانە

دوئىا خۆش وەبەچىزە، وخواى گەورە ئىوہى كەردووہ بە جىنشىنى يەكتر
 لەسەرى بۆئەوہى بزائىت كە چۆن كەردەوہ دەكەن، بۆيە خۆتان بپارىزن لە
 ٣٦٠ دوئىا وخۆتان بپارىزن لە ئافرەتان

خۆراكى پىببەخشىت ئەگەر خۆت خۆراكت خوارد، وچلى پىببەخشىت ئەگەر
 خۆت جلت لەبەركرد -يان پارەى پىببەخشىت ئەگەر پەيدات كرد-، وە لىدان
 لە دەموچاوى نەدەيت، وجوئى پىنەدەيت، وقسەى لەگەل دانەپرىت مەگەر
 ٣٦٢ تەنھا لە نىو مالدانەبىت

ئەى كۆمەلەى ئافرەتان خىر بكەن چونكە پىم نىشاندىرا زۆرىەتان ئەھلى
 ٣٦٣ دۆزەخن

ئاگادار بن مەچن بۆ لاى ئافرەتان، پياويك لە ئەنسار ووتى: ئەى پىغەمبەر
 خودا، ئەى ئەگەر(خزم) بىت؟ فەرمووى: خزم بىت وەكو مردن واىە.... ٣٦٨

هیچ مارهییه ک دروست نییه مه گهر به بوونی (ئاماده بوون وهره زامه ندی) وه لی
 ئه مری (سه ره رشتیاری) ئافره ته که نه بیته ۳۷۰
 هه ره ئافره تیک ماره بکریت به بی مؤله تی وه لی ئه مره که ی ؛ ئه وا مارهییه که ی
 پوچه له ۳۷۱
 نه فره تلیکراوه ئه و که سه ی که ده چیت بو لای خیزانه که ی له پاشیه وه
 (کۆمیه وه) ۳۷۳
 ئه و مه رجانه ی مافیان زیاتره وشایسته ترن جیه جیه بکرین ئه وانن که
 به هۆیانه وه دامینی (ئافره تیکی) پی حه لال ده بیته بو تان ۳۷۴
 دنیا (پره) له شتی خو ش و به که لک، و خیرترین خو شی ئه م دونیا به ئافره تیکی
 چاکه ۳۷۵
 پرسیارم له پیغه مبه ری خودا کرد ﷺ سه باره ت به سه یرکردنی له ناکو (بو
 ئافره ت)، فه رموی: چاوت وه ریگپره (چاوت لابده له سه ر ئافره ته که) ۳۷۶
 جلی خواره وه ی مسو لمان هه تا نیوه ی ساقه، وئاساییه له نیوان نیوه ی ساق
 وگوینکه کان بیته، وئو جله ی له خوار گوینکه گانه وه - قاپه ره قه گانه وه - بیته
 ئه وا له دۆزه خدایه، وئو وه ی جله که ی شو ر بکاته وه بو خو به گه وره زانین بیته؛
 ئه وا خوی گه وره له رۆژی قیامه تدا سه یری ناکات ۳۷۹
 ،ئاوریشم و دیبا ج مه پۆشن، وله په رداخ وده وری زێر وزیودا مه خو ن و مه خو نه وه
 ئه وانه بو ئه وانه له دونیادا، وله دوا رۆژیشدا بو ئیمیه ۳۸۰
 پینووسی تاوان نو سین له سه ر سی کۆمه ل هه لگیراوه :خه وتوو هه تا به خه به ر
 ده بیته وه، و مندا ل هه تا با لگ ده بیته، وشیت هه تا چاک ده بیته وه ۳۸۱
 پیغه مبه ری خودا ﷺ نه ی کردوو له قه زه ع ۳۸۳
 سویند خواردن له وه یه بیته هۆی فروشتنی شتومه ک، به لام هۆکاری نه مانی
 (به ره که ته) له دا هاتدا ۳۸۳
 سمیل کورتبکه نه وه وریش به یلنه وه ۳۸۵
 بیاو نابیت سه یری شه رمگه ی بیاو نیکی تر بکات، وئافره ت نابیت سه یری
 شه رمگه ی ئافره تیکی تر بکات ۳۸۵
 ئیماندار به هۆی ره وشت جوانیه وه ده گاته پله ی ئه و که سه ی که به زۆری
 نوێ ده کات و رۆزوو ده گریت ۳۸۸
 ،چاکترین وکاملترین باوه ردار له ئیماندا ئه وه یانه که جوانترین ره وشتی هه یه
 وچاکترینتان ئه وانه ن که باشتترین بو خیزانه کانیا ۳۸۹

پېغمبهرى خودا ﷺ پرسيارى ليكرا سه بارهت به نهو شتهى به زورى ده بېته
 ۳۸۹ هوى چوونه به هه شت، فره مووى: ته قواى خودا و ره وشت جوانى
 ۳۹۱ ره وشتى پېغمبهر ﷺ وه كو قورئان بوو
 پېغمبهر ﷺ به كارهيئاننى راستى پى خوش بوو: له نه عل له پيكر دنى، وله شان
 ۳۹۳ كردنى، وله ده ستونيزگرتنى، وله هه موو كاروباريكى ترى
 ۳۹۴ خواى گه وره چاكه كارى له سهر هه موو شتيك نوو سيوه
 ۳۹۶ نه زيان به خوټ ونه زيان به خه لكي بگه يه نه
 نمونهى هاوړپي باش وهاوړپي خراب وهك ميسك فروش وخوشكاري كورهى
 ۳۹۸ ئاسن وايه
 ۳۹۹ توره مهبه
 كه سى به هيژ نه وه نيبه كه به هيژه له زورانبازيډا، به لكو كه سى به هيژ نه وه يه
 كه نه فسي خوى ده گريته وه له كاتي توره بووندا
 ۴۰۰ نه گهر پياويك براكه ي خوشويست؛ نه وا با يي بلتيت كه خوشى ده وپت
 ۴۰۳ هه موو چاكه كارييه ك خيره
 هه موو رږزيك كه خورى تيډا هه لبيت؛ هه موو جومگه يه ك له جومگه كانى
 لاشه ي مروف خيريكي له سهره، دادپه روه رى بكه يت له نيوان دوو كه سدا نه مه
 خيريكه، ويارمه تي كه ستيك بده يت بو نه وه ي خوى يان شتومه كه كانى بخاته
 ۴۰۴ سهر ئاژه له كه ي خيريكه، وته ي جوان وشيرين خيريكه
 ۴۰۹ يي هيچ بنده يه ك ناجوليت له رږزي قيامه تدا هه تا پرسيارى ليډه كريت
 نه وه كه سى پيداويستيه كانى بيوه ژن وهه ژار جتيه جيډه كات وه كو كه سى مواهيد
 وتيكوشهر وايه له پيناو خواى گه وره
 ۴۱۰ نه وه ي باوهرى به خواى گه وره ورږزي دوايى هه يه؛ نه وا با قسه ي خير بكات يان بيډهنگ
 ۴۱۱ بيت
 هيچ چاكه يه ك به كه م مه زانه؛ ته نانه ت گه يشتنيشت به براكه ت به رويه كي
 ۴۱۲ گه شه وه
 ده ستبگرن به راستگوييه وه، چونكه راستگويي رينيشانده ره به ره و چاكه كارى
 ۴۱۳ وچاكه كارى رينيشانده ره به ره و به هه شت
 نه وه ي رحم وبه زه ي به خه لكدا نه يه ته وه؛ نه وا خواى گه وره ش رحم وبه زه ي
 به و كه سدا نايه ته وه
 ۴۱۴ به و به زه يه كان خواى ميهره بان ره حميان پيډه كات
 ۴۱۵

٤١٦.....ئەوھ مسوڵمانە کە مسوڵمانان لە زمان و دەستی پارێزراو بن.
 ٤١٨.....مافی مسوڵمان لە سەر مسوڵمان پێنجە.
 ناچنە بە ھەشتەوھە تاوھ کو ئیمان دەھێنن، و ئیمان ناھێنن ھەتاوھ کو
 ٤١٩.....یە کەترتان خۆش دەوێت.
 جی کردەوھ یەک لە ئیسلامدا باشترین و چاکترین؟ ﷺ فەرمووی: خواردن
 بەخەشیت، و سەلام بەکەیت لە ھەرکەسێک بیناسیت یان نەیناسیت..... ٤٢٠
 ئایا پێنیشان دەرتان بۆ ھەندێک (کردەوھ) کە بە ھۆیانەوھ خوای گەورە لە
 تاوانەکان خۆشدەبێت و پلەتان بە ھۆیانەوھ بەرز دەکاتەوھ؟..... ٤٢١
 بە دوای رێبازە راستە کە بگەرێن و بە گوێرە ی توانا لێ نزیک بنەوھ، و بزانی کە
 ھیچ یەکیەک لە ئێوھ بە کردەوھ ی خۆی پرگاری نابێت، و وێنان: تەنانەت تۆش
 ئەو پێغەمبەری خودا؟ فەرمووی: تەنانەت منیش، مەگەر خوای گەورە بە
 ٤٢٥.....پەرحمەت و فەزلی خۆی دامپۆشێت.
 جەبریل -علیہ السلام- بەردەوام ئامۆژگاری و وەسیەتی دەکردم سەبارەت بە
 ٤٢٨.....دراوسێ؛ ھەتا گومانم وابوو کە دەیکات بە میراتگریش.
 ھەرکەسێک بەرگری لە کەسایەتی برا ئامادەنەبووھ کە ی بکات؛ ئەو خوای
 گەورە دەموچاوی دەپارێزێت لە ئاگری دۆزەخ لە رۆژی قیامەتدا..... ٤٢٩
 ھیچ یەکیەک لە ئێوھ باوەر ناھێنێت ھەتاوھ کو ئەوھ بۆ خۆی پێی خۆشە بۆ
 ٤٣٠.....برای مسوڵمانیشی پێی خۆش بێت.....
 نەرم و نیانی لە ھەرش تێکدا ھەبێت؛ ئەو دەپارێزێتەوھ، و ئەگەر لە ھەر
 ٤٣١.....شتێکیشت دەریکرت؛ ئەو نا شیرینی دەکات.....
 ٤٣٥.....نەھیمان لێکراوھ ئەرکی نەرەحەت بخەینە ئەستۆی خۆمان.....
 ئەگەر یەکیکتان خواردنی خوارد ئەو با بە دەستی راستی ببخوات، و ئەگەر
 ٤٣٦.....خواردنەوھ ی خواردەوھ ئەو با بە دەستی راستی ببخواتەوھ.....
 ئەو غولام، ناوی خودا بەینە (بلی: بسم الله) و بە دەستی راستی بخۆ، و لە
 ٤٣٦.....پێشی خۆتەوھ بخۆ.....
 خوای گەورە لە بەندە رازی دەبێت بە ھۆی ئەوھ ی کاتیک بەندە خواردنیک
 دەخوات؛ حەمد و سوپاستی خودا دەکات، و خواردنەوھ یەک دەخواتەوھ؛
 ٤٣٨.....حەمد و سوپاستی خودا دەکات.....
 پیاویک لای پێغەمبەر ﷺ بە دەستی چەپی خواردنی دەخوارد، پێغەمبەر ﷺ
 ٤٣٩.....پێی فەرموو: بە دەستی راستی بخۆ.....

ئەوھى سىر يان پياز بخوات؛ ئەوا با دوور بکەوتتەوھ لىمان -يان با دوور
 بکەوتتەوھ لە مزگەوتە کانمان-، وبا لە مائەكەى دابنیشیت ٤٤٠
 ئەوھى خواردنیک بخوات، وبلیت: (الحمد لله الذي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقْنِيهِ
 مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ) ؛ ئەوا خواى گەورە لە ھەموو تاوانەکانى
 پېشووئى خۆش دەبیت ٤٤٢
 پېغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ئەگەر پېژمىايە؛ دەستى -يان جلەكەى- لە
 سەر دەمى دادەنا، وبە ھۆیەوھ دەنگى نزم دەکردەوھ ٤٤٣
 بەھۆى ئەوانەوھ خواى گەورە لە تاوانەکانى خۆش دەبیت ٤٤٦
 ھېشتا بەلا وتا قىکردنەوھ لە نەفس ومال ومندالى ئىماندارە؛ ھەتا دەگاتە لای
 خواى گەورە ھىچ تاوانىكى لە سەر نەماوھ ٤٤٧
 حال وکاروبارى ئىماندار جېئ سەرسورمانە، ھەموو حالىكى ھەر مایەى خېرە
 بۆى؛ وئەمە بۆ ھىچ کەسنىک نابیت جگە لە ئىماندار ٤٤٨
 بەندە ئەگەر نەخۆش بکەوئیت يان سەفەر بکات؛ ئەوا پاداشتى ئەو کارە
 چاکانەى بۆ دەنووسریت کە ئەنجامى داوھ لە کاتیکدا کە نیشتەجى ولەش ساغ
 بووھ ٤٤٩
 پەلە بکەن لە کردەوھ کردن پېش ئەوھى ھەندىک فیتنە زال بیت بەسەرئاندا
 کە وەکو شەو تارىکەن ٤٥٠
 خواى گەورە رەوشتى جوان ببەخشیت بە کەسنىک کە شتىكى لىمان بېست
 وەکو خۆى بىگەيەنیت ٤٥٣
 فېرى زانست مەبن بۆئەوھى شانازى پتوھ بکەن لە لای زانايان، ونە بۆئەوھى
 مشتومرى پتوھ بکەن لە گەل نەفامەکان ٤٥٤
 خېرترينتان وبا شترينتەن ئەوانەن کە قورئان فېر دەبن وخەلکى فېرى قورئان
 دەکەن ٤٥٥
 دە ئايەت لە قورئان فېردەبوون لە پېغەمبەرەوھ ﷺ فېرى دە ئايەتى تر نەدەبوون
 ھەتاوھ کو دەيانزانی چ لەم دە ئايەتە ھەيە لە زانست وکردەوھ کردن ٤٥٦
 ئەوھى پېتتىک لە کتیبەكەى خواى گەورە بخوئیت؛ ئەوا چاکەيەكى بۆ
 دەنووسریت وچاکەيش بە دە ئەوئەندەيە ٤٥٧
 بە ئەو کەسەى کە پابەندى قورئان بووھ دەووتریت :بخوئە وبەررز ببەرەوھ
 (لە پلەکاندا) ٤٥٨

ئايا يەككىكتان ھەز دەكات ئەگەر گەرايەو ھە بۆ مالەو ھە سى وشتى قەلەوى
 ٤٥٩ ئاوسى دەست بکەوئىت؟
 ٤٦٠ پېداچوونەو ھى ئەم قورئانە بکەن.
 مالەكانتان مەكەن بە گۆرستان، شەيتان رادەكات لەو مالەى كە (سورەتى
 البقرة) تېدا دەخوئندىت ٤٦١
 ئەى ئەبو مونزىر ئايا دەزانى چى ئايەتەك لە كىتەبى خەوى گەورە كە لەگەل
 تۆيە -لەبەرە- مەزنىرە؟ ٤٦٢
 ھەركەسىك دوو ئايەتى كۆتايى سورەتى -البقرة- بخوئنىت لە شەودا ئەوا ئەو
 شەو پارىزراو ھەوکارە بەسە بۆى ٤٦٣
 ھەركەسىك دە ئايەتى سەرەتاي (سورەتى الكهف) بخوئنىت؛ ئەوا پارىزراو
 دەبەت لە دەججال ٤٦٤
 پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو كات وھالەتەكيدا يادى خوداى دە کرد ٤٦٧
 ھىچ شەتەك لای خەوى گەورە بەرەز نىيە وەكو نزا كردن ٤٦٧
 ھەر مسوئمانەك لە سەر زەوى نزا بکات وداوا لە خودا بکات؛ ئەوا خوداى بە
 ،گۆزەى نزاكەى پىي دەبەخشەت ٤٦٨
 ئەى ئەو زاتەى كە دلەكان ھەلدەگىرەتەو ھە دلم جىگىر و دامەزراو بکە لە سەر
 ئاينە كەت ٤٧٠
 نزاى: (اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
 مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زَيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
 وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ) ٤٧١
 نزاى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْكُرْ عَوْرَاتِي
 وَأَمِنْ رُوعَاتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ
 فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي) ٤٧٢
 نزاى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ) ٤٧٤
 ئيمان -باوەر- كۆن ولواز دەبەت لە دلى ھەريەككىكتان ھەروەكو چۆن جلى
 كۆن دەدرەت ولواز دەبەت، بۆيە داوا لە خەوى گەورە بکەن كە ئيمان لە
 دلەكانتان نوئى بکاتەو ٤٧٦

ئەى موعاز، والله، من تۆم خۆش دەۋىت، پاشان ئامۇرگاريت دەكەم ئەى موعاز، واز مەھىنە لەۋەى كە لە دواى ھەموو نوپۇزىك بلىت: (اللهم أعني على ذكرك، وشكرك، وحسن عبادتك) ٤٧٧

نزيكترين حالتي بەندە لە پەرۋەردگارپىەۋە لە كاتى سوجدە بردىدابه؛ بۆيە زۆر نزا وپارنەۋەى تىدا بكن..... ٤٧٩

زۆرتىن نزاى پىغەمبەر ﷺ بىرى بوو لە: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ..... ٤٨٠

ئايا خىرتىن وباشتىن كردهوتان پى بلىم، كە پاكترين وبە بەرەكەتتىنپانە لاي پەرۋەردگارتان، ھۆكارى بەرزىۋونەۋەى پلە كانتانە ٤٨١

ئەى پىغەمبەرى خودا، كردهۋىيەكم پى بلى كە بىتتە ھۆى چوونە بەھەشت ورتىگار بوونم لە دۆزەخ، فەرموۋى :دەربارى شتىكى مەزن پىسارت كرد وئاسانە لەسەر ئەو كەسەى كە خۋاى گەۋرە بۆى ئاسان كىردوۋە ٤٨٣

پىغەمبەر ﷺ ئەگەر بچوۋايەتە سەر جىگاگەى فوۋى دەكرە نىۋ دەستەكانى وموعەۋىزىنى دەخويند..... ٤٨٦

چاكتىن شىۋازى ئىستىغفار كىردن ٤٨٨

پىغەمبەر ﷺ لە كاتى ھاتنى بەيانىدا دەپفەرموو: (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أُمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ) ٤٩٠

ھەرىەندەيەك لە ھەموو بەيانىگ ھەموو ئىۋارەيەكدا بلىت: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم)، سى جار؛ ئەۋا ھىچ شتىك زىانى پىنناگەيەنيت ٤٩٢

سورەتى (الإخلاص) و سورەتەكانى (الفلق والناس) سى جار بخوينە ٤٩٤

نزاى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنِّي، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ) ٤٩٥

دوۋ وشە ھەيە خۆشەۋىسن لاي الله وئاسانن لە سەر زمان وقورسن لە سەر تەرازۋى چاكە كارى ٤٩٩

ئەۋەى بلىت: (سبحان الله وبحمده) سەد جار لە پۇژىكدا؛ ئەۋا گوناھەكانى دەۋەرپت ئەگەر ۋەكو كەفى سەر دەرياش بن ٥٠٠

دەستىۋىزگرتن نىۋەى ئىمانە ٥٠١

ئەگەر بلىم: (سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر) ؛ ئەۋا خۆشەۋىستىرە لە لام لە ئەۋەى خۆرى بەسەردا ھەلھاتوۋە ٥٠٣

باشتريڻ زيڪر ويادڪردن بريتيه له (لا اله الا الله) ۵۰۵
 هه ركه سيڪ چووه شوئينيڪ، وبلئيٽ: (أعوذ بكلمات الله التَّامَّات من شرِّ ما
 خَلَقَ)؛ هيچ شتيڪ زيان پيڻاگهيه نئيٽ هه تا له و شوئينه دهرده چيٽ ۵۰۵
 ته گهر يه ڪيڪتان چووه نيو مزگهوت هه، با بلئيٽ: (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ)
 ، و ته گهر دهرچوو - له مزگهوت - با بلئيٽ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) ... ۵۰۷
 ته گهر پياو بجيٽه ماله وه، و ناوي خودا بهيٽيٽ له ڪاتي چوونه زووره وهي
 وله ڪاتي خواردني، ته وا شهيتان ده لئيٽ (به هاوڙيڪاني): ئيمرو هيچ شوئينيڪي
 خه و تن وهيج خواردنيڪتان بو نيه ۵۰۸
 تيبيني ۵۰۸۱۰

فەرمودە نەبەوییەکان؛ سەرچاوەی دووهمەن لە
سەرچاوەکانی یاساداران لە ئیسلامدا، خۆی گەورە
دەفەر مۆیت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ وَهِيَ وَهْوَا وَهْوَسٌ وَ
ئَارَهُ زَوَىٰ خَوْبِهِ وَهَ قَسَهُ نَاكَتٍ (3) إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ
هەرچی دەپلێت وەحی و نیگا دەکړیت بۆی (4)) (النجم: 3-4).

ئەم بۆاردەیه لە فەرهنگی فەرمودەکان: کۆمەڵیک
فەرمودە گشتگیری لەخۆگرتووە، لەو فەرمودانە کە
مسولمان پێویستی پێیانە لە بابەتەکانی ناین و دنیایدا
لەگەڵ شیکردنەوەیەکی پوخت بۆیان، وروونکردنەوێ مانا
وئامازەکانیان و هەندیک لە سوودەکانیان، وەرگیردارون بۆ
هەندیک لە زمانە زیندووەکانی جیهان بۆئەوێ هەموو
کەسێک سوودمەند بێت لە ناوەرۆکیان سوننەتی
پێغمەری خودایان پێگەیەنین. ۞ بە زمانی خۆیان.

9 786038 474518

مەسجودە الاماراتی الشارقة
HadeethEnc.com

